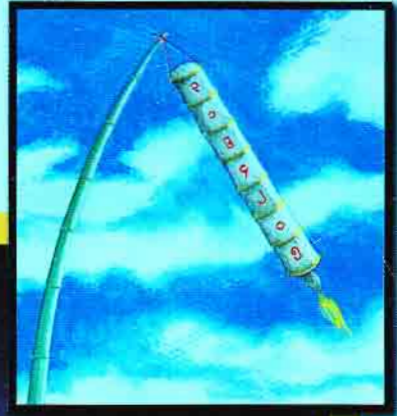

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

- ကံမြင့်စေသူ တံခွန်လှူ (စာ-၇၄)
- တံခွန်လှူဒါန်း လာဘ်ရွှင်လန်း (စာ-၇၇)

- ၁၃၇၇-၁၃၇၈ ခုနှစ်အတွက် တစ်နှစ်စာ ဟောစာတမ်း(စာ-၂၉)
- ဒေါက်တာစောယုနွယ် ၏ နှစ်သစ်မင်္ဂလာ ကံကြမ္မာ(စာ-၃၉)

Graphic: Soe Win Htun

၂၀၀၅

ကလပ်ပေါ်က ခေါင်းလောင်း(စာ-၇၂)
မင်္ဂလာတပစ္စည်းများရတနာ ဂါထာတော်(စာ-၆၁)

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂလင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလ၊ အမှတ် (၂၆၈)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

အဖျောက်မြေမောင်ဆွေမွန်၊ ဝေယံမြင့်(ဗိုလ်ကလေး)၊
နန္ဒာမိုးကြယ်၊ မကွေးနေရာတ၊ ရဲမြင့်နောင်၊
မောင်မိုးလှိုင်(သစ္စာမြေ)၊ နိုင်ခင်ရွှေ၊ ဖျာပုံမောင်မောင်စန္ဒာ

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

အစိမ်းရောင် သစ္စာစကား(ဇာတ်သိမ်း)	
ကျော်မြသန်း	၁၉၆
တောဘုမ္မာဝင့်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု(၁၇)	
မောင်ဟိန်းကျော်	၂၀၄
ဂန္ထီရစ္ဆာ(ဇာတ်သိမ်း)	
ယိုး	၂၂၆
တောကြီးတစ္ဆေ(၁)	
တာတောကြီး	၂၄၂
ဂန္ထီရမိုးကောင်းကင်မှ ကြယ်စင်(၁)	
မြနန်းရှင်	၂၅၂

ထူးမြတ်သာခေါင် သာမညတောင်ဆရာတော်ကြီး

BURMESE CLASSIC

ရတနာသိင်္ဃိ ရွှေမြို့တော်မှသည်
ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ် သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ
အလောင်းမင်းတရားဦးအောင်ဇေယျ၏ သမိုင်းပုဂ္ဂိုလ်များ

ကိုသက်(အီးကုန်း)

၈-၇၉

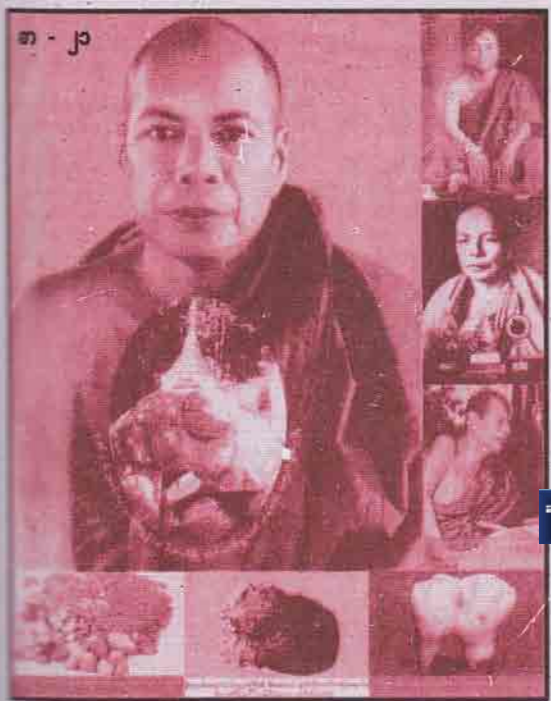
မြို့တော်
အင်း
မြစ်ကမ်း
အလောင်းမင်း

ဓမ္မတော်ဝင်ဝိပဿနာကြီးတို့
ကျင့်စဉ်နှင့်ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၅)

ဝိဇ္ဇာရတနာအောင်
၈-၁၃၁

မိုးကူတိဆရာတော်ဘုရားကြီး

၈ - ၂၁

BURMESE CLASSIC

ရောင်ပြန် ရသ

- ရောင်ပြန်ကြယ်ဆုံး ပြောင်းလဲမှု ၁၈၂
- ရောင်ပြန်ကြွင်း ၁၈၂
- ရောင်ပြန်ကြွင်း ၁၉၀
- ရောင်ပြန်ကြွင်း ၂၆၆
- ရောင်ပြန်ကြွင်း ၂၀၀

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ / ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

၅၅ - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊

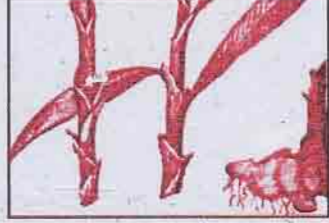
၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

မြန်မာ့ရေးရာ

- အနော်ရထာမင်းကြီး စကြာလုံတော်မြ တည်ထားခဲ့သည့် အညာမြေမှ ပင်းဘုရားပွဲတော် ၁၇
- မိုးမြိုင်လွင် ၂၁
- မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၂၂
- ကုလုံဆရာတော်ဘုရားကြီး ၂၃
- ခန္တီးဆရာတော်ဘုရားကြီး ၂၃
- ပြည်မြို့ သန္ဓေပင်ရပ် ၂၄
- နန္ဒဝန်ဓမ္မရိပ်သာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၂၄
- ထူးမြတ်သာခေါင် သာမညတော်ဆရာတော်ကြီး ၂၅
- လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ၂၆
- မြင်းခြံ စွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကဝိ ၂၇
- သံအင်းဂူဆရာတော်ကြီး ၂၈
- ကျိုက်ထီးဆောင်းမှ ပုတီးစိပ်နည်းများ ၂၉
- မြစ်ပယ် ၂၉၀

အာဟာရပြည့်ဆေးဖက်ဝင် အားအံ့ဖျား

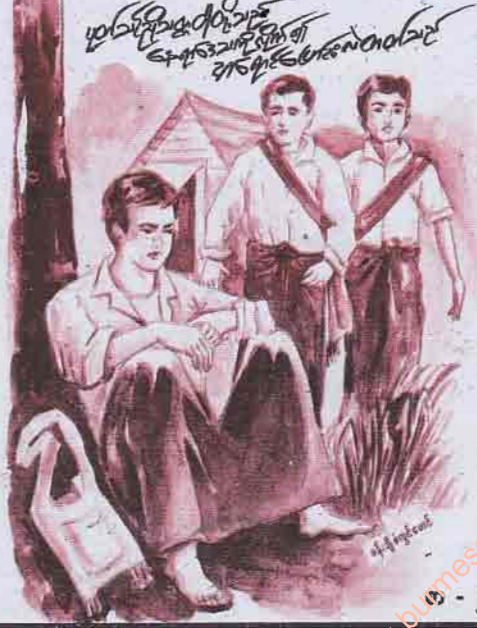
သုတေသီဆရာကြီး

၈ - ၁၈၆

မောင်မောင်မိုးအောင်

(အစားအသုံးစရိတ်)

၈ - ၂၈၀

မြန်မာနိုင်ငံရောက် နဂါးနက်အသင်း

လှမ်း(ပညာရေး)

စာ - ၃၇၃

လောကီရေးရာ

ရတနာသိယံရွှေမြို့တော်မှသည် ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ဆောင်ရင်း
မြစ်ကမ်းမှ အလောင်းမင်းတရားဦးအောင်လေးယူ၏ သမိုင်းပုရိပ်များ
ကိုသက်(ဇီးကုန်း) ----- ၇၉

အလောင်းမင်းတရားဦးအောင်လေးယူ၏ နတ်ရွာစံရာ...
ဗုဒ္ဓဟူးလူ ----- ၈၂

အလောင်းမင်းတရားဦးအောင်လေးယူနှင့် ပိုးခါးစည်ကြီးပြဿနာ
လှစ်(ပညာရေး) ----- ၈၆

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ဒါသာချင်နာဘန်ချွန်၏...
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ----- ၉၃

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၆-မေလ
ကေတုစီ-အောင်သိန်း ----- ၉၄

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
နွယ်သာကီအောင် ----- ၉၈

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ
တော်ကကိုရင် ----- ၁၀၀

မေလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေမျိုးထွင်ခေါင် ----- ၁၀၁

အလုပ်အကိုင်... ရွေးချယ်သင့်သည့်ရက်များ
မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ----- ၁၀၂

သည်လဖွားအတွက် ကံဇာတာ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ----- ၁၀၃

မင်္ဂလာဟူသည် ကောင်းသောအလုပ် အကျိုးရှိသောအလုပ်ဖြစ်၏
တက္ကသိုလ်သင် ----- ၁၀၄

ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ရွှေပညာ(၄၀) ----- ၁၀၆

ဘုန်းပွင့်ထွန်း ----- ၁၀၆

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ----- ၁၀၈

ဒီလိုလက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင်
ဒေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၁၀၉

တစ္ဆေခြောက်တဲ့ တောင်များ
စန်းမောင်မောင် ----- ၁၁၁

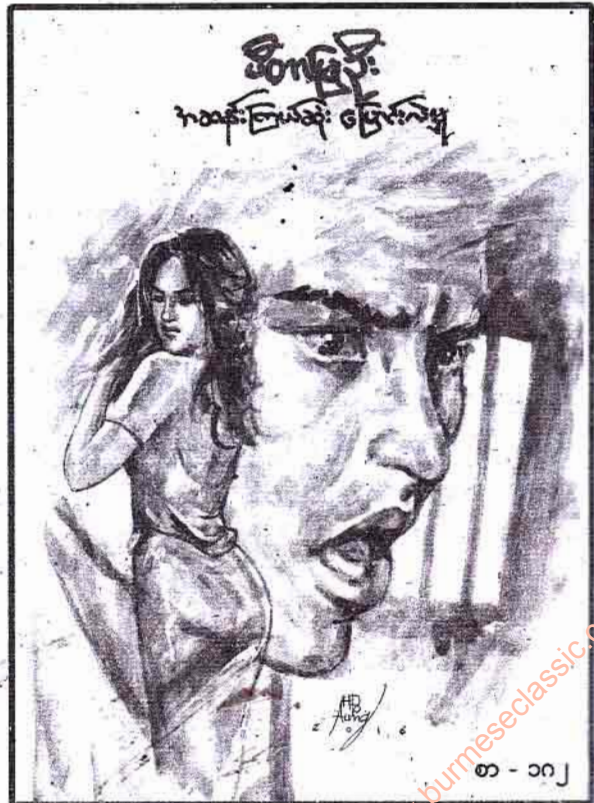
ပုထုဇဉ်၏ ချီးမွမ်းခြင်း
ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ----- ၁၁၃

ဉာဏ်သာသူ အနိုင်ယူစတမ်း
ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) ----- ၁၁၅

သီလရှင်ဘဝ
ဒေါ်မေမေရီ ----- ၁၁၇

မေတ္တာရောင်ပြန်
မောင်ပုတ်စည် ----- ၁၂၀

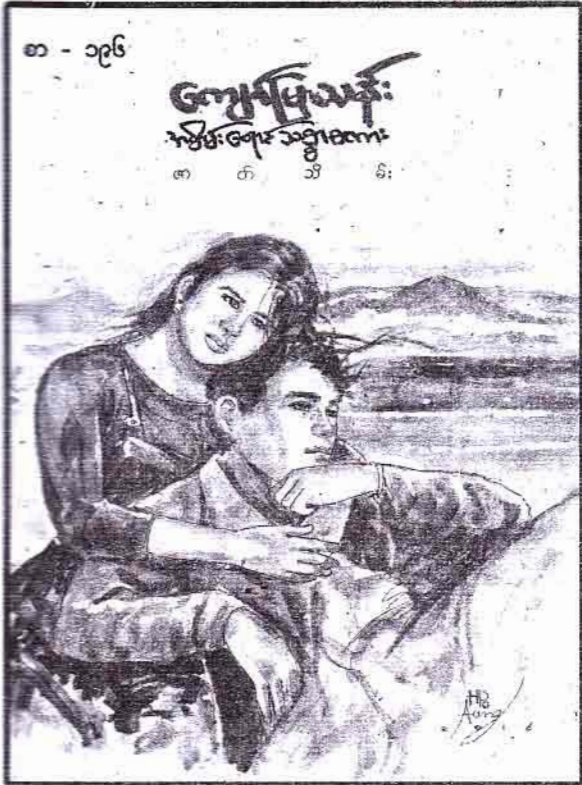
ဗာဂျီးနီးယားမှစာ(၃)
မောင်ကောင်းမြင့် ----- ၁၂၃

စာ - ၁၈၂

လောကီရေးရာ

ကျွန်ုပ်နှင့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ(၂၁)	
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ	၁၂၅
ဘဝအမောစင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ	
ဦးကောင်းထူး	၁၂၇
သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာကြီးတို့၏ ကျင့်စဉ်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ	
ဝိဇ္ဇာရေဆရာအောင်	၁၃၁
မက်တားဖိုလ်တား ဝေးရှောင်ရှား	
ရွှေသီရိ(ဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေ)	၁၃၃
ဂုဏ်တော်ကိုးကွယ် ကြည်ညိုဖွယ်	
လှအောင်ကြည်ဖြိုး	၁၃၇
ဆရာတော်ကြီးများ၏ မေတ္တာပို့နည်းများ	
ပဲခူးကျော်ကျော်	၁၄၀
မှော်ဝင်သနပ်ခါး	
မြင့်လှိုင်	၁၄၃
ပုညကုသလ	
မောင်မိုးဦး	၁၄၅
မီးတောက်ဓာတ်လုံးထူး	
မော်တင်သိန်းဇော်ဇော်	၁၄၈
တိုက်ဆိုင်တာလား၊ တကယ်လား	
မိုသိမ်	၁၅၂

စာ - ၂၉

သက္ကရာဇ် ၁၃၇၇-၁၃၇၈ ခုနှစ်အတွက်
(၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက်)

၁၂ ဂုဏ် တစ်နှစ်စာ ဟောစာတမ်း

■ ဇော်လောဦးရွှေခိုင်

ကဗျက် ယဗျက် အစီအရင်	
ဘုန်းမီးနေလ	၁၅၄
ဗုဒ္ဓ၏ အံ့ဖွယ်အနန္တ ဂုဏ်ထူးဝိသေသများ	
အရာခံဖိုလ်သစ်လွင်	၁၅၆
အိပ်မက်ကမ္ဘာမှတစ်ဆင့်	
ဦးအောင်ကြည်(ပညာရေး)	၁၆၂
အရက်ဆိုတဲ့လူဖျက်တဲ့သေစာ	
မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)	၁၆၅
ဘိသိက်မင်္ဂလာ ခံယူခြင်းများ	
နတ်ထီးလှိုင်	၁၇၀
လှာဘ်ငွေကြေးလျှံ ခေါင်းလောင်းသံ	
ဆရာခေါင်ထွင့်မြင့်	၁၇၉
ဘုမ္မိအခက်အခဲပြေ ယတြာချေ	
ဂန္တီရဆရာလှမျိုး	၂၂၀
သူတော်ပွားရဲ့ သိဒ္ဓိပြည့် ၂၃၈	
မြင့်မြတ်ကျော်ခေါင်	၂၃၈
လမိုင်းပွဲ	
မင်းရိုးယဉ်	၂၇၁
“အ” အလယ်နေ အကြံအစည်အောင်စေ	
ဂန္တီရဆရာလှမျိုး	၂၇၃
မုန်တိုင်းအကြောင်း တစေ့တစောင်း	
မောင်မောင်စန်းထွေး	၂၇၆
ဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်းနှင့် ဆွမ်းတော်စွန့်ခြင်း	
ကျိုက်ထော်မြိုင်မြတ်ကျော်	၂၇၇
စေတနာ၏အကျိုး	
သစ္စာဝါဒီဆရာမြတ်စောလင်း	၂၉၅

လယ်တီဆရာတော်ကြီး

စာ - ၂၆

မြန်မာ့အလင်း

မြန်မာ့အလင်း
မြန်မာ့အလင်း

စာ - ၂၅၂

ရောင်ပြန် မျက်နှာပုံးဆောင်းပါး

နဖူးရေ တူးရေ
ဘုန်းပွင့်ထွန်း: ----- ၅၀

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ မှန်လေးဆူ
သူက်ပြုံး(မြန်မာစာ) ----- ၅၅

မှန်လေးဆူနှင့် ထူးခြားထက်မြတ်သော ဂါထာတော်များ
မောင်မောင်သိန်း-ဖီးကုန်း: ----- ၅၈

မထီဇောတ(ပတ္တမြားရတနာဂါထာတော်)
ဝေပုလ္လရာမဆရာတော် ----- ၆၁

မွေးကင်းစကလေး ဆံပင်ကိုကြည့်၍
ကလေး၏စရိုက်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်း
မဟာနွယ်(ပညာရေး) ----- ၆၉

ခေါင်းလောင်းလေးတွေ မြည်နေပြီ
ထိပ်တင်ထွေး: ----- ၇၂

ကံမြင့်စေသူ တံခွန်လှူ
စောယုနွယ် ----- ၇၄

တံခွန်လှူဒါန်း လာဘ်ရှင်လန်း
သရပါ ----- ၇၇

ရောင်ပြန် လှိုဏ်ဆန်းကြယ်

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ
လှတိုး(စိတ်ပညာ) ----- ၁၂၁

မြန်မာနိုင်ငံရောက် နဂါးနက်အသင်း
လှမိုး(ပညာရေး) ----- ၁၇၃

ရောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

အာဟာရပြည့် ဆေးဖက်ဝင် အသီးအနှံများ
သုတေသီဆရာဦး ----- ၁၈၆

တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါများမှ လူသားတို့အား အကျိုးပြုပုံ
ဒေါက်တာသက်ဆွေ ----- ၂၁၄

မီးဖိုချောင်မှ ဆေးစွမ်းကောင်းများ
အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ----- ၂၂၂

လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၊ ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ) ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်းမရှိပါက တာဝန်ယူမည်မဟုတ်ပါ။

အနော်ရထာမင်းကြီး
စကြာလုံတော်ပြတည်ထားခဲ့သည့်
အညာမြေမှ ပင်းဘုရားပွဲတော်

မိုးမြင့်လွင်

ပင်းတော်တော်

စာ - ၁၇

၁၃၇၈ ခုနှစ် မြန်မာ့နှစ်သစ်ကူး ယတြာ

၂၀၁၆-ခုနှစ်အတွက် ၁၂ ရာသီ-တစ်နှစ်စာ ဟောစာတမ်း
 မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး ----- ၂၉
 ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့၍ ကံကြမ္မာကောင်းများ သယ်ဆောင်လာသော
 နှစ်သစ်ဖြစ်စေသော
 ဒေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၉
မြန်မာ့လေ့ တန်ခူးလ-နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်
 ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ) ----- ၄၂
 ဆယ်နှစ်ရာသီဖွားအဟော
 ရည်မောင် ----- ၄၅
 သင်္ကြန်တွက်ရိုးကျမ်းနှင့် ဇာတာတော်ပုံ
 သန်းဝင်း(ဘဏ်) ----- ၄၇

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
 ဒေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၀၀

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်မြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း
 ဒေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၁၀

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ ----- ၃၁၂

မနုဿကျောင်း
ပွဲကြီးကုန်

စာ - ၁၉၀

ဘယ်ဒီတာအပွဲ/ကြော်ငြာနှင့် မြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးရွေ့ စာပေ

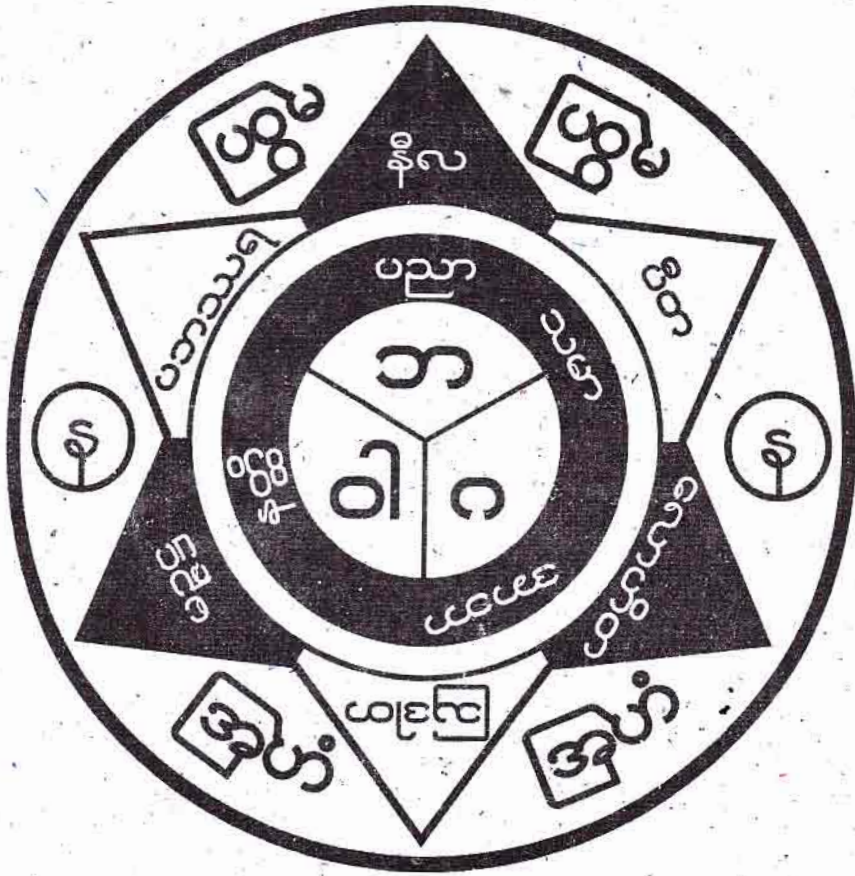
တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)
 ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

မောင်ဟိန်းကျော်

စာ - ၂၀၄

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားတို့၏

အနုရုယ်ကင်း တံဆိပ်တော်

တော်လှန်ရေး

နန္ဒာမိုးကြယ်

- ဝါးတစ်လုံးကား...
တစ်လုံးနှင့်ညီ၊ တန်ဖိုးတည်၏။
- ထိုသည်ဝါးကို
ဓားဖြင့်ခွဲကာ၊ နီးသပ်ဖြာ၍
ဆန်ခါတစ်မျိုး၊ တင်းတောင်းချိုးသော်
တန်ဖိုးကွာဟလေသတည်း။ ။

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

ဆတ်စလူး မြင်ကွင်း

အဖျောက်မြေ မောင်ဆွေမွန်

- တန်ခူးလရဲ့ အတိတ်
ထူးလှတဲ့ နိမိတ်
မြူးကြွတဲ့ စိတ်တွေနဲ့
အိပ်မောကျနေတဲ့ နှလုံးသားကို
တံခါးလာပြီးခေါက်သူရေ။
- သင်္ကြန်ရေထိမှ
အဓိက လန်းဖြာပြီး
စိတ်လည်းချမ်းသာ
ကိုယ်လည်းကျန်းမာလို့
ဝမ်းတစ်ထွာရဲ့အရေး
စိတ်အေးမတဲ့လေ။
- အပြောကောင်းတယ် မကောင်းတယ်
အရောင်းအဝယ်ဖြစ်
စိတ်သစ် လူသစ်နဲ့
အညစ်အကြေး သန့်စင်ပေ
စတန်တွင်တာတော် မဟုတ်အလျဉ်း။
- မြင်ကွင်းတွေဟာ
အသွင်ရှင်းပေ အရင့်အရင်နှစ်တွေက
လွင့်စဉ်ပဲကျတဲ့
မြန်မာ့ရဲ့ အနုအလှယဉ်ကျေးမှု
အစဉ်ရေးရှုပြီး
ရင်ထုမနာဖြစ်ရတုန်းမို့
မချိပြီးပြီးမိတဲ့ပြင်
ရွှေရင်လေးစရာ တစ်ပုံတစ်ပင်ပ
မယုံရင် ပုံပြင် မမှတ်ကြနဲ့ကွယ်
(သင်္ကြန်မဏ္ဍပ်ပေါ်မှာလေ...)
ဆတ်စလူးမြင်ကွင်း။ ။

ပိတောက်ပါဠေး

မောင်မိုးလှိုင်(သစ္စာမြေ)

- ပိတောက်ကုဋေ
ထိန်ဝေအဝါရွှေကဗျာ . . .။
- ပိတောက်သတ္တိ
မြေထိရိုက်နမ်း၊ အလွမ်းမရှိ
စွန့်သည့်အချစ်ဂန္ထဝင် . . .။
- နွေလည်း မကြောက်
နေလည်း မကြောက်
လေလည်း မကြောက်
ကြိုင်လှောက်ချိုကြည်၊ ရနံ့တည်မွှေး
မရွေးဒေသ၊ တာကူးလတွင်
ဘဝတစ်သက်၊ အလှမပျက်
နိုးထလျက်ဝေ၊ ရှင်သန်နေကျ
ပိတောက်မလေး၊ ရွှေရည်သွေးနှင့်
အပြေးလာမည် ခါတော်မီ . . .။
- ဪ . . .
လောကသက်သေ
သောကရတက်မပွေ
ဒေါသအမျက်မဝေ
သဘောကျအခက်ခြေ
မောလျမျက်ရည်မဝေဘူးကွယ် . . .။

ကဝိမြတ်သို့ ဆည်းကပ်ခြင်း

ဖျာပုံမောင်မောင်စန္ဒာ

■ ကဝိမြတ်များ၊ ဉာဏ်မြင့်မား၍
 နှုတ်ဖျားစာပွင့်၊ လက်ဖွင့်စာမွှေး
 သွေးနှင့်စာဖြန့်၊ စာခိုင်ခံ့လျက်
 စာသန်အဆီ၊ နှလုံးကြည်ခဲ့
 ရာသီဒဏ်နှောက်၊ ချစ်သက်ပျောက်လည်း
 တစ်ခေါက်လူဖြစ်၊ ကြောင်းကျိုးပြစ်ကို
 ကညစ်နှင့်ပေ၊ စနစ်ဖွေရင်း
 စာပေပုလဲ၊ စာပန်းကြဲသည်
 စာခွဲကြီးကြ စာချစ်ကြ
 စာလှပန်းမွှေး ပန်ဆင်ဖို့။

■ စာပေမျက်ရူ၊ စာပန်းပုနှင့်
 ထုဆစ်ပုံဖော်၊ သက်သွင်းပျော်ခဲ့
 စာကျော်ပဂေး၊ နှိုင်းမဲ့ဝေးစေ...
 ဈေးကျမာန၊ မတွေးဆဘူး
 လောကနှင့်လူ၊ ကံပေးမြူတိုင်း
 အယူအစွဲ၊ မတူကွဲကြ
 အောင်ပွဲပန်းတိုင်၊ စာပန်းလှိုင်အောင်
 စတိုင်ဖွင့်လှစ်၊ စတားဖြစ်ဖို့
 ကျစ်လျစ်သိပ်သည်း၊ စာကမ္ဘာ့မြင့်
 စည်ကမ်းတကျ ရေးသီမှ
 ဂန္ထဝင် စံတင် အံ့ဝင်လှ...။ ။

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

ပိတောက်ပွင့်ပြီ မေ

ရဲမြင့်နောင်

- ပိတောက်တစ်ခက်နွယ်က
တစ်ယောက်အတွက်ရည်စူး ဖူးခဲ့ပြီ...။
- ပင်ရွက်ညှာ မြရောင်စိမ်းသော်လည်း
ကြင်လျက်သာ ခဏတောင်မတိမ်းပါဘူး
မိန်းမူးဖွယ် သူ့အပြော
ယုံမောခဲ့သည်...။
- လွမ်းအိပ်မက် သံသရာရည်
ဘယ်ခါဆီ တစ်ရေးနိုးထ...။
- နီးရက်နဲ့ ဝေးလွင့်ကွာ
အဆွေးဖြင့်သာ ဒဏ်သင့်သူမို့
ကံအပွင့် မာန်ဝင့်စောင့်ပါမယ်
တစ်ထောင့်တစ်ည...။ ။

ရွှေစေတီဦး ဖူးမိကဗျာ

မကျွေး နေရာဇာ

- ကဗျာသင်းထံ ရသဂုဏ်ဖြင့် အာရုံကြည်နူး ကြာလက်ဖူး၍ စိတ်ကူးပင့်ဖိတ် စေတီရိပ်သို့ ငြိမ်သိပ်လွင့်မော ပြေစေသောဟု စာတောမော်ရုံ ခိုလှုံခဲ့...။
- မာယာဘုံဖြစ် ကဗျာသစ်ဖြင့် ပြေပြစ်ဆက်ဆံ မနက်ဖြန်ကို ရုန်းကန်လှုပ်ရှား အားမာန်ထား၍ မယားလည်းခင် သားလည်းခင်စေ ကြင်နာသရုပ် ဖော်ထုတ်ခဲ့...။
- ကဗျာရေးခိုက် ရင်တွင်းရိုက်လည်း ထိုက်သည့်မြင်ကွင်း ဒေါသကင်းသည် ပျော်ခင်းအေးမြ ရွှင်လန်းစွနှင့် မာနကင်းကွာ ရင်တွင်းဖြာလျက် သဒ္ဒါဖြူဆွတ် ဦးညွတ်ခဲ့...။
- စိန်ရွှေရတနာ မလှူသာလည်း ကဗျာတစ်ကုံး ရသဖုံးလျက် နှလုံးရွှင်ပျ ဤလောကနှင့် ပြူးမြဲနှုတ်ပွင့် ကြင်နာဖွင့်ရင်း အလင်းတန်းပေါ် ကြည့်မျှော်ပျော်မိ ပူဇော်ကြည်ညို ကဗျာချိုဖြင့် ရွှေအိုရောင်ဖိတ် စေတီရိပ်သို့ မမှတ်မသုံ လက်ဆယ်စုံသည် အရုဏ်ပန်းနယ် ဖူးတကား...။

ပန်းတိုင်ကျောက်မှ တက်ထောင်ပါ

ဝေယံမြင့်(ပိုလ်ကလေး)

- နှာတစ်ဖျားသာ
လှေဦးခွာခိုက်
သေချာမှချ
နိုင်ပြီကဟု
စိတ်ချလက်လျှော့မနေသင့်။
- နိုင်တယ်ထင်ပြီး
ပန်းဝင်နီးမှ
ရုတ်ခြည်းစိတ်ချ
တက်ထောင်ပြရင်
နောက်ကကျော်တက်သွားလိမ့်မယ်။ ။

ငြိမ်းချမ်းခြင်း နိမိတ်

နိုင်ငံရွှေ

- မိုးကောင်းကင်မှာ တိမ်မည်းညိုတွေကင်းစင်
ချိုမြိန်ခြင်းစကားလုံးများနဲ့
ငါ့နှလုံးသားကို ဝါးမျို
ခါးတဲ့အခါလည်းရှိ
ဒါပေမယ့် သိသိကြီးနဲ့
ဒိုက်သရောတွေ၊ အညစ်အကြေးတွေက
ဘဝရဲ့ပျိုးခင်းထဲမှာ
သောကအပူလှိုင်းတွေကြား
ဓနန်းစိုင်းခဲ့ရင်း လူသားအချင်းချင်း
မနာလို ဝန်တို စစ်မက်ခင်းလို့
လူ့ဘောင်ရဲ့ ပျော်ရွှင်စရာ ပြယုဂ်
“အိုအေစစ်”ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်
ပင့်သက်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်နဲ့
ရင်ခုန်အိပ်စက်ခဲ့ရတဲ့ည...။

- ဒီလိုနဲ့ ဘဝကိုဖြတ်သန်း
လောကရဲ့သရုပ်သဏ္ဍာန်
စစ်ကြောဝေဖန်
အမှားကိုအမှန်
ကေနမပြင်နိုင်တဲ့...ငါ
ကြုံတွေ့သမျှ ကံကြမ္မာရဲ့ တံပိုးအောက်
အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်ခဲ့ရင်း
စေတနာအရင်းအမြစ်တွေနဲ့
သည်ကမ္ဘာကြီး အေးငြိမ်းစေဖို့
အတွေးများနဲ့သာ။ ။

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

အနော်ရထာမင်းကြီး စကြာလုံတော်ပြုတည်ထားခဲ့သည့် အညာမြေမှ ပင်းဘုရားပွဲတော်

မိုးမြင့်လွင်

ပင်းဝရွာအနီးမှ ပင်းဘုရားပွဲတော်

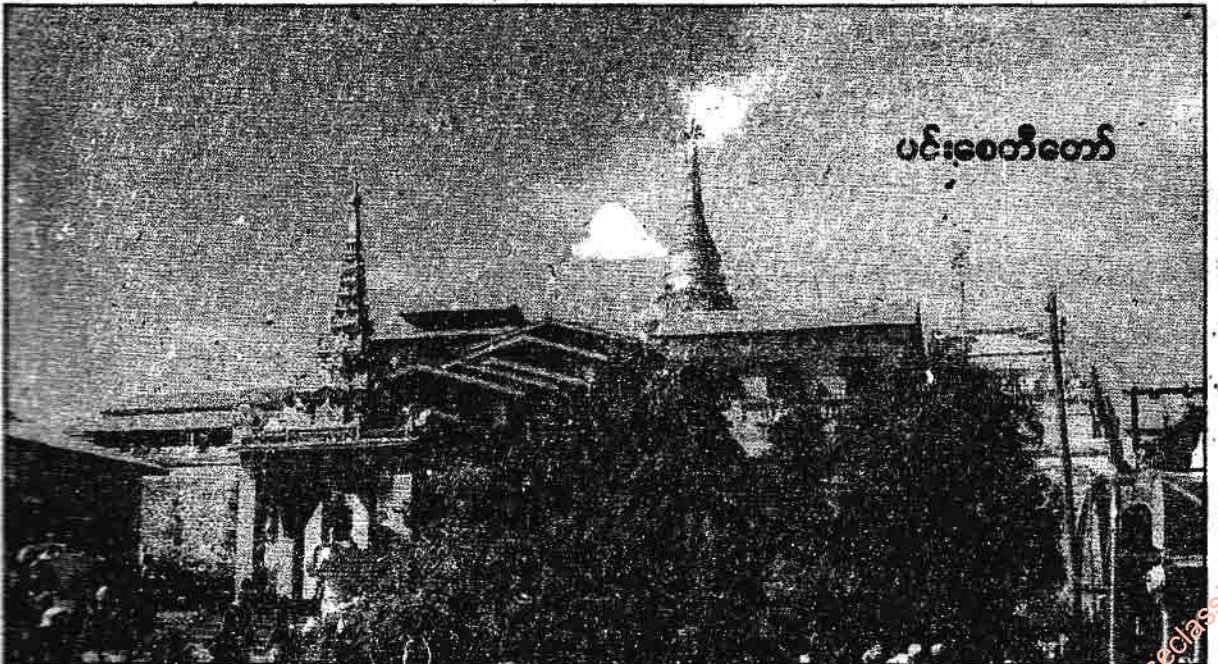
သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ အလွန် ထူးခြားပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် စေတီတော်မြတ်တစ်ဆူပါ။ ဓမ္မမိတ်ဆွေများသို့ ရေးပြချင်သည်မှာ နှစ်နှင့်ချီကြာခဲ့ပါပြီ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မရေးဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စေတီမြတ်တည်ရှိရာ ဒေသသည် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ရေနံချောင်းမြို့နယ် ပင်းဝအုပ်စု ပင်းချောင်းလေးအနီးမှာ တည်ရှိသည်။

စေတီတော်တည်ထားသည့် ဒါယကာကား ပုဂံခေတ်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို နေလအသွင် ထွန်း

လင်းတောက်ပအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ပုဂံပြည်ရှင် အနော်ရထာမင်းဖြစ်သည်။ စေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်သည် ကား ပင်းယစေတီဟု အခေါ်များကြသည်။ အမှန်မှာ ပင်းစက္ကလံပစေတီဖြစ်သည်။

အရေးသူသည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က

ပင်းစေတီတော်

ရေနံချောင်းမြို့မှ မိတ်ဆွေကိုသန်းအောင် ထံရောက်ရှိခဲ့သည်။ အညာဒေသထန်းတောများအကြောင်း ဆောင်းပါးရေးရန် ကွင်းဆင်းလေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသူသွားချိန်သည် သီတင်းကျွတ်လထဲမှာ ဖြစ်သည်။ ကိုသန်းအောင်မှ ပင်းဘုရားပွဲရှိသည်။ လိုက်ပို့မည်ဟု ပြောပါသည်။ ရေနံချောင်းမြို့နှင့် လေးမိုင်ကျော်ကွာဝေးသည်ဟုလည်း ဆိုပါသည်။

မည်သို့ပင်ဝေးပါစေ ပင်းဘုရားဟုဆိုသဖြင့် စိတ်ဝင်စားသည်။ ပင်းချောင်းသမိုင်းရှိသည်။ သို့တွက်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသည်။ နောက် စေတီမြတ်ကလည်း သမိုင်းဝင်စေတီဖြစ်သည်။

သို့နှင့် စာရေးသူကို ဆိုင်ကယ်နှင့် လိုက်ပို့ပေးသည်။ အညာလမ်းဆုံတော့ သိသည့်အတိုင်းပင် မြေနီလမ်းသဲလမ်းသာဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တချို့က ခြေလျှင်၊ တချို့က နွားလှည်း ထော်လာရှိ ဆိုင်ကယ် စသည်ဖြင့် ပင်းဘုရားပွဲသွားကြသည့် အညာသူ၊ အညာသားများကို တွေ့ရသည်။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် သီချင်းဆိုသူကဆိုရယ်စရာမောစရာ ပြောသူကပြောနှင့် တကယ့်ကို မြန်မာ့ဟန်၊ မြန်မာ့ဓလေ့မပျောက်သေးသည့် ယဉ်ကျေးမှုကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် စာရေးသူလည်း ကြည်နူးပျော်ရွှင်မိသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူသည် ပင်းစေတီအနီးမှ ပင်းဝကျေးရွာသို့ရောက်ခဲ့သည်။ ကိုသန်းအောင်၏ မိတ်ဆွေများအိမ်သို့ ဖြစ်သည်။ ကိုသန်းအောင်၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် ရွာလူကြီးများက စာရေး

ပင်းချောင်းမှာ ရေချိုးကြသူများ

သူကို တလေးတစား ဆက်ဆံသည့်အပြင် ထမင်းဝိုင်း၊ လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းများဖြင့် ညှဉ်ခံတော့သည်။ အညာသူ၊ အညာသားတို့ သဘောထားက ဖြူစင်လှပါတီ။

ပင်းဂရွာတွင် ခေတ္တအနားယူပြီး ဘုရားပွဲကျင်းပရာ ပင်းစေတီမြတ်အား သွားရောက်ဖူးကြေကြသည်။ ထိပ်တန်းအဆင့်ရှိ ဇာတ်ကြီးတစ်ဇာတ် ရုံဝင်ကပြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒေသထွက်ကုန် စားသောက်ကုန်များ လာရောက်ရောင်းချသည့် ဈေးတန်းကြီးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ စာရေးသူ၏စိတ်ထဲတွင် ပင်းဘုရား၏သမိုင်းကြောင်းကိုသာ သိချင်စိတ်က စောနေမိသည်။

ပင်းဝရွာမှ တချို့လူကြီးများကို မေးကြည့်ပြန်တော့လည်း ခုနစ်သက္ကရာဇ် အထောက်အထား အပြည့်အစုံမပါ လက်တန်းသာပြောနေသဖြင့် မှတ်ဖို့ရာ အခက်ကြုံနေတော့သည်။ သို့နှင့် ကုန်းတော်ပေါ်ရောက်သောအခါ ဂေါပကလူကြီးများထံ အကူအညီတောင်းရတော့သည်။ ပင်းဘုရား၏ သမိုင်းစာအုပ်

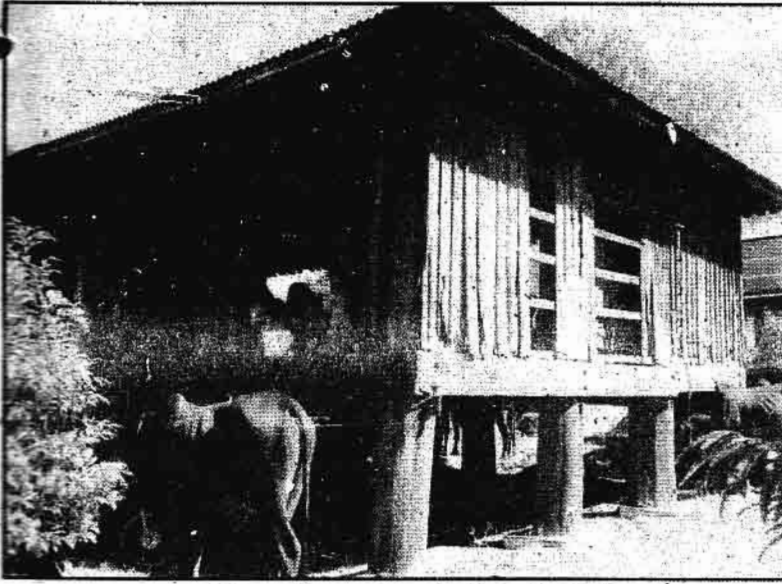
ရှိလျှင် ဖတ်ချင်ပါကြောင်း ပြောသည့်အခါ ဂေါပကလူကြီးတစ်ဦးမှ စေတီတော်၏ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်ထံ ပို့ပေးသည်။

ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့်ပြီး နောက် ပင်းစေတီသမိုင်းကြောင်း အမိန့်ရိုပါရန်နှင့် တပည့်တော် အောက်ဒေသဖြစ်သည့် ပဲခူးမြို့မှလာကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်မှ အနော်ရထာမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသည့် ပင်းဘုရားအမည်တွင်သော ပင်းစက္ကလံပစေတီတော် သမိုင်းသစ်စာအုပ်ကို စာရေးသူအား စွန့်ပါသည်။

ပင်းစေတီတော်သမိုင်းသစ် ရေးသားပြုစုသည့် အေးကျောင်းဆရာတော် အရှင်သောဘနဟု စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ သို့ပါ၍ ၎င်းစာအုပ်အား ကိုးကား၍လည်းကောင်း၊ စာရေးသူ၏ လေ့လာတွေ့မြင်မှုများ ပေါင်းစပ်၍ ပင်းစေတီရောက်ခရီးသွားဆောင်းပါးကို ရေးသားပါမည်။

ပင်းချောင်းအနီးမှ ပင်းစေတီ

www.burmeseclassic.com

ပင်းစေတီမှ ရှေးဟောင်းစေတီကြီး

တော်မြတ်အား ကြည်ညိုစွာ ဦးခိုက်လျက်။

* * *

အနော်ရထာမင်း၏ စကြာလုံနှင့်ပစ်ချောင်း

ပင်းစေတီတော်ကို စာရေးသူ စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်မှာ အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ ရှုမဝ တစ်ထောင်ဆရာ စာရေးဆရာ ငွေလင်း၏ ပင်းမြို့သူ ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးကတည်းကဖြစ်သည်။ ခုတော့ စာရေးသူ စိတ်ဝင်စားခဲ့ရသည့် ပင်းချောင်းအနီးမှ ပင်းစေတီဘုရားပွဲတော်သို့ ရောက်ခဲ့ရပါပြီ။

ပင်းချောင်းအနီးမှာ တည်ထား၍ ပင်းစေတီဟုခေါ်သည်။ သို့ဆိုပါလျှင် ပင်းစက္ကလံပစေတီတော်ဆိုသည်က အဘယ်နည်း။

ပင်းစက္ကလံပ စေတီတော်ဟု သည်မှာ စက္ကလံပ စကြာရတနာလုံကို

ပြု၍တည်သော စေတီဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အဘယ်ကြောင့် စကြာလုံတော်ကို ပြုရသနည်းဟူမူ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၁၆ ခုနှစ်တွင် ပုဂံပြည့်ရှင်အနော်ရထာမင်းကြီးသည် သူ၏ညာလက်ရုံးသူရဲကောင်းလေးဦးဖြစ်သည့် ကျန်စစ်သာ၊ ငထွေရူ၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖီးတို့ကို သုဝဏ္ဏဘူမိသထုံပြည်သို့ ချီတက်တော်မူစေသည်။ ထိုသို့ ချီတက်တော်မူစေပြီး သထုံဘုရင်ထံမှ ဘုရားရှင်၏ ပိဋကတ်တော်များနှင့်တကွ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို တိုက်ယူ၍ ပုဂံပြည်သို့ ပင့်ဆောင်တော်မူစေလေသည်။

သူရဲကောင်းများ စစ်သည်များသည်လည်း ကြည်းကြောင်းနှင့်တစ်ဖုံ၊ ရေကြောင်းနှင့်တစ်ဖုံပင်ဆောင်လာကြရာတွင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်၊ ပိဋကတ်တော်များ ပင့်ဆောင်တင်လာသည့် ဖောင်တော်သည် ယခု

ရေနံချောင်းမြို့နှင့် လေးမိုင်ကျော်ကွာဝေးသည့် ပင်းဝရွာအနီး ပင်းချောင်းဝတွင် ဖောင်တော်ဆိုက်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖောင်တော်ဆိုက်သော ဤနေရာတွင် စေတီတစ်ဆူတည်ထားကြလေသည်။

ဤစေတီတည်ခန်းတွင် တချို့မယုံလျှင်ပုံပြင်ဆန်သည်ဟု ဆိုကြသူများ လည်းရှိလေသည်။ သို့သော် ထိုဒေသနေ အညာသူ၊ အညာသားများက တော့ ယုံကြည်ကြသည်။

ဖောင်းတော်ဆိုက်သော ပင်းချောင်းဝသည် ရေပြင်ကြီးသာဖြစ်သည်။ ယနေ့အနေအထားအရ ရောဝတီမြစ်နှင့်လည်း သိပ်မဝေးသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ရေပြင်ကျယ်ကြီးသာဖြစ်နေသောကြောင့် စေတီတည်ရန်လည်း အခက်ကြုံရသည်။ ပင်းချောင်း၏တောင်ဘက်မြေကို အုတ်ဖတ်ပြန်တော့လည်း မြေမကောင်း၍ အုတ်ကောင်းမရဖြစ်နေ၏။ မြောက်ဘက်ကမ်းမှမြေသည် ကမ္ဘာမြေညက်ဖြစ်၍ အုတ်လုပ်လေရာ အုတ်ကောင်းရ၏။ စေတီတည်လျှင် အုတ်ကောင်း၍ စေတီတာရှည်ခံနိုင်သည်။

သို့ဖြစ်၍ မြောက်ဘက်မှမြေကို အုတ်ဖတ်၍ စေတီတည်ရန် စစ်သူကြီးကျန်စစ်သာမှ တာဝန်ယူဦးဆောင်ရလေသည်။ ခက်သည်မှာ စေတီကတောင်ဘက်မှာဖြစ်နေ၍ ပင်းချောင်းရေကိုဖြတ်၍ စစ်သည်များ ပြည်သူများ လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ကြရသည်။ ရေစီးထဲမှာ သယ်ရသဖြင့် အလွန်ပင်ပန်းဆင်းရဲကြသည်။ တချို့ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့် ဖျားနာကြသည်အထိ ဖြစ်ကြရ

www.burmeseclassic.com

မိုးကုတ်ဆရာတော်တရားကြီး

မိုးကုတ်ဆရာတော် လောင်းလျာကို အဘဦးအောင်ထွန်း၊ အမိဒေါ်ရွှေအိတ်တို့မှ ၁၂၆၁ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁၁ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၂ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်လှဘော် ဖြစ်သည်။ သားသမီး ရှစ်ဦးတွင် ပဉ္စမမြောက် သားရတနာဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ၉ နှစ်သားအရွယ်တွင် ဝေးပင်တောရကျောင်း ဆရာတော်

ထံတွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ဘွဲ့မှာ ရှင်ဝိမလ ဖြစ်သည်။
သဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်စသော အခြေခံစာများ သင်ယူခဲ့ပါသည်။ သက်တော်ပြည့် ပဉ္စင်းတက်ပြီးတွင် စာချဆရာတော်၊ ကျောင်းထိုင်စာချ၊ တရားဟော၊ တရားပေး၊ တရားပြု စသည်ဖြင့် နေလာခဲ့ရာ ၁၃၀၄ ခုနှစ်မှစ ဆရာတော်ကြီးသည် မိုးကုတ်မြို့၏ အနောက်ဘက် လေးမိုင်ခန့်ဝေးသည်။

ဘော်ပန်းရွာလေးဆီသို့ ကြွတော်မူလေသည်။ ၎င်းရွာလေးသည် ပေ ၄၀၀ ကျော်အမြင့်မှ တောင်ပေါ်ရွာလေး ဖြစ်သည်။ သုံးဘက်သုံးတန်တွင် တောင်တန်းမြင့်ကြီးတွေ့ ဝိုင်းပတ်ထားရာ မြင့်စွာပူဇော် နေသလိုဖြစ်သည်။ ရွာအရှေ့ဘက် တောင်တန်းကြီးတစ်ခု၏ ကမ်းပါးရံတွင် သဘာဝကျောက်သား လိုဏ်ဂူငယ်လေးရှိရာ ထိုလိုဏ်ဂူလေးထဲတွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လေးနှစ်လေးမိုး ဂူအောင်းတရား အားထုတ်တော်မူခဲ့ပြီး ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမြောက်သွားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်များကို တရားနာသူ ယောဂီအပေါင်း အလွယ်တကူသိရှိနိုင်ရန် ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်း တီထွင်ပြုလုပ်ပြီး ထောက်တံဖြင့် တရားဟောကြားလေသည်။ တရားနာသူ ယောဂီအပေါင်းတို့က အလွယ်တကူ နားလည်ပြီး တရားရသူ အများအပြားရှိလာသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၃၂၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ ခရစ် ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီ မိနစ် ၂၀ အချိန်တွင် ခန္ဓာဝန်ချုပ်ငြိမ်း တစ်ဘဝဇာတ်သိမ်းကာ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူသွားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို အနှော်ရထား
မင်းကြီးသိသောအခါ -

ငါကဲ့သို့သော သာသနာပြုမင်း
ဘုရားတည်သည်ကို သင်းပင်းချောင်းရေ
က နှောင့်ယှက်သလော၊ ငါ၏အစွမ်း
အခုပင်သိစေရမည်ဟု ကြုံးဝါးကာ
သိကြားမင်းဆက်သသော စကြာလုံ
တော်ကိုမြှောက်၍ ချောင်းရေပြင်ကိုပြု
လိုက်ရာ ရေသည် ခရီးတာ ၈၀၀၀
မိုင်အားဖြင့် ၁၆မိုင် နောက်ဆုတ်သွား
ပြီး သဲပြင်ကြီးအတိဖြစ်သွားသည်ဟု
၎င်းပင်ဘုရားသမိုင်းတွင်ဖတ်ရှုရပါသည်။

ထိုအခါ အုတ်များ၊ ကျောက်များ
သဲများလည်း လွယ်လင့်တကူ သယ်ယူ
၍ရသဖြင့် စေတီတော်လည်း အပြီး
တိုင်လေသည်။ စေတီတော်၏ဘွဲ့တော်
ကိုလည်း စကြာလုံတော်ပြု၍ ရေဆုတ်
သွားသည်ကိုအစွဲပြုကာ ပင်းစကြာလုံ
ပြစေတီတော်ဟု တွင်လေသည်။ ယနေ့
အချိန်မှာတော့ နှောင်းလူများက ပင်း
ချောင်းဝဘွဲ့တည်ရှိ၍ ပင်းဘုရားဟုပင်
ခေါ်ကြလေသည်။ ရေနံချောင်းနယ်
တစ်ဝိုက်တွင် ပင်းစေတီဘုရားပွဲသည်
အလွန်စည်ကားသည့် ဘုရားပွဲတော်
ဖြစ်သည်။

ဤဘုရားပွဲတော်တွင် မြန်မာတို့
၏ အညာလေကို မြင်တွေ့ရသည်မှာ
စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းလေစွ။

* * *

ပင်းချောင်းရေချိုးသူများ

ဤနေရာ၌ ပင်းချောင်းဖြစ်ပေါ်
လာပုံကလည်း စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်း
သည်။ ရှေးက အနှော်ရထားမင်းကြီး
စကြာရတနာလုံတော်ပြု၍ ရေမြင်ခရီး

တာ ၈၀၀၀ ၁၆ မိုင် နောက်ဆုတ်သွား
သည်ဟု ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အဘယ်နေ
ရာထိ ဆုတ်သွားသည်ကို သိဖို့လိုမည်
ထင်ပါသည်။ ချောင်းရေသည် စကြာလုံ
တော်ကိုကြောက်ပြီး ရေနံချောင်းမြို့
အရှေ့ဘက် ရေဆုံးဟုခေါ်သောအရပ်
အထိဟု ဆိုပါသည်။ ချောင်းရေများ
ဆုတ်နှစ်သွားသည်ကို ယနေ့တိုင်အောင်
မြင်နေရသေးဟု ပင်းဝရွာသားတစ်ဦးမှ
ပြောပြပါသည်။

တစ်ဖန် ရေဆုံးအောက် စည်ပင်
ရွာထိ ချောင်းရေများဆုတ်နှစ်သွားသည်
ကို တွေ့မြင်နေရသေးဟုလည်း ပြောပါ
သည်။ စည်ပင်ရွာအောက်တွင် မိုးခိုရွာ၊
မကြီးရိုးရွာ၊ ကျွဲပုတ်ရွာ၊ ကန်လေးကုန်း
ရွာ စသည်ရွာများအနီး ချောင်းပြင်ကြီး
မှာ ရေမရှိဘဲ သဲပြင်ကြီးဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့မြင်ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုပတ်ဝန်း
ကျင်ရွာများမှ ရွာသား၊ ရွာသူများမှာ
သဲပြင်ကြီးကိုကြည့်ကာ ချောင်းကြီးပတ်
လည်ရေမထွက် မရှက်ဘူးလား မိုးခို
သားဟု အညာသူ၊ အညာသားများပီပီ
သဲပြင်ကိုပင် စာချိုး၍ လှောင်ပြောင်ကြ
လေသည်။

သို့ပေမယ့် ချောင်းကြီးရေကျ
သောအခါမှာတော့ ရေစီးဆင်းသည်။
ရေဆုံးရွာအောက် စည်ပင်ရွာမှစတင်၍
ရေဆုတ်လာရာ ရှစ်မိုင်ခန့်အကွာ နတ်
ကန်ဦးရွာအထက်နားရောက်မှ ရွှံ့ဗွက်
များမှ ရေများပန်းထွက်လာတော့သည်။
၎င်းပန်းထွက်လာသည့်နေရာမှာ ရေပြင်
ကြီးဖြစ်ပြီး အမြဲစီးဆင်းနေသည်ကို
လည်း တွေ့ရသည်။ ၎င်းစီးဆင်းရာ ရေ
လမ်းတစ်လျှောက်ကိုပင် ပင်းချောင်းဟု
ခေါ်တွင်သည်ဟု သိရလေသည်။

စာရေးသူသည် စေတီတော်၏
မြောက်ဘက်မှခပ်မှဆင်း၍ ပင်းချောင်း
ဘက်သို့ ဆင်းလာသည့်အခါ ပင်း
ချောင်းထဲတွင် ဘုရားဖူးလာကြသူများ
အုပ်စုလိုက် ရေချိုးရေကစားနေသည်ကို
တွေ့ရသည်။ တကယ်တော့ ပင်းချောင်း
ဟုဆိုသော်လည်း ခူးဆစ်နှင့်ပေါင်ရင်း
လောက်သာ ရေရှိသည့် သဲချောင်းလေး
ဖြစ်သည်။ ချောင်းတစ်လျှောက် လူက
ပြည့်ကျပ်နေသည်။ စာရေးသူသည် စေ
တီတော်ဝင်းအတွင်း လှည့်ပတ်ကြည့်
ရာ ရှေးဟောင်းရေပုံကြီးများကို တွေ့ရ
သည်။ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာ နေပြီဖြစ်
သည်။

အညာသူ၊ အညာသားတို့၏ ဓလေ့
စရိုက်သည် ယနေ့တိုင် ယဉ်ကျေးနေ
သည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဘုရားပွဲအတွင်း
လူငယ်လေးများသည် မိန်းကလေးများ
အား ရိုင်းရိုင်းယုယုနောက်ပြောင်သည်ကို
မကြားရ မတွေ့ရသည်မှာလည်း ချီးမွမ်း
ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ စာရေးသူနှင့် ဗိတ်
ဆွေကိုသန်းအောင်တို့သည် ညနေ နေ
ညိုချိန်တွင် ပြန်လာကြရာ လမ်းတွင်
ဘုရားပွဲလာလှည်းများကို တွေ့ရသဖြင့်
ငယ်စဉ်က တောဘုရားပွဲကို သတိရမိ
သည်။ အပြန်လမ်းသည် ရောဝတီမြစ်
ကမ်းဘက်မှ ပြန်လာကြသည်။ ပင်း
ဘုရားပွဲသို့သွားသူ၊ ပြန်လာသူများဖြင့်
လမ်းတစ်လျှောက်ဝယ် မြန်မာတို့၏
အညာကျေးလက်ပင်းဘုရားပွဲသို့ တစ်
ခေါက်ရောက်ခဲ့ရသည့် စာရေးသူအဖို့
တော့ ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးမဆုံးနိုင်တော့
ပါလေ။

မိုးမြင့်လွင်

www.burmeseclassic.com

ကုံလုံဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဦးစောဇနိယ (ကုံလုံဆရာတော်)

ဆရာတော်လောင်းလျာကို ပင်းတယမြို့နယ်၊ တယ်သွန်းအုပ်တမဲရွာတွင် ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၄ ရက်၊ စနေနေ့ညနေ ၆ နာရီအချိန်တွင် ခမည်းတော် ဦးကူး၊ မယ်တော် ဒေါ်ထွေးတို့မှ မီး၊ သန့်စင် ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်မှာ နေလူမျိုးဖြစ် ငယ်မည်မှာ မောင်ထွန်းသာ ဟုခေါ်ပါသည်။ မွေးချင်းခုနစ်ယောက်ရှိသည့်အနက် အငယ်ဆုံး သားထွေးဖြစ်သည်။ ဆရာတော် သုံးနှစ်သား အရွယ် ခမည်းတော်ဦးကူးဆုံးပါးသွားပြီး မယ်တော်မှာလည်း ဆရာတော်ငယ်စဉ်ကပင် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ ဆင်းရဲ

ဒုက္ခအပေါင်းနှင့် ကြုံ တွေ့ခဲ့ရ ရဟန်းဘဝရောက်ခါနီး အထိပင် ခက်ခက်ခဲခဲ မင်ပန်းကြီးစွာ နေထိုင်စားသောက်ခဲ့ရသည်။

အသက် ၁၃ နှစ်သားအရွယ်တွင် တောင်ကြာကြီးရွာမှ ဦးအောင်၊ ဒေါ်ပိုတို့က ရှင်ပြုပေးခဲ့ သာမဏေဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ရှင်သာမဏေဘဝဖြင့် ပရိယတ်စာပေ ပညာသင်ကြားရန်အတွက် မန္တလေးမြို့၊ အာသောကရာမကျောင်းတိုက်၊ ကံသာကျောင်းသို့ ပညာသင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ရဟန်းဒါယိကာ၊ ဒါယိကာမများဖြစ်ကြသော တမိရွာ ဦးဘိုးနီ၊ ဒေါ်လမ်း၊ ဒေါ်အမာတို့က ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးစုံလင်စွာဖြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ဟင်ပေးခဲ့ပါသည်။

ကုံလုံဆရာတော်ကြီးသည် ရဟန်းနှစ်ဝါရပြီးနောက်တွင် တရားဘာဝနာအားထုတ်လိုသော ဆန္ဒပြင်းပြလာသဖြင့် သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့်နှစ်မှာပင် ဆရာတော်ကြီးသည် လောကီအရေးကိစ္စ များကို ငြီးငွေ့တော်မူပြီးလျှင် လူသူမနီးသည့် အရပ်သို့ ထွက်တော်မူပြီး တရားဘာဝနာအားထုတ်လိုသဖြင့် ကျောင်းရှိ ဦးပုဉ်းဦးစိမလကိုယ်တော်အား ကျောင်းကိုလွှဲအပ် ဆရာတော်ကြီး တောထွက်သောအခါ လိုက်ပို့သော ဒကာဦးဘိုးအောင်ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးတည်း ကြွ ဘော်နှင်းဂူကျားတွင်းဂူတို့မှ ဂဠုန်တောင်သို့ကြွ တရားအားထုတ်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး တရားအားထုတ်စဉ် ကျား၊ ကျားသစ်၊ မြွေ၊ လူဆိုး၊ လူမိုက်များနှင့်လည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ခန္တီဆိုတဲ့ သည်းခံခြင်းစွမ်းရည်များနှင့် ပြည့်စုံလာတော့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၉၀ ကျော်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာဖျတ်လတ်၊ တရားအားထုတ်လျက်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသွားသော်လည်း ပိကလာပ်တော်သည် မပုပ်မသိုးဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

ခန္ဓာဆရာတော်တို့ရေးကြီး

ခန္ဓာဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော် မီးသဂြိုဟ်ပြီးနောက် မီးမလောင်ဘဲ ကျန်ခဲ့သည့် ဓာတ်တော်များ

ခန္ဓာဆရာတော်ကြီး၏ မွေးရာ
ဇာတိမှာ မကွေးတိုင်း၊ ဘီးလင်းမြို့၊
ပုဇွန်ထောင်ရွာဖြစ်ပြီး၊ ခမည်းတော်
ဦးလယ်ရောက်၊ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေမြင့်
တို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ ခု၊ တော်သ

လင်းလပြည့်ကျော် ၈ ရက်၊ သောကြာ
နေ့ ဖွားမြင်တော်မူသည်။ မွေးချင်း ၁၂
ယောက်အနက်မှ ဒုတိယသား ဖြစ်
သည်။ ငယ်နာမည် မောင်သာတိုးဟု
အမည်တွင်ခဲ့သည်။

(၁၁)နှစ်သားအရွယ်တွင် မိဘ
တို့က ပစ္စယာနက္ခဟသာမဏေအဖြစ်
သွတ်သွင်းတော်မူသည်။ မူလဘွဲ့မှာ
ရှင်သီရိဖြစ်ပြီး နောက်ဘွဲ့မှာ ဦးသူဇ
ဖြစ်သည်။ ဝန်းသိုမြို့ စပါးနှင့်ဆန်ကုန်
သည်ကြီး ဦးသာပျော၊ ဒေါ်ဒေါ်အဲတို့၏
ပစ္စယာနက္ခဟကို နယူကာ မြင့်မြတ်
သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ
၏။ ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယက္ခိစာ
ပေများ သင်ယူပြီးနောက် စာချင်ရာ
တော်၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ်
နေလာခဲ့ရာ သက်တော် ၅၈ နှစ်၊
သိက္ခာတော် ၃၉ ဝါအရတွင် ခန္ဓာ
ရိပ်သာကို တည်ထောင်ကာ မိမိကိုယ်
တိုင်လည်း ကြိုးစားအားထုတ်တော်
မူ၍ ရဟန်းရှင်လူတို့အားလည်း ဝိပ
ဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်နည်းများ
ပြောကြားပြသတော်မူပါသည်။ ဆရာ
တော်ကြီးသည် ပျံလွန်တော်မူသွား
သော်လည်း ရုပ်ကလာပ်တော်သည်
မပုပ်မသိုးဘဲ ကျန်ခဲ့ပါသည်။

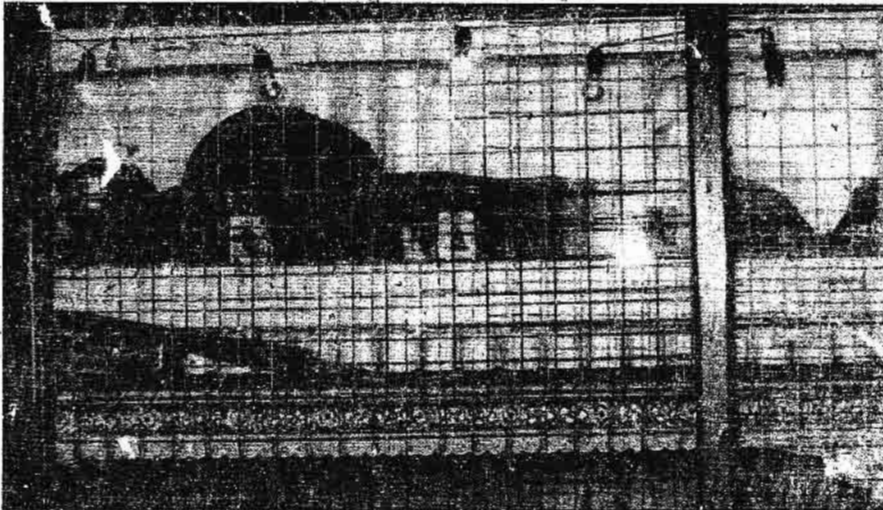
ပြည်မြို့ သဏ္ဍပင်ရပ် နန္ဒဝန်ဓမ္မရိပ်သာ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓိစာရ

ဆရာတော်ဘုရားကြီးဖြစ်သည့် အလောင်းလျာ
တော်ကို သက ရာဇ် ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၅
ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၁၁ နာရီအချိန်၌ ဓနုဖြူမြို့၊ နန်း
တော်ကုန်းရပ် အဘ ဦးဖိုးကြူ။ အမိ ဒေါ်ရွှေအိတို့မှ ဖွား
မြင်တော်မူသည်။ သာသနာသက ရာဇ် ၂၄၇၂ ခု၊ ကောဇာ
သက ရာဇ် ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂ ရက်
နေ့တွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်

- (က) ပထမမဂ်ဖိုလ်ကို ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ
ဆန်း ၁၄ ရက်၊ နေ့လယ် ၃ နာရီအချိန်ခန့် ရရှိတော်မူခြင်း၊
- (ခ) ဒုတိယမဂ်ဖိုလ်ကို အထက်ပို၊ ခုနှစ်၊ လ၊ ရက်
တို့၏ ၅ နာရီအချိန်ခန့် လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ ရရှိတော်မူခြင်း၊
- (ဂ) တတိယမဂ်ဖိုလ်ကို ၁၃၁၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လ
ဆန်း ၆ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီအချိန်ခန့်၌ ရရှိတော်မူခြင်း၊
- (ဃ) စတုတ မဂ်ဖိုလ်ကို ၁၃၁၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လ

ပြည်မြို့ ပထမ နန္ဒဝန်ဆရာတော် ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်မသိုး

ဆန်း ၆ ရက်နေ့ ည၌ ၁၂
နာရီအချိန်၌ ရရှိတော်မူခြင်း။
စတုတ မဂ်ဖိုလ်ကို ရရှိတော်မူ
ပြီးနေ့ ၁၅ ကြီးနှစ်
ယောက် အထောင့်အရပ်မှ
ဒူးထောက်လျက် ဦးတိုက်ရိုး
နေ့စဉ် ပြုပွားအရောင်နှင့်
မိမိကိုယ်အရောင်ကို အမြင်ရ
ခြင်း။ ရှေးအေတိတ်ဖြစ်စဉ်ကို
သိမြင်တော်မူခြင်း။ အစရှိ
သည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူပြီး
အထူးဝမ်းသာမိကြောင်းကို
မိန့်တော်မူလေသည်။

ထူးမြတ်သာခေါင် သာမညတောင်ဆရာတော်ကြီး

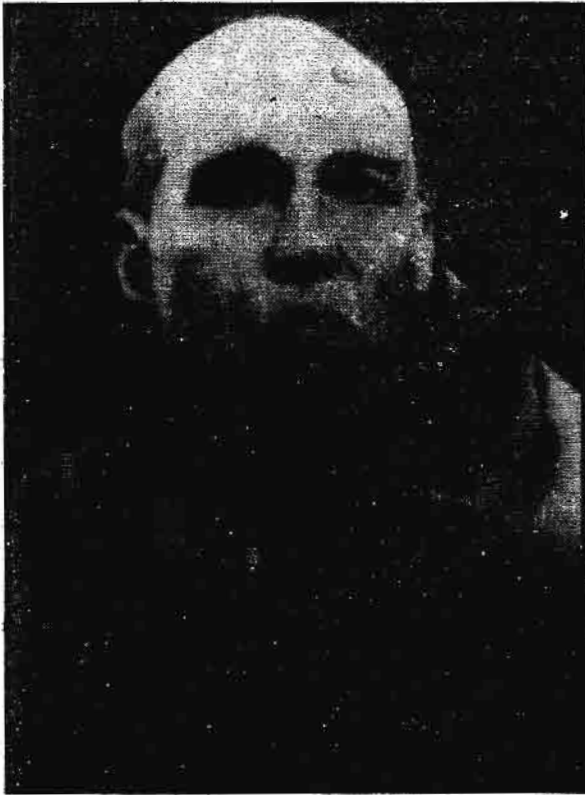

သားဖြစ်ပါသည်။ အသက် ၁၃ နှစ် အရွယ်တွင် သာမဏေဘဝ ခံယူပါသည်။ ၁၅ အမည်မှာ ရှင်ဝိနယ ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် အသက် ၂၀ အရွယ်တွင် မိဘနှစ်ပါး၏ ပစ ယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူတော်မူသည်။ ပရိယတီစာပေများကို သင်ကြားခဲ့ပြီးနောက် ကျောင်းနှစ်ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ဘဝဖြင့် ဘဝ၏အဖိုးတန်အချိန်များကို ကုန်ဆုံးလိုခြင်းမရှိပေ။ အရှည်ဝါသီ တောရပ်မှီကာ ကိုယ့်တရားကိုယ်ထုတ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ချင်ပြီ။ အခါအခွင့်စောင့်လင့်နေရာ အခွင့်သာသည်နှင့် သာမညတောင်သို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်ကော်မူသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် တရားအားထုတ်ရာ တရားထူးရတော်မူပြီး ထူးခြားသော ဂုဏ်ရည်များနှင့် ပြည့်ကာ မေတာ၊ ကုဏာ၊ စက္ခိယ၊ အစဉ်သဖြင့် အေးချမ်းလျက်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ရသူတိုင်း မေတာ၊ ဘတ်ခိုက်ပြီး စိတ်ချမ်းသာမှု အပြည့်အဝရရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ လူကြီးလူငယ်၊ မျက်နှာကြီးငယ်မရွေး တစ်သွေးတည်း တစ်သားတည်း ထားရှိတော်မူလေသည်။ သာမညဆရာတော်ကြီးသည် ၅၁၂၂၀၀၃ တွင် စုတိကမ္မဇပီ ချုပ်သိမ်းသွားတော်မူခဲ့ပါသည်။

သာမညတောင် ဆရာတော်ကြီး ဇာတိမှာ ဘားအံမြို့နယ်၊ ကော့ကျိုက်ပဒိုင်းရွာဖြစ်သည်။ မေဠင်းတော်ဦးတောင်အို၊ မယ်တော် ဒေါ်မအုံးမှ

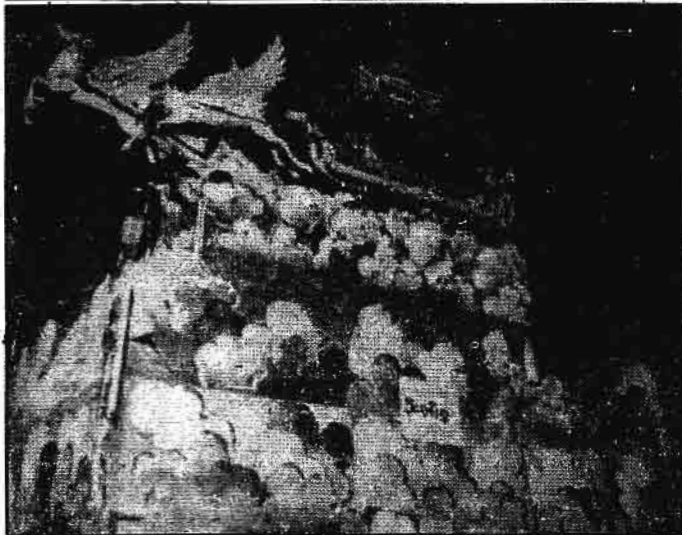
၁၂၄၄ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၆ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖွားမြင်သည်။ ငယ်နာမည်မှာ ခွန်ရွှေဝိုင်း ဖြစ်သည်။ မွေးချင်း လေးဦးရှိရာ တတိယမြောက်

လယ်တီဆရာတော်ကြီး

လယ်တီဆရာတော်ကြီးကို ကောဇာသက ရာဇ် ၁၂၀၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၁၃ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ညဉ့်တစ်ချက်တီးကျော်ချိန်တွင် အဖ ဦးထွန်းသာ၊ အမိ ဒေါ်ကုန်း တို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့သည့် ထိုစဉ်က (က) အခါမဟုတ်ဘဲ မိုးကြီးရွာခြင်း၊ (ခ) သိကြားမင်းလေးသက်တင်ရေးခေါ် စို့သက်တံ့ကြီး အိမ်ဝင်းအတွင်းမှ ကောင်းကင်သို့ ပေါ်ထွက် နေခြင်း၊ (ဂ) အရောင်အဝင်း အလင်းလုံးကြီးတစ်ခု ခြံဝင်း အတွင်းရှိ ဝါးလုံးများမှ အသံမြည်ဟီး ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အိမ် ကိုရစ်ပတ်ကာ ကောင်းကင်ထက်သို့ တက်သွားခြင်း၊ (ဃ) လူသူတော်ကြီးတစ်ဦးလာရောက်စောင့်ရှောက်ခြင်း စသော နိမိတ်ထူးတို့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

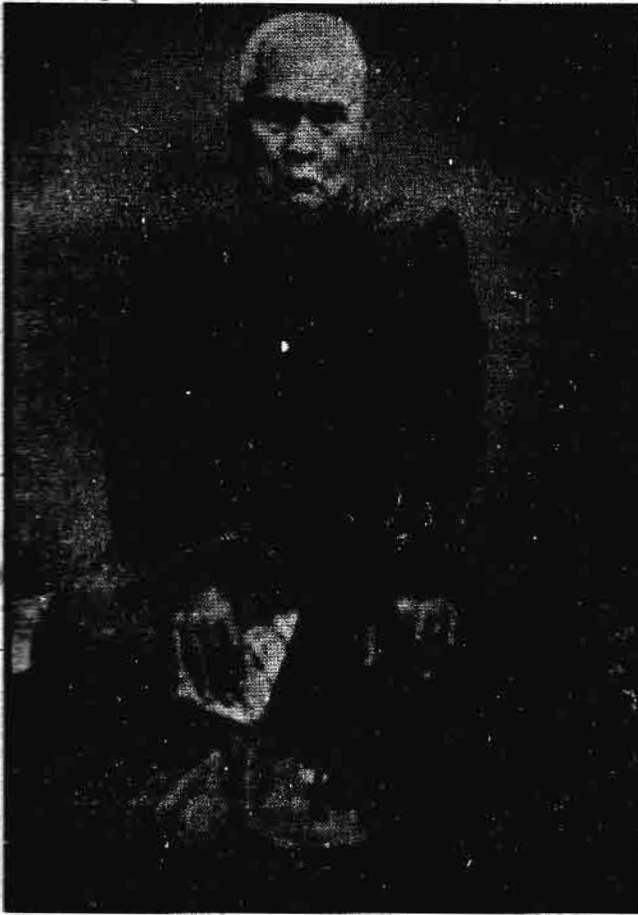
လယ်တီဆရာတော်တွင် မွေးချင်း လေးယောက် အနက်မှ ဒုတိယသားဖြစ်သည်။ ငယ်အမည်မှာ မောင်တက် ခေါင်ဖြစ်သည်။ ၁၀ နှစ်သားမှ စ ဆရာတော်ဦးနန္ဒ(သံသို့ အပ်နှံခဲ့ပါသည်။ ၁၈ နှစ်တွင် သာမဏေဝတ် ခဲ့အမည်မှာ ရှင် ဘဏဇေ ဖြစ်သည်။ အသက်ပြည့် ရဟန်းဘဝရောက်

ခဲ့ပြီးနောက် ရဟန်းစာပေများစွာ သင်ကြားခဲ့ပြီး နောက် ဒီပနီကျမ်းများ ပြုစုခဲ့ပါသည်။ မုံရွာမြို့၏ မြောက်ဘက်တွင် နာနာဘာဝ အခြောက်အလှန့် အားကြီးသော လယ်တီတော တည်ရှိလေသည်။ ၎င်းတောတွင် လိုက်ပို့သူအားလုံး ပြန်လွှတ်ပြီး တစ် ပါးတည်းနေရစ်ခဲ့ပြီး တရားအားထုတ်တော်မူရာမှ တရားထူးရ လယ်တီတိုက်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ သက ရာဇ် ၁၂၅၅ ခုနှစ်၊ ပထမ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ မွန်းလွဲ ၂ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် စုတိကမ္မဇူဝင် ချုပ်သိမ်းသွား တော်မူလေသည်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို တပည့်ကြီးဦးနန္ဒ၏ နတ်ပြင်းပျံယာဉ်ကြီးပေါ်တင်၍ ပူဇော်သည်။

မြင်းခြံစွန်းလွန်းဆရာတော် ဦးကိ

ကိုကျော်ဒင်ကို ငယ်စဉ်က မြင်းခြံမြို့၊ မင်းကျောင်း ဆရာတော်ထံအပ်နှံ စာပေသင်ကြားစေခဲ့သော်လည်း ၁၅ နှစ်အရွယ်တွင် ဖခင်ဦးသိန်းနှင့်အတူ မြင်းခြံမြို့ အရေးပိုင်မင်းတော်၌ မင်းခစားလုပ်ခဲ့ပါသည်။ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ တစ်ရွာတည်းနေ မရွှေရီနှင့် အိမ်ထောင်ကျပါသည်။ သားသမီးလေးယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ လူဝတ်ကြောင်ဘဝမှာ မနေချင်တော့သဖြင့် ဦးကျော်ဒင် ပညာတက်လိုက်လေသည်။ ပညာရေးရလန်းဖြစ်ပြီးနောက်တွင် ဖြစ်ပျက်တရားများကို တစိုက်မတ်မတ် အားထုတ်ခဲ့ရာ မြင်းခြံစွန်းလွန်းဆရာတော်ဦးကိအဖြစ် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာခဲ့လေသည်။

၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ည ၁၀ နာရီအချိန်ခန့်တွင် ပထမအကြိမ် တရားထူးကိုရတော်မူသည်။ ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ စနေနေ့ ည ၁၀ နာရီအချိန် ဒုတိယအကြိမ် တရားထူးကို ရတော်မူပြန်လေသည်။ ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလလပြည့်ကျော်

စွန်းလွန်းဆရာတော်ဖြစ်မည့် စွန်းလွန်းလောင်းလျာ ဦးကျော်ဒင်ကို မြင်းခြံမြို့တောင်လက်ယာ၊ မဟာဂါမစွန်းလွန်းရွာ၌ ခမည်းတော် ဦးသန်း၊ မယ်တော် ဒေါ်တုတ်၏ဝမ်းမှာ ကိန်းအောင်း ၁၂၃၉ ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၂ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၄ နာရီထိုးခါနီး အချိန်တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ထူးပြတ်သည့်ပုသွင်နှင့် ကျော်စောထင်ရှားသော နိမိတ်များကြောင့် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုသည့်အခါ၌ မောင်ကျော်ဒင်ဟု ကင်ပွန်းတပ် အမည်ပေးခဲ့လေသည်။ သားသမီးသုံးယောက်အနက် ဦးကျော်ဒင်သည် ဒုတိယသားဖြစ်လေသည်။

၁၃ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ည ၁၀ နာရီအချိန်လောက် တွင် တစ်ကိုယ်လုံးရှိသမျှ အကြောအခြင်ပြတ်သွား မတတ်အလွန်ပြင်းလှတဲ့ ဝေဒနာကို ရတော်မူပြန်လေသည်။

စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ စနေနေ့ ညနေ ၅ နာရီအချိန်တွင် တစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းသွားလေတော့သည်။ တစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းသွားသော်လည်း ကြွင်းကျန်ခဲ့သော ပိကလာပိတော်သည် ယနေ့တိုင် မပုပ်မသိုးဘဲ ကျန်ရှိခဲ့လေတော့သည်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီး

သဲအင်းဂူဆရာတော်လောင်းလျာကို ဓာတ်မိဇ္ဇောဆရာကြီး ဦးသောတာနှင့် ဒေါ်မယ်အံတို့မှ ၁၂၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၀ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၁၃ မတ်လ ၁၆ ရက်၊ နံနက် ၁၀ နာရီခန့် နှောကုန်းကျေးရွာမှာ မွေးဖွားသန်စင်ခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း ခုနစ်ဦးရှိသည့် အနက်မှ တတိယသားဖြစ်သည်။ အမည်မှာ မောင်အောင်ထွန်း ဖြစ်သည်။ ၁၆ နှစ်တိုင်တိုင် အတပုထုဇဉ်ဘဝနဲ့ ကြီးပြင်းလာသည့်အလျောက် ဒုတိကအမျိုးမျိုးကို ကျူးလွန်ခဲ့လေသည်။ အစိုးရရဲ့အပြစ်ဒဏ်ကိုလည်း ခံခဲ့ရပါသည်။

သေစာ၊ ရှင်စာကိုပင် အနိုင်နိုင်ဖတ်ရသည်။ မောင်အောင်ထွန်းသည် တစ်နေ့ စွန်းလွန်းဆရာတော် ဘုရားကြီးရဲ့ ထေပတိကိုဖတ်ပြီး သူ့ဖြစ်လျှင်ကိုယ်လည်း ဖြစ်ရမည်။ လူသေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် ကိလေသာသေ တရားရစ်တံဓာတ်ဖြင့် နှောကုန်းကျေးရွာ ကျောင်းလေးကျောင်း (သိမ်)အတွင်းမှာ ကိုးပါးသီလခံယူ သိမ်တံခါးကို

ပိတ်ပြီး ဝင်လေထွက်လေ စက နိဗ္ဗာမလွတ်စေဘဲ စုတင်ကျင့်ကာ တစ်နေ့ကို ၁၆ နာရီ တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။ ယောဂီကိုအောင်ထွန်းသည် တရားထိုင်သည့်နေ့ကစပြီး ကိုးရက်မြောက်သည့်အခါ ဘုန်းကြီးကျောင်း(သိမ်)အတွင်းကနေ ရွှေပြောင်းပြီး အစ်မကြီး ဒေါ်ဖွားစိန်၏ ခြံအတွင်းရှိ ဆေးဦးပင်အောက် ဓာရားအားထုတ်ခဲ့သည်။

ဤဆေးဦးပင်အောက်မှာပင် ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁၁ ရက်၊ စနေနေ့တွင် ပထမတရားထူးသောတပတ်မင်္ဂကို ရတော်မူပါသည်။ ဒုတိယတရားထူးကို ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၉ ရက်၊ စနေနေ့တွင် သကဒါဂါမ်မင်္ဂကို ရတော်မူပါသည်။ တတိယတရားထူးကို ၁၃၂၁ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၄ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် အနာဂါမ်မင်္ဂကို ရတော်မူသည်။ စတုတတရားထူးကို ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၇ ရက်၊ စနေနေ့တွင် အရဟတ မင်္ဂရရှိပြီး ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပါသည်။ ဤဆေးဦးပင်ကြီးသည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အောင်မြေဖြစ်လေသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၈ ရက်နေ့မှာ သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးသည် တစ်ဘဝ၊ တစ်ခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်းသွားတော်မူပါသည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့ ရောက်တော်မူသောအခါ မှန်ကျောင်းတော်မှာ သုံးနှစ်နီးပါး ပူဇော်ခံခဲ့ပြီးနောက်

အန္တိမအဂ္ဂိစာပုဒ် မီးပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ မီးသဂြိုဟ်ပူဇော်ရာ၌ ဓာတ်တော်များကျသည့်အပြင် အတော်များများ မီးမခတ် ကျန်ခဲ့ပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာမျက်ရှင်တော် နှစ်ဆူ၊ အံတော်တို့ မပြိုမကွဲတည်ရှိတဲ့ ဓာတ်တော်များ ဖူးတွေ့ရပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာမျက်ရှင်တော် နှစ်ဆူနှင့် အံတော်တို့ကို မှော်ဘီသဲအင်းဂူကျောင်းတိုက်တွင် အပူဇော်ခံထားလျက်ရှိပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၇၇-၁၃၇၈ ခုနှစ်အတွက် (၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက်)

၁၂ ရာသီ တစ်နှစ်စာ ဟောစာတမ်း

■ မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

ယခုဖော်ပြမည့် ဟောကိန်းများသည် ၁၂ လ ရာသီ
ဖွားများအတွက်ဖြစ်ပြီး ခရစ်နှစ်အားဖြင့် ၂၀၁၆ခုနှစ်အတွက်
ဖြစ်ပြီး မြန်မာသက္ကရာဇ်အနေဖြင့် ၁၃၇၇ခု နှစ်မှသည် ၁၃၇၈
ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤ၌ မိဿရာသီဖွားများအတွက် မတ်လ ၂၁ ရက်မှ
ဧပြီလ ၂၀ ရက်ထိ (တန်ခူးလ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

- မြိဿရာသီဖွားများအတွက် ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ
မေလ ၂၁ ရက်ထိ (ကဆုန်လ)ကို ရည်ညွှန်း
ပါသည်။

- မေထုန်ရာသီဖွားများအတွက် မေလ ၂၂ ရက်မှ
ဇွန်လ ၂၁ ရက်အထိ (နယုန်လ)ကို ရည်ညွှန်း
ပါသည်။

- ကရကင်ရာသီဖွားများ အတွက် ဇွန်လ ၂၂
ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်ထိ (ဝါဆိုလ)ကို
ရည်ညွှန်းပါသည်။

- သိဟ်ရာသီဖွားများ အတွက် ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်
မှ ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်ထိ (ဝါခေါင်လ)ကို
ရည်ညွှန်းပါသည်။

ကန်ရာသီဖွားများအတွက် ဩ ဂုတ်လ ၂၄ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်ထိ (တော်သလင်းလ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

တူရာသီဖွားများအတွက် စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်ထိ (သီတင်းကျွတ်လ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

ဗြိစ္ဆရာသီဖွားများအတွက် အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်မှ နိုဝင်ဘာ လ ၂၂ ရက်ထိ (တန်ဆောင်မုန်းလ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

- ဓနရာသီဖွားများအတွက် နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်ထိ (နတ်တော်လ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

- မကာရရာသီဖွားများအတွက် ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်ထိ (ပြာသိုလ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

- ကုမ်ရာသီဖွားများအတွက် ဇန်နဝါရီလ ၂၁ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်ထိ (တပို့တွဲလ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

- မိန်ရာသီဖွားများအတွက် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ ရက်အထိ (တပေါင်းလ)ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

၂၀၁၆ခုနှစ်သို့ ရောက်ရှိလာသည့် သမယ စိတ်သစ်၊ လူသစ်၊ ခွန်အားသစ်တို့ဖြင့် မိမိတို့ဘဝကောင်းကျိုး မိသားစုကောင်းကျိုးနှင့် အများသူငါကောင်းကျိုးတို့အတွက် သယ်ပိုးထမ်းဆောင်ရင်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ဝေပြာနိုင်ကြပါစေသတည်း။

မိဿရာသီဖွားများအတွက်

မိဿရာသီ ဖွားများအတွက် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တစ်နှစ်တာကာလလုံးသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့ပြောင်းလဲကာ တိုးတက်မှုအပေါင်းတို့ တွေ့ကြုံကြရမည်ဖြစ်၏။ အကြံအစည်သစ်၊ စိတ်ကူးသစ်တို့ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်

ဖော်ရလိမ့်မည်။ ဤ၌ ရိုးသားပွင့်လင်းမှုရှိရန် လိုအပ်လှပေသည်။ လူမျိုးခြားနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်သင့်က ရဲဝံ့စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပါ။ ဘဝအခြေအနေထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

လစဉ်လတိုင်း (၁)၊ (၂)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၇)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ကံကောင်းသောရက်များဖြစ်ပြီး အပတ်စဉ် တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ နေ့များသည် ကံကောင်းသောနေ့များဖြစ်ကြသည်။ ထိုရက်၊ ထိုနေ့များ၌ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော်လုပ်ဆောင်သင့်သည်။ ဤ၌ အခက်အခဲ၊ အတိုက်အခံ၊ အနှောင့်အယှက်တို့ နှင့် ကြုံရလေတိုင်း မိမိ၏အရည်အသွေး ထက်မြက်လေဟု မှတ်ယူရမည်။ မွေးရပ်ကိုခွာ၍ ဘဝတက်လမ်း ဖန်တီးလျှင်လည်း အကျိုးမမဲ့နိုင်ပါ။ ဤ၌ မည်သည့်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ သက်သေသက္ကာရများထားရှိ၍ လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား စွန့်စားသွားလာ၍ လုပ်ကိုင်သူများအဖို့ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ စွန့်စားခြင်း၏ အကျိုးအမြတ်ကို ရရှိခံစားရပါမည်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။

အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများအပေါ် အနွှာတာခံပေါင်းသင်းရာ၌ မထင်မှတ်ဘဲ သစ္စာဖောက်သူနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ အပေါင်းအသင်းကို စိစစ်ရွေးချယ်ပေါင်းသင်းလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ နာမည်ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းထိခိုက်အောင်ပြုသူများနှင့် ကြုံရတတ်ပါသည်။ မိမိအပေါ် ထာဝရကောင်းကျိုးပေးမည့် မိတ်ဖက်များမှာ မိဿရာသီဖွားများ၊ သိဟ်ရာသီဖွားများနှင့် ဓနရာသီဖွားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ခရီးလမ်းသည် အထစ်အငေါ့ဖြစ်နေတတ်သည်။ မိမိအပေါ် အကြင်နာကင်းမဲ့သူကိုမှ ရွေး၍ သံယောဇဉ်နှောင်ဖွဲ့မိတတ်သည်။ ပညာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ရည်အစွမ်းအစကို အသုံးပြု၍ အတတ်ပညာနှင့် ဘဝကို ထူထောင်နိုင်စွမ်းရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုးထွင်းဉာဏ်ကို အသုံးပြု၍ ဘဝကိုမြှင့်တင်တတ်သည်။ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသာယာသော မိသားစုဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သားကောင်း၊ သမီးကောင်း ထွန်းကားတတ်သည်။ မျက်စိနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။

လှုပ်စစ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အပူလောင်ခြင်းကြောင့်
သော်လည်းကောင်း၊ ဘေးဒုက္ခကြုံရတတ်သည်။

စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်
အလုပ်ခန်း၊ အိမ်ရှိ အိပ်ခန်း၊ စောင့်ဘက်ခြမ်းအမြင့်၌ ပန်း
အလှဆင်ပေးပါ။

ပြဿရာသီဖွားများအတွက်

ပြဿရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာ
ကာလ၌ အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်များကြားမှ ပြောင်း
လဲတိုးတက်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ မိမိအပေါ် အခွင့်
အရေးယူသူများ၊ စကားမတည်သူများ၊ အလွဲသုံးစား လုပ်
မည့်သူများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ မည်သူ့ကိုမျှ ယုံစား
၍မရသော အနေအထားမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊
ဧပြီလ၊ ဇွန်၊ စက်တင်ဘာ၊ နိုဝင်ဘာ စသော လများသည်
ကံကောင်းစေသောလများ ဖြစ်ကြပြီး လစဉ် (၁) (၃)
(၆) (၉) (၁၀) (၁၂) (၁၅) (၁၈)တို့မှာ ကံကောင်းသော
ရက်များဖြစ်ကာ အင်္ဂါ-ကြာသပတေး၊ သောကြာနေ့များမှာ
ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးစာရင်းပယား
တို့ ရှုပ်ထွေးတတ်ပါသည်။ အလွဲသုံးစားလုပ်သူများကြောင့်
တိုးတက်မှု နှောင့်နှေးတတ်သည်။ တစ်ပါးသူ၏အကြံထက်
မိမိကိုယ်တိုင် ကြံ ဆဲလုပ်ဆောင်သင့်သည်။ လူမှုဆက်ဆံ
ရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အားနာလျက် ယုံလွယ်တတ်သည်။ သူ
တစ်ပါးအပေါ် အနစ်နာခံပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်သည်။
ကိုယ်ကောင်းသလောက် ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းသူမှာ ရှားနေ
တတ်သည်။ ဤ၌ ပြဿရာသီဖွား၊ ကန်ရာသီဖွား၊ ဗြိစ္ဆရာသီ
ဖွား၊ မကာရရာသီဖွားတို့မှာ မိမိအပေါ် ကောင်းမွန်သည့်
စိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ လူချစ်
လှောင်ပေါများသည်။ နှလုံးသားခံစားချက်ကို ဦးစားပေး၍ လက်
တွဲဖက်ကို ရွေးချယ်တတ်သည်။ ပညာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း ၍
မှတ်သားမှုဥပဒေပြင်ဆင်ပြီး ပညာရပ်တစ်ခုကို သေချာကျန
စွာ လေ့လာတတ်သည်။ ဇွဲလုံ့လဝီရိယ ကြီးမားတတ်သည်။

ကျောင်းသင်စာသာမက ပြင်ပ ပညာရပ်များပါ ထူးချွန်တတ်
မြောက်နေတတ်သည်။

မိသားစုအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးမားတတ်သည်။
မောင်နှမသားချင်းတို့အပေါ်၌လည်း ဘဝကိုပေးဆပ်သူ ဖြစ်နေ
တတ်သည်။ မိသားစုအပေါ် ဒုက္ခပေးသူများအား ရင်ဆိုင်
ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ နေရာသစ်၌ အိုးအိမ်နေရာများ ပိုင်ဆိုင်
လျက် မိသားစုပိုင်စီးပွားရေးများကို အကောင်အထည် ဖော်
ဆောင်ရွက်ပေးရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ် သက်၍
လည်ချောင်း၊ ခံတွင်းနှင့် ပတ်သက်သောဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်
ခံစားရတတ်သည်။ သွားနာခြင်း၊ သွားကိုက်ခြင်း၊ လည်
ချောင်းနာခြင်းများ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ ဆီးရောဂါ ခံစားရ
တတ်သည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း အမှားအမှန်ကို
ဝေဖန်သုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်များချဖို့ လိုပါသည်။ စိတ်ဆန္ဒ
နှင့် နှလုံးသားခံစားချက်တို့ကို အလွန်အမင်းဦးစားပေးခြင်းများ
မဖြစ်သင့်ပါ။ လက်စားချေခြင်း၊ အရွဲတိုက်ခြင်း၊ တစ္ဆေဘိုး
လုပ်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ အမှန်တရားကို ဆုပ်ကိုင်၍
မတော်မတရားပြုမှုလာသူတို့အား ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းပစ်ပါ။
အောင်မြင်မှုရပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စိတ်လိုက်မ နှိပ် ပြော
ဆိုမှုကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒများပြည့်ဝစေရန်
မိမိအိမ်၌ အရွယ် ပုံစံမတူသော ကြွေထည်၊ မြေထည် ပန်း
အိုးတို့ကို အလှဆင်ပါ။

မေထုန်ရာသီဖွားများအတွက်

မေထုန်ရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာ
ကာလပတ်လုံး၌ အရွယ်နှင့်မမျှ လုပ်ငန်းကြီး တာဝန်ကြီး
များကို ထမ်းရွက်ရမည်။ စိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်
အောင်ပွဲများရလာလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် တစ်
ကာလပတ်လုံး၌ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စရပ်များကို ဦးစား
ပေး၍မရဘဲ သူတစ်ပါးအတွက် အချိန်ပြည့်ဆောင်ရွက်
ပေးနေရတတ်သည်။ ဇနီးဝိရိ မတ်လ၊ မေလ၊ အောက်တို
ဘာလနှင့် ဒီဇင်ဘာလတို့သည် ကံကောင်းစေသောလများ

ဖြစ်ကြပြီး လစဉ်လစဉ် (၁) (၅) (၆) (၉) (၁၀) (၁၄) (၁၅) (၁၉) (၂၁) (၂၃) (၂၄) (၂၇) စသည်တို့မှာ ကံကောင်းစေသောရက်များ ဖြစ်ကြကာ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေတို့သည် ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆောင်ရွက်သမျှ အဆင်ပြေချောမွေ့ပါလိမ့်မည်။ အခက်အခဲ၊ အတားအဆီး မှန်သမျှကို ကျော်လွှားနိုင်ပြီး အများ၏ ယုံကြည်အားထားခြင်းကို ခံရပါလိမ့်မည်။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော အလုပ်က ပို၍ အကျိုးပေးတတ်ပါသည်။ လူမှု ဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပရဟိတလုပ်ငန်းရပ်များကို စိတ်ပါဝင်စားတတ်သည်။ သူတစ်ပါးအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ရန် ဝန်မလေးတတ်။ အမှန်တရားဘက်မှတ်တည်ကာ တိုက်ပွဲဝင်တတ်သည်။ မေထုန် ရာသီဖွားများ၊ တူရာသီဖွားများ၊ ဗြိစ္ဆရာသီဖွားများ၊ ကုမ် ရာသီဖွားများသည် မိမိအပေါ် ကောင်းမွန်သော မိတ်ဖက်များဖြစ်ကြသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ ချစ်ရေးချစ်ရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရာရာကို ဆင်ခြင်နှိုင်းဆတ်တတ်သူဖြစ်ရာ ခံစားချက် သက်သက်ကိုချည်း ဦးစားမပေးတတ်ပေ။ ပညာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဉာဏ်အား ကိုးနှင့် ပေါ့ပေါ့တန်တန်လုပ်ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုလွန်ကဲခြင်းများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ သို့ဆိုပါက အများသူငါထက် ပို၍ထူးချွန်ထက်မြက်သူဖြစ်တတ်သည်။

မိဘ မောင်နှမသားချင်းများအတွက် မိမိဘဝကိုပေးဆပ်ရန် ဝန်မလေး။ တစ်မိပေါက်တစ်ယောက်ထွန်း အဖြစ်နှင့် ဆွေမျိုးအား ငိုဒီးအပိုင်းတို့အလယ်၌ အားကိုးအားထားရာဖြစ်တတ်သည်။ ထင်ရာစိုင်းတတ်သော အကျင့်ကို ဖျောက်ပစ်ဖို့လိုသည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အာရုံကြောအား နည်းခြင်း၊ အဆုတ်ဝေဒနာဖြစ်ခြင်း၊ ရင်ကျပ်ခြင်း၊ အကြောညက်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ သူတစ်ပါးထံမှ ရောဂါကူးစက်ခံရခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။ ပြတ်သားမယောင်နှင့် တွေ့ဒေဒ္ဒါဟဖြစ်ခြင်း၊ နှစ်ဖက်အမြင်သုံးသပ်မှု လွန်ကဲခြင်းနှင့် အလုပ်အကိုင်အကြံအစည် တစ်ခုပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိမီ အခြားအလုပ်တစ်ခုကို စတတ်သော အကျင့်ကြောင့် အမှားအယွင်း

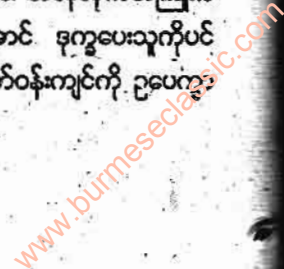
ဖြစ်တတ်သည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် အတွက် အလုပ်စားပွဲ၌ ဝင်ရိုးပေါ်လည်နိုင်သည့် စားပွဲတင်ကမ္ဘာလုံးကိုထားပါ။ အခန်းတွင်း ပြဒါးတိုင် ချိတ်ဆွဲထားပါ။

ကရကုဋ်ရာသီဖွားများအတွက်

ကရကုဋ်ရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ၌ အကြံသစ်၊ ဉာဏ်သစ်တို့ကို လက်တွေ့အသုံးချ၍ ကိစ္စရပ်များစွာကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားပြီး ဝင်ငွေဥစ္စာများ တိုးတက်ပါလိမ့်မည်။ ယဉ်ပြိုင်လာသူအားလုံးကို အနိုင်ရမည်။ ပြည်ပအလုပ်အကိုင်များ ပွင့်လန်းလျက် တိုင်းတစ်ပါးသားတို့နှင့် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဧပြီလ၊ ဇွန်လ၊ ဩဂုတ်လနှင့် အောက်တိုဘာလတို့သည် ကံကောင်းစေသောလများ ဖြစ်ကြ၍ လစဉ် (၁) (၂) (၄) (၇) (၁၀) (၁၁) (၁၃) (၁၆) (၁၉) (၂၀) (၂၂) (၂၅) စသောရက်များသည် ကံကောင်းစေသောရက်များဖြစ်ကြကာ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ သောကြာတို့သည် ကံကောင်းစေသောရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ပါးသူတို့ ကြံစည်ဆောင်ရွက်သည့် နည်းစနစ်တို့နှင့်မတူ၊ ခြားနားသော ဉာဏ်ပရိယာယ် အတွေးအခေါ်တို့ကို အသုံးချ၍ အောင်မြင်မှုသရဖူဆောင်းတတ်သည်။ စိန်ခေါ်မှုအပေါင်းတို့ကို စွန့်စားလုပ်ဆောင်ရန် ဝန်မလေးတတ်ပေ။ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများအပေါ် အနစ်နာခံတတ်သည်။ တစ်ပါးသူတို့အပေါ်တွင် အကူအညီတောင်းခံလေ့မရှိ။ ကိုယ်ကသာလျှင် အကူအညီပေးလိုသူ ဖြစ်သည်။ ကရကုဋ်ရာသီဖွား၊ ဗြိစ္ဆရာသီဖွား၊ မကရာရာသီဖွား၊ မိန်ရာသီဖွားတို့မှာ မိမိအပေါ် ကောင်းမွန်သည့် မိတ်ဖက်များဖြစ်ကြသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ ချစ်သူအပေါ် အလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်တတ်သည်။ အသည်းကွဲအောင် ဒုက္ခပေးသူကိုပင် ခွင့်လွှတ်မေတ္တာထားတတ်သည်။ ပစင်္စန်းကျင်ကို ဥပေက္ခာ

ပြကာ အချစ်ကိုဦးစားပေးတတ်သည်။ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်ပြီး မှတ်သားနိုင်စွမ်းအား မြင့်မားတတ်သည်။

မိဘမောင်နှမသားချင်းတို့ အားကိုးအားထားပြုလောက်သည့်သူ ဖြစ်တတ်သည်။ မိသားစုအပေါ် ဒုက္ခပေးနေသည့် မောင်နှမသားချင်းအချို့၏ ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းပေးရတတ်သည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာထက် မိဘတို့အပေါ် ဦးစားပေးတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤနှစ်ကာလအတွင်း ရောဂါဝေဒနာ ကြီးကြီးမားမားမကျရောက်တတ်ပါ။ အနေအတိုင်အစားအသောက်မှားယွင်းမှုကြောင့် ဝေဒနာရောဂါဟောင်းများ ပြန်လည်ပေါ်လာတတ်သည်။ အပျော်လွန်ကဲခြင်း၊ သောက်စားမူးယစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလွယ်၍ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများ ထိခိုက်တတ်သည်။ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့နှင်းဘဲ ခွင့် လွှတ်စိတ်ထားပါ။ မေတ္တာစိတ်ကို အရင်းခံ၍ ရန်အပေါင်းကို အေးငြိမ်းအောင် ဆောင်ရွက်ပါ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်မိပါစေနှင့်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် စဉ်အင်တုံတစ်ခုအတွင်း ကြာပန်ပင်ကို ထိုးစိုက်၍ နေအိမ်ဝန်းကျင်၌ ထားပေးပါ။

သိဟ်ရာသီပွားများအတွက်

သိဟ်ရာသီပွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ၌ ရည်ရွယ်ချက်သစ်နှင့် ဘဝရည်မှန်းချက်တို့ကို လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ဆောင်နိုင်ပြီး ကောင်းကျိုးရလဒ်များ ရရှိပါလိမ့်မည်။ အတိုက်အခံပြုသူများအပေါ် အနိုင်ရရှိမည်။ နိုင်ငံတကာသို့ ခြေဆန်၍ လူမျိုးခြားတို့နှင့် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ရသောအလုပ်များ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းလာပါလိမ့်မည်။ ဤတစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်း ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေလ၊ ဇူလိုင်လ၊ စက်တင်ဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလများသည် ကံကောင်းစေသောလများဖြစ် ကြ၏။ လစဉ်လတိုင်း (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၄)တို့သည် ကံကောင်းစေသောရက်များ ဖြစ်ကြပြီး

တနင်္ဂနွေ၊ ဘနင်္ဂနွေ၊ သောကြာတို့သည် ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရည်ရွယ်ချက်မြင့်မားပြီး ဖြစ်လိုသောကိစ္စရပ်များကို ငွေပဲကြီးစွာ လုပ်ဆောင်တတ်ပါသည်။ တစ်ပါးသူတို့လုပ်ကိုင်၍ အဆင်မပြေနိုင်သော အလုပ်များကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိတတ်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လူအများအပေါ် ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုရပြီး ဩဇာအရှိန်အဝါ ကြီးမားတတ်ပါသည်။ အဖွဲ့အစည်းကိစ္စရပ်များတွင် အရာရောက်စွာ ပါဝင်ရတတ်ပြီး လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်ပြည့်ဝသူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူတို့အဖို့ ချစ်သူအပေါ် လိမ်ညာလှည့်စားခြင်း၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းတို့မရှိဘဲ ပကတိသစ္စာရှိစွာနှင့် ရိုးဖြောင့်စွာ ချစ်တတ်သူဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ပညာ ပါရမီဓာတ်ခံ ကောင်းမွန်ပြီး သိလွယ်၊ သင်လွယ်၊ တတ်လွယ်သူဖြစ်၏။ အဆင့်မြင့်ပညာရပ်များကို ထွန်းပေါက်အောင် သင်ယူခွင့်ရပြီး ပညာရပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနိုင်သည်။

တစ်မိပေါက် တစ်ယောက်ထွန်း ထက်မြက်သူဖြစ်၍ မိဘသားချင်းတို့ အားကိုးအားထားပြုရသူဖြစ်သည်။ မိသားစုဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်များကို ဦးဆောင်ဖြေရှင်းပေးနိုင်စွမ်း ရှိသူဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆုတ်အမှေးရောင်ခြင်း၊ နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုး၊ ခါးနာခါးကိုက်ခြင်း၊ အကြောညစ်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။ သွေးတိုးဝေဒနာ ဒုက္ခပေးတတ်၏။ မိမိအပေါ် ခုတုံးလုပ်၍ ဧကိယကျိးရာသူများ အမည်အသုံးချ၍ မရိုးမသားပြုသူများ ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစားပြု၍ အနီးကပ်သစ္စာဖောက်သူများ စသူတို့ကို ဆင်ခြင်သတိပြုရန် အရေးကြီး၏။ မာန်မာန်ကို လျော့သင့်၏။ စိတ်မြန်လက်မြန်အကျင့်ကို ဆင်ခြင်သင့်၏။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒတို့ပြည့်ဝစေရန် ကြေးလင်ဖန်းတစ်ခုအတွင်း ပိုက်ဆံကြေးပြားတို့အလယ်တွင် စစ်တုရင်ကစားသော ဘုရင်ရုပ်တု ကိုထား၍ အမြင်တစ်နေရာတွင် တင်ထားပေးပါ။

ကန်ရာသီဖွားများအတွက်

ကန်ရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာ ကာလ၌ ငွေကြေးကံကောင်းမည်။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့၏ အကူအညီများရမည်။ ခက်ခဲသောကိစ္စရပ်များကို ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းနိုင်မည်။ ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်သည့်လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ လုပ်ငန်းဝင်ငွေများတိုးပွားကာ ဩဇာအရှိန်အဝါများ ကြီးမားလာမည်။ အများ၏ အာရုံစိုက်ခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဇနီးမိတ်ဆွေ၊ မတ် လ၊ မေလ၊ ဇူလိုင်လ၊ အောက်တိုဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလများသည် ကံကောင်း စေသောလများဖြစ်ကြ၏။ လစဉ် (၁)၊ (၃)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကံကောင်းစေသော ရက်များဖြစ်ကြပြီး အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာတို့သည် ကံကောင်းစေသည့်နေ့များ ဖြစ်ကြသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခက်ခဲနေသော ပြဿနာများကို ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည်။ ဝေဖန်နှောင့်ယှက် တိုက်ခိုက်နေသူများ၏ ထိုးနှက်မှုများကို ပယ်ရှားနိုင်မည်။ အပြင်ရန်ထက် အတွင်းပင်ပက္ခရန်များကို ဦးစားပေးဖြေရှင်းရတတ်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အများကိစ္စ၊ အဖွဲ့အစည်းကိစ္စများကို အလေးပေးဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ စိတ်စေတနာထက်သန်စွာနှင့် ဆောင်ရွက်ရင်း မကြာခဏ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်စရာ ပြဿနာများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ ပြဿရာသီဖွား၊ ကန်ရာသီဖွား၊ မကာရရာသီဖွား၊ မိန်ရာသီဖွားများသည် မိမိအပေါ် ကောင်းမွန်သော မိတ်ဖက်များဖြစ်ကြသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ ကိုယ်အပေါ် နားလည်မှု အပြည့်ရှိသူကို ဦးစားပေး၍ မေတ္တာထားတတ်သည်။ ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်သော ချစ်သူကိုသာ ဘဝဖော်မွန်အဖြစ် လက်တွဲလေ့ရှိသည်။

ပညာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စာပေဘာသာစကားတို့တွင် ပါရမီကောင်းနေတတ်သည်။ မတူခြားနားသော အတတ်ပညာတို့ကိုလည်း လေ့လာအောင်မြင်တတ်သည်။ နိုင်ငံတကာ အဆင့်မီ အတတ်ပညာရပ်များကို တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်မည်။ တစ်မိမိကတစ်ယောက်ထွန်းမြင်လျက် သားချင်းများ၏

အခက်အခဲပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းပေးရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ် လျဉ်း၍ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ ထို့ပြင် အူကျခြင်း၊ အူရောင်ခြင်း၊ အူအတက်ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်းတို့ ကြုံရတတ်သည်။ သည်းခြေ၌ ကျောက်တည်တတ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်သန့်ရှင်းမှုကို ဂရုပြုသင့်သည်။ ရောဂါဖြစ်လာလျှင် ဆေးဖြိုးတို့နှင့် မကုသသင့်။ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူတို့နှင့် ကုသသင့်သည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် ကြံ့ထည်မြေထည်တို့နှင့် အလှဆင်ထားသော ပန်းပုရုပ်များကို အလုပ်ခန်း၊ ဧည့်ခန်းတို့၌ ထားပေးပါ။

တူရာသီဖွားများအတွက်

တူရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ၌ သူ့ဘဝပါး၏ အကူအညီအထောက်အပံ့မလိုဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်တိုးတက်မှုများ ရရှိမည်။ မရောက်ဖူးသော အရပ်ဒေသများသို့ လှည့်လည်သွားရောက်၍ လူမျိုးကွဲ၊ လူမျိုးခြားတို့နှင့် နိုင်ငံရပ်ခြားထိတိုင် ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ စွန့်စားဆောင်ရွက်ရသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်ပါလိမ့်မည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဖေဖော်ဝါရီ၊ ဧပြီ၊ ဇွန်၊ စက်တင်ဘာနှင့် နိုဝင်ဘာလများသည် ကံကောင်းစေသောလများ ဖြစ်ကြသည်။ လစဉ် (၁)၊ (၃)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကံကောင်းစေသောရက်များ ဖြစ်ကြပြီး ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ စနေနေ့များသည် ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကိုယ်ပိုင်အဖွဲ့အစုကို လက်တွေ့အသုံးချ၍ ငွေကြေးဥစ္စာများ တိုးတက်ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်မဟုတ်သော အလုပ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ လူမျိုးခြားများနှင့်လည်း ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ အလုပ်နေရာဝန်းကျင်အတွင်း အပြောင်းအလဲများ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေး

နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပရိယာယ်ကို မသုံးဘဲ ဟောဟောခိုင်းခိုင်း ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုသည့်အတွက်ကြောင့် မကြာခဏ မိတ်ဖျက်ဆွေပျက်ဖြစ်တတ်သည်။ တူရာသီဖွား၊ သိပ်ရာသီဖွား၊ မေထုန်ရာသီဖွား၊ ကုန်ရာသီဖွားများသည် မိမိအပေါ် ကောင်းကျိုးပြုမည့် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများ၊ ဖြစ်ကြသည်။ အချစ် ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လူချစ်လူခင်ပေါများမည်။ သူချစ်ကို လိုလားသည်။ ချစ်သူများကြားမှ မည်သူမည်ဝါ၏ ဩဇာစွက်ဖက်မှုမပါဘဲ ဘဝအဖော်မွန်ကို ရွေးချယ်တတ်သည်။

ပညာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတတ်ပညာကို လိုလားစိတ်ရှိလျက် ထူးချွန်ထက်မြက် ပေါက်ရောက်မှုရှိအောင် ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ တီထွင်ဖန်တီးမှုစွမ်းရည် ပြင့်မားတတ်သည်။ နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ ဘွဲ့လွန်ပညာများကို သင်ကြားခွင့်ရမည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခါးနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာအမျိုးမျိုး ခုက္ခပေးတတ်သည်။ အသည်းရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ သီးရောဂါတို့ ဝင်ရောက်တတ်သည်။ အနေအထိုင် အစားအသောက်ကို ဆင်ခြင်ဖို့လိုသည်။ အမောဖောက်လွယ်၍ ခန္ဓာကိုယ်အား ပြင်းထန်စွာလှုပ်ရှားမှုမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ မိသားစုအပေါ် တွယ်တာစိတ်ကြီးမားတတ်သည်။ ချို့တဲ့သော ဆွေမျိုးသားချင်းများအပေါ် ကူညီစောင့်မစိတ် ကြီးမားတတ်သည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်အတွက် ကြော်ငြာပြုလုပ်ထားသော အလှဆင်ပစ္စည်းများကို အိမ်၏ညှော်ခန်းတွင်လည်းကောင်း၊ အလုပ်ခန်းတွင်သော်လည်းကောင်း ထားရှိသင့်သည်။

ပြိစ္ဆရာသီဖွားများအတွက်

ပြိစ္ဆရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ၌ နေရာသစ်ခွဲတွင်ခြင်း၊ နေထိုင်မှုအခြေအနေ ပြောင်းလဲခြင်းများနှင့် ကြုံရမည်။ အများကိစ္စ၊ အဖွဲ့အစည်းကိစ္စရပ်များတွင် ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် ဦးဆောင်ရတတ်သည်။ နာမည်ကြီးခြင်း၊ အရှိန်အဝါကြီးခြင်းတို့ ကြုံရမည်။ လမ်းသစ်တွင်၍ အကြံအစည်အသစ်တို့ကို လက်တွေ့ အကောင်

အထည်ဖော်သင့်သည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဇန်နဝါရီလ၊ မတ်လ၊ ဇွန်လ၊ ဩဂုတ်လ၊ အောက်တိုဘာလများသည် ကံကောင်းစေသောလများဖြစ်ကြ၏။ လစဉ် (၁)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၃၀)တို့သည် ကံကောင်းစေသည့် ရက်များဖြစ်၍ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာနေ့များသည် ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းနှင့် ကောင်းသော ကျော်ကြားခြင်းတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေမည့် လုပ်ငန်းလမ်းကြောင်းကို စတင်နိုင်မည်။ မိမိက ငွေနှောက်သို့လိုက်ရန်မလိုဘဲ မိမိနှောက်သို့သာ ငွေကြေးက လိုက်လာလိမ့်မည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အနစ်နာခံခြင်း၊ ပေးဆပ်ခြင်းနှင့် သံယောဇဉ်ကြီးမားခြင်းတို့ကို ဦးစားပေးလေ့ရှိသည်။ ပေပေတေတေ ပြောဆို နေထိုင်သူအပေါ် ဝိုင်းဝန်းမင်းရင်းနီစွာ ပေါင်းဖော်တတ်သည်။ ကိုယ်တိုင်နှုတ်လှုံ သစ္စာရှိ၍ မိမိကဲ့သို့ နှုတ်လှုံသစ္စာရှိသူကို ရွေးချယ်ပေါင်းသင်းတတ်သည်။ ဤ၌ ပြိစ္ဆရာသီဖွား၊ ပြိဿရာသီဖွား၊ ကရကုဋ်ရာသီဖွားများနှင့် မိန်ရာသီဖွားများသည် မိမိအပေါ် ကောင်းသောမိတ်ဖက်များဖြစ်ကြသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ အချစ်နှင့်ပတ်သက်လျှင် အရူးအမူးစွဲလမ်းတတ်သည်။ အမှတ်သညာကြီးပြီး အလိုရှိသောအချစ်ကို မရ ရအောင် ကြံဆောင်တတ်သည်။

ပညာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျောင်းစာထက် ပြင်ပစာပေတို့ကို စိတ်ဝင်စားတတ်သည်။ သင်ပြလျှင် တတ်လွယ်သည်။ မိသားစုအရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်မှုထူးခြားနေတတ်သည်။ ပြန်မပြော နားမထောင်၊ စိတ်ထင်ရာလုပ်ဆောင်တတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သီးလမ်းကြောင်း၊ ဝေဒနာ၊ အူလမ်းကြောင်းဝေဒနာများ၊ ဇူးနာခြင်း၊ ဝမ်းမမှန်ခြင်းများ အမျိုးသမီးဖြစ်ပါက မီးယပ်ဝေဒနာ၊ သားအိမ်သွေးသားဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် ဂရုပြုရန် အရေးကြီးပါသည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်အလိုရာ ကင်းမြီးကောက်ပုံ ရင်ထိုး လည်ဆွဲတို့ကို ဝတ်ဆင်အသုံးပြုပါ။

နေရာသီဖွားများအတွက်

နေရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ
၌ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်အတွက် အဓိကမဟုတ်ဘဲ စေ
တနာထား၍ဆောင်ရွက်သော ကိစ္စတို့မှ ထူးခြားသောအောင်
မြင်မှုများ ရရှိတတ်ပါသည်။ အများအပေါ် ဦးဆောင်သူဖြစ်
တတ်ပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားပါလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေး၌
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားမှုများ အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။ လူမျိုးခြားနှင့်
ဆက်စပ်လုပ်ဆောင်မှုများ အောင်မြင်မှုရရှိပါလိမ့်မည်။ စနစ်
တကျ ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ ဤတစ်နှစ်တာ ကာလ
အတွင်း မတ်လ၊ ဇူလိုင်လ၊ စက်တင်ဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလများ
သည် ကံကောင်းစေသောလများ ဖြစ်ကြသည်။ လစဉ် (၁)
(၃) (၆) (၉) (၁၀) (၁၂) (၁၅) (၁၈) (၂၁) (၂၄)
(၂၇) (၃၀) စသောရက်များသည် ကံကောင်းစေသောရက်
များဖြစ်ကြပြီး အပတ်စဉ် အင်္ဂါနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ကြာသပတေး
နေ့များသည် ကံကောင်းစေသော နေ့များဖြစ်ကြသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အများသူငါနှင့်မတူဘဲ
တစ်ယောက်တည်း ဆန်းသစ်စွာ လုပ်ကိုင်တတ်သည်။ အတတ်
ပညာကို အခြေခံ၍ လုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်ရ
မည်။ လက်ရှိနေရာကို တင်းတိမ်ရောင်ရဲတတ်သူမဟုတ်။
လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အားနာညှာတာမှုမရှိဘဲ
ပြတ်သားစွာ ပြောဆိုတတ်ခြင်းကြောင့် မကြာခင်ပင် ပဋိပက္ခ
ဖြစ်တတ်သည်။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများအပေါ်၌ လိုက်
လျောစိတ်ကြီးမားတတ်သည်။ မိသားစုသီဖွား၊ မေထုန်
ရာသီဖွား၊ သိတ်ရာသီဖွား၊ နေရာသီဖွားများသည် မိမိအပေါ်
ကောင်းကျိုးပေးမည့် မိတ်ဆွေကောင်းများဖြစ်ကြသည်။ ဖျံ့ရွယ်
သူများအဖို့ နှလုံးသားခံစားချက်နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအပေါ်
လွတ်လပ်စွာ ခံစားဆုံးဖြတ်တတ်သည်။ ချစ်ရေးချစ်ရာတို့
တွင် အခြားသူတို့အား ရင်ဖွင့်ပြောဆို တိုင်ပင်ခြင်းမပြုဘဲ
မိမိဘာသာ စွန့်စားဆုံးဖြတ်တတ်သည်။

ပညာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တတ်သိကျွမ်းကျင်သော
ပညာရပ်များအပေါ် အသုံးချနိုင်စွမ်းရှိ၏။ ပညာရပ်တစ်ခုကို
နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းလေ့လာတတ်၏။ မှတ်ဉာဏ်စွမ်းရည်မြင့်မား
ပြီး အရာရာကို ဆက်စပ်တွေးခေါ် စဉ်းစားနိုင်စွမ်းရှိ၏။ ကျန်း

မာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျောရိုးအောက်ပိုင်း မြီးညှောင်ရိုးနှင့်
တင်ပခံရိုးတစ်ဝိုက်တွင် မတော်တရားထိခိုက်မှုများဖြစ်တတ်
သည်။ ပေါင်အရင်းပိုင်း နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ လေးဘက်
နာ ဖြစ်တတ်သည်။ ခါးနာ၊ ခါးကိုက်ခြင်း ဖြစ်မည်။ အရိုး
အဆစ်နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပွားတတ်
သည်။ မတော်တရား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတတ်၏။ နေရာသီဖွား
များသည် ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ထွင်၍ အဆင့်မြင့်သော အနေ
အထားရောက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သောသူများ ဖြစ်ကြ
သည်။ မိမိထက် အသက်ကြီးသောသူတို့နှင့် မတူခြားနားသော
ဘဝအံ့နေအထားဖြင့် ကြီးပြင်းလာတတ်ကြသည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်
အတွက် မြားပုံရင်ထိုးနှင့် အလှဆင်ပစ္စည်းများ မြားပုံပါသော
ဘောပင်၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတို့ကို သုံးစွဲပါ။ မြားပုံရုပ်ထု
ရှိက ဆောင်ထားပါ။

မကာရရာသီဖွားများအတွက်

မကာရရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာ
ကာလ၌ အခြားသူများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ခြင်းထက် ကိုယ်
ပိုင်အတွေးအခေါ် အကြံအစည်တို့ကို ဦးစားပေး၍ ရေတို
ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ အဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားတတ်
သည်။ ခေါင်းမာခြင်း၊ တငွတ်ထိုးလုပ်ခြင်း၊ တစ်ကိုယ်တော်
သီးသန့်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည် အခါတိုင်းတွင် အဆိုးစရိုက်ဖြစ်
လင့်ကစား ဤ ၂၀၁၆နှစ် ကာလ၌ ထိုစရိုက် သဘာဝများက
ပင် အောင်မြင်မှုအတွတ်အထိပ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးတတ်ပါ
သည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ဧပြီ
လ၊ ဇူလိုင်လ၊ စက်တင်ဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလများသည်
ကံကောင်းစေသောလများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤတစ်နှစ်တာ၏
လစဉ်လတိုင်း (၁) (၃) (၅) (၆) (၈) (၁၀) (၁၄)
(၁၇) (၂၁) (၂၃) (၂၆) (၃၀) စသောရက်များသည်
ကံကောင်းစေသောရက်များဖြစ်ကြပြီး အပတ်စဉ် တနင်္ဂနွေ၊
ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေနေ့များသည် ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြိုင်အဆိုင်များ

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်စရာများကို တွေ့ကြုံရမည်။ မိမိအနစ်နာခံ၍ စနစ်တကျလုပ်ခြင်းအပေါ် အခွင့်အရေးယူသူ၊ အမြတ်ထုတ်သူများနှင့် တွေ့တတ်သည်။ အပြောင်းအလဲနှင့် တိုးတက်မှုများ ယှဉ်တွဲဖြစ်ပေါ်နေမည်။ ကာလရှည်ကြာစွာ ရင်းနှီးထားရမည့်အလုပ်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေအနည်းငယ်သာ ထားလေ့ရှိသည်။ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတို့အပေါ်၌ ပေးဆပ်မှု ညီလိုစိတ် ကြီးမားတတ်သည်။ အများအကျိုးအတွက် ရွက်ဆောင်ရန် အဆင်သင့်ရှိနေတတ်သည်။ သည်းခံမှုအတိုင်း အတာ မြင့်မားသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို မလိုက်စားတတ်။ ဤ၌ မကာရသီဖွား၊ ဗြိသ္မာရာသီဖွား၊ ကရကဋ်ရာသီဖွား၊ ကန်ရာသီဖွားများသည် မိမိအတွက်ကောင်းသော မိတ်ဖက်များဖြစ်ကြသည်။ ပျိုရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေ၌ မေတ္တာကိုတန်ဖိုးထားတတ်ပြီး နလုံးသားခံစားချက်၏ စေစားမှုကို ဦးစားပေးတတ်သည်။ ပေးဆပ်အနစ်နာလိုစိတ် ကြီးမားသူဖြစ်၏။ ပညာရေး၌ နက်နဲသော အတတ်ပညာများ အတွေးအခေါ်နှင့် ဆက်စပ်သော အတတ်ပညာရပ်များကို လေ့လာ၍ ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက်ဖြစ်မည်။

အိမ်တွင်းရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိသားစုအလုပ်စီးပွားတို့ကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုရတတ်သည်။ မောင်နှမသားချင်းတို့အပေါ်တွင် ပေးဆပ်အနစ်နာခံစိတ် ကြီးမားတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရိုးပွခြင်း၊ ကျီးပေါက်တက်ခြင်း၊ အရိုးအပိုထွက်ခြင်း၊ သွားနှင့်ခံတွင်း ရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။ ခူးခေါင်းဒုက္ခပေးတတ်သည်။ အပြောအဆို၌ အနာများပေါက်တတ် သည်။ အပူလောင်ခြင်းနှင့် ကြုံရတတ်သည်။

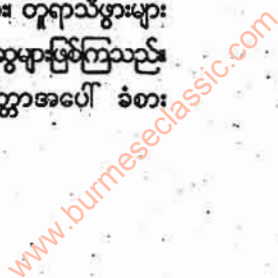
စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန်အတွက် ရွှေ့ရောင် ခါးပိုက်ဆောင်နာရီတစ်လုံး ဝယ်၍ဆောင်ဖို့ အကြွေစေတစ်စေ့ကို ရွှေ့ရောင်သုတ်၍ ပိုက်ဆံအိတ်အတွင်း၌ ဆောင်ထားပါ။

ကုမ်ရာသီဖွားများအတွက်

ကုမ်ရာသီဖွားများအဖို့ ဤ ၂၀၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ၌ မူလဘဝအခြေအနေထက်သာလွန်သော အနေအထားတစ်ခုသို့ ဦးတည်ပြောင်းလဲတတ်ပါသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းချုပ်နိုင်လေ။ ကောင်းလေဖြစ်၏။ မိမိအပေါ်ကောင်းမွန်သောအကြံဉာဏ်များ ပေးမည့်သူထက်(မိမိမှကောင်းမွန်အောင် ဆောင်ရွက်ထားသည်ကိုပင်) အဆိုမြင်ရှုထောင့်မှ ကဲ့ရဲ့ဝေဖန်ရှုတ်ချသူများ ပေါ်လာတတ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်ခြင်းများ အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ အခြားသူများအပေါ် ယုံကြည်ခြင်းထက် မိမိအပေါ်မိမိ ယုံကြည်ခြင်းက ပို၍အကျိုးများတတ်၏။ တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ဧပြီလ၊ ဇွန်လ၊ ဩဂုတ်လ၊ နိုဝင်ဘာလများသည် ကံကောင်းစေသောလများ ဖြစ်ကြသည်။ လစဉ်လတိုင်း (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ကံကောင်းစေသောရက်များ ဖြစ်ကြ၍ အပတ်စဉ်တင်နေ့နေ့ တနင်္လာနေ့၊ သောကြာနေ့များသည် ကံကောင်းစေသောနေ့များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြောတစ်မျိုး၊ လက်တွေ့တစ်မျိုး စကားမမြဲ ကတိမတည်သောသူများနှင့် တွဲဖက်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အခက်အခဲကြုံခြင်း၊ လွဲချော်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။ အကုန်အကျများမည်။ ပစ္စည်းလှောင်ခြင်း၊ ဈေးကစားခြင်းတို့ကို တတ်နိုင်သမျှရှောင်ပါ။ စာရွက်စာတမ်းတို့၌ လက်မှတ်ထိုးရတော့မည်ဆိုလျှင် စနစ်တကျ ဖတ်ကြည့်ပြီးမှ လက်မှတ်ထိုးပါ။ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ၌ စနစ်တကျ စစ်ဆေးပြီးမှ ရောင်းဝယ်ပါ။ လူမှုဆက်ဆံရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အပြိုင်အဆိုင် အတိုက်အခံများနှင့် အမြဲရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရတတ်သည်။ အင်အားနည်းသူ၊ အဖိနှိပ်ခံရသူတို့ဘက်မှ အမြဲရပ်တည်တတ်၏။ သူတစ်ပါးအကျိုးကို အဓိကထား၍ သယ်ပိုးလိုစိတ် ကြီးမားတတ်သည်။ ဤ၌ ကုမ်ရာသီဖွား၊ မေထုန်ရာသီဖွား၊ သိဟ်ရာသီဖွား၊ တူရာသီဖွားများသည် မိမိအတွက် ကောင်းမွန်သော မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြသည်။

ပျိုရွယ်သူများအဖို့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအပေါ် ခံစား

ထိုကောင်းစေသော နေရာဖြစ်ကြသည်။
 အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မွေးရပ်ကိုကျော်၍ အရပ်တစ်ပါးထိ ထွန်းပေါက်ကာ အောင်မြင်မှုများရရှိတတ်သည်။ အကြံကောင်းဉာဏ် ကောင်းတို့နှင့် လမ်းသစ်ထွင်ကာ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်သောအခါ ဝေဖန်သူများကပင် အံ့ဩသွားလောက်အောင် စွမ်းဆောင်မှု ထက်မြက်ထူးချွန်နေတတ်သည်။ ပြည်ပနိုင်ငံများသို့သွား၍ စီးပွားလုပ်ကိုင်လျှင် အထူးပင် အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ လူမှု ဆက်ဆံရေးအနေဖြင့် သူတစ်ပါးအကျိုးရှိစေရန် လိုလားနှစ်သက်စွာ ကူညီတတ်သည်။ ကျယ်ပြန့်သောအသိုင်းအဝိုင်း၌ လှဝင်ဆန့်တတ်သည်။ ဤ၌ မိန်ရာသီဖွား ဣရကင်္ဂရာသီဖွား ကန်ရာသီဖွား၊ ဗြိစ္ဆာရာသီဖွားတို့သည် ကောင်းမွန်သော မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြ၏။ ပျိုရွယ်သူများအနေဖြင့် အခွဲအလမ်း ကြီးမားတတ်သည်။ စိတ်ကူးယဉ်အချစ်ကို လက်တွေ့ အကောင် အထည်ဖော်ဆောင်တတ်သည်။ နှလုံးသားရေးရာ နှင့် ပတ်သက်လျှင် ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အတိုက်အခံပြု၍ ဘဝကိုထူထောင်တတ်သည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် ရေတံခွန်စီးကျနေသော ဝေရီများကို အိမ်၏ညောင်ခန်း အလုပ်ခန်းတို့၌ ချိတ်ဆွဲထားပါ။ စောင်းကောက်ပုံ ဖန်းချီကားချပ်များကိုလည်း ချိတ်ဆွဲထားသင့်ပါသည်။

မိန်ရာသီဖွားများအတွက်

မိန်ရာသီဖွားများအဖို့ ၂၅၁၆ တစ်နှစ်တာကာလ၌ အလုပ်အကိုင်စီးပွားရေးနှင့် ငွေကြေးကိစ္စတို့တွင် အကျိုးအမြတ်များရရှိပြီး ဘဝအဆင့်အတန်း တိုးတက်ပါလိမ့်မည်။ အပြိုင်အဆိုင်များကို ကျော်လွှားနိုင်မည်။ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ဖွားတတ်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်ကန်မည်။ ကာလကြာရှည် ရသင့်ရ ထိုက်သောက်ိစ္စတို့ လက်ဝယ်ပြန်လည်ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများမှ အကျိုးဖလ ခံစားရမည်။ နိုင်ငံတကာနှင့် ဆက်စပ်လုပ်ဆောင်သော လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးမည်။ လူအများ၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို ခံရမည်။ ဤတစ်နှစ်တာကာလအတွင်း ဇနီးမိတ်ဖက်၊ မတ်လ၊ မေလ၊ ဩဂုတ်လ၊ အောက်တိုဘာလများသည် ကံကောင်း စေသောလများ ဖြစ်ကြ၏။ လစဉ်လဲတိုင်း (၁) (၂) (၃) (၇) (၁၀) (၁၁) (၁၆) (၁၇) (၁၉) (၂၀) (၂၅) (၃၀) စသောရက်များသည် ကံကောင်းစေသောရက်များ ဖြစ်ကြပြီး အပတ်စဉ် တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာနေ့များသည်

ထိုကောင်းစေသော နေရာဖြစ်ကြသည်။
 အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မွေးရပ်ကိုကျော်၍ အရပ်တစ်ပါးထိ ထွန်းပေါက်ကာ အောင်မြင်မှုများရရှိတတ်သည်။ အကြံကောင်းဉာဏ် ကောင်းတို့နှင့် လမ်းသစ်ထွင်ကာ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်သောအခါ ဝေဖန်သူများကပင် အံ့ဩသွားလောက်အောင် စွမ်းဆောင်မှု ထက်မြက်ထူးချွန်နေတတ်သည်။ ပြည်ပနိုင်ငံများသို့သွား၍ စီးပွားလုပ်ကိုင်လျှင် အထူးပင် အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ လူမှု ဆက်ဆံရေးအနေဖြင့် သူတစ်ပါးအကျိုးရှိစေရန် လိုလားနှစ်သက်စွာ ကူညီတတ်သည်။ ကျယ်ပြန့်သောအသိုင်းအဝိုင်း၌ လှဝင်ဆန့်တတ်သည်။ ဤ၌ မိန်ရာသီဖွား ဣရကင်္ဂရာသီဖွား ကန်ရာသီဖွား၊ ဗြိစ္ဆာရာသီဖွားတို့သည် ကောင်းမွန်သော မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြ၏။ ပျိုရွယ်သူများအနေဖြင့် အခွဲအလမ်း ကြီးမားတတ်သည်။ စိတ်ကူးယဉ်အချစ်ကို လက်တွေ့ အကောင် အထည်ဖော်ဆောင်တတ်သည်။ နှလုံးသားရေးရာ နှင့် ပတ်သက်လျှင် ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အတိုက်အခံပြု၍ ဘဝကိုထူထောင်တတ်သည်။

ပညာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထူးခြားလေးနက်သော ပညာရပ်များအပေါ် စိတ်ဝင်တစားနှင့် လေ့လာဆည်းပူးတတ်သည်။ အတတ်ပညာကို လိုလားသောစိတ်နှင့် ထိပ်တန်း ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်သည်။ မိသားစု အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မိသားစုအပေါ်တွင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်တတ်၏။ မိဘအပေါ် ရိုသေသော်လည်း ပြန်မပြော နားမထောင်သမားဖြစ်၏။ ကျန်းမာရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခြေထောက်ပိုင်း၌ မတော်တဆထိခိုက်ခဏ်ရာရတတ်၏။ သွေး နှင့်ပတ်သက်သောရောဂါဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ အစားအသောက်၊ ဆေးဝါးတို့မှားယွင်းတတ်၍ အစဉ်အမြဲ သတိရှိဖို့ လိုသည်။

စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် အတွက် ငါးရပ်ပုံရင်ထိုးတို့ကို သုံးစွဲပါ။ နေအိမ်အရှေ့ (သို့ မဟုတ်) အလုပ်ခန်းအရှေ့တို့တွင် လှပသော စဉ်အင်တုံ အတွင်း ကြာပန်းပင်ကို စိုက်ပျိုးထားရှိပါ။

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့၍

ကံ ကြံ မွှာ ကောင်း များ သယ် ဆောင် လာ သော

နှစ်သစ်ဖြစ်စေသော်

ဒေါက်တာစောထွန်းဝင်း

Ph.D (Tantra) (Kol-India) Astrologer

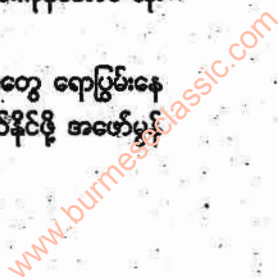
နှစ်တစ်နှစ်ကနေ နောက်နှစ်သစ်ကူးတာ၊ ပြောင်းလဲတာ လောကဓမ္မတာ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေမြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့ မြန်မာသက္ကရာဇ် နှစ်သစ်ကူးခြင်းဟာ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်ပါ ထည့်သွင်းတဲ့ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းပါ။ လူများအားလုံး အာရုံစိုက်ရန် နှစ်သစ်ကူးကြီးကတော့ ခရစ်နှစ်ကူးခြင်းပါ။ ဒါကြောင့်လည်း နှစ်ဟောင်းတစ်နှစ်ချုပ်ငြိမ်းပြီး နှစ်သစ်တစ်နှစ် ပေါ်ထွန်းလာခြင်းဟာ ကြံ့စမြဲသော လောကနိယာမတစ်ခုလို့ပဲ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေဟာ မွေးဖွားရာကနေပြီး သေဆုံးသည့်တိုင်အောင် ဘဝခရီးတစ်လျှောက်မှာ နှစ်ဟောင်း နှစ်ဟောင်းတွေဖြတ်ကျော်ပြီး ကုန်ဆုံးစေခဲ့ပြီး နှစ်သစ်တွေကို ကြိုဆိုခြင်းနှင့်အတူ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ပါတယ်။ နှစ်ဟောင်းကို လက်ပြန်နုတ်ဆက်ရင်း နှစ်သစ်ကိုလက်ကမ်းပြီး ကြိုဆိုခဲ့ကြတာပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းခြင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံစေတဲ့ နှစ်တစ်နှစ်အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့တွေဟာ မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာနဲ့ အားမာန်ပြည့်စွာ ကြိုဆိုကြတယ်။ မင်္ဂလာရှိတဲ့ နှစ်သစ်ဖြစ်ပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းတတ်ကြပါသေးတယ်။

အခု ကျွန်ုပ်တို့ကြုံတွေ့ကြမယ့် နှစ်သစ်ကတော့ ခရစ်နှစ်နဲ့ဆို ၂၀၁၆ ဟုခေါ်ပြီး ကိန်းဂဏန်းပေါင်းခြင်းတွေနဲ့ ကိုးဂဏန်းဆိုတဲ့ အကောင်းဆုံးကိန်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ကြုံပိုင်ဆိုင်ရမှာပါ။ ကိန်းဂဏန်းလို့ ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ သိထားခဲ့

ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ၂၀၁၆ လို့ ပြောတဲ့ ဒီနှစ်ထဲမှာ ကြီးစိုးတဲ့ ကိန်းဂဏန်းကိန်းရဲ့ စွမ်းအင်တွေကိုလည်း ကြုံတွေ့ရမယ်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ကိုးဂဏန်းရဲ့ စွမ်းအင်တွေကတော့ ကိုးဂဏန်းစိုးမိုးတဲ့ နှစ်အပိုင်းအခြားမှာ ပိပိတို့လူမျိုးတွေရဲ့ ကြံ့စည်ကြီးစားမှုများ ပြည့်ဝမှုမရှိဘဲ အခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်တယ်။ ရောက်လေရာနေရာ ဌာနများမှာ ပြိုင်ဆိုင်မယ့်သူ၊ ကိုယ့်ကိုခုခံပေးမယ့်သူ၊ နောင်ယုက်သူများ နှင့်သာ ထိပ်တိုက်တွေ့ရတတ်တယ်။ နှစ်ဆန်းဝင်ဝင်ချင်းမှာပဲ အတိုက်အခံ တိုက်ပွဲတွေက ကိုယ့်ကို ကြိုစောင့်နေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အင်္ဂါဂြိုဟ်ကိုယ်စားပြုနေတဲ့ ကိုးဂဏန်းရဲ့အစွမ်းသတ္တိက ဘယ်လောက်ပဲ အတိုက်အခိုက်တွေ များနေပါစေ မိမိရဲ့ ပြင်းပြိုင်မာတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ၊ လုပ်ဆောင်မှုတွေကြောင့် လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝစေမယ့် နှစ်တစ်နှစ်ပါ။ သူများ ခိုက်ခိုက်လေ ကိုယ်က ပြောင်ပြောင်လက်လက်ဖြစ်တဲ့ အချိန်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီနှစ်သစ်မှာ အလှထဲမှာ အကုသိုလ်တန်ဖူတွေ၊ ရောနှောမှုတွေ ရောနှောနေတဲ့ နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းသောကိစ္စတွေ အတိုင်းထက်အလွန်ကောင်းမွန်ပြီး အဆိုးများအနေနဲ့လည်း ကမ်းကုန်အောင် ဆိုးဝါးမှုတွေ ကြုံတွေ့နေရတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့်လည်း အဆိုးအကောင်းတွေ ရောပြွမ်းနေတဲ့ ၂၀၁၆ ထဲမှာ အဆိုးတွေကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့ အဖော်မှုနဲ့

တွေ့ ကာကွယ်ပေးမယ့် လက်နက်ပစ္စည်းတွေ တစ်ပြိုင်တည်း ပိုင်ဆိုင်လာမှာပါ။ နောက်ပြီး ကိုးဂဏန်းစိုးမိုးတဲ့နှစ်ဟာ မိမိဘဝရဲ့ လူသားအားလုံးရဲ့ ပျောက်နေတဲ့ဘဝတွေကို ပြန်တွေ့စေမယ့် မိတ်ဆွေကောင်း အပေါင်းအဖော်တွေ၊ ဆရာသမားကဲ့သို့ လမ်းပြပေးမယ့် နည်းလမ်းသစ်တွေ မှောင်နေတဲ့လမ်းကို လမ်းပြပေးမယ့် မီးအိမ်လေးလို ထွန်းလင်းတောက်ပလာမယ့် အလင်းရောင်ဓာတ်တွေ အများကြီးရရှိလာမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကိုးဂဏန်းရရှိတဲ့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်ဟာ သူ့ရဲ့ မူလစွမ်းအင်ကြောင့် အရင်အရင်နှစ်တွေက စတင်လုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို ပြီးပြတ်အောင်လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုးဂဏန်းရတဲ့နှစ်ဟာ အရိုက်အဟုန်အပြည့်နဲ့ လျင်မြန်မှုတွေကို ဖော်ကြူးတဲ့နှစ်တစ်နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ယခုနှစ်ရဲ့ အောင်မြင်ရေးလမ်းတွေမှာ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်တွေ၊ အတိုက်အခိုက်တွေ ဖြစ်လာနိုင်ပြီး ရုန်းကန်ရခြင်း၊ လှုပ်ရှားရခြင်း၊ သတိပီရိယနည်းပါးသွားရင် သတိပီရိယ နည်းပါးသလောက် အောင်မြင်မှုတွေကို ဆုတ်ယုတ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ရည်မှန်းချက်နဲ့ လိုလားချက်တွေကို အချိန်ယူပြီး စနစ်တကျစီမံကိန်းတွေ(Plan) တွေချပြီး လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ ဒီလို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမယ်ဆိုရင် အခက်အခဲ၊ အကျိုးအကြောင်း အောင်မြင်နိုင်မှာပါ။ အရေးပေါ် ရုတ်တရက်ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းများအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်း၊ ဖြောင့်ဖြူးသာယာနေသော အောင်မြင်မှုများ ယိုယွင်းပျက်စီးမှုမရှိရအောင် သတိနဲ့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသင့်တဲ့ နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ကာလအတွင်း မိမိတို့ အမိမြန်မာနိုင်ငံသာမက ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှာလည်း စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ကောင်းမွန်လာနိုင်သော ကာလဖြစ်ပါတယ်။

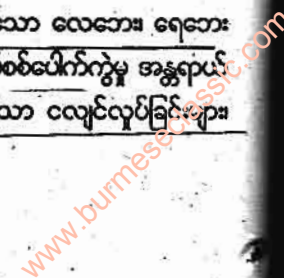
ညှိနှိုင်းမရသော အချေအတင်ဆွေးနွေးရသော အကျပ်အတည်းများ ပြေလည်သွားတတ်ပေသည်။ အချင်းချင်း စစ်ပွဲများခင်းနေသော နိုင်ငံများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားတတ်သည်။ လူလောကကြီးကို အရပ်ဆိုးအောင် လူသားတွေကို သတ်ဖြတ်နေသော (IS) စစ်သွေးကြွခေါင်းဆောင်တွေကို ပြည်သူတွေရဲ့ စွမ်းအင်ကြောင့် ကျရှုံးစေ

တဲ့နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးအောင်လံ လွှင့်ထူနိုင်မယ့် နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံအနှံ့လည်း အစိုးရပိုင်းဆိုင်ရာ၊ လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ တရားစီရင်ရေးဥွဲလည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ရာထူး၊ ဌာန အပြောင်းအလဲ ဆက်သွယ်မှုဆိုင်ရာ ပို့ဆောင်ရေးဆိုင်ရာ တို့ဥွဲလည်း ပြည်ပနိုင်ငံများနှင့် ဆက်သွယ်နေသော အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်းများ (NGO) အဖွဲ့အစည်းများ၊ ကျန်းမာရေးအဖွဲ့အစည်းများ လွန်စွာ ပေါ်လွင်အောင်မြင်မှုများ ရလာမယ့်နှစ် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် နိုင်ငံတိုင်း၏ နယ်စပ်လုံခြုံရေးကိစ္စ၊ နယ်စပ်တရားမဝင် လူဝင်လူထွက်ကိစ္စ၊ နယ်စပ်တရားမဝင် လူကုန်ကူးမှုကိစ္စများ၊ နယ်စပ်ကုန်သွယ်မှု ကိစ္စများဥွဲလည်း မိမိမြန်မာနိုင်ငံ အပါအဝင် နိုင်ငံတိုင်းလည်း အကြီးအကျယ် စိန်ခေါ်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ သံတမန်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်း၊ အရေးဆိုမှုများကို ခံရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ဥပဒေကြီးတစ်ခုကို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများက ထုတ်ဖော် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းမှုများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ကမ္ဘာတွင် တရားစီရင်ရေးနဲ့ပတ်သက်၍ သမိုင်းတွင်လောက်သော ပြောင်းလဲမှု ဖွဲ့စည်းမှု၊ ဆုံးဖြတ်မှုများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သော နှစ်တစ်နှစ် ဖြစ်ပေသည်။

ရောဂါဝေဒနာအနေဖြင့် အဖျားကြီးသော ရောဂါဝေဒနာများ၊ ကူးစက်တတ်သောဝေဒနာများ အထူးသတိပြုရမည့်နှစ်တစ်နှစ် ဖြစ်ပေသည်။ အမျိုးအမည်မသိသောရောဂါဝေဒနာအသစ်များ ပေါ်တတ်ပေသည်။ တချို့သော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင် တိရစ္ဆာန်များကြောင့် ရောဂါများ၊ ဝေဒနာများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအနှံ့တွင် ဘေးကင်းစေမယ့် စစ်ပက်ရေးရာ အရှုပ်များ၊ လက်နက်များ ပေါက်ကွဲသောဒဏ် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အဏုမြူကဲ့သို့သော စွမ်းအားကြီးသော၊ အန္တရာယ်များသော လက်နက်များ ပေါ်ပေါက်စေပြီး ၎င်းအန္တရာယ်များ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပေသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ကြီးမားသော လေဘေး၊ ရေဘေး၊ မကျရောက်နိုင်သော်လည်း မီး၊ လျှပ်စစ်ပေါက်ကွဲမှု အန္တရာယ်ကြီးများ ကြုံတွေ့ရခြင်း၊ ပြင်းထန်သော ငလျင်လှုပ်ခြင်းများ

အင်အားကောင်းသော ပေါက်ကွဲမှု၊ တုန်လှုပ်မှု သားဆိုးကြီးများ ကျရောက်နိုင်တတ်ပေသည်။

ကမ္ဘာနိုင်ငံ အဖွဲ့အစည်းများတွင် နိုင်ငံအချင်းချင်း လက်တွဲဆောင်ရွက်မှုကြီးများ၊ အောင်မြင်မှုကြီးများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ခေတ်မီလှသော သိပ္ပံဆိုင်ရာ ဓာတ်သတ္တုများ ဖြေတွင်း၊ မြေအောက် သဘာဝကျောက်မျက်ရတနာများ အသစ်အဆန်းများ ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ပြီး ဘာသာရေး၊ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ နိုင်ငံတိုင်း ထူးခြားအောင်မြင်မှုများနှင့် တွေ့နိုင်ပေသည်။

အငြိုးတကြီးဖြစ်နေသူများ သင့်မြတ်အောင်မြင်ထက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နိုင်တဲ့ နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံအချင်းချင်း လက်တွဲဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှုများ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ကမ္ဘာနိုင်ငံအချို့၏ အဖွဲ့အစည်းများတွင်လည်း အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း ပေါ်ပေါက်လာခြင်း၊ အမျိုးသမီးတို့ကို ကမ္ဘာကအသိအမှတ်ပြုခြင်းနှင့် ကမ္ဘာအမျိုးသမီးများ ရွေးတန်းရောက်နိုင်တဲ့ နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အတူ အလှကုန်ပစ္စည်းများ၊ အမျိုးသမီးအလှကုန်များ တွင် ထူးယံလာပြီး အသစ်အဆန်းများ များစွာပေါ်ပေါက်စေတတ်သည်။

အနုပညာလောက၊ မီဒီယာလောကများတွင် နိုင်ငံအားလုံး၏ ပုံမှန်ထက် လှုပ်ရှားတက်ကြွစေနေပေမည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံ၏လောက၊ မီဒီယာလောက ကောင်းသောဘက်သို့ ဦးတည်၍ လွတ်လပ်ခွင့်များ များစွာရရှိမည့်နှစ် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီးတွင် သံထည်ပစ္စည်းများကို များစွာထုတ်လုပ်နိုင်ပြီး ၎င်းသံထည်ပစ္စည်းကိုသာ ထူနှစ်အတွက် လူသားတို့၏အဆောင်အဖြစ် ထားခဲ့ပေသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာအနေဖြင့် ပတ္တမြားကျောက်မျက်ရတနာသည် တော်ဝင်သော နန်းသုံးပစ္စည်း၊ မင်းစိုးရာဇာ၏ အဆောင်အယောင်ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းအဆောင်ကြောင့် ထည်း ၂၀၁၆ တွင် လူသားအားလုံး အောင်မြင်ခြင်း၊ ကျော်ကြားခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားခြင်း ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် ကံကောင်း၊ အရောင်ဟာလည်း ခဲရဲတောက် အနီရောင်နှင့် ကြက်သွေးရောင်များ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် နိုင်ငံတိုင်းတွင် အထွတ်အထိပ်ရောက်နိုင်သော မွေးနေ့ဂဏန်းပိုင်ရှင်များမှာ ၉၊ ၁၈၊ ၂၇၊ ၆၊ ၁၅၊ ၂၄၊ ၃၊ ၁၂၊ ၂၁၊ ၃၀ ရက် မွေးဖွားသော ကိန်းဂဏန်းရှင်များသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွင်း အထွတ်အထိပ်ရောက်နိုင်ပေသည်။

ကျွန်မတို့ လောကကြီးမှာ နေထိုင်နေသော လူသားအားလုံးဟာ လောကရဲ့အလှည့်အပြောင်းများ၊ မတည်ငြိမ်မှုများ၊ နေရာသစ်ရှာဖွေမှုများ၊ အာဏာလွှဲပြောင်းမှုများ စသည်စသည် တို့မှာ လူသားတိုင်းကြုံတွေ့ရတတ်တဲ့ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို အပြောင်းအလဲကာလများမှာ အဆင်မပြေမှုများ၊ အထစ်အငဲ့များ၊ အတိုက်အခံများကို လူသားတိုင်း လောကသဘာဝအရ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ၂၀၁၅ ခုကတော့ ကျွန်မတို့ကို လက်လေးပြုပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာပြီး အိုမင်းရင့်ရော်သွားခဲ့ပြန်ပါပြီ။ ဒီနောက်တော့ ဖျိုဖျစ်သစ်လွင်ပြီး မျှော်လင့်ခြင်းတွေ၊ တောင့်တမှုတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီးနဲ့ အတူ ၂၀၁၆ ခုနှစ်ကြီးဟာ ကျွန်မတို့ဆီကို ရောက်ရှိလာပါတော့မယ်။

ဒါကြောင့် ၂၀၁၆ ခုနှစ်သည် ကျွန်မတို့ မြန်မာပြည်သူပြည်သားများ၊ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမှုတွေ ယူဆောင်လာခဲ့သော ကောင်းသောကံကြမ္မာများကို မြတ်သော၊ အေးချမ်းသော လေပြည်လေအေးအတွက် ပြည်သူပြည်သားများအတွက် တိုက်ခိုက်လာခြင်းကို ကျွန်မတို့ လူသားတို့ အားလုံး အားလုံး မြန်မာနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများနှင့် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများ ရရှိပြီး မင်္ဂလာတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ပျော်ရွှင်မှုတွေပေးနိုင်သော နှစ်သစ်ကြီး ဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ခြင်းဖြင့်...။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြပါစေ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D (Tantra) (Kol-India) Astrologer

မြန်မာ့စလေ့ တန်ခူးလ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်

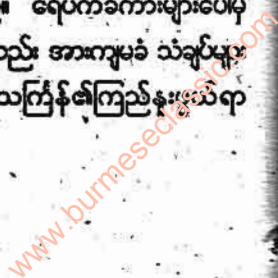
ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ယဉ်ကျေးသောလူမျိုးတိုင်း နှစ်ဟောင်း ကုန်၍ နှစ်သစ်ကူးကို အလေးအမြတ်ထားကြသည်။ မိမိတို့ ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာစလေ့ထုံးစံအလိုက် နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်များ ကျင်းပကြ၍ နှစ်ဆန်းနှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုကြလေ့ရှိသည်။ မြန်မာ တို့က ယင်းပွဲကို သင်္ကြန်ပွဲတော်ဟုခေါ်သည်။ သင်္ကြန်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုနှင့်အတူ ပေါ်လာသော နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်္ကြန်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ငါးရာငါးဆယ် တော်တော်တို့တွင် ပါရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သုတ်မဟာဝါ ပါဠိတော် မဟာသုဒဿနသုတ်၌ မဟာသုဒဿန စကြာမင်းသည် ပန္နရသီဥပုသ်နေ့၌ တစ်သိန်းသောဥစ္စာတို့ကိုစွန့်၍ အလှူကြီးပေးပြီးလျှင် အိုး ၁၆ လုံးရှိသော နဲ့သာရည်တို့ဖြင့် သင်္ကြန်တော်ခေါ်သည်ဟု ရှိသည်။

သင်္ကြန်ဟူသော ဝေါဟာရသည် သင်္ကြန္ဒဟူသော သက္ကတစကား သင်္ကြန္ဒဟူသော ပါဠိစကားမှ ဆင်းသက်လာ သော ဝေါဟာရဟု မြန်မာတို့က လက်ခံထားပါသည်။ နှစ်ပုဒ် လုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ကူးပြောင်းခြင်းဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဒ-ဗေဒ-ဗေဒင်ပညာရှင်တို့က ယင်းပြောင်း ရွှေ့မှု၊ ကူးပြောင်းမှုကို တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခေါ် နေမင်းသည် မိန် ရာသီမှ မိဿရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ကူးပြောင်းခြင်း ဖြစ် သည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းသည် မိဿရာသီ(တန်ခူးလ-ပထမ နှစ်ပုဒ်)ထက် ဆယ်နှစ်ရာသီ လှည့်ပတ်ခဲ့ရာ မိန်ရာသီ(တပေါင်း လ)၏အဆုံး နှစ်ပုဒ်ဖြစ်သော ရေဝတီနက္ခတ်သို့ အရောက် တွင် နက္ခတ်နှစ်ပေါင်း ၁၀၈ နှစ်ပေါင်း ၁၂ လ၊ ရက်ပေါင်း ၃၆၅ ရက်ကြာခဲ့၍ တစ်ပတ်လည်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ယင်းတနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်း မိန်ရာသီမှ မိဿရာသီသို့ ကူးပြောင်း

ချိန်ကျရောက်သည်ကို သင်္ကြန်ကျသည်ဟု ဖွင့်ဆိုကြပါသည်။ ရှေးခေတ်က မြန်မာမင်းတို့သည် အတာရေသဘင်ပွဲ တော် ပျော်ရွှင်ရေးသာမက သဒ္ဓါတရားနှင့်ယှဉ်တွဲ၍ ဆင်နွှဲ ခဲ့သဖြင့် ခေတ်အဆက်ဆက် မြန်မာတို့သည် ရိုးရာယဉ်ကျေး မှုကို ထိန်းသိမ်းမှုအနေဖြင့် လူကြီးများက ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည်ကြသည်။ ဘုရားစေတီပုထိုးများတွင် ရေ သပ္ပာယ်ကြသည်။ လူငယ်များက သက်ကြီးရွယ်အိုများကို ခေါင်းလျှော်ပေးခြင်း၊ ခြေသည်းလက်သည်းလှီးပေးခြင်း စသည့် ကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ဘုရားစေတီများကို လူငယ်များက ရေသပ္ပာယ်ကြသည်။ (တန်ခူးလတွင်ပွင့်သော ရာသီပန်းမှာ ရင်ခတ်ပန်း၊ ကံ့ကော်ပန်းနှင့် ပိတောက်ပန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းတို့အနက် ပိတောက်ပန်းသည် သင်္ကြန် အတွက် အထင်ရှားဆုံးသော ပန်းဖြစ်သည်။)

နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်သို့ကူးသော အတာသင်္ကြန် တွင် နှစ်ဟောင်းမှ အညစ်အကြေးများကို ဆေးကြောသန့်စင် သည့်အနေဖြင့် ခေါင်းလျှော်ကြသည်။ စိတ်သစ်၊ လူသစ်၊ မေတ္တာသစ်တို့ဖြင့် နှစ်သစ်ကိုကြိုဆိုကြသည်။ (ရှေးခေတ် က သင်္ကြန်တွင် ငွေဖလားနှင့် ရေထည့်၍ အမွှေးနံ့သာများ ပက်ဖျန်းကာ သပြေခက်နှင့် ရေပက်ကစားကြသည်။ ယခု ခေတ်တွင် ရေဂိုက်များဖြင့် ရေပက်ကစားကြသည်။ အသွင် သဏ္ဍာန် ကွဲပြားသော်လည်း ယခုနှစ်ဦးတွင် အေးချမ်းစေလို သော စေတနာမှာ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ရေပက်မဏ္ဍပ် တွင် လှပျိုဖြူကလေးများကလည်း နှစ်ဦးကို ကုန်ခြင်း၊ တေးသီချင်းများ ကြိုဆိုကြသည်။ ရေပက်ခံကားများပေါ်မှ ရေပက်ခံထွက်ကြသည့်သူများကလည်း အားကျမခံ သံချပ်များ စပ်ကာ ကျီစယ်ကြသည်မှာ သင်္ကြန်၏ကြည်နူးဖွယ်ရာ

သင်္ကေတများဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကန်းမဏ္ဍပ်များတွင် မြန်မာတို့ နှစ်ဦးကိုကြိုဆို သည့်အနေဖြင့် မုန့်လုံးရေပေါ် မုန့်ပက်ထုပ်၊ မုန့်လက်ဆောင်း၊ သာကု စသည့် သင်္ကန်းမုန့်များဖြင့် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းကြ သည်။ ချစ်စရာ၊ ကြည်နူးဖွယ်ရာကောင်းသော မြန်မာ့စလေ့ များပင် ဖြစ်သည်။

ကဝိလမိုင်းပုံပြင်အရ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု နယ်ပယ်ထဲရောက်

ရှေးမြန်မာဘုရင်များ၏ နန်းတွင်း ဗေဒင်ယတြာစီရင် တတ်သော ဟူးရာဖြူ၊ ဟူးရာညို စသည့် ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့ ကို ခန့်ထားလေ့ရှိရာ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကလည်း မိမိတို့၏ ဗြဟ္မဏ ဝါဒယုံကြည်ချက်အရ သင်္ကန်း သင်္ကန်း သင်္ကန်း ပြောင်းလဲ မှုကူးပြောင်းခြင်း၊ သင်္ကန်းဟူသောအယူကို ကဝိလမိုင်းပုံပြင် အရ ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြပြီး မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်ထဲသို့တိုင် အောင် သွတ်သွင်းပေးခဲ့ကြသည်။ (ကဝိလမိုင်းပုံပြင်မှာ) ကမ္ဘာဦးကာလက ကဝိလမိုင်းအမည်ရှိသော ဗေဒင်ပုရော ဟိတ်ဆရာကြီးတစ်ဆူ လူ့ပြည်၌ ပေါ်ထွန်း၊ အခါတစ်ပါး၌ သိကြားမင်းနှင့် အာသိမည် ဗြဟ္မာမင်းတို့ ဗေဒင်ဆိုင်ရာ ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားခဲ့ကြသည်။ နောက် ဆုံး သူနိုင်ငါနိုင် မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြ၍ လူ့ပြည်ရှိ ကဝိလမိုင်း ဆရာကြီးထံ လာရောက် အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန် သဘော တူကြသည်။ ထိုပြင် နိုင်သူက ရုံးသူကို ဦးခေါင်းဖြတ်စတမ်း ဟူ၍လည်း သဘောတူခဲ့ကြလေသည်။ ကဝိလမိုင်းဆရာကြီး ထံသို့ ရောက်သောအခါ ပြဿနာကို တင်ပြကြသည်။ ကဝိလမိုင်းဆရာကြီးက သိကြားမင်း၏ အယူအဆမှန်ကန် ကြောင်း အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်။ သို့သော် သိကြားမင်းက ဗြဟ္မာမင်းဦးခေါင်းကို မဖြတ်လိုသောအခါ ဗြဟ္မာမင်းသည် မိမိ၏ ကတိကဝတ်ကို လေးစားလိုက်နာသောအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် မိမိဦးခေါင်းကို ပြုတ်ကျစေသည်။ ဗြဟ္မာ ဦးခေါင်းကို သမုဒ္ဒရာတွင်းသို့ပစ်ချသော် ရေများခန်းခြောက် သွားမည်။

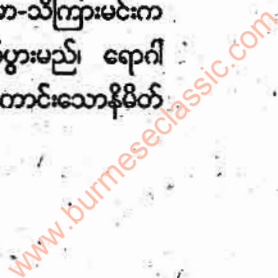
မြေပြင်တွင်ပစ်သော် တစ်လောကလုံး မီးဟုန်းဟုန်း ထောင်မည်။ သို့အတွက် သိကြားမင်းသည် ပြောက္ကာရသကာ

အစရှိသော နတ်သမီးခုနစ်ဖော်အား ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ ဦးခေါင်း ကို အလှည့်ကျ ပွေ့နှိုထားစေသည်။ နတ်သမီးတစ်ဦးလက်မှ တစ်ဦးလက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးသော ကာလမှာ လူတို့ အရေ အတွက်အားဖြင့် တစ်နှစ်ပြီးပြည့်မြောက်သော အချိန်နှင့် ညီ မျှသည်။ ထိုသို့ ပြောင်းလွှဲပေးသည်ကို "သက္ကရာဇ် ဦးခေါင်း ပြောင်းသည်" ဟုဆိုကာ အတာသင်္ကန်းပွဲများ ကျင်းပသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအယူအဆအရ ရှေးခေတ်သင်္ကန်းစာတို့တွင် နတ် သမီးနှစ်ပါး ဗြဟ္မာမင်းဦးခေါင်း လွှဲပြောင်းပေးနေပုံကို ရုပ်ပုံ ရေးဆွဲပြီး ထုတ်ဝေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မြန်မာ့ယဉ် ကျေးမှု အယူအဆအရ နှစ်သစ်ကူးသင်္ကန်းကျချိန်၌ သိကြား မင်းသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့ ခေတ္တဆင်း လာသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ (သိကြားမင်း လူ့ပြည်ဆင်း ချိန်ကို သင်္ကန်းစဉ်ကျချိန်ဟု ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ သိကြားမင်း မဆင်းမီ တစ်ရက်အလိုတွင် သိကြားမင်းကို ကြိုဆိုသောအားဖြင့် အတာအိုးများတွင် ပန်းသပြေ စသည် ထိုးပြီး ကြိုဆိုကြလေ့ရှိသည်။

ယင်းကို သင်္ကန်းအကြီးနေဟု ယုံကြည်သတ်မှတ် ထားကြသည်။ သိကြားမင်းဆင်းလာသော သင်္ကန်းကျချိန် တွင် ကလေးများ မဆဲကြ၊ မကောင်းမှု မပြုလုပ်ကြရန် သက်ကြီးဝါကြီးများကို ပူဇော်ကန်တော့ရန် လူကြီးများနှင့် ဆရာသမားတို့က ဆုံးမလေ့ရှိကြသည်။ မကောင်းမှုပြုသူများ ကို သိကြားမင်းက ခွေးသရေနှင့် မှတ်သွားလိမ့်မည်ဟု ဆို ဆုံးမတတ်ကြသည်။ သိကြားမင်း နှုတ်ပြည်သို့ ပြန်တက်ချိန် ကို သင်္ကန်းအတက်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ သို့အတွက် သိကြားမင်းကို သင်္ကန်းမင်းဟူ၍ ယုံကြည်လက်ခံထားကြ သည်။

နှစ်သစ်ကူး သိကြားမင်း လူ့ပြည်သို့ဆင်းလာသည် အခါတွင် ကျွဲနွားဖြစ်စေ၊ လှံ၊ မီးရှူးတိုင်စသည့် ဝတ္ထုပစ္စည်း တစ်ခုခုကို ကိုင်ဆောင်၍ဖြစ်စေ ဆင်းလာလေ့ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ထိုသိကြားမင်းစီးလာသောယာဉ်၊ ကိုင် လာသော အရာဝတ္ထုတို့ကိုကြည့်ပြီး ဥပမာ-သိကြားမင်းက လှံကိုကိုင်၍ ဆင်းလာလျှင် စစ်မက်ဖြစ်ပွားမည်၊ ရေဂါ အန္တရာယ်ထူပြောမည် စသည်အားဖြင့် မကောင်းသောနိမိတ်

အဖြစ် ခံယူထားကြသည်။ ရောဂါများကိုဖြစ်စေ၊ မီးရှူးကို ဖြစ်စေ၊ တောင်ငူကိုဖြစ်စေ ကိုင်လာလျှင် ကောက်ပဲသီးနှံ များ ဖွံ့ဖြိုးမည် စသည်နိမိတ် ကောက်ယူကြသည်။ အကယ် ၌ သိကြားမင်းသည် နဂါးစီး၍ဆင်းလာလျှင် ဦးကောင်းမည်၊ မြွေပေါ်မည်ဟု အယူရှိသကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဋနိစီး၍ဆင်းလာလျှင် လေမှန်တိုင်းကျရောက်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

သင်္ကြန်စာပါအရုပ်များကို ဘိုးတော်မင်းတရားက ဖျက်လိုသည်

ယင်းသင်္ကြန်စာပါအရုပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဘိုးတော် ဘုရားလက်ထက်က ဘိုးတော်မင်းတရားက ပုဏ္ဏားပညာ ရှိတို့ကို ယင်းအရုပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားဟောလာ၊ မည်သည့်ကျမ်းတွင် ပါသနည်းဟု မေးခဲ့ရာ မည်သည့်ပညာ ရှိ ပုဏ္ဏားများမှ အဖြေကို အတိအကျမပေးနိုင်၊ မပြောနိုင် သောကြောင့် မင်း ကြီးက ထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော် ထံ စေလွှတ်မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်က ဗြဟ္မာမင်း ဦးခေါင်း နတ်သမီးတို့အလှည့်ကျဂိုက်ခြင်း ဆောင်ပုဒ် စသည် ကိုင်၍ သိကြားမင်းဆင်းခြင်း စသည်တို့သည် ယုတ္တိမရှိ၊ မေတ္တာစာဆက်သွင်း၍ ဖြေကြားပေးခဲ့သည်။

သို့သော် မင်းတရားကြီးက ရှေးပဝေသထိကပင်လျှင် ပညာရှိအဆက်ဆက်က လက်ခံလျက် ထည့်သွင်းလာကြ သည်ကို မိမိလက်ထက်ကျမှ ဖျက်သိမ်းလိုက်လျှင် အစဉ် အလာတစ်ရပ်ရပ်ကို ဘိုးတော်မင်းတရား ဖျက်ခဲ့သည်ဟု နောင်ဥဒါန်းတွင်စရာ ဖြစ်မည်စိုး၍ မည်သို့မျှ မိန့်တော်မမူခဲ့ ချေ။ မှတ်တမ်းရေးသားထားသည်ကို ရာဇဝင်စာအုပ်တို့၌ တွေ့ရလေသည်။

သင်္ကြန်အခါ ရောက်ပြီဆိုလျှင် တရားချစ်ခင် သူတော် စင်ယောဂီ အပေါင်းတို့က တရားစခန်းများ အသီးသီးတွင် တရားဘာဝနာများ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြသည်။ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် တရားဘာဝနာ မကျင့်ကြံနိုင်သေးသူများက သက်သတ်လွတ်စားပြီး အောင်မင်္ဂလာဆရာတော်၏ ဗြဟ္မ ဝိဟာရတရားလေးပါး ပွားများ၍ မေတ္တာပွားပေးပါက ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပြုလုပ်ရာ ရောက်လေသည်။

မေတ္တာပွားပုံ

- (၁) လုံးစုံများစွာသတ္တဝါမှန်သမျှတို့သည် ဘေးရန် ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။
- (၂) လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါမှန်သမျှတို့သည် စိတ် ဆင်းရဲခြင်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။
- (၃) လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါမှန်သမျှတို့သည် ကိုယ် ဆင်းရဲခြင်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။
- (၄) လုံးစုံများစွာ သတ္တဝါမှန်သမျှတို့သည် ကိုယ် စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာကြလျက် ကိုယ်စိတ်ချမ်း သာကြလျက် မိမိတို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို သက်ဆုံး တိုင်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

ကရုဏာပွား

- ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍ နေကြကုန်သော အလုံး စုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းကြပါစေကုန်သတည်း။
- ဘေးအမျိုးမျိုးသို့ ရောက်၍နေကြကုန်သော အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘေး အမျိုးမျိုးမှ ကင်းကြပါစေကုန်သတည်း။
- စိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်၍နေကြကုန်သော အလုံး စုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းမှ ကင်းကြပါစေကုန်သတည်း။

သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးမစ အေးမြရှင်လန်း ချမ်း မြေကြပါစေ...

ကျော်စေတီနိုး(နဲ့သာ)

- ကိုးကား
- (၁) သွင်သီဒီ(ဓမ္မာစရိယ)၏ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုလာ မြန်မာ ဓလေ့ထုံးစံများ။
 - (၂) မိမိ ထေ့လာမှတ်သားချက်များ။

ဆယ်နှစ်လရက်စွဲများအစော

ရည်မောင်

စာနိဂ္ဂလ မွေးဖွားသူများ

အနုပညာ လေ့လာလိုက်စားလေ့ရှိ။ သိပ္ပံပညာ၌လည်း နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်။ အပျော်အပါး အသင့်အတင့်လိုက်စား။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်တို့နှင့် ပျော်ပါးစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလို။ ခေတ်မီသော အဝတ်အစား၊ အဆင်တန်ဆာ၊ ကျောက်မျက်ရတနာတို့ကို ဆင်ယင်တတ်။ လှပတင့်တယ်သောမျက်လုံး၊ ပြေပြစ်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိ။ ပန်းကြိုက်၏။ လက်ယာပေါင်တွင် စာအမှတ်၊ မဲ့ စသည်တို့ ပါတတ်။ အတတ်ပညာ ဗဟုသုတပြည့်စုံ။ အသက် ၄၀ ရောက်လျှင် ဥပဒေကြီးစွာ ရောက်တတ်။ အသက် ၆၀ ခန့်တွင် အသည်းအသန် ဖျားနာတတ်၏။ ထိုကာလလွန်သော် အသက် ၉၀ ခန့်ထိ နေရတတ်။

ကဆုန်လ မွေးဖွားသူများ

အတတ်ပညာရပ်တိုင်းကို သိကျွမ်းနားလည်။ လွတ်လပ်မှုကိုမြတ်နိုး။ ရုပ်ဝေသို့ ပြောင်းရွှေ့နေရတတ်။ မနာလိုဝန်တိုတတ်။ စိတ်နှလုံးမကောင်း။ လောဘကြီး။ နှစ်သက်ဖွယ်ရုပ်အဆင်းရှိ။ စကားတတ်။ အငြင်းအခုံသန်။ ရန်လိုတတ်။ ငွေကြေးရှာဖွေတတ်။ ကိုယ်ဝယ် မဲ့စာရှိတတ်။ တွေးတော ဆင်ခြင်ညီထွက်။ အသက် ၄၀ ရောက်လျှင် ဘေးဥပဒ်များ။ အသက် ၇၀ နှစ်ခန့်ထိ နေရတတ်။ မိန်းမသားဖြစ်လျှင် မီးဖွားရာ၌ ခက်ခဲတတ်။

နယုန်လ မွေးဖွားသူများ

ခိုင်မြဲသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိမည်။ သားသမီးရတနာပြည့်စုံ။ မျက်လှည့်ပညာရပ်ကိုလည်း တတ်ကျွမ်းနားလည်တတ်။ အပေါင်းအသင်းရွေး၍ ပေါင်းတတ်။ ရသမှုနှင့် ရောင့်ရဲတတ်။ တရား၌မွေ့လျော်။ အမျက်ဒေါသကြီး။ လက်ဝဲလက်မောင်းတွင် မဲ့စာအမှတ်ရှိတတ်။ အသက် ၆၀ တွင် ဘေးဥပဒ်သင့်တတ်။ အသက် ၇၀ ၌ ရေဘေးစိုးရိမ်ရာ။ ထိုကာလလွန်

သော် အသက် ၇၉ နှစ်ခန့် နေရတတ်။ မိန်းမသားဖြစ်လျှင် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်တတ်။

ဝါဆိုလ မွေးဖွားသူများ

များစွာချမ်းသာမည်။ ချစ်ခင်ကြင်နာတတ်။ သင့်မြတ်လျော်ကန်သော ပျော်ရွှင်မှုရှိတတ်။ အခြားသူများကို ပျက်စီးကြောင်းကြံတတ်။ မနာလိုဝန်တိုစိတ်ရှိတတ်။ အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းရတတ်။ မာနကြီး။ မိတ်ဆွေတို့အား မဖျက်ဆီးတတ်။ လက်ယာဘက်တွင် မဲ့ စာပါတတ်။ အချို့အရသာကို အလိုရှိ။ ကျော်စောထင်ရှားမည်။ မယားများမည်။ အသက် ၅၆ နှစ်တွင် ရောဂါဥပဒ်များ။ အသက် ၆၀ မှာ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါ ဥပဒ်ပေးတော်။ (သို့မဟုတ်) သွေးထွက်၊ သွေးအန်တတ်။ ထိုကလွန်သော် အသက် ၇၀ ထိ နေရတတ်။ မိန်းမသားဖြစ်လျှင် ဘေးလုံးစွဲရောဂါဖြစ်တတ်။

ပါခေါင်လ မွေးဖွားသူများ

ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်။ ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ဘိုးတော်၊ မယ်တော်၊ နတ် အစရှိသည်တို့ကို ကိုးကွယ်လေ့ရှိ။ ဘုန်းကျက်သရေပြည့်စုံ။ စာပေကျွမ်းကျင်တတ်။ အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း ရရှိ။ ပစ္စည်းဥစ္စာပြည့်စုံ။ ကျော်စောထင်ရှား။ စိတ်နှလုံး ကောင်းမွန်။ သဒ္ဓါအားကောင်း။ သူကျေးဇူးသိတတ်။ နားရွက်၌ မဲ့ စာအမှတ်ရှိတတ်။ အသက် ၂၅ နှစ်တွင် ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ကြုံတတ်။ ထိုကလွန်သော် အသက် ၆၇ နှစ်ခန့်ထိ နေရတတ်။

တော်သလင်းလ မွေးဖွားသူများ

ခရီးလှည့်လည်သွားခြင်း။ ဘုရားဖူးသွားခြင်းတို့ကို ဝါသနာပါ။ အပြောအဆိုကြမ်းတမ်း။ စည်းစနစ်ရှိ။ ယောက်ျား၊ မိန်းမများကို ဖျက်ဆီးတတ် (သို့မဟုတ်) မိမိဖျက်ဆီးခံရတတ်။

ရန်သူတို့အပေါ် နှိပ်ကွပ်နိုင်။ အမှုကိစ္စများကို မစဉ်းစားဘဲ အဆောတလျင်ပြုတတ်။ မိမိစိတ်ကြိုက်ဖြစ်ခဲ့။ ခြေသလုံး မြင်းခေါင်းတို၌ စား၊ အမှတ်အသား ရှိတတ်။ ပြောစကားကို ယုံလွယ်။ အလိုက်သိ၍ အကင်းပါ။ အသက် ၄၆ နှစ်တွင် ရေဥပဒ်၊ အသက် ၅၀ တွင် အဆိပ်ဥပဒ်သင့်တတ်။

သီတင်းကျွတ်လ မွေးဖွားသူများ

ဆွေမျိုးသားချင်း စိတ်ဆွေတို့အား ရန်ပြုတတ်။ စိတ် ထာသည့်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတတ်။ လှပစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်တတ်။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလှပ။ အများက ချစ်ခင်မည်။ ကြီးကျယ်ခမ်းနား မှုကို နှစ်သက်၏။ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်။ အလုပ်ကိစ္စများကို ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစွာ ဆောင်ရွက်တတ်။ မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်။ မင်းမှုထမ်းလုပ်သင့်။ အစိုးရ၏ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရတတ်။ မာနကြီး တတ်။ အပျော်အပါးမက်မော ဝမ်းခံတတ်။ အသက် ၁၃ နှစ်တွင် အသည်းအသန်ဖျားနာတတ်။ အသက် ၃၃ နှစ်ကျော် လျှင် ဥစ္စာပျက်တတ်။ အသက် ၇၀ ခန့် နေရတတ်။ မိန်းမ သားဖြစ်လျှင် မီးပွားခက်တတ်။

တန်ဆောင်မုန်းလ မွေးဖွားသူများ

ဆူဖြိုးသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိတတ်။ မျက်လုံးကျယ်။ စိုက် ပျိုးရေးဝါသနာပါ။ ဥစ္စာစည်းစိမ်နှင့် ပေါများပြည့်စုံ။ အစားကြီး။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာ။ ကျော်စောထင်ရှားမည်။ သူတစ်ပါးကို ဆွဲ ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိ။ သူတစ်ပါးသားမယားကို ပြစ်မှားကျူးလွန် ပီတတ်။ ပေါင်၌မူ့ စာအမှတ်ပါရှိတတ်။ အသက် ၄၅ နှစ်တွင် ဘေးဥပဒ် အကြီးအကျယ်တွေ့ရတတ်။ အသက် ၆၀ ခန့် နေရတတ်။

နတ်တော်လ မွေးဖွားသူများ

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့။ မိဘအကြီးအကဲတို့အား ကျွေးမွေး ပြုစုတတ်။ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်မြတ်နိုးဆည်းကပ်တတ်။ မိမိတို့၏ အမှုကိစ္စကို ကျွမ်းကျင်စွာဆောင်ရွက်နိုင်။ စကားပြော ကောင်း၏။ ကြောက်တတ်။ လုံ့လစိန်ရိယာရှိ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ။ ကာမဂုဏ်အပျော်အပါး ခုန်မင်လိုက်စား။ အတတ် ပညာဗဟုသုတပြည့်စုံ။ မွေးချင်းတို့ထက် မြင့်မြတ်ကောင်းစား မည်။ နှုတ်ခမ်း၌ မှဲ့ စာရှိတတ်။ ပေါင်တွင် အမာရွတ်ရှိတတ်။ အသက် ၅၇ နှစ်ခန့်တွင် အနာရောဂါကြီးစွာရတတ်။ ဝမ်းသွေး ပျက်ရောဂါ ခုက္ခပေးတတ်။

ပြာသိုလ မွေးဖွားသူများ

ဥစ္စာပစ္စည်း ပေါများပြည့်စုံမည်။ ကောင်းမြတ်သော ဂုဏ်သတင်းကျော်စော။ ခွန်အားအစွမ်းကြီးတတ်။ နှုတ်ပေါ် လွင်။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့။ စာပေကျမ်းဂန် နှစ်စပ်ကျွမ်းကျင်။ တရား၌မွေ့လျော်။ ဒါန၌မွေ့လျော်တတ်။ မိမိ၏စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းလေ့ရှိ။ လှူအပေါင်းက ချစ်ခင်လေးစား။ ကာယိန္တရောဓိထိန်းတတ်။ ရင်၌ မှဲ့ စာပါတတ်။ အသက် ၃၀ ခန့်တွင် အသည်းအသန်နာဖျားတတ်။ အသက် ၇၀ ခန့်တွင် ဘေးဥပဒ် အကြီးအကျယ်ကျတတ်။ ထိုကလွန်သော် အသက် ၉၀ ခန့်ထိ နေရတတ်။

တပို့တွဲလ မွေးဖွားသူများ

တာဝန်ကိုလေးစား။ ကောင်းသောအမှုအကျင့်ရှိ။ အတွင်းစိတ် ကောက်ကျစ်တတ်။ အခြွေအရံအသင်း အပင်း ပြည့်စုံမည်။ ဥစ္စာပစ္စည်း ပေါများ။ စုန်း၊ တစ္ဆေ အမှောင့် ပယောဂ၊ အောက်လမ်းပညာကိုယုံကြည်။ ဥစ္စာစုဆောင်း တတ်။ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ခံစားတတ်။ သည်းခံနိုင်စွမ်းမရှိ။ အသာနီတတ်။ မကြာခင် အနာရောဂါဖြစ်တတ်။ ဝမ်းဗိုက်၌ စာအမှတ်ရှိတတ်။ အသက် ၃၀ ရောက်လျှင် ထင်ရှားကျော် စောမည်။ အသက် ၄၅ နှစ်တွင် အသည်းအသန် ဖျားနာ တတ်။ ထိုကလွန်သော် အသက် ၇၅ နှစ်ထိ နေရတတ်။

တပေါင်းလ မွေးဖွားသူများ

အနုပညာတေးဂီတ နှစ်သက်။ အလှူရေစက် လက် နှင့်မကွာ နေတတ်။ မိမိအတတ်ပညာနှင့် ဥစ္စာရှာဖွေရရှိမည်။ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံ။ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်ထတ်။ လှ အများက ချစ်ခင်လေးစား။ လက်ဝါး (သို့မဟုတ်) အင်္ဂါဇာတ် တွင် စာအမှတ်အသားပါရှိတတ်။ အသားဖြူ။ ဆွေမျိုးသား ချင်းများကို ချစ်ခင်ကူညီစောင့်ရှောက်တတ်။ အသက် ၄၀ ရောက်လျှင် အနာရောဂါရတတ်။ ထိုကလွန်သော် အသက် ၇၀ ခန့်ထိ နေရတတ်။

■ ရည်မောင်

မိုးခြမ်းစာ

ဆရာစံပင်း(နှစ်ဆယ်ရာစု) ပြုစုသည့် "ဆယ်နှစ်ရာသီ ခွင်ဗေဒ"

သင်္ကြန်တွက်ရိုးကျမ်းနှင့် ဇာတာတော်ပုံ

သန်းဝင်း(ဘဏ်)

သင်္ကြန်ဟူသည်

တစ်နှစ်တွင် သင်္ကြန်ရက် ၁၂ ရက်ရှိပါသည်။ ရာသီခွင်တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်းလဲဝင် ရောက်သောနေ့ကို သင်္ကြန်ရက်ဟူ၍ ခေါ်သည်။

မိဿရာသီမှ အစပြုလေသော် မိန်ရာသီအဆုံး ရာသီ ၁၂ ပါးရှိပေရာ ရာသီအသီးသီးသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် စတင်ဝင်ရောက်သောရက် ၁၂ ရက်ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့ သည်ကား သင်္ကြန်ရက် ၁၂ ရက်ဖြစ်လေ၏။ မိဿသင်္ကြန် ရက်၊ ဗြိဿသင်္ကြန်ရက်စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြပေသည်။

တနင်္ဂနွေသင်္ကြန်ပြောင်းကို အနောက်နိုင်ငံ ဘာ သာစကားအရ (Solar Ingress) ဆိုလာအင်းဂရက်(စ်)ဟူ ၍ သတ်မှတ်သည်။ ဤကဲ့သို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် တစ်ရာ သီမှတစ်ရာသီသို့ ဂြိုဟ်ပြောင်းခြင်းများအနက် မိန်ရာသီ မှ မိဿရာသီသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်းသော ရက်သည် အရေးကြီးဆုံးရက်ဟူ ၍ ကမ္ဘာအဝန်းပေဒင်ပညာရှင်များက ဆိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း သင်္ကြန်ရက် ၁၂ ပါးအနက် ၎င်းရက်ကို “မဟာသင်္ကြန်ရက်” ဟူ၍ သတ်မှတ်ပါသည်။ မိဿရာသီသို့ နေမင်း စတင်ဝင်ရောက်သော ကာလမှ မိန်ရာသီ၏ နောက်ဆုံးအပိုင်းအထိ နေမင်းဖြတ်သန်းသွား လာသော နေ့ရက်ကာလကို မြန်မာတို့က နှစ်တစ်နှစ်အဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။

ဒွါရလေးခွင်

- မဂဘောသံနှင့် ‘သင်္ကြန်’
- သင်္ကြန်ရက်ဘာသာဖြင့် ‘သင်္ကြန်’
- မြန်မာဘာသာစကားဖြင့် ‘သင်္ကြန်’ ဟူသော စကားသည် ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ကူးပြောင်းခြင်း။

တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ ရောက်ခြင်းဟူ သော အနက်ရှိသည်။

သင်္ကြန် ၁၂ ပါးအနက် ပေဒင်ပညာအတတ်တွင် ဒွါရလေးခွင်ဟူ၍ ခေါ်သော မိဿရာသီ(Aries)၊ ကရကဋ် ရာသီ(Cancer)၊ တူရာသီ(Libra)၊ မကာရရာသီ(Capricor) သို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပြောင်းခြင်းသည် အလွန်အရေးပါသည်။ ပညာရှင်များက ၎င်းရက်တို့၏ အနေအထားကိုကြည့်၍ ‘သုဘာ-သုဘ’ ကောင်းဆိုးဖြစ်ရပ်များကို ဟောပြောခြင်း ပြုသည်။

ဒွါရလေးခွင်တွင် မိဿနှင့် တူရာသီသို့ တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ပြောင်းသောအခါ နေ့တာညတာ ညီမျှခြင်းရှိသည်ဟု သတ်မှတ်၏။ တို့ဧပြီ(March 21)နှင့် (April 20)ကြား မိဿရာသီ(Aries)တန်ခူးနှင့် (Sept; 23 နှင့် Oct; 23) ကြား တူရာသီ(Libra) သီတင်းကျွတ်တို့တွင် နေ့တာနှင့် ညတာတူညီသည်။

ကရကဋ်ရာသီ(Cancer) ဝါဆို (June 21 မှ July 21) ကြားကာလတွင် နေ့တာအရှည်ဆုံးဖြစ်သည်။ (Ca- pric- or) ဟုခေါ်သော မကာရရာသီ (Dec; 21 မှ Jan; 20) ကြားပြာသိုတွင် ညတာအရှည်ဆုံးဖြစ်သည်။

ထိုရာသီခွင်လေးခုသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ဝင်ရောက်ချိန် ကို မှဉ်းယူ၍ သံဒိဋ္ဌ နေ့စဉ်ပြက္ခဒိန်တွင် ပါရှိသော ဂြိုဟ်ခွင် များကို ချမှတ်ပြီးအချိန်ကာလအလိုက် လက်-တစ်၍၊ ဂြိုဟ် များအနေအထားကို စစ်ဆေး၍ ကမ္ဘာတွင်ဟောကိန်း ထုတ်ခြင်းပြုကြပေသည်။

	မိသ (နေတာ၊ ညတာ တူညီသည်)	
ကရကဋ် (နေတာ အရှည်ဆုံး)		မကာရ (ညတာ အရှည်ဆုံး)
	တူရာသီ (နေတာ၊ ညတာ တူညီသည်)	

ဒွါရလေးခွင်တည်ရှိပုံကို ဖော်ပြထားပါသည်။

သင်္ကြန်တွက်ရိုးကျမ်းတို့ဖြင့် ဗေဒင်ဟောခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံ၏ အဓိကကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓအယူဝါဒနှင့်တကွ အခြားသောလေ့တို့သည် ဟိန္ဒူ ယဉ်ကျေးမှုလေ့အတတ်နှင့် ရောထွေးကာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ခဲ့သည်ဟု သမိုင်းပညာရှင်များကဆိုသည်။

ဗေဒင်ပညာရှင်ဗြဟ္မာကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တော်ကြီးများသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ မင်းတို့ထံတွင် အမှုထမ်း၍ ဝေဒဂါများ၊ အသီတိဓာတ်ကျမ်း၊ သင်္ကြန်တွက်ရိုးကျမ်းတို့ဖြင့် ဗေဒင်အတတ်နှင့် ဟောခြင်းပြုသည်။

ဗေဒင်ပညာရှင်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တော်ကြီးများသည် မြန်မာမင်းတို့ထံတွင် အမှုထမ်းကြသည့်အလျောက် ဘုရင်မင်းမြတ်များ၏ ဇာတာတော်ပုံတို့ကိုလည်း ပုတ်တမ်းပြုထားရှိထားသည်။ ဇာတာပုံအချို့ကို တင်ပြပါမည်။

စုက္ကတေးမင်း၏ ဇာတာ

၅၂	၈ ၁ ၆	၆
		၈၃

သက္ကရာဇ် (၃၅၃)ခု၊ စနေသား၊ နက္ခတ်(၃)လုံးတွင် ဖွား၏။ (၄၇)နှစ်တွင် နန်းရ၏။ နန်းသက် (၆)နှစ်စံ၍ (၅၃)နှစ်တွင် စုတေသည်။

အနော်ရထာမင်း၏ ဇာတာ

၆	၈ ၁ ၃	၆
၅	၃	၈၃
၂		

သက္ကရာဇ် (၃၇၆)ခု၊ အင်္ဂါသား၊ နက္ခတ်(၁၃)တွင် ဖွား၏။ (၃၀)နှစ်တွင် နန်းရ၏။ နန်းသက် (၃၃)နှစ်နေရ၏။ (၆၃)နှစ်တွင် စုတေ၏။

စောလူးမင်း၏ ဇာတာ

	၁ ၁ ၆	၆
၅	၃	
၈		၃၂

သက္ကရာဇ် (၄၁၁)ခု၊ အင်္ဂါသား၊ နက္ခတ်(၁၆)တွင် ဖွား၏။ (၂၈)နှစ်တွင် နန်းရ၏။ နန်းသက် (၇)နှစ်နေရ၏။ (၃၅) နှစ်တွင်စုတေ၏။

ကျန်စစ်သားမင်း၏ ဇာတာ

		၂
၈၆၁၄	၃	၃
၅		၈

သက္ကရာဇ် (၃၉၂)ခု၊ အင်္ဂါသား၊ နက္ခတ်(၂၃)လုံးတွင်ဖွား၏။ (၅၄)နှစ်တွင် နန်းတက်ရ၏။ နန်းသက် (၂၇)နှစ် နေရ၏။ (၈၁)နှစ်တွင် စုတေသည်။

အလောင်းစည်သူမင်း၏ ဇာတာ

၈		၆
၂	၅	၁၄ လ
၃၀	၅	

သက္ကရာဇ် (၄၅၅)ခု၊ ကြာသာပတေးသား၊ နက္ခတ် (၈)လုံးတွင်ဖွား၏။ (၅၄)နှစ်တွင် နန်းတက်ရ၏။ နန်းသက် (၂၇)နှစ်နေရ၏။ (၈၁)နှစ်တွင်စုတေသည်။

ဖော်ပြခဲ့သည်တို့မှာ ပုဂံမင်းဆက်အနက် အချို့၏ ဇာတာများဖြစ်ပေသည်။ ပုဂံခေတ်ထက် စောသောကာလတွင် လူတို့အား ဇာတာဖွဲ့၍ဟောသောအကြောင်း သက်သေအထောက်အထားမရှိပါ။

မြန်မာမင်းတို့အနက် ထင်ရှားသော မင်းတို့၏ ဇာတာတော်ပုံများတင်ပြပါမည်။

အင်းဝအရှင် ဒုတိယမင်းခေါင်၏ ဇာတာ

၆		
၃၁		လ
၄၀	၁	၈
		၂
		၅

သက္ကရာဇ် (၈၈၈)ခု၊ တနင်္ဂနွေသား၊ နက္ခတ် (၁၉)လုံးတွင် ဖွားသည်။ (၃၃)နှစ်တွင် နန်းရ၏။ နန်းသက် (၂၂)နှစ်နေရ၏။ (၅၅)နှစ်တွင် စုတေသည်။

ကုန်းဘောင်မင်းဆက်အလောင်းဘုရား၏ ဇာတာ

သက္ကရာဇ် (၁၀၇၆) ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ သောကြာနေ့ ညဉ့်တစ်ချက်တီးကျော် နေ့ခိုနက္ခတ်* မွန်းတည့်မတ်ချိန် စဉ်နက္ခတ်(၂၄)လုံး (၂)ပါး၊

ဗီနာပြည့်တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

လ		
	၅	၂
၃		
၁၇	၄	
၆		၈

မင်းတုန်းမင်း၏ ဇာတာ

၆		
၁		
၃၄၀	၃	၂
၅	လ	၈

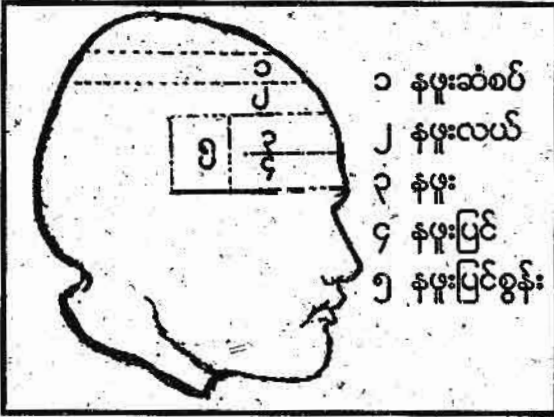
သက္ကရာဇ် (၁၁၇၆)ခု ဝါဆိုလဆုတ် (၄)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့၊ နေ့နှစ်ချက်တီးကျော် အချိန်စဉ် နက္ခတ်(၂၁)လုံး၊ (၃)ပါး၊ (၁၀)ဗီနာတွင် ဖွားတော်မူသည်။

ဤဇာတာတော်များ၏ အသေးစိတ်ကို “ဇာတာတော်ပုံရာဇဝင်” အမည်ရှိသော ဆရာကြီးဦးလှတင် (လှသမိန်) တည်းဖြတ်ရေးသားသော ရှေးဟောင်းစာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဌာနမှ ထုတ်ဝေသော စာတွင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးကျော်ငြိမ်းရေးသားသော “ရွှေပြည်မင်းကြီးရေး” “မဟာသုဇာတာကကျမ်း” နှင့် ခက်ဆစ်အဖြေများ ကျမ်းတွင်လည်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

သန်းဝင်း(ဘဏ်)

နဖူးရေ ဖူးရေ

ဘုန်းပွင့်ထွန်း

- ၁ နဖူးဆံစပ်
- ၂ နဖူးလယ်
- ၃ နဖူး
- ၄ နဖူးပြင်
- ၅ နဖူးပြင်စွန်း

အပိုင်း(၅)ပိုင်းခွဲပြီး လေ့လာကြည့်မယ်။ ပုံနဲ့ပြထားလို့ အလွယ်တကူ သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

၁။ နဖူးဆံစပ်

နဖူးဆံစပ်မြင့်ခြင်းဟာ ကောင်းပါတယ်။ လူ့ သဘာဝကို ဖော်ပြတဲ့ အမှတ်အသားလို့လည်း ဆိုပါတယ်။ အဲဒီနဖူးဆံစပ် နေရာဟာ စိန္တာမယဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ နေရာ လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

နဖူးဆံစပ် မြင့်တဲ့သူဟာ လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဘဝကို ပြတ်နိုးသူဖြစ်ပါတယ်။ သူ့မှာ ပါးနပ်မှုရှိမယ်။ ထက်မြက်တဲ့ ဆုံးဖြတ်နိုင်မှု ရှိတယ်။ တွေဝေမနေဘူး။

၂။ နဖူးပြင်

နဖူးပြင် ပြည့်ပြီးတဲ့သူဟာ လူ့အဖြစ်ထက် သဘာ ဝတ္တကို နှစ်သက်တယ်။ သဘာဝကျမှုကို မြတ်နိုးတယ်။ အကြောင်းနဲ့အကျိုးကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဆက်စပ်တွေးယူ တတ်တယ်။ ပညာဉာဏ် အတွေးအခေါ် ရှိတဲ့သူလို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။

၃။ နဖူးအလယ်

နဖူးအလယ် မြင့်မောက်တဲ့သူဟာ မှတ်ဉာဏ်တော် တော်ကောင်းတဲ့သူပါပဲ။ ဘယ်လောက်အထိ ကောင်းသလဲ ဆိုရင်တော့ ဖြစ်ခဲ့ပြီးတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို နေ့စဉ် ရက်စွဲနဲ့ တကွ မမေ့ပျောက်စတမ်း မှတ်သားထားနိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိ တယ်။ မိမိမှတ်သားမိတဲ့ဟာကိုလည်း ဒိုးခနဲ ဒေါက်ခနဲ ပြန်ပြောနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ မိမိသိထား၊ မှတ်သားသမျှကိုလည်း ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်ဖြစ်အောင် ပြန်ရှင်းပြနိုင်တဲ့ လူစားမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကောင်လေးက နဖူးရေ ဒူးရေရှိတယ်။ ဘာမဆို လုပ်ရင် အောင်မြင်မှာပဲ။ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်လည်း ရှိတယ်။ လောကမှာ နဖူးရေ ဒူးရေ ရှိရတယ်။ နဖူးရေ ဒူးရေမရှိတဲ့သူဟာ နောက်တန်းမှာ နေရမှာပဲ။

နဖူးရေ ဒူးရေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လူတော်တော်များ များက စကားထဲ ထည့်ပြောတတ်ကြတယ်။

နဖူးရေ ဒူးရေ ရှိမရှိ၊ အလုပ်အပေါ်စိတ်ဝင်စားမှု ရှိမရှိ နဖူးရေကြည်ရုံနှင့် သိနိုင်ပါတယ်။

သူ့အလုပ် လုပ်ကိုင်ပုံကိုမြင်မှ သိနိုင်တာမဟုတ်ပါ ဘူး။ ဒါက လူကဲခတ်တဲ့ပညာပါ။ လူ့ရဲ့အင်္ဂါရုပ်ကို ဖမ်းတဲ့ ပညာလို့လည်း ခေါ်တယ်။ လူတွေရဲ့နဖူးကို ကြည့်လိုက်ရုံနဲ့ အဲဒီလူရဲ့ အဓိပ္ပာယ်အတွင်းသဏ္ဍာန်ကို သိနိုင်ပါတယ်။ မသိကြလို့ပါ။ သိသူဖော်စား။ မသိသူကျော်သွားတဲ့။

- ကိုယ်ဆိုမှာ အလုပ်ခန့်မယ့်သူ
- ကိုယ်နဲ့ ဖက်စပ်လုပ်မယ့်သူ
- ကိုယ်နဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမယ့်သူ

ဟာ ဘယ်လို လူစားမျိုးလဲဆိုတာ နဖူးကိုကြည့်ပြီး လူကဲခတ်ကြရအောင်။

နဖူးဟာ မျက်ခုံးအထက်မှာ ရှိပါတယ်။ နဖူးပြင်ကို

၄။ နဖူး

နဖူးနေရာ ပြည့်ဖြိုးတဲ့သူဟာလည်း မှတ်ဉာဏ်စွမ်းအားကောင်းတဲ့ သူပါပဲ။ သူကတော့ ဒေသန္တရဆိုင်ရာ အချက်အလက်တွေ ခရီးလမ်းပန်းတွေကို ကောင်းကောင်း မှတ်နိုင်တဲ့သူပါပဲ။

၅။ နဖူးအပြင်စွန်း

နဖူးအပြင်စွန်း ပြည့်ဖြိုးတဲ့သူကျတော့ မှတ်ဉာဏ်ထက် စိတ်ကူးစိတ်ကောင်းတတ်ပါတယ်။ စိတ်ကူးကောင်းသလို အတွေးလည်းကောင်းတယ်။ အတွေးနဲ့စိတ်ကူးကောင်းဖို့ သူတို့ဟာ ကဗျာလင်္ကာစပ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ အတွေးပါကြတယ်။

နဖူးအပြင်စွန်း ကျယ်ပြန့်တဲ့သူဟာ ကဗျာဆရာ၊ လင်္ကာဆရာဖြစ်ဖို့ ပိုများပါတယ်။

အခု နဖူးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖော်ပြတဲ့အချက် (၅) ချက်ကတော့ နဖူးပြည့်ဖြိုးခြင်း (၅)မျိုးလို့ခေါ်ပါတယ်။

နဖူးပြည့်ဖြိုးခြင်း (၅)မျိုးကို ပြန်ပြောရရင်တော့

၁။ နဖူးဆံစပ် ပြည့်ဖြိုးခြင်း၊ မြင့်ခြင်း။

၂။ နဖူးပြင် ပြည့်ဖြိုးခြင်း။

၃။ နဖူးအလယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်း။

၄။ နဖူးပြင် ပြည့်ဖြိုးခြင်းနဲ့

၅။ နဖူးအပြင်စွန်း ပြည့်ဖြိုးခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နဖူးပြည့်ဖြိုးခြင်း ငါးမျိုးအကြောင်းတော့ သိပြီး ရှေးထုံးလည်းမပယ်နဲ့၊ ဈေးသုံးလည်း မကြွယ်နဲ့ဆိုတာလို ရှေးဟောင်းကျမ်းတွေထဲက သာမုန္တိကကျမ်းအဆိုကို ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမယ်။

ဆရာသာမုန္တိကတော့ နဖူးပြင်ကို နလာဋ္ဌလို့ ဆိုပါတယ်။ နဖူးနဲ့ပတ်သက်ပြီး မှတ်ရလွယ်ကူအောင် ဆရာသာမုန္တိက အောက်ပါအတိုင်း လင်္ကာစပ်ဆိုထားပါတယ်။

နလာဋ္ဌဦး၊ နဖူးပြင်ထက်၊ လထက်ဝက်သို့၊
မြတ်ပြက်ထင်ထင်၊ မြင်သည်သော်သာ၊ မင်းဟောရာ၏။
ကျယ်စွာနဖူး၊ ကြွယ်လူးယောက်ျား၊ ရွှေနဖူးနှင့်၊ ငွေသား
ကုတ်လျှို၊ အုတ်နယ်ပိုစွ၊ တိုသော်ငယ်မည်၊ မရှည်
အသက်၊ ယွက်ယွင်ယွင်းပေါက်၊ မောက်သောနဖူး၊ အထူး
သဖြင့်၊ ကြီးပွားလင့်လိမ့်၊ နိမ့်မြင့်ယိုယွတ်၊ မညီမညွတ်က။

သိတ်ဖြတ်ပျက်ခေါင်၊ ဖွဲ့ရစ်နှောင်သည်၊ မာန်စောင်ခက်မာ
ကြော့ကြမ်းတည်း။

ဆရာသာမုန္တိရဲ့လင်္ကာကို နားလည်တဲ့သူ နားလည်လိမ့်မယ်။ နားမလည်တဲ့သူတွေအတွက် စကားပြေပြန်ပြီး ထပ်ရှင်းပြပါမယ်။

ဆာမုန္တိကအဆို နဖူးကိုကြည့်၍

အဟောထုတ်ပုံ

၁။ နဖူးပြင်ထက်၌ လခြမ်းထက်ဝက် သဏ္ဍာန် ထင်ထင်ရှားရှား ပါရှိလျှင် မင်း၊ ဘုရင်၊ သမ္မတ၊ ဝန်ကြီး ချုပ် စတာတွေ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အကြီးအကဲဖြစ်မယ့် နဖူးရှင်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

၂။ နဖူးကျယ်တဲ့သူကျတော့ ချမ်းသာကြွယ်တတ်ပါတယ်။

၃။ နဖူးဟာ တိုလည်းတိုမယ်၊ ငယ်လည်းငယ်မယ်၊ ကျဉ်းလည်း ကျဉ်းနေဦးမယ်ဆိုရင် အသက်မရှည်ဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

၄။ နဖူးမောက်တဲ့သူကျတော့ အထူးပဲ ကြီးပွား ချမ်းသာတတ်ပါတယ်။

၅။ နိမ့်မြင့်မညီတဲ့ နဖူးရှင်ကတော့ တော်တော်ဆိုးတဲ့သူပါ။ ဒေါသမာန်အားကြီးတတ်တယ်။ လူဆိုးလူယုတ် ဖြစ်တတ်တယ်။ လူသတ်သမားလည်း ဖြစ်တတ်ပါသေးတယ်။

အမျိုးသားတွေအတွက်တော့ နဖူးပြင်မှာ လခြမ်း ထက်ဝက်သဏ္ဍာန် မင်းဖြစ်နိုင်မယ့်သူလို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒါဆိုရင် အမျိုးသမီးတွေအတွက် မင်းကတော်ဖြစ်နိုင်တဲ့ နဖူးအဟော မရှိဘူးလားလို့ မေးလာရင် ရှိပါတယ်လို့ ဖြေရမှာပဲ။ ဆရာသာမုန္တိက အဲဒါကို မခြွင်းချန်ခဲ့ပါဘူး။ ဆရာသာမုန္တိရဲ့အဆိုကို လေ့လာကြည့်ကြရအောင်။

မျက်မှောက်အဆုံး၊ မျက်ခုံးဦးတွင်၊ နဖူးပြင်၌၊ ဝန်း
ကျင်မြင်လိမ့်၊ ခြင်ပိမ့်အဟန်၊ သဏ္ဍာန်အမှတ်၊ မိန်းမမြတ်မှု
လက်ခတ်မမှား၊ မိဖုရားတည့်။

မျက်မှောင်နှစ်ခု ဆိုတဲ့အဆုံး မျက်ခုံးဦး နဖူးပြင်ရဲ့ ဝန်းကျင်မှာ ခြင်ပိမ့်သဏ္ဍာန် အမှတ်အသားပါတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ မိန်းမမြတ်တဲ့၊ မြေကြီးလက်ခတ်ရင်သာ လွဲချော်

လွဲသွားဦးမယ်။ ကေနိမုချ မိဖုရားဖြစ်မယ့်သူ။ မင်းကတော် စိုးကတော်ဖြစ်မယ့်သူပါတဲ့။

နဖူးစာရွာလည်ဆိုတဲ့ စကားဟာ နဖူးနဲ့ပတ်သက် တဲ့ စကားဖြစ်ပါတယ်။ သတ္တကဝ နတ်မင်းကြီးက အိမ် ထောင်ဘက်အဖြစ် နဖူးမှာ စာရေးပေးလေ့ရှိပါတယ်။

တကယ်တော့ နဖူးစာရွာလည်ဆိုတဲ့ စကားက နဖူးမှာစာအမှတ်ပါတဲ့သူဟာ ကိုယ့်ရွာမှာ အိမ်ထောင် မကျတတ်ဘူး။ ရွာလည်ပြီးမှ အဝေးမှာ ချစ်သူကို တွေ့ရ တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်လို့ ဆိုတာပါ။

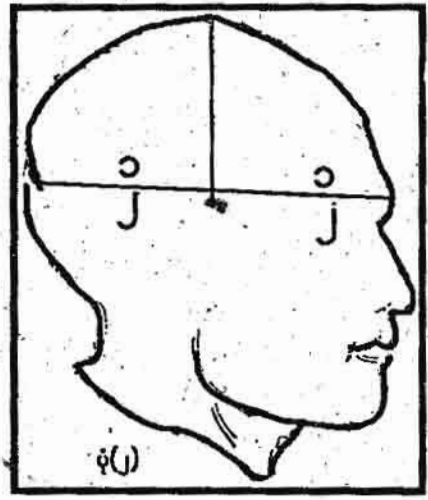
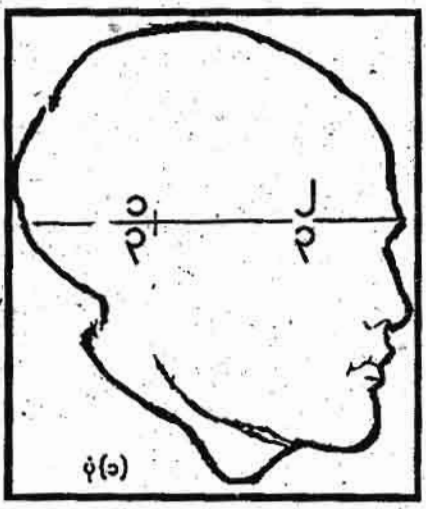
နဖူးဆိုတာ ဦးခေါင်းရဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါ တယ်။ နဖူးဟာ ပဋိသန္ဓေဉာဏ်၊ ဇာတိဉာဏ်နဲ့ ဆိုပါတယ်။ အကြောင်းအကျိုး ယုတ္တိနဲ့တကွ သိမှတ်တဲ့ဉာဏ်မျိုးကို ဖော်ပြရာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

နဖူးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အဟောတွေက ဒါပဲလားဆို တော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျန်ပါသေးတယ်။ ပုံလေးတွေနဲ့ ထပ် ရှင်းပြပါဦးမယ်။

၁။ ပဋိသန္ဓေဉာဏ်နဲ့ နဖူးပြင်

ပုံ(၁) နဲ့ ပုံ(၂)ကတော့ ဘေးစောင်း အနေအထား မြင်တဲ့ပုံပါ။ အဲဒီမှာ နာယောင်ကနေပြီးတော့ နောက်စေ့ အထိ မျဉ်းဖြောင့်ဆွဲကြည့်ထားတာပါ။

နားရွက်ရဲ့ရှေ့ပိုင်းက နဖူးပြင်ပိုင်းဖြစ်ပြီးတော့ နား ရွက်ရဲ့နောက်ပိုင်းကို နောက်စေ့ပိုင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ပုံ(၁)မှာ နဖူးပြင်တိုင်းက သုံးပုံနှစ်ပုံ ကျယ်ပြန့်ပြီး တော့ နောက်စေ့ပိုင်းက သုံးပုံတစ်ပုံ ကျယ်ပြန့်တာကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို နဖူးပြင်က သုံးပုံနှစ်ပုံ ကျယ်ပြန့် မယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီလူဟာ ပဋိသန္ဓေဉာဏ် ထက်မြက် ကောင်းမွန်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

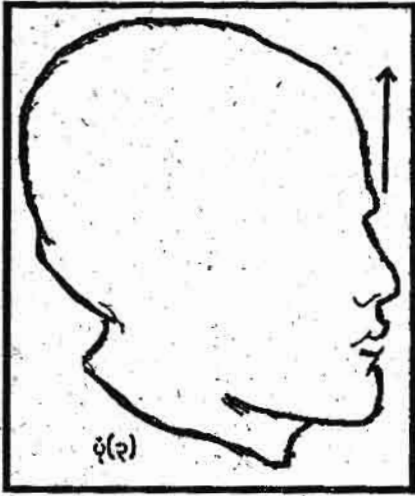
ပုံ(၂)မှာတော့ နဖူးပြင်အပိုင်းနဲ့ နောက်စေ့ပိုင်းဟာ တစ်စက်စီ နေရာယူထားတာ တွေ့ရမယ်။ သူကတော့ ပဋိသန္ဓေဉာဏ် သာမန်ပုံရှိပါတယ်။ ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက် အောင် ကိုယ်တိုင်ပဲ ကြိုးစားယူရပါမယ်။ ဒါက ပဋိသန္ဓေ ဉာဏ် ဘယ်လောက် ပါရှိတယ်၊ မပါရှိဘူးဆိုတာကို ခန့်မှန်း လို့ရအောင်ပါ။

ဒါပေမယ့် နဖူးပြင်ပိုင်းဟာ နောက်စေ့ပိုင်းထက် ကျဉ်းနေပြီဆိုရင်တော့ ပဋိသန္ဓေဉာဏ် အလွန်နည်းပါးသူ ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ညီညာကျယ်ပြန့်သော နဖူး

ပုံ(၃)ကိုကြည့်ပါ။ အောက်ခြေမှ အထက်ဆံစပ်ထိ တိုင်အောင် တစ်ညီတည်းရှိပြီး ကျယ်ပြန့်တဲ့နဖူးကို တွေ့ရ ပါမယ်။

အဲဒီလို နဖူးပြင်ညီတဲ့လူဟာ မှတ်ဉာဏ်စွမ်းအား အလွန်ကောင်းပါတယ်။ သိရှိပြီးသား အကြောင်းအရာကို မမေ့ပျောက်အောင် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ပါတယ်။ ပြန်လည် စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါ အားလုံးကို မှတ်မိနေတတ်တယ်။

နဖူးမျိုးဟာ ပြန်လည် စဉ်းစားဉာဏ်ထက်သန်တဲ့ နဖူးပြင် ချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ အောက်ပိုင်းမြင့်မောက်သော နဖူး

ပုံ(၄)ကိုကြည့်ပါ။ နဖူးရဲ့အောက်ခြေ မျက်မှောင်နှစ်ခု အလယ်မှာသာ မြင့်မောက်တာကို တွေ့ရပါမယ်။ အဲဒီနဖူး ဟာလည်း ပြန်လည်စဉ်းစားဉာဏ်ထက်သန်တဲ့ နဖူးမျိုးပါပဲ။

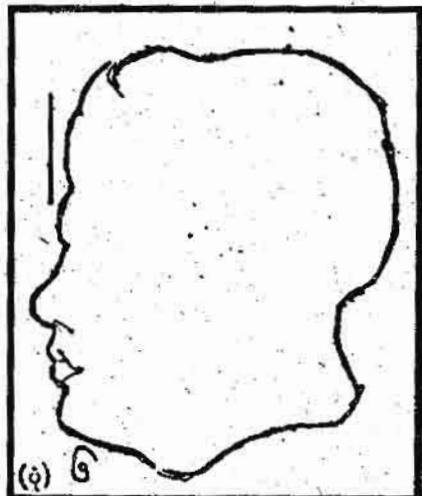
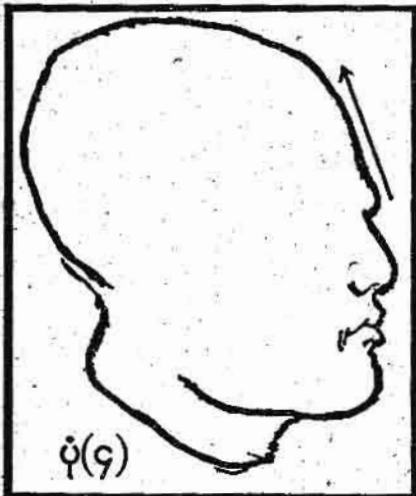
ပိုင်းမှာ နိမ့်ကျပြီးတော့ အပေါ်ပိုင်းမှာသာ မြင့်နေတာကို တွေ့ရပါမယ်။ အဲဒီနဖူးမျိုးကတော့ စိတ်ကူးယဉ်သမားတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးတွေမှာ အတွေ့ရ များပါတယ်။ သူတို့ဟာ စူးစမ်းတတ်တယ်။ ကြံဆတတ်တယ်။ လက်တွေ့တော့ မပါကြဘူး။

၄။ အပေါ်ပိုင်း မြင့်မောက်သောနဖူး

ပုံ(၅)ကိုကြည့်ပါ။ နဖူးပြင်အလယ်ပိုင်းရဲ့ အောက်

၅။ အလယ်ပိုင်းချိုင့်နေသော နဖူး

ပုံ(၆)ကိုကြည့်ပါ။ နဖူးရဲ့အပေါ်ပိုင်းနဲ့ အောက်ပိုင်းမှာ မြင့်မောက်ပြီး အလယ်ပိုင်းချိုင့်နေတဲ့ နဖူးမျိုးပါ။ အဲဒီနဖူး

ရှင်ကတော့ စေတနာသဒ္ဓါတရားကောင်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတစ်ပါးအကျိုးကို လိုလားသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မှတ်ဉာဏ်တော့ နည်းပါးသူဖြစ်ပါတယ်။

နဖူးရေထူးရေ ဆိုပြီးတော့ နဖူးရေရဲ့အကြောင်းကို လုံးဝ မပြောရသေးဘူး။ အခုပြောတော့မယ်။ မပြောခင် နဖူးရေ ထူးရေ ဆိုတာလေးကို နည်းနည်းရှင်းပါဦးမယ်။

အများပြောနေတဲ့ စကားက နဖူးရေ ဒူးရေလို့ ပြောနေကြပါတယ်။ အဲဒါ မမှန်ပါဘူး။ နဖူးရေကိုကြည့်ပြီး လူကခတ်တဲ့ပညာသာ ရှိပါတယ်။ ဒူးရေကိုကြည့်ပြီး အကဲခတ်တဲ့ပညာကတော့ ဘယ်ကျမ်း၊ ဘယ်စာအုပ်မှာမှ ရှာလို့ မတွေ့သေးဘူး။

နဖူးရေ ထူးရေဆိုမှ မှန်ပါမယ်။

နဖူးရေဟာ လူတစ်ယောက်အတွက် ထူးခြားတဲ့ အရေပါပဲ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ထူးခြားမှုကို သိချင်ရင် နဖူးရေကိုကြည့်ရုံနဲ့ သိနိုင်တာမို့ 'နဖူးရေ ဒူးရေ' ဆိုတာထက် 'နဖူးရေ ထူးရေ' လို့ခံမှ ပိုသဘာဝကျပါလိမ့်မယ်။

နဖူးရေကို အကဲခတ်ခြင်း

၁။ နဖူးရေတင်းသူ

နဖူးရေဟာ အရေးအကြောင်းတွေ မရှိဘူး။ နဖူးရေ လျော့ရဲခြင်းလည်း မရှိဘူး။ နဖူးရေ တင်းလွန်းတဲ့သူဆိုရင်တော့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ အတွေးအခေါ်ပိုင်းမှာ အလယ်အလတ်တန်းစားပဲ ရှိပါတယ်။ ဦးနှောက်ဉာဏ်ကို အသုံးပြုပြီး အစဉ်တစိုက်လုပ်ကိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုးကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတတ်ဘူး။ အဲဒီလိုမျိုးဟာ အလုပ်ကို မှန်တမ်းပဲလုပ်တတ်ကြပါတယ်။ မှန်တမ်းလုပ်တတ်တဲ့ အလုပ်သမားမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်ကို အလွှာလိုက်အသုံးချရတဲ့ လုပ်ငန်းမျိုးကို စိတ်မဝင်စားတဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကံပါမှ တိုးတက်နိုင်မယ့် လူစားမျိုးလို့ ဆိုရပါမယ်။

၂။ နဖူးထက်မှ အရေးအကြောင်း

နဖူးကြော့ခွဲလိုက်တဲ့အခါမှာ အရေးအကြောင်း တွေ ထင်ပါတယ်။

အဲဒီနဖူးရေဟာ ခက်ရင်းခွဲ သုံးခွဲသဏ္ဍာန် ရှိမယ်ဆို

ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် နဖူးရေဟာ လေးကိုင်းသဏ္ဍာန် ရှိနေမယ်ဆိုရင် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ရဲ့ ချစ်မြတ်နိုးမှုနဲ့ ခင်မင်မှုကို ရတတ်ပါတယ်။

နဖူးရေ ငါးခုရှိမယ်ဆိုရင်တော့ အသက် ၁၀၀ အထိ နေရတတ်ပါတယ်။

နဖူးရေ လေးခုရှိတဲ့သူကျတော့ အသက် ၈၀ အထိ နေရတတ်ပါတယ်။

နဖူးရေ သုံးခုရှိမယ်ဆိုရင်တော့ အသက် ၆၀ အထိ အသက်ရှည်တတ်ပါတယ်။

ကိုယ်မှာ နဖူးရေ ဘယ်နှခုရှိသလဲဆိုတာ ပြန်စမ်းကြည့်ကြပေါ့။

၃။ နဖူးအကျယ်

နဖူးရဲ့အမြင့်ထက် အကျယ်အဝန်းက ပိုမယ်ဆိုရင် လိမ္မာပါးနပ်မှုရှိတဲ့ အမှတ်လက္ခဏာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရာရာမှာ သိလိုတဲ့ဉာဏ် ရှိပါတယ်။ အရာရာ ဈေးဆစ်တတ်တဲ့စိတ်လည်း ရှိပါတယ်။ ရုပ်ဝါဒသမားရဲ့ နဖူးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ လက်တွေ့ဆန်တဲ့ သဘောရှိတယ်။

နဖူးရဲ့အကျယ်က နဖူးရဲ့အမြင့်ထက် တိုနေမယ်ဆိုရင် လက်တွေ့မပါတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်သမား ဖြစ်နေမှာ အသေအချာပါပဲ။

နဖူးပြင်မြင့်ရင် စိတ်ပိုင်းသမား၊ နဖူးပြင်ကျယ်ရင် ရုပ်ပိုင်းသမားလို့ အလွယ်မှတ်ပြီးရင် နဖူးမြင့်ခြင်း၊ နိမ့်ခြင်းနဲ့ နဖူးကျယ်ခြင်း၊ ကျဉ်းခြင်းအပေါ် မူတည်ပြီး လူ(၆)မျိုး ခွဲခြားသိမှတ်နိုင်ပါတယ်။

- ၁။ မြင့်၍ကျဉ်းတဲ့ နဖူး
- ၂။ မြင့်ပြီးကျယ်တဲ့ နဖူး
- ၃။ မမြင့်မနိမ့် ကျဉ်းတဲ့ နဖူး
- ၄။ မမြင့်မနိမ့်နဲ့ကျယ်တဲ့ နဖူး
- ၅။ နိမ့်ပြီး ကျဉ်းတဲ့ နဖူး
- ၆။ နိမ့်ပြီး ကျယ်တဲ့ နဖူးရယ်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

နဖူးအကြောင်းက ဒီလောက်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျန်နေသေးတယ်။ ကြုံတဲ့အခါ ဆက်ရေးပါဦးမယ်။

ပဉ္စဂုဏ် အဟံဝန္ဓာမိ

■ ဘုန်းပွင့်လွှန်း

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ မုနိလေးဆူ

သျှက်ပြုံး (မြန်မာစာ)

(က)

မုနိလေးဆူ နေရာအောင်မြေကား ရခိုင်ညောင်တီ
မြို့ ဖြစ်ပေသည်။ မုနိဆိုသည်မှာ ဘုရားဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါ
သည်။ မုနိလေးဆူ ရှိပါသည်။ အဆိုပါ မုနိလေးဆူမှာ

- ၁။ ရှင်ကျော်မုနိ (ပဲခူးတိုင်း၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်)
- ၂။ ရွှေဘုံသာမုနိ (ပန်းတောင်းမြို့နယ်)
- ၃။ မာန်အောင်မြင်မုနိ (ပြည်တော်ပြန်ဘုရား
ဇလွန်မြို့)
- ၄။ ပထမ သွန်းလောင်းသော မန္တလေးမဟာ
မြတ်မုနိတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

မုနိလေးဆူ သွန်းလုပ်တော်မူခဲ့သည့် ရာဇဝင်မှာ
မဟာသက္ကရာဇ် ၉၇ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်၊ ညောင်တီပြည်မှ
စန္ဒသူရိယမင်း အုပ်ချုပ်စဉ် သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တရားကို နာကြားလို၊ ဖူးမြော်လိုသောကြောင့်
ရခိုင်ပြည်သို့ မြတ်စွာဘုရားကြွရောက်လာစေရန် ပန်း၊
ဆီမီး၊ တံခွန်ထီးများဖြင့် ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုခဲ့ပါသည်။
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ
သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်မိသည့်အလျောက်
မဟာသက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ညောင်တီမြို့ကြီး၏ အနောက်မျက်နှာ ကစ္ဆပ
နဒီ (ကုလားတန်မြစ်) အရှေ့ဘက်ကမ်း သေလာဂီရိ
ကျောက်တောင်ထိပ်၌ ကြွရောက်တော်မူခဲ့၏။ စန္ဒသူရိယမင်း
လည်း ဝမ်းသာအားရဖြစ်လျက် ဆွမ်း၊ ဓေ့ချမ်း၊ ဆီမီး၊
အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေး ဆည်းကပ်ခဲ့သည်။

သုံးလစေ့သောအခါ စန္ဒသူရိယမင်းသည် မြတ်စွာ
ဘုရားအား ကိုယ်စားတော်ပွားခဲ့ပါရန် ပင့်လျှောက်သဖြင့်
မြတ်စွာဘုရားက ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ထိုသို့ ခွင့်ပြုသဖြင့် ကြေး
သွန်းသမားများနှင့် ရတနာမျိုး ၁၂၆ မျိုး ထင်းပေါင်း
၅၀ တို့ဖြင့် မုနိတော်များ သွန်းလုပ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သွန်းလုပ်ပြီးသော

ညီတော်မုနိတော်ကို ရွှေရင်တော်ငွေ ခုနစ်လက်ပေ့ကို
ဦးခေါင်းတော်၌ တည်တော်မူသောအခါ မုနိတော်မြတ်
သည် ပလ္လင်တော်မှ ဆင်းဆက်ပြီး မြတ်စွာဘုရား၏ အပါး
တော်မှ လိုက်လိုကြောင်း ခွင့်တောင်းခဲ့သည်။ ထိုမုနိတော်
ကို မြတ်စွာဘုရားက ငါ၏ကိုယ်စား လူနတ်တို့၏ စီးပွား
ချမ်းသာကို ဆောင်ရစ်ရန် မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ မဟာမုနိတော်ကို သွန်းလောင်းဖန်ဆင်းပြီး
ပိုလျှံသော ရတနာတို့နှင့် မဟာမုနိ၏ ညီတော်များအဖြစ်
သွန်းလုပ်ခွင့် ပြုခဲ့ပြန်ပါသည်။

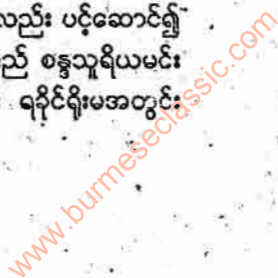
ထို့ကြောင့် မုနိလေးဆူ ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်ပါ
သည်။

(ခ)

ပန်းတောင်းမြို့နယ်မှ ရွှေဘုံသာမုနိ

ပထမဦးစွာ ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ် ရွှေဘုံ
သာမုနိတော်မြတ်သည် ၁၁၄၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ
ဆန်း ၄ ရက်နေ့ စနေနေ့တွင် အမရပူရ ပထမမြို့တည်
ဆင်ဖြူများသခင် ဘိုးထော်ဘုရားမင်းကြီး၏ အိမ်ရှေ့ဥပရာ
ဇာသည် မုနိတော်များ ပင့်ဆောင်လိုသဖြင့် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။
အိမ်ရှေ့မင်း(သီဟသူရ)သည် ၁၁၄၆ ခု၊ ပြာသိုလပြည့်
ကျော် ၁၁ ရက် အင်္ဂါနေ့ မဟာမုနိဘုရားထံ ပင့်ဆောင်ရန်
သွားခဲ့ပါသည်။ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး ပလ္လင်
အောက်၌ “ငါ၏ဆရာ မုနိဘဂဝါကို မည်သို့သော မင်း
အပေါင်းတို့မှ ပင့်ခို်၍ မရပါစေသတည်း။ နောင်အခါ ဘုန်း
ကံကြီးမားသူ ငါကိုယ်တိုင် ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ပင့်ဆောင်ကိုး
ကွယ်ခြင်းငှာရပါစေသတည်း” ဆိုလိုက်သောအခါ

စန္ဒသူရိယမင်း၏ ဆုတောင်း ရွှေပေချပ်ကို တွေ့ရပါသည်။
ထိုသို့ ပင့်ဆောင်ကြည့်ရာတွင်လည်း ပင့်ဆောင်၍
ရခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရှေ့မင်း သီဟသူရသည် စန္ဒသူရိယမင်း
ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် ရခိုင်ရိုးမအတွင်း

တောင်ဆိပ်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီး ပြည်မြို့အနောက်ဘက်ကမ်း ရွှေဘုံသာအရပ်တွင် စခန်းချစဉ် ရခိုင်လူမျိုးများ၏ တောင်း ပန်ချက်အရ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်း ဖူးမြော်နိုင်စေရန် ရွှေဘုံ သာရွာတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူစေပြီး အင်္ဂုဂန္ဓကုဋိ တန်ဆောင်း တော်ကြီးဖြင့် ရွှေဘုံသာမုနိဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ကို တည် ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

(၁)

ရွှေစတောင်မြို့ရှိ ရှင်ဇကျော်မုနိ

ပဲခူးတိုင်း ရွှေတောင်မြို့ ရှင်ကျော်မုနိရုပ်ရှင်တော် မြတ်ကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်းမှာ အိမ်ရှေ့မင်း သီဟ သူရသည် စကုမင်း၊ ကာမမင်းတို့ကို ဦးဆောင်ကွပ်ကဲပြီး ဝဠဝတီသို့ စစ်သည်အင်အားသုံးသိန်းဖြင့် ချီတက်တိုက် ခိုက်ခဲ့သည်။ ၁၁၄၆ ခု၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဦးရာစံတောင်ပေါ်တက်၍ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်ကို ဖူးမြော် ဆုတောင်းပြီး ဈေးချောင်းဆိပ်ကမ်းသို့ မဟာမြတ်မုနိဘုရား ကြီးအပြင် သုံးဆူကို တစ်ပါတည်းပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။

မုနိလေးဆူကို ဖောင်ဖြင့်တင်ဆောင်ပြီး သံတွဲမြို့ အထိ ပင့်ဆောင်ခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ကြည်းကြောင်းခရီး နှင့် တောင်ကြားလမ်းအတိုင်း ပြည်တစ်ဖက်ကမ်း ပန်း တောင်းမြို့သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဝဠဝတီပြည်သူများ၏ လျှောက်တင်ချက်အရ ရွှေဘုံသာမုနိကို တစ်ဆူထားရှိခဲ့ပြီး သုံးဆူကို ပင့်ဆောင်၍ မင်းနေပြည်တော် အမရပူရသို့ ဆန်တက်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ၎င်းသုံးဆူမှ ရှင်ကျော်မုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်သည် သီပေါမင်းပါတော်မူသောနှစ် ၁၈၈၅ ခုနှစ်မှစ၍ မဟာမြိုင်တောတွင် ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ပါသည်။ ၁၈၀၈ ခရစ်နှစ်တွင် အိမ်ရှေ့မင်းအနိစ္စရောက်ပြီး ဖြစ်သည်။

အညာ မဟာမြိုင်တောဆိုသည်မှာလည်း စစ်ကိုင်း တိုင်း တန့်ဆည်မြို့နယ်နှင့် ကလေးဝမြို့နယ်အတွင်းရှိ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော တောကြီးဒေသတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ယခုနောက်ပိုင်းတွင် ဝိဇ္ဇာစိုက်ကြီးများ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရာ သာသနာဒေသထူးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

၎င်းမဟာမြိုင်တောမှ မအူပင်၊ ငပိအိုင်၊ ဆင်တော်၊ မိတ္ထီလာ၊ မိန်းမလှကျွန်း၊ ရွှေနတ်တောင်အနီး၊ မဟာစကြ ပါဒ စသည်တို့တွင် သာသနာပြုနေသော မဟာစကြပါဒ နေလ ဓမ္မသာသနာဟိတ ဦးအာဒိက္ခဏ ဆရာတော်ကြီး

က ခဲရာခဲဆစ် ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

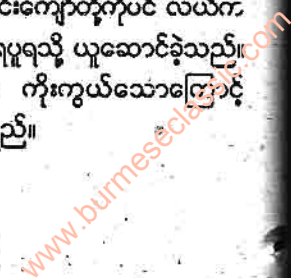
ယခုအခါ ရှင်ကျော်မုနိမြတ်စွာဘုရားသည် ပဲခူး တိုင်း ရွှေတောင်မြို့၊ ရွှေနတ်တော်စေတီတော်ကြီး အနောက်ဘက်မုခ် မဟာစကြပါဒ နန်းဦးစေတီတော်ဝင်း အတွင်း ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း ကိန်းဝပ်ပယ်တော်မူနေပါ သည်။

ရှင်ကျော်မုနိတွင် ထူးခြားသော လက္ခဏာတော် များ ရှိပါသည်။ မကိုဋ်တော် ဆောင်းထားခြင်း၊ စလွယ် တော်တပ်ဆင်ထားခြင်း၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်တော်မူဟန် ရှိခြင်း၊ ဘူမိဖဿမုဒြာရှိခြင်း၊ ဝိရာသနမြေကိုထား၍ ထိုင် တော်မူဟန် ရှိခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာတော်သည် လည်း စေတနာပွားများဟန် ပြုံးတော်မူဟန်ရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပါ သည်။ မဟာမုနိကိန်းဝပ်ရာ သီရိဂုတ်နေရာသည် အောင် မြင်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ နောင်တော်အဆူဆူတို့၏ ဓာတ်မွေ တည်ထားရာလည်း ဖြစ်သည်။ ဂေါတမရှင် ကြွရောက် ကိန်းအောင်းရာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်စားတော် သွန်းထားရာ လည်း ဖြစ်သဖြင့် အံ့ဖွယ်ကိုးပါး ရှိခဲ့ပါသည်။ ထူးခြားသော လက္ခဏာတော်များမှာ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဆိုသည့်အတိုင်း မျက်နှာတော်မှာ ကြည်ရွှင်လန်းလျက်ရှိသည်။ သော်တာလ နှင့်မခြား တောက်ပဝင်းလက်လျက်ရှိသည်။ မျက်မှောင် တော်ကြား မေးဖျားနှာအောက်တို့၌ ယိုလှပတတ် တပေါက် ပေါက်ကျသည်အဖြစ် ရှုမြင်ရသည်။ အသက်ထင်ထင် ဖူးမြော်ရသကဲ့သို့ ဖူးမဝ အံ့ဖွယ်ကြည်ညိုမဆုံး ရှိပါသည်။

(ဃ)

လွန်မြို့ရှိ မာန်အောင်မြင်မုနိ

လွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရား (မာန်အောင်မြင်မုနိ ဘုရားမှာ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် ရခိုင်ကိုသိမ်းပိုက် သောအခါ ဘုရားနှင့်အတူ မင်းဆွေမင်းမျိုး အမြောက် ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်၊ စိန်ပြောင်းတစ်ထောင်ကျော်၊ သေနတ်တစ်သောင်းကျော်၊ သဒ္ဓိယပုဂ္ဂိုလ်များ ၅၀၀ ကျော်၊ ဗြဟ္မာမျိုး၊ ဘိသျှမျိုး၊ ဆတ္တာဂန္ဓ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့နှင့် အတတ် ပညာရှင် မြင်းလူပေါင်း သုံးသောင်းကျော်တို့ကိုပင် လယ်က တချို့၊ ရိုးမကိုဖြတ်၍တချို့ အမရပူရသို့ ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ဘုရားကိုမူ နန်းဦးတွင်ထားပြီး ကိုးကွယ်သောကြောင့် နန်းဦးဘုရားဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။

လွန်မြို့ သူကြီးဦးရွှေပွင့်သည် အခွန်ဘဏ္ဍာ ဆက်
သရသဖြင့် အမရပူရသို့ရောက်ထိုင်း နန်းဦးဘုရားကို
ဇနီးကြည်ညိုလေ့ရှိပါသည်။ နန်းဦးဘုရား၏ ပုံတူရုပ်ပွား
တစ်ဆူကို သွန်းလုပ်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် အင်္ဂလိပ်
မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲ ဖြစ်လာသောကြောင့် မသွန်းလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။
နန်းဦးဘုရားကို မိဖုရား၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် လွန်မြို့သို့
ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့သည်။

ပြည်တော်ပြန်ဘုရားဟု ခေါ်ရခြင်းမှာလည်း ၁၈၅၅
ခုနှစ်လောက်က ဘုရားကြီးကို ကြေးလက်နက် ပစ္စည်းလုပ်
ရန် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဘုံဘောမြို့ကို အင်္ဂလိပ်တို့ ယူဆောင်သွားခဲ့
သည်။ ဘုံဘောမြို့ရောက်သောအခါ ဘုရားကို အရည်ဖျော်
မရသည့်အပြင် မိုးမှောင်းများကျ၍ ဘုရားကို အရည်ဖျော်ရန်
ကြိုးစားသူတို့ သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

၁၈၅၅ ခုနှစ်တွင် ဝိတိုရိယဘုရင်မ အိန္ဒိယကို
ရောက်သောအခါ ရောဂါဝေဒနာခံစားရပြီး အိပ်မက်အမျိုး
မျိုး မြင်မက်သဖြင့် ဘုရားကို ပြန်ဖို့ခဲ့သည်။ ၁၈၅၇ ခုနှစ်တွင်
လွန်မြို့သို့ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
ပြည်တော်ပြန်ဘုရားဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြောင်း သမိုင်းများမှ
ဖော်ပြထားပါသည်။

မဟာမုနိဘုရားများ ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာမြေမှာ မုနိမြေ
ပင် ဖြစ်လေသည်။ မုနိမြေမှာ ရခိုင်လူမျိုးနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်တို့အတွက် ထူးခြားသည့် မဟာအောင်မြေလည်း ဖြစ်ပေ
သည်။ ထို့ကြောင့် မဟာမုနိဘုရား၏ အံ့ဖွယ်တော်များကို
တင်ပြအပ်ပါသည်။

၁။ တိရစ္ဆာန် ကျေးငှက်အပေါင်းတို့သည် ရုပ်တု
ခြံ၏ ရွှေပြာသာဒ်ပေါ်သို့ ခုန်ပျံနားခြင်းမရှိ။

၂။ ရွှေမျက်နှာတော်မှာ ထွန်းလင်းတောက်ပ သော
ရောက်ခြည်တော် စွန့်လွှတ်ခြင်း။

၃။ အယူမှားသောသူတို့ ဖူးတွေ့သော် ညိုမှောင်
လျက် အရောင်မထွက်ခြင်း။

၄။ ရုပ်တုတော်မြတ်ကို ပုံပန်းကျနစွာ မကူးယူနိုင်
ခြင်း။

၅။ စာရားရင်ဆိုင်သောအခါ အနိုင်အရှုံးကို ကျိန်ဆို
သောအခါ လက်ငင်းထိရောက်စေခြင်း။

၆။ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူ့အပေါင်းတို့ ကုဋေသိန်း
သောင်းမကသော ရွှေပြား၊ ရွှေဆိုင်းတို့ နေ့ညကပ်လျှ
သော်လည်း ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်မရှိခြင်း။

၇။ တစ်ဆယ့် နှစ်လလုံး မည်သည့်အခါမဆို နေ့ည
အသံမပဲ ပွဲတော်သတင်းနှင့် လူရှင်အများ စည်ကားဖူး
ရောက်သော တန်ခိုးရှိခြင်း။

၈။ တန်ခူး၊ ကဆုန်စသော သင်္ကြန်အတာရေ သွန်း
သောအခါ သပ္ပာယ်သမျှရေတို့ အပါးတော်၌ ရေမဝပ်ခြင်း။

၉။ သတ္တဝါအများ ဆင်းရဲချမ်းသာ သုခဒုက္ခ ကြုံ
ရသောအခါ ရုပ်တုတော်မြတ်သည် တန်ခိုးအထူးပြုတော်
မူခြင်း စသော အံ့ဖွယ်ကိုးပါး ရှိပါသည်။

ထို့အပြင် မဟာမုနိဘုရား ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူ
သော ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်၏ အံ့ဖွယ်ကိုးပါးလည်း ရှိပါသည်။

၁။ ရှေ့တော်ပြင်၌ ရှိသော ဝေဿန္တရေတွင်း၌ လူ
အပေါင်းတို့သည် ရေစက်သွန်းချသော်လည်း ပြည့်လျှံခြင်း
မရှိ။

၂။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသူတို့ ပူဇော်ကန်တော့လျှင်
ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါး များမိုနိခြင်းမရှိခြင်း။

၃။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ အရောင်တော်မထွက်အောင် ပြုပြင်
ထားသော်လည်း ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးတို့ ထွန်းလင်း
တောက်ပခြင်း။

၄။ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးတို့ နေ့ညမသန်း
ထွန်းတောက်နိုင်ခြင်း။

၅။ ကျေးငှက်တို့ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ပေါ်သို့ ပျံဝဲမသွား
နိုင်ခြင်း။

၆။ ကိုယ်တော်၏ ပမာဏကို တိုင်းတာ၍ မသိနိုင်
ခြင်း။ တစ်ယောက်၏ တိုင်းတာခြင်းနှင့် တစ်ယောက်၏
တိုင်းတာခြင်း ပမာဏ ညီမျှမှုမရှိခြင်း။

၇။ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း တစ်ရာတစ်ပါးသော
လူမျိုးတို့ ဝင်ထွက်သော်လည်း ပြည့်လျှံခြင်းမရှိ။

၈။ ဦးတော်ဆေးကန်သည် မိုးရွာ နေပူသော်လည်း
ယုတ်လျော့ခြင်းမရှိ။

၉။ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်အတွင်း ဝိုင်းရံစိုက်ပျိုးထား
သော သစ်ပင်တို့သည် အကိုင်းအခက်အရွက်အညွန့်တို့
သည် ဂန္ဓကုဋီတိုက်ဘုရားရှိရာသို့ ညွတ်ကိုင်းနေခြင်း
စသော အံ့ဖွယ်ကိုးပါးကို တွေ့ရပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ကိုယ်စားတော် မဟာမုနိဟု ခေါ်တွင်ထင်ရှား
မုနိဘုရားများအကြောင်း ကြည်ညိုဖွယ်ရာ တင်ပြရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

သူ့က်ပြုံး(မြန်မာစာ)

မုနိလေးဆူ

နှင့်

ထူးခြားထက်မြက်သော ဂါထာတော်များ

မောင်မောင်သိန်း-သတင်းထောက်-စီးကုန်း

လွန်မြို့ ပြည်တော်ပြန် မာရ်အောင်မြင်ဘုရားကြီးသည် မုနိရုပ်ပွားလေးဆူတွင် တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ မုနိလေးဆူမှာ . . .

- ၁။ မဟာမုနိဆင်းတုတော်၊
- ၂။ ရှင်ကျော်မုနိဆင်းတုတော်၊
- ၃။ ရွှေဘုံသာမုနိဆင်းတုတော်၊
- ၄။ မာရ်အောင်မြင်မုနိဆင်းတုတော်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဘိုးတော် အနု မင်းကြီး ဖြိုခွင်းသက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခု၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓ ဘူးနေ့ ညနေချမ်း၌ စတင်သွန်းလုပ်ရာ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်အချိန်တွင် အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်လေသည်။

မုနိလေးဆူ၏ ဉာဏ်တော်များ

- ၁။ မဟာမုနိဆင်းတုတော်သည် ယခုလူတို့ အတောင်နှင့် ဓမ္မခဏ်အလွတ် ခြောက်တောင်တစ်မိုက် ရှိသည်။
- ၂။ ရှင်ကျော်မုနိဆင်းတုတော်သည် ယခုလူတို့ အတောင်နှင့် ဓမ္မခဏ်အလွတ် လေးတောင် ရှစ်လက်မ ရှိ၏။ ဓမ္မခဏ်နှင့် ငါးတောင်တစ်လက်မ ရှိသည်။ (မဟာမုနိလက်ဝဲတော်ရုံ ဖြစ်သည်။)

၃။ ရွှေဘုံသာမုနိဆင်းတုတော်သည် ယခုလူတို့ အတောင်နှင့် ဓမ္မခဏ်အလွတ် သုံးတောင်နှင့် ၁၀ လက်မ ရှိသည်။ ဓမ္မခဏ်နှင့်တကွ လေးတောင် လေးလက်မ ရှိသည်။ (မဟာမုနိ၏ လက်ျာတော်ရုံ ဖြစ်သည်။)

၄။ မာရ်အောင်မြင်မုနိဆင်းတုတော်သည် ယခုလူတို့ အတောင်အားဖြင့် ဓမ္မခဏ်တော် အလွတ် နှစ်တောင်ထွာ (သုံးပေ ကိုးလက်မ)ဖြစ်၍ ဓမ္မခဏ်မှာ ကိုးလက်မ ရှိ၏။ ဓမ္မခဏ်နှင့်တကွဆိုလျှင် သုံးတောင်တိတိ (လေးပေ ခြောက်လက်မ)ရှိလေသည်။ ကြေးချိန်ပိဿာ ၆၆၆ ပိဿာနှင့် ၆ ကျပ်သုံးစား ရှိသည်။

မာရ်အောင်မြင်ဘုရားကြီးတွင် သင်းကျစ်တော်တွင်လည်းကောင်း၊ လက်ျာလက်ရုံးတော်တွင်လည်းကောင်း၊ လက်ဝဲလက်ရုံးတော်တွင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မခဏ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဂါထာလေးပုဒ် ရှိလေသည်။

ပြည်တော်ပြန် မာရ်အောင်မြင် မြတ်စွာဘုရားကြီးနှင့် ဓမ္မခဏ်ဂါထာတော်တို့၏ အံ့ဩဖွယ်တန်ခိုးများ

- ၁။ လွန်ခဲ့သော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း လွန်နှင့် ဟင်္သာတအတွင်း လွန်နှင့် ဓနုဖြူအတွင်းရှိ ကျေးရွာများနှင့် ရောဝတီမြစ်အတွင်းရှိ စက်သေနတ်၊ ဗုံး၊ လက်

www.burmeseclassic.com

နက်များ မထိခိုက်ခြင်း စသော ဂုဏ်တော်အထူးနှင့် ထည်း ပြည့်စုံပါပေ၏။

၂။ လိုရာဆုတောင်းပြည့်စုံခြင်းကြောင့် အနာရောဂါ ဖြစ်သောအခါ ဘုရားသို့ လာရောက် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ ပြုလျှင် ဆုတောင်းကြရာ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်၌ ရွှေများ ဖြင့် ပြည့်လုံနေခြင်း။

၃။ မည်သည့် ရတနာကို ဝတ်ဆင်လာသည်ဖြစ် စေ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး ရေ့မှောက်သို့ ရောက်သော အခါ အရောင်မှေးမှိန်ခြင်း။

၄။ ဘုရားဖူးများ ပြတ်သည်ဟူ၍ မရှိခြင်း အစရှိ သော တန်ခိုးတော် အနန္တတို့ကို အကျယ်အားဖြင့် တွေ့ ရှိကြည့်ညိုရသည်။

မာရ်အောင်မြင်ဘုရားကြီးသည် ငါးမည်ရ ဆင်းတု တော်ကြီးနှင့် ဝေလွန်မြို့သည် ငါးမည်ရမြို့တို့ ဖြစ်ကြလေ သည်။ ဤမာရ်အောင်မြင် ဆင်းတုတော်သည်...

၁။ ပထမ - မာရ်အောင်မြင်ဟူ၍လည်းကောင်း။

၂။ ဒုတိယ - အမရပူရနန်းတော်အတွင်း၌ ဆု တောင်းပြည့်ခြင်းကြောင့် ဆုတောင်းပြည့်ဟူ၍လည်းကောင်း။

၃။ တတိယ - မင်းတပ်မင်း ကိုးကွယ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ မင်းတပ်မင်းဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း။

၄။ စတုတ္ထ - အနောက်ပြည်မှ ပြန်ရောက်ကြာချီ ထာသောအခါ ဟင်္သာတမြို့၌ ပေါ်တော်မူဘုရားဟူ၍ ထည်းကောင်း။

၅။ ပဉ္စမ - ဝေလွန်မြို့သို့ ပြန်ရောက်ကိန်းဝပ်တော် မူသောအခါ ယခုတိုင် ပြည်တော်ပြန် ဆင်းတုတော်ဟူ၍ ထည်းကောင်း ဘွဲ့တော်ငါးမည် ချီတော်မူသော ဂုဏ်တော် နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါသကဲ့သို့ ဝေလွန်မြို့ သည်လည်း ငါးမည်ရသော မြို့ဖြစ်သည်ကို အတိတ် သမိုင်း၌...

၁။ ကျိုက်ထော်နန္ဒရ - ကျိုက်ထော် သမန္တပူရ ဟူ၍လည်းကောင်း။

၂။ လေသာထက်ချပ်ဟူ၍လည်းကောင်း။

၃။ စံလွန်ဟူ၍လည်းကောင်း။

၄။ ဝရွန်းဟူ၍လည်းကောင်း။

၅။ ဝလွန်ဟူ၍လည်းကောင်း။

ငါးမည်ရသော မြို့၌ ကိန်းဝပ်စပွယ်တော်မူသော ဆင်းတုတော် မြတ်မုနိသည် ငါးမည်သော ဂုဏ်တော်ထူး ဖြင့် အများပြည်သူတို့ ပူဇော်ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်တော် မူကြသော ဘုရားကြီးဖြစ်လေသည်။

ဝေလွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး၏ တန်ခိုးတော် အာနဘော်တေတော်များကား အထူးထူး အထွေထွေ အံ့ မခန်းနိုင်စရာ တန်ခိုးပြာဠိဟာ အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြသတော် မူလေသည်။ ဝေလွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီးတွင် ပါရှိသော ဂါထာတော်များအား ယုံကြည်လေးစား မြတ်နိုးကိုးကွယ်၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့သည် ဘေး ဥပင် အန္တရာယ်စွယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပပျောက်ပြီး ကောင်း မြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာထူး ဌာနန္တရတို့နှင့် ပြည့်စုံ ကြလေသည်။

ဓမ္မခဏ်ဂါထာတော်၏ ပုတီးစိပ်နည်းအား တင်ပြရ သော် တစ်ပိုဒ်လျှင် ပုတီးတစ်လုံးချ၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော် စိပ်ပါ။

- ၁။ ဣတိဝိ ဝိဇ္ဇကတ္ထယံ
- ၂။ အနိစ္စံ
- ၃။ ဒုက္ခံ
- ၄။ အနတ္တံ
- ၅။ သတ္တဗောဇ္ဈဂေါ
- ၆။ အရိယော
- ၇။ အဋ္ဌဂိုကောမဂ္ဂေါ
- ၈။ စတုသတိ ပဋ္ဌာနံ
- ၉။ သဗ္ဗဿကုန္ဒော
- ၁၀။ သဟဿသုရိယော
- ၁၁။ ဩောင်းနမော ဗုဒ္ဓါနံ
- ၁၂။ ရာဘေယံ
- ၁၃။ စောရဘယံ
- ၁၄။ ဥဒကစာယံ
- ၁၅။ အဂ္ဂိဘယံ
- ၁၆။ သတ္ထဘယံ

- ၁၇။ သဗ္ဗဘယံ
- ၁၈။ ဇေယျရာ
- ၁၉။ ဇယျတုမင်္ဂလံ
- ၂၀။ အနိစ္စံ
- ၂၁။ သင်္ခတံ
- ၂၂။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္တံ
- ၂၃။ ခယဓမ္မံ
- ၂၄။ ဝယဓမ္မံ
- ၂၅။ ဝိရာဂဓမ္မံ
- ၂၆။ နိရောဓဓမ္မံ
- ၂၇။ ခမတိ

(၂၇ လုံး တစ်ကြိမ်ပြည့်လျှင် ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ အကြိမ်တို့၌လည်း ဆက်လက်၍ အစမှ ပြန်ဆို၍ စိပ်ပါ။ ၂၇ လုံး လေးကြိမ်ပြည့်လျှင် ၁၀၈ လုံးသော ပုတီးလုံးများ ကုန်ဆုံးပါလိမ့်မည်။)

ပြည်တော်ပြန် မာရ်အောင်မြင်ဘုရား
 သင်းကျစ်တော်၌ရှိသော ဂါထာတော်
 ဩောင်း ကာသော ပစ္စာယ
 ဥပသီမာ မမ မောဋ္ဌိ
 ဖော် ဖော် ဗုဒ္ဓါဝါ
 ဓမ္မဝါ သံယံဝါ
 သဂ္ဂေသုဝါ ဟုရံဝါ။

(အမြဲရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါက ဘေးအပေါင်း၊ ရန် အသွယ်သွယ်ကင်းရှင်း၍ ကျက်သရေတိုးပါ၏။)

လက်ဂ္ဂလက်ရုံးတော် သံရစ်ချက်ဂါထာတော်

သံသာရ စက္ကဝဒ္ဓံသံ
 သံသုဒ္ဓံ မဿဩရသံ
 သံဆိန္နကံ ဘဝေအာသံ
 သံယံ အာပိ သုမာနသံ။

ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောအခါ မိမိ ညာလက်ရုံးကို ဆန့်ပြီးလျှင် ဆုတောင်း၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပါက ပြည့်စုံပါ၏။

လက်ဝဲလက်ရုံးဂါထာတော်

တံ မေ သ ဒီ ကော မံ သု ရေ
 သော အ မ နာ ပ သု သု ပိ၊
 အ ဓံ သိ တိ ဖု ဝိ သိ ဝေ၊
 က ကော က ဝေါ နမာ မဟံ။

ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်သောအခါ လက်ဝဲ လက်ရုံး ဆန့်တန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပါက ပြည့်စုံပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခုနှစ်မှ ယနေ့ထိတိုင် မင်းအဆက် ဆက်ပြည်သူအပေါင်းတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လာကြသော မုနိများကို

“ပန်းတွင်မှလေး၊ အတွင်သိတာ၊ ပညာရှိတွင် ကာလီဒါ၊ အတွင်ရဖို့ ဗုဒ္ဓကိုယ်စား၊ ကိုယ်တော်ပွားတွင် ဘုရားမုနိလေးဆူရှိ၍၊ မုနိလေးပါးမြတ်ကြောင်းကို စပ်ဆို ထားလေသည်။

(မဟာမုနိပျို့ နိဒါန်း)

ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြသော ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့ ပြည်တော်ပြန် မာရ် အောင်မြင်မုနိဘုရားကြီး၏ ဓမ္မခဏ်ဂါထာတော်များ၏ အကျိုး၊ ဘုရားကြီး၏ တန်ခိုးတော်တို့အား ကြည်ညိုပွား များ အားထုတ်၍ လောကီ၊ လောကုတ္တရာအကျိုး သယ် ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန် ရေးသားပူဇော်လိုက်ရပါသည်။

ဖောင်ဖောင်သိန်း-သတင်းထောက်-မီးကုန်း

ကျမ်းကိုး
 လွန်ပြည်တော်ပြန် မာရ်အောင်မြင် ဆင်းတုတော် သမိုင်း။

မဏိလောက

(ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော်)

■ ဝေပုလ္လာရာမ ဆရာတော်

၁။ ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊
 ရတ္တိမာ ဘာတိ ဝန္တိမာ၊
 သန္နန္ဒေါ ခတ္တိယော တပတိ၊
 ရာယီ တပတိ ဗြဟ္မဏော၊
 အထသဗ္ဗာ မဟောရတ္တိ၊
 ပုစ္ဆေါ တပတိ တေသော၊
 တေန သစ္စဝဋ္ဋေန သောတ္ထိမေ၊
 ဟောတု ဇယ မင်္ဂလံ။ ။

၂။ ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ၊
 စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ၊
 အ သောကံ ဝိရုဇံ ခေမံ။ ။

၃။ တုဋ္ဌေတိ တုဋ္ဌေဟိ မမတုဋ္ဌေ ဟိ၊
 ပိယေဟိ ပိယေဟိ မမပိယေဟိ၊
 သိန္နေဟံ သိန္နေဟံ မမသိန္နေဟံ၊
 ရာဇစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 အမစ္စရာဇစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 အမစ္စစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 ဒေဝစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 ဒေဝီစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 ပုရိသစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 ဣတ္ထိစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 သဗ္ဗစိတ္တံ ပိယံပိုင်းပိုင်း၊
 ဩောင်း ဧဟိ ဧဟိ ဗလံခြင်း၊
 ဩောင်း ဧဟိ ဧဟိ ဗလံကမ်၊
 ဩောင်း ဧဟိ ဧဟိ ဗလံခြင်းကပ်စေ။ ။

၄။ သဗ္ဗဟိတ မင်္ဂလာနိ၊
 ပုညာဘိ သိရိသောဘဏိ၊
 သူရဿတီစ မေမာတာ၊
 နိစ္စံ ရက္ခန္တု မံသဒိ။ ။

ထိုဂါထာတော်လေးပုဒ်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဣစ္ဆာသယ၊ လုံ့လရသော မဏိ ဇောတပတ္တမြားမျက်ရှင်ကို ရရှိထားသည်နှင့် အသွင်အလာ သဏ္ဍာန်တူလှသောကြောင့် ထိုဂါထာတော် လေးပုဒ်ကို မဏိ ဇောတပတ္တမြားရတနာဂါထာတော်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။ နေ့စဉ် နံနက်အရက်တက်ချိန်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ ညဘက် အိပ်ခါနီးတွင်သော်လည်းကောင်း ဂါထာတစ်ပုဒ်လျှင် ၂၇ ခေါက်စီဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရပါမည်။ စုစုပေါင်း ဂါထာ တော် လေးပုဒ်ဖြစ်၍ အခေါက်ရေပေါင်း ၁၀၀ ခေါက်စေ့ အောင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရပါမည်။

ထို့ပြင် ထိုဂါထာတော် လေးပုဒ်ကို ၁၀၀ ခေါက်စေ့ အောင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရာ၌ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် (ဝါ) ဣရိယာပုသ်ဘာစိတည်းနှင့် ငြိမ်းအောင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ရမည်ကို အထူးသတိပြုပါလေ။ ဂါထာလေးပုဒ်၏ သတ္တိ- သိန္ဒိအစွမ်းမှာ ဂါထာတော်များကို ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ကိုးရက်မြောက်သောနေ့မှ စတင်၍ စီးပွားရေးများ အထူးအောင်မြင် တိုးတက်လာတော့၏။ စီးပွားရေးအထစ်အငွေ့များ အဖုအထစ်များ အခက် အခဲများ ပြေလည်လာရ၏။ အဆင်ပြေလာရ၏။ လုပ်ချင်သည် စီးပွားရေး အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းမှန်သမျှ မအောင်မြင် တာ မရှိ၊ အဆင်မပြေတာ မရှိ၊ မတိုးတက်တာမရှိ၊ အားလုံး သော စီးပွားရေးအလုပ်များ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ

အခက်အခဲမရှိတော့ဘဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဝမ်းသာအားရ အံ့ဩစွာ တိုးတက်အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မည်။ ကြိုက်တာ ရောင်း၊ ကြိုက်သည့်ဆိုင်ဖွင့်၊ ဘာလုပ်ငန်းကိုပဲလုပ်လုပ် အကျိုးမပေး ဘူးဆိုသည်မှာ မရှိနိုင်တော့ပေ။ ဂါထာတော်၏ တန်ခိုးစွမ်းအားကြောင့် အဆင်မပြေတာမရှိ၊ အကျိုးမပေးဘူး ဆိုတာ မရှိ၊ ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲမရှိ၊ ငွေရေးကြေး ရေး ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်မရှိ၊ ငွေရွှေရတာမှာ ဆုံးရှုံးမှုမရှိ အားလုံး ပင် အောင်မြင်တိုးတက်ရတော့၏။

နှုတ်ပါးစပ်မှ ဈေးခေါ်တိုင်းရ၏။ ဈေးဆစ်တိုင်းရလာ တော့၏။ နှုတ်ဝစီမှ စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောချင်ရာကို ပြော၊ စိတ်ထဲရှိရာတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်သလိုသာပြော၊ ပြော ဆိုတိုင်းပြီးစီး၏။ ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း အောင်မြင်လာရ၏။ တောင်းတိုင်းလည်း ရလာစေ၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ အိုးအိမ်၊ တိုက်၊ မြဲ ကား၊ ဤကိုးပါးသော ပစ္စည်းတို့ ဆည် ဝင်လာမစဲ စည်ကားစွာ တိုးတက်ဝင်ရောက်လာရ ကုန်၏။ ဂါထာတော်၏ တန်ခိုးအားကြောင့် မိမိတို့၏ စီးပွား ရေး အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ မိမိ၏စီးပွားရေး အလုပ် အကိုင်များကို နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက လာရောက် ကူညီ မစ စောင့်ရှောက်လာရကုန်၏။ အိမ်တွင်းရေး၊ မိသားစု အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်လာရကုန်တော့၏။ အိမ်တွင်းရေး၊ မိသားစုရေး ဆုဆူပူပူမရှိနိုင်တော့ချေ။ လက်အောက် ငယ်သား အခိုင်းအစေ၊ ကျေးကျွန်၊ သားသမီး မြေးမြစ်က စ၍ ဆုဆူပူပူမရှိတော့ဘဲ တည်ငြိမ်အေးချမ်း လာစေရ တော့၏။ မိမိ၏ အိမ်တွင်းရေးအပေါ်၌လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ မိသားစု သားသမီးစီးပွားရေးအလုပ်အကိုင် အရောင်း အဝယ်များ အပေါ်၌လည်းကောင်း စိတ်ချလာရတော့၏။ စိတ် တိုင်းကျလာရတော့၏။ အားရကျေနပ်လာရတော့၏။ အပူ သောက၊ ဗျာပါဒ၊ စိတ်ရှုပ်မှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုမရှိသမျှ မရှိနိုင် တော့ချေ။ မဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တော့ပေ။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် အားရကျေနပ်စွာဖြင့် စိတ်ဆန္ဒအလိုကိုပြီးစီး အောင်မြင်စေ ရတော့၏။

မဏိဇောတ ပတ္တမြားဂါထာတော်ကြီး
လေးပုဒ်၏ အကျယ်အညွှန်း

ဤမဏိဇောတ ပတ္တမြားဂါထာ လေးပုဒ်ကို ဆရာ တော်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်မှာ စုစုပေါင်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်း လေးနှစ် တိုင်တိုင် ရှိခဲ့ပါပြီ။ ထိုလေးနှစ်အတွင်း ဤမဏိဇောတ ဂါထာတော်များသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း တောရောဂြိုဟ် မကျန် အတော်လေးပင် ပြန့်နှံ့ခဲ့လေပြီ။ မြန်မာပြည်တစ်ပြည် လုံးနှင့် ခြုံငုံ၍ကြည့်ပါလျှင် ၇၅% ခန့် ပြန့်နှံ့လျက်ရှိနေပြီ ကို ခန့်မှန်း၍ သိရှိလာနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ထိုပြင် ပြည်ပနိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များ ဖြစ်ကြသည့် စင်္ကာပူနိုင်ငံ၊ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ တောင်ကို ရီးယားနိုင်ငံ၊ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ အမေရိ ကန်နိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံများအထိပါ ပြန့်နှံ့လျက်ရှိနေပါပြီ။

ထိုနိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် လျက် ရှိကြကုန်သော မြန်မာလူမျိုးများ အများစုသည် ဤ ဂါထာ လေးပုဒ်ကိုပင် အထူးလက်ကိုင်ထား၍ ဂရုတစိုက် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ ဂရုတစိုက် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကြောင့်လည်း နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များတွင် တာဝန်ဝတ္တရား ထမ်းဆောင်ကြကုန်သော၊ အလုပ်လုပ်ကိုင် လျက် ရှိနေကြကုန်သော မြန်မာလူမျိုးများသည် အထူးသဖြင့် စီးပွားရေးကိစ္စများ၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ၊ ငွေရေးကြေး ရေးကိစ္စများ စာမေးပွဲ နှုတ်ဖြေရေးဖြေကိစ္စများ အထူးအားရ စွာ အောင်မြင်မှု၊ တိုးတက်မှုများ ရရှိပါကြောင်း တယ်လီ ဖုန်းများ၊ စာများသည် ဆရာတော်ထံသို့ မြောက်မြားစွာ ဝင် ရောက်လာခဲ့ကြကုန်ပြီ။

အချို့ဆိုလျှင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြပြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျုပ် ဆရာတော်ထံသို့ မရောက်ရောက် အောင် လာရောက်၍ ဤမဏိဇောတ ပတ္တမြားဂါထာ လေး ပုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ အလွန်ထူးခြားကြောင်း၊ အလွန်တိုးတက် အောင်မြင်ပါကြောင်း လာရောက်လျှောက်ထားကြ၊ လာ ရောက်ကန်တော့ကြ၊ ပူဇော်ကြတာလည်း မြောက်မြားစွာ တွေ့ရှိခဲ့ရလေပြီ။

ထိုပြင် ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောသား အများစုများသည် ထည်း ဤမဏိဇောတပတ္တမြားဂါထာ လေးပုဒ်ကိုပင် အား ထိုးအားထားပြု၍ ရိုသေစွာ မပြတ်သရဋ္ဌာယ်ခဲ့ကြသောကြောင့် သင်္ဘောအစုတ်မှ သင်္ဘောအသစ်၊ သင်္ဘောအကောင်းများမှာ ထာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း၊ ထိုအတူ လစာငွေများ အထူးတိုးတက်ရရှိခြင်း၊ သင်္ဘောသားချင်းအချင်းချင်း မသင့် မမြတ်ဖြစ်တာ၊ အထက်/အောက်အရာရှိများ ငယ်သားများနှင့် အဆင်မပြေတာများအားလုံး အဆင်ပြေပြီး လုပ်ရကိုင်ရ ထာကအစ အားလုံး အဆင်ပြေချောမွေ့လာပါကြောင်းများ စွာ ဆရာတော်ထံသို့ လာရောက်လျှောက်ထားကြပေကုန် လေပြီ။

ထိုပြင် မြန်မာပြည်တွင်းမှ အချို့ အချို့သော စီးပွား ရောက်မှုဏိကြီးများသည်လည်း ဤမဏိဇောတပတ္တမြားဂါ ထာ လေးပုဒ်ကိုပင် အဓိကထား၍ အားကိုးယုံကြည်စွာ ရွတ် ဖတ်သရဋ္ဌာယ်ခဲ့ကြသောကြောင့် ယခင်ယခင်က အဆင် မပြေခဲ့တာ၊ ဆုံးရှုံးနှစ်နာမှုရှိခဲ့သော်လည်း ယခုတော့ အများ ကြီး အဆင်ပြေလာပါတယ်ဘုရားဟု လျှောက်ထားလာခဲ့ကြ တာနိပါတ်။ အလုပ်အကိုင်၊ ဝင်ငွေသည်လည်း အရင်ကလို အခက်အခဲမရှိတော့ဘဲ အများကြီး အဆင်ပြေတိုးတက်လာ ပါတယ်ဘုရားဟု လျှောက်ထားလာကြလေကုန်ပြီ။

ဤဂါထာ လေးပုဒ်စလုံးတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟော ကြားတော်မူခဲ့သော ဂါထာတော်နှစ်ပုဒ် ပါဝင်ထားပြီး ကျန် သောဂါထာနှစ်ပုဒ်ကတော့ လောကီဆရာကြီးများ ကာလီဒီသ ဆရာကြီးတို့ စီရင်ထားခဲ့သော ဂါထာများဖြစ်ပါသည်။ ထို ကြောင့်ပင်လျှင် ဤမဏိဇောတပတ္တမြားဂါထာ လေးပုဒ် စလုံးသည် (လောကတွင် အာမခံချက်)ရှိသော စွမ်းအား ကောင်းသော ဂါထာတော်များဖြစ်ကြောင်းကို အထူးသတိပြုပါ လေ။ (အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာများပြု၍ ထိုမိမိပြုထားသော အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာများနှင့် ကိုက်ညီအောင် ကြိုးစားကျင့် ဆောင်ပါက အလွန်ပင် ထက်ထက်မြက်မြက် တိကျစွာ အကျိုးပေးနိုင်ကြောင်းကို အထူးသတိပြုပါလေ)

ယခင် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်အခါက နှစ်အားဖြင့် တိတိကျကျဆိုပါက ခရစ်နှစ် ၂၀၀၂ ခုနှစ် အခါက ခုနှစ်ရက်

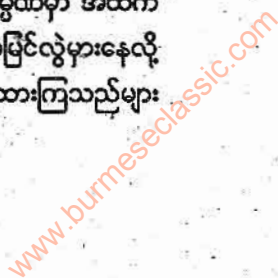
သားသမီးအများစုတို့သည် ဆရာတော်သီတင်းသုံးရာ ပြည်မြို့၊ ဝေပုဏ္ဏရာမကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီး အရောင်း အဝယ်မကောင်းကြောင်း၊ စီးပွားရေးကျဆင်းကြောင်း၊ အလုပ် အကိုင်များ၊ အကြံအစည်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပျက်ပြားနေရ ကြောင်း၊ ဘာတစ်ခုမျှ လုပ်၍ကိုင်၍ အပေါက်အလမ်း မတည်ကြောင်း လျှောက်ထားလာခဲ့ကြပါပြီ။

အချို့ကျတော့လည်း ကျန်းမာရေးမကောင်းကြောင်း၊ ခဏခဏ ကျန်းမာ ရေးဖောက်ပြန်နေကြောင်း၊ ယခုတလော ဘာဖြစ်မှန်းကိုမသိ ခဏခဏ ချူချာနေပါကြောင်း လျှောက် ထားလာခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မိသားစုအသင်းအဖွဲ့များ လည်း များပြားစွာ ရှိခဲ့ကြပါသည်။

အချို့အချို့သော မိသားစုများကျ ပြန်ဘော့ အလိုလို နေရင်းထိုင်ရင်း စိတ်ညစ်နေပါသည်။ စိတ်ရှုပ်နေပါသည်။ နေရာ ထိုင်ရာ လုပ်ရကိုင်ရသည်မှာ စိတ်မပျော်ကြောင်း၊ စိတ် လေလွင့်နေကြောင်း၊ အလိုလိုနေရင်းထိုင်ရင်းက စိတ်မျိုး တက်တက်ကြွကြွမရှိဘဲ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသလို ဖြစ်နေ ပါကြောင်း လျှောက်ထားလာခဲ့ကြသည်များမှာလည်း အလွန် များပြားစွာ ရှိခဲ့ကြပါသည်။ အချို့မိသားစုဝင်များ အပူအချို့ သော ပုဂ္ဂိုလ်များကျပြန်တော့လည်း လက်ထဲမှာ ငွေငါး ခြောင်း၊ မည်မျှပင် ရှာဖွေလုပ်ကိုင်၍ ငွေဘယ်လောက်ရရ လက်ထဲမှာ အဖတ်မတင်ကြောင်း၊ မစမိ မဆောင်းမိကြောင်း များသည်လည်း အလွန်ပင် လျှောက်ထားလာခဲ့ကြပါသည်။

အချို့အချို့သော မိသားစုများ၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ ကျပြန်တော့လည်း ရုံးရောက်၊ တရားခိုင်း၊ အမှုပြိုင်၊ ထောင် ကျ စသည်ဖြင့် ပြဿနာပေါင်းစုံ၊ ကိစ္စပေါင်းစုံ၊ အမှုပေါင်းစုံ၊ အဆင်မပြေမှုများ၊ အထစ်အငေါ့ အခက်အခဲပေါင်းများစွာ လာရောက်လျှောက်ထားကုန်သော ဒကာ၊ ဒကာမများလည်း များပြားစွာ ရှိခဲ့ကြပါသည်။

အချို့ကျတော့လည်း အလုပ်မှာ ရန်ပေါ်လို့၊ အတိုက် အခံပေါ်နေလို့၊ အချို့ကျပြန်တော့လည်း ကုမ္ပဏီမှာ အထက် နှင့်အောက် အဆင်မပြေလို့၊ အထင်အမြင်လွဲမှားနေလို့ စသည်စသည်ဖြင့် လာရောက်လျှောက်ထားကြသည်များ လည်း ရှိခဲ့ပါ၏။

ထိုထိုသို့သော ကိစ္စများ ပြဿနာများ အမှုများသည် တစ်ပတ်ထက်တစ်ပတ် လျော့ကျမသွားဘဲ ကျဆင်းမသွားဘဲ တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ်၊ တစ်လပြီးတစ်လ၊ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် တိုးတိုးများပြားလာခဲ့ကြသည် ဖြစ်လာကြကုန် တော့၏။ လျော့ကျသွားသည်၊ ကျဆင်းသွားသည်ဟု မမြင်ပေ။

(အကျွန်ုပ်ဆရာတော်၏ ခံယူချက်မှာ လူအများ ချမ်းသာမှု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်လည်း ချမ်းသာလိမ့်မည်။ လူအများကြီးပွားလာခဲ့ပါလျှင် သာသနာတော်မြတ်ကြီးလည်း ကြီးပွားလာလိမ့်မည်။ လူအများ တိုးတက်စည်ကားလာပါလျှင် သာသနာတော်ကြီးလည်း ကြီးပွားချမ်းသာ၍ တိုးတက်စည်ကားလာ လိမ့်မည်။ လူအများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်ကြလျှင်လည်း သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့်လည်း များစွာ အဆင်ပြေ အောင်မြင်လာလိမ့်မည်) ဟူသော ခံယူချက်ရှိခဲ့သည်နှင့် အညီ ဤကိစ္စများ ဤပြဿနာများအတွက် ငါတယ်လို ရှင်းလင်းရပါမလဲဟု တစ်ညလုံး စဉ်းစားဝေဖန်နေမိ၏။ ဤဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကြီးပွားလာအောင်၊ ချမ်းသာလာအောင်၊ တိုးတက်လာအောင်၊ ပြည့်စုံဖူလုံလာအောင်၊ အောင်မြင်မှု တွေရရှိလာအောင် ငါတယ်လိုလုပ်ရပါမလဲဟု နေ့စဉ်ရက်ဆက် စဉ်းစားဝေဖန်လာမိခဲ့တော့၏။

(ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များကို အဆောင်များလုပ်ပေးရလျှင် ကောင်းမှာလား၊ တခြားတခြားသော လောကီမှာ အစွမ်းထက်မြက်သည့် အဆောင်များ လုပ်ပေးရလျှင် ကောင်းမှာလဲ ။ အစွမ်းထက်မြက်သော ဗုဒ္ဓယတြာမျိုးများ ဖြန့်ဝေပေးရလျှင် ကောင်းမှာလားဆိုသော (လား)မျိုးစုံ၊ မေးခွန်းမျိုးစုံများ ဦးခေါင်းထဲမှာ အစီအရီပေါ်လာခဲ့ပါသည်။)

ပြန်၍ စဉ်းစားရပြန်ပါသည်။ (အဆောင်)ပေးရလျှင်လည်း အဆောင်ဟူသည် မသန့်သည်နေရာ မသွားရ၊ အဆောင်ဆောင်ထားလျက်နှင့် အိမ်အောက်၊ ကြီးတန်းအောက် မဝင်ရ စသည်စသည်ဖြင့် စည်းကမ်းများက ရှိပါတာသနဲ့။ ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး။ လူဆိုတာက မိသားစုအလိုက် အရေးကြီးလာလျှင် အခက်အခဲများနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့လာခဲ့လျှင်

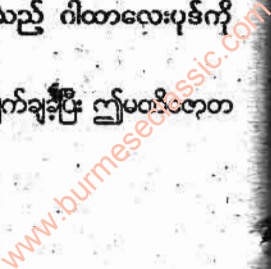
အိမ်အောက်လည်း ရောက်ချင်ရောက်မှာပဲ။ ကြီးတန်းအောက်၊ ထတီကြားထဲလည်း ရောက်ချင်ရောက်မှာပဲ။ အဆောင်ဆောင်ထားလျက်နှင့် မတတ်သာလို့ အိမ်သာတက်ချင်လည်း တက်မိမှာပါပဲ။ ဒီကိစ္စ ဤအဆောင်ပေးဖို့ကိစ္စကလည်း မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်ကြောင်းက ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့် ပတ်သက်သော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့်ပတ်သက်သော ဗုဒ္ဓယတြာများကို ဖြန့်ဝေပေးပြန်လျှင်လည်း ငွေကြေးတတ်နိုင်သော မိသားစုအတွက်မှာမူ အရေးမကြီးလှသော်လည်း တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားသောက်နေရသော လူအများအတွက်မှာမူ (ကျားကြောက်လို့ ဆင်ကြီးကိုး၊ ဆင်ကြီးက ကျားထက်ဆိုး)(စားစရာမရှိရသည့်အထဲ ယတြာဖိုးနှင့် ဖွဲ့ရချေသေး) ဖြစ်ရဦးမှာပါလားဟု တွေးမိပြီး ယတြာပေးဝေဖို့ကလည်း ဘယ်နည်းနှင့်မှ ဖြစ်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဤသို့လျှင် စဉ်းစားတွေးခေါ်၍ ဝေဖန်နေဆဲပင် အကျွန်ုပ်ဆရာတော်၏ ဦးနှောက်ထဲသို့ အကြံစာစစ်ခုလင်းခနဲ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။ အစွမ်းထက်မြက်သော ဘဝတစ်ခုအတွက် အာမခံချက်ဇယားနိုင်သော ဂါထာများကို ရိုက်နိုင်၍ တိတိကျကျ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခိုင်းမည် ဆိုပါလျှင် ဘယ်နယ်နေမလဲဟု စဉ်းစားရင်း...

(ဟာ...ဒီအတိုင်း ကောင်းလိမ့်မည်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလည်း မပင်ပန်းဘူး၊ တောရှောင်ရော၊ တောင်ရှောင်စရာလည်း မလိုစော့ဘူး။ ဂါထာရွတ်ရုံပါပဲ။ ငွေလည်းမကုန်တော့ဘူး။ အဆောင်ပေးတာ မဟုတ်သည့်အတွက် ရှောင်စရာ၊ ဆင်ခြင်စရာ စည်းကမ်းတစ်ကျလည်း လိုက်နာစရာမလိုဘဲတော့ဘူး။ ဂါထာအစွမ်းကြောင့် အချိန်မှန်မှန် နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရုံဖြင့် အောင်မြင်တိုးတက်၊ ကြီးပွားပြီး ငွေရေးကြေး ရေးကိစ္စများ လာဘ်လာဘပွင့်ရေး ကိစ္စများ ရာထူးအဆင့် လျှင်မြန်စွာ တိုးတက်ရေးကိစ္စများ အောင်မြင်နိုင်အောင် အာမခံချက်ပေးနိုင်သည့် အစွမ်းထက်မြက်သည့် ဂါထာလေးပုဒ်ကို ငါဆင်မယ်။)

လို့ မိမိကိုယ်မိမိ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပြီး ဤပထဝီဇာတ

ပတ္တမြားဂါထာတော်များဟု အမည်တွင်သော ဤဂါထာတော် လေးပုဒ်ကို ထုတ်နုတ်ရေးသား၍ ဖြန့်ဝေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စည်းကမ်းတကျ အချိန်မှန်မှန် အခေါက်ရေကိုက်အောင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် လောကီကိစ္စမှန်သမျှ အောင်မြင် ငြိမ်း နိုင်တော့သည်ဟု အထူးမှတ်ယူသင့်ပါသည်။

အထူးမှတ်သားဈာန်

ဤမဏိဇောတပတ္တမြား လေးဂါထာတော်များကို ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြရာ၌ ဂါထာများကို စိတ်ပါလျှင်ရွတ်လိုက်၊ စိတ်မပါလျှင် မရွတ်မိတာမျိုး လုံးဝမဖြစ်စေသင့်ပါ။ စိတ်ပါ သည်ဖြစ်စေ၊ စိတ်မပါသည်ဖြစ်စေ၊ အလုပ်ရှုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ အလုပ်အားနေသည်ဖြစ်စေ၊ အလုပ်ရသည်ဖြစ်စေ၊ အလုပ် ဧရသည်ဖြစ်စေ၊ စိတ်ကြည်လင်နေသည်ဖြစ်စေ၊ စိတ် ကြည်လင်၍ စိတ်ဆင်းရဲနေသည်ဖြစ်စေ၊ စိတ်မဆင်းရဲနေ သည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာနေသည်ဖြစ်စေ၊ နိမ့်ကျနေသည်ဖြစ်စေ၊ တိုးတက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခရောက်သည်ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခ မရောက်သည်ဖြစ်စေ ဤမဏိဇောတပတ္တမြားဂါထာ လေးပုဒ် စလုံးကို -

- (၁) ဂရုတစိုက်ရွတ်ပေးခြင်း။
- (၂) အချိန်မှန်မှန် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။
- (၃) ပါဠိအက္ခရာ အဖြတ်အတောက် မှန်ကန်စွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။
- (၄) ရိုသေလေးစားစွာ ယုံကြည်အားကိုးစွာ ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။
- (၅) ကိစ္စအရှုပ်အထွေး၊ သောကာ၊ ဗျာပါဒများကို ယယ်ဖျောက်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။
- (၆) စိတ်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်စွာ၊ လန်းဆန်းစွာ၊ စိတ် ကြည်လင်စွာထား၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။
- (၇) ဂါထာများကိုမရွတ်မီ ကိုယ်လက်သန့်ရှင်းစင် ကြယ်စေခြင်း။
- (၈) ဂါထာများကိုမရွတ်မီ ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာ သမား၊ မိဘများအား ထိုက်သည့်အားလျော် စွာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်း စသည် ကပ်လှူပူဇော်စေခြင်း။

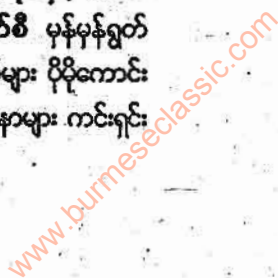
- (၉) ဂါထာများကိုမရွတ်မီ ဘုရားထံတွင် သရဏဂုံ သီလတော်မြတ်ကို ခံယူဆောက်တည်ခြင်း။
- (၁၀) ဂါထာများကို သုတ္တန်ပြထားသော အခေါက် ရေအတိုင်း ကိုက်ညီအောင် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ပြီးနောက် မိမိအတွက် အရေးကြီး သောကိစ္စ ဆုတစ်ခုကို တောင်းရာ၏။

ဤအချက် ၁၀ ချက်နှင့် ညီညွတ်အောင် ဂါထာတော် လေးပုဒ်စလုံးကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လာခဲ့သည်မှာ အနည်း ဆုံး ခြောက်လ၊ အများဆုံး တစ်နှစ်ခန့် ကြာလာခဲ့သည်ရှိသော် ဤဂါထာ လေးပုဒ်စလုံးကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍သော်လည်း ကောင်း သစ္စာပြု၍သော်လည်းကောင်း၊ ထိုမိမိပြုထား သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်နှင့်အညီ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြ ကုန်ရာ၏ဟု အထူးမှတ်သားကြပါစေ။

ဂါထာအကျယ်အဋ္ဌာန်း

(က) ဤမဏိဇောတ ပတ္တမြားဂါထာတော်များကို အခြေခံကျကျ ပုံမှန် အားဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လိုပါလျှင် တစ်ပုဒ်လျှင် ၂၇ ခေါက်နှုန်းထား၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြ ကုန်ရာ၏။ စိတ်ကြည်လင်တောက်ပ၏။ ဘေးရန်အန္တရာယ် ကင်းဝေးရ၏။ ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း အောင်မြင်ရာ၏။ အရောင်း အဝယ်၊ စီးပွားရေးများ ပုံမှန်ရောင်းဝယ်ကောင်းလာ၏။ သူတစ် ပါးအတိုက်အခိုက် အနှောင့်အယှက်များမှ ကင်းဝေးစေရ၏။ ကောင်းစွာအိပ်ရ၏။ ကောင်းစွာနိုးစိတ်ရ၏။ ကောင်းသည့် အိပ်မက်များကိုပင် မက်စေရ၏။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ သန့်ရှင်းရ ၏။ မင်္ဂလာသိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံရ၏။ အိမ်တွင်းရေး၊ မိသားစုအရေး ငြိမ်းအေးရ၏။ ငြိမ်းချမ်းရ၏။ ရောဂါဝေဒနာများ အမြန် ပျောက်ကင်းရ၏။ ကျန်းမာရေး ပုံမှန်ကောင်းစေ၏။

(ခ) ဤမဏိဇောတပတ္တမြားရတနာ ဂါထာများကို ထပ်တိုး၍ ဂါထာ(၁)ပုဒ်နှင့် ဂါထာ(၂)ပုဒ်တို့ကို ၅၄ ခေါက်စီ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ဂါထာ သုံးပုဒ်နှင့် ဂါထာ လေးပုဒ်တို့ကို တစ်ပုဒ်လျှင် ၂၇ ခေါက်စီ မှန်မှန်ရွတ် ဖေးခြင်းအားဖြင့် စီးပွားရေး အရောင်းအဝယ်များ ပိုမိုကောင်း မှန်လာ၏။ စီးပွားတိုးတက်လာ၏။ အမှုပြဿနာများ ကင်းရှင်း

ရမ်း၊ ရင်ဆိုင်နေရသော အမှုကိစ္စများ သေချာပေါက် အနိုင်ရရှိနိုင်
 နေရမ်း။ ဝင်ငွေကောင်းလာပြီး အမြဲတမ်း လာဘ်လာဘာပွင့်လင်း
 နေရမ်း။ ခက်ခဲသော စကားအပြောအဆိုများ အထူး အောင်
 မြင်လာရမ်း။ အထက်အာဏာပိုင် အကြီးအကဲများ ချစ်ခင်
 လေးစားလာရမ်း။ မိမိအား ယုံကြည်စိတ်ချလာရမ်း။ မိမိအား
 မကောင်းမမြင်တော့ဘဲ အကောင်းဘက်မှာ ရပ်တည်လာရမ်း။
 ရုံးအတွင်း၊ ကုမ္ပဏီအတွင်း၊ အလုပ်အတွင်းမှာ အတိုက်အခံ
 အပူအထိမ်းများ လျော့ပါးလာရမ်း။ အားလုံးလူ၊ နတ်၊ အဟိတ်
 တိရစ္ဆာန်မှန်သမျှ ချစ်ခင်လေးစားလာရတော့မည်။ ရုပ်ရှင်လုပ်
 ငန်းများ၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များ၊ မော်ဒယ်များ၊ မီဒီယံ
 ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းများ၊ ဖြန့်ချိရေးလုပ်ငန်းများ၊ သရုပ်ဆောင်
 လုပ်ငန်းများ အထူးဝင်ငွေကောင်းလာစေရမ်း။ ထင်ပေါ်ခြင်း၊
 ကျော်စောခြင်း၊ လူသိများခြင်း ရှိလာကြရမ်း။ တေးသံရှင်များ၊
 အဆိုကျော်များ၊ တေးသရုပ်ဖော်များ စသည်များသည်လည်း
 အလုပ်မပြတ်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်
 တိုက်ဆက်တိုက် အလုပ်အဆက်အသွယ် မပြတ်လပ်တော့
 ဘဲ တိုးတက်အောင်မြင် လုပ်ကိုင်လာရတတ်မည်။ ထင်ပေါ်
 ကျော်ကြား တောက်ပသော ကြယ်တစ်ပွင့်ပမာ ဖြစ်လာ
 ကြရမ်း။ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်သောကရောက်မှု၊ စိတ်ရှုပ်မှု
 တို့သည်လည်း လျင်မြန်စွာ ကင်းဝေးစေရ၍ စိတ်အေးချမ်းမှု၊
 စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု၊ အပူအပင်ကင်းဝေးလာမှု၊ ရောဂါအနာများ
 ကင်းဝေးလာမှု၊ ကျန်းမာရေးအထူးကောင်းမွန်လာမှုများ ခံစား
 ရရှိနိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်ဝန်ထမ်းများ၊ တပ်မတော်ဝန်ထမ်း
 များ၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ ရာထူးအမြန်တက်စေရမ်း။ အဆင့်
 အမြန်ဆုံး တိုးတက်စေရမ်း။

ဤကဲ့သို့ မထိမိတော့ပတ္တမြား ဂါထာတော် လေး
 ပုဒ်စလုံးကို ၅၄၊ ၅၄၊ ၂၇၊ ၂၇ နှုတ်ဖြင့် မှန်မှန်ရွတ်
 ပေးပါက လောကဓံတရားကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာရတော့မည်။
 အပူအပင်သောဓာတ် ဗျာဓိဒေဝတရားများ ကင်းဝေးပျောက်လာရ
 တော့မည်။ နိမ့်ကျမှုဘဝကိုလည်းကောင်း၊ မြင့်မားမှုဘဝကို
 လည်းကောင်း၊ ဆုံးရှုံးမှုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ချမ်းသာမှုတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ချစ်မှု၊ မုန်းမှုတို့ကိုလည်းကောင်း လွယ်လင့်
 တကူ သက်သက်သာသာဖြင့် လောကဓံတရားတို့ကို ခံနိုင်
 စွမ်းရှိလာရတော့မည်။

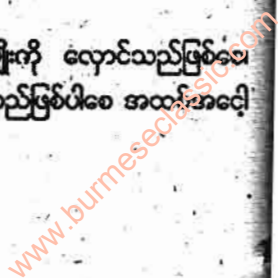
စားရေးသောက်ရေး၊ ဝတ်ရေး၊ သုံးရေး၊ စွဲရေး၊ ငွေရေး
 ကြေးရေးကိစ္စများကစ၍ အပူအပင် ကြောင့်ကြမှုကင်းစွာဖြင့်
 တစ်လပြီးတစ်လ၊ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် အဆင်ပြေချောမွေ့လာ
 ရတော့မည်။ စိတ်ကကြံစည်သမျှ၊ ရည်မှန်းသမျှ ထင်မြင်သမျှ
 ဖြစ်ပေါ်လာရတော့မည်။ မိမိဘဝသည် တည်ငြိမ်မှန်းမသိ
 တည်ငြိမ်လာရတော့မည်။ ငြိမ်းချမ်းမှန်းမသိ ငြိမ်းချမ်းလာ
 ရတော့မည်။ တက်ကြွမှန်းမသိ တက်ကြွလာရတော့မည်။ မိသားစု
 လက်အောက် ငယ်သားများသည်လည်း စည်းလုံးညီညွတ်စွာ
 အေးချမ်းငြိမ်းချမ်းစွာ ရှိလာကြရကုန်မည်။

ဤမထိမိတော့ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော် လေး
 ပုဒ်တို့တွင် (၁)ပုဒ်နှင့် (၂)ပုဒ်တို့ကို ၁၀၈ ခေါက်စီ
 ရွတ်ပေး၍ ကျန်သော လောကီဂါထာ (၃)ပုဒ်နှင့် (၄)ပုဒ်
 တို့ကို ၅၄ ခေါက်စီ မှန်မှန်နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
 ပေးခဲ့သည်ရှိသော် စာမေးပွဲများ၊ ဂုဏ်ထူးများစွာနှင့်တကွ
 အောင်မြင်နိုင်တော့မည်။ အလုပ်စာမေးပွဲများ၊ ရာထူးတိုးစာ
 မေးပွဲများ၊ နိုင်ငံခြားထွက်ခွာရေးအတွက် သံရုံးခင်မူကိစ္စများ၊
 နှုတ်ပြေအမျိုးမျိုးများ၊ ရေးပြေအမျိုးမျိုးများ အကြွေးတောင်း
 ကိစ္စများ၊ အလုပ်တောင်းကိစ္စများ၊ အလုပ်လျှောက်ထားမှု
 ကိစ္စများသည် အထစ်အပေါ့၊ အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူစွာ
 ချောမောစွာ အောင်မြင်ပြီးစီးလာရတော့မည်။

တခြား တခြားသော စီးပွားရေးအလုပ်များ၊ ခက်ခက်
 ခဲခဲရှိသော ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းများ၊ ကြီးမားသော စုပေါင်း
 ကတ်ဆိုင်ကြီးများ၊ ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးများ၊ ကျောက်
 မျက်ရတနာ အရောင်းအဝယ်များ၊ ရွှေဆိုင်များ၊ မြေကွက်၊
 ခြံ၊ အိမ်၊ တိုက်တာအရောင်းအဝယ် ကိစ္စများသည် အထစ်
 အပေါ့၊ အခက်အခဲမရှိ မိမိစိတ်က ဆန္ဒရှိသည်အတိုင်း
 လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်ပြီးစီးလာရတော့မည်။

မည်သည့်ကိစ္စမျိုးကိုမဆို လွယ်ကူစွာပင် အောင်မြင်
 ပြီးစီးနိုင်မည်။ မည်မျှပင် အရေးကြီးသောကိစ္စ၊ ခက်ခဲသော
 ကိစ္စ၊ သေရေးရှင်ရေးတမျှ ကြီးမားသော ကိစ္စ ပြဿနာများ
 ပင်ဖြစ်ပါစေ လွယ်ကူချောမောစွာ စိတ်ချလက်ချ အောင်မြင်
 ပြီးစီးနိုင်တော့မည်။

မည်သည့် ကုန်ပစ္စည်းမျိုးကို လှောင်သည်ဖြစ်စေ၊
 မည်သည့်လုပ်ငန်း မျိုးကို လုပ်သည်ဖြစ်ပါစေ အထက်အပေါ့

မရှိ အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူစွာ အောင်မြင်နိုင်ရတော့၏။

မိမိတို့၏ အလုပ်ဌာနများတွင် ရာထူးတက်စရာ၊ အဆင့်တိုးတက်စရာ ကျန်နေသေးပါက ရှိနေသေးပါက အထစ်အငေါ့ အခက်အခဲမရှိ ဇကန်အမှန်ပင် လျင်မြန်စွာ ရာထူးအဆင့် တိုးတက် လာစေနိုင်တော့၏။

မိမိ၏အိမ်၊ တိုက်ခန်း၊ တိုက်တာ အဆောက်အအုံမှန် သမျှ မိမိပိုင် ခြံဝင်းမှန်သမျှ အန္တရာယ်အတိုက်အခိုက်များ ထင်ထင်စေရ၍ တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလားကဲ့သို့ တက်နေ အလားကဲ့သို့ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံနေရတော့၏။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်ရသော ဂါထာတော်၏ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် မိမိအား မကောင်းကြံစည်၍ မရနိုင်။ မိမိအိမ်ခြံ စသည်တို့သည် ရန်သူမျိုးငါးပါး အန္တရာယ်များမှ ထင်းဝေးစေပါလိမ့်မည်။ မိမိ၏မိသားစု၊ မိမိ၏စီးပွားရေး ထုပ်ဝန်း၊ မိမိ၏စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာရွှေငွေအား လှယက် ထုတ်မှု၊ ဓားပြတိုက်မှု၊ အနကြမ်းစီးမှု၊ ဖောက်ထွင်းမှု၊ ခိုးယူ နှုတ်မှုမှစ၍ ကင်းဝေးစေရတော့၏။

ထို့ပြင် မိမိ၏အိမ်ဂေဟာခြံဝင်း အပါအဝင် မိမိတို့၏ မိသားစုများအား စုန်း၊ နတ်၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေ မြေဘုတ်၊ ဘီရူး၊ သရဲ သဘက်များ၏ ပြုစားနှောင့်ယှက်သော ဘေးရန် နှုတ်ငြင်း ကင်းလွတ်စေရတော့၏။

ထို့ပြင် မိမိ၏ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ အပါအဝင် မိမိ၏ မိသားစုအား ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းအဖြစ် အင်းမြှုပ်ခြင်း၊ နှစ်ထာခြင်း၊ နံနိမ်ခြင်း၊ နတ်စင်မှ ပြုစားတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ နှစ်ထာမှ ပြုစားတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ သစ်ပင်မှ ပြုစားတိုက်ခိုက် ခြင်းများလည်း ထာဝရ ကင်းလွတ်ပပျောက်ကြရကုန်၏။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်နေသော ဂါထာ တော်များ၏ စွမ်းအားသတ္တိကြောင့် မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ် တစ် ချက်တစ်ပျက်အား နေ့စဉ် မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံနေရ၍ မိမိခန္ဓာ ချိန်အား သိဒ္ဓိအပေါင်း တင်ပေးရာလည်း ရောက်နေတော့ ၏။ ထို့ကြောင့် ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်၊ ဆောင်တာတိုင်းရ ဆန္ဒရှိတိုင်း တိုးတက်ပြည့်စုံနိုင်တော့သည် ဆို မှတ်သားထားရပါမည်။

အထူးမှတ်သားရန် အချက်များ

ဤမထီဇောတ ပတ္တမြားဂါထာတော် လေးပုဒ်အား ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်မည်ဆိုပါလျှင် နံနက်စောစော အိပ်ရာမှ ထ၍ မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး နံနက် ၅ နာရီ ၅:၃၀ နာရီ နံနက် ၆ နာရီ စသည်များတွင် ရွတ်ဖတ် သရဋ္ဌာယ်ပေးပါက အလွန်ထိရောက်ပြီး အလွန်အစွမ်းထက် ၍ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်ဟု မှတ်သားကြပါကုန်။ ဤအချိန် အခါကိုမိအောင် မရွတ်နိုင်ပါစေ နံနက် ၇ နာရီမှ နံနက် ၉ နာရီအတွင်း နောက်ဆုံးထား၍ ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်ကြရ၏။ နံနက် ၉ နာရီထက် မလွန်သင့်တော့ပါ။ နံနက်စောစော အလုပ်သွားစရာရှိလျှင် နံနက်စောစောထ၍ အလုပ်သွားမီ ဂါထာရွတ်ဖို့ အချိန်ကို ပေး၍ ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်ပြီးမှ အလုပ် ဆင်းရ၏။ လုပ်စရာရှိသည်များကို ဆောင်ရွက်ကြရ၏။ ဂါထာလေးပုဒ်ကို မရွတ်ရသေးဘဲနှင့် တစ်နေ့တာ အလုပ်များ ကို မစတင်ရာ၊ မလုပ်ရာဟု မှတ်ပါလေ။

ဤမထီဇောတ ပတ္တမြားဂါထာတော် လေးပုဒ်အား

- (၁) အိမ်သာတက်ရင်း မရွတ်ဆိုရ။
- (၂) လမ်းသွားနေရင်း၊ လမ်းလျှောက်နေရင်း မရွတ် ဆိုရ။
- (၃) ရေချိုးနေရင်း၊ အဝတ်လျှော်နေရင်း မရွတ်ဆိုရ။
- (၄) ကားမောင်းရင်း၊ ကားစီးနေရင်း မရွတ်ဆိုရ။
- (၅) ဆိုက်ကားနင်းရင်း၊ ချိုက်ကားစီးရင်းလည်း မရွတ်ဆိုရ။
- (၆) ဈေးရောင်းရင်း၊ ဈေးဝယ်ရင်းလည်း မရွတ်ဆိုရ။
- (၇) မြင်းလှည်းမောင်းရင်း၊ မြင်းလှည်းစီးရင်းလည်း မရွတ်ဆိုရ။
- (၈) စိတ်တိုရင်း၊ ဒေါသဖြစ်နေရင်း ဖြစ်နေဆဲမှာ မရွတ်ရပါ။
- (၉) အရက်သောက်ရင်း၊ လောင်းကစားလုပ်ရင်း မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးလျက် မရွတ်ဆိုရပါ။

ဤအချက် ကိုးချက်စလုံးကို အထူးရှောင်ရှားပါ။ အထူးဆင်ခြင်ပါ။

ဂါထာများရွတ်ဖတ်ရာမှာ ဥပမာ - စိန်ရွှေရတနာ

ကျောက်မျက်များကို ကိုင်တွယ်ရာမှာ ရိုသေစွာ ကိုင်တွယ် သကဲ့သို့ လေးစားစွာကိုင်တွယ်သကဲ့သို့ မွန်မွန်မြတ်မြတ် ကိုင်တွယ်သကဲ့သို့ ဂါထာတော် လေးပုဒ်ကိုလည်း ဤကဲ့သို့ ပင် သဘောထား၍ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကြရာ၏။ အထူးမှာ ကြားလိုသည်မှာ ဤမထိဇောတပတ္တမြားဂါထာတော် လေးပုဒ် ကို ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကြရာ၌ (တစ်နေရာတည်းတွင် တစ် ထိုင်တည်း ဣရိယာပုသ်တစ်ပါးတည်းနှင့် အပြီးရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်ရမည်ကို အထူးသတိထားတတ်ကြပါလေ) အထူး သတိပြုပါလေ။

အကျွန်ုပ် ဝေပုလ္လရာမဆရာတော်သည် မိမိ အထံတော်သို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ရောက်ရှိလာကြကုန်သော ဗုဒ္ဓ သည်၊ အပူသည်၊ သောကသည်၊ ပြဿနာသည် များစွာ တို့အား သူတို့၏ ဗုဒ္ဓများစွာတို့အား တဒဂ်အေးချမ်းအောင်၊ တဒဂ်ငြိမ်းချမ်းအောင်၊ ထာဝရငြိမ်းချမ်းအောင် ဘယ်ပုံဘယ် နည်း ငါသည် စီရင်ပေးနိုင်ပါ့မလဲ။ ဤဗုဒ္ဓများစွာတို့မှ လွတ် မြောက်အောင် ဆရာတော်သည် ဘယ်ပုံဘယ်နည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါ့မလဲဟု အစဉ်အမြဲ စဉ်းစားတွေးခေါ်နေ ခဲ့ပါ၏။ ယခုတော့မှ ဤမထိဇောတ ပတ္တမြားဂါထာတော် သိုက်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရပြီး ဤဂါထာ လေးပုဒ်တို့တွင် နံပါတ် (၁)ဂါထာနှင့် နံပါတ်(၂)ဂါထာ နှစ်ပုဒ် စလုံးသည် ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောတော်မူခဲ့သော လောကုတ္တရာကျမ်းဂန်များမှ ထုတ်နုတ် ထားသော ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို မူတည်ထား၍ ကျန်သော လောကီကျမ်းများမှ ထုတ်နုတ်ထားသော ဂါထာနှစ်ပုဒ်နှင့် တွဲကာ (မထိဇောတပတ္တမြား ရတနာသိုက်ထွက် ဂါထာတော် များ)အဖြစ် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါပြီ။

ကြီးပွားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ချမ်းသာလိုသော ပုဂ္ဂိုလ် များ၊ တိုးတက်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပြည့်စုံစေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ် များ၊ အောင်မြင်စေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အထက်တန်းသို့ အဆင့်မြင့်သော ဘဝသို့ရောက်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် ဤဂါထာတော် လေးပုဒ်စလုံးကို အထူးဂရုစိုက်၍ ရိုသေစွာ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ကြကုန်ရာ၏။ ထူးမြတ်သော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာသုခအပြာဖြာတို့ကို ကောင်းအမှန် ရရှိပေလိမ့် မည်ဟု အထူးသဖြင့် ယုံကြည်ကိုးစားသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် အားကိုးတကြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်သည်ဟု မှတ်ယူကြပါလေ။

ဤမထိဇောတပတ္တမြား ဂါထာတော် လေးပုဒ် စလုံးကို ၁၀၀၊ ၁၀၀၊ ၅၄၊ ၅၄ အခေါက်ရေနှုန်းထား၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၊ စေတီတော်၊ ဓာတ် တော်မွေတော်များ အား အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပြု၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပါက မိမိ ကိုးကွယ်ပူဇော်အပ်သော ရုပ်ပွားတော်၊ စေတီတော်၊ ဓာတ် တော်၊ မွေတော်များသည် ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးနိုင်သည် အထိ အစွမ်းထက်မြက်နိုင်တော့သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။

ဤမထိဇောတပတ္တမြား ဂါထာတော် လေးပုဒ်အား နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ၁၀၀၊ ၁၀၀၊ ၅၄၊ ၅၄ အခေါက်ရေနှုန်းထား အတိုင်း ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ် ဆုတောင်းပါက မည်သည့် ကိစ္စမဆို မအောင်မြင်နိုင်တာမရှိနိုင်။ မည်သည့်စီးပွားရေးမဆို မတိုးတက်တာ မရှိနိုင်။ မည်သည့်အမှုကိစ္စ ပြဿနာမျိုးကို မဆို မနိုင်တာမရှိနိုင်။ ငွေရေးကြေးရေး လာဘ်လာဘများ လည်း မဝင်တာမရှိနိုင်။ အထူးသဖြင့် လာဘ်လာဘများ ဆထက်ထမ်းပိုး စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲ ဖြစ်လာကြကုန်တော့၏။

ဤဂါထာတော် လေးပုဒ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကိုလည်း စည်ကားပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်း ကြပါလေ။ စားလည်း စားပါ။ လှူလည်း လှူပါ။ သာသနာ လည်းပြုပါဟု တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။ သို့မှသာလျှင် ကုသိုလ် လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝ၊ သာသနာလည်းပြု၊ မြတ်သောဘဝ တစ်ခုဟု သိမှတ်ကြကုန်ရာ၏။

ဝေပုလ္လရာမဆရာတော်

မှတ်ချက် : ။ ထိုဂါထာတော်အကြောင်းကို "ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် ကျွန်တော်" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆရာတော် ဝေပုလ္လရာမနှင့်တွေ့စဉ်က ရရှိခဲ့ကြောင်း ရေးသားပြီးခဲ့ ပါပြီ။ ကိုယ်တိုင် ရွတ်ဆိုထူးခြားခြင်းကြောင့် ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ရေးသားချီးမြှင့်ပေးပါရန် တောင်းဆိုခဲ့သဖြင့် ဆရာတော်မှ ရောင်ပြန်ပရိသတ်အတွက် ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ် ပါသည်။

မောင်မောင်မြင့်ဒေ

မွေးကင်းစကလေးဆံပင်ကိုကြည့်၍ ကလေး၏စရိုက်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်း

■ မဟာနွယ် (ပညာရေး)

နေ့တစ်နေ့၏ သက်တမ်းမှာ အရုဏ်နှင့် ဆည်းဆာကြား၌ ရှိလေသည်။

လူတစ်ဦး၏ ဘဝတစ်ခုမှာ မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းကြား၌ ရှိ၏။

လူသည် အကောင်းနှင့်အဆိုးရှိ၏။ ဘဝခရီးလမ်းမှာ ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ ညင်သာချောမွေ့ခြင်းတို့နှင့်လည်း ကြုံဆုံရပေမည်။

အရေးကြီးသည်မှာ လူ၏ စရိုက်ဗီဇပင် ဖြစ်သည်။ ဗီဇစရိုက်သည် မွေးဖွားကတည်းကပင် အများအားဖြင့် ပါလာတတ်သည်။

ယင်းဗီဇစရိုက်သည် ကောင်းမွန်သော ဗီဇစရိုက်ဖြစ်ရန် လိုသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ပြုပြင်ပေးရန် အရေးကြီး၏။

လူတစ်ဦး၏ ရုပ်လက္ခဏာကို ဖတ်ရှုတတ်သူအဖို့ ယင်းရုပ်လက္ခဏာအရ ထိုသူ၏ ဗီဇစရိုက်နှင့် ပင်ကိုအရည်အသွေးတို့အား သိရှိနိုင်သည်။

အထူးသဖြင့် လက်ဝါးပြင်၏ အရေးအကြောင်းများအား ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး ကောက်ချက်ချကြ၏။ သို့သော်လည်း မွေးကင်းစ ကလေးတစ်ယောက်အဖို့ လက်ဖဝါး၌ အရေးအကြောင်းတို့မှာ ပီသထင်ရှားခြင်း မရှိသေးချေ။ ထို့အပြင် အရေးအကြောင်းတို့မှာလည်း စုံလင်ခြင်း မရှိလှသေးချေ။

ကလေးသည် ဖယောင်းသားနှင့်တူ၍ လိုသလို ပုံသွင်း၍ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုအတွက် ဝိုကြွေးကာ နို့ရည်တောင်းဆိုဘတ်သော မွေးကင်းစကလေးတစ်ယောက်၏ စရိုက်ဗီဇအား သိရှိနိုင်ရန် ခက်ခဲလှ၏။ ကြိုတင်သိရှိနိုင်ပါမူ ကြိုတင်ပြုပြင်၍ရ၏။

ဤတွင် မွေးကင်းစကလေးတစ်ဦး၏ ဆံပင်ကို ကြည့်၍ဖြင့် ထိုကလေး၏ ဗီဇစရိုက်ကို လေ့လာအကဲခတ်နိုင်သည်။ ယင်းမှာ ခက်ခဲလှသော ပညာတစ်ရပ်တော့မဟုတ်ပါ။

မွေးကင်းစကလေး၏ ဆံပင်ကိုကြည့်ရုံဖြင့် ကလေး၏ ပင်ကိုအရည်အသွေးကိုသိရှိနိုင်သော ရုပ်လက္ခဏာဖတ်အတတ်ပညာမှာ ရှေးကတည်းကပင် တည်ရှိပြီးသားဖြစ်၏။ ဤတည်ရှိပြီးသား ပညာရပ်အား မိခင်တိုင်း၊ ဖခင်တိုင်းအတွက် မိမိသားသမီးအကြောင်း ကြိုတင်သိရှိထားနိုင်ရန်အတွက် ဖော်ထုတ်တင်ပြအပ်ပါသည်။

၁။ နူးညံ့ပျော့ပြောင်းသော ဆံပင်

မွေးကင်းစ သင်၏ရင်သွေးမှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော ဆံပင်ပါလာလျှင် ထိုကလေးသည် ကျန်းမာရေးချစ်ချာတတ်သောကြောင့် ဤကလေးမျိုး၏ ကျန်းမာရေးအား အထူး သတိထားကာ စောင့်ရှောက်ရန် လိုအပ်လေသည်။

၂။ ကြမ်းတမ်းသောဆံပင်

အချို့မွေးကင်းစကလေးများမှာ ဆံပင်များသန်စွမ်း၍ ကြမ်းတမ်း၏။ ထိုကလေးမျိုးသည် မည်သို့ပင် လျစ်လျူရှုထား၍ ပစ်ထားစေကာမူ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်နေမည် ဖြစ်သည်။ ဆံပင်ကြမ်းသောကလေးများ အားခွန်ပြည့်ဝပြီး သန်မာသူလည်း ဖြစ်သည်။

၃။ မည်းနက်သောဆံပင်

မွေးကင်းစကလေး၏ ဆံပင်မှာ မည်းနက်နေပါက အလွန်ကောင်းသော သွင်ပြင်လက္ခဏာဖြစ်ပါသည်။ ဆံပင်မည်းနက်သော ကလေးမှာ သုခုမ အနုပညာကို ဝါသနာပါတတ်၏။ သို့သော်လည်း စိတ်ထိခိုက်လွယ်သောကြောင့် ဤကလေးမျိုးအား ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရာ၌ အကြမ်းနည်းကိုမသုံးဘဲ ပျော့ပျောင်းညင်သာစွာ ကိုင်တွယ်သင့်သည်။ မကောင်းကို အကောင်းထင်တတ်၏။ သစ္စာသမာဓိလည်း ရှိတတ်သူမျိုးဖြစ်သည်။

၄။ ဖြောင့်သောဆံပင်

မွေးကင်းစကလေး၏ ဆံပင်သည် ဖြောင့်သော ဆံပင်ဖြစ်ပါက ထိုကလေးသည် စိတ်ကောင်းနုလုံးကောင်း ရှိတတ်၏။ ထိုကလေးသည် ဩဇာအာဏာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတတ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုကလေးမျိုးမှာ အတိုက်အခံပြုလုပ်တတ်သော ဝါသနာရှိသည်။

၅။ နီကြောင်သောဆံပင်

မွေးကင်းစကလေး၏ ဆံပင်အရောင်မှာ နီကြောင်ကြောင်အဆင်းရှိပါက ချစ်လွယ်ခင်လွယ်သော သဘောရှိ၍ မျက်နှာရှင်ချိုနေတတ်သည်။ သို့သော်လည်း စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိ၍ သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားတတ်သည်။ အေးစက်မနေတတ်ချေ။ ဤသို့ စိတ်မြန်တတ်၍ အမှားအယွင်းများနှင့် ကြုံရတတ်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာပင် စိတ်မြန်ပြီး စူးစမ်းတတ်မှု၊ အငြိမ်မနေတတ်မှုကြောင့် ထိခိုက်မှုများနှင့် ကြုံရတတ်၏။

၆။ လှိုင်းတွန့်ထနေသောဆံပင်

မွေးကင်းစကလေး၌ လှိုင်းတွန့်ထနေသော ဆံပင်ပါရှိလာပါက တစ်နည်းအားဖြင့် အနည်းငယ် ကောက်ယောင်ယောင်ဆံပင်ရှိပါက ထကြွလှုပ်ရှားသောသူမျိုး ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် သည်းခံတတ်သော်လည်း စိတ်ပျက်လွယ်တတ်သည်။

၇။ ညိုသောဆံပင်

မွေးကင်းစကလေး၏ ဆံပင်သည် အချို့မှာ ညိုနေတတ်သည်။ ညိုနေတတ်သည်ဆိုခြင်းမှာ အနက်ရောင်ဖျော့ဖျော့ အရောင်ကို ဆိုလို၏။ ထိုကလေးမျိုးမှာ သနားကြင်နာတတ်၍ ဖော်ရွေမှုရှိသူမျိုး ဖြစ်သည်။ ကတိသစ္စာ တည်ကြည်သူမျိုးလည်း ဖြစ်သည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူလည်း ဖြစ်သည်။

၈။ ရွှေရောင်ဆံပင်

ရွှေရောင်ဆံပင်ပိုင်ရှင် မွေးကင်းစ ကလေးများမှာ အနုပညာဉာဉ်ရှိသည်။ စိတ်ကူးအတွေးကောင်းတတ်သည်။ အများအားဖြင့် ပန်းချီ၊ ဂီတ၊ ကဗျာတို့၌ ဝါသနာပါတတ်သူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။

မွေးကင်းစအချိန်၌ တည်ရှိနေသော ကလေး၏ ဆံပင်သည် ကြီးသည်အထိ တစ်သမတ်တည်း မပြောင်းလဲဘဲ ဖြစ်တည်နေတတ်သကဲ့သို့ ငယ်ငယ်ကပင် ဆံပင်အရောင်အသွေးနှင့် ကြီးလာသောအခါ ဆံပင်အရောင်အသွေးတို့ မတူညီဘဲ ကွာခြားသွားတတ်ခြင်းလည်း ရှိတတ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ယခုရေးသားတင်ပြထားချက်သည် မွေးကင်းစအချိန်၌ ပါရှိလာသောဆံပင်ကို ကြည့်စစ်တမ်းထုတ်ယူရန်သာ ဖြစ်၏။

ကြီးလာသောအခါ ဆံပင်အရောင်အသွေး၊ အကော က်အဖြောင့်တို့ ပြောင်းလဲမှုနှင့်ကား သက်ဆိုင်မှုမရှိချေ။

ယခုဖော်ပြသော အချက်များဖြင့် မိမိတို့သားသမီးများကို ဆံပင်ကြည့်ကာ စစ်တမ်းထုတ်ယူနိုင်ကြ၏။

မဟာနွယ်(ပညာရေး)

ခေါင်းလောင်းလေးတွေ မြည်နေပြီ

ထိပ်တင်ထွေး

၃၁ ၁၂ ၉၉ နေ့။
သက္ကရာဇ်တစ်ခု၏ နောက်ဆုံးနေ့။
ယခုနှစ်မှာ ထူးခြားသည်က ရာစုနှစ် (ထောင်စုနှစ်)
တစ်ခု၏ အနှိမ်နေ့။

ခရစ်သက္ကရာဇ်၏ နောက်ဆုံးညမှာ နှစ်သစ်ကို ကြိုဆိုတတ်ကြသည်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း မြန်မာ့အယူအလေ့အထမဟုတ်သည့် အလုပ်ကို ရူးသွပ်ပျော်မောစွာ ကြိုဆိုခဲ့ကြဖူးသည်။ သည်နေ့တွင်မူ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက နှစ်ကူးအကြိယွဲလုပ်မည်ဟု သတင်းကြားရသည်။ (ယခင်နှစ်တွေက လုပ်ဖူးသလား။ မလုပ်ဖူးသလားတော့ ကျွန်တော်မသိ) သူ့နှစ်ကူးအကြိယွဲအတွက် ကျွန်တော့်ကို ဖိတ်ကြားခြင်း မရှိ။ သူနှင့်ကျွန်တော်က ရင်းနှီးသော်လည်း စရိုက်ချင်းက မတူ။ ကျွန်တော်က သူ့ရာမေရယကို ခုံမင်နှစ်ခြိုက်သူ။ သူက အနံ့ပင်ခံတတ်သူ မဟုတ်။ ဘုရားအလုပ်၊ တရားအလုပ်မှာ ပျော်မွေ့ကြည်နူးနေသူ။

ကျွန်တော့်ကို မဖိတ်ကြားပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွက်သည် ရာစုနှစ် အကြိယွဲကလေးကို ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ချင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် “ဟေ့လူ ခင်ဗျား နှစ်သစ်ကူး အကြိယွဲကို ကျုပ်လာခဲ့မယ်”ဟု ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပင် တောင်းဆိုမိသည်။ သူကမငြင်း။ “လာခဲ့လေဗျာ။ ခင်ဗျားလာလို့ ဘာဖြစ်မှာလဲ။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်သစ်ကူးအကြိယွဲက အေးအေးေးေးေးေး လုပ်မှာ”ဟူ၍ စကားကြီးလေး ချည်လိုက်သည်။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်။ ကျွန်တော်က လူဆို။ သောက်စားမူးယစ်ပြီးလျှင် (တစ်ခါတစ်ရံ) ရမ်းကားတတ်သည်။ ကျွန်တော်ရမ်းကားမှုကို သူခံစားခဲ့ဖူးပြီး ပြီ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို စကားဦး သန်းလိုက်ခြင်းပင်။

ည ၉း၀၀ နာရီလောက်မှာ သူ့အိမ်ကို ကျွန်တော်

ရောက်သွားသည်။ အိမ်ဖိနပ်ချွတ်ကို ဝင်သည်နှင့် ကျွန်တော့်ခေါင်းကို တစ်စုံတစ်ခု ဝင်ဆောင့်၏။ ‘ချလွင်’ခနဲ မြည်သွားသည်။ ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်လျှင် ခေါင်းလောင်းလေးတစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော့်အရပ်က ငါးပေကျော်ကျော်။ ကျွန်တော့်လို ဂျပတစ်ယောက် ခေါင်းနှင့်မလွတ်အောင် ဘာကြောင့် နိမ့်နိမ့်လေးချိတ် ဆွဲထားရပါလိမ့်ဟု ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ စန်းစနောင့်ဖြစ်သွားသည်။

အိမ်ထဲရောက်လျှင် လူအတော်များများ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော့်ကို ထမင်းကျွေး၏။ ဟင်းလျားများက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာရှိလှ၏။ ကျွန်တော်လည်း စားပြီးလျှင် အနားယူ၏။ သူငယ်ချင်း၏ အစီအစဉ်ကား ည ၁၂း၀၀ နာရီထိုးသည်နှင့် မုန့်ဟင်းခါးစတုဒိသာ ကျွေးမည်ဖြစ်၏။ အချင်းလေးပေ၊ အမြင့်လေးပေခန့်ရှိသော ဒန်အိုးကြီးဖြင့် မုန့်ဟင်းခါးဟင်းရည်ချက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ၁၀ နာရီခန့်ရှိလျှင် ပစ်ကပ်ကားတစ်စင်း ထိုးဆိုက်လာ၏။ ကားပေါ်တွင် မုန့်ဟင်းခါးဖတ်များပါလာ၏။ ကျွန်တော် အံ့ဩသွား၏။ မုန့်ဖတ်က ပိဿာချိန် ၂၀၀။

၁၁း၀၀ နာရီ ထိုးချိန်တွင် သူငယ်ချင်းအိမ်ရှေ့ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေက အုန်းအုန်းထအောင် စုရုံးရောက်ရှိလာကြပြီ။ သူငယ်ချင်းမိသားစု၏ အစီအစဉ်အတိုင်း စောင့်ဆိုင်းလုပ်ကိုင်ပြီးလျှင် အကျွေးအမွှေးဖြုတ်ရာ နှစ်သစ်မနက် ၂း၀၀ နာရီထိုးသည်နှင့် မုန့်အချိန် ၂၀၀ က ပြတ်သလောက်ရှိသွားပြီ။ သူငယ်ချင်း၏ အလှူဒါနကိုကြည့်ပြီး ပီတိပွားရ၏။ မုဒိတာပွားရ၏။ သူ့အလှူအတွက် ပံ့ပိုးကူညီသူတွေကိုလည်း ကြည့်ပြီး ကြည့်ရပေ၏။

သူငယ်ချင်းနှင့် ကျွန်တော်က လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တွေ။ မရှိအတူ၊ ရှိအတူ နေကြသူတွေ။ ကျွန်တော်နှင့်သူ မတွေ့ရသည့် ငါးနှစ်ခန့်ကာလမှာ အပြောင်းအလဲကြီးများလဲသွားရသည်ကို ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။ သို့နှင့် လူရှင်းသည်အချိန်တွင် သူ့အခြေအနေ ပြောင်းလဲထားပုံကို မေးကြည့်မိသည်။

“ခင်ဗျားအလှူကတော့ ထမင်းရည်ချောင်းစီး ဆိုသလိုပါပဲဗျာ။ ခင်ဗျားအခုလိုဖြစ်လာတာ ဘာတွေလုပ်ခဲ့လို့လဲ”

“မလုပ်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်အလုပ်ကို လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်းပဲ လုပ်တာပါ။ ဘာမှ မဟုတ်မဟတ် မလုပ်ရပါဘူးဗျာ”

“မဟုတ်ဘူးလေဗျာ။ ခင်ဗျား အခုလို လှူဒါန်းနိုင်အောင် စီးပွားတိုးတက်လာတာကိုသိချင်လို့ မေးတာပါဗျာ”

“အင်း... ပြောရရင်တော့ ခင်ဗျား ယုံချင်မှယုံဖမ်း ကျုပ်အိမ်ပေါက်ဝမှာ ခေါင်းလောင်းလေး တွေ့တယ်ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ။ ကျုပ်လို ပုကွကွလူ ခေါင်းနှံမလွတ်အောင် ချိတ်ဆွဲထားလို့ စိတ်ထဲ ခိုးလုခုလုဖြစ်ရသေးသဗျ”

“အဲဒါ တမင်လုပ်ထားတာဗျ။ ခေါင်းလောင်းသံဆိုတာ အလွန် ချိုကြည်တာ မဟုတ်လား။ မင်္ဂလာရှိတဲ့အသံပေါ့ဗျာ။ ခေါင်းလောင်းသံကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တဲ့သူ မရှိဘူးဗျာ။ စိတ်ကြည်နူးတာပဲ ရှိတယ်။ ကျုပ် အလုပ်သွားရင်ဖြစ်စေ၊ အပြင်ထွက်ရင်ဖြစ်စေ အဲဒီခေါင်းလောင်းကို သုံးကြိမ်လောက်လှုပ်ပြီးမှ သွားတတ်တယ်။ အဲဒီအသံကြားရင် ကျုပ်အကြံအစည်အောင်တယ်။ အလုပ်အကိုင်တွေ အဆင်ပြေတယ်”

“တယ်ဟုတ်ပါလား။ ကျုပ်လည်း အိမ်မှာ ခေါင်းလောင်းဆွဲထားတော့မယ်”

“နေဦးဗျာ။ အဲဒါတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်အခြေတမ်းရွတ်တဲ့ ဂါထာတစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်”

“လုပ်စမ်းပါဦးဗျာ။ ဘယ်ဂါထာလဲ”

“တတ်ကြီးလေးပါ ဂါထာလို့ ခေါ်တယ်ဗျာ။ စမကြီးလေးလုံးဂါထာလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဂါထာရဲ့ အစစလုံးတွေတစ်ခုစီ ဝ၊ ဝ၊ ဝ၊ ဝ တွေ ပါတာကိုး။ ကပ်ရောဂါကင်း

တယ်။ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်တယ်။ စိတ်တည်ကြည်ရွှင်လန်းတယ်။ တွေဝေမိန်းမောမှု မရှိဘူးဗျာ။ စိတ်ကြည်ရင် အကြံဉာဏ်ကောင်းတာပေါ့။ အကြံဉာဏ်ကောင်းတော့ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်အပြင်ထွက်တိုင်း အဲဒီဂါထာ ကိုးခေါက်ရွတ်ပြီး အဲဒီခေါင်းလောင်းလေးကို ကိုးကြိမ် လှုပ်ခေါက်သွားတာပဲ။ အဲဒီလိုလှုပ်ပြီးတဲ့နောက် ကျုပ်မှာ စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက်လာသလို ခြွေရံသင်းပင်းတွေလည်း တိုးပွားလာတာ ခင်ဗျားအမြင်ပဲလေ”

“ကောင်းပါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားဂါထာလေး ကျုပ်ကို ပေးစမ်းပါဦး”

“ဂါထာက တိုတိုလေးပါ။ ခင်ဗျား စာရွက်နဲ့လိုက်ရေးဗျာ”

သူငယ်ချင်းက ဗလာစာအုပ်မှ စက္ကူတစ်ရွက်ကို ဖြုတ်ပြီး ဘောပင်နှင့်အတူ ပေးသည်။ ပြီးလျှင် နှုတ်မှ အလွတ်ရွတ်ပေးသည်။

တတ်ကြီးလေးပါဂါထာ
စက္ကူမှာစရ ဟစ်ဇ္ဇော၊ ဓမ္မည၊ ဓမ္မသာမိကော၊
ဗလူပေတော ဗလဓရော၊ ဝရဒေါ ဓေတုမေဝရံ။

ကျွန်တော်လည်း ထိုဂါထာကို ရေးချွတ်ပြီး အလွတ်ရအောင် ကျက်မှတ်ထားလိုက်၏။ အိမ်တွင်လည်း ခေါင်းလောင်းကလေး တပ်ဆင်ထားလိုက်၏။ အဝင်အထွက် ခေါင်းလောင်းသံမြည်အောင် စီစဉ်ထားလိုက်၏။ ယခုသော် ကျွန်တော့်အိမ်တွင် ခေါင်းလောင်းကလေးတွေ မြည်နေပေပြီ။ ဂါထာသံတွေ ညံ့နေပေပြီ။ ကျွန်တော့်မိသားစု သာယာကြည်နူးမှုကိုလည်း လက်တွေ့ခံစားနေရပေပြီ။

ထိပ်တင်ခဲထွေး

ကံမြင့်စေသူ တံခွန်လှူ

■ စောယုန္တယ်

ဒီအပတ် အင်္ဂါနေ့ ညနေလေး မှာတော့ ကျွန်မဟာ ကျွန်မအဘရိရာ မရမ်းတလင်း အယူတော်မင်္ဂလာခြံကို အဘကြိုက်တဲ့ မုန့်ဟင်းခါးချိုင့်လေးဆွဲ ပြီးတော့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

အခုဆို သောကြာနေ့တွင် မဟုတ် တော့ဘဲ အင်္ဂါနေ့ ညနေတွေမှာပါ ကျွန်မရောက်နေပါပြီ။ အဲဒါကတော့ အဘရဲ့ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေ အတွက် ဓာတ်ကြီးလေးပါးယတြာပွဲ ကို အပတ်စဉ် သွားနေလို့ပါပဲ။

ရှေးဆရာမြတ်များဟာ ခုနစ် ရက်သားသမီးတွေရဲ့ လောကီလော ကုတ္တရာ အကျိုးအတွက် ဓာတ်ကြီး လေးပါးယတြာကို မကြာခဏ ပြုလုပ် ပေးဖို့ ညွှန်ကြားခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း အဘက ရှေး ဆရာမြတ်များရဲ့ ညွှန်ပြမှုအတိုင်း အင်္ဂါနေ့ညနေ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မနက်ပိုင်းမှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ယတြာပွဲကြီးကို အဘက စေတနာမေတ္တာနဲ့ လုပ်ပေး တဲ့အတွက် ကျွန်မတို့လည်း အဘကို တစ်တတ်တစ်အားကူညီဖို့ အင်္ဂါနေ့ ညနေတိုင်း သွားရတာပါ။

အဲဒီ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ယတြာ နေ့မှာပဲ အဘဟာ သူ့ရဲ့ သားတပည့် တွေအတွက် ပညာရပ်အသစ်တွေ၊ အဓိဋ္ဌာန်အသစ်တွေ၊ သူ့ရှာဖွေပြုစု ထားတဲ့ ဗဟုသုတတွေကို ပြောပြလေ့ ရှိပါတယ်။

ဒီနေ့ညနေ ကျွန်မရောက်သွား တဲ့အချိန်မှာတော့ အဘရှေ့မှာ အဘ ရဲ့သားတပည့်တွေ စုံနေပါပြီ။ ကျွန်မ ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အဘက သူပြော နေကျစကားကို ဆက်ပြောပါတယ်။ အဲဒီ မင်းတို့သင်နေတဲ့ အတတ်ပညာ ဟာ ကြားဝါနေဖို့ မဟုတ်ဘဲ အရေး ကြုံလာတဲ့အချိန်မှာ ခုနစ်ရက်သား သမီးတွေအတွက် ဖော်ထုတ်ပြီး ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း၊ ဒါမှလည်း လူသူတော်ကောင်းတွေ၊ ဆရာသမား ကောင်းတွေ ဖြစ်သင့်ကြောင်း ပြောပြ ပါတယ်။

အဲဒီလို အတတ်ပညာကောင်း တစ်ခုတည်းမှာ ပါဝင်နေတဲ့ ဓာတ် တံခွန်လှူခြင်းအကြောင်းကို အဘက ကျွန်မတို့တစ်တွေကို ပြောပြပါတယ်။ ရှေးပုဂံမင်းလက်ထက်က လွန်စွာတတ် ကျွမ်းသော အင်္ဂါစွာဆရာကြီး ဆရာ ပိုရဲ့ ဓာတ်တံခွန်လှူခြင်းအကြောင်း ကို ပြောပြပါတယ်။

ဓာတ်တံခွန်လှူခြင်းဟာ ဘဝမှာ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးတွေ ကျော်လွှား နေရသူတွေ၊ ဘာကိစ္စမဆို လုပ်တိုင်း မအောင်မြင်တဲ့လူတွေ၊ အလုပ်တစ်ခု လုပ်ဖို့ တော့တော့ဆိုင်ဆိုင်ပြောဆိုပြီးမှ မကြာခဏ ပျက်သွားတာတွေ၊ ဘဝ မှာ လုပ်တိုင်းမအောင်မြင်သူတွေ အတွက်၊ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရင်း၊ လှော် ရင်းနစ်နေသူတွေအတွက် နည်းလေး

ဖြစ်ပါတယ်။

ပုဂံမင်းနဲ့ မင်းတုန်းမင်းတို့ အပြိုင် အဆိုင်အနိုင်ရဖို့ ကြိုးစားနေရာမှာ ဆရာပိုကြီးက မင်းတုန်းမင်းဘက်က ပါဝင်ပတ်သက်ပြီး ဒီဓာတ်တံခွန် လှူ ခြင်းခြင်းကို နည်းပေးလိုက်တဲ့အတွက် မင်းတုန်းမင်းကြီး နန်းရသွားတာလို့ ရှေးဆရာမြတ်တွေကပြောကြားပါတယ်။

ဒီနည်းကို ရှေးလူကြီးသူမများ က ဆရာဖင်ခု သူကောင်းပြုလို့ မှတ် တမ်းတင်ထားပါတယ်။

တံခွန်လုံး လုပ်ပုံလုပ်နည်းက တော့ တံခွန်လုံးရှည်ကို တစ်ထောင့် တစ်လက်မ ရှည်လျားအောင် ထားရ ပါတယ်။ တံခွန်လုံးရဲ့ အမြိတ်အရှည် လေးကိုတော့ တစ်ထွာရှည်ရပါတယ်။

တံခွန်လုံး ပိတ်သားလေးမှာ တော့ မိမိရဲ့မွေးနံကို ထိပ်ဆုံးမှာရေး ပြီး သူ့ရဲ့ ဆပွတ်သွားလင်္ကာဖြစ်တဲ့ သူ့ရဲ့ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒြော၊ သော ရီ၊ ဂုရု၊ ဘောမ ဆိုတဲ့ ဆပွတ်လင်္ကာ လေးကို ဟင်္သာပြဒါးခဲနဲ့ အစီအစဉ် အတိုင်း ထိပ်ဆုံးကနေ အောက်ဆုံးကို ရေးရပါတယ်။ မိမိမွေးနံကတော့ အမြင့်ဆုံးမှာ ရေးသားရပါတယ်။

နောက်ပြီး အဲဒီတံခွန်လုံးကို မွေး နံရှင်ရဲ့ တြိရန်းနေ့ သုံးရက်မြောက်နေ့ မှာ မနက် ၁၁ နာရီမှာ တံခွန်လုံးကို ချိတ်တင်ရပါမယ်။ အဲဒီတံခွန်လုံးရဲ့ ထိပ်မှာချည်ပြီး ကြိုးတစ်ထောင်နဲ့ကပ်

ထော အရှည်ထားပြီး အဲဒီခုနစ်တောင်
ခွံတဲ့ ဝါးလုံးမှာ ချည်လိုက်ပါ။

နောက်ပြီး အဲဒီ တနင်္ဂနွေသား
သမီးတွေရဲ့ စတုရန်းထောင့်ဖြစ်တဲ့
ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်မှာ ၁၀ တောင်အထက်
မြင့်တဲ့ သစ်ပင်မှာ ထိုဝါးလုံးကို ချည်
လိုက်ပါ။ ၄၅ ရက်အတွင်း တူးထူး
ခြာခြားပဲ အဲဒီတနင်္ဂနွေသားသမီးဟာ
မိမိဘဝမှာ တွေ့နေတဲ့အခက်အခဲတွေ
ဟာ သိသိသာသာပြေပျောက်ပြီး ကိစ္စ
တစ်ခုလုပ်တိုင်း လုပ်တိုင်း မအောင်
မြင်တဲ့သူအဖို့ အောင်မြင်မှုတွေဟာ
အလီလီရလာပြီး အလုပ်တွေ မကြာ
ခဏ ပျက်လာသူတွေအတွက် အောင်
မြင်မှုတွေ၊ ငွေကြေးအစုလိုက်အပြုံ
လိုက် လာဘ်ဝင်လာမှုတွေဟာ ၄၅
ရက်အတွင်း မုချမသွေ ဝင်လာမှာပါ။

အဲဒီနည်းလေးမှာ နွေသား
အလိုက် ချိတ်ရမည့်နေ့ဟာ တြိရန်း
ဖြစ်နေပြီး ချိတ်ရမည့်အရပ်ဟာ စတု
ရန်းထောင့်ဖြစ်တဲ့ မိမိအိမ်ရဲ့လေးခု
မြောက် ထောင့်လေးမှာ ချိတ်ဆွဲလိုက်
ခြင်းပါပဲ။ အဲဒီလို စတုရန်းထောင့်ဟာ
မိမိတို့ရဲ့ ဘုမ္မိအရပ်လည်း ဖြစ်နေပါ
တယ်။

အဲဒီ အကြောင်းအရာလေးကို
အဘပြောပြနေချိန်မှာပဲ ကျွန်မဟာ
လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က အကြောင်းအရာလေး
တစ်ခုကို ရုတ်ခြည်း သတိရလိုက်ပါ
တော့တယ်။

အဲဒါကိုလည်း အဘက ကျွန်မ
တို့ကို ပြောပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ အဲဒီလိုပဲ
ကျွန်မကလည်း ကျွန်မရဲ့မိတ်ဆွေ
တွေ၊ ကျွန်မရဲ့အကြံဉာဏ်ကို လာ
တောင်းနေကြသူတွေကိုလည်း ကျွန်မ
က တစ်ဆင့်ပြန်လည် နည်းပေးနေတဲ့

နည်းဟောင်းတစ်ခုပါပဲ။

ကျွန်မမှာ မိတ်ဆွေကဲ့သို့ရင်းနှီး
နေတဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေ
လုပ်နေတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ပရိသတ်မိတ်ဆွေ
ကိုလွန်းအောင်ကျော်နဲ့ မနုနုရီဟာ
ကျွန်မဆီကို မကြာခဏရောက်လာပြီး
ကျွန်မရဲ့ နည်းပေးလမ်းညွှန်မှုတွေ၊
အကြံဉာဏ်တွေကို လာရောက်ယူနေ
သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်ကဆိုရင် မျက်စိပါဝါ
အားနည်းလို့ မျက်မှန်ဒီဂရီ ထပ်တပ်
ရမယ့်အချိန် သူတို့ရောက်လာပြီး ..
“ဟာ ... ဆရာမ မျက်မှန်လဲပါ။
မျက်မှန်လျှင်ဒါနဲ့ပါရစေ” ဆိုပြီး ကျွန်မ
ကို မေတ္တာဦး အထူးကုဆေးခန်းကို
ခေါ်သွားပြီး ချက်ချင်းပဲ မျက်မှန်
အသစ်ပြုလုပ်ပေးခဲ့သူတွေပါ။

ပြောရရင်တော့ ကျွန်မအပေါ်
ကျေးဇူးရှိသူလို့ သတ်မှတ်ရရင်လည်း
မမှားဘူးပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်
ကျွန်မရဲ့မျက်စိ အကြည်ဓာတ်ကောင်း
ဖို့ သူတို့ဟာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးသူ
တွေ ဖြစ်လို့ပါပဲ။

သူတို့ဟာ အဲဒီအချိန်မှာ ဆောက်
လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုကို အပြိုင်
အဆိုင်အနေနဲ့ ရယူဖို့အတွက် ကြိုး
ပမ်းနေချိန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ
ကလည်း ဖြစ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ၊ ဇော
တွေများပြီး ဘာမှ ရှင်းပြမနေတော့
ဘဲ ဒီနေ့၊ ဒီအချိန်မှာ၊ ဒီနေရာမှာ၊
ဒီတံခွန်လေးကို လှူပါလို့ ပြောလိုက်ပါ
တယ်။

ကျွန်မကိုယ်တိုင်ပဲ ဟင်္သာပြဒါး
ခဲနဲ့ ဆပွတ်အလင်္ကာနဲ့ သူ့မွေးနံကို
တိုင်ထိပ်မှာထားပြီး ရေးပေးလိုက်ပါ
တယ်။

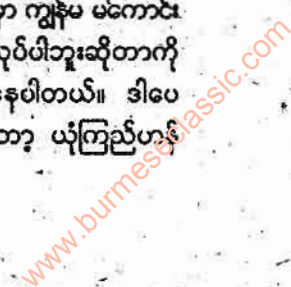
အဲဒီမှာ ချိတ်ရမယ့်အရပ်ဆို
ပြောတဲ့အခါ သူ့ရဲ့ဘုမ္မိအရပ်မှာရှိတဲ့
သစ်ပင်ရဲ့ ၁၀ တောင်အထက်မြင့်တဲ့
သစ်ပင်မှာချည်လိုက်ပါလို့ ပြောတဲ့
အချိန်မှာ သူက ခဏတွေသွားတာ
တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

သူ့ရဲ့စတုရန်းအရပ်လို့ မပြော
ဘဲ ဘုမ္မိအရပ်လို့ ပြောလိုက်တာ
ကြောင့် ဘုမ္မိဟာ ညံ့တဲ့အရပ်လို့ သိ
ထားတဲ့အတွက် ကျွန်မများ မှားပြောမိ
သလားလို့ သူက ပြန်မေးပါတယ်။

သူ့အမျိုးသမီးကလည်း ဟုတ်ပါ
တယ်နော် ဆရာမလို့ ပြန်မေးရှာပါ
တယ်။ ကျွန်မလည်း ကျွန်မရဲ့ပညာ
ရပ်ဟာ မှန်ကန်နေတာကြောင့် သူတို့
ဘာကြောင့်ပြန်မေးတယ်ဆိုတာ မစဉ်း
စားမိဘဲ သူ့ချိတ်စရာရှိတဲ့၊ ချိတ်ရ
မည့်နေ့ နေရာတွေကိုသာ ဆက်ပြော
ပြနေမိပါတယ်။ သူတို့ ဘာဖြစ်သွား
တယ်ဆိုတာ အဲဒီအချိန်က သတိ
မထားမိလိုက်ပါဘူး။

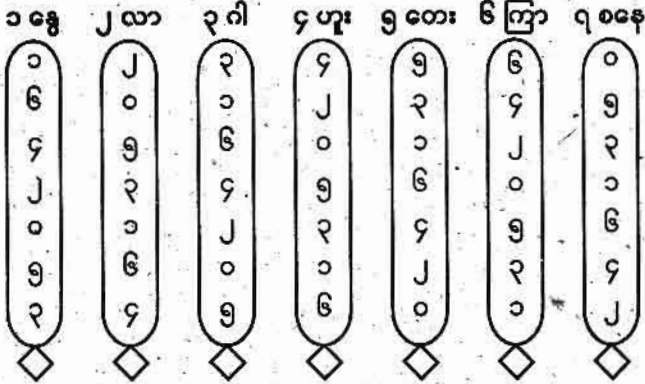
ကျွန်မလည်း မေ့မေ့ပျောက်
ပျောက် ဖြစ်နေရာက-သူတို့လာနေကျ
မလာတာကို သတိထားမိလိုက်ပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် တခြားအကြောင်း
ကြောင့်လို့ ထင်မိပါတယ်။ နောက်
သုံးလလောက်နေမှ သူတို့နဲ့ ပတ်
သက်နေသူတစ်ယောက် ရောက်လာ
တဲ့အတွက် သူတို့အကြောင်း မေးစမ်း
ကြည့်တဲ့အခါ တံခွန်လုံးကို ဘုမ္မိအရပ်
မှာ ချိတ်ခိုင်းတဲ့အတွက်ကြောင့် တွေ
ဝေသွားကြောင်း သိခဲ့ရပါတယ်။

သူတို့အပေါ်မှာ ကျွန်မ မကောင်း
တာ အကျိုးမဲ့မလုပ်ပါဘူးဆိုတာကို
တော့ ယုံကြည်နေပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ဒီပညာကိုတော့ ယုံကြည်ဟန်

နေ့သားအလိုက် တံခွန်လုံးတွင် ရေးရမည့် ဆပွတ်အလင်္ကာ

(၇)နေ့သား ဓာတ်တံခွန်လုံးလှူနည်း

နေ့သားသမီး	တံခွန်လုံး ချိတ်ဆွဲရမည့်နေ့	တံခွန်လုံး ချိတ်ဆွဲရမည့်အချိန်
တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	(၁၁) နာရီ
တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	(၁၁) နာရီ
အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	(၁၁) နာရီ
ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	(၁၁) နာရီ
ကြာသပတေး	စနေ	(၁၁) နာရီ
သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	(၁၁) နာရီ
စနေ	တနင်္လာ	(၁၁) နာရီ

မှတ်ချက် ။ ။ တံခွန်လုံးကို ကြိုးတစ်ထောင့်ထွာတစ်၍ ဝါးလုံးခုနစ်တောင် ထိပ်တွင် ချည်ပြီး။

တံခွန်လုံးချိတ်ရမည့်ထောင့်

- တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်
- တနင်္လာသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ စနေထောင့်
- အင်္ဂါသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ ကြာသပတေးထောင့်
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ ရာဟုထောင့်
- ကြာသပတေးသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်
- သောကြာသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ အင်္ဂါထောင့်
- စနေသားသမီးအတွက် - မိမိအိမ်၏ သောကြာထောင့်

(၁၀)တောင်ထက်မြင့်သော သစ်ပင်တွင် ထိုဝါးလုံးကို ချည်လိုက်ပါ။

(၄၅)ရက်အတွင်း ထူးခြားပါလိမ့်မည်။

မတူပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မလည်း မကောင်းဖြစ်သွားပါတယ်။

ဒီလိုကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတယ်လို့ ကျွန်မ မရှင်းပြလိုက်မိဘူး။ ကျွန်မ လုပ်ပေးလိုက်လို့ အောင်မြင်သွားသူ တွေကလည်း အောင်မြင်ကြောင်းသာ ပြောနေတဲ့အတွက် ကျွန်မက ဒီပညာ ကို ယုံကြည်နေပါပြီ။

အခုလည်း အဘက သူ့ရဲ့ တပည့် အသစ်ကလေးတွေကို ပြန် လည်ပြောပြနေတာကို ကြားလိုက်ရ တော့ ကျွန်မ ပြန်လည်အမှတ်ရလာ ပြီး ပြောရတာပါ။ လုပ်ကြည့်လိုက် စမ်းပါ။ ရဲရဲလုပ်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ မိမိ ရဲ့မွေးနံ့အရပ်နဲ့ လေးခုမြောက် ဘုရား ဂြိုဟ်ခွင်အတိုင်း စတုန်ရန်းထောင့်တွေ မှာ စီးပွားချမ်းသာစေတဲ့ ဓာတ်တံခွန် လုံး၊ အပြိုင်အဆိုင်တွေကို နိုင်စေတဲ့ ဓာတ်တံခွန်လုံး၊ ဘဝမှာ လုပ်တိုင်း မဖြစ်တဲ့သူတွေအတွက် အစစအရာ ရာ အောင်မြင်ချောမွေ့ပြီး ကြီးပွားဘိုး တက် အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။

အကယ်၍ တံခွန်လုံးလုပ်နည်း မရှင်းလင်းခဲ့ရင်တော့ ကျွန်မထံ လာ ရောက်မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြပါစေ ...

■ စောယုနွယ်

တံခွန်ကျွဲဒါနိုး လာဘ်ရွှင်လန်း

■ သရပါ

လူ့ဘောင်၊ လူကမ္ဘာအတွင်း၌ လူသားတိုင် လူမှု
ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ပစ္စည်းဥစ္စာ
ချမ်းသာ စသဖြင့် သူထက်ငါ အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ နေ
ထိုင်လိုစိတ် ရှိကြသည်ချည်းပင်။ ဤမျှ အရေးပါသော
အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စအဝာသည် ကျယ်ပြန့်သော
ကိစ္စများချည်းသာ ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦးစီ၏ အဝတ်စုံကား
များစွာ ကွာခြားကြကုန်၏။ အနည်းငယ်ဆင်တူသယောင်
နှင့် ကွာခြားကြသည်လည်း ရှိသည်။ အချို့ကား ငွေကြေး
ပြည့်စုံကြွယ်ဝကြသည်နှင့်အမျှ စိတ်ချမ်းသာမှု ရှိကြ၏။
ထိုသို့ မပြည့်စုံသည်လည်း ရှိ၏။ အချို့ကား ငွေကြေး
ပြည့်စုံသော်လည်း စိတ်ချမ်းသာသောဘဝများကို ပိုင်ဆိုင်
ထားကြသည်လည်း ရှိကြပြန်သေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ မတူညီ
သော ဘဝများစွာရှိသည့်အထဲတွင် စာရေးသူလည်း အပါ
အဝင် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ အိမ်သို့ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ဦး ရောက်
လာ၏။

“သူငယ်ချင်းရယ် ... နင်က စာတွေဘာတွေ
ထည်း ရေးဘယ်၊ ဗေဒင်တွေဘာတွေလည်းတတ်တော့

ငါ့ကို ကူညီပါဦးဟယ်”
သူငယ်ချင်း၏စကားက အစမရှိ အဆုံးမရှိ။
“ဟဲ့ ... နင်က ဘာကို ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ငါက
ဘာကိုကူညီရမှာလဲ သက်ထားရယ်။ နင့်စကားကြားလိုက်
ရတာ ငါရင်ပူလိုက်တာ။ ဘာလဲ ... နင် ကိုမင်းဝေနဲ့
စကားများလို့လား။ ဘာလဲဟ ငါခေါင်းစေ့ရှုပ်သွားတာပဲ”
“အေးပါဟယ်။ ငါကလည်း နင့်ကိုတွေ့လိုက်ရ
တော့ ကယ်တင်ရင်တွေ့လိုက်ရသလိုပဲ။ ငါ့ရဲ့အပူတွေ၊
ဒုက္ခတွေကို နင်ကူညီဖြေရှင်းပေးလိုက်ရင် အဆင်ပြေသွား
တတ်တာများတော့-ငါက နင့်ကို ပြောချင်စေ လောကြီး
သွားလို့ပါဟယ်”

“ကဲ ... ပြော မမရေ၊ စပြောလို့ရပြီ”
“ဒီလိုပါ ဖင်ဖင်ရယ်။ အခု ကိုမင်းဝေမျှာ အလုပ်
တွေအဆင်ပြေပြီလို့ အောက်မေ့လိုက်ကာမှ တော့လွဲလွဲ
သွားလိုက်၊ ငါတို့ကိုင်လိုက်တဲ့ပစ္စည်းက အချို့ကြီးရမလို
ဖြစ်ပြီးမှ ဈေးပျက်ပြီး အရင်းထဲကပါသွားလိုက်၊ သူများ
တွေဆီက ရစရာရှိတာတွေ လိုက်တောင်းတော့လည်း
ပေးမယ်ပြောပြီး ချိန်းတဲ့နေ့သွားတောင်းတော့ သူတို့တွေ

လည်း အဆင်မပြေခဲ့ဟာ။ အဲဒါ လာဘ်တွေကလည်းပိတ်၊
ဘာငွေကြေးမှလည်းမဝင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်ဟယ်”

“အင်း... ခဏနေဦး။ နင်ပြောသလိုဆိုရင် လုပ်
ငန်းကိစ္စ အဆင်ပြေချင်တယ်။ လာဘ်လာဘပေါပေါများ
များ ဝင်ချင်တယ်။ အဲဒါမဟုတ်လား”

“အေး... ဟုတ်တယ်။ ငါလည်း အဲဒါပဲပြောချင်
တာ။ လိုရင်းကို မရောက်ဘူးဖြစ်နေတယ်”

“အေး... နင်ရော ကိုမင်းဝေပါ နှစ်ယောက်လုံးက
တနင်္လာသက်ရောက်ပဲနော်”

“အေး... ဟုတ်တယ်။ နင်ပဲ ဟိုတလောက ငါ့ကို
တွက်ပေးလိုက်သေးတယ်လေ။ ဒီတနင်္လာသက်ရောက်မှာ
ကားတို့၊ ငွေတို့ဝင်မယ်။ အကုန်အဆင်ပြေမယ်ဆိုပြီး ပြော
တာလေ”

“အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်။ နင် ငါပြောတဲ့အတိုင်း
လုပ်မှာလား။ အဲဒီ သက်ရောက်အတွက် တန်ခိုးကြီးဘု
ရားမှာ လှူပေးရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်ဘုရားမှာ လှူပေးရင်ပဲ
ဖြစ်ဖြစ် တံခွန်လုံးလှူပေးရမယ်။ တစ်ခုပဲလှူလှူ။ နှစ်ခုပဲ
လှူလှူ။ နှစ်ခုလှူရင် ဘုရားရဲ့ဘယ်ညာမှာ ကပ်ပြီးလှူ။
အဲဒီထက်ကောင်းချင်ရင် တံခွန်လုံးမှာ ၂၀၀ ကျပ်တန်
ငွေစက္ကူအသစ်ကျပ်ချွတ် (၉) ရွက်ကို (၉)ဆင့် ကော်နဲ့ကပ်။
(၉)ရွက် မဟုတ်ရင်လည်း တစ်ရွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကပ်လည်းရ
တယ်။ အဲဒီထက် ထူးချင်သေးရင် နှာနတ်သီး တစ်လုံးကို
ထိပ်အဝလှုပ်ပြီးရင် အဲဒီအထဲကို တံခွန်(၉)ခုထည့်ပြီး
လှူပေးရင်လည်း ရပါတယ်။ အကုန်လုံး ကောင်းတဲ့ယတြာ
တွေချည်းပဲဟာ။ နင်တတ်နိုင်တာလုပ်။ နင်လှူချင်ရင်
တနင်္လာနေ့နဲ့ စနေနေ့မှာလှူ။ ပိုပြီးအကျိုးထူးမယ်”

“အဲဒါ တစ်ခါပဲလှူရမလား ဇင်ဇင်”

“ငွေ ခဏခဏဝင်ချင်ရင်တော့ အမြဲလှူပေါ့ဟယ်။
ဒါမှမဟုတ် တစ်လတစ်ခါလောက် လှူပေါ့ဟာ။ အမြဲလှူ
တော့ အမြဲဝင်တာပေါ့လေ”

“အေး... နင်ပြောတာ ငါသဘောပေါက်ပြီ။
ကျေးဇူးတင်တယ် ဇင်ဇင်ရယ်။ ငါအခုပဲ ပြန်ပြီးလှူမယ်။
သေသေချာချာလုပ်ပါမယ်ဟယ်”

“နင်အဆင်ပြေဖို့ အရေးကြီးတယ်။ နင်လှူတဲ့အခါ
လိုရာဆုတောင်းပေါ့ဟာ”

“အေးပါ... ကျေးဇူးပါပဲ သူငယ်ချင်းရယ်”

သူငယ်ချင်း၏ ဝမ်းသာစကားသံနှင့်အတူ ကျေနပ်
ပီတိတို့ကို ကျွန်မလည်း မျှဝေခံစားရင်းဖြင့် ခုနစ်ရက်သား
သမီးများအားလုံး အဆင်ပြေစေရန်အတွက် အောက်တွင်
ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၈ နှစ်၊ ၂၆ နှစ်၊ ၃၄ နှစ်၊ ၄၂ နှစ်၊ ၅၀ နှစ်၊
၅၈ နှစ်၊ ၆၆ နှစ်၊ ၇၄ နှစ်။

တနင်္လာသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၆ နှစ်၊ ၂၄ နှစ်၊ ၃၂ နှစ်၊ ၄၀ နှစ်၊ ၄၈ နှစ်၊
၅၆ နှစ်၊ ၆၄ နှစ်၊ ၇၂ နှစ်။

အင်္ဂါသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၇ နှစ်၊ ၂၅ နှစ်၊ ၃၃ နှစ်၊ ၄၁ နှစ်၊ ၄၉ နှစ်၊
၅၇ နှစ်၊ ၆၅ နှစ်၊ ၇၃ နှစ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၅ နှစ်၊ ၂၃ နှစ်၊ ၃၁ နှစ်၊ ၃၉ နှစ်၊ ၄၇ နှစ်၊
၅၅ နှစ်၊ ၆၃ နှစ်၊ ၇၁ နှစ်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၃ နှစ်၊ ၂၁ နှစ်၊ ၂၉ နှစ်၊ ၃၇ နှစ်၊ ၄၅ နှစ်၊
၅၃ နှစ်၊ ၆၁ နှစ်၊ ၆၉ နှစ်၊ ၇၇ နှစ်။

သောကြာသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၁ နှစ်၊ ၁၉ နှစ်၊ ၂၇ နှစ်၊ ၃၅ နှစ်၊ ၄၃ နှစ်၊
၅၁ နှစ်၊ ၅၉ နှစ်၊ ၆၇ နှစ်၊ ၇၅ နှစ်။

စနေသားသမီးများ ကျရောက်သောအသက်
၁၄ နှစ်၊ ၂၂ နှစ်၊ ၃၀ နှစ်၊ ၃၈ နှစ်၊ ၄၆ နှစ်၊
၅၄ နှစ်၊ ၆၂ နှစ်၊ ၇၀ နှစ်၊ ၇၈ နှစ်။

သရပါ

ရတနာသိမ် ရွှေမြို့တော်မှသည်

ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ် သောင်ရင်းမြစ်ကမ်းမှ

အလောင်းမင်းတရားဦးအောင်ဇေယျ၏ သမိုင်းပုံရိပ်များ

ကိုသက်(ဂီးကုန်း)

တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို စည်းလုံးညီညွတ်စွာ ထောင်နိုင်ခဲ့သော မုဆိုးဖိုရွာသား ဦးအောင်ဇေယျ (သိ) အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် မြန်မာတို့၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု အဆင့်အတန်းမြင့်တင်ခဲ့သော ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ ဦးအောင်ဇေယျသည် မြန်မာတို့၏ဇာတိသွေး ဇာတိမာန်၊ မျိုးချစ်စိတ်တို့ကို ထာဝရရှင် ဖြစ်ပေါက်စွာပေးခဲ့သည်။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများအလယ်၌ မြန်မာ နိုင်ငံအောင်လံကို ဝင့်ကြွားစေနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဦးအောင်ဇေယျ၏ဖခင် မင်းညိုဖွဲ့သည် မဟာဓမ္မရာဇာ ဇာတိစင်လက်ထက် မုဆိုးဖိုမြို့စားဖြစ်ခဲ့သည်။ ဦးအောင်ဇေယျ သည် ဗလနန္ဒကျော်ဘွဲ့နာမဖြင့် ခမည်းတော်၏လက်အောက်တွင် ကြေးကိုင်ရာထူးဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုမြို့တွင် ပိဋကတ်တော်၊ ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပညာရှိတို့အပြင် ဓမ္မဓမ္မရာဇာများပါ စုဝေးရောက်ရှိလာခဲ့သဖြင့် ရတနာသိမ်မြို့တော်ဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့၏။

ရန်သူများအကြိမ်ကြိမ် လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြသော်လည်း ရန်သူများရှုံးနိမ့်ထွက်ပြေးကြရသဖြင့် ရန်ကြီးအောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၃ ခုနှစ်တွင် အင်းဝပျက်သုဉ်းသွားခဲ့ပြီး မြန်မာဘုရင်မဟာဓမ္မရာဇာဓိပတိမှာ ဟံသာဝတီအထိအောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့ရသည်။

ဟံသာဝတီတပ်များက အထက်မြန်မာပြည်ကို လုံးဝအိမ်ပိုက်အုပ်ချုပ်ရန်အတွက် နောက်ဆုံးထိုးစစ်ဆင်ရန် မုဆိုးဖိုရွာသား သစ္စာခရန်ဖိအားပေးလာခဲ့ကြသည်။ ကွေ့ရန်သူတပ်များ အထိရ ကသည်းတပ်များကလည်း မုဆိုးဖိုအား အစပျောက်ရန် ဦးတည်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသမိုင်းတစ်ကွေ့သည် မြန်မာသမိုင်း

မြို့တော်မြို့
အင်းဝ
ဦးအောင်ဇေယျ
အထိမ်းအမှတ်

အတွက် အထူးအရေးပါလှပါသည်။ ထိုအကျပ်အတည်းဆုံးကာလကို ဦးအောင်ဇေယျ မဖြေရှင်းနိုင်လျှင် တတိယမြန်မာနိုင်ငံသည် သည်းကောင်း မြန်မာတို့သည်လည်းကောင်း တစ်စစီ ပျိုကွဲပျက် စီးသွားမည်သာဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာတိုင်းသိထားသင့်သော အချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဦးအောင်ဇေယျသည် မည်သူ၏ သစ္စာကိုမှမခံဘဲ ထန်းလုံးခံတပ်ကြီးများအား ကာရံတည်ဆောက်၍ ရန်သူများ အား ခုခံခဲ့သည်။ ရွာပေါင်း ၄၆ ရွာတို့အား စည်းရုံး၍ သူရဲကောင်းများ (ဝါ) လက်ရွေးစင်စစ်သည်တော်များကို မွေးထုတ်သည်။ ထိုနောက် မုဆိုးဖိုသို့လာ ရောက်တိုက်ခိုက်သော ရန်သူတပ်များ

အား သတ္တိရှိရှိဖြင့် တန်ပြန်ချေမှုန်းခဲ့ကြသည်။ ၁၁၁၅ ခုနှစ် တွင် မိမိ၏ မွေးရပ်မြေဖြစ်သော မုဆိုးပိမြို့ကို "အောင်မြေ"ဟူ၍ သတ်မှတ်ပြီး မြို့အင်္ဂါရပ်များနှင့်အညီ ပြန်လည်တည်ဆောက် ပြီး ရတနာသီယံရွှေမြို့တော်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ၁၁၁၅ နတ်တော်လ တွင် အင်းဝနေပြည်တော်အားလည်းကောင်း၊ ၁၁၁၆ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီရေတပ်ကြီးအားလည်းကောင်း၊ ထိုနှစ်၌ပင် ဘီးလင်း စော်ဘွား၏တပ်များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနှစ် တပို့တွဲလတွင် ပြည်ရွှေဆံတော်ခံတပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနှစ် တပေါင်းလတွင် ငြိန်အောင်မြို့အားလည်းကောင်း အသီးသီးအောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့လေ သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန် လဆန်း ၆ ရက်နေ့တွင် "ဒဂုံ"အား တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီး "ရန်ကုန်"ဟူ၍ သမုတ်စေခဲ့ သည်။ "ရန်ကုန်" အမည်ကို မွေးဖွားပေးခဲ့သူမှာလည်း သမိုင်းထဲ မှ ဦးအောင်လေးယူပင်ဖြစ်ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် သန်လျင်ကိုဆက်လက်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ၁၁၁၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လတွင် ဟံသာဝတီကြည်းတပ်အား အောင်မြင် စွာ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်ကြီးအား အပြီးတိုင် သိမ်းပိုက်ရရှိတော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၂၂ ခုနှစ်တွင် အလောင်းမင်းတရား ကြီးသည် ယိုးဒယားသို့စစ်ချီခဲ့သည်။ မြန်မာ-ယိုးဒယား နယ်စပ် သည် ထိုစဉ်ကာလ၌ တောတောင်ထူထပ်ခြင်း၊ လမ်းပန်းဆက် သွယ်မှု ခက်ခဲခြင်းတို့သည် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ တပ်များ ကို ခရီးမင့်စေရုံမျှမကဘဲ ငှက်ဖျားရောဂါကြောင့် အကျအဆုံး များစွာကိုဖြစ်စေခဲ့ပေသည်။ ခေတ်မီဆေးဝါးများ၊ ကုသခြင်းများ မရှိသေးသောကြောင့် ယိုးဒယားသို့ချီသော စစ်ကြောင်းများမှာ ခရီးမတွင်လှချေ။

နောက်ဆုံးတွင် ဦးအောင်လေးယူကိုယ်တိုင်ပင် နာမကျန်း ဖြစ်လာသောကြောင့် ၁၁၂၂ ခု ကဆုန်လဆန်း ၃ ရက်နေ့တွင် နောင်ကဟွန်အရပ်မှ တပ်များဆုတ်ခွာကာ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ သီတင်းသုံးပတ်ကျော် ခရီးနှင့်ခဲ့ကြရာ မုတ္တမကျေးအင်းရွာသို့ အရောက် ဦးအောင်လေးယူမှာ ဘဝနတ်ထံ စံလွန်တော်မူခဲ့ရ လေပြီ။ အလောင်းတော်အား ရန်ကုန်သို့အရောက်တွင် ဖောင် တော်ဖြင့် အညာသို့ဆက်လက်သယ်ဆောင်ကြသည်။ ရတနာ သီယံရွှေမြို့တော်၏မြောက်ဘက် ဘိုင်သာတံခါးမှသွင်းပြီး နန်း တော်အရှေ့ ရွှေလွှတ်တော်မြောက်ဘက်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။

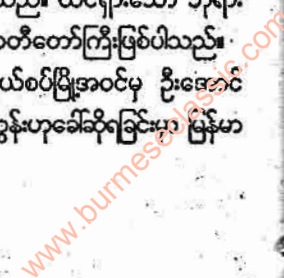
အလောင်းမင်းတရားကြီးကား မရှိတော့ပြီ။ သူတည် ထောင်စုစည်းခဲ့သော တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး အတွက် မျိုးဆက်သစ်တို့ကား ဆက်လက်၍ တာဝန်ယူကြမည်ဖြစ်ပါ သည်။ ယနေ့ထက်တိုင် ရွှေဘိုမြို့ရှိ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ အမှတ်တရရုပ်တု၊ ဂူစိမာန်အဆောက်အဦး၊ နန်းတော်ပုံစံ၊ နန်းဦးဘုရား၊ အဆောက်အအုံတို့မှာ သမိုင်းထဲမှ ဦးအောင်လေးယူ ကို အမှတ်ရစေပါသည်။ သတိတရဖြစ်စေပါသည်။ ထိုမှတစ် ဆက်တည်း သတိတရဖြစ်စေ မည်ပုံရိပ်များစွာကို စာရေးသူမှ ဆက်လက်တင်ပြလိုပါသည်။

အနာဂတ်နိုင်ငံတော်ကြီးအင် အားတောင့်တင်းခိုင်မာ စေရေးကို ရည်ရွယ်လျက် ၁၁၂၂ ခုနှစ်တွင် ဦးအောင်လေးယူ သည် ယိုးဒယားသို့စစ်ကြောင်းများဖြင့် ချီတက်ခဲ့ကြပါသည်။ သူသည် စစ်သည်တော်များနှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကြီး ကြပ်ကွပ်ကဲရင်း လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ပြည်တွင်း၌သူသည် စစ်ပွဲ များစွာကို အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ပြည်ပ၌လည်း ထိုအတူပင် အောင်ပွဲများရရှိလိမ့်မည်ဟု သူ့မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

မြန်မာ-ယိုးဒယားနယ်စပ်ရှိ နှစ်နိုင်ငံနယ်ခြားကို ပိုင်းခြား ထားသော သောင်ရင်းမြစ်သည် မြစ်ကျဉ်းဖြစ်သော်လည်း ရေစီး သန်သောမြစ်တစ်စင်းဖြစ်လေသည်။ သောင်ရင်းမြစ်ကို သူတို့ စစ်တပ်များအကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ရန်သူ တပ်များအား သောင်ရင်းမြစ်ထဲတွင် သူတို့၏ဓားမွေးမွေးနှင့် သွေးရောင်လွှမ်းခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် သွေးရောင် လွှမ်းသော သောင်ရင်းမြစ်ကို မမေ့နိုင်ကြချေ။ ရန်သူတပ်သား တို့၏ အော်သံ၊ ငိုသံ၊ ညည်းသံတို့က မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်လျက်။

မြဝတီမြို့သည် ကရင်ပြည်နယ်၏ အရှေ့ဘက်၌တည် ရှိ၍ (ယိုးဒယား)ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် သောင်ရင်းမြစ်က ပိုင်းခြားပေး ထားသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဆောက်နှင့် နယ်နိမိတ်ဆက်စပ်လျက် ရှိပြီး မြောက်ဘက်တွင် လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ်၊ အရှေ့ဘက်တွင် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ တောင်ဘက်တွင် ကြာအင်းဆိပ်ကြီး၊ အနောက် ဘက်တွင် ကော့ကရိတ်မြို့နယ်များ တည်ရှိသည်။ ရန်ကုန်မြို့ နှင့် ၂၀၄ မိုင်ကွာဝေးပြီး တောင်နှင့်မြောက် ၇၃ မိုင်၊ အရှေ့ အနောက် မိုင် ၃၀ ကျယ်ဝန်းလေသည်။ ထင်ရှားသော ဘုရား စေတီမှာ သမိုင်းဝင် ရွှေမြင်းဝန်စေတီတော်ကြီးဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ခုမှာ မြဝတီနယ်စပ်မြို့အောင်မှ ဦးအောင် လေးယူနတ်ကွန်း ဖြစ်ပါသည်။ နတ်ကွန်းဟုခေါ်ဆိုခြင်းမှာ မြန်မာ

တို့၏ရောဂေဝေထုံးစံအရ မြို့အဝင်၊ မြို့အထွက်များတွင် နတ်
နန်းအဆောက်အအုံတစ်ခုပြုလုပ်၍ မြို့ဝင်၊ မြို့ထွက် ရိုသေသမှု
ဖြင့် ပန်းစသည်များကို တလေးတစားဆက်သကြသောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။ မိမိတို့၏ယာဉ်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေး၊ လိုအင်ဆန္ဒ
ပြည့်စေရေးအတွက် ယုံကြည်စွာ ဆုတောင်းကြရာနေရာ
ထည်း ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်က ဦးအောင်ဇေယျသည် ယိုးဒယားသို့ စစ်ချီ
တက်ရင်း ဤနယ်မြေ၌ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရသည်။ ဦးအောင်
ဇေယျသည် မြန်မာနိုင်ငံကိုချစ်သည်။ သူ၏ရဲဘော်ရဲဘက်
စစ်သည်များကိုလည်း ချစ်သည်။ သူချစ်သော ဤမြေ၊ ဤရေ
တို့သည် သူ၏ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ချစ်ခင်တွယ်တာရာ နယ်မြေဖြစ်
မည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဦးအောင်ဇေယျ သေသော်လည်း
သူ့ဝိညာဉ်ကားမသေရာ၊ သူ့အားအမှတ်တရ တရိတသေထား
ရာ နတ်ကွန်းမှာလည်း ထူးခြားသောပုံရိပ်များက ဆက်လက်၍
စိုးစိုးနေပြန်သည်။

တစ်နေ့သောအခါ၌ မြေလတ်မြို့ကလေးမှ လူငယ်တစ်
စုတို့ မြဝတီမြို့သို့ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။ မောင်ဌေးဝင်း
ဦးဆောင်သော လူငယ်များသည် မြဝတီမြို့ရှိ စည်ကားရာနေ
ရာများနှင့် ဘုရားသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ကြပါသည်။ နေရာများ
စွာအား ဝံ့အောင်လည်ပတ်ပြီးနောက် မြို့အဝင်ဦးအောင်ဇေယျ
နတ်ကွန်းသို့ အရောက်ရှိသွားကြသည်။

“ကိုဌေးဝင်းရေ...ဟိုမှာ နတ်ကွန်းကြီးကို ပန်းတွေ
ဆက်သထားကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ပန်းတွေဝယ်ပြီး
ဆက်ရအောင်”

“မောင်အောင်...အဲဒါ နတ်ရုပ်မဟုတ်ဘူးကွ။ ငါတို့
မြန်မာနိုင်ငံကြီးကို စည်းလုံးညီညွတ်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့တဲ့
အလောင်းမင်းတရားကြီးဦးအောင်ဇေယျလို့ ခေါ်တယ်။ မှတ်ထား
နော်။ တိုမြန်မာတွေသိထားဖို့လိုတယ်။ ရွှေဘိုကနေ စစ်ချီလာ
တာ ယိုးဒယားကိုအသွား ဒီနယ်မြေမှာကွယ်လွန်ခဲ့လို့ ဒီမှာ
အမှတ်တရပူဇော်ထားတာ”

“ဟုတ်ကဲ့...အစ်ကိုဌေးဝင်း၊ ကျွန်တော်တို့ကမသိလို့ပါ”

“မင်းတို့ပြောသလို နတ်ဖြစ်တာ၊ မဖြစ်တာကိုတော့ ငါ
မပြောလိုဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီနေရာမှာဆုတောင်းရင် ထူးခြား
တယ်လို့ပြောတာ ငါကြားဖူးတယ်။ ဒီနေ့ လပြည့်နေ့၊ ထူးခြား
နိုင်တယ်။ ကဲ...တို့လူငယ်တွေစုံရုံ အဘဦးအောင်ဇေယျရှေ့
မှာ ပန်းဆက်ပြီး ဆုတောင်းကြရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”
သူတို့အားလုံး အမွှေးတိုင်များ၊ ပန်းများဖြင့် စုပေါင်း
ကာ ရှိခိုးကန်တော့ကာ ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။

မောင်ဌေးဝင်းတို့အဖွဲ့သည် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ယခုညဘက်
တွင် သောင်ရင်းမြစ်ကိုဖြတ်ကျော်သွားရန် မူလကစီစဉ်ထားခဲ့
သည်။ သူတို့တည်းခိုအောင်သို့ ရောက်လျှင် ရေမိချိုး၍ ခေတ္တ
တရေးတမောအိပ်ကြသည်။

“ဟဲ့... လူကလေး၊ မင်းကို အဘပြောစရာရှိတယ်ကွဲ့”

“ဘာများလဲ အဘ”

“ဒီလိုကွဲ့ ဒီနယ်မြေကို မင်းတို့တစ်တွေက အခုမှရောက်
လာကြတာဆိုတော့ ဘာမှမသိကြဘူးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ”

“အေး... ဒါကြောင့်၊ မင်းတို့ခေတ်လူငယ်တွေကို
အဘမှာချင်တာ။ မင်းတို့အဖွဲ့ သောင်ရင်းမြစ်ကို လုံးဝမဖြတ်ပါနဲ့။
မင်းတို့မယုံရင် ဘေးကနေစောင့်ကြည့်။ သိလိမ့်မယ်။ ကဲ...
ငါသွားတော့မယ်”

“ဟင်...အဘက ဘယ်သူလဲဟင်”

အိပ်မက်ထဲမှအဘကား ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။
မောင်ဌေးဝင်းသည် သူ၏သူငယ်ချင်းများအား အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြပြီး ညဘက်တွင် သောင်ရင်းမြစ်ဘက်သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြ
သည်။ အချိန်ကား လပြည့်ညသန်းခေါင်ယံကာလ -

“ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ”

ခါးလောက်ရှိသည့် ရေပြင်မှ တစ်ခေအတွင်း ကင်းလုံး
ပြည့်သွားခဲ့သည်။ သွေးရောင်လွှမ်းသော ရေများမှ သွေးညှို့နဲ့
များကို ရှုရှိုက်မိကြသည်။ ရေညှို့များနှင့်အတူ အော်သံလိုလို၊
ညည်းသံလိုလိုအသံများကလည်း ကျောချမ်းစရာ။

“ဟီး...ဟီး...ဟီး...ဟီး...အား...အား...အား”

အိပ်မက်ထဲကအဘသာ လာရောက်မပြောခဲ့ပါက သူတို့
ဘဝသည် မတွေးရဲစရာ၊ မတွေးဝံ့စရာ၊ ထိုအဘသည် သမိုင်း
ထဲက ဦးအောင်ဇေယျဟု သူတွေ့ထင်နေမိတော့သည်။

ကိုသက်(ဇီးကုန်း)

မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆောင်းပါးဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ခေတ္တ
မြဝတီရောက် ဒေါ်ခင်ထားသွယ်နှင့်မိသားစုအား ကျေးဇူးတင်
ရှိကြောင်းဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဝေယျနုတ်ရွာစံရာ

မုတ္တမကျေးကင်းရွာလား၊

ဘီးလင်းကင်းရွာလား

ဗုဒ္ဓဟူးလူ

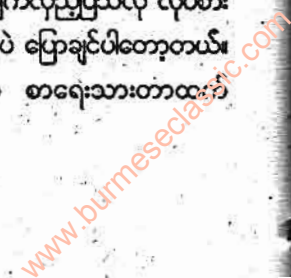
“ခရီးထွက်ကြပါလော့ . . . နပျို
ခြင်းသည် နှစ်ခါပြန်မရ ဆိုတဲ့ ဆရာကြီး
ရာဟုလာသံကိစ္စည်းရဲ့ အဆိုအမိန့်
အတိုင်း မိမိလည်း ခရီးသွားလူသားဆို
ရလောက်အောင် အိတ်ကပ်ထဲ ငွေစ
လေးရောက်လာတာနဲ့ အံ့သည်ငွေစ
လေးကုန်အောင် ခရီးအနီးအဝေး ခြေ
ဆန့်ခဲ့ဖူးတာ နှစ်ပေါင်းမနည်းခဲ့ပါ။ ခု
နောက်ပိုင်း အသက်အရွယ်ကကြီးလာ
တော့ ခရီးခဝေးတွေမသွားနိုင်တော့ပေ
မယ့် မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်
ကေလသတောင် ရေယာထဲလောက်
ကိုတော့ တစ်နှစ်မှာ သုံးလေးခေါက်
တော့ မဖြစ်မနေ သွားဖြစ်နေပါသေး
တယ်။ အမျိုးသားစာပေဆရာ သုတေ
သနပညာရှင် ဦးစံဝင်းရဲ့ သုဝဏ္ဏဘူမိ
မြို့ဟောင်းတူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းများမှာ
တွေ့ရှိရတဲ့ ထူးခြားမှုတွေကို လိုက်လံ
မှတ်တမ်းတင်တာလည်း ပါတာပေါ့။
မိမိကိုယ်တိုင်က မွန်ပြည်နယ်သား။ မွန်
လူမျိုးဖြစ်တာကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိလို
ရှေးခေတ်မွန်မြို့ပြ နိုင်ငံအကြောင်း သိ
ထားဖို့ လိုအပ်ပါလားဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့

ပါ။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်
နေ့ည ကင်းရွာရေတံခွန် ပရိယတ္တိ
ကျောင်းမှာကျင်းပတဲ့ စာပေဟောပြောပွဲ
ကို ဆရာချစ်ဦးညို၊ ဆရာမောင်သာ
ချိုတို့နဲ့ အတူသွားပြီး ဟောပြောတဲ့နေ့
ရာမှာ “ကျွန်တော်ချစ်သော သုဝဏ္ဏ
ဘူမိ”ခေါင်းစဉ်နဲ့ မိမိဟောပြောခဲ့ပါသေး
တယ်။

မိမိကိုယ်မိမိ အရောင်လက်
ထင်ပေါ်စေအောင် ကြွေးကြော်ပြတာ
တော့ မဟုတ်ပါ။ ဆက်လက်ရေးရမယ့်
အကြောင်းအရာက ကေလသတောင်
မြေက ကင်းရွာကို မိမိကိုယ်တိုင် ဇွက်
ပေါက်လုမတတ် သွားလာနေသူဖြစ်တဲ့
အကြောင်း ဆရာသုတေသီကြည်သန့်
စင်အနေနဲ့ ကြိုတင်သိထားစေလိုတဲ့
အတွက် နိဒါန်းချီလိုက်တာလို့ပဲ ပြောပါ
ရစေ။ ဟုတ်ကဲ့၊ အဲသည်လို ခရီးသွား
လာရင်းက ၉ · ၉ · ၂၀၁၅ ရက်ထုတ်
အရုဏ်ဦး အနုပညာဂျာနယ် အတွဲ(၅)
အမှတ်(၃၅)ကို ရထားပေါ်မှာ ဖတ်ရှု
လိုက်ရပါတယ်။ စာမျက်နှာ(၂၄)မှာ
ဖော်ပြထားတဲ့ သုတေသီကြည်သန့်စင်

ရဲ့ “ကေရောင်ဘုရင်ကြီးတစ်ပါး၏ နှလုံး
သားစံတော်မူရာ ကင်းရွာ” ဆောင်းပါး
ဖတ်ရင်းက သံသယအတွေးတွေ မိမိ
ရင်ထဲ ဝင်လာလိုက်တာမှ တစ်မျိုးပြီး
တစ်မျိုး ဆိုပါတော့။ ဟုတ်ရဲ့လား။
သုတေသီကြည်သန့်စင် ရေးထားသလို
အလောင်းမင်းတရား ဦးအောင်ဝေယျ
နုတ်ရွာစံတာ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကင်းရွာ
ဟုတ်ရဲ့လား။ ကင်းရွာက သရက်တော
ကျောင်းတိုက်ဝင်းထဲမှာရှိတဲ့ ရှေးဟောင်း
ပြာသာဒ်ဂူပျက်ကြီးကရော ဦးအောင်
ဝေယျရဲ့ ကလီစာတွေ မြှုပ်နှံဂူသွင်း
ထားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား။ ရေး
သားသူ ဆရာကိုယ်တိုင် ကလောင်
နာမည်မှာ “သုတေသီ” သုံးထားတာဖြစ်
လို့ အထောက်အထားတွေ အခိုင်
အမာ ပါပါလိမ့်မှာထင်ပြီး ဆက်ဖတ်
လိုက်တာ ဟုတ်ကဲ့ ဆောင်းပါးသာဆုံး
သွားရော အထောက်အထား အကိုး
အကားတွေမပါတဲ စိတ်ကူးယဉ်သမိုင်း
တစ်ကွက်နဲ့ မျက်လှည့်ပြသလို လုပ်စား
သွားပါလားလို့ပဲ ပြောချင်ပါတော့တယ်။

မိမိဟာ စာရေးသားတာထက်

စာဖတ်ဝါတာဝါသနာကြီးတဲ့သူ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဖတ်ရှုလိုက်ရတဲ့ စာတစ်ပိုဒ်နဲ့
ပတ်သက်လို့ စိတ်အဟပ်မတည့်တာ
ခံစားရလိုက်တိုင်းလည်း ခုလို တုံ့ပြန်
ရေးသားတာမျိုးလည်း မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။
ဒါပေမယ့် သူ့တေသီကြည့်သန့်စင်ရဲ့
ဆောင်းပါးက ဖတ်ပြီး ပစ်ထားလိုရတဲ့
ကိစ္စမဟုတ်။ တတ်ယမြန်မာနိုင်ငံတော်
ကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ အလောင်း
မင်းတရား ဦးအောင်ဇေယျရဲ့ သမိုင်းနိဂုံး
နေရာကိစ္စ။ နောင်လာနောက်သားများ
အမှတ်မှားသွားပါက သမိုင်းဂုဏ်ရည်
လျော့ပါးသွားမှာစိုးရိမ်တာကြောင့် တဲ့
ပြန်ထောက်ပြလိုက်တာကိုတော့ နား
လည်ပေးစေချင်ပါတယ်။

အလောင်းမင်းတရား နတ်ရွာစံ
တဲ့ ကင်းရွာနဲ့ပတ်သက်လို့ မိမိအမှတ်
မှားစရာမရှိပါ။ ၁၉၅၆ ခုနှစ် အလယ်
တန်းမှာ မိမိသင်ကြားခဲ့ရဖူးတဲ့ အမျိုး
သားပညာဝန် ဦးဖိုးကျား ရာဇဝင်စာ
အုပ်အစ သမိုင်းစာအုပ်တွေမှာကြည့်
ရင် အလောင်းမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံခဲ့
တဲ့ ရွာနာမည်ကို (ကင်းရွာ)ဆိုပြီး သီး
ခြားဖော်ပြထားတာ မတွေ့ခဲ့ရ။ (မုတ္တမ
ကျေးကင်းရွာ)လို့ပဲ မုတ္တမနဲ့တွဲဖက်ထား
တာကို အဲသည်ကာလက ကျောင်းနေ
ဇူသုတိုင်း မိမိလိုပဲ မှတ်မိနေကြဦးမယ်
ထင်ပါတယ်။

ထားတော့။ ငယ်စဉ်ကာလက
မှတ်သားခဲ့တာဖြစ်လို့ မေ့လျော့ပြီး
အမှတ်မှားနေသလားထင်ပြီး မိမိစာအုပ်
စင်ပေါ်မှာ ဖုန်တက်နေတဲ့ သမိုင်းစာ
အုပ်တွေကို ဆွဲထုတ်လှန်လှော ဖတ်
ကြည့်မိပါသေးတယ်။ တွေ့ပါပြီ။ ၁၉၂၄

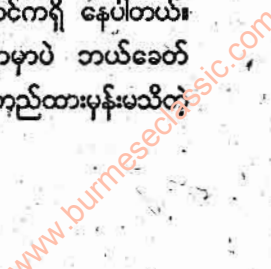
ခုနှစ် ရန်ကုန်မြို့ သုဗ္ဗေဝတီပုံနှိပ်တိုက်
ထုတ် ဆရာကြီးဦးဘ၊ ဆရာသိန်းတို့
ကြပ်မတ်ပြင်ဆင်သော အရေးတော်ပုံ
သုံးဆောင်တွဲပါ အလောင်းမင်းတရား
ကြီး အရေးတော်ပုံ စာမျက်နှာ(၆၁၆)
ကြောင်းရေး (၁၀)မှာ (သက္ကရာဇ်
၁၁၂၂ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၃ ရက်နေ့
ယိုးဒယား နောင်ကတွန်းတပ်တော်က
ပြန်လည်တော်မူခဲ့၍ လပြည့်ကျော်
၁၂ရက်နေ့ “မုတ္တမကျေးကင်းရွာ” သို့
ရောက်ချိန် နတ်ပြည်စံတော်မူ၏)ဆိုပြီး
တိကျစွာ မှတ်တမ်းတင်ထားတာ တွေ့ရ
ပါတယ်။

နောက်ထပ်တစ်ဖန် ဦးမောင်
မောင်တင်(1)K.S.M, A.T.M စု
ဆောင်းရေးသားပြုစုတဲ့ ဒုတိယမဟာ
ရာဇဝင်တော်ကြီး (ခေါ်) ကုန်းဘောင်
ဆက် မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး(ပထမ
တွဲ)၊ စာမျက်နှာ(၃၁၁)၊ စာကြောင်းရေး
(၂) မှာ (ဘဝရှင်မင်းတရားလည်း
ကဆုန်လဆန်း ၃ ရက်၊ ကြာသပတေး
နေ့ ယိုးဒယားမြို့က ဆုတ်ခွာခဲ့၍ နှစ်
ဆယ်လေးစခန်းနှင့် “မုတ္တမကျေးကင်း
ရွာ” သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ထိုစခန်း
တွင် သက္ကရာဇ် ၁၁၂၂ ကဆုန်လပြည့်
ကျော် ၁၂ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ မိုး
သောက်ယံအချိန်တွင် နတ်ပြည်စံတော်
မူ၏) ဆိုတာလည်း အင်မတန်ခိုင်မာတဲ့
အထောက်အထားဖြစ်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၉၀ ကျော်
က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ သမိုင်းစာအုပ်တွေမှာ
အလောင်းမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံတဲ့
နေရာကို (မုတ္တမကျေးကင်းရွာ)လို့ပဲ
တူညီစွာဖော်ပြထားလျက်ပါနဲ့ သုတေသီ

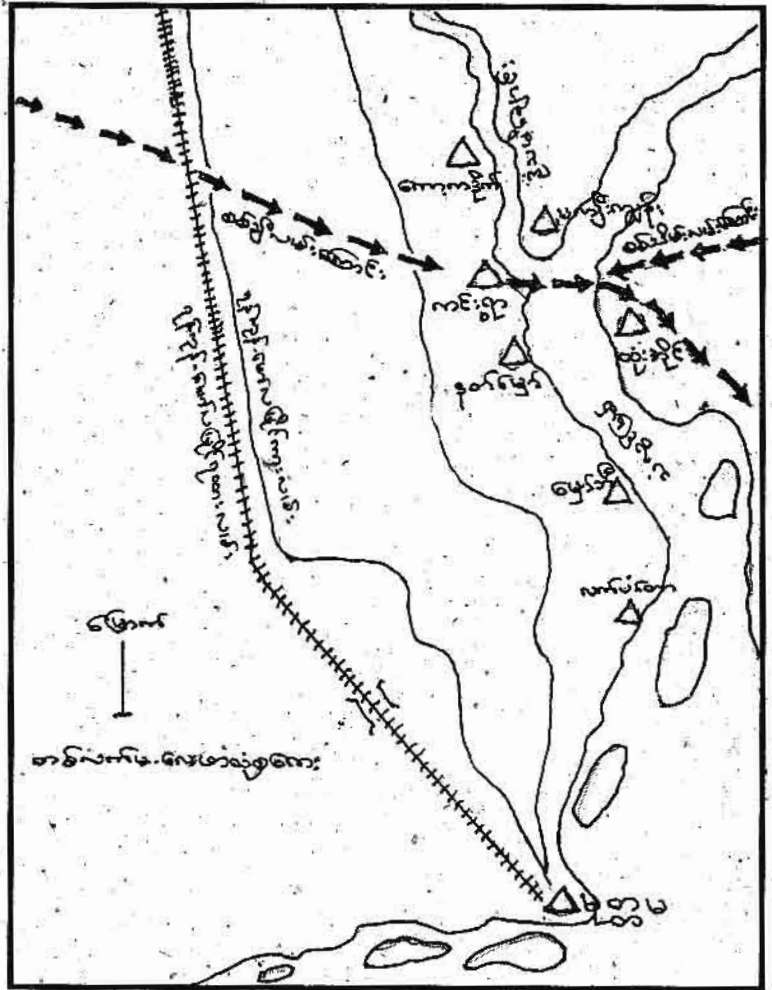
ကြည့်သန့်စင်ရဲဆောင်းပါးမှာ ဘီးလင်း
ကင်းရွာမှာ ကံတော်ကုန်တယ်ဆိုပြီး
အကိုးအကားမပါ စိတ်ထင်ရာရေးထား
တာကို *ကြည့်ရင်ဖြင့် ဒေသခံတွေရဲ့
ကြိုဆိုညွှန်ခံမှုကောင်းလို့ပဲ အားနာပြီး
ရေးသလားပေါ့။ ဘာမျှမကြာသေးပါ။
၂၀၁၄ ခုနှစ်ထဲ ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်
ဝေတဲ့ ရွှေဘိုသားစစ်စစ် စာရေးဆရာ
ရွှေဘိုမထီခင်အောင်ရဲ့ “ပြည်ရွှေဘိုက
သူရဲကောင်းအောင်ဇေယျ” စာအုပ်မှာ
လည်း (အလောင်းမင်းတရားကြီးသည်
၁၇၆၀၊ ဧပြီလ ၁၆ ရက် ဆုတ်ခွာလာ
ရာ သထုံခရိုင်၊ မုတ္တမမြို့နယ် ကင်းရွာ
တွင် နတ်ရွာစံသည်)လို့ပဲ ကျမ်းကိုး
ပေါင်းများစွာနဲ့ ရေးသားထားတာကို
သုတေသီကြည့်သန့်စင်အနေနဲ့ ရှာဖွေ
ဖတ်ရှုကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။

ဘီးလင်းကင်းရွာရော၊ မုတ္တမ
ကင်းရွာပါ သထုံခရိုင်ထဲ အတူရှိနေကြ
တာ မှန်ပေမယ့် မုတ္တမကျေးကင်းရွာ
လို့ ဆိုထားတာကြောင့် မုတ္တမနဲ့ လေး
ပိုင်လောက်သာဝေတဲ့ ကင်းရွာနဲ့ မုတ္တမ
ကနေ ပိုင် ၇၀ လောက်ဝေးကွာတဲ့
ဘီးလင်း ကင်းရွာတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်
ရုံနဲ့ ဘယ်ကင်းရွာ မှန်သလဲဆိုတာ
အဖြေပေါ်ပြီးသား မဟုတ်ပါလား။
မုတ္တမ ကျေးကင်းရွာဆိုတာ လက်ရှိမှာ
လည်း မုတ္တမရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းပိုင်နယ်မြေ
မုတ္တမကနေ သံလွင်မြစ်အတိုင်း ဆန်
တက်သွားရင် သံလွင်မြစ်နဲ့ ခုံသမိ
ချောင်းဆုံရာ၊ ခုံသမိအနောက်ဘက်
ကမ်းနားမှာ အထင်ကရရှိ နေပါတယ်။
အဲသည် ကင်းရွာမှာပဲ ဘယ်ခေတ်
ဘယ်ကာလက တည်ထားမှန်းမသိတဲ့

စေတီပျက်တစ်ဆူကိုလည်း အလောင်းမင်းတရား နတ်ရွာစံအထိမ်းအမှတ် စေတီပါဆိုတဲ့ နှောင်းကာလကတည်းက ဒေသခံရဟန်းရှင်လူတို့ လက်ဆင့်ကမ်းပြောကြားလာကြတာ ယနေ့ထိတိုင်ပါ။ ခုခေတ်မှာတော့ အဲသည်စေတီကို စုပေါင်းမွမ်းမံပြန်တည်ပြီး “အောင်သိဒ္ဓိစေတီ” လို့ ဘွဲ့တော်ဆက်ကပ်ထားတာ ဖူးခဲ့ရပါသေးတယ်။

သူတေလီကြည်သန့်စင်ဟာ သူ့ရဲ့ဆောင်းပါးမှာ အကိုးအကားအထောက်အထားတွေ ဘာတစ်ခုမပြုနိုင်ပေမယ့် ဒေသမဟုတ်တာတော့ သေချာပါတယ်။ သူ့ဆောင်းပါးအောက်ခြေမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ “အထူးမှတ်ချက်” ဖတ်ကြည့်ရင်ပဲ သူ့သုံးသပ်ချက်တွေ အင်မတန်လေးစားလောက်ပါလားလို့ အထင်ကြီးမိတာ အမှန်ပါပဲ။ ကြည့်စမ်း “မုတ္တမကျေးကင်းရွာဟာ ကုန်းတစ်တန် ရေတစ်တန် ဖြတ်သန်းရခြင်း၊ သိန်းနဲ့ချီသော တပ်မကြီး မဖြတ်သန်းနိုင်ခြင်း၊ ရွာငယ်ဇနပုဒ် မူသာဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် အလောင်းမင်းတရား နတ်ရွာစံရာ ကင်းရွာမဖြစ်နိုင်ပါ” တဲ့။ ကောင်းလိုက်တဲ့ ကောက်ချက်စကား မူကြိုတက်နေတဲ့ မိမိမြစ်မလေးထက် သာနေတာတွေ့ရတော့ အံ့ဩမိပါရဲ့။ ပထဝီအနေအထားအရ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင် ပေါများလှတဲ့ မိမိတို့နိုင်ငံမှာ ရှေးခေတ်ဘုရင့်တပ်တွေက ရော ကုန်းတစ်တန်၊ ရေတစ်တန်ဖြစ်ဘဲ ဘယ်လိုချီတက်ခဲ့ကြတာလဲ။ မြေလျှိုးမိုးပျံ သွားကြတာလားပေါ့။ ပြီးတော့ မုတ္တမကင်းကျေးရွာဟာ ရွာငယ်ဇနပုဒ်ဖြစ်တာကြောင့် အလောင်းမင်း

တရား နတ်ရွာစံတဲ့ ကင်းရွာမဖြစ်နိုင်တဲ့။ ဟုတ်ပါရဲ့ အဲသည်အချိန်က သူပြောတဲ့ ဘီးလင်းကင်းရွာကရော မြို့ကြီးပြကြီးများ ဖြစ်နေသလားမသိ။ သူကောက်ချက်အတိုင်းဆိုရင် အလောင်းမင်းတရားကြီးဟာ ဇနပုဒ်တွေရှောင်ပြီး မြို့ကြီးဖြစ်တဲ့ ရန်ကုန်ရောက်မှ နတ်ရွာစံသင့်ပါတယ်လို့ပဲ ပြောရတော့မှာပါ။

မိမိဖတ်ဖူး မှတ်ဖူးတဲ့ စာတွေမှာ က ရှေးခေတ်ဘုရင့်တပ်တော်တွေ စစ်ချီတဲ့နေရာမှာ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ခြေ

လျှင်တပ်တွေ အင်အားများပြီး လန့်ချီပြီး ချီတက်ရတာလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချီတက်မှုမြန်ဆန်ဖို့အတွက် ဝါးဖောင်တွေ၊ လှေကြီးလှေငယ်တွေ သွားလို့ရတဲ့မြစ်တွေ ချောင်းတွေကိုရွေးချယ်ရတယ်ဆိုပဲ။ မြန်မာဘုရင့်တပ်တော်ရဲ့ စစ်ဗျူဟာမှာကိုက ကြည်းတပ်ကို ရေတပ်အဖြစ်၊ ရေတပ်ကို ကြည်းတပ်အဖြစ် ချက်ချင်းအပြန်ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းနိုင်အောင် ပြင်ဆင်ထားတာ တွေ ရမှာပါ။ (ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံ

www.burmeseclassic.com

ထူး) အလောင်းမင်းတရား ရုပ်
ထောင်ကိုတောင် ရန်ကုန်ကနေ ရွှေဘို
နဲ့ ဘုရင့်ဝေးတဲ့ ကျောက်မြောင်းဆိပ်
ထင်အထိ ရေကြောင်းနဲ့ သယ်ဆောင်
သွားတာ လက်တွေ့ပဟတ်လားလို့။
သူ့ဆောင်းပါးမှာ ပြောပုံနဲ့ပြထားတာ ရှိ
ပါတယ်။ အလောင်းမင်းတရား ရန်ကုန်
ထဲနေ စတင်ချီတက်တဲ့လမ်းကြောင်းနဲ့
ထိုအယားကနေအပြန် စစ်သိမ်းလမ်း
ကြောင်းနှစ်ခုကို ပြောပုံပေါ်တွေ့ရမှာပါ။
အသွားအပြန် တစ်နေရာတည်း ဖြတ်
တူးရတဲ့ သံလွင်မြစ်နေရာကိုခိုက်ပြီး
ပိုပြီးချဲ့ကြည့်လိုက်မှ မုတ္တမကင်းရွာ
ထို ထင်းခနဲတွေ့လိုက်ရပြီဟာ ဘာငြင်း
ရောလိုတော့မှာလဲလို့။

အလောင်းမင်းတရားကြီးရဲ့ ရုပ်
ထောင်ကို ဘယ်မြို့ ဘယ်ရွာမှာမှ ဂူ
သွင်းသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့တာမရှိဘဲ ရွှေဘိုမြို့တစ်
နေရာထဲမှာ ဂူပြာသာဒ်သွင်း သင်္ဂြိုဟ်
ထားတာ လူတိုင်းသိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါကိုပဲ သုတေသီကြည့်သန့်စင်ဟာ
ဘီးလင်းကင်းရွာ သရက်တောကျောင်း
တိုက်ဝင်းထဲမှာရှိတဲ့ ဂူပြာသာဒ်ပျက်ကြီး
ဟာ အလောင်းမင်းတရားရဲ့ ကလီစာ
တွေ မြှုပ်နှံထားတယ်ဆိုပြီး လုပ်ချ
လိုက်ပြန်ရောလားလို့။ ဟုတ်ကဲ့...
သည် အကြောင်းအရာကို ဘယ်သမိုင်း
စာအုပ်၊ ဘယ်စာစောင်မှာမှ မိမိဖတ်
ဖူးခဲ့တာမရှိလို့ မှန်၏။ မမှန်၏ မပြော
လိုပါ။ တကယ်လို့ သုတေသီကြည့်
သန့်စင်အနေနဲ့ ဘယ်သမိုင်း၊ ဘယ်
ထူးစာအုပ်တွေကို သူကိုးကားပြီးပြော
ထားပါလို့ တိကျစွာ ထုတ်ဖော်ပြလာ
မယ်ဆိုရင်တော့ ဒေသခံတွေနဲ့အတူ

မိမိပါ ပူးပေါင်းပြီး ဘီးလင်းကင်းရွာက
ဂူပြာသာဒ်ပျက်ကြီးကို ပြန်လည်မွမ်းမံ
ပြင်ဆင်ထိန်းသိမ်းဖို့ အဆင်သင့်ပါ
ဆိုတာ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲသည်
ဘီးလင်းကင်းရွာမှာ သည်ဂူပြာသာဒ်ကြီး
နဂိုက ရှိပြီးသားဖြစ်ပေမယ့် အလောင်း
မင်းတရားရဲ့ ဂူဆိုပြီး နာမည်ပေါ်သေး
ဘဲ ကင်းရွာသင်္ချိုင်းဟောင်းမှာ ညောင်
မြစ်တွေဝှံထားတဲ့ ဂူပျက်ကြီးတစ်လုံးကို
အလောင်းမင်းတရားဂူလို့ အုတ်အော်
သောင်းတင်းသမုတ်ခဲ့ကြဖူးတာ သုတေ
သီကြည့်သန့်စင် မသိသေးဘူးထင်ပါရဲ့။
ကင်းရွာနာမည်တူပြီး အုတ်ဂူပြာသာဒ်
ဟောင်းမြင်တိုင်း အလောင်းမင်းတရား
ရဲ့ဂူလို့ ပြောကြမယ့်အစား ကျမ်းကိုး
ကျမ်းကားတွေ အထောက်အထားတွေ
ရှာပြီး သုတေသီနာမည်နဲ့ လိုက်ဖက်စွာ
ဖော်ထုတ်ရေးသားပေးပါဦးလို့ သုတေသီ
ကြည့်သန့်စင်ကို မေတ္တာရပ်ခံလိုပါ
တယ်။ သမိုင်းဖြစ်ရပ်ကို ကိုယ်ထင်
သလို လက်လွတ်စပယ်ပြောလို့တော့
ပညာရှိတွေရဲ့ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ခံရတတ်တယ်
ဆိုတာ မိမိတို့ သတိထားကြရမှာပါ။

ဘာပြောပြောပေါ့လေ။ သုတေသီ
ကြည့်သန့်စင်ကတော့ သူ့ဆောင်းပါးမှာ
ဘယ်လိုအထောက်အထား၊ အကိုး
အကားတွေ မပြန်ပေးမယ့် (မြန်မာ့
သမိုင်း သုတေသီများ၊ ပညာရှင်များ၊
နိုင်ငံတော်အဆင့် သမိုင်းရေးရာတာဝန်
ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ မုတ္တမကင်းရွာလား၊
ဘီးလင်းကင်းရွာလား ဝေဝေဝါ၊ မသေ
မချာ၊ မရေမရာ၊ ပလေဗာသမိုင်းမြင်
ကွင်း မရှင်းလင်းကြ။သမိုင်းအမြင်
နဲ့အထင် လေနှင့်ဝမ်းနှင့်ပင် မကွဲကြ။

ဆင်ပြောင်ကြီးတွေပါလျက် ဆင်ခြေရာ
ရှာမရ။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလေစွ)
ဆိုပြီး ရှေးသမိုင်းပညာရှင်၊ သုတေသီ
တွေ၊ တာဝန်ရှိသူတွေကိုတောင် ခပ်
ရိုင်းရိုင်း အပြစ်တင်ထားသေးနော်။ ဘာ
အထောက်အထားမှမပြဘဲ သဘာဝ
ယုတ္တိ၊ သာဓကယုတ္တိ၊ အာဂမယုတ္တိတို့
နဲ့ အထပ်ထပ်လေ့လာပြီး တင်ပြထား
တယ်ဆိုတဲ့ သူ့ဆောင်းပါးဖတ်ပြီးမှ
သုတေသီကြည့်သန့်စင် ကိုယ်တိုင်
အလောင်းမင်းတရား တပ်တော်နဲ့အတူ
လိုက်ပါပြီး သုတေသနလုပ် ရေးသား
ထားလေသလားလို့ လန့်ဖျပ်စွာ မိမိ
တွေ့လိုက်မိပါသေးရဲ့။

သုတေသီကြည့်သန့်စင်ရေ...
ကလောင်သမားတစ်ဦးရဲ့ ပိုင်ခွင့်အရ
ဘယ်လိုအကြောင်းအရာပဲ ရေးပါစေ
ဘင်းပါးထဲပါတဲ့ (ကေလာသတောင်
ခြေ အရက်သမရွာသို့ရောက်၍ တစ်
ထောက်နားလေသော် နာမည်အတိတ်
နိမိတ်အရ ရှေးက မွန်မလေးများ
အရက်သောက်လေသလား၊ အရက်
ရောင်းလေသလား စဉ်းစားမိပါ၏။)
အရေးအသားမျိုးကိုတော့ ဆင်ခြင်စေ
ချင်ပါတယ်။ ရှေးမွန်မလေးတွေဟာ
ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့တွေကို မြတ်နိုး
ပြီး ဘာသာရေး အလွန်ကိုးကွယ်တဲ့
အကြောင်း မွန်ရာဇဝင်သမိုင်းတွေကို
ပါ သုတေသန လုပ်ကြည့်ပါဦးလို့သာ
တိုက်တွန်းလိုက်ပါရစေ...။

ပုဒ်မားလူ
၂၀၁၂

ထက်ထက်ကိုတွေ့ရှိ၍ ဦးအောင်ဇေယျက ထပ်ပြောပြကာ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ လေသည်။

ဘုရင်ဖြစ်ရန် အတိတ်နိမိတ်များ

ထိုနှစ်တွင် အင်းဝရွှေနန်းရှင် ဘုရင်သည် အိပ်မက်မြင်မက်ခဲ့သည်။ ၎င်း မြောက်အရပ်သို့ ရှုစားရာ အရှေ့ အရပ်မှ နေဗိမာန်သည် ကြယ်တာရာ အပေါင်းခြံရံလျက် မြောက်အရပ်သို့ ကြွခြင်းသည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ပညာရှိ အမတ်များက မြောက်အရပ်မှ မင်း ထောင်းပေါ်မည်ကိုပြဆိုသော အိပ်မက် ဖြစ်မှန်း သိသော်လည်း ဘုရင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ (နေမှာ အင်းဝဘုရင်၊ ကြယ်တာရာများမှာ ပဒေသရာဇ်မင်း ထပ်များခစားခြင်းဖြစ်သည်ဟု လျှောက် ထားခဲ့ကြသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် ဦးအောင် ဇေယျသည် ယာထွန်သွားရာ မောပန်း သဖြင့် သစ်ပင်ရိပ်တွင် ခေတ္တလဲ လျောင်းရာမှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ ထို အခိုက် အိမ်မှထမင်းလာဖို့သော အစေ ခံပ မြှမ်းရောက်ရှိလာသည်။ ဦးအောင် ဇေယျ၏ လက်ယာလက်ရုံးမှ အခိုး အငွေများထွက်ပြီး မီးတောက်လောင် ထာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အူယားဖား ထားဖြင့် မိမိတွင်ပါလာသော တဘက် ဖြင့် ထိုမီးကို ငြိမ်းသတ်ပစ်ရလေသည်။ ထိုအခါမှ ဦးအောင်ဇေယျသည် အိပ်ရာ မှထွက်ခဲ့ကာ -

“ဘာဖြစ်လို့တုံး” ဟုမေးရာ မငြိမ်း

ထ -

“အရှင်လက်ယာ လက်မောင်းမှ မီးထတောက်သည်ကိုမြင်၍ ငြိမ်းမိပါ သည်”

“သည်စကားအတိုင်း မှန်လျှင် ထောစကား တောမှာပျောက်စေ၊ ရွာ မရောက်စေနှင့်”

ဟု ပြောဆိုကာ နှုတ်ပိတ်လိုက် လေသည်။

တစ်ည၌တွင်လည်း သန်းခေါင် ကျော်လောက်အချိန်တွင် မယ်ယွန်းစံ သည် အိပ်ရာမှလန်နိုးလာသည်။ သူမ ၏နားခေါင်းထဲတွင် မီးခိုးနံ့လိုလို အနံ့ တစ်ခုရ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက် ရာ အိပ်ပျော်နေသော ဦးအောင်ဇေယျ ၏ ယာလက်ရုံးမှ မီးခိုး မီးလျှံများထွက် ပေါ်၍ မီးထတောက်ပြီး တစ်အိမ်လုံး ထိန်လင်းနေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ သည်။ အနီးရှိ ခြံစောင်နှင့်ဖုံးအုပ်၍ ငြိမ်းသတ်လိုက်ရသည်။ ဦးအောင်ဇေယျ နိုးလာပြီး အကြောင်းစုံသိရသောအခါ မယ်ယွန်းစံအား “ဒီစကား သည်တွင် ပြီးစေ၊ တစ်ပါးမရောက်စေနှင့်” ဟု တား မြစ်ခဲ့လေသည်။ မယ်ယွန်းစံကလည်း

“ကိုအောင်ဇေယျ . . . ရှင်ဟာ ဘုန်းကြီးသောမင်းယောက်ျား ဖြစ်သည်။ မမေ့မလျော့သော လုံ့လင်္ဂီရိယဖြင့် သတိရှိစွာနေပါ” ဟု ပြောဆိုပြီး ထိုနေ့ မှစ၍ မင်းတို့၌ပြုအပ်သော ဝတ္တရား အတိုင်း မယ်ယွန်းစံက ပြုစုခဲ့လေသည်။

တစ်ခါသော အခြားရွာတစ်ရွာ၌ နေသော ဦးအောင်ဇေယျ၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူက အိပ်မက်မြင်မက်သည်မှာ သူ ထံသို့ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်လူတစ် ယောက် လာရောက်၍ “နက်ဖြန် မိုး

သောက်လျှင် ရှင်ဘုရင်လင်မယား ယာဉ်ကိုစီး၍ တောင်အရပ်မှလာလိမ့် မည်။ မင်းတို့၌ပြုအပ်သော ဝတ္တရားနှင့် အညီ ပြုစုလေ။ သင့်အား စောင်မ ကြည့်ရှုသွားလိမ့်မည်” ဟု မှာကြားသွား လေသည်။

အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ လူကြီး မိဘများကို ပြောပြပြီး စားကောင်း သောက်ဖွယ်များ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော် ကာ စောင့်နေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ထိုသူငယ်ချင်းထံမှ အကြွေးငါးဆယ် ကျပ်ရရန်ရှိ၍ ဦးအောင်ဇေယျတို့ ဇနီး မောင်နှံသည် လှည်းယာဉ်ဖြင့်ထွက်ခဲ့ ရာ ထိုရွာသို့ နံနက်ခင်းမှာပင် ရောက်ရှိ ခဲ့ကြသည်။ ရှင်ဘုရင်ကို စောင့်မျှော်နေ သူက “ငါ့အိပ်မက်ထဲမှာ ရှင်ဘုရင်လင် မယား လာမယ်ပြောတယ်။ အခု - အောင်ဇေယျတို့လင်မယား ရောက် လာပြီ။ အောင်ဇေယျဟာ ရှင်ဘုရင်စော် နံတံ့သူပဲ” ဟု ပြောဆိုပြီး ဆီးကြိုနှုတ် ဆက်လိုက်သည်။

ဦးအောင်ဇေယျက “မင်းပြောတဲ့ အတိုင်းမှန်ရင် နိမိတ်ကောင်းတယ်။ မင်းစကားကို ငါက ပူဇော်ထိုက်တယ်။ ငါတို့ကို ပေးစရာရှိသော အကြွေးငွေကို စာရင်းပယ်မယ်။ မပေးပါနဲ့တော့” ဟု ဆိုခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ခင်းကျင်းထားသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ပြီး လျှင် “မင်းစကားကို မင်းအိမ်မှာပဲ ပြီး ပါစေကွယ်။ အရပ်တစ်ပါးကို မပေါက် ကြားပါစေနဲ့” ဟု ပြောဆိုနှုတ်ပိတ်ခဲ့လေ သည်။

ထိုအချိန်တွင် မြောက်ဘက်အရပ်

မှ မင်းလောင်းပေါ်မည်ဆိုသော အတိတ် တဘောင်တို့ကလည်း ခေတ်စားလာ သည်။

မြောက်ဘက်တစ်ခု မုဆိုးဖို
မိုးခိုပါဖို့ ညည်းနှင့်တို့၊
တိုင်းရက်သည့် ပက္ကလာ
မိုးရွာသည်နှင့် အသင့်ပဲ။
တို့မေလေး မကျေဖျက်
မြောက်ဘက်ကယ်တဲ့ ဟိုတစ်ခု
ပြေးစို့နှစ်ကိုယ်။

ဆိုင်းစိုစို ရန်လုံးဖြူပါတဲ့
ပြည်ရွှေဘို ထိုမြို့မှာ မိုးခိုဖို့လေး။
ဤကဲ့သို့ . . . ပေါ်ပေါက်သမျှ
တဘောင်တို့မှာ အများအားဖြင့် မုဆိုးဖို
(ရွှေဘို)သား ဦးအောင်ဇေယျသို့သာ
ဧည့်ညွှန်းနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏
သူငယ်ချင်းများအိမ်သို့ အလည်သွား
လျှင် -

“ဟေ့...အောင်ဇေယျ မင်းလာ
ရင် တယ်ပြီး ရှင်ဘုရင်စော်နံ့တယ်ကွာ။
မလာပါနဲ့။ တို့တစ်တွေ ရာဇဝတ်ဘေး
သင့်ကုန်ပါလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိကြလေသည်။

ဂြိုဟ်မွေ့တဲ့ ပိုးခါးစည်းကြီး

ဦးအောင်ဇေယျသည် မုဆိုးဘို
အရပ်၌ တောင်သူလုပ်ငန်းနှင့် တင်း
တိမ်နေသူမဟုတ်။ အတိတ်တဘောင်
များကို သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ယုံကြည်
သုံဖြစ်သောကြောင့် အထွတ်အထိပ်
ရောက်အောင် လိုအပ်သောစည်းရုံးရေး
လေ့လာရေးများကို အမြဲပြုလုပ်လျက်

ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အင်းဝ
မြို့ အရေးအခင်းများကို လူလွှတ်၍
ထောက်လှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း
သွား၍စုံစမ်းခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ခရီးထွက်ရင်းနှင့် စစ်ကိုင်း
မြို့တွင် မယားအငယ်တစ်ယောက် ရရှိ
ခဲ့သည်။ နောင်သောအခါ ဗိဖုရားငယ်
တစ်ဦး ဖြစ်လာမည့်သူပင်ဖြစ်သည်။
ဦးအောင်ဇေယျသည် မုဆိုးဖိုရွာမှ မြင်း
စီး၍ စစ်ကိုင်းသို့လာပြီးလျှင် ထိုမယား
ငယ်အိမ်တွင် နားနေစားသောက်နေ
ထိုင်၍ ဈေးဝယ်ပြီးမှ မုဆိုးဖိုသို့ ပြန်လေ့
ရှိသည်။ တစ်ကြိမ်သောအခါ စစ်ကိုင်း
သို့ထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေသော ဦးအောင်
ဇေယျအား ဇနီးဖြစ်သူ မယ်ယွန်းစံမှ

“ကိုအောင်ဇေယျရယ်... ကျွန်မ
အတွက် ပိုးခါးစည်းကြီးတစ်ချောင်း
ခပ်ကောင်းကောင်းလေး ရွေးပြီးဝယ်ခဲ့
ပါ” ဟု မှာကြားသဖြင့် ဦးအောင်ဇေယျ
ကလည်း “ကောင်းပြီ” ဟု ပြောဆိုလ
သည်။ စစ်ကိုင်းဈေးတွင်ရှာဖွေရာ ပိုးခါး
စည်းကြီးကို ရှာ၍မရ၊ ချည်ခါးစည်း
ကြီးများသာရှိကြသည်။ အင်းဝဘက်သို့
ကျွေး၍ ရှာမည်ပြုရာ မယားငယ်က
လည်း သူ့အတွက်ပါ ပိုးခါးစည်းကြီးတစ်
ချောင်းဝယ်လာပေးရန် မှာကြားလိုက်
လေသည်။

ဦးအောင်ဇေယျကား အင်းဝဈေး
သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။ အင်းဝဈေးတွင်
မယားနှစ်ယောက်အတွက် ပိုးခါးစည်း
ကြီးများရှာဖွေရာ ပစ္စည်းရှားပါးနေခိုက်
ဖြစ်သဖြင့် ပိုးခါးစည်းကြီး တစ်ချောင်း
သာရခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ချည်ခါးစည်း

ကြီးတစ်ချောင်းကို အစားထိုး ဝယ်ယူ
ခဲ့ရလေသည်။ စစ်ကိုင်းသို့ပြန်ရောက်
လျှင် မယားငယ်က ပိုးခါးစည်းကြီးကို
ဦးစွာယူလိုက်သည်။

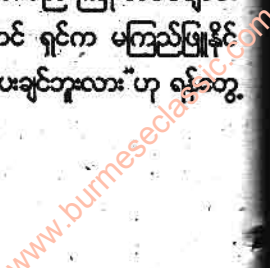
မယားကြီးဖြစ်သူ မယ်ယွန်းစံ၏
အသေအချာမှာကြားချက်ကို ဦးအောင်
ဇေယျက သတိရသည်။ မယားငယ်ထံ
မှ ပိုးခါးစည်းကြီးကို ချော့မော့တောင်း
သော်လည်း မရခဲ့။ သို့သော် ဤပိုးခါး
စည်းကြီးတစ်ချောင်းကိုစွဲက အရေး
မကြီးလှ။ နောင်အခါ အခွင့်သင့်မှ ဝယ်
ပေးလိုက်မည်ဟု နလုံးသွင်းပိုက်ကာ
စစ်ကိုင်းမှ ရွှေဘိုသို့ပြန်ခဲ့လေသည်။

**မယ်ယွန်းစံ၏ ဒေါသအမျက်
အိမ်ထောင်ပျက်**

ရွှေဘိုသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ
မယားကြီးမယ်ယွန်းစံသည် ဦးအောင်
ဇေယျအား “ကိုအောင်ဇေယျ ကျုပ်မှာ
လိုက်တဲ့ခါးစည်းကြီး ရခဲ့ရဲ့လား”

“သည်တစ်ခေါက် အဆင်မသင့်
လို့ မရခဲ့သေးဘူး။ နောက်တစ်ခေါက်မှ
ဝယ်ပေးပါမယ်။ အခုအသုံးပြုဖို့ ချည်
ခါးစည်းကြီးတစ်ခု ဝယ်ခဲ့ပါတယ်” ဟု
ပြောဆိုပြီး ချည်ခါးစည်းကြီးကိုပြရာ -

“ကိုအောင်ဇေယျ ရှင်ကို ကျုပ်
မှာခဲ့တုန်းက ပိုးခါးစည်းကြီးကို မှာခဲ့
တာပဲ။ အခုဝယ်လာတာက ချည်ခါး
စည်းကြီးဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်လို မယား
ကြီးကို ပိုးခါးစည်းကြီးတစ်ချောင်း
လောက်တောင် ရှင်က မကြည်ဖြူနိုင်
ဘူးလား။ မပေးချင်ဘူးလား” ဟု ရန်ခွဲ

ဗျာဆိုရာ

အခုအချိန်ဟာ ကာလဒေသ
ကောင်းဖြစ်နေတဲ့အချိန်ပါ။ ကုန်ချေး
နှုန်းတွေကလည်း ကြီးနေတယ်။ ပစ္စည်း
ထလည်း ရှာမရဖြစ်နေတယ်။ မိန်းမ
တစ်ဦးကလည်း ပိုးခါးစည်းကြီးကိုမှာ
ထိုက်လို့ ရတဲ့ပိုးခါးစည်းကြီးကို သူ့ကို
ပေးခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်မှာ ငွေလည်းမလုံ
ထောက်လို့ ပိုးနဲ့ချည် တစ်ချောင်းစီသာ
ဝယ်နိုင်ခဲ့တယ်။ နောက် အခွင့်သင့်ရင်
ဝယ်ပေးပါမယ်”

ဟု ရှင်းပြလိုက်ရာ အခြေအနေ
မှာ ပို၍ဆိုးဝါးသွားခဲ့သည်။

“ကိုအောင်လေး...ရှင့်ကို ကျုပ်
က နောင်ရေးကိုမျှော်တွေးပြီး အရှင်
သခင်အမှတ်နဲ့ လုပ်ကျွေးပြုစုလာခဲ့တာ
ကြာပါပြီ။ အခုအချိန် သူ့လိုငါလို ဆင်းရဲ
သာသာဝကတည်းက ရှင်က ကျုပ်ကို
တရမစိုက်၊ ရှင့်အလိုအတိုင်း လုပ်နေ
တယ်။ နောင် အထွတ်အထိပ်ရောက်
ရင်ငော့ ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့ဘူး။ ဒီနေ့
ထစပြီး ရှင့်အရိပ်ကို ကျုပ်မခိုလှုံတော့
ဘူး။ အကောင်းအဆိုးဟူသမျှ နောက်
နောင် ကျုပ်ကို လာမတိုင်နဲ့တော့”

ဟုဆိုကာ မယ်ယွန်းစံသည် ချည်
ဆွဲစည်းကြီးကိုလည်း၊ လက်မခံ။ တာ
ထိစွမူလည်း မဆက်ဆံဘဲ သမီးများကို
ခေါ်ဆောင်ကာ ဆွေမျိုးများရှိရာ “စည်
ပုတ္တရာ”မြို့သို့ ထွက်ခွာသွားပြီး ထို
ဒေသတွင် လယ်ယာလုပ်ကိုင် စား
သောက်နေလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ
လုံးကို တစည်းတလုံးတည်းဖြစ် အောင်

စည်းရုံးဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သော အလောင်း
မင်းတရားကြီး ဦးအောင်လေးသည်
မိမိ၏ဝန်ဖြစ်သူ မယ်ယွန်းစံအား အောင်
မြင်အောင် မစည်းရုံးနိုင်ခဲ့သဖြင့် မောင်
တစ်ရွာ၊ မယ်တစ်မြို့ တစ်ရွာစီခြား၍
ကွဲကွာနေထိုင်ခဲ့ရလေသည်။

ပြန်လည်ဆုံဆည်းကြပါစို့

ဤကဲ့သို့အားဖြင့် အလောင်းမင်း
တရားကြီး ဦးအောင်လေးနှင့် မယ်
ယွန်းစံတို့၏ဇာတ်လမ်းသည် ကြေကွဲ
ဝမ်းနည်းဖွယ် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုအဖြစ်မှ
ကြည်နူးဝမ်းမြောက်ဖွယ် စိတ်ထဲတွင်
တပြုံးပြုံးနှင့် ကြည်နူးမူရစေသော
ဇာတ်လမ်းကလေးတစ်ခု ဖြစ်လာစေရန်
ဦးအောင်လေးက အကြံဉာဏ်ထုတ်ခဲ့
ရလေသည်။

ဦးအောင်လေးသည် မုဆိုးဖိုကို
ရန်ကြီးအောင်ဟု ထီးနန်းစိုက်ထူသမတ်
ပြီးနောက်တွင် စည်ပုတ္တရာမြို့တွင် သွား
ရောက်နေထိုင်သော ဇနီးဖြစ်သူ မယ်
ယွန်းစံကို ဆင်၊ မြင်း၊ ဝေါဟာဉ် စသော
အဆောင်အယောင်များနှင့် သွားရောက်
ခေါ်ဆောင်စေသည်။ သို့သော် မယ်ယွန်း
စံက သမီးများကိုသာထည့်လိုက်ပြီး သူ
ကိုယ်တိုင်ကား လိုက်မလာခဲ့ပေ။ အချစ်
ကြီး၍ အမျက်ကြီးသည်ဟူ၍ပင် ဆိုရ
ပေတော့မည်။

သာယာလှပသော နန္ဒာကန်
တော်ကြီး ရစ်ရွှေခိုင်းရာ ရွှေတိုက်တော်
ကြီးသို့ “ချစ်၍ခေါ်သည်၊ လိုက်တော်မူ
ခဲ့၊ မပျောင်းနွဲ့နှင်း”ဟူသော ရတုစာဆို

အတိုင်း မယ်ယွန်းစံကို ဦးအောင်လေး
က နန်းတက်ချိန်တွင် ခေါ်ယူခဲ့သော်
လည်း လိုက်ပါခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့်
“ရာဇပရိယာယ်” သုံးရလေတော့သည်။
ပိုးခါးစည်းကြီးတစ်ခုကြောင့် စိတ်
ကောက်နေသော ငယ်ချစ်ဖြစ်သည့်
မယ်ယွန်းစံကို မင်းနေပြည်သို့ လာ
ရောက်စေရန် ပြုရပေတော့မည်။

ဦးအောင်လေးသည် မယ်ယွန်းစံ
နေထိုင်ရာ စည်ပုတ္တရာမြို့နယ်ကို
တခြားသောမြို့နယ်များထက် အခွန်
ဘဏ္ဍာ တိုးကောက်စေသည်။ အခွန်
မကျေသူများ၏ ပစ္စည်းများကို မောင်း
တီး၍ လေလံပစ်စေသည်။ ထိုအခါ
စည်ပုတ္တရာနယ်တွင် နေထိုင်ကြသူများ
သည် ဆူဆူပူပူဖြစ်လာကြသည်။ ရပ်ရွာ
သူကြီးများ စည်းဝေးကာ အခွန်တော်
ကြီးလှကြောင်းကို ဘုရင့်ရွှေခန်းတော်
ပေါက်စေရန် ရွှေဘိုသို့ မယ်ယွန်းစံကို
စေလွှတ်ရန် တိုင်ပင်ခဲ့ကြလေသည်။
မယ်ယွန်းစံသည်လည်း ရပ်ရွာသူကြီး
များ၏အလိုကို မပယ်နိုင်သဖြင့် သူ၏
ခင်ပွန်း ဦးအောင်လေးကြိုက်တတ်
သော မုန်ဆန်းကလေးများကို သန့်စင်
သော အဝတ်ဖြူတွင်ထုပ်၍ ခေါင်းပေါ်
ရွက်ပြီး ပြည်ရွှေဘိုသို့ ထွက်ခွာခဲ့ရလေ
သည်။

မုန်ဆန်းထုပ်ကလေးကို ခေါင်းပေါ်
ရွက်၍ ဝင်လာသော မယ်ယွန်းစံကို
အလောင်းမင်းတရားကြီး တွေ့မြင်ရ
သောအခါ ပီတိဖြစ်၍ ကြင်နာသော
နှလုံးသားဖြင့်ပြည့်နေသော အပြုံးမျက်
နှာဖြင့် ဆီကြိုကာ နေရာထိုင်ခင်းပေး

ခဲ့သည်။ မယ်ယွန်းစံကလည်း သူခေါင်းပေါ်မှ အထုပ်ကလေးကိုချ၍ သူလင်ကြိုက်လှသော မုန့်ဆန်းထုပ်ကလေးကိုဖြည့်၍ပြသည်။ ထိုအခါ ဦးအောင်လေယျကလည်း ကျီစားလိုသည့်အတွက်

“ဪ... ငါ့မိန်းမ သည်တစ်ခါ မုန့်ဆန်းကိုလက်ဆောင်ပြု၍ မြောက်နန်းမကို လှရန်ပင်လာပေသည်”

ဟု ခနဲတုတ်တုတ် ပြောလိုက်သည်။

“ကိုအောင်လေယျ... ရှင်မြောက်နန်းကို ရည်မှန်း၍ ကျုပ်လာသည် မဟုတ်။ ယခု စည်ပုတ္တရာနှင့် စည်သာတစ်ခွင်မှာ မင်းတိုင်းမင်းကြေး အခွဲအခန်းများလွန်းသည်။ ပြည်သူဆင်းရဲသားတွေမှာ မိုးခေါင်ရေရှားသည်က တစ်ဖက်၊ စစ်ကြီးစစ်မက် အထွက်အရောက်များ၍ ဆင်းရဲသားတို့ ပြေးလွှားရှောင်ပုန်းနေရသည်။ ကတစ်ဖက်၊ အခွန်တော်မကျေ၍ ပစ္စည်းသိမ်းယူကြသည့်အလုပ်ကို ရှင်ကလုပ်စေသည်မှာ တိုင်းပြည်စည်ကားဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်သည်မဆို ပျက်စီးစေသည်သာဖြစ်ရာသည်။ ရှင်ကို ကျုပ် အထူးသွန်သင်စရာမလို။ ဟံသာဝတီရောက် မင်းတရားကြီးသည် ရှေးမင်းတို့၏ ကျင့်ထုံးကို နှလုံးမမှသဖြင့် ရဟန်းရှင်လူတို့မှာ ညှိုးနွမ်းဆင်းရဲလှသဖြင့် ဆူပူထောက်လှမ်းကြရာမှ ထီးနန်းကိုစွန့်ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရှင်လည်း မင်းကျင့်တရားများကို လေ့လာပြီးမှ မေ့မေ့လျော့လျော့ရှိနေသည်မှာ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်သည်။ ရှင်လူများကို ရှင်ခေါ်ဟူပြီး ခုံးမပါဦး”

ထိုအခါ ဦးအောင်လေယျက -

“မယ်ယွန်းစံ... ငါ၏ရှေ့မှောက်တွင် မဟုတ်။ မမြင်ကွယ်ရာတွင် ဖြစ်ကြပျက်ကြသည့်အရေးကို ငါမတတ်နိုင်။ မြို့ဝေးပြည်ကွာ လွတ်ရာအရပ် တစ်ပါးမှနေပြီး ထပ်ကာထပ်ကာ တိုင်ကြားလာလည်း အချည်းနှီးပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။ မယ်ယွန်းစံအနေဖြင့် ရွှေဘိုရွှေနန်း စံမြန်းရိပ်ငြိမ် မင်းစည်းစိမ်ကို မြိန်မြိန်စံစား၍ ဤရွှေနန်းတော်ကြီးမှာပင် စံနေတော်မူပါလော့”

(အမုန်မှာ... ထိုစကားများကို အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်လေယျက ဝေခံသည်မယ်ယွန်းစံအား သူနှင့်အတူနေစေလို၍ ပြောဆိုနေခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေသည်)

ထိုအခါ မယ်ယွန်းစံက -

“အရှင်ဘုရင်က ချီးမြှောက်၍ ဘုန်းကျက်သင်္ကြံလေတိုလည်း အရှည်မကြာ ခဏတာကို သာယာနှစ်သက်ပြီး နောင်အမျက်ပွားမည်ကိုလည်း ကျုပ်မလို။ ကိုယ်နှင့်အသက် မပျက်တည်ရှိစဉ် ရသလောက်နှင့်တင်းတိမ်၊ မြိန်သလောက်သာစား၍ စိတ်ချမ်းမြေ့ရာနေရာတွင်သာ ကျုပ်နေပါတော့မည်။ အခွန်ဘဏ္ဍာ အပြင်းအထန်မကောက်ရန်သာ ရှင်က စာတစ်စောင်ရေးပေးလိုက်ပါ” ဟု ထပ်မံပြောဆိုလိုက်လေသည်။

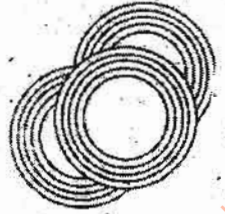
ဦးအောင်လေယျသည်လည်း မယ်ယွန်းစံကို မလွန်ဆန်နိုင်သောကြောင့် အမှုထမ်းတို့အား လျှော့ပေါ့အုပ်ချုပ်ကြစေရန်နှင့် အခွန်ဘဏ္ဍာများ ပို၍

မကောက်ကြစေရန် အမိန့်တော်ထုတ်ပေးလိုက်ရလေသည်။

ခင်ပွန်းသည်အပေါ် စိတ်ကောက်နေသော မယ်ယွန်းစံသည် စည်ပုတ္တရာတွင် လင်သား၊ သားသမီးများနှင့် ကြာကြာခွဲ၍ မနေလိုက်ရပေ။ ၁၁၁၆ ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၆ ရက်နေ့တွင် အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်လေယျသည် အင်းဝမြို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီး နောက် ကျောက်မြောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွချီလာသောအခါ မိဖုရားခေါင်ကြီး မယ်ယွန်းစံနှင့် သားတော်၊ သမီးတော်များက ကြိုဆိုကြသည်ဟု ရာဇဝင်တွင် ရေးသားခဲ့လေသည်။ ထိုနောက်တွင် ကား မင်း၊ မိဖုရား၊ သားတော်၊ သမီးတော်တို့ အညာ သီဟတောဘုရားသို့ မိသားစု ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ဘုရားဖူးထွက်ကြလေတော့သည်။ ဤဇာတ်လမ်းကလေးသည်ကား ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကောင်းလှသော မြန်မာ့ရာဇဝင်မှ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းလေးဖြစ်သဖြင့် အလွန်ပင် သဘောကျနှစ်ခြိုက်မိလေတော့သည်။

လှစံ(ပညာရေး)

ဂိုဌ်းပြု ကုန်းကောင်ရာမုံတော်၊ ညိုမြ။

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ဒါသာချင်နာဘန်ချွန်

၂၀၁၆ ဖျောက်နှစ် ၁၂ လရာသီဖွားများအတွက်

တစ်လချင်းစီအဟော

ဧပြီလ

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

(ဤအဟောများကို ထိုင်းနိုင်ငံမှ နက္ခတ္တဆရာကြီး ဒါသာချင်နာဘန်ချွန် ဟောပြောထားသည်ကို ဘာသာပြန်ဆို ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၂ လရာသီဖွား၏ မွေးဖွားသည့် ထာလအပိုင်းအခြားသည် အနောက်တိုင်းနှင့် မတူပါ။ မွေးလ၊ မွေးရက်ကိုရှာ၍ အဟောများကို ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။

တိုးပေးမည်။ ဝင်ငွေတစ်ပုံကြီးရမည်။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာ ရေးမှာလည်း တိုးတက်လာမှုတစ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရမည်။ ကြာရှည်စွာ ကွဲကွာနေကြသူများ ပြန်လည်ပေါင်းစည်းမိမည်။ တစ်ကိုယ် တည်းသမားများအား ချစ်စရာကောင်းသူတစ်ဦးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်းခံရမည်။

မကာရ ရာသီဖွား (ဆိတ်ရုပ်) (Capricorn)

ခန့်နဝါရီလ ၁၄ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင့်တွင် လုပ်ငန်းအတွက် တီထွင်မှု အများအပြားရှိ လာသောကြောင့် သင်၏လုပ်ဆောင်နိုင်မှုတွင် အကျိုးများ စွာ ဖြစ်ထွန်းလာလိမ့်မည်။ ငွေကို အငမ်းမရ ရှာဖွေနေကြ သူများအတွက် အပိုအလုပ်များကို ရရှိလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ် တည်းသမားများ ချစ်မေတ္တာရေး ဒုက္ခဆိုက်ရောက်လိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ ချစ်မေတ္တာရေးဒုက္ခ ဆိုက်ရောက် လိမ့်မည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြစ်မည်။ ဤချစ်မေတ္တာရေးဖြင့် အခြားသူတစ်ပါးအား ထိခိုက်စေလိမ့်မည်။

မိန်ရာသီဖွား (ငါးနှစ်ကောင်ရုပ်) (Pisces)

မတ်လ ၁၄ ရက်မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

သင်၏ အပြောအဆိုကို သတိထားပါ။ သို့တည်း မဟုတ်ပါက သင်ပြောဆိုမိသည့်စကားအတွက် နောင်တရရ ပေလိမ့်မည်။ သင်၏ကျန်းမာရေးအတွက် ငွေအကုန်အကျ ရှိလာမည်။ သင်၏ချစ်ရေးချစ်ရာဘဝသည် ခိုလာကိုစတာ စီးနေရသကဲ့သို့ ဟန်ချက်ထိန်းရန် ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

ကုရာသီဖွား (ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်) (Aquarius)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်၌ သူ၏စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့် ကိုယ် စွမ်းကိုယ်စကို အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရမည်။ သင့်အား ရာထူး

မိဿရာသီဗွား (သိုးထီးရုပ်) (Aries)

ဧပြီလ ၁၅ ရက်မှ မေလ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် အမှတ်ရဖို့ ရွှေကာလဖြစ်ပါသည်။ အသက်ကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ အထောက်အကူရမည်။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေး ကောင်းမွန်နေမည်။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူနှင့် ခရီးသွား၍သင့်၏။ ချစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စ တောက်ပမှုများဖြင့် ထပ်ပေါင်း ထပ်ဆောင်းပေးပေလိမ့်မည်။

ပြီဿရာသီဗွား (နွားလားဥဿပရုပ်) (Taurus)

မေလ ၁၅ ရက်မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

သင်သည် သင်၏လုပ်ငန်းခွင်သို့ စတင်အလုပ်လုပ်ခဲ့ စဉ် ဩဇာအာဏာရှိသူနှင့် ပဋိပက္ခမှု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယခုလကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် မကျေမလည် ဖြစ်နေရပေ လိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် လိုအပ်သမျှကို ခိုင်ခိုင်မာမာဖြင့် အလုပ်လုပ်ပြုလိုက်ပါ။ အခြားတွင် အလုပ်သစ်ရှာရန်အတွက် မှာလည်း အတားအဆီးများ ရှိနေပါလိမ့်မည်။ အကုန်အကျ များနေမည်ဖြစ်သော်လည်း မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ကံကောင်းမှု များလည်း ရှိနေပါမည်။

မေထုန်ရာသီဗွား (အမြှာရုပ်) (Gemini)

ဇွန်လ ၁၅ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

အလုပ်ခွင်တွင် ကျေနပ်ဖွယ်ရာမရှိဘဲ မထင်ပေါ်ဘဲဖြစ်

နေသဖြင့် သင့်အား ဆိုးသည့်တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ခံရမည်။ ငွတ်တရွတ်နိုင်မှုနှင့် သည်းညည်းမခံတတ်မှုများကို ရှောင်ပါ။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအတွက် တစ်ဖက်သတ် အချစ်သာ ဖြစ်နေရပေလိမ့်မည်။ မကြာခဏ ချစ်သူနှင့် စိတ် ကောက်နေရတတ်သည်။ ချစ်ဦးသူနှင့် အဆင်ပြေအောင်နေပါ။

ကရကင်ရာသီဗွား (ပုစွန်လုံးရုပ်) (Cancer)

ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

လူအများအပြားနှင့်တွေ့ဆုံရ၍ သူတို့၏ ယုံကြည်ကိုး စားမှုကို ရရှိသည့်နည်းတူ အသက်ကြီးသူများထံမှ အထောက် အပံ့ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ခရီးသွားရင်း၊ ဈေးဝယ်ရင်း အတော် များများ ငွေကုန်လိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေ ဖြင့် ရည်းစားပျက်၊ တစ်ခုလပ် စသူတို့နှင့် ချစ်မေတ္တာသက်ဝင် မိတတ်သည်။ သင်တွေ့ရမည့်သူများသည် ပရောပရည်လုပ် တတ်သူများ၊ သူတို့ကို စွဲလမ်းနေကြသူများ အပျားအပြားရှိ နေပေလိမ့်မည်။

သိဟ်ရာသီဗွား (ခြင်္သေ့ရုပ်) (Leo)

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် အမှားတစ်ပုံကြီးလုပ်မိ၍ သင်၏ သူဌေးများမှ သင့်အား အပြစ်ဖော် ဆုံးမလိမ့်မည်။ သင်သည် ဒေါသကြီးသူဖြစ်သောကြောင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် သင် ၏သူဌေးများဖြင့် ပဋိပက္ခဖြစ်အောင် ရှောင်ပါ။ အခြားသူ

ထစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ငွေချေးခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကတိပေးခြင်းများ မပြုလုပ်ပါလေနှင့်။ သင့်အနေဖြင့် မဆင်မခြင်ပြောဆိုတတ်သောကြောင့် သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစရာများ ပြည့်နက်နေပေလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီဗွား (အပျိုစင်ရုပ်) (Virgo)

စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

သင့်တွင် ငွေအလုံးအရင်းပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်၍ ယခုထစ်လတွင် ငွေကို ပုံအောနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ လိင်နှစ်မျိုးစလုံးမှ သင့်ထံ ချဉ်းကပ်လာပါလိမ့်မည်။ ခွေးချယ်လွန်းလျှင် မကောင်းပါ။

တူရာသီဗွား (ချိန်ခွင်ရုပ်) (Libra)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သင့်အနေဖြင့် ဆက်တိုက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုရှိခဲ့သဖြင့် လုပ်ငန်းခွင်တွင် ရာထူးတိုးပည့်ရလဒ် ရှိလာပေလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အားလုံး၌ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေ တည်ငြိမ်နေမည်။ သင် ခရီးသွားနေရစဉ် ကံကောင်းမှုအခွင့်အလမ်း ရရှိလိမ့်မည်။

ပြိစ္ဆာရာသီဗွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်) (Scorpio)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

အချစ်စိတ်မွန်ပြီး အရူးအမူးဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အလုပ်အကိုင် ပြောင်းလဲလုပ်ရန် ကြံစည်နေလိမ့်မည်။ အခွင့်ကောင်း အများအပြားရှိနေပါသည်။ ခရီးသွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသက်ကြီးသူများမှလည်းကောင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုများကို သင့်အတွက် ယူဆောင်လာပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်နေပြီး (အထီးကျန်) မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များအနေဖြင့်လည်း မယ်တစ်ရွာ မောင်တစ်မြို့ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

နေရာသီဗွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်) (Sagittarius)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

မည်သူမျှ သင့်အား ကူညီချင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ ၎င်းသည် အားလုံး ဂိမ်းကစားမှုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ရပ်သာဖြစ်သည်။ သင်၏ ဖုန်း သို့မဟုတ် ဖိုက်ဆပ်အိတ် ပျောက်လိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ချစ်သူရှိနေပြီးသူတစ်ဦးအပေါ် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှစွာ သဘောကျမိတတ်သည်။ (ပင်မယားများသည် အသေးအဖွဲ့ကိစ္စရပ်များအပေါ် စကားများ ရန်ဖြစ်ရတတ်သည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference:

BKK Post, Life-Feature Khatha Chinnabanchorn ၎် Here's what awaits in 2016.

တရုတ်နက္ခတ်ပေဒင်္ဂေယျာ

၂၀၁၆ ခုနှစ် ၊ မေလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်
ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ
ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မောက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၀	၁၉၃၂	၁၉၄၄	၁၉၅၆	၁၉၆၈	၁၉၈၀	၁၉၉၂	၂၀၀၄
ကြက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၁	၁၉၃၃	၁၉၄၅	၁၉၅၇	၁၉၆၉	၁၉၈၁	၁၉၉၃	၂၀၀၅
ခွေးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၂	၁၉၃၄	၁၉၄၆	၁၉၅၈	၁၉၇၀	၁၉၈၂	၁၉၉၄	၂၀၀၆
ဝက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၃	၁၉၃၅	၁၉၄၇	၁၉၅၉	၁၉၇၁	၁၉၈၃	၁၉၉၅	၂၀၀၇
ကြွက်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၄	၁၉၃၆	၁၉၄၈	၁၉၆၀	၁၉၇၂	၁၉၈၄	၁၉၉၆	၂၀၀၈
ခွားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၅	၁၉၃၇	၁၉၄၉	၁၉၆၁	၁၉၇၃	၁၉၈၅	၁၉၉၇	၂၀၀၉
ကျားနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၆	၁၉၃၈	၁၉၅၀	၁၉၆၂	၁၉၇၄	၁၉၈၆	၁၉၉၈	၂၀၁၀
ယုန်နှစ်မွေးသူ	၁၉၂၇	၁၉၃၉	၁၉၅၁	၁၉၆၃	၁၉၇၅	၁၉၈၇	၁၉၉၉	၂၀၁၁
နဂါးနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၈	၁၉၄၀	၁၉၅၂	၁၉၆၄	၁၉၇၆	၁၉၈၈	၂၀၀၀	၂၀၁၂
မြွေနှစ်မွေးသူ	၁၉၂၉	၁၉၄၁	၁၉၅၃	၁၉၆၅	၁၉၇၇	၁၉၈၉	၂၀၀၁	၂၀၁၃
မြင်းနှစ်မွေးသူ	၁၉၃၀	၁၉၄၂	၁၉၅၄	၁၉၆၆	၁၉၇၈	၁၉၉၀	၂၀၀၂	၂၀၁၄
ဆိတ်နှစ်မွေးသူ	၁၉၃၁	၁၉၄၃	၁၉၅၅	၁၉၆၇	၁၉၇၉	၁၉၉၁	၂၀၀၃	၂၀၁၅

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆံသ၊ ခေါင်းဆေး၊ ဖော်လာ ပြုလုပ်ကြရန်သင့်၏။ မေလ ၁ ရက်နေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ ၁၃ ရက်နေ့တွင်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ၂၅ ရက်နေ့၌ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ သို့သော် ၂၅ ရက်နေ့တွင်မူ ကံကောင်းနေသဖြင့် တောအမဲလိုက်လျှင် သားကောင်များရရှိနိုင်ပါသည်။ သင့်ကံကြမ္မာ ထူးခြားနေပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဈေးဆိုင်သစ်မတည်နိုင်၊ မဖွင့်နိုင်ပါ။ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ခြင်း မပြုလုပ်သင့်သေးပါ။ ထို့ပြင် လက်ထပ်ခြင်း၊ အိမ်ပြုခြင်း၊ မီးဖိုဆောင်ပြုခြင်းတို့ကို ခဏခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထားပေးပါ။ အလုပ်သစ်လျှောက်ရန်လည်း မလုပ်သင့်သေးပါ။ သင်္ချိုင်းမြေမနင်းသင့်။ အထူးသဖြင့် မေလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမပြုလုပ်သင့်။ ခိုက်တတ်၏။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်၊ ခေါင်းဆေးခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ မေလ ၂ ရက်နေ့နှင့် ၁၄ ရက်နေ့၊ ၂၆ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းရက်နေ့များတွင် ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲများလည်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသေး၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ကောင်း၏။ "အကျိုးရှိမည်။"

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း နိုင်ငံခြားခရီး၊ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှု မပြုလုပ်သင့်။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်လေသည်။ ရှောင်ပါ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီအသစ် မထူထောင်သင့်သေးပါ။ ခဏစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ ထို့ပြင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကိုလည်း ခေတ္တရှောင်ပါဦးလေ။ မရှောင်နိုင်လျှင်ကား အကျိုးယုတ်တတ်ပေသည်။ အိမ်သစ်မတက်သင့်။ အခန်း၊ ခုတင်နေရာမချသင့်ပေ။

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ရာထူးအလုပ်အသစ် လက်ခံပါ။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ်သစ်လုပ်သင့်။ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့သင့်၏။ တာဦး၊ တာတမံပြုပြင်သင့်၏။ ဝိုဒေါင်လည်း ပြုပြင်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ် စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ အကျိုးထူးမည်။ အရက်ရောင်းဝယ်နိုင်၏။ အကျိုးအမြတ်ရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်ခြင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၊ ခရီးဝေးသွားခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်း ရှောင်ရှားနိုင်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မရရအောင် ရှောင်ကြဉ်ကြရပါလိမ့်မည်။ ရှောင်သင့်လှ၏။

ဖမ်းနိုင်အရေး

ခရီးထွက်နိုင်၏။ အကျိုးပေးမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အိမ်ရာသစ် ပြောင်းရွှေ့ရန် မသင့်သေးပါ။ ခရီးထွက်နိုင်ပါ။ မင်္ဂလာလည်း ရေကြောင်းခရီးနှင့် လေကြောင်းခရီးတို့ကို ကြောင်ပါလေ။ စေ့စပ်နိုင်သော်လည်း ချက်ချင်း လက်ထပ်သင့်သေးပါ။ ခဏစောင့်ကြည့်သင့်သေး၏။ အိမ်သစ်မတက်သင့်သေး။ အိမ်သစ်မတက်ပါနှင့်ဦး။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်နိုင်၏။

မေ လ ၅ ရက်နေ့သည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်ဖွင့်နိုင်၏။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ အကျိုးထူးမှုရှိပါမည်။ ဆုတောင်းပွဲနှင့် ရိုးရာကန်တော့ပွဲကို မေလ ၁၇ ရက်နှင့် ၂၇ ရက်နေ့များတွင်လုပ်ပါ။ လုပ်သင့်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ရေတွင်းရေကန် မတူးဖော်ရ။ ရေမြောင်းမဖောက်လုပ်ရ။ ခိုက်တတ်၏။ သတိထားပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။ ထို့ပြင် သစ်ဖောင်မပျောရ။ သစ်မခုတ်ရ။ ထင်းမခွေရ။ ငါးအရောင်းအဝယ်မလုပ်ရ။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းမလုပ်ရ။ ရှောင်ပါ။ အရုံးပေါ်မည်။ အကျိုးမဖြစ်မည်။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်၏။ အလုပ်သစ် ရာထူးသစ် လက်ခံနိုင်၏။ ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ လုပ်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ မေလ ၆ ရက်၊ ၁၈ ရက်နေ့နှင့် ၃၀ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် သင်တန်းတက်နိုင်၏။ အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်နိုင်၏။ ကောင်း၏။ အကျိုးရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီး ထွက်နိုင်ပါသော်ငြားလည်း ရေကြောင်းခရီးနှင့် ဝေးဝေးရှောင်ပါ။ သစ်ဖောင်မပျောရ။ ထင်းမခွေရ။ သစ်မခုတ်ရ။ သစ်အရောင်းအဝယ်မလုပ်ရ။ အရုံးပေါ်လိမ့်မည်။ ငါးအရောင်းအဝယ် မလုပ်ရ။ ငါးဖမ်းရ။ တောအားမလိုက်ရ။ သင့်ကံ ညှိုးနွမ်းနေရာသဖြင့် အိမ်တွင်း၌သာ ငြိမ်ငြိမ်နေပါ။ အသက်ဘေးအန္တရာယ် များလှလေသည်။ ရှောင်နိုင်ပါစေ။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမည်ဖြစ်၍

လုပ်ပါလေ။ တာရိုး၊ တာတမံ၊ ကစင်းရိုးများ ပြုပြင်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် ငွေချေးလုပ်ငန်းလုပ်နိုင်ပါသေးသည်။ မေလ ၇ ရက်နေ့နှင့် ၁၉ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ အိမ်ရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၊ ဈေးဆိုင်သစ်တည်ခြင်း၊ ဖွင့်ခြင်း စသည်တို့အားလုံးကို ရှောင်ရှားပါလေ။ အကျိုးယုတ်တတ်၍ လုံးဝ (လုံးဝ)မလုပ်သင့်ပါချေ။ မရှောင်နိုင်ပါက မုချ အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ မေလ ၈ ရက်နေ့နှင့် ၂၀ ရက်နေ့တွင် လုပ်ပါ။ အခြားကိစ္စရပ်များလျှော့လုပ်ပါ။ လျှော့လုပ်သင့်လှပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်ပါသော်လည်း လေကြောင်းခရီးကိုရှောင်ပါ။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချွက်ချင်း လက်မထပ်ပါနှင့်ဦး။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်နိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် မြေခွေခြင်း၊ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတို့ကို ရှောင်ပါ။ အကျိုးမဖြစ်တတ်လေ၏။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံနိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ်ပြောင်းရွှေ့လျှင် အကျိုးထူးမည်။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ ဈေးဆိုင်သစ်တည်နိုင်၊ ဖွင့်နိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ မေလ ၉ ရက်နှင့် ၂၁ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် စေ့စပ်

ခြင်း ဂိုဒေါင်၊ မီးဖိုဆောင် ပြုပြင်နိုင်ပါသေးသည်။ လုပ်သာ လုပ်ပါ။ အကျိုးထိခိုက်မှုမရှိပါ။

နိုင်၏။ မေ လ ၁၁ ရက်နေ့နှင့် ၂၃ ရက်နေ့များမှာ ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ကင်ပွန်းထပ်ခြင်း၊ နာမည်မှည့်ခြင်း၊ ခဏခေတ္တရှောင် ပီဦး၊ ခိုက်တတ်လေ၏။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါလေ။ ရက်မြတ် ရက်ကောင်း၊ အခါကောင်းကို စောင့်ပါဦး။ သမားတော်ကို ရှာမထွက်သင့်သေး။ ငါးဖမ်းရ၊ တောကောင်အမဲ မလိုက်ရ၊ ဘေးအန္တရာယ်များလှပေသည်။ ခဏခေတ္တရှောင်နေစမ်းပါ။ ခုက္ခတ္တေတတ်၏။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါလေ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဈေးဆိုင်သစ်တည်ခြင်း၊ ဖွင့်ခြင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်း မြားခြင်း၊ ငွေထုတ်ချေးခြင်းတို့ကို ရှောင်ပါ။ ထို့ပြင် ခရီးဝေး ထွက်ခြင်း၊ နိုင်ငံခြားခရီးထွက်ခြင်း၊ မိတ်ဆုံခြင်း၊ တောအမဲ လိုက်ခြင်း၊ သားကောင်ဖမ်းခြင်း၊ ငါးဖမ်းခြင်း၊ ငါးအရောင်း အဝယ်လုပ်ခြင်း စသည့် အားလုံးတို့ကို ရှောင်နိုင်လေ အကျိုးရှိလေ ဖြစ်ပါသည်။

ပျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ လုပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက် နိုင်၏။ အိမ်ရာနှင့် အလုပ်ပြောင်းရွှေ့လျှင် ကောင်းမည်။ အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးမည်။ လုပ်ပါ။ ငွေထုတ်ချေးနိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးရန် အခွင့်အခါ ကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ဈေးဆိုင်သစ် တည်နိုင်ဖွင့်နိုင်လေ၏။ မေလ ၁၀ ရက် နေ့နှင့် ၂၂ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်း မင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်ပါသည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။

မွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲများ ပြုလုပ်နိုင်၏။ မေလ ၁၂ ရက်နေ့နှင့် ၂၄ ရက်နေ့များသည် ရက်ကောင်းမင်္ဂလာနေ့များ ဖြစ်၏။ အလုပ်၊ ရာထူးသစ်တို့ကို လက်ခံနိုင်၏။ မိတ်ဆုံနိုင်၏။ မိတ်ဆုံခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမည်။ တွေးမနေနှင့်၊ ငေးမနေပါ နှင့်။ အမြန်သာ မိတ်ဆုံလိုက်ပါ။ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးနိုင်၏။ အကျိုးရှိ၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်ထပ်ခြင်း မပြု ပါနှင့်ဦး။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ အကျိုးယုတ်တတ်ပါ သည်။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါလေ။ အခန်းခုတင်နေရာ မချ ကောင်း၊ အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မချုပ်သင့်ပေ။ ရေပြောင်း မဖောက်ရ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အိမ်ရာဟောင်း မဖျက်သင့်သေး။ ခိုက်တတ်လေ သည်။ အိမ်၊ ဂိုဒေါင်၊ မီးဖိုဆောင် မပြုပြင်သင့်သေး။ ခဏ ခေတ္တစောင့်ပါဦးလေ။ လုပ်ငန်းသစ်၊ ကုမ္ပဏီသစ် မထူထောင် ရ။ ငွေရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု မပြုသင့်ပေ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။ ထို့ပြင် စိုက်ပျိုးရေးမလုပ်နှင့်။ အကျိုးမဲ့ဖြစ်တတ်လေသည်။ ဆင်ခြင်ပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ဆုတောင်းပွဲများ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း၊ ခေါင်းဆေးခြင်း ပြုလုပ်နိုင်၏။ လမ်းပြင်ခြင်း၊ လမ်းခင်းခြင်း၊ တံတားဆောက်ခြင်း ပြုလုပ်

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ Hong Kong (China)

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

နွယ်သာကီအောင်

ပူပြင်းသွေ့ခြောက်သော နွေကာလသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။
 ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုခုမှာတော့ တောင်လေပွေတွေက ကတော့ထိုးလျက် သစ်ရွက်ခြောက်
 တို့အား လျှပ်တိုက်ပြေးလွှားစေခဲ့သည်။ ဂေါတမဘုရားရှင် အနိသယံပြု၍ ပွင့်တော်မူခဲ့ရသော
 ဗောဓိညောင်ပင်တို့မှာလည်း ရေစင်ကို တောင်တလျက်ရှိ၏။ ဤတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက
 ဗောဓိညောင်ပင်အား ပရိဘောဂစေတီအဖြစ် အာရုံညွတ်နူးလျက် ကဆုန်ညောင်ရေ သွန်းလောင်း
 ပေးကြကုန်၏။ မကြာခင် နွေ၏ ဇာတ်လမ်းတစ်ခန်းရပ်ပါတော့မည်။ ထိုအခါဝယ် မေတ္တာမိုးစက်
 များ ပြောက်ပြောက်ဖြိုးဖြိုး ရွာသွန်းလျက် အနင်းခံမြက်၊ သွေ့ခြောက်သောမြက်များ လန်းရှင်ကာ
 စိမ်းမြမြနှင့် လှပဝေဆာနေလိမ့်ဦးမည်သာတည်း။

- ၁။ **နေအိမ်ဝယ်ယူရန်**
မေလ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၂၁) စသောရက်များ
သည် နေအိမ်ဝယ်ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါ
သည်။
- ၂။ **ကား/ယာဉ်ဝယ်ယူရန်**
မေလ (၁)၊ (၁၁)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များ
သည် ကား/ယာဉ်ဝယ်ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်
ကြပါသည်။
- ၃။ **ရွှေ/ကျောက်တွင်း တူးရန်**
မေလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသော

- ရက်များသည် ရွှေ/ကျောက်တွင်းတူးရန် အကောင်းဆုံး
ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၄။ **ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန်**
မေလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၆) စသော
ရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၅။ **ကျောင်း/အိမ်ဆောက်လုပ်ရန်**
မေလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊
(၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ကျောင်း/အိမ်
ဆောက်လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆ ဝဋ်ဦးခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်္ဂလာ ကျင်းပရန်
မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၉) စသော ရက်
များသည် ဝဋ်ဦးခံ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်္ဂလာ ကျင်းပရန်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန်
မေလ (၄)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၉)၊ (၃၀)
စသောရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈ အမည်ပေး/ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်
မေလ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊
(၁၉) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်
ထင်ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရန်
မေလ (၄)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၉) စသော
ရက်များသည် လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံး
ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀ ခရီးသွားရန်
မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊
(၂၉) (၃၀) စသောရက်များသည် ခရီးသွားရန် အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁ လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပရန်
မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၆)၊
(၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်
မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်ရန်
မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၆)၊
(၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များ
သည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ
ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃ သီးနှံမျိုးစေ့ကြရန်
မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊
(၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည်
သီးနှံမျိုးစေ့ကြရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ရန်
မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၆)၊
(၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ရေတွင်း
ရေကန်တူးဖော်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅ အောင်ဘာလေထိ ထိုးရန်
မေလ (၁)၊ (၃)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၁၆)၊
(၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည်
အောင်ဘာလေထိထိုးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

၁၆ ပညာသင်ကြားရန်
မေလ (၁)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၉)၊
(၃၀) စသောရက်များသည် ပညာသင်ကြားရန် အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇ ရေသတ္တဝါများ ပမ်းဆီးရန်
မေလ (၁)၊ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၉)၊
(၃၀) စသော ရက်များသည် ငါး၊ ပုစွန် စသော ရေသတ္တဝါ
များပမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၈ မင်္ဂလာအခါပေးရန်
မေလ (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၄)၊
(၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊
(၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေး
သင့်သည့် ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

■ နွယ်သာကီအောင်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည့်လမှာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

■ တောကကိုရင် ■

မိမိတို့နိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကိုအဓိကထားသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ ကောက်ပဲသီးနှံများ ဝေဆာဖြစ်ထွန်းခြင်းဖြင့် ပြည်တွင်းစားသုံးမှု ဖူလုံပြည့်ဝသည် သာမက ပိုလှုံ့သမျှ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ တင်ပို့ရောင်းချသည့်အတွက်လည်း နိုင်ငံခြားဝင်ငွေများ တိုးပွားလျက်ရှိသည်ပင်။ ထိုမှတစ်ဆင့်ချင်း ဆိုသကဲ့သို့ စက်မှုနိုင်ငံသို့ ပြောင်းလဲသွားရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ဤ၌ စိုက်ပျိုးရေးနှင့်ပတ်သက် ၍ တောင်သူလယ်ယာဦးကြီးတို့ သတိထားဆောင်ရွက်ရန် ဖေးမကူညီသည့်အနေ ဖြင့်...

၁။ အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက် အပွင့်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်း ကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့ စိုက်ပျိုးခြင်းတို့အတွက်
မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်း ကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက် ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက် များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုး ရန်၊ အကိုင်းအခက်များ ခုတ်

ရန်အတွက်
မေလ (၃)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်း အခက်များခုတ်ရန်အတွက် အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ထွန်ယက်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေး ဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချိုနွယ်မီး ရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များ တူးရန်အတွက်
မေလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ထွန်ယက်စိုက်

ပျိုးခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်း ပင်ချိုနွယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ် သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များတူးရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြိုရန်အတွက်
မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ကြို ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တောကကိုရင်

မေလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

နေ့ပျိုးထွင်ခေါင်

မေလ (၂)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် “နန္ဒာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရားဂူကျောင်း၊ ဝေရ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများ ဆင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း၊ စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မေလ (၃)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် “ဘဒြာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးခြင်း၊ နားထွင်းခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆင်ယင်ကျင်းပခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

မေလ (၄)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် “ဇယာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း၊ အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

မေလ (၅)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် “ရိတ္တာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း၊ စသောအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် “ပုဏ္ဏာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ စသောအမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

မေလ (၉)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် “အမြိတ္တစုတ်” တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်၌ မည်မျှပင်မကောင်းကြံစေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် “ရက်ရာဇာ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေးကိစ္စ၊ ဘာသာရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပါက အလုံးစုံပြီးမြောက်နိုင်ပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်းလည်း ထင်ရှားကျော်စောတတ်ပါသည်။

■ နေ့ပျိုးထွင်ခေါင်

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန် နေ့စဉ်အလိုက် ရွေးချယ်သင့်သည့် ရက်များ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

မေလ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

မေလ (၁)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

မေလ (၂)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

မေလ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၉)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

မေလ (၄)၊ (၅)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၂၉)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

မေလ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

စနေသားသမီးများအတွက်

မေလ (၂)၊ (၃)၊ (၅)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

မေလ (၁)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၂၄)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

သည့်လပွားအတွက် ကံဇာတာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၌ အောင်မြင်မှုများ ရရှိတတ်
ဖို့သည်။ ဝိရိယထားလျှင် ဝိရိယအကျိုးကို ခံစားရပါလိမ့်
မည်။ အတူနေသူငယ်ချင်း စကားများစရာကိစ္စ ပေါ်လာ
တတ်သည်။ ထိုထိုးပေးပါ။ ထိုပေါက်ကိန်းရုံနေပါသည်။
အလုပ်တွင် စိတ်ပင်ပန်းမှုများ ကြုံရမည်။ အသက်အရွယ်
ကြီး မိန်းမများ မီးယပ်သွေးဆုံးဝေဒနာအတွက် စိတ်
သောကရောက်ရတတ်ပါသည်။

အိမ်ရောထိုင်ခင်း အပြောင်းအလဲများမည်။ ခရီး
သွားလျှင် အဆင်မပြေမှုဖြစ်တတ်သည်။ ကျန်းမာရေး ညံ့
ထတ်သည်။ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ရင်ဘတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတို့
ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ သားသမီးများအဖို့ မိဘများအတွက်
ဇနီးမိန်းမများ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ပြုရတတ်သည်။

ပျိုရွယ်သူများ လှတာမက်၍ ညစာခက်သော
အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရလိမ့်မည်။ အချစ်ခရီးကိစ္စ ပျက်ပြားတတ်
ဖို့သည်။ မျက်နှာများသော ချစ်သူကြောင့် စိတ်ညစ်ညူး
မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်။

အထူးသဖြင့် ကျန်းမာရေးညံ့သော ကာလဟု ဆို
နိုင်ပါသည်။ သွားနာခြင်း၊ အပူနာပေါက်ခြင်းတို့ ကြုံရမည်။
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ခရီး
သွားရကိန်းရှိသည်။ စီးပွားရေးတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလိမ့်မည်။
လုပ်ငန်းများ လက်ရှိအနေအထားမှ ပို၍ တိုးချဲ့ရလိမ့်မည်။
အလှူဒါနများလည်း ပြုရပါလိမ့်မည်။ သားသမီးရှိက
ဗညာရေးကို အားပေးပါ။ အထူးကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။
အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အမွေအနှစ်များ ရရှိ
တတ်သည်။ အစိုးရဝန်ထမ်းများအဖို့ အလုပ်ခွင်၌ နာမည်
ကောင်းရရှိတတ်သည်။ ဆုတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ခံရမည်။
တစ်ဖက်သားနှင့် စကားပြောဆိုလျှင် မိမိကြံစား သက်

ရောက်အောင်မြင်တတ်ပါသည်။ နီလာ၊ ရွှေတို့နှင့် ပတ်
သက်၍ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်မည်။ အိမ်မြေကိစ္စအတွက်
အမှုအတွက် အမှုအခင်းနှင့်လည်း ကြုံရတတ်ပါသည်။

လျှပ်စစ်ဆိုင်ရာပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းခွင်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မြေတွင်ဥသော
သစ်ဥများ၊ မြေပေါ်တွင် သီးသော သစ်သီးများ ရှားပါးလိမ့်
မည်။ နို့နှင့် နို့ထွက်ပစ္စည်းများ၊ ငွေနှင့် ငွေထည်ပစ္စည်းများ၊
လက်ဖက်ဆိုး၊ လက်ဖက်ခြောက်၊ ဓာတ်ဆီ၊ ကော်ဖီ၊
ရာဘာ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ မွှေးကြိုင်သော အရွက်များ၊
အုန်းသီး၊ ဂျုံ၊ ဆန်စပါး၊ ကြံ၊ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ
အကျိုးအမြတ်နည်းမည်။ ပဲ၊ ပြောင်း သင့်တင်ရုံ အမြတ်
အစွန်းရမည်။ ဝါဂွမ်း၊ နှမ်း၊ ဆီဝယ်ယူသိုလှောင်၍ တစ်ဆင့်
ပြန်ရောင်းစားလျှင် မြတ်မည်။

ဆေးဝါးလုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးမည့်နှစ်ဖြစ်သည်။
မိခင်၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ဂရုစိုက်ပေးဖို့ လိုမည်။ လုပ်
ငန်းခွင်၌ ခင်မင်ရင်းနှီးသူတစ်ဦး၏ လိမ်ကောက်ခြင်းကို
လည်း ကြုံရတတ်ပါသည်။ မထင်မှတ်သော အလုပ်ကိစ္စ
တို့ကို ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ နိုင်ငံခြားသို့ ရက်တိုခရီး
သွားရတတ်သည်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်
များ၊ ခုံရားပုံတော်များ ဝင်လာတတ်သည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက ဘုရားထံ မာလကာသီးတစ်
လုံး ကပ်လှူပါ။ တံခွန်အနီတစ်လက်၊ ဝါးစိမ်းရွက် လေး
ညွန့်တို့ကို ကပ်လှူပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။ ပိတ်နေသော
ကံများ ပွင့်ပြီး လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပါလိမ့်မည်။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

မင်္ဂလာဟောပြောချက် ကောင်းလောအလှေ့ အကျိုးရှိသောအလုပ်ဖြစ်၏

■ တက္ကသိုလ်သင်္ခါ

စာရေးသူ ပြန်ကြားရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး ဦးစီးဌာနတွင် အမှုထမ်းစဉ်ကဖြစ်၏။ ဌာနကြီးမှူးသည် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့သည့်အခါ “မင်္ဂလာပါ”ဟု နှုတ်ဆက်ရန် သွန်သင်ထား၏။ အထူးသဖြင့် ဝန်ထမ်းငယ်က ကိုယ့်ထက်အဆင့်မြင့်သည့် ဝန်ထမ်းကိုတွေ့လျှင် လက်ပိုက်၍ မင်္ဂလာပါဟု မတ်တတ်ရပ်ကာ နှုတ်ဆက်ရမည်ဟု သင်ကြားထား၏။

ကောင်းသော အလေ့အကျင့်ဖြစ်၍ ဝန်ထမ်းများကလည်း ဌာနကြီးမှူးပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

စာရေးသူသည် ဌာနမှ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် ဂျာနယ်တိုက်တစ်တိုက်တွင် အလုပ်ဝင်လုပ်သည်။ ယင်းဂျာနယ်တိုက်တွင် အလုပ်လုပ်ကြသူ အများစုမှာ လူငယ်လူရွယ်များဖြစ်ကြသဖြင့် စာရေးသူက ယင်းတို့အား အစိုးရဌာနမှ အတွေ့အကြုံကိုပြောပြပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး “မင်္ဂလာပါ”ဟု နှုတ်ဆက်ကြရန်နှင့် ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးသူ၊ ရာထူးအဆင့်မြင့်သူကို တွေ့လျှင်လည်း “မင်္ဂလာပါ”ဟု ရိုရိုသေ

သေ နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုကြရန် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့၏။

သို့ရာတွင် ယင်းအလေ့အကျင့်ကို အချို့သာလိုက်နာပြီး အချို့ကမူ လိုက်နာခြင်းမရှိပေ။ လိုက်နာရသည်မှာ ဝန်လေးသည့်သဘောတွေ့ရ၏။ အတင်းအကျပ်လိုက်နာပါဟုပြော၍ မရပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အစိုးရဌာနမှ မဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

သူတို့ကို “မင်္ဂလာ”နှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းပြောပြသည်။ “မင်္ဂလာ”ဆိုသည်မှာ “မင်္ဂလာ”ဟူသော ပါဠိစကားဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာတို့ခေါ်ဝေါ်ရလွယ်အောင် “လ”ကို ရေးချဖြည့်စွက်၍ “မင်္ဂလာ”ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကြီးပွားတိုးတက်အောင် မြင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ၏။ ယင်းကို အလေးအနက်မထားသူ၊ မယုံကြည်သူ အချို့က ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘောမျိုးထားကြ၏။

အမှန်စင်စစ် . . . သူတို့သည် “မင်္ဂလာ”၏ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်မှုနှင့် တန်ဖိုးကိုမသိသောကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု စာရေးသူထင်မိ၏။

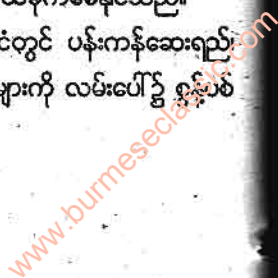
ဆရာကြီးမောင်အံ့(မဟာဝိဇ္ဇာ-

ဘုံဘော)ရေးသော “မင်္ဂလာနိဒါန်း ၁၁ ဆောင်းပါး”ကို ရည်ညွှန်းကိုးကား၍ ဖော်ပြလိုပါ၏။

“သုသိက္ခိတပိနမင်္ဂလာ”နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆရာမောင်အံ့(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဘုံဘော)က ဤသို့ ညွှန်းဆိုထားပါ၏။

စည်းကမ်းကျင့်ဝတ်ကို ကောင်းစွာသင်ယူခြင်း၊ လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။ ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားသော တိုင်းပြည်များ၌ လူ့ကျင့်ဝတ်၊ လူ့စည်းကမ်းသည် အလွန်များပြား၏။ အဝတ်ဝတ်ဆင်မှု၌ လည်းကောင်း၊ စားသောက်မှု၌လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်းပြောဆိုဆက်ဆံရာ၌လည်းကောင်း၊ နေထိုင်သွားလာမှု၌လည်းကောင်း လိုက်နာရမည့်သတ်မှတ်ချက်များ၊ စည်းကမ်းကျင့်ဝတ်များ များပြားစွာရှိကြသည်။ လူဦးရေထူထပ်သိပ်သည်းသော မြို့ကြီးများ၌ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေးအတွက် အညစ်အကြေးအမှိုက်စွန့်ပစ်မှု စနစ်မကျပါက ကျန်းမာရေးထိခိုက်စေနိုင်သည့်အပြင် လူမျိုး၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ထိခိုက်စေနိုင်သည်။

ဤနိုင်ငံတွင် ပန်းကန်ဆေးရည်၊ အိုးဆေးရည်များကို လမ်းပေါ်၌ စွန့်ပစ်

ခြင်း သွားရင်းလာရင်း ဆေးလိပ်တို၊
ဇကာထုတ်၊ ငှက်ပျောခွံစသော အပိုက်
သန့်ရှင်းမှုများကို လမ်းပေါ်၌ပစ်ချခဲ့ခြင်း၊
တံဆွေးနှင့် ကွမ်းတံဆွေးများကို လမ်း
ပေါ်နှင့် အဆောက်အအုံလှေကား
အထက် နံရံများ၌ ထွေးခြင်းများ ပြု
ထုပ်လေ့ရှိကြသည်။ ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်
ခြင်းမှာ “ဘယ်သူ့ဘာဖြစ်ဖြစ် ငါလွတ်
ရင်ပြီးရော” ဟူသော စိတ်ထားမျိုး
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မော်တော်ကားလမ်း
ထိပ်တံ၌ အောလုံးကစားခြင်း၊ မိမိ
ဇီးပွားရေးအတွက် ကြော်ငြာများကို တွေ့
ရာနံရံ၌ ကပ်ထားခြင်း၊ ခွင့်ပြုချက်မရှိ
ဘဲ ကျူးကျော်ဆိုင်များ ဆောက်လုပ်
ခြင်းတို့သည် တိုင်းသူပြည်သားများ
ထိုက်နာရမည့် လူ့ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်း
ထို့ ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်နေခြင်းဖြစ်
သည်။ သူသိကွဲတဝိနယမင်္ဂလာကို
မလိုက်နာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆက်လက်၍ ဆရာမောင်အံ့
(မဟာဒိဋ္ဌ၊ ဘုံဘော)က “သုဘာတိတဝါ
စာမင်္ဂလာ” နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့ ညွှန်း
ဆိုပါ၏။

“လောက၌ လူတို့ပြောဆိုနေကြ
သော စကားများကို အမျိုးအစားခွဲခြား
ပိုမို ခြောက်မျိုးရှိ၏။ (၁) မဟုတ်မမှန်
အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်၊ သူတစ်ပါးမနှစ်
သက်သောစကား။ (၂) ဟုတ်မှန်၏။
အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်၊ သူတစ်ပါးမနှစ်
သက်သောစကား။ (၃) ဟုတ်မှန်၏။
အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏။ သူတစ်ပါးမနှစ်
သက်သောစကား။ (၄) မဟုတ်မမှန်
အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်၊ သူတစ်ပါးနှစ်
သက်သောစကား။ (၅) ဟုတ်မှန်၏။

အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်၊ သူတစ်ပါးတို့
နှစ်သက်သောစကား။ (၆) ဟုတ်မှန်၏။
အကျိုးများနှင့်စပ်၏။ သူတစ်ပါးတို့နှစ်
သက်သောစကားဟူ၍ စကားခြောက်
ခွန်းရှိ၏။ အမှတ်စဉ်(၃)နှင့် အမှတ်စဉ်
(၆) စကားနှစ်ခွန်းကိုသာ ဘုရားအစရှိ
သော သူတော်ကောင်းတို့ ပြောဆိုလေ့ရှိ
ကြ၏။ ထို့ကြောင့် “စကားခြောက်ခွန်း
သူမှာထွန်း လေးခွန်းကိုပယ်၊ နှစ်ခွန်း
တယ်” ဟူ၍ ဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။

သုဘာသိတဝါစာနှင့် ပတ်သက်၍
မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ဟောတော်မူ
၏။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည်
(၁) ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို
သာလျှင် ဆို၏။ မကောင်းသဖြင့် ဆို
အပ်သောစကားကိုမဆို၊ (၂) တရားနှင့်
ညီသောစကားကိုသာလျှင်ဆို၏။ တရား
နှင့်မညီသောစကားကိုမဆို၊ (၃) ချစ်ခင်
ဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်ဆို၏။ မချစ်
ခင်ဖွယ်သောစကားကိုမဆို၊ (၄) မှန်
ကန်သောစကားကိုသာလျှင်ဆို၏။ မမှန်
သောစကားကိုမဆို၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့
အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စကား
သည် ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကား
မည်၏။ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော
စကားမမည်။ အပြစ်လည်းမရှိ။ ပညာ
ရှိတို့သည် မကဲ့ရဲ့အပ်။

သုဘာသိတဝါစာ ကောင်းစွာဆို
အပ်သောစကားနှင့်ပတ်သက်၍ အပြော
အဆိုကြမ်းတမ်းသော နှုတ်ကြမ်း၊ အာ
ကြမ်းသော ဘုရင်မယ်တော်ကို လက်
တွေ့တရားပြ ဆုံးမလိုသော သားတော်
ဘုရင်သည် မယ်တော်ကို ဥယျာဉ်သို့
ခေါ်သွား၏။ လမ်းခရီးတွင် တစ်တံ

တူးငှက်မြည်သံကို ကြားရသောအခါ
ပရိသတ်များသည် နားနှစ်ဖက်ကိုပိတ်
ထား၍ “ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်သော
ငှက်၊ အသံမမြည်ပါနှင့်” ဟုဆိုကြ၏။
တစ်ဖန် ဥယျာဉ်တော်သို့ ရောက်ပြီး
နောက်ဥယျာဉ်တော်အတွင်း လှည့်
လည်စဉ် ဥဒြာငှက်အော်မြည်သံကို
ကြားကြရသော လူထုသည် နာပျော်
ဖွယ် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အသံရှိသည့်
ငှက်မြတ်မြည်ပါဦးတော့ဟု ဟစ်အော်
ကြ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မယ်တော်
အား ထိုငှက်နှစ်ကောင်ကို ယှဉ်ပြု၍
ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုသူ
မှာ လူ့အများနှစ်လိုမူကို မခံယူရ
ကြောင်း၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြောဆို
မှသာလျှင် လူအများ နှစ်လိုမြတ်နိုးခြင်း
ကို ခံရကြောင်း ပြောပြလေသည်။ ထို
အခါမှ မယ်တော်သည် အပြောအဆို
ယဉ် ကျေးသိမ်မွေ့လေတော့သည်။

မင်္ဂလာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “သူသိကွဲ
တဝိနမင်္ဂလာ” နှင့် “သုဘာသိတဝါစာ
မင်္ဂလာ” တို့အကြောင်းကို ဖော်ပြလိုက်
ပါ၏။ အချုပ်အနှားဖြင့်ဆိုရလျှင် မင်္ဂလာ
ဟူသည် အဆိုးကိုမဖြစ်စေဘဲ အကျိုး
ကိုသာဖြစ်စေသောကျင့်စဉ်တစ်ရပ် ဖြစ်
သဖြင့် လူတိုင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးတွေ့
သည့်အခါ “မင်္ဂလာပါ” ဟု နတ်ဆက်
ခြင်းသည် ကောင်းသောအလုပ်၊ အကျိုး
ရှိသောအလုပ်ကို လုပ်ခြင်းသာဖြစ်ပါ
ကြောင်း တင်ပြရပါ၏။

တက္ကသိုလ်သင်္ခ

ဓာတ်ရိုက်ယတြာ

ရွှေပညာ (၄၀)

ဘုန်းပွင့်ထွန်း

“ဒီနေ့တော့ ဘာဆက်ဆွေးနွေး ရင်ကောင်းမလဲ မောင်သန်းဇော်”

“မနေ့တုန်းက ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာပဲ ဆက်ပြီး ပြန်ဆွေး နွေးရမှာပေါ့ အစ်ကိုရ”

“ဒါဆိုရင် မနေ့က ဆွေးနွေးခဲ့ကြ တာကို အစပြန်ကောက်ရအောင်”

“ဓာတ်ရိုက်တာ လွဲမှားရင်ဖြစ်စေ၊ ရန်ခတ်အခါမှာ ဓာတ်ရိုက်မိရင်ဖြစ်စေ ဓာတ်ရိုက်တတ်ပုံအသိအသီးကို ဆွေးနွေး ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီနေ့တော့ အဲဒီဓာတ်ရိုက် ခဲ့ရင် ဘယ်လိုဖြေပေးရမလဲဆိုတာကို ဆက်ဆွေးနွေးရင် ကောင်းမယ်ထင် တယ်”

“အစ်ကိုလည်း ပထမတော့ ဒီနေ့ မှာ ဒါကိုပဲဆွေးနွေးဖို့ စိတ်ကူးထားပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်လာမှ ကုသတာ ထက် မဖြစ်အောင်ကြိုတင်ကာကွယ် တာက ပိုကောင်းတယ်လို့ အစ်ကိုတွေး မိတယ်”

“ဒါဆို အစ်ကိုက ဘာအကြောင်း ကို ဆွေးနွေးဖို့ စိတ်ကူးထားလဲ”

“အများအားဖြင့် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ် ဆင်တာကို အင်္ဂုဏ်ပညာ လေ့လာ လိုက်စားထားတဲ့သူက လိုက်ပြီးဆောင် ရွက်ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ နည်းပေးလမ်း

ညွှန်တာလောက်ပဲရှိတယ်။ အဝေးကို ရောက်နေတဲ့သူ အိမ်ပြန်လာဖို့အတွက် လာတိုင်ပင်ရင် ဒီလိုလေး ဓာတ်ဆင် လိုက်ပါလို့ ဆရာပြောတဲ့နည်းအတိုင်း ကာယကံရှင်က သွားပြန်လုပ်ရတာ။ ဒီ ပစ္စည်းလေး အရောင်းထိုင်းနေလို့ ဘယ် လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲလို့ တိုင်ပင်တဲ့ အခါ ဆရာဖြစ်သူက ဒီအခက်အခွက်နဲ့ ရိုက်လိုက်၊ တစ်နေ့လုံး အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်ပေးနေရင် ပစ္စည်းက ရောင်းထွက် သွားလိမ့်မယ်။ ရောင်းကောင်းလိမ့်မယ် လို့ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ကာယကံရှင် က လုပ်ရတာကလား”

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲအစ်ကို”

“ဆရာမှာတာကို ပြန်စီရင်တဲ့သူ က ပြီးစလွယ် စီရင်လုပ်ဆောင်လို့ပဲဖြစ် ဖြစ်၊ ဆရာမှာတာကို သေချာမှတ်သား ထားခြင်းမရှိဘဲ ပြန်စီရင်တာပဲဖြစ်ဖြစ် လွဲမှားတဲ့စီရင်မှု၊ တစ်နည်းအားဖြင့် လစ် ဟာမှုရှိတဲ့ စီရင်မှုတွေမျိုး ဖြစ်သွားတတ် တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ ဆရာ ကိုယ်တိုင်က နည်းပေးလမ်းညွှန်ပြုတဲ့ နေရာမှာ မပြည့်မစုံဖြစ်လို့ လွဲမှားတဲ့ ဓာတ်ဆင်မှုတွေ ဖြစ်တတ်တာလည်းရှိ တယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ လွဲမှားတဲ့ဓာတ် ဆင်မှုကြောင့် ဓာတ်ရိုက်မှုကိုခံရတာပဲ။

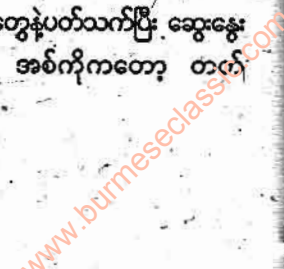
တချို့ကျတော့လည်း ဓာတ်ရိုက်တာ မခံ စားရပေမယ့် အစီအရင်ဓာတ်ဆင်တာ မအောင်မြင်မှုတွေ ကြုံရပြန်တယ်”

“အစ်ကို ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

“ပြောချင်တာက အစီအရင် စနစ် မကျလို့ မအောင်မြင်ခဲ့ရင် ပညာရပ် အပေါ် အထင်သေးလာတတ်တယ်။ ဒီ တော့ အစီအရင်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ် ဆောင်ရမယ့်သူဟာ ဘယ်လိုဆောင် ရွက်ရမယ်ဆိုတာကို သေချာကျနစွာ မေးမြန်းရမယ်။ မေးမြန်းပြီးရင်လည်း တစ်သေဝေမတိမ်းလုပ်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ သေချာနားလည်တဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင် စီရင်ဆောင်ရွက်ပေးနိုင် ရင်တော့ လွဲမှားမှုမရှိနိုင်ဘူး။ ရှိရင်လည်း အတော်နည်းပါးပါလိမ့်မယ်”

“အစ်ကိုပြောတာ သဘာဝကျပြီး လက်ခံပါတယ်။ တစ်ခုတွေးမိတာက တော့ တစ်ယောင်ကား ဆရာတို့၊ မတောက်တစ်ခေါက်ဆရာတို့ဆိုရင်ရော၊ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုရင် ကျွန်တော့်လိုမျိုး တတ်ယောင်ကား ပညာက မစုံသေး။ လေ့လာလိုက်စားဆဲ သူမျိုးဆိုရင်ရော”

“မောင်သန်းဇော်က တတ်ယောင် ကား ဆရာတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေး လာလို့သာ အစ်ကိုကတော့ တတ်

ထောင်ကားဆရာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးထူးထွေထွေ ဘာမျှမပြောလိုပါဘူး။ ထာယကံရှင်ကပဲ ရွေးချယ်တတ်ရမှာ ခေါ် ကိုယ့်ရဲ့ရွေးချယ်မှုပဲလေး။ ရွေးချယ် မှု ဝန်ကန်ဖို့ပဲလိုတယ်”

“ကဲ... အစ်ကို ဓာတ်ခိုက်လာပြီ ဆိုရင် ဘယ်လိုဖြေပေးရမလဲ။ ကျွန် ထော်တော့ အတော်သိချင်နေပြီ။ ဒီနေ့ ရတော့ ဒါကလေးကို အစ်ကိုဆွေးနွေး ပေးရင် ကျေနပ်ပါပြီ။ အစ်ကိုကို လေ ခြေစာမရည်နေတော့ပါဘူး”

“ပြောပြမှာပါ။ လိုအပ်တာလေး တွေ သိသင့်တာလေးတွေလည်း သိ သွားရအောင် အစ်ကိုအတွေးထဲ ပေါ် ထာတာတွေကို ပြောပြတာပါ။ တစ်ခါ တစ်ခါတော့လည်း ပြောမယ်ကြံထားတဲ့ စကားတွေက ပြောရင်နဲ့ မပြောဖြစ်တဲ့ ထွန်းသွားတာရှိတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ပြောမယ်လို့ ကြံစည်မထားဘဲ စကား ပြောနေရင် စကားဆက်စပ်ပြီး ပေါ်လာ လို့ ပြောဖြစ်သွားတာတွေလည်းရှိတယ်။ အဲဒီစကား ပြောနေစဉ်အချိန်မှာပဲ ပေါ် ထာတာ။ ပေါ်လာတာကိုလည်း အပီ အရဖမ်းဆုပ်ပြီး ပြောရပြန်တယ်။ နောက် တစ်ခါ အဲဒီလိုစကားမျိုးတွေ ထပ်ပြော ခြစ်ဖို့က မလွယ်ဘူးလေး။

ဒီနေ့ ဆွေးနွေးဖို့ စဉ်းစားထားတာ က ဓာတ်ခိုက်ယတြာပြုတဲ့အခါ အချိန် ဟာ ရန်ဓာတ်အခါဖြစ်နေရင် ဓာတ်ခိုက် တတ်တာမို့ ရန်ဓာတ်အခါဆိုတာ ဘာ ကိုဆိုလိုသလဲ။ ဘယ်လိုအချိန်အခါတွေ ဟာ ရန်ဓာတ်အခါလဲဆိုတဲ့အကြောင်း ဆွေးနွေးပေးမလို့ပါ။ ရန်ဓာတ်အခါမှာ ဓာတ်ခိုက်ယတြာပြုမိရင် ဓာတ်ခိုက်တဲ့ အထိခံရတတ်တယ်ဆိုတော့ကာ ရန်

ဓာတ်အခါဟာ ဘယ်အခါလဲဆိုတာ သိ ထားဖို့လိုတယ်လေး။ မသိထားခဲ့ရင် ဓာတ်ခိုက်ယတြာနည်းကိုတော့ သိ တယ်။ လုပ်ထုံးလည်းမှန်တယ်။ မတော် တဆ ရန်ဓာတ်အခါမှာ ဓာတ်ခိုက်တာပြု မိသွားရင် မခက်ပါလား”

“အစ်ကိုပြောတာလည်း စဉ်းစား ဆင်ခြင်စရာပါပဲ။ အစ်ကိုသဘောပဲ။ အစ်ကိုဆွေးနွေးတာကိုပဲ လိုက်မှတ်သား ပါ့မယ်”

“အင်္ဂုဗိဇ္ဇာ ပညာရပ်မှာ စရေ ဓာတ်ဟာ အလျှင်အမြန်ပြီးစီးစေရမယ့် ကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတယ်။ ထပ်ပြီးပြောရဦးမယ်ဆိုရင် စရေဓာတ် ပေါ်တဲ့အချိန်မှာ ဓာတ်ခိုက်ရမယ်လို့ ဆို ထားတယ်။ စရေဓာတ်ပေါ်တဲ့အချိန်တိုင်း မှာ ဓာတ်ခိုက်သင့်မသင့်ကိုတော့ ကိုယ် လေ့လာထားတဲ့ ပညာအခြေခံပေါ်မူ တည်ပြီး ပြန်လည်ခွဲခြမ်းဝေဖန် စစ်ဆေး ကြည့်ဖို့တော့ လိုတယ်လေး။ စရေဓာတ် ပေါ်တဲ့အခါတော့ ဟုတ်ပါရဲ့ အဲဒီစရေ ဓာတ်ပေါ်တဲ့အခါဟာ ရန်ဓာတ်ပေါ်နေတဲ့ အခါဖြစ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ရှောင်ရမှာပေါ့ အစ်ကို။ ရန် ဓာတ်အခါကြုံနေတဲ့ စရေအခါမှာ ဓာတ် မရှိက်ဘဲ ရန်ဓာတ်အခါမကြုံတဲ့ စရေ အခါမှာမှ ဓာတ်ခိုက်ယတြာလုပ်ရမှာ ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်။ ဒါကို ဒီနေ့ ရှင်းပြမလို့ပဲ။ အခုတော့ အချိန်မရတော့ တာမို့ နောက်နေ့မှာပဲ ဆွေးနွေးတော့ မယ်။ မောင်သန်းတော်သိချင်နေတဲ့ ဓာတ် ခိုက်ရင် ဖြေပေးနည်းလေးကိုပဲ အကူညီ ဆွေးနွေးပေးပြီး နားကြတာပေါ့”

“ကောင်းပါတယ်”

ကက်ကင်းဓာတ်ခိုက်တဲ့ နေရာ မှာ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ဖြစ်တဲ့ နံတူ ဓာတ်နဲ့ပဲ ဖြေပေးရတယ်။ ဥပမာအား ဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် တနင်္ဂနွေဓာတ် ခိုက်တယ်ဆိုရင် အဲဒီဓာတ်ခိုက်တာ ခံ စားနေရတဲ့သူကို နံတူဓာတ်ဖြစ်တဲ့ အုန်း ရေကို တိုက်ကျွေးပြီး ဖြေပေးရင် အမှန် ပဲ တနင်္ဂနွေဓာတ်ခိုက်တာ ပြေပျောက် သွားလိမ့်မယ်ကွယ်။

အပြည့်အစုံ ပြောရမယ်ဆိုရင် (၁) တနင်္ဂနွေ ဓာတ်ခိုက်ရင် နံတူ အုန်းရည်ကိုသောက်ပါ။ (၂) တနင်္လာနံ ဓာတ်ခိုက်ရင် နံတူဖြစ်တဲ့ ကြံကိုစုပ်ပေးပါ။ (၃) အင်္ဂါနံဓာတ်ခိုက် ရင် နံတူဖြစ်တဲ့ ဆီးသီးကို စားပေးပါ။ (၄) ဗုဒ္ဓဟူးနံဓာတ်ခိုက်ရင် နံတူဖြစ်တဲ့ ရေစိမ်းရည်ကိုသောက်ပါ။ (၅) ကြာသ ပတေးနံ ဓာတ်ခိုက်ရင် နံတူဖြစ်တဲ့ ပုတ် တွင်းအောင်းပါ။ (၆) သောကြာနံဓာတ် ခိုက်ရင် နံတူဖြစ်တဲ့ သီးသီးစားပါ။ (၇) စနေနံဓာတ်ခိုက်ရင် နံတူဖြစ်တဲ့ ထန်း လျှက်စားပါ။

ဒါက အင်္ဂုဗိဇ္ဇာကျမ်းတွေမှာ ပြ ဆိုထားတာကို ပြောပြတာပါ။ အဓိက တော့ နံတူဓာတ်နဲ့ဖြေပေးရတယ်ဆိုတာ ပဲ။ နံတူဓာတ်တွေနဲ့ လိုအပ်သလို ကြံ စည်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။

ကက်ကင်း သေရှင်သူ၊ ထက် အောက်ပြန်လှန်ကျ၊ နံတူသတ်က အသေရဆိုတဲ့ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ရဲ့ ထုံးနည်းနာတစ်ခုထဲက ဆွေးနွေးပေး ထားတာပါ။ ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်နဲ့ နား လိုက်ကြရအောင်”

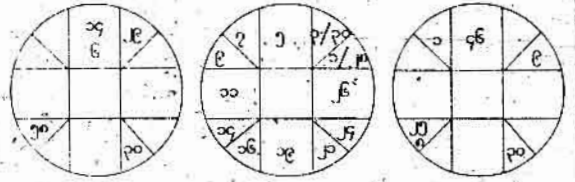
ဘုန်းဖွင့်ထွန်း

၀၉-၂၅၅၇၁၁၅၆၃

ရောင်ပြန်ဟူင်း ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ-ကဆုန်လ
2016 MAY

တနင်္ဂနွေ Sunday	1 ဇ အလုပ်သမားနေ့	
တနင်္လာ Monday	2 ခဝ	
အင်္ဂါ Tuesday	3 ခခ	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	4 ခ၂ မှတ်ရက်	18 ခ၂ မှတ်ရက်
ကြာသပတေး Thursday	5 ခ၃	19 ခ၃
သောကြာ Friday	6 ခ၄ မှတ်ရက် တန်ခူးလကဆုန်	20 ခ၄
စနေ Saturday	7 ဝ	21 ခ၅ မှတ်ရက် ကဆုန်လပြည့်
တနင်္ဂနွေ Sunday	8 ၂	22 ဝ
တနင်္လာ Monday	9 ၃ အမြတ္တရတ်ရက်	23 ၂
အင်္ဂါ Tuesday	10 ၄	24 ၃
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	11 ၅ မှတ်ရက်	25 ၄
ကြာသပတေး Thursday	12 ၆ ဟောရက်ကြမ်း	26 ၅ မှတ်ရက်
သောကြာ Friday	13 ၇ မှတ်ရက်	27 ၆ ဟောရက်ကြမ်း
စနေ Saturday	14 ၈	28 ၇
တနင်္ဂနွေ Sunday	15 ၉ အမြတ္တရတ်ရက်	29 ၈
တနင်္လာ Monday	16 ခဝ	30 ၉
အင်္ဂါ Tuesday	17 ခ၁	31 ခဝ

၁. ၅. ၂၀၁၆ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၄. ၅. ၂၀၁၆

၂၀၁၆ ခုနှစ် မေလအတွင်း ပြိုဟ်ပြောင်းချိန်

တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၅. ၂၀၁၆ စနေနေ့ ညနေ ၅ နာရီ ၂၇ မိနစ်တွင် ပြိုဟ်ပြောင်းသွားသည်။
သောကြာသည် - ၁၉. ၅. ၂၀၁၆ ကြာသပတေးနေ့ ည ၈ နာရီ ၂၇ မိနစ်တွင် ပြိုဟ်ပြောင်းသွားသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် ခန့်သိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်

(၂၈. ၅. ၂၀၁၆) စနေနေ့ နံနက် ၄ နာရီ ၅၆ မိနစ် ၂၉ စက္ကန့်။
(၉. ၅. ၂၀၁၆) ရက်နှင့် (၂၉. ၅. ၂၀၁၆) ရက်တို့သည် အမြတ္တရတ်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြတ္တရတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

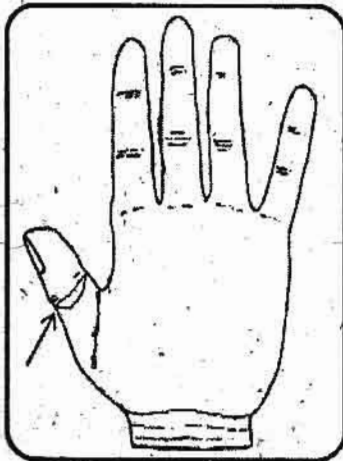
တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဒန်းပင် စိုက်ပါ။
သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံ့ကော်ပင် စိုက်ပါ။

ဒီဂျစ်လက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

ယခင်လမှအဆက်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

ကျွန်မ၏ ဗေဒင်သင်တန်းတွင် လက္ခဏာပညာရပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သင်ကြားရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသော လက္ခဏာများကို ကျယ်ပြန့်စွာ မသင်ပေးရသဖြင့် ကျွန်မ မှတ်သားထားသော လက္ခဏာများကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

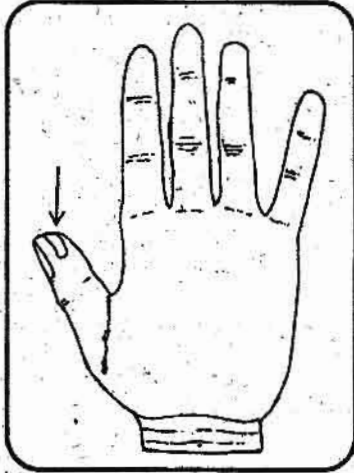

ကမ္ဘာကျော် လက္ခဏာဆရာကြီး ကိုင်ရိဟာ တစ်ခါတုန်းက သတ္တမ မြောက် အေဒွမ် ဘုရင်က လိုက်ကာရဲ့ ဟိုဘက်ကနေ ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မပြောဘဲ လက္ခဏာမေးဖူးတယ်။

အဲဒီလို ကြည့်ဖို့ စီစဉ်ပေးတာက အလွန်ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သဌေးမကြီး “လေဒီ အာသပတ်ဂျက်” က သူ့ရဲ့အိမ်မှာ စီစဉ်ပေးတာ...။ လိုက်ကာမှာ လက်တစ်ချောင်းစာဝင်ဖို့ အပေါက်ကလေး ဖောက်ထားတယ်။ အဲဒီ အထဲကို ဘုရင်မင်းမြတ်က လက်ထည့်ပြီး ဟောခိုင်းတာ၊ ဆရာကြီး ကိုင်ရိဟာ လက်ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ “အသင်မင်းကြီး” လို့ နှုတ်ဆက်နိုင် တယ်။

အေခွန် ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ အလွန်ကို အံ့အားသင့်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကာထားတဲ့ လိုက်ကာပြုတ်ကျသွားတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုက်... .

“ပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့”နဲ့လို့ မိန့်တော်မူခဲ့တယ်... .”
အဲဒါဟာ “ရာဇယုဂ်” ရတဲ့ အမှတ်အသားပဲ။ “ရာဇတံဆိပ်” ပေါ့။
ဆရာကြီးကိုကိုင်ရိုဟာ အေခွန် ဘုရင်ကို အဲဒီလို အမှတ်အသားတွေလို့ “ခေါက်”
ခနဲ ဟောချလိုက်တာပဲ”

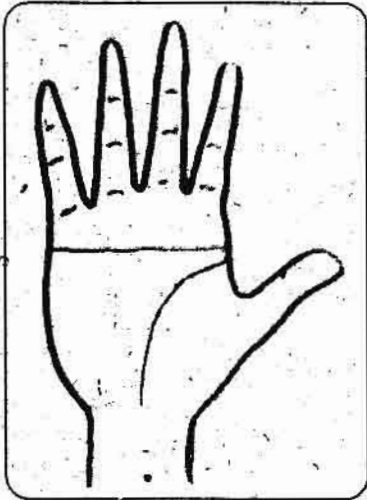
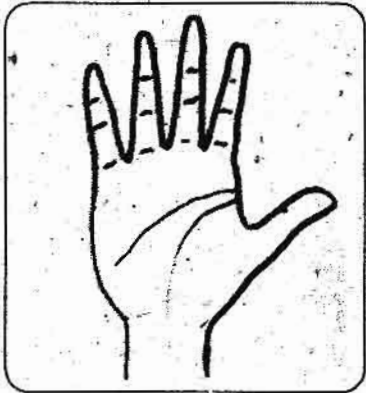
မှတ်ချက်။ ၎င်းပုံမှ ညာဘက်လက် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်မျိုးရှိသေးတယ်။

လက်မထိပ်မှာ အမှတ်အသားလေးပါခဲ့ရင် ကျိန်းသေ ကမ္ဘာသိ ဦးစီး
ခေါင်းဆောင် ဖြစ်တတ်တယ်။

အဲဒါလည်း ညာဘက်လက်မှာ ပါမှ ဖြစ်မှာ... .

၎င်းပုံမှာပါတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းမျိုးကတော့ တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ ရောက်တဲ့
အထိ ကွေးညွတ်နေတယ်။ သူဟာ ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး ကောင်းစာယ်။
ဒီထက် ထူးခြားတာကတော့ စိတ်ကူး စိတ်သန်းကောင်းတတ်တယ်။
ဖန်တီးမှု ဘက်ကလည်း စွမ်းဆောင် နိုင်တယ်။ စာရေးဆရာတွေ၊
ပန်းချီဆရာ တွေ၊ ဂီတဆရာတွေ၊ တီထွင်သူတွေရဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းဟာ
ဒီလိုပုံစံမျိုး များပါတယ်။

ဉာဏ်လမ်းကြောင်းဟာ အလွန်ရှည်လျားပြီး လက်ဝါးစောင်းထိရောက်
နေတော့ အလွန်ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေးကောင်းတဲ့ လူရဲ့လက်မှာ ပါတတ်
တာပေါ့... . ပြီးတော့ ဒီလိုဉာဏ်လမ်းကြောင်း ပိုင်ရှင်မျိုးဟာ ဉာဏ်
ကောင်းတယ်ဆိုပေမဲ့ လုပ်မိလုပ်ရာ စွတ်ပြီး လုပ်တတ်သည်။

အစွန်းရောက်တဲ့ လက်မျိုးဖြစ်သည်။ ပုံမှာပါတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းမျိုး
ကတော့ တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ရောက်တဲ့အထိ ကွေးညွတ်နေတယ်။ သူဟာ
ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး ကောင်းတယ်။

ဆက်ပါဦးမည်... . ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ... .

ဒေါက်တာစောယုနယ်
Ph.D.(Tantra)(Kol-India)Astrologer

တစ္ဆေ့ခြောက်တံ့ တောင်များ စန်းမောင်မောင်

ဆီးနင်းများဖုံးလွှမ်းနေသော တောင်များသည် တော
စိမ်းနေပြီး တစ္ဆေ့သရဲခြောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ တောင်
တက်သမားများ ပြန်ပြောချက်အရ ထူးဆန်းသည့်မြင်ကွင်း
ကြောင့် စိတ်ထဲတွင် တစ်ခုခုများ ဖြစ်နေမည်လားဆိုကာ
စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးခံစားနေရသည်။

ယင်းအတွေးသည် လူသူကင်းမဲ့သော တောထောင်
ထဲ ရောက်နေသူတိုင်း၏ စိတ်ထဲတွင်ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ စိတ်ထဲ
တွင် ထင်သည့်အတိုင်းလည်း ဖြစ်တတ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ကောင်းသည့်
နေရောင်ခြည်သည် ဆီးနင်းကို ထိုးလိုက်ခြင်းကြောင့်လည်း
ဖြစ်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည့်

တောင်ပေါ်တွင် လေတိုက်ခတ်သံကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပေ
သည်။ သို့ရာတွင် တောင်ပေါ်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသော အဖြစ်
အပျက်များသည် ရှင်းပြု၍မရနိုင်သည့်က အမှန်တကယ်ပင်
ဖြစ်လေသည်။

ဝေရက်တောင်ထိပ်ပေါ်တက်ခဲ့တဲ့ တစ္ဆေ့

ထိုနေ့ကား ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၆ ရက်
နေ့ဖြစ်သည်။ ဝေရက်တောင်၏ မတ်စောက်သော ကျောက်
ဆောင်ကြီးများပေါ်သို့ နံနက်အရုဏ်တွင် လရောင်ဆမ်းလျက်
ရှိသည်။ ဘိုနင်တန်တောင်တက်အဖွဲ့မှ တောင်တက်သမား
နှစ်အက်စတီကော ဆိုသူသည် စခန်းအမှတ်(၄)မှ စခန်း
အမှတ်(၅)တက်ရန် ငြူးများဖြင့် လုံးပန်းနေချိန်ဖြစ်သည်။

သူစခန်းအမှတ်(၄)အပေါ်
မီတာ ၃၀၀ သို့ ရောက်
သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို
လေ့လာအကဲခတ်ကြည့်
ရာ သူတက်ရောက်ခဲ့သော
စခန်းအမှတ်(၄)သို့ လူတစ်
ယောက်တက်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။ တောက်ပ
နေသော ဆီးနင်းထဲတွင်
အနက်ရောင် ခြေလက်များ
ဖြင့် ကုတ်၍တက်နေသည်
ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို
သူသည် အရင်စီစဉ်ထား
သည့် တောင်တက်သမား
ထက် အချိန်စော၍တက်
လာခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

နှစ်က ထိုကိစ္စကို မရှင်းမလင်းဖြစ်နေ၍ စခန်းအမှတ်(၅) မှနေ၍ တယ်လီဖုန်းဖြင့် သူ့နောက်ကို စီစဉ်ထားသည်ထက် စော၍ တောင်တက်သမားကို လွှတ်လိုက်သလားဆိုသည် ကိုမေးရာ မစ်ဘတ်ဆိုသူ ရုပ်မြင်သံကြားရိုက်ကူးသူ ကင်မရာ မင်းတစ်ယောက် အဖွဲ့နှင့်အတူ တောင်ထိပ်သို့တက်သွားပြီး ဝေရက်တောင်ထိပ်တွင် တစ်ဦးတည်းသေဆုံးခဲ့ကြောင်း သိရ လေသည်။

တောင်တက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ခရစ်ဘိုနှင့်တန် ဗြိတိန် သို့ပြန်ရောက်သည့်အခါ သူ့ကို စာတစ်စောင်ပေးလိုက်သည်။ ထိုစာကို ၁၉၇၅ ခုနှစ် စောစောပိုင်းတွင် အကြားအမြင် ရသူကလေး မဂ်ပီလီယန်ဆန်ဆိုသူက ရေးသားခဲ့ပြီး ၎င်း စာကို ဘဏ်မီးခံသေတ္တာထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။ ၎င်းစာတွင်ပါသော သတင်းကို ပီလီယန်ဆန်က ၁၉၂၄ ခု နှစ်တွင် ဝေရက်တောင်ထိပ်တွင် ပျောက်ဆုံးခဲ့သူ တောင်တက် သမား အင်ဒရူးအာရ်လင်းဆိုသူထံမှ လက်ခံရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ယင်းစာပါသတင်းတွင် ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ထား သည်မှာ ဘိုနှင့်တန်တောင်တက်အဖွဲ့မှ သေဆုံးခဲ့သူ၏ တစ္ဆေ အဖြစ် ပေါ်လာသည်ဟုဆိုသည်။

(၁) သည်ဂရိတ်အရေးမင်း တစ္ဆေက ဘင်မက်ဒွီးကို

စတော့ကဲယားနွမ်း တောင်ထိပ်တွင် တစ္ဆေခြောက်ခဲ့သည် ဆို၏။ တစ်ခါက ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် တောင်တက်သမားသည် သူ့ကိုင်ဆောင်သည့် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် အင်မတန် ကြီးမားသည့် လှုပ်သတ္တန်ကြီးကို ပစ်ထည့်ခဲ့သော်ငြားလည်း တစ္ဆေပုံသတ္တန်ကြီးသည် ဘာတစ်ခုမျှမဖြစ်သေးဘဲ နောက် ဆုံး တောင်တက်သမားသည် ထွက်ပြေးရလေတော့သည်။

(၂) ပုံတွင်မြင်ရသော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါလိုလို ဖြစ် ရပ်တစ်ခုသည် ၁၈၆၅ ခုနှစ်တွင် ဆွစ်ဇာလန်နှင့် အီတလီ နိုင်ငံတို့ ဆက်စပ်သည့် အဲလ်မ်တောင်ကြားရှိ မက်တာဟွန်း တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ၎င်းမြင်ကွင်းသည် သဘာဝကိုကျော် လွန်၍ ဖြစ်ပေါ်သည့် သင်္ကေတအမှတ်အသား မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် အသိအမြင်လွှဲမှားမှုကြောင့် တွေ့ရသည့် ဆီး နှင်းအမျှင်အတန်းသာဖြစ်ပြီး တိမ်များဖုံးအုပ်နေသော နေ ရောင်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

စန်းမောင်မောင်

(Haunted Houses, Ghosts and Spectres by Lynn Myring ကို ပြန်ဆိုသည်။)

ပုထုဇာတ်၏ ချီးမွမ်းခြင်း

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

အို... ယူအပေါင်းတို့...
 သမဏ၊ ဗြဟ္မဏ၊ သူတော်သူ
 မြတ်လုပ်သူ အချို့တို့သည် သဒ္ဓါကြည်
 ညို၍ လှူကုန်သော ဘောဠေတို့ကို
 စား၍ ထိုသူတော်သူမြတ် ရဟန်းလုပ်
 သူတို့သည် ဤသို့သဘောရှိသော
 တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာ ဗိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာဖြင့် အသက်မွေး
 ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။ အဘယ်သို့နည်း
 ဟူမူ ဤသို့တည်း။
 အာဝါဟနံ-သမီးယူခြင်း။ မင်္ဂလာ
 ဆောင်ရက်ရွေးနည်း။
 - ဝိဝါဟနံ-သမီးပေးခြင်း။ မင်္ဂလာ
 ဆောင်ရက်ရွေးနည်း။
 သံဝရဏံ-လင်မယားပေါင်းစပ်
 သော နက္ခတ်ရွေးနည်း။
 ဝိဝရဏံ - လင်မယားကွာရှင်း
 သော နက္ခတ်ရွေးနည်း။
 သံကံရဏံ - ငွေတိုးကြေးတိုးယူ
 သော ရက်ရွေးနည်း။
 ဝိကံရဏံ - ငွေတိုးကြေးတိုးပေး
 သော ရက်ရွေးနည်း။
 သုဘဂကရဏံ-လင်ချစ်အောင်၊
 မယားချစ်အောင် မျက်ချစ်ဆေးစီရင်
 နည်း။
 ဒုဗ္ဗဂကရဏံ-မှန်းဆေးစီရင်နည်း။
 ဝိရုဒ္ဓဂဗ္ဗကရဏံ-ကိုယ်ဝန်တည်
 ဆေးစီရင်နည်း။
 ဝိရာနိပန္နနံ-မန္တန်ဖြင့် သူတစ်ပါး

တို့လျှာမလုပ်ရှားနိုင်အောင် ပြုလုပ်နည်း။
 ဟနုသံဟနနံ-မေးခိုင်အောင် မန္တန်
 ဖြင့်ပြုလုပ်နည်း။
 ဟတ္ထသိပေပွနံ-လက်နောက်ပြန်
 နေအောင် မန္တန်စုတ်နည်း။
 (ထိုမန္တန်ဖြင့် ခုနစ်ဖဝါးအတွင်း၌
 မန်းမုတ်သည်ရှိသော် တစ်ပါးသောသူ
 သည် လက်နောက်ပြန်ဖြစ်၏။)
 ကဏ္ဍဝပပွနံ ။ နားမကြားအောင်
 မန္တန်စုတ်နည်း။ ထိုနားမကြားသော မန္တန်
 ကို စုတ်သည်ရှိသော် တရားဆိုင်ရုံးများ
 ၌ အလိုရှိသောစကားကို ပြောသော်
 လည်း တရားတွေဖက်ဖြစ်သောသူသည်
 နားမကြားဘဲနေ၏။ နားမကြားသည်ရှိ
 သော် စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းမှာ မတတ်
 နိုင်။ (မေးခိုင်အောင်၊ လျှာခိုင်အောင်
 ပြုလုပ်နည်းတို့၌လည်း ထိုအတူပင်ဖြစ်
 ၏။)
 အာဒါသပဉ္စ-မှန်၌နတ်ချ၍မေး
 နည်း။
 ကုမာရိကပဉ္စ-မိန်းကလေး၏ကိုယ်
 ၌ နတ်သွင်း၍မေးနည်း။
 အာဒိဗ္ဗပဉ္စ-အသက်ရှည်ခြင်း
 အကျိုးမှာ နေကိုပူဇော်ဓယ လုပ်ကျွေး
 နည်း။
 မဟတုပဉ္စ-ဗြဟ္မာကို လုပ်
 ကျွေးပူဇော်ခြင်း။
 အဗ္ဗုဒ္ဓလနံ-မန္တန်ဖြင့်ခံတွင်းမှ မီး

လှုံလွှတ်ခြင်း မျက်လှည့်အတတ်။
 သီရိအာဂုယနံ-ကျက်သရေခေါ်
 ခြင်းအတတ်။
 သန္တိကမ္ပ-နယ်စပ်ရှိရာသို့သွား၍
 “အကျွန်ုပ်အား ဤမည်သောအရာ
 သည်ပြီးစီးသည်ဖြစ်အံ့။ အရှင်နတ်မင်း
 တို့အား ဤသို့သော ပူဇော်ခြင်းကို ပြု
 ပါအံ့”ဟူ၍ နတ်ကိုကိုး၏။ ကိုးသည်
 အတိုင်း ပြီးစီးသောအခါ ပြုဖွယ်ကိစ္စ
 ဖြစ်သော ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလုပ်ပါအံ့ဟူ
 ၍ ဝန်ခံခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။
 ပဏီမိကမ္ပ-နတ်ကိုးသည်အတိုင်း
 အလိုရှိရာပြီးစီးသောအခါ၌ ဝန်ခံသည့်
 အတိုင်း ပူဇော်ခြင်း။
 ဘူရိကမ္ပ-မော်ပညာသင်သော
 အိမ်တွင်း၌နေ၍ မန္တန်ကိုသင်ယူကာ
 ထိုမန္တန်ကို ပယောဂပြုခြင်းတည်း။
 ဝဿကမ္ပ - နပုန်းပဏ္ဍာန်ကို
 ယောက်ျားပြုခြင်း။
 ဝေါဿကမ္ပ-ယောက်ျားတို့ နပုန်း
 ပဏ္ဍာန်ပြုလုပ်နည်း။ (ထိုသို့ပြုသော်
 လည်း လိင်ကွယ်အောင်ပြုနိုင်ချေ။
 စိတ်ဆန္ဒပြောင်းလဲရုံမျှဖြစ်၏။)
 ဝတ္ထုကမ္ပ-အိမ်ရာမရှိရာ၌ အိမ်
 ဆောက်သောနည်း။
 ဝတ္ထုပရိကမ္ပ-ဤမည်သော၊ အုန်း
 သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကွမ်းဆေးလက်
 ဖက်တို့ကို ယူခဲ့လော့ဟုဆို၍ အိမ်ရာ

မြေ၌ နတ်ပူဇော်သောနည်း။
 အာစမနံ-ဆရာလုပ်သူက သူနာ
 ၏မျက်နှာကို ရေဆေးခြင်းနည်း။
 နာပနံ-ဆရာလုပ်သူက သူနာကို
 ရေချိုးသောနည်း။
 ဂုဟနံ-ဆရာလုပ်သူက သူနာ၏
 အကျိုးငှာ မီးပူဇော်နည်း။
 ဝမနံ-မန္တန်ဖြင့် အန်စေခြင်း။
 ဝိရေစနံ-မန္တန်ဖြင့် ဝမ်းလျောစေ
 သောနည်း။
 ဥဒ္ဓ္မဝိရေစနံ-အထက်သို့ အန်စေ
 ၍ အပင်းထုတ်သောနည်း။
 အဓောဝိရေစနံ-အောက်သို့ဆင်း
 စေ၍ အပင်းထုတ်သည့်နည်း။
 သီသဝိရေစနံ-ဦးခေါင်းမှ အပင်း
 အနာထွက်စေသောနည်း။
 ကဏ္ဍဘောလံ-နားပင်းစေခြင်းငှာ
 သော်လည်းကောင်း၊ နားအနာကို ထုတ်
 ပယ်ရန်သော်လည်းကောင်း ဆေးစီမံ၍
 ဆီချက်နည်း။
 နေတ္တပါနံ-မျက်စိပူသော ဆီချက်
 နည်း။
 နတ္တကမ္ပံ-နာနပ်နည်း(ပယောဂ
 နာနပ်နည်း)
 အဂ္ဂနံ-မျက်လွှာနှစ်ထပ်သုံးထပ်
 ပယ်ရှားရန် စားသောမျက်စဉ်းစီရင်နည်း။
 ပစ္စုန္န-ပူသောမျက်စိကို တစ်ဖန်
 အေးအောင် ဆေးမျက်စဉ်းစီရင်နည်း။
 သာလာကိယံ-ဝါခြမ်းစိတ်ဖြင့်
 ဆေးကုနည်း။
 သလ္လကတ္တိယံ-ဆူးညှောက်ထွက်
 သောမန္တန်ဖြင့် ဆေးကုသောနည်း။
 ဒါရကတိကိစ္ဆာ-သူငယ်နာဆေး
 ကုသနည်း။

မူလဘောသဋ္ဌိ-အပြစ်ဆေးတို့ဖြင့်
 စားဆေး၊ လိမ်းဆေးပေးသောနည်း။
 ဩသဓိနံပဋိမောက္ခော - အနာ
 ဖျောက်သည်ရှိသော် ထိုဆေးတို့ကို ဖယ်
 ရှားသုတ်သင်ကင်းစင်အောင် ပြုလုပ်
 နည်း။ ဤသို့သဘောရှိသော နည်းတို့
 ဖြင့် မန္တန်စုတ်၍လည်းကောင်း၊ မန်းမှတ်
 ၍လည်းကောင်း၊ ပယောဂဆေးပေး၍
 လည်းကောင်း ဆေးကု၍ အသက်မွေး
 သော မိစ္ဆာဇီဝအသက်မွေးခြင်းဖြင့် သူ
 တော်သူမြတ်လုပ်သူအချို့သည် အသက်
 မွေးခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။
 ရဟန်းဂေါတမသည်လည်းကောင်း၊
 ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်ရဟန်းများ
 သည်လည်းကောင်း ဤသို့သော မန္တန်
 စုတ်ခြင်း၊ မန်းမှတ်ခြင်း၊ ဆေးကုခြင်း၊
 မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးခြင်းမှ ရောင်
 ကြဉ်တော်မူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ချစ်သားရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည်
 ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းသော် ဤမျှ
 လောက်သာလျှင် ချီးမွမ်းနိုင်ရာ၏။ ချစ်
 သားရဟန်းတို့ အကြင်စကားဖြင့် ပုထု
 ဇဉ်သည် “ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်း
 အံ့”ဟူ၍ အားထုတ်လုံလပြုလျက် ချီး
 မွမ်းသော် ချီးမွမ်းရာ၏။ ထိုသို့ အား
 ထုတ်လုံလပြု၍ ချီးမွမ်းသော်လည်း
 အနည်းငယ်မျှသော ဤသီလကလေး
 ကိုသာလျှင် ချီးမွမ်းနိုင်၏။ ထို့ထက်ပို
 လွန်၍ အလွန်နက်နဲသော ပညာတော်
 ကို မချီးမွမ်းနိုင်။ (မြို့မိသရာတော်၏
 သုတ်သီလကုန်ဝတ္ထုတော်ကြီး ဗြဟ္မဇာ
 လသုတ်မှ)

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

အန္တသိဒ္ဓိစွမ်းအားပြဒါးရှင်
အဘောင်ဓာတ်လုံး
ဘော် + ဘင် + ပြဒါးသွတ်

ဤလေးပါးတို့သည် မူလဓာတ်ပေါင်း
 ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား
 လာတာလာဘာ ပေါ်ကြွယ်လှပြီး လူတိုင်းလိုအပ်
 သော ဝိယ-လာဘာ-နေ-ပညာ စသည်တို့
 အတွက် သေချာစီမံ၍ ကောင်းသောအချိန်
 ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်ကြိုက်ဆီနှိုက် သမထ
 ကျင့်စဉ်စွမ်းအားဖြင့် ရောယှက်ပေါင်းစည်း
 သိဒ္ဓိပြီးအောင် အဘောင်ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို
 ပါရမီဓာတ်ခံရှိသူများထံ သတင်းကောင်းပါး
 လိုက်ပါသည်။

အဆိုပါ ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံးကို ဆောင်
 ထားခြင်းအားဖြင့်...

- ၁။ ဖော်ပြပါအကျိုးထူးများ ရရှိပါးလိမ့်မည်။
- ၂။ ကျရောက်မည့်၊ ကျရောက်လတ္တံ့သော
ဘေးဆိုးများ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ဝိယ + ဓန လာဘာ ပညာရေး စသည်
တို့ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၄။ အတိုက်အခိုက် စုန်၊ နတ်၊ သိုက်
စသော နောင်ယုတ်မှုကို ကာကွယ်နိုင်
ခြင်း။
- ၅။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း
လေလမ်း သွားရာတွင် ဆောင်ထားခြင်း
ဖြင့် ဘေးရန်အသွယ်သွယ်ကင်းပြီး လို
ရာခရီးကို ရောက်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ စာမေးပွဲခံဖြေဆို လူတွေ့စစ်ဆေး စသော
ကိစ္စများအောင်နိုင်ခြင်း စသော ကောင်း
ကျိုးပင်လာအဖြစ်ဖြင့် ပြည့်စုံသော
အဆိုပါ အဘောင်ပြဒါးရှင်လုံးကို အလို
ရှိပါက...

နေ့စဉ် နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ညနေ ၃:၀၀ နာရီထိ

ရောင်ပြန်ပစ္စည်းတိုက်

အမှတ်(၂၇)၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊
 ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း- ၀၉-၂၅၀၂၂၃၃၁

ဥဏ်သာယူ အနိုင်ယူစတမ်း

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ဗာရာဏသီပြည်တွင် မြဟူဒုတ်မင်းကြီး ထီးနန်းဆက်ခံစိုးစံလျက် ရှိနေလေသည်။ ယင်းအချိန်အခါ၌ ဘုရားထောင်းသည် ဆင်မင်းဘဝတွင် ရောက်ရှိနေသည်။ ဟိမဝန္တာတောင်မဟာ၌ ဆင်အပေါင်း ရှစ်သောင်း နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံများဖြင့် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ကံအားလျော်စွာ ဆင်များသွားလာ ဖြတ်သန်းသောလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေး တစ်ကောင်သည် ဥများကို အမှတ်မထင် ဥ၍ ချထားမိလေသည်။ ထိုဥများမှ ငှက်သားကလေးများပေါက်စွာကြကာ အမွေးအတောင်များပင်း စုံစုံလင်လင် မရှိရာကြသေးမီ ဘုရားလောင်းဆင်မင်း ဦးဆောင်လျက် သွားနေလာနေကျဖြစ်သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆင်ပေါင်းရှစ်သောင်းနှင့်အတူလာနေကြသည်။ ဝန်းကျင်ပတ်ချာတစ်ခွင်လုံး အနီးအနားကျွက်ကျွက် ဆူညံနေလေသည်။ အနီးအပါးရှိ တောကောင်ကြီးငယ်များတို့သည် ဟိုမှသည်၊ သည်မှဟို ရုတ်ရုတ်သံသံ ယောက်ယက်ခတ်ကာ တောင်တောင်မြောက်မြောက် ပြေးလွှားနေကြရ၏။

မြေပြင်တစ်ခွင်လုံးသည်လည်း သိန်သိန်တုန်နေလေသည်ဖြစ်ရာ နံပြည်စုတ်ငှက်မနှင့် သားငယ်ကလေးများ ဆင်များသွားလာရာ လမ်းကြောင်းပေါ်

တွင် ကူကယ်ရာမဲ့ ဆောက်တည်ရာရာ မရ မျက်ကလေးဆန်ပျာ ကယ်ပါ ယူပါ ခေါ်စရာမရှိ ဖြစ်နေသည့်အချိန်၊ နံပြည်စုတ်ငှက်မသည် ပျာပျာသလဲ မြေးလွှားလာရောက်လျက် ရှေ့ဆုံးမှလာနေသော ဆင်မင်းထံ လာရောက်တောင်းပန်လေသည်။

“အရှင်ဆင်မင်းကြီး... အရှင်ဆင်မင်းနှင့်တကွ အတူပါလာကြသည့် ဆင်အပေါင်းတို့ ယခုလာနေကြသော လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကျွန်တော်မျိုးမ၏ အတောင်အလက် မစုံရာသေးသည့် သားငယ်ကလေးများ ရှိနေကြပါသည်။ အရှင်ဆင်မင်းက သားငယ်ကလေးများ၏အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါရန် အသနားခံပါသည် အရှင်ဆင်မင်း”

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းဆင်မင်းသည် နံပြည်စုတ်ငှက်မ၏ တောင်းပန်တိုးလျှိုးမှုအား အလေးထားလျက် -

“အသင်ငှက်မကလေး... မည်သို့မျှ စိုးရိမ်သောက မဖြစ်ပါလေနှင့်။ သင်ငှက်မ၏ သားငယ်ကလေးများ၏ အသက်မဆုံးရှုံးအောင် ငါစောင့်ရှောက်ပါမည်”

ဟုကတိပေးလျက် ဘုရားလောင်းသည် ငှက်ကလေးများ၏အပေါ်မှ ခွလျက် ရပ်တန့်ကာကွယ်ပေးထားလေသည်။ နောက်ပါဆင်အပေါင်းက ဘုရားလောင်း ဆင်မင်းအား ကျော်ဖြတ်လျက်

ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ ဆင်များအားလုံး ကျော်ဖြတ်သွားကြပြီးနောက် ဘုရားလောင်းဆင်မင်းက နံပြည်စုတ်ငှက်မငယ်ကို ခေါ်ယူလျက် -

“အသင်ငှက်ကလေး... ငါတို့နောက်မှာ ဆင်တစ်စီးလာလိမ့်ဦးမည်။ ထိုဆင်ကြီးက ငါ့စကားကို နားမထောင်ချေ။ သူ့ကိုမူ အသင်ငှက်ကလေးက တောင်းပန်တိုးလျှိုးပြီး သင့်သားငယ်ကလေးများ၏အသက်ကို စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေတော့”

ဟု မှာကြားလျက် ထွက်ခွာသွားလေသည်။ များမကြာမီ ဘုရားလောင်းဆင်မင်း ပြောပြထားသည့် ဆင်ရိုင်းကြီးရောက်ရှိလာလေသည်။ ထိုဆင်ကြီးလာနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေးသည် ဆင်ရိုင်းကြီးရှိရာသို့ အပြေးအလွှားသွားပြီး ခရီးဦးကြိုပြုလျက် -

“အရှင်ဆင်ကြီးရှင်... ကျွန်မ၏ သားငယ်ကလေးများသည် ယခုအထိ အတောင်အလက် မစုံရာကြသေး၍ အဝေသို့ ရှောင်တိမ်းထွက်ခွာသွားနိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။ သားငယ်ကလေးများ၏အသက်ကို ချမ်းသာခွင့်ပေးပါ အရှင်ဆင်ကြီး”

ဟု တိုးလျှိုးတောင်းပန်လေသည်။ ဆင်ဆိုးကြီးသည် နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေး၏ တောင်းပန်ခြင်းကို

လုံးဝအမှုမထား စာနာထောက်ထား ဂရုမပြုတဲ -

“ငါတို့ ဆင်တွေသွားရာမှန်သမျှ လမ်းဖြစ်တယ်ဆိုတာ နှင်မကြားဖူးဘူးလား။ ငါတာတတ်နိုင်မှာလဲ။ နှင့်သားငယ်တွေကို ငါသတ်ပစ်မယ်။ နှင့်လိုငှက်မျိုး တစ်သိန်းလောက်လာလည်း ငါက ဘာဂရုစိုက်ရမှာတဲ့။ ငါ နှင်တို့ကို စာရင်းထဲတောင် မသွင်းဘူး။ သိလားဟေ့”

ဟု ကြိမ်းမောင်းကာ ငှက်ကလေးများကို ကြီးမားလှသည့် ခြေထောက်ကြီးဖြင့် နှင်းခြေသတ်ပစ်လိုက်ကာ ကျင်ငယ်ရည်များ ပေါက်ချလိုက်လေသည်။ ဆင်ဆိုးကြီး၏ ကျင်ငယ်စည်တွေ သွန်ချလိုက်သည့်အခါ ကျဆင်းလာသော ကျင်ငယ်ရည်များသည် ချောင်းငယ်တစ်ခုနယ် စီးဆင်းသွားခဲ့၏။ နံပြည်စုတ်မ၏ သားငယ်ကလေးများသည်လည်း ဆင်ဆိုးကြီး၏ ကျင်ငယ်ရည်နှင့်အတူ မျောပါသွားကြလေသည်။ ဆင်ကြီး၏ ဒေါသတကြီး ဟစ်အော်လိုက်သံသည် တောတစ်ပြင်တွင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပေါ်ထွက်လာကာ ဆင်ကြီးလည်း ထွက်ခွာသွားလေသည်။

နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေးသည် သားငယ်ကလေးများ၏ သနားစဖွယ်ရာ ဖြစ်အင်ကြောင့် ဝမ်းပန်းတနည်း ပူဆွေးသောကရတက်ပွေကာ ဆင်ကြီး၏ ရက်စက်လှသည့်လုပ်ရပ်အတွက် နာကြည်းလှပြီး -

“အကောင် ဘယ်လောက်ကြီးကြီး ဉာဏ်ရှိသူက ပိုမိုသာလွန်သည်ဆိုတာ သင်နောက်သုံးလေးရက်ကြာလျှင် သိစေရမည်”

ဟု စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ကြုံးဝါးလိုက်၏။

နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေးသည် ကျီးကန်းတစ်ကောင်၊ ယင်မမဲရိုင်းတစ်အုပ်၊ ဖားတစ်ကောင်တို့အား သွားရောက်ဂါရဝပြုလျက် အကူအညီတောင်းခံကာ ဆင်ဆိုးကြီးချေမှုန်းရေး စီမံချက်ကို သုံးသပ်တင်ပြသည်။ ကျီးကန်း၊ ယင်မမဲရိုင်းနှင့် ဖားတို့ကလည်း နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေး၏ သနားစရာအဖြစ် ဆိုးကို ကိုယ်ချင်းစာလျက် လိုအပ်သည့်အကူအညီများပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးလိုက်ကြ၏။

တစ်နေ့ ဆင်ဆိုးချေမှုန်းရေး စတင်ပါပြီ။ ကနဦး ကျီးကန်းက ကိုင်းတောတစ်ခုအတွင်း တစ်ကောင်တည်း ကျက်စားနေသော ဆင်ဆိုးကြီးရှိရာသို့ ပျံသန်းသွားပြီး ဆင်ကြီး၏ မျက်လုံးအစုံကို နှုတ်သီးဖြင့် ရုတ်တရက် ထိုးဆိတ်ဖောက်ပစ်လိုက်သည်။ သွေးတွေမြင်မကောင်းအောင် ထွက်လာလေသည်။ ဆင်ကြီး၏ နာနာကြည်းကြည်း အော်ဟစ်လိုက်သံသည် တောတစ်ခွင်တွင် ပွက်ပွက်ညံနေလေသည်။ တောကောင်အများအပြား ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ကြောက်အားလန့်အားဟိုမှသည်၊ သည်မှဟို ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးလွှားသွားကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် မူလကပင် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် အတိုင်းဖြစ်ရကား ယင်မမဲရိုင်းတစ်အုပ်က သွေးရဲရဲသံရဲရဲ ဖြစ်နေသော ဆင်ကြီး၏ မျက်လုံးအစုံပေါ်မှာ ပိုးလောက်လမ်းများ လွှတ်ချပေးလိုက်ပြန်လေသည်။ မျက်ကန်းဘဝသို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်သည့် ဆင်ဆိုးကြီးသည် ဒဏ်ရာ

ကြောင့် ရေငတ်လာလေသည်။ ရေငတ်လာပြီဖြစ်သော ဆင်ကြီးက မမြင်မကန်း စမ်းတဝါးဝါးလျှောက်သွားလျက် ရေရှာလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဖားသည်တောင်ထိပ်တစ်နေရာသို့ တက်ရောက်သွားပြီး “အုန်းအင်၊ အုန်းအင်” အော်ကာ အသံပေးသည်။ ဖားတွေရှိလျှင် ရေရှိမည်ဟု သိရှိထားသော ဆင်ကန်းကြီးသည် ဖားအော်သံထွက်ပေါ်လာရာ တောင်ထိပ်ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းတက်ရောက်လာလေသည်။ ဆင်ကြီး တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာသည့်အခါ ဖားကတောင်ကမ်းပါးဘက်သို့ ဆင်းလိုက်ပြန်လေသည်။ တောင်ကမ်းပါးပြတ် တစ်နေရာမှနေလျက် ဖားသည် “အုန်းအင် အုန်းအင်” အော်မြည်ကာ အသံပေးလိုက်သည်တွင် ဆင်ဆိုးကြီးသည် အသံကြားရာသို့ မမြင်မကန်း စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်လှမ်းလာရင်းက ကမ်းပါးပြတ်ပေါ်မှ လိမ့်ကျသွားပြီး မရူမလှ အသက်ဆုံးသွားရလေသည်။

နံပြည်စုတ်ငှက်မကလေး၏ ဆင်ဆိုးကြီး ချေမှုန်းသုတ်သင်ရေးစီမံချက်အောင်မြင်ပါပြီ။ အကောင်သေးသော်လည်း ဉာဏ်ကြီးသော နံပြည်စုတ်ငှက်ကလေး၏ သားငယ်များအတွက် ကလဲ့စားချေခြင်းကို ဆင်ကြီးထွန့်ထွန့်လူး ခဲလိုက်ရချေပြီ။

ခင်မောင်အေး (မန္တလေး)

ကျမ်းကိုး
နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်တော်
ငါးရာငါးဆယ် လဋ္ဌကိကဇာတ်။

သီလရှင်ဘဝ

ဒေါ်မွေစာရီ(သမီးပဂျီအောင်စိုး)

သီလရှင်ဘဝနှင့် လူဝတ်ကြောင်ဘဝ ကွာခြားချက်ကို မိမိကိုယ်တိုင် သီလရှင်ဝတ်ပြီး သာသနာ့ဘောင်ဝင်သော အခါမှ သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ဘုရား၊ တရားအလုပ်ကို စိတ်တိုင်း တွေ့အားထုတ်လုပ်ကိုင်နိုင်ရန်မှာ လူ့ဘောင်လောက လူဝတ်ကြောင်ဘဝမှာ အဆင်ပြေမှု လုံးဝမရှိဘဲ သီလရှင်ဘဝမှာ မိမိကိုယ်ကို မိမိပိုင်ဆိုင်မှု အပြည့်အဝရရှိထားသောကြောင့် စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။ တရားအား ထုတ်ရန် ရိပ်သာဝင်လိုလျှင်လည်း မိမိဝင်လိုသည့်အချိန်တွင် ထင်နိုင်ပြီး မည်သူ့ကိုမှ ခွင့်ပြုချက်တောင်းစရာမလိုပါ။ လူဝတ် နှင့်ဆိုလျှင် အိမ်သားများ အား၊ မအားကို စောင့်ကြည့်နေရပါသည်။ ဘုရားဖူးသွားလိုလျှင်လည်း ခဏခဏသွားရန် အဆင်မပြေပါ။ အိမ်မှာနေပြီး တရားထိုင်ရန်၊ တရားနာရန်မှာ တိတိဆိတ်ဆိတ်၊ စကားပြောသံတို့ဖြင့် တိတ်ဆိတ်မှုကို မရရှိသောကြောင့် အပြည့်အဝမလုပ်ကိုင်နိုင်ပါ။

ယခု သီလရှင်ဘဝတွင် ရိပ်သာကို လတိုင်းဝင်နိုင်ခြင်း၊ ဘုရားဖူးခရီး မကြာခဏသွားလိုတိုင်း သွားနိုင်ခြင်း၊ မိမိကျောင်းတွင်မိမိ တရားထိုင်ခြင်း၊ တရားနာခြင်းများကို အချိန်ပြည့်လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူသည် နေ့စဉ်ပုံမှန် နံနက် ၃ နာရီခွဲတွင်ထ၍ ဆွမ်းချက်ခြင်း၊ ဆွမ်းဟင်းများ စီစဉ်ခြင်း၊ ဆွမ်းတော်၊ ရေတော်ကပ်လှူခြင်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ နံနက် ၅ နာရီတွင် အားလုံးပြီးစီးသွား၍ အရုဏ်ဆွမ်းအတွက် ဆွမ်းဟင်းမဟုတ်သော နံနက်ပိုင်းစားစရာများကို စီမံပြုလုပ်ပြီး သက်သတ်လွတ်စားသော ဦးပွင်းအား ဆွမ်းပို့နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဘုန်းကြီးအတွက် စီစဉ်ပို့ပေးပြီးမှ စိပ်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ကာ နံနက် ၆ နာရီမှ အရုဏ်ဆွမ်း စားဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ နံနက်စောစော မထနိုင်ခဲ့လျှင် တံစံနေ့တာအလုပ် လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် အဆင်မပြေတော့ပါ။ အရုဏ်

ဆွမ်းစားပြီး သိမ်းဆည်းပြီးသောအခါ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းများ ပြုလုပ်၍ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားပြီးသား ဖြစ်သွားကာ ချွေးထွက်လာသောကြောင့် ခေတ္တခဏနားပြီး ရေချိုးလိုက်ပါသည်။ ရေချိုးအဝတ်အစားလဲပြီးမှ ပတ္တန်းတရားတော်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရမှာဖြစ်ပါသည်။ ပတ္တန်းရွတ်သောအခါတွင် မိမိကိုယ်ကို သန့်ရှင်းအောင်ပြုလုပ်ပြီး အဝတ်အစားဟောင်းများကို လဲလှယ်၍ အဆင့်ဆင့် ပြုလုပ်စရာရှိသည်များကို ပြုလုပ်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရပါသည်။ ပတ္တန်းရွတ်ပြီးလျှင် မိမိရွတ်ဖတ်စရာရှိရာများကို ဆက်လက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် စာဖတ်သူများအား စကားလက်ဆောင်အဖြစ် ရွှေမျက်မှန် မျက်စိရောဂါဝေဒနာပျောက် ဂါထာအား ၊ ရေးသူ ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကြောင်းကို ရေးလိုပါသည်။ မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုတွင်လား၊ စာစောင်တစ်ခုတွင်လား၊ မပုံစံမိတော့ပါ။ ရွှေမျက်မှန်ဂါထာတော်ဖြင့် မိမိတွင် ခံစားနေရသော မျက်စိဝေဒနာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းကြောင်း ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးပါသည်။ ယခုစာရေးသူ ညာဘက်မျက်လုံးတွင် အတွင်းတိမ်တွေ့ရ၍ ရင်လာလျှင် ခွဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း မျက်စိအထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဦးသန်းအောင်က စစ်ဆေးတွေ့ရှိထားပါသဖြင့် နောက်လေးလကြာက လာရန် ထပ်မံချိန်းဆိုထားပါသည်။ ဆရာဝန်ကြီးထံ မသွား၊ ရောက်မီ အချိန်လေးလအတွင်း ရွှေမျက်မှန်ဂါထာတော်ဒဂ္ဂ နံနက် ကိုးခေါက်၊ ည ကိုးခေါက်ရွတ်ပြီး အတွင်းတိမ်မရင်လာဘဲ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားစေရန် မိမိမျက်စိအား အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ကုသလျက်ရှိပါသည်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့ရှိ ရွှေမျက်မှန်မြတ်စွာဘုရားအား ရွှေမျက်မှန်ဂါထာဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သောအကျိုးကို ခံစားရမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ဤရွှေမျက်မှန်ဂါထာတော်အား ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လိုသော စာဖတ်

သူများရှိလျှင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နိုင်ရန် အောက်တွင် ရေးသား
ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ရွှေမျက်မှန် မျက်စိဝေဒနာပျောက်ခံကာတော်

ဒက္ခိဏက္ခိယ သူရိယော၊
ဝါမဒက္ခိယ စန္ဒိယာ၊
ဗုဒ္ဓစက္ခုနိ ဓာတုယော၊
အဟံဝန္နာပိသဗ္ဗဒါ၊
တောန ပုညကမ္မေန၊
စက္ခုရောဂေါ ဝိနဿတု။

နံနက်ပိုင်း ဘုရားအလုပ်လုပ်ပြီး နေ့ဆွမ်းစားပြီး
သောအခါ နေ့လယ်ပိုင်း ခေတ္တအိပ်သည်အခါအိပ်ပြီး အလုပ်
ရှိသောအခါ မအိပ်ဘဲ အလုပ်လုပ်ပါသည်။ အလုပ်ဆိုသည်
မှာ စာရေးသည်အလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ
တရားထိုင်ခြင်း၊ တရားနာခြင်းများကို ပြုလုပ်ပါသည်။ ဧည့်
သည်ရောက်၍ စကားစမြည်ပြောဆိုသောအခါတွင်လည်း
အကျိုးရှိသောစကားများကိုသာ ပြောဆိုပြီး အကြာကြီး မပြော
ဆိုကြပါ။ ညနေ ၆နာရီတွင် ဘုရားရှိခိုးဝတ်တက်ပြီး ည ၈
နာရီသတင်းနားထောင်ပြီး အိပ်ရာဝင်လေ့ရှိပါသည်။ မိမိ
သဘော မိမိစိတ်တိုင်းကျနေထိုင်ရ၍ စိတ်ချမ်းသာရာရပါသည်။

ကျင့်ဝတ်အမျိုးမျိုးရှိကြောင်းကို လူတိုင်းသိရှိကြပါ
သည်။ ဤကျင့်ဝတ်အမျိုးမျိုးထဲတွင် ရဟန်းကျင့်ဝတ်၊ သီလ
ရှင်ကျင့်ဝတ်များလည်း ပါရှိရာ သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များအနက်
ယခုခေတ်ကာလနှင့် ကိုက်ညီနေသော ကျင့်ဝတ်များကို ရေး
သားဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဤကျင့်ဝတ်များနှင့်အညီ စာရေးသူ
တို့ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရပါသည်။

သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များ

(ယခုခေတ်ကာလနှင့် ကိုက်ညီသောအချက်များကို
ကောက်နုတ်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။)

(၁) စကားပြောကျယ်၊ အရယ်ကျယ်၊ အခေါ်ကျယ်၊
အသမ်းကျယ်၊ အငိုကျယ် ကျယ်ငါးကျယ်ကို

ပယ်ရမည်။

(၂) စကားပြောများ၊ အရယ်များ၊ အအိပ်များ၊
အစားများ၊ နဝကမ္မများ၊ ပစ္စည်းစုများ၊ လူ
ငယ်တို့နှင့်ရောနှောများ၊ အလည်အပတ်များ
များရှစ်များကို ပယ်ရမည်။

(၃) အစားကြမ်း၊ အအိပ်ကြမ်း၊ အသွားကြမ်း၊
အထိုင်ကြမ်း၊ အရယ်ကြမ်း၊ စိတ်ကြမ်း၊ ကိုယ်
ကြမ်း၊ နှုတ်ကြမ်း၊ အဆုံးမကြမ်း၊ ကြမ်း
ကိုးကြမ်းကို ပယ်ရမည်။

(၄) ဆန်ပိုး၊ ထင်းပိုး၊ ပင်းရွက်ပိုး၊ ရေပိုးများကို
လည်း ရှောင်ရမည်။

(၅) ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား၊ ကိုယ်ထိထက်ရောက်များ
ရှောင်ရမည်။

(၆) သီလရှင်များ ဘုရားပွဲ၊ ဇာတ်ပွဲ၊ အငြိမ်ပွဲများ
ကြည့်လိုခြင်း ရှောင်ရှားရမည်။

(၇) ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားလျှင် ဘုန်းကြီးနှင့် သီလ
ရှင် အကျွမ်းတဝင် ရယ်ရွှင်စကား မပြော
ကြားရပါ။

(၈) ဆွေမျိုးတော်မတော် ယောက်ျားဖော် မလျော်
အဝေးက ရှောင်ရမည်။

(၉) နံနက်/ည ရက်မပြတ် ဝတ်တက်ဆွမ်းတော်
ကပ်ရမည်။

(၁၀) အရာရာကိုသည်းခံအပ်၊ စိတ်မဆက်ပါလေနှင့်။

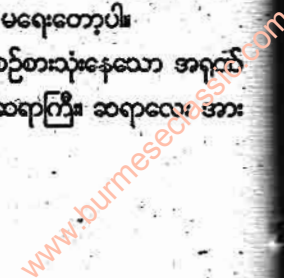
(၁၁) နေ့လွဲ၊ ညစာစားခြင်း၊ ကွမ်းစားခြင်း အလျဉ်း
မပြုအပ်။

(၁၂) ဝါတွင်း၊ ဝါပကာလများ ကြိုးစား တရားအား
ထုတ်ရ။

(၁၃) အနိစ္စ၊ ဓုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ဝိပဿနာတရား
မြဲပွားများ နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်းရလေ၏။

ကျန်သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များမှာ ရှေးခေတ်အခါကာလ
ယခု တောရပ်တောရွာ၊ စစ်ကိုင်းချောင် စသည့်နေရာများ
နှင့်သာ သက်ဆိုင်သောကြောင့် မရေးတော့ပါ။

သီလရှင်ဘဝတွင် မိမိနေစဉ်စားသုံးနေသော အရာကို
နှင့်နေဆွမ်း ဆွမ်းနှစ်နှစ်အတွက် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေး အား

ထိုတို့သည် နေပူမရှောင်၊ မိုးရွာမရှောင် ရပ်ကွက်အသီးသီးရှိ ထမ်းများထဲတွင် အဖိတ်နှစ်ရက်ဖြစ်သော မြို့ဖိတ်၊ တောဖိတ် နေ့များတွင် ဆွမ်းဆန်ရပ်ကြွရပါသည်။ မိမိကိုယ်၌က ဆွမ်းဆန်မရပ်ဖူးသော်လည်း သီလရှင်ဆရာကြီး ဆရာလေးများ အာပန်းစွာဖြင့် ညနေပြန်လာသည်ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။ အိတ်ထဲတွင် အလှူခံ၍ရခဲ့သော ဆန်၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်၊ ဝိုင်ဆံများကို လွယ်၍တစ်မျိုး၊ ရွက်၍တစ်မျိုး မိမိကျောင်းသို့ ပြန်သယ်လာကြရပါသည်။

သီလရှင်ဝတ်မှ သီလရှင်ဘဝကို နားလည်သဘောပေါက်မိပါသည်။ ဆရာကြီး ဆရာလေးများ ဆန်အလှူခံကြသောအခါ လူဝတ်ကြောင်ဘဝ “ကန်တော့ပါသေးရဲ့”ဟု ပြောမိသောစကားကြောင့် ထိုသီလရှင်မှာ အလှူခံပစ္စည်း ဘာမှရသွားရတဲ့ မေတ္တာပို့သံသာကြားရသဖြင့် ယခုမှ သနားညှာတာသည့်စိတ်၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်မိပါသည်။ “ဇီဝာ အခုလို ဆွမ်းဆန်ရပ်လို ဘာမှမလောင်းလိုက်ကြောင် ငါတယ်လိုခံစားရမလဲ” ထို့ကြောင့် သီလရှင်များ ဆွမ်းဆန်ရပ်လျှင် စိတ်ထဲမှ သဒ္ဓါစိတ်၊ ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် လောင်းလှူကြပါ။ ၎င်းတို့မှာ မိမိတို့လောင်းလှူလိုက်သော ငွေကြေး၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို တစ်ဦးတည်းစားသုံးခြင်း မပြုကြပါ။ ဘုရားပန်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းတော်၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဆွမ်းပို့ခြင်းများကို မပျက်မကွက်ပြုလုပ်ပြုခြင်းကြောင့် မိမိတို့မှာ ထပ်ဆင့်ကုသိုလ်ရပါသည်။ ထို့ပြင် ဆွမ်းမစားမီ နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဆွမ်းအလှူရှင်များအား မေတ္တာပို့ခြင်းများကို ပြုလုပ်ပြီးမှ ဆွမ်းစားရပါသည်။

“ညောင်စေ့လောက်လှူရုံဖြင့် ညောင်ပင်ကြီးလောက် ကုသိုလ်ရနိုင်သောအလှူ”ဟုဆိုလျှင် မမှားပါ။ အချို့အလှူမှာ “ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူသော်လည်း ညောင်စေ့လောက်သာ ရသောအလှူ”မျိုး အများအပြားရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်မိကြလျှင် သီလရှင်များအား စိတ်ကြည်လင်စွာဖြင့် သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာ လှူဒါန်းကြပါ။ မိမိကလှူလိုက်သော ကိစ္စသည် မိမိကုသိုလ်ကောင်းမှုသာ ဖြစ်သည်။ အချို့က သီလရှင်အချို့၏ အပြုအမူ၊ စရိုက်ကို ဖြိုက်၍ ပြောမိလျှင် မိမိသာ အကုသိုလ်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

“ဘယ်သူမပြုမိမိမူ”ဟု ဆိုသောစကားအတိုင်း မိမိကောင်းမှုကိုသာ မိမိပြုလုပ်ပါ။

ယခုကဲ့သို့ သီလရှင်များအား လှူဒါန်းရန် ပြောဆိုနေခြင်းသည် မိမိအား လှူစေလို၍ ပြောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ စာရေးသူသည် ဆွမ်းဆန်ရပ်မထွက်ပါ။ လစဉ် ပင်စင်ရငွေ၊ မိသားစု၊ တပည့်များ ထောက်ပံ့ငွေဖြင့် မိမိကျောင်းတွင် အေးချမ်းစွာဖြင့် တရားဘာဝနာ အားထုတ်ခြင်း၊ စာရေးသားခြင်းများကိုသာ ပြုလုပ်နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

စာရေးသူ သီလရှင်ဝတ်ရခြင်းအကြောင်းမှာ လောကီလှူမှုရေးကိစ္စများကြောင့်၊ စိတ်ဆင်းရဲရခြင်းကြောင့်၊ ကျန်းမာရေးမကောင်းခြင်းတို့ကြောင့် မဟုတ်ပါ။ လောကီတွင်ငြီးငွေ့ပြီး အေးချမ်းသောတရားရိပ်တွင် နိလုံလိုသဖြင့် မိသားစုအား ခွင့်ပန်ပြီး သီလရှင်ဝတ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ အေးချမ်းစွာဖြင့် တရားဘာဝနာများ အားထုတ်ခွင့်ရခြင်း၊ စာရေးနိုင်ခြင်း၊ သာသနာပြုနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် စာရေးသူအား အထောက်အပံ့ပေးနေကြသော ဝေနေယျအပေါင်းတို့အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ငိုသားစုက ခွင့်မပြုလျှင်လည်း သီလရှင်ဝတ်ခွင့်မရပါ။ ပစ္စည်းလေးပါးလှူဒါန်းမည်သူမရှိလျှင်လည်း ရပ်တည်မှုမရှိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် သီလရှင်ဘဝဆိုသည်မှာ အများကို ပိုခိုနေရသူဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားပါ။ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ့်အကြောင်းထက် အများအကြောင်းကို စဉ်းစားပြီး ဤဆောင်းပါးဖြင့်၊ သီလရှင်များအား သာသနာပြုနိုင်ရန် ထောက်ပံ့ပေးစေလို၍ ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ သီလရှင်ဆရာကြီး ဆရာလေးများအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကြစေရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ဓမ္မစာရီ(သမီးဗဂျီအောင်စိုး)

မေတ္တာရောင်ပြန်

မောင်ပုတ်စည်

မေတ္တာဆိုတာ ပျားရည်လိုပါပဲ။ မရန်းပင်၊ တမာပင် ဘာအပင်မှာ စွဲစွဲ ချိုမြပါပဲ။ မေတ္တာသမိတ္တော အနန္တောလို မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားသကဲ့သို့ ဘယ်ဘာသာ ဘယ်လူမျိုးမှာမဆို မေတ္တာ ထားဖို့၊ လူသားချင်းစာနာဖို့ အဆုံးအမ တွေ ရှိကြတာချည်းပါပဲ။ အတူတူပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့ ဗုဒ္ဓ ဝင်မှာ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဆိုတာ လူတိုင်း သိပြီးသားပါ။ မိမိကိုလာသတ်တဲ့ ရန်သူ ကို မြတ်စွာဘုရားဟာ မေတ္တာနဲ့အောင် မြင်တာပဲ။ မေတ္တာတရားနဲ့ပတ်သက်လို့ ထူးခြားတဲ့အဖြစ်တစ်ခု အကြောင်းတစ် ဆင့် သိရတာလေးကို ပြောချင်လို့ပါ။

ကျွန်တော် အယ်ဒီတာလုပ်စဉ်က ကျွန်တော်တို့မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပန်းချီဆရာ ကြီးတစ်ဦး မကြာမကြာလာတယ်။ အပ် တဲ့ပုံဆွဲပြီးလို့ လာဖို့တာလည်းပါတယ်။ အယ်ဒီတာတွေနဲ့ လက်ဖက်ရည်သောက် ရင်း ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ် စကားစမြည် ပြောချင်တာလည်း ပါတယ်ပေါ့။

ပန်းချီဆရာကြီးဟာ တော်လှန် ရေးခေတ်တုန်းက မျိုးချစ်ရဲဘော် ဆတ် ဆတ်ကြဲတစ်ဦး၊ တော်လှန်ရေးရဲဘော် ဟောင်းကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းချီ ကလည်း တော်ပါတယ်။

ဒါဖေ့မယ် လောလောဆယ်မှာ တော့ သူလည်း အဆင်သိပ်မပြေလှဘူး။ ဒါနဲ့ သူ့စဉ်းစားတယ်။ သူ့ငယ်ချင်းဟောင်း၊ မိတ်ဟောင်း၊ တော်လှန်ရေး ရဲဘော် ဟောင်းတွေနဲ့ တွေ့ဦးမှဆိုပြီး တွေ့ဖြစ်

ဆုံဖြစ်ကြတယ်။ သူတို့အားလုံးလည်း ကိုယ့်လိုပဲ သိပ်အဆင်မပြေလှကြဘူး။ သင့်ရာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြတယ်။

သူကတော့ သူတို့ထက် ထူးခြား တာက ပန်းချီပညာရှင် အနုပညာသမား တစ်ဦးဖြစ်နေတဲ့အချက်ပဲ။ ဒါကြောင့် ဘယ်မှလည်း ထွေထွေထူးထူး အလုပ် အတွက် မပြောဘူး။

အဲဒီမှာ မေတ္တာကို သူ့သတိရလာ တယ်။ စိတ်ကူးတစ်ခုပေါ်လာတယ်။ တော်လှန်ရေးတုန်းက အတူတူလုပ်ခဲ့ ရတဲ့ သူ့အထက်ကပုဂ္ဂိုလ်က နိုင်ငံအကြီး အကဲဖြစ်နေတယ်။ ဘာရယ်မဟုတ်ပါ ဘူး။ လူဟောင်းတွေ ပြန်တွေ့ချင်တဲ့ စိတ်လည်း ပါတယ်ပေါ့။ သူ့နေတာက လည်း ဗဟန်း ရွှေဂုံတိုင်းမှာဆိုတော့ ရွှေတိဂုံဘုရားနဲ့လည်း နီးတာကိုး။ ဒါနဲ့ ဘုရားတက်ပြီး ပုတီးစိပ်ရင်း ထိုအကြီး အကဲကို မေတ္တာပို့တယ်။ မေတ္တာသုတ်ကို လည်း ခုနစ်ခေါက် နေ့စဉ်မပြတ်ရွတ် တယ်။

သူမှတ်ထားတဲ့ ရက် ၉၀(သုံးလ) အတိအကျမှာ သူ့ကိုလာခေါ်တယ်။ မေတ္တာ ရောင်ပြန်ပေါ့တဲ့။ ဘယ်လိုမှတွေ့ဖို့ မလွယ်ဘဲ အကြီးအကဲခေါ်ရတဲ့အကြောင်း ရင်းက ဒီလို။ တစ်နေ့ ထိုအကြီးအကဲ အိမ်မှာ စားသောက်ပြီး စကားစမြည်ပြော ရင်း မဆီမဆိုင် ထိုအကြီးအကဲက “ဟေ့ ဟိုပန်းချီဆရာ တစ်ယောက်လည်း ဘယ် ပျောက်နေလဲမသိဘူး။ ဟိုနောက်ပိုးသိပ် ပိုးတဲ့ကောင်လေကွာ” လို့ သူ့အရာရှိတွေ

ကို ပြောသတဲ့။ ဒါလေးပဲ။

အဲ...နောက်နေ့လည်းကျရာ သူ့ကိုလာခေါ်တာပါပဲ။ အကြီးအကဲနဲ့တွေ့ တော့ မင်းဘာလုပ်နေလဲလို့မေးတယ်။ ဘာအလုပ်မှမရှိဘူး။ ပန်းချီဆရာဆိုတော့ အရပ်ရေတာပေါ့လို့ မြေတယ်တဲ့။

မင်းက တခြားနေရာတွေမှာဆို လည်း လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ နေ့ပါဦးကွာ။ မင်းနဲ့လိုက်တဲ့နေရာ ငါစဉ်းစားဦးမယ်ဆို ပြီး ခေတ္တတွေးနေတယ်။ ပြီးလည်းပြီး ရော အားရပါးရပြောတယ်တဲ့။ ဟာ... ဟုတ်ပြီ။ မင်းပန်းချီကျောင်းမှာဆို အဆင် ပြေမယ်ဆိုပြီး ချက်ချင်းစုံစမ်းခိုင်းတယ်။

အတော်ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန် တုန်းက ပန်းချီကျောင်းမှာ ကျောင်းအုပ် ကလိုနေတော့ အဆင်သင့်ဖြစ်သွားတာ ပေါ့။ သူ့ကို ကျောင်းအုပ်ခန့်လိုက်တယ်။

ဒါ ပန်းချီဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ပြော ပြတာပါ။ ဒီလို မေတ္တာပို့ရင် အလုပ် အကိုး အဆင်ပြေတယ်။ ဒီလိုလုပ်လို့ သူ့အလုပ်ရတာ အဆင်ပြေတာလို့တော့ မပြောလိုပါဘူးတဲ့။ ဒါပေမယ့် သူ့အဆင် ပြေတဲ့အချိန်မှာတော့ မေတ္တာပို့နေတယ် ပွားနေတယ်ဆိုတာကို ပြောတာပါပဲ။

အခုအခါမှာတော့ ထိုပန်းချီဆရာ ကြီး နိုင်ငံအကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဟာ နှစ်ဦးစလုံး မရှိကြတော့ပါဘူး။ ပန်းချီ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ပြောပြခဲ့တဲ့ သူ့ကိုယ် တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို သူတို့မရှိမှ ရေးတာပါ။

မောင်ပုတ်စည်

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ပန်းချီခန်းကြည့်နှင့် ဝိညာဉ်လောက

ပန်းချီခန်းကြည့်သည် သရဲကို ယုံကြည်သူမဟုတ်။ ကြောက်တတ်သူလည်းမဟုတ်။ တစ်ခါက ဘိုကလေးဆရာအတတ်သင်ကျောင်းရှိ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံ သွားရောက်လည်ပတ်ရင်း အောက်ခိုးပန်းချီဆွဲရန် စိတ်ကူးနှင့် ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ တစ်ည

နေ နေဝင်ရီတရောအချိန် ဆရာသည် သူသူငယ်ချင်း၏ စက်ဘီးကလေးကိုစီးရင်း မြို့ပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။ လမ်းတွင် စက်ဘီးချိန်းကြိုး ရုတ်တရက်ပြတ်၍ ရပ်ပြီး ချိန်းကြိုးကိုပြန်တပ်ပြီး ဆက်စီးလာသည်။ ခရီးအနည်းငယ်သာသွားရသေးသည်။ ချိန်းကြိုးမှာ ပြန်ပြတ်သွားသည်။ တစ်ခါ ဆင်းပြင်ပြီး

ဆက်နင်းခဲ့ရာ အတန်ကြာသော် ချိန်းကြိုးပြတ်ပြန်သည်။ ဒီတစ်ကြိမ် ချိန်းကြိုးဆင်းတပ်စဉ် မျက်နှာတစ်ခုပေါ်လာသည်ကိုတွေ့၍ မကြောက်တတ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း ပန်းချီခန်းကြည့်ကြက်သီးများ ဖြန်းဖြန်းထသွားလေသည်။ ဆရာသည် ဒါသရဲလားမသိဘူး။ ပုံတူဖမ်းဆွဲရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲဟု

အတွေးက ရုတ်ခြည်းဝင်လာပြီး စက်ဘီး
နောက်ခံပေါ်တင်ထားသော ပန်းချီပစ္စည်း
အိတ်ထဲက Sketch စာအုပ်ကလေး
ထုတ်၍ သရဲပုံဆွဲရန် ဟန်ပြင်ရာ သရဲ
လည်း ချက်ချင်း ထွက်ရပြေးပျောက်
ကွယ်သွားလေသည်။ သရဲပုံဆွဲရတော့
မည့် စိတ်ကူးထားသော ဆရာအကြံ
အစည်လည်း ပျက်ခဲ့ရလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ သူ့သူငယ်ချင်း
ပန်းချီဆရာနှင့် မြို့ထဲထွက်လမ်းလျှောက်
လာစဉ် တစ်နေရာ၌ လူအုပ်စုတစ်စုကို
တွေ့ရသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်ရာ သရဲဝင်ပူး
နေခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရ၍ ဆရာလည်း
စပ်စုပြီး လူအုပ်ထဲတိုးဝင်ကြည့်ရာ သရဲ
ပူးနေသော သူငယ်ကလေးကို တွေ့ရ
လေသည်။ အဆိုပါ သရဲပူးနေသော
သူငယ်လေးက ဆရာဦးဘကြည်ကို
တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း တွေ့တွေ့ကြီးကြည့်
ပြီး လက်စသတ်တော့ မင်းကိုးဟုဆို
လေရာ ဆရာက ဟောကောင် ငါ့ကိုသိ
လို့လားဟု မေးလိုက်သည်။ သရဲပူးသူ
က သိတာပေါ့ကွာ။ မနေ့ညနေက မင်း
စီးလာတဲ့ စက်ဘီးချိန်းကြီးကို သုံးခါ
ဖြုတ်ခဲ့တာ ငါ့ပဲတဲ့။ အခု ငါ့မှာ စားစရာ
မရှိလို့ လာတောင်းတာ။ မနေ့က မင်း
က ငါ့ပုံကိုဆွဲပယ်လုပ်လို့ ဒေရာသော
ပါးထွက်ပြေးခဲ့ရတယ်ဟုပြောရာ ဆရာ
လည်း ကြောက်တတ်သူမဟုတ်သော်
လည်း ကြက်သီးမွှေးညင်းထဲခံရသည်
ဟု ပြောပြဖူးပါသည်။

တစ်ခါကလည်း ဆရာဦးဘကြည်
သည် ပန်းချီဆရာကြီးဦးငွေကိုင်နှင့်
အောက်ဒိုးထွက်ပူးရာ တကယ်မဟုတ်

သော သိုက်ဘုရားတွေတက်ရောက်သွား
ပြီး ဘုရားကြားထဲက မိန်းမချောတစ်ဦး
ရုတ်တရက်ထွက်လာပြီး ပျောက်ကွယ်
သွားသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရ
ဖူးလေသည်။ ဆရာကြီးဦးငွေကိုင်က ဒါ
တကယ်လူမဟုတ်ဘူး။ ဥစ္စာစောင့်ကွ
ဟုပြောသော်လည်း တယ်ပြီးမယုံချင်
လှ။ သို့သော်လည်း ပန်းချီဦးဘကြည်
က မယုံချင်ပေမယ့် လက်တွေ့ကြုံခဲ့ရ
ပါသည်ဟု သူ၏ညီညာဉ်လေးစက အတွေ့
အကြုံကို ပြောပြဖူးပါသည်။

**နိုင်ငံတော်အဓိပတိကြီး
ဒေါက်တာဘမော်၏ ချီးကျူးခံရပုံ**

နိုင်ငံတော် အဓိပတိကြီး ဒေါက်
တာဘမော်က နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းရေး
အတွက် ပန်းချီဦးဘကြည်ကိုတွေ့ဖို့
အခေါ်လွှတ်ပြီး နောက်တစ်နေ့ ၁၀ နာရီ
သူရုံးကိုလာတွေ့ဖို့ အခေါ်လွှတ်လိုက်
လေသည်။

နိုင်ငံတော် အဓိပတိကြီးနှင့်တွေ့
ဖို့ရန်မှာ မလွယ်လှပေ။ စည်းကမ်း
အလွန်ကြီးသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာ
ဦးဘကြည်ကလည်း ဥုံနှုတ်ပိတ်နှင့်
မည်သို့ကြောက်မှာလဲ။ နောက်နေ့ ၁၀
နာရီဆရာသည် အင်္ကျီလက်တိုအဖြူ
လေးနှင့်သွားသည်။ ဆရာသည် ယခု
ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်း စိန်ရောင်ခြည်ဘုရား
ဘေးက လမ်းကြားလေးအတိုင်း ဝင်
သွားသည်။ အစောင့်အိမ်ထဲက တာဝန်
ကျရဲသားက ဘယ်သွားမလဲမေးတော့
အဓိပတိကြီးနှင့်တွေ့ရန်လို့ ပြောလိုက်

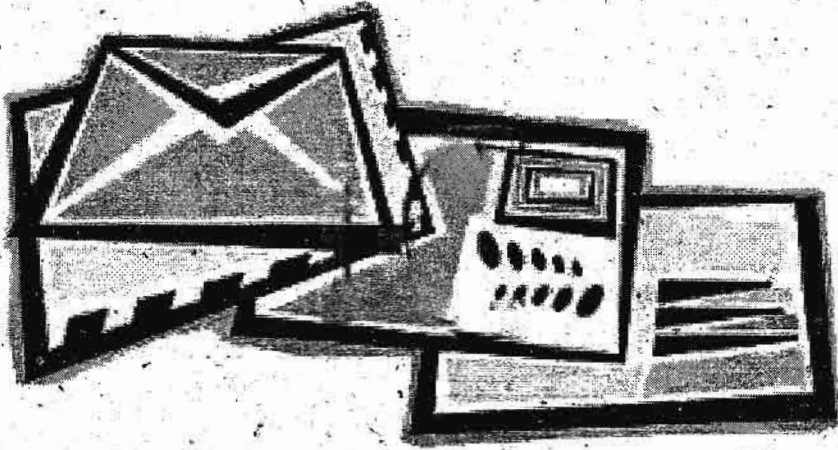
တယ်။ ဘာကိစ္စလဲ၊ ဘာလဲနှင့် တွေ့ခွင့်
မပြုချေ။ ဆရာဦးဘကြည် စကားသိပ်
မပြောတော့။ ပြန်လာခဲ့သည်။ သို့သော်
အဲဒီနေ့တွင်ပဲ သက်ဆိုင်ရကလိုက်လာ
ပြီး နောက်နေ့ ၁၂ နာရီတိတိ လာတွေ့
ဖို့ပြောရာ ခုနလာစဉ်က အစောင့်က
မဝင်ရလို့ပြောထားလိုက်သည်။ တကယ်
သွားသောနေ့မှာတော့ အစောင့်ကိုယ်
တိုင်က ကြိုဆိုပြီးလိုက်ပို့ပါသည်။ ဆရာ
ကလည်း သူ့ထုံးစံအတိုင်း ဥုံနှုတ်ပိတ်
နှင့် ရွတ်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာဘမော်
နှင့် တိုက်ရိုက် ၁၂ နာရီတိတိ၌ တွေ့ရ
ပြီး ဒေါက်တာဘမော်က "ဘကြည်
ဗမာပြည်ကြီး ဒီလိုဒီလို အစိတ်စိတ်ကွဲ
နေတယ်။ ဒါကို ကျွန်ုပ် ဟောဒီလိုစု
စည်းချင်တယ်ဆိုပြီး ဆွဲပုံပြတယ်။ ဆရာ
ဦးဘကြည်က ဒေါက်တာဘမော်မျက်နှာ
နှင့် သူ့ကိုယ်တိုင် မြန်မာပြည်ပုံကြီးကို
ဆွဲစိတ်ပုံရေးပြီး ပုံပေါ်တွင် ဥုံနှုတ်ပိတ်
ရွတ်ပြီး သွားပို့ပေးလိုက်တယ်။ ဒေါက်
တာဘမော်က မျက်နှာ ဝင်းခနဲဖြစ်သွား
ကာ ကျွန်ုပ်လိုချင်တာ ဒါပဲဆိုပြီး ဆရာ
ဦးဘကြည်ကို ချီးကျူးခဲ့သည်ဟု မှတ်
သားရဖူးပါသည်။

နောက်တစ်လတွင် ပန်းချီဆရာ
ဦးဘကြည်နှင့် ဘိုးပေါက်စိန်အကြောင်း
တင်ပြသွားပါမည်။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

စာညွှန်း
ပန်းချီလှတင်ထွန်း ပြုစုသည့်
ပန်းချီဦးဘကြည်ဘဝနှင့် သူ့လက်ရာ။

ဗာဂျီးနီးယားမှ စာ(၃)

■ မောင်ကောင်းမြင့်

ရက်စတွန်

၂၁ မေ ၂၀၁၅

မိတ်ဆွေများနှင့် ချစ်ခင်သူများသို့
ဗာဂျီးနီးယားသည် နယူးယောက်
နှင့် မတူ။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင်
နယူးယောက်မြို့သည် မြေအောက်
ရထားနှင့် ကားလိုင်း အဝေးပြေးရထား
လိုင်း အပြည့်စုံဆုံးဖြစ်သည်။ ကိုယ်
ပိုင် မော်တော်ကားမလို။ ဗာဂျီးနီးယား
၏ ကား ရထားတို့သည် သတ်မှတ်ချိန်
များ၌သာဖြစ်၍ အချိန်ခြားလှတယ်။
ကိုယ်ပိုင်ကား အားကိုးရတယ်။ သဘော
ကတော့ ကားရှိမှလို့တောင် ဆိုရမယ်။
အခြားမြို့ပြအင်္ဂါများ ပြည့်စုံ၍ အေး
ချမ်းလှတယ်။ နယူးယောက်က ရန်ကုန်
လိုပဲ။ ဗာဂျီးနီးယားကတော့ နေဖို့
ကောင်းတယ်။ လည်ပတ်သွားလာရေး
ခက်တာမို့ စာဖတ်ချိန်များလာတယ်။

ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ဖတ်ခဲ့ရတဲ့
သတင်းတွေထဲမှာ အများဆုံးဖတ်ရတာ
က ၂၀၁၆ သမ္မတရွေးပွဲသတင်းတွေ
ဖြစ်တယ်။ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီက
သက်တမ်းနှစ်ကြိမ် ရထားခဲ့ပြီးပြီမို့
ရီပတ်ဗလီကန်ပါတီကလည်း သည်တစ်
ကြိမ်မှာ အနိုင်ရဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။
ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီက နောက်သမ္မတ
သစ်အတွက်လည်း ရဖို့ကြိုးပမ်းကြ
တာ တွေနေရတယ်။ ယခုကတော့
စောသေးလို့ ပါတီကြီးနှစ်ခုစလုံးက
အဆုံးအဖြတ် မဖြစ်သေးဘူး။ (၂၀၁၅
မြန်မာနိုင်ငံ သမ္မတရွေးပွဲမှာတောင်
သည်လောက် နီးကပ်နေပေမယ့် အာ
ဏာရပါတီကြီးက ယခုအထိ “ပေါက်
ကောင်” မဖွင့်ပေးတဲ့ သတင်းများ ကြား
နေရတယ်။ အင်တာဗျူးတွေမှာ ဝေ
လည်ကြောင်ပတ်ဖြစ်နေတယ်။ (မိမိ
ကိုယ်တိုင် မဆုံးဖြတ်ရဘဲ တစ်ဦးတစ်

ယောက်က ခွင့်ပြုမှထင်ရမယ်။)
ဒီက သတင်းတွေထဲမှာတော့
ဖလော်ရီဒါပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဟောင်း ဂျက်ဘု(ချ်)(Jeb Bush)နှင့်
လက်ရှိ ဆီနိတ်တာမာကို ရူဘီအို
(Marco Rubio) အကြိတ်အနယ်
သတင်းလည်းဖတ်ရတယ်။ အလားတူ
ဝမ်(စ်)ကိုဆင်ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
စကော့ဝေါ့လ်ကာ (Scott Walker)
သတင်းလည်း ဖတ်ရတယ်။ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့
အားလုံး ၃၀ လောက်မှန်းထားတယ်။
တချို့က ကြေညာပြီ တချို့က မကြေ
ညာသေးဘူး။ ၂၀၁၅ ဇွန်၊ ဇူလိုင်မှာ
တော့ အတိအကျသိကြရပေမယ်။
လက်ဟောင်းပါတီကြီး Grand Old
Party ရဲ့ “ဆင်”ကြီးဘယ်သူလဲ။
အလားတူပဲ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ
က ထိပ်ဆုံးကပြေးနေတဲ့ ၂၀၀၁-၂၀၀၉
နယူးယောက်ပြည်နယ် ဆီနိတ်တာ

လည်းဖြစ်ခဲ့။ ၂၀၀၉-၂၀၁၃ နိုင်ငံခြား
ရေး ဝန်ကြီးလည်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဟီလာရီ
ကလင်တန် (Hillary Clinton) နှင့်
အတူ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ကြေညာပြီးသူ
ဗားမော့ပြည်နယ် ဆီနိတ်တာ ဗားနေ
ဆန်းဒါးစ် (Bernie Sanders) အပါ
အဝင် ယခုလက်ရှိ ဒုတိယသမ္မတ ဂျိုး
ဘိုင်ဒင် (Joe Biden) တို့ရောပေါ့။
(ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်က သမ္မတတို့
မွေးဖွားရာ မြေဆိုပြီး နာမည်ရှိခဲ့တဲ့ပြည်
နယ်ပဲ။ ဆီနိတ်တာဂျင်း(မ်)ဝက်(ဘ်)
(Jim Webb) ကို မျှော်လင့်နေကြ
တယ်။ အချိန်လိုသေးတာမျိုး ဆက်လက်
ဖတ်နေရမှာပါ။

ကဲ... သမ္မတလောင်းတွေသတင်း
ပြီးတော့ သမ္မတအိုဘားမားရဲ့ သတင်း
တစ်ပုဒ်က မှတ်သားစရာစကားကို ဖတ်
ရတယ်။ International Day
Against Homophobia and
Transphobia နေ့မှာ ထုတ်ပြန်တာပဲ။

LGBT လို့ခေါ်တဲ့ Lesbian
မိန်းမချင်းချစ်သူများ၊ Gay ယောက်ျား
ချင်းချစ်သူများ၊ Bisexual ကျား၊ မ
လိင်စိတ်နှစ်ခုရှိသူများ၊ Transgender
လိင်ပြောင်းထားသူများအားလုံးဟာ လူ
အခွင့်အရေး ရပိုင်ခွင့်ရှိသူများဖြစ်တယ်
လို့ ထုတ်ပြန်ချက်ပဲ။ လူ့အခွင့်အရေး
စာလုံးထဲမှာ သည်ကိစ္စလည်းပါတယ်။
ဒါကို ရိုပတ်ဗလီကန်ကတော့ ကြိုက်ပုံ
မရဘူး။ ဘာပဲပြောပြော ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့
သဘောတွေကို ဆောင်နေကြတာကို
လူ့အခွင့်အရေးဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေးထဲက
ဆိုင်ဘုတ်အောက်မှာ လွတ်လပ်စွာခွင့်
ပြု ချက်ပေးခြင်းကတော့ အငြင်းပွား

နေဆဲ ပြဿနာပါပဲ။ ထားတော့။ ဆေး
ပညာရှင်တွေရဲ့ ရှုထောင့်က အလေး
ထားဖတ်ရှုသင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ပတ်သက်နေတယ်။

နောက်သတင်း (အယ်ဒီတာအာ
ဘော်)ခန်းက နိုင်ငံရေးကာတွန်းတစ်ပုဒ်
က အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ စီးပွားရေးဆက်
ဆံ့မှုဖြစ်ရပ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်လိုက်တာ
ပဲ။ (အယ်ဒီတာအာဘော် Editorial
နှင့် Opinoinon အကြောင်း အယ်ဒီ
တာဆောင်းပါများမှာ ရေးခဲ့ပြီးဖြစ်
တယ်။)

ကာတွန်းဆရာက Politico
သတင်းစာကြီး၏ ပင်တိုင်ကာတွန်း
ဆရာ Matt Wuerker ရဲ့ ပြောင်
လှောင်ဖယ်ထုတ်ချက်ပဲ။ အမေရိကန်
နိုင်ငံကြီးက လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်မှု
Free Trade လုပ်ရာမှာ ပထမဦးစွာ
MAFTA လို့ ခေါ်တဲ့ Malaysia
Australia Free Trade Agerment
အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများနှင့် ကုန်သွယ်ရေး
ခလုတ်နှိပ်လိုက်ပါတယ်။ (ထိုနိုင်ငံများ
နှင့် ၂၀၁၃ မှ ကုန် သွယ်မှုစတင်လိုက်
တာပါ။) အမေရိကန်ကြီးရဲ့ အင်္ကျီကျွတ်
ပြီး ပါသွားတယ်။ သဘောကတော့
အန္တရာယ်လိုက်ရတယ်ပေါ့။

ဒုတိယအကြိမ်မှာ တရုတ်နှင့်
လွတ်လပ်စွာ ကုန်သွယ်ရေးခလုတ်နှိပ်
လိုက်တယ်။ ကဲ... ဒီတစ်ကြိမ်လည်း
ကျရော အမေရိကန်ကြီးရဲ့ ဦးထုပ်နဲ့
ဘောင်းဘီကြီးပါသွားပြီ။ အောက်ခံ
ဘောင်းဘီအတိုလေးဖြင့်သာ မြင်ရတဲ့
အတိုင်း မသက်မသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ
တယ်။ ဘယ်နှယ်ရှိစ။ လွတ်လပ်စွာ

ကုန်သွယ်ရေး။

နောက်ဆုံးလက်ကျန် လွတ်လပ်
စွာကုန်သွယ်မှုခလုတ်ကတော့ TPP =
Trans Pacific Partnerships ပဲဖြစ်
တယ်။ အဆိုပါ TPP က နိုင်ငံ ၁၂
နိုင်ငံပါဝင်တယ်။ ဩစတြေးလျ၊ ဘရူ
နိုင်း၊ ကနေဒါ၊ ချီလီ၊ ဂျပန်၊ မလေးရှား၊
မက္ကဆီကို၊ နယူးဇီလန်၊ ပီရူး၊ စင်ကာ
ပူ၊ အမေရိကန်နှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတို့ပဲ
ဖြစ်တယ်။ (တရုတ်(တိုင်ပေ)နှင့် တောင်
ကိုရီးယားလည်း ပါဝင်လာကြပြီ။) သည်
ခလုတ်ကိုတော့ နှိပ်နေပြီ။ ဘာဖြစ်ဦး
မလဲ။ ဆက်လက်ရှုစားရန် ချန်ထားပေ
မယ့် ခလုတ်နှိပ်နေသူ အမေရိကန်ကြီး
ရဲ့ ပုံကတော့ နောက်ဆုံးအကွက်က
ပုံအတိုင်းပဲ မြင်နိုင်ပါတော့တယ်။

သည်ကာတွန်းဟာ နိုင်ငံရေး၊ စီး
ပွားရေးကို စာမဲ့ကာတွန်းအဖြစ် အထိ
ရောက်ဆုံး ဖော်ပြတာမျိုး အလွန်အတု
ယူသင့်တဲ့ လက်ရာနှင့် အတွေး၊ အရေး
(ပုံဆွဲ)ကောင်းပဲ။ တကယ်ကာတွန်းလို့
ပဲ ဆိုပါရစေတော့။

သည်တစ်ပတ် ဖတ်မိသမျှထဲက
အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်တာလေးတွေကို
မျှဝေလိုက်တာပါ။ ကိုယ်ဖြင့် ခရီးသွား
ခြင်းမဟုတ်ဘဲ စိတ် (စာဖတ်ခြင်းအသိ
ဖြင့်) အမေရိကန်ရဲ့ နိုင်ငံတစ်ခွင်ကို
သွားရောက်လိုက်ခြင်းလို့ပဲ ဆိုပါရစေ
တော့။ တစ်နိုင်ငံလုံးကို သတင်းစာဖတ်
ရင်း ပတ်မိခဲ့ပြီကော။

မောင်ကောင်းမြင့်

ကျွန်ုပ်တို့

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများ (၂၁)

ပထမံ ဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ရသေ့ကြီး အောင်ဩဓိ

ကျွန်ုပ်သည် အသက် ၂၀ ကျော် အရွယ်ကတည်းက ဘာသာရေးလိုက် စား၍ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ဂိုဏ်းဂဏထလိုက်စားခြင်း စသော လောကီကိစ္စရပ်ပညာတို့ကို အစဉ်တစိုက် လေ့လာလိုက်စားခဲ့ရာ မိမိနှင့်တန်းတူညီတူ မိတ်ဆွေဆရာများအပြင် မိမိထက်ကြီးသော ဆရာကြီး၊ သမားကြီးတို့ထံ၌ လည်း ပညာဆည်းပူးခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

အချိန်ကတော့ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်း ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့သွား၍ ပုတီးစိပ်အဓိဋ္ဌာန်များ ဝင်လေ့ရှိသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၁၅ နှားရင်းလာရင်း မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို စတင်တွေ့ရပါသည်။ ထိုသူကား ရွှေတိဂုံမြောက်ဘက်မှန်စောင်းတန်းရှိ ပန်းပုဆရာကိုကျော်ထွန်းဖြစ်ပါသည်။ တွေ့တွေ့ချင်းပင် သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုကျော်ထွန်းနှင့် စကားလက်ဆုံနေချိန်တွင် တစ်ကိုယ်ထုံး၌ ခရသင်းစွဲနေသော ဆရာကြီး

တစ်ပါးကို တွေ့ရတော့သည်။ ထိုဆရာကြီး၏နာမည်မှာ ဆရာချစ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာချစ်သည် အသက်အားဖြင့် ၆၀ ကျော် ၇၀ နီးပါးရှိပါသည်။ ဆရာချစ်သည် ဝင်းဂိုဏ်းမှ ထက်မြက်သော ဆရာကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကိုကျော်ထွန်းအိုင်တွင် ဆရာချစ်အပြင် အခြားသော ဆရာကြီးတစ်ဦးကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့သည်။ ၎င်း၏အမည်မှာ ပထမံဂိုဏ်းမှ ဆရာကျော်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့ ဆရာကြီးနှစ်ဦးသည် ပညာရင့်ကျက်မှန်း သိရသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့်ဆရာချစ် တွေ့ပါများတော့ ရင်းနှီးသောဘဝကို ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ၎င်းဆရာချစ်မှ ကျွန်ုပ်ကို ရွှေတိဂုံစေတီတွင် တစ်ချိန်က အမည်ကျော်ခဲ့သော ရသေ့ကြီးအောင်ဩ အကြောင်းကို ပြောပြလေ့ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်ကတော့ ရသေ့ကြီးအောင်ဩဓိကို မမီလိုက်ပါ။ သို့သော် ဆရာချစ်မှ သူ၏ရသေ့ဆရာဖြစ်သော ရသေ့ကြီးအောင်ဩဓိဓာတ်ပုံကို ကျွန်ုပ်ကိုပေးသဖြင့် သိရပါသည်။

ရသေ့ကြီးအောင်ဩဓိသည် သီလ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၍ အစွမ်းထက်

ကြောင်း ဆရာချစ်၏ပြောပြချက်ကြောင့် သိရသည်။

ရသေ့ကြီး အောင်ဩဓိသည် အင်္ဂလိပ်ခေတ်က M.A အောင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ရုပ်ချော၊ ပညာလည်း တတ်၊ လူပျိုကြီးဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် ခေတ်ပညာကို အသုံးမချ။ လောကီကိစ္စရပ်ပညာကို လိုက်စားပြီး ရသေ့ဝတ်ဖြင့် နေထိုင်ပါသည်။ ၎င်း၏ကိုယ်တွင် အညှီရောင် ဝတ်ဆင်ပြီး ဦးခေါင်းတွင် ဒေါက်ချာအရည်ကြီးကို အမြဲဆောင်ထားလေ့ရှိသည်။

ရသေ့ကြီး အောင်ဩဓိသည် ရွှေတိဂုံစေတီရှိ တစ်ခုသောတန်ဆောင်းတွင် အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သိဒ္ဓိမဟာဒိန္နိနှင့် ပြည့်စုံ၍ လူအများ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းခံရသည်။ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့် လူကုတ်အသိုင်းအဝိုင်းများ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြ၏။

ထိုအချိန်က နာမည်ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နာမည်မကြီးသော ဘိုးတော်များလည်း နေထိုင်ကြသည်။

ဤသည်နှင့် တစ်ချိန်တည်း၌ပင်

စစ်ကွင်းဆရာတော်ကြီးသည်လည်း ရွှေ
တိဂုံစေတီ တနင်္ဂနွေထောင်ရှိ ဇရပ်ကြီး
တစ်ခုတွင် ပွဲပေါင်းမြောက်မြားစွာနှင့်
နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ရသေ့ကြီး
အောင်ဩမိထံသို့ ပန္နလေးမှ နဂါးဒေါ်ဥ
ရောက်ရှိ၍လာသည်။ နဂါးဒေါ်ဥနှင့် ရ
သေ့ကြီး အောင်ဩမိတို့သည် ဆရာ
တပည့်ဖြစ်သည်။

နဂါးဒေါ်ဥသည် ရသေ့ကြီးအား
ဦးချလျက် -

“အဘ သမီး မနက်ဖြန် ပန္နလေး
ကို လေယာဉ်နဲ့ပြန်မယ်။ ဒီမှာ လေ
ယာဉ်လက်မှတ်လည်းဝယ်ခဲ့တယ်” ဟု
ဆို၍ နဂါးဒေါ်ဥမှ ဘရသေ့ကြီးကို လေ
ယာဉ်လက်မှတ်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။

နဂါးဒေါ်ဥပေးလိုက်သော လေ
ယာဉ်လက်မှတ်ကို ဆရာရသေ့ကြီး
အောင်ဩမိမှ သေချာစွာကြည့်ရှုလျက်
ဖြစ်ခန့်ပြည်အောင် ဆုတ်ဖြလိုက်ရာ-

နဂါးဒေါ်ဥမှ “ဟင်...အဘ ဘယ်
လိုလုပ်လိုက်တာလဲ” ဟု အံ့ဩစွာမေး
လိုက်၏။

ထိုစဉ် ဆရာရသေ့မှ “ဟဲ့...
သမီး နောက်တစ်ပတ်မှပြန်” ဟူ၍ တိုတို
ပင်ဆိုပါ၏။

နဂါးဒေါ်ဥမှာ ဘရသေ့ကို စိတ်
ဆိုးရလည်းအခက်။ နဂိုကပင် အလွန်
ကြည်ညိုရ၍ မည်သို့မျှပြန်မပြောရာဘဲ
ဘရသေ့ကို ဦးချ၍ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုမှာ
အလွန်အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော သတင်း
ဆိုးတစ်ခုကို နဂါးဒေါ်ဥသည် ကြားရ

လေ၏။ ၎င်းစီးနင်းလိုက်ပါလာမည့် လေ
ယာဉ်မှာ ပုပ္ပားတောင်မကြီးနှင့် တိုက်မိ
၍ ပျက်ကျသွားကြောင်းသိရ၏။

နဂါးဒေါ်ဥမှာ ဘရသေ့ထံ အပြေး
ကလေးရောက်လာလျက် ၎င်း၏နဖူးနှင့်
ဘရသေ့၏ခြေစုံကို အကြိမ်ကြိမ်တိုက်
လျက် နှုတ်မှလည်း -

“အဘရယ်...သမီးကို ကယ်
လိုက်တာ ဘယ်လိုကျေးဇူးဆပ်ရမှန်း
တောင် မသိတော့ဘူး”

ဘရသေ့လည်း ဒေါ်ဥခေါင်းကို
သပ်လျက် “သမီး...နောင် ဇီလိုအဖြစ်
မျိုး မဖြစ်တော့ဘူး။ မင်း သာသနာပြု
ဖို့ အသက်ရှည်အောင် နေပေတော့” ဟု
ဆိုပါသည်။

နဂါးဒေါ်ဥသည် သူ့အသက်ကို
ကယ်သော ရသေ့ကြီးအောင်ဩမိ
အတွက် ဘဏ်တစ်ခုတွင် စာရင်းဖွင့်၍
ဘရသေ့သုံးစွဲရန် ငွေအမြောက်အမြား
ကို ထည့်ပေးခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ဆရာချစ်နှင့်
ရသေ့ကြီးအောင်ဩမိတို့သည် ခရီး
တစ်ခုသွားရန် ဟုမ်းလမ်းဘူတာဘက်
သို့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။ ဆရာတပည့်
နှစ်ဦး ရထားစီးရန် ဘူတာဘက်သို့
လျှောက်သွားစဉ် ရထားတစ်စင်းသည်
အမြန်နှုန်းဖြင့် ခုတ်မောင်းလာနေသည်။
ဆရာတပည့်နှစ်ဦးမှာ ဘူတာရောက်ရန်
အတော်လေးလိုသေးသည်။

ထိုစဉ် ရသေ့ကြီးအောင်ဩမိ
သည် လမ်းဘေးရှိ တစ်တောင်ခန့်ရှိ
တုတ်ချောင်းတစ်ချောင်းကို ကောက်ယူ
ပြီး ရထားသံလမ်းပေါ်တွင် ကန့်လန့်

တင်လိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ် အရှိန်နှင့်လာ
သော ရထားမှာ ဘရသေ့ချထားသော
တုတ်တစ်ချောင်းအနီးတွင် မမျှော်လင့်
ဘဲ တုံ့ခနဲရပ်သွားတော့သည်။

ဘရသေ့မှာ “လာ...မောင်ချစ်
ရထားပေါ်အပြန်တက်” ဟုဆို၍ နှစ်ဦး
သား ရထားပေါ်တက်ပြီး ထိုင်ချစဉ်တွင်
ထိုအချိန်ရထားသည် ပြန်လည်ထွက်
ခွာသွားတော့သည်။

ဆရာချစ်သည် ထိုကဲ့သို့ အံ့ဩ
ဖွယ်ရာဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခဲ့
သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၄၀
ကျော်ခဲ့လေပြီ။

ဒါကြောင့် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်
ကောင်းသော ရသေ့ကြီး အောင်ဩမိ
အကြောင်းကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ပါပေ
တော့သတည်း။

ဝထမံဆရာကြီး ဦးအောင်ဩ

ဘဝဒါမောဇ်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

ဇာတ်စင်ပေါ်က မင်းသားလား

ရန်ကုန်က အမြန်ဆုံးပြန်ပြေးချင်ပေမယ့် မပြန်နိုင်
သေးဘဲ လှတောသားကြီးတွေဟာ နာမည်ကြီး ဇာတ်သဘင်
တစ်ခုကို ကြည့်ဖြစ်ကြတယ်။ ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုမှာတော့
နာမည်ကြီးမင်းသားချောဟာ အဝတ်လှန်ပြီး အပေါ်စွန်ဟန်
သရုပ်ဆောင်ပြတာကို လှတောသားကြီးက ကောင်းကောင်း
မှတ်မိနေတယ်။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့စီးလာတဲ့ကားက ကားသမားနဲ့ ခရီး
သည်တစ်ယောက် စကားများတယ်။ ဒရိုင်ဘာဘေးမှာ မိန်းမ
ခရီးသည်ကိုသာတင်ပြီး ယောက်ျားခရီးသည်ကို မတင်တာ
က စတာလေ။

ဒရိုင်ဘာက ရက်ရမ်းရမ်းကဲ့အနေနဲ့ ရန်ကုန်ကြမ်း
ကြမ်းဆဲတဲ့အခါမှာ -

“ရိုင်းပြယုတ်မာလိုက်လေ ကားသမားရယ်။ မင်း
တိုယ်မင်း ဇာတ်စင်ပေါ်ကမင်းသား မှတ်နေရောလားလို့”

လှတောသားကြီးက မှတ်ချက်ချလိုက်တယ်။ ခရီး
သည်စာချို့က အဓိပ္ပာယ်ကိုနားလည်တဲ့အတွက် ရယ်မော
ကြတယ်။

ပြောင်းဆန်သွားတယ်

လှတောသား ကားဂိတ်က ကွမ်းယာဆိုင်တစ်ဆိုင်
ဘေးမှာ လူငယ်တစ်စုဟာ စိတ်နှောကန်နေသူကို မထိတထိ
စနေကြတယ်။ ကွမ်းရိုးနဲ့ပေါက်သူပေါက်၊ ဆေးလိပ်တိုနဲ့ပစ်
သူပစ်၊ ခါးကိုတို့သူတို့ လုပ်နေကြတယ်။

ကွမ်းယာသည်ကတော့ ဒီစိတ်နှောကန်သူရိုက်လို ကား
သမားနှစ်ယောက် ခေါင်းပေါက်သွားတာ မြင်ထားရသူဖြစ်
တဲ့အတွက် သတိပေးပုံက ဒီလို -

“မင်းတို့ သွားမစနဲ့နော်။ သူစိတ်ဆိုးပြီဆိုမှဖြင့်
အာဠာဝကဘီလူးရဲ့ခေါင်းကို တုတ်နဲ့ခေါက်မိသလားမှတ်ရ။
ကားဂိတ်တစ်ခုလုံး ပြောင်းဆန်သွားတယ်”

အဲဒီတော့မှ လူငယ်တွေ ရယ်မောပြီး ထွက်သွား
ကြလေရဲ့။

မိုးခိုလိုတော့ မရဘူး

ရန်ကုန်သား ဧည့်သည်အနေနဲ့ လှတောသားမှာ လာ
ရောက်တည်းခိုနေရင်းနဲ့ သက်ငယ်တွေ သယ်ယူနေတာ မြင်
တဲ့အတွက် ဈေးနှုန်းကိုမေးပြီး ပခုံးတွန့်ပြတယ်။

“ဒီမှာလည်း သက်ငယ်က ဈေးကြီးတာပါပဲလား။
ကျွန်တော်က ရန်ကုန်က ခန့်ငံတွတစ်ပျစ်ကို ပြား ၉၀၊
တစ်ကျယ် ဈေးကြီးလှပြီမှတ်နေတာ”

“အလိုလေး . . . ခင်ဗျားတို့ရန်ကုန်ခန့်နဲ့ ကျုပ်တို့
သက်ငယ်ကို မနှိုင်းပါနဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ခန့်ကို အိမ်မိုးမယ်
အစား မန်ကျည်းရွက်နဲ့ပဲ မိုးတော့မယ်။ အလိုလေးဗျာ ခန့်တဲ့
ဆိတ်မိုးခိုလိုတောင် မလုံဘူး”

ရန်ကုန်သားမှာ ဘာမှမချေပနိုင်ဘူး။ လိုမ့်ပြီးရယ်
နေရတယ်။

လှလိုက်ပုံကလည်း

ရွာသာကြီးက ကောက်ရိတ်သမတွေနဲ့ လှတောက ကောက်ရိတ်သမတွေ အလုပ်သိမ်းလို့ အတူပြန်လာကြရင်း က ရွာသာကြီးမှာ လှတစ်ယောက် ကွယ်လွန်တဲ့အကြောင်း ရောက်သွားတယ်။ သေသူက ပျိုပျိုရွယ်ရွယ်ကလေးတဲ့။

“အမလေး... သေတယ်သာဆိုတာ မိတ်ကပ်လုပ် ထားလိုက်တာ အပျံ့စား။ အဝတ်တွေကလည်း အကောင်း စား။ ရွှေတွေကလည်း ဆင်ထားသေးတယ်။ ဒီလိုသာပြင်ဆင် ပေးမယ်ဆိုရင် ငါတောင် သေချင်ပါရဲ့”

ရွာသာကြီးသူက အားရပီးရ သွားရည်တွေကျပြီး ပြောတော့ လှတောသူတစ်ယောက်ကလည်း -

“အရင်လထဲတုန်းက သေသွားတဲ့ တို့သူငယ်ချင်း ဆိုရင် ညည်းတို့မသာထက် သာတာပေါ့။ ပြင်ဆင်ထားလိုက် တာ အလိုလေး ထပြီးကတော့မလား မုတ်ရပတဲ့။ လှလိုက်ပုံ ကလည်း ပြေးဖက်ချင်စရာကြီး”

သိတယ်မဟုတ်လား။ လှတောသူကို ဘယ်သာနိုင် ပါမလဲ။ ရယ်နေကြတယ်။

နတ်ဝတ်ပုဆိုး တိမ်မီးခိုး

ရွာမင်းသားတစ်ယောက်ဟာ နေကလေးအစောင်းမှာ ကြော့ကြော့မော့မော့ ဝတ်ဆင်ပြီး ကားဂိတ်ကိုထွက်လာ တယ်။ နေရောင်ခြည်က တာပေါ်ကို မေးတင်ချိန်။ သူက တာပေါ်မှာ ကားကားကြီးရပ်ချိန်။ သွားပြီး ဆုံမိကြတယ်။

ကာယကံရှင်က ဘာမှမသိပေမယ့် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ထဲက လှတစ်ယောက်ကတော့ အထင်းသား အကွင်း သား မြင်နေရတဲ့အတွက် -

“အလိုလေး လုံချည်ရယ် ပါးလိုက်လေကွယ်။ ပင့်ကူ မျှင်နဲ့များ ရက်ထားသလားမသိဘူး”

“ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ။ တိမ်မျှင်နဲ့ထိုးပြီး မီးခိုးနဲ့ ဖောက်ထားတာဗျ”

နောက်တစ်ယောက်က ထပ်ဖြည့်ပေးတဲ့အခါ ဘေး လှတွေရယ်မောကြတယ်။

နေ့ပါဘိခြင်း

ရွှေဘိုမန်းကားတွေဟာ မြန်တာများပါတယ်။ မြန်လွန်းလို့တောင် အမောင်းကြမ်းတယ်။ ရမ်းတယ် ပြောခဲ့ ဖူးကြတာပဲ။ လှတောသားကြီး ကနေ့စီးလာတဲ့ ကားကတော့ ထူးထူးခြားခြား နေ့နေတယ်။

ရှေ့မှာ အူကြီးစား စက်ပစ္စည်းတင်တဲ့ ယာဉ်သွားနေ လို့ လမ်းအကျယ်ကို စောင့်နေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကား က စက်မမှန်တာ။ စက်မမှန်တော့ မဆွဲဘူး။ မဆွဲတော့ နှေးတာပေါ့။ ဒီအခါမှာ ထမင်းဆာနေတဲ့ လှတောသားက

“အလိုလေးကွယ် နှေးရှာလိုက်တာ ကားရယ်။ သံခြ ချင်းခတ်ထားတဲ့ လိပ်ကို စီးသွားရရင် အခုထက်မြန်ဦး မယ်ကွယ်”

သူလိုပဲ ပြောချင်လို့ ပါးစပ်ပြင်နေတဲ့ ခရီးသည်တွေ က ဝမ်းပန်းတသာ ရယ်ကြတယ်။

နှိုင်းပြီဆိုမှပြင်

မအီမသာ မျက်နှာကြီးတွေနဲ့ တချို့ စိတ်မချမ်းသာ တဲ့ မျက်နှာကြီးတွေလည်းပါရဲ့။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျပြီး ပြန် လာကြတာ။ တော်တော်နဲ့ စကားမပြောဖြစ်ကြဘူး။ လမ်း ကွေ့ကလေးတစ်ဆစ် ချိုကိုရောက်မှ တစ်ဦးက ညည်းတယ်။

“သိတဲ့လူက ပြောတော့လည်း မယုံဘူး။ တယ် လည်း တစ်ယူသန်တာကလား”

“သိလို့ တစ်ယူသန်တယ်ဆို တော်သေးရဲ့။ အခု သိလည်း သိတာမဟုတ်ဘူး”

တစ်ယောက် ရောနှောညည်းတဲ့အခါ နောက်တစ် ယောက်က -

“ထောင်လည်း ထောင်လွှား။ မောက်လည်း မောက်မာ သေးဗျ။ မောက်မာလိုက်ပုံများတော့ အလိုလေးဗျ။ နန်း မတော်မယ်နဲ့ရဲ့လုံချည် လေပါလာပြီး နန်းတော်ပြာသာဒ်မှာ ကပ်နေသလားမှတ်ရ”

စိတ်ပျက်ညှိုးငယ်နေသူတွေအတွက် ရယ်ရွှင်ဆေး တစ်ခွက် ဖြစ်သွားတယ်။

ပေါကြွယ် တောအလယ်

ဒီပွဲမှာ လှတောသားကြီးက ညဉ့်သည်ပါ။ အိမ်ရှင်
အောက်လည်း ရင်းနှီးခင်မင်ပြီးသား ဖြစ်နေတဲ့အတွက်
အောက်တန်းရောက်ခိုက်မှာ အမှတ်တရ ဖြစ်သွားအောင်
အထာအပါအဝင် စားစရာအစုံအလင်နဲ့ ပျော်ပွဲစားဆန်ဆန်
စီစဉ်ထားတယ်။

ညယုဉ်ထဲမှာ ဟင်းနဲ့တွေ့ကြိုင်းနေတယ်။ ယမကာ
အိမ်ထဲ ညဉ့်သည်ကြီးက ဖုံးဖိထားတဲ့ အိုးခွက်တွေကို
အောက်ကြည့်ပြီး ပြန်လှည့်လာရာက -

“ခိုင်းထဲမှာက ဘဲကြွပ်ကြွပ်ကြော် ပလတ်စတစ်အိတ်
အောက် ဝက်အူတောင့်၊ ဒန်အိုးကြီးထဲမှာက ကြက်သား
အိတ် ထွန်းအိုးထဲမှာ ဆိတ်သားဟင်း အလိုလေး ပေါရီသာဒ
နဲ့ ညောင်ပင်အောက်ကို ရောက်နေသလားမှတ်ရကွယ်တဲ့”
ပျော်ပျော်ကြီး ရေရွတ်လိုက်တဲ့အခါ ပျော်ရွှင်တဲ့ ရယ်
သံတွေ ညဉ့်နေတယ်။

ပြတ်သားပုံကား

ဗီဒီယို၊ ဗီဒီယိုနဲ့ ကြားနေရတာ ကြာပြီ။ အခု တစ်
ယောက်နှစ်ကျပ်နဲ့ လာပြတော့ အလှအယက် ကြည့်ကြ
တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် စက်ပဲ ချွတ်ယွင်းနေလို့လား။ ကားကပ်
အပြာကားမို့ အပြာလွန်ပြီး မှောင်နေသလား မသိဘူး။

မြင်ရတာကတော့ ဝါးတာနဲ့ မှန်မေးမှေးကြီးပဲ။
ဖင်ကိုက မျက်စိအားနည်းနေတဲ့ ဦးကြီးတစ်ယောက်က
သည်းမခံနိုင်ဟန်နဲ့ ထလာပြီး -

“အလိုလေး ဗီဒီယိုရယ်၊ ဘာမှ မမြင်ရပါကလား
ကွယ်။ မမြင်ရချက် ထူးပုံကတော့ သပိတ်ဖင်မှာ မီးသွေးနဲ့
ရေးထားတဲ့ ရတာနာပုံဆရာမုန့်ရဲ့ ပန်ချီးကားကြီးလား မှတ်
ရဟေ့”

သူပြောနိုး၊ ငါပြောနိုး စောင့်နေတဲ့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်
ကြီးအနေနဲ့ အားရဝမ်းသာနဲ့ ထောက်ခံရယ်မောကြတာ
ပြန်ကြီး ကဲ့သွားမတတ်ပါဘဲ။

ပြိုင်စရာမရှိပြိုင်

ကားပေါ်မှာ မန်ကျည်းတုန်းရွာသူတွေနဲ့ လှတောသူ
တွေ စပ်မိစပ်ရာ လျှောက်ပြောကြရင်း “မီးဘေးရှောင်
မလောင်ခင်တား” တဲ့ကိစ္စတက် ရောက်သွားတယ်။ ဒီအခါ
လှတောသူတစ်ယောက်က ဝက်လက်မီးကို သံဝေဂယူတယ်။

“ဝက်လက်မီး ကြီးမကြီးတော့ မသိဘူး။ တို့လှတော
သူတွေ ညကြီးသန်းခေါင်မှာ တာပေါ်တန်းစီပြီး သန်းတုပ်
ကြလောက်အောင်ဆိုတာ”

ဒီအခါ မန်ကျည်းကုန်းသူက
“ဟယ် . . . နင့်ဝက်လက်မီးက ဘာဟုတ်သေးလဲ။
စစ်ကိုင်းမီးကမှ ငွေလမင်းကို မီးဟပ်လို့ မိုင်းတွေစွဲသွားရော
မဟုတ်လား”

လို့ ပြောလိုက်တာကို လှတောသူ မခံနိုင်ပါ။
“အလိုလေး ညည်းစစ်ကိုင်းမီးထက် သာတာပေါ့။
ဟိုနှစ်ကလောင်တဲ့ မန္တလေးမီးဟာ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်အထိ
မီးခိုးတွေတက်တော့ ဗြဟ္မာကြီးတွေ ချောင်းဆိုးရတာ
လှတောဆေးပေးခန်းမှာ ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးလာတောင်း
ကြပါကလား”

ဖြစ်ရပ်နယ်လေ

ခံပင်ညှပ်ဆိုင်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့ လူငယ်တချို့က
မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက်ကို နောက်ပြောင်ကြတယ်။
မိန်းကလေးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ရွာထဲဝင်သွားပေမယ့်
ဆယ်မိနစ်လောက်အကြာမှာ မိန်းမပျိုရဲ့ယောက်မဖြစ်သူ
ရောက်လာပြီး သိမ်းကျုံးဆဲတော့တယ်။

ဆဲဆိုသူမောလို့ ပြန်သွားတော့မှ လူငယ်လေးတစ်
ယောက် ပြောတယ်။

“အဲ့ဩစရာပဲနော်။ အမေက လာဆဲရင်တော်ရဲ့၊
အစ်ကိုလာဆဲဆို ဟုတ်သေးရဲ့။ ထန်းပင်ပေါ်ကလိမ့်ကျတဲ့လူ
ကို အပမာဏိဘဲ မြူအိုးကောက်ကူ အပမာဏိရတယ်လို့”

မျက်နှာငယ်လေးတွေနဲ့ ထိုင်နေသူတွေ အခုမှပဲ
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရယ်ဝံ့တော့တယ်။

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်လာလိုက်ပုံက

ယနေ့အဖို့ ဝက်လက်ကို ရောက်မှ ရောက်ပါဦးမည် လား စိုးရိမ်ရလောက်အောင် ကျောက်ချထားတဲ့ ဝက်လက် ကားဟာ ခရီးသည်တွေ ညည်းတွားအော်ဟစ်ကြတဲ့အတွက် လှတောကားဂိတ်ကို နောက်ဆံတင်းစွာနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ထွက်ခွာချိန်မှာ လူတစ်ယောက် ပြေးလာတယ်။

ဟိုးဟိုးနဲ့လည်း တစ်အော်တည်း အော်တယ်။ လက် မောင်းမှာချိတ်ထားတဲ့ ထီးက ခါယမ်းနေတယ်။ ပခုံးက လွယ်အိတ်ခမျာရှေ့ရောက်လိုက်၊ နောက်ရောက်လိုက် အဆိုး ဆုံးကတော့ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ပါပဲ။

“အလိုလေးသူရယ် ပြေးလာလိုက်ပုံများ လက် ခြောက်ဖက်ရှိတဲ့ မာရ်နတ်သား ခွေးရူးလိုက်ကိုက်လို့ အိုးနင်း ခွက်နင်း ဖြစ်လာသလားမှတ်ရ”

ဘုံထွတ်နန်းတောင် နေလို့လော

လက်ဖက်ရည်ခိုင်မှာ လူစုံချိန်၊ လူကျချိန်ဖြစ်တယ်။ ဦးကြီးတစ်ယောက်ဟာ သတင်းစာဖတ်ချင်လို့ လက်ဖက် ရည်ကိုမသောက်နိုင်သေးဘူး။ သတင်းစာဖတ်နေတဲ့လူ သတင်းစာကို ဖြန့်နေရကလည်း ပိတ်လိုက်ရော အပြေးသွား တောင်းတယ်။

စားပွဲပြန်လာပြီး လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်စုပ်သောက် ပြီးမှ သတင်းစာကို နောက်ဆုံးကစလှန်တယ်။ စတီရီယို ကြော်ငြာတစ်ပုဒ်ကို မိန်းမလှပုံကလေးနဲ့တွဲလျက် တွေ့လိုက် တဲ့အခါ -

“အလိုလေး... မေဆွိဆိုတာ လက်စသတ်တော့ မိန်းကလေးပါလား။ လှလိုက်လေကွယ်ရီ။ ဓာတ်ပုံကိုမြင်ရုံနဲ့ လည်ချောင်းထဲကို ရေခဲတုံးကြီး လျှောခနဲဝင်သွားလား မှတ် ရဟေ့”

ရယ်လိုက်ကြတာ တစ်ဆိုင်လုံး သောသောညံသွား တာပါပဲ။

မရိုးတောကို မြင်ရပုံ

လှတောသား သားအဖတို့ တောလည်ပုံထွက်လာ ကြတယ်။ တောလည်တယ်ဆိုတာ ဟင်းစားအတွက် ချိန် ကလေး၊ ခါကလေး၊ ယုန်ကလေး အစရှိတာတွေ ပစ်ခတ်ဖမ်း ဆီးဖို့ ထွက်လာတာကို ဆိုတာပါ။

သူတို့သွားတဲ့ လမ်းဘေးတစ်လျှောက်မှာ မရိုးပင် တွေရှိတယ်။ ရှေ့ကသွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ တွေ့သမျှ မရိုးပင်တွေကို ဓားနဲ့ခုတ်သွားတယ်။ မရိုးစေး ဖြူဖြူတွေဟာ စိမ့်ဆူး ယိုဆဲပဲ။

အဲဒါကို သတိထားမိတဲ့ သားက -
“အဖေရေ ရှေ့ကသွားတဲ့လူ မရိုးပင်တွေကို ဓားစမ်း သွားလိုက်တာ နွားနို့အိုး မှောက်သလားမှတ်ရ။ ပွေးနေတာပဲ ဗျာ” လို့ ပြောတဲ့အတွက် ဖခင်မှာ ပြုံးနေမိတယ်။

မလတ်သမျှခေါင်

ဒီလှတောသားကြီးက မီးရထားလမ်းတစ်လျှောက် ဘူတာမှာရောင်းတဲ့ ထမင်းတိုင်တွေနဲ့ အခါခါ တွေ့ဖူးကြုံဖူး ပေါင်းများနေတော့ ဝယ်မစားဘူး။ နောက်ရထားကိုစောင့်ရမှာ မို့ နာရီဝက်လောက်ကြာမယ်ဆိုသံ ကြားတော့မှ ထမင်း ဆိုင်ထဲ ပြေးဝင်လာတယ်။

ဆိတ်ကလီစာတစ်ပွဲလို့ အော်ငြီးရုံရှိသေးတယ်။ ဟင်း နဲ့ထမင်းရောက်နေပြီ။ လက်ဆေးပြီး ထမင်းကိုနှိုက်လိုက် ရာက -

“ထမင်းမှတ်လို့ ကိုင်မိပေါ့။ ရေခဲတုံးနဲ့ တွေ့နေမိ ကလား”

လန့်အော်ပြီး ထမင်းတစ်လုတ်စားတယ်။ နောက် ဟင်းပန်းကန်ကို နမ်းကြည့်ပြီး -

“အလိုလေးဟင်းရယ် တကောင်းအဘိရာစာမင်းရဲ့ စားတော်အုပ်ထဲက ဟင်းတွေများလားကွယ်ရီ” လို့ ထပ်အော် လိုက်မိတယ်။ စောစောကတည်းက သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပြုံးနေ ခဲ့သူတွေဟာ အခုတော့ အရမ်းရယ်ကြတော့တာပဲ။

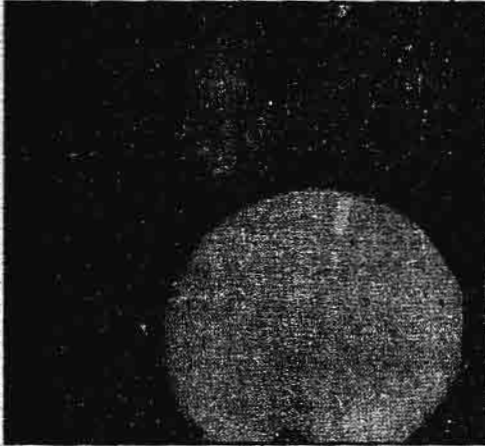
ဦးကောင်းထူး

သုတေသနစိစစ်ရေးကြီးတို့၏

ကျင့်စဉ်နှင့်ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၅)

ဝိဇ္ဇာရေဆရာအောင်

ဖျိုးပျံ့နနယ် ငယ်ရွယ်စဉ် အသက် ၂၀ ကျော်မှစပြီး စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူတတ်မြောက်ပြီးချိန်တွင် တောင်စာသင်တန်းကျောင်းမှ ပြန်၍ စိတ်အားသန်သောကြောင့် မိမိတစ်ကိုယ်ထည်း တောင်တန်းခရီးကို ကြွချီတော်မူသော အရှင်မြတ်တစ်ပါးသည် သမိုင်းတစ်လုံး၊ တောင်တန်းတစ်ချောင်း၊ ယပ်တစ်စင်း၊ ထွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံး၊ အစရှိသည်တို့ကို သယ်ဆောင်လျက် တစ်တောင်တက်၊ တစ်တောင်ဆင်း ချင်းတို့ နေထိုင်ရာသို့ ကြွလှမ်းနေသည်ကို သိခဲ့ရသည်မှာ ကြာခဲ့ပါပြီ။

ထိုအရှင်သူမြတ်၏ ဆန္ဒသည်ကား တောင်တန်းဒေသ၌ နေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုတို့အတွက် ပညာဗဟုသုတနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ရန် စိတ်ရည်သန်ပြီး ထိုခရီးကို ကြွခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဆွမ်းအလိုရာ အလှူခံရာတွင် အခက်အခဲတွေ့ရသည်။ ဤအချက်က ဆွမ်းအဖြစ် ပြောင်းဆန်ထမင်း၊ ကန်စွန်းဥပြုတ်၊ ပြောင်းဖူးပြုတ် စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သူတို့က မြန်မာစကားမပြောတတ်ပါ။ လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့်ပင် ပြောဆိုရပါသည်။ သူတို့ကလည်း သဘောပေါက်ကာ ထိုအရှင်မြတ်ကို ကူညီကြပါသည်။

နစ်တွေ့ကြသောအခါ တစ်စနှင့်တစ်စ တိုင်းရင်းသား

တို့ခုံစကားကို နားလည်သလို တိုင်းရင်းသားတို့ကလည်း မြန်မာစကားကို ထိုအရှင်ရဲသင်ပြမှုကြောင့် သူတို့လည်း ပြောတတ်ဆိုတတ်လာပါတော့သည်။

ထိုအရှင်သည် တောင်တန်းဒေသတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ရာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့လေသော် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ကား ထိုအရှင် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းခေါင်မိုးပေါ်တွင် ပြုပြင်ပြန်ပြင် အလင်းရောင်များထွက်ပေါ်နေသည်ကို နဂလူမျိုးများမှ မြင်တွေ့ကြ၏။ ထိုအချိန်ကစပြီး နဂလူမျိုးများသည် ထိုအရှင်ကို ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ကြတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ အဆန်းတကြယ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းအရာမှာကား ထိုအရှင်ရဲ့ အကျင့်သီလသမာဓိကို အထောက်အကူရရှိရန်မှာ ညစဉ်ညတိုင်း နတ်ချစ်သောဂါထာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို အမြဲပြုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းတို့က ထိုအရှင်ရဲ့ သိဒ္ဓိမဟိန္ဒီ ပြည့်စုံရရှိစေရန် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များနှင့် ဝိဇ္ဇာလောကီ တပည့်တို့မှ ဝိုင်းဝန်းကူညီ မစခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် သိဒ္ဓိမဟိန္ဒီ လမ်းစဉ်ဖြစ်သည့် ဝိဇ္ဇာတို့လျှောက်သော လမ်းအစပင် မဟုတ်ပါလော။

နစ်တွေ့ကြသည့်အခါ နတ်တို့ပေါ်မှာ သာသနာပြုပြီး မြေပြန့်ခရီးကို ကြွခဲ့ပါတယ်။ ဒီခရီးအစအဖြစ်ပဲ မန္တလေးရွှေမြို့တော်ကို ကြွခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေးမြို့တွင်နေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှာ ကင်ဆာဝေဒနာကို အပြင်းအထန်ခံစားနေရပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ ထိုအရှင်သူမြတ်သည် ထိုလူနာရှင်ကို ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာစေရန် ပရိတ်များရွတ်ပေးခြင်းကို ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။ ပရိတ်ပွဲတွင်လည်း ရေသန့်ပူလင်းများ ထားရှိခဲ့ပါတယ်။

ထိုအရှင်သည် မိမိပြုလုပ်ဖွယ်ရာများကို ပြုလုပ်ပြီး

ပရိတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါတယ်။ ထိုစဉ် ထိုအရှင်ရဲ့ ပရိတ်မဆုံး
မီပင် ရေပူလင်းမှရေများ ဆွပွက်ပြီး လှံကုလားပါတယ်။ တရားနာ
ပရိသတ်များကလည်း အံ့ဩစွာနှင့် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုအရှင်ရဲ့ တရားပွဲလည်းပြီးသွားသဖြင့် ရေသန့်ဘူးများ
ကို တိုးစေ့ယူကြပါတယ်။ ထိုအရှင်ကို နောင်တွင် ရေဆူဆရာ
တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။ အိမ်ရှင်ရဲ့ ခံစားနေရသော ကင်ဆာ
ဝေဒနာကို မိမိတောင်ငှေ့နှင့် တိုထိပေးပါတယ်။ မကြာမီ ထိုဝေဒ
နာရှင် ရောဂါများ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သိရပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်စဉ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရေဆူဆရာတော်ကြီး
သည် သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံပြီးမြောက်သော ရဟန်းဝိဇ္ဇာဝိနိဗ္ဗာန်
ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ယုံကြည်မိပါ၏။

တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်ကြီး၏ ရွတ်ပွားပုံ

“အို...လောကစောင့်ကြပ် နတ်များအပေါင်းတို့ တရား
နာလာကြကုန်လော့။ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်
အပေါင်း၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်အပေါင်း၊ ရုက္ခစိုစို၊ ဘုမ္မစိုစို၊
အာကာသစိုစိုနတ်အပေါင်းတို့ တရားနာလာကြကုန်လော့”

“မြေစောင့်နတ်၊ သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်၊ ဝေဠုဟာကနတ်၊
ပဋ္ဌုန်နတ်၊ စတုလောကပါလနတ်၊ သိကြား၊ မြဟောအပေါင်းတို့
တရားနာလာကြကုန်လော့။ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘင်္ဂ၊ ယက္ခိဏ်
အစရှိသော ဥပသကာအပေါင်းတို့ တရားနာလာကြကုန်လော့။
ဝိဇ္ဇာတော်ရှိ တပည့် အစရှိသော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့
တရားနာလာကြကုန်လော့”

“အို...လူအပေါင်း၊ နတ်အပေါင်း အပါယ်လေးပါး
သတ္တဝါအပေါင်းတို့ တရားနာလာရန် ဖိတ်ခေါ်ပါကုန်၏”

“အကျွန်ုပ်သည် ဝေနေယျများစွာ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာ
မှုကို ရှေးရှု၍ ကောင်းမြတ်သော စိတ်စေတနာဖြင့် ကဿပ
မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ တစ်ဂါထာ
လျှင် အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်တန်သည် အလွန်တစ်ရာကြားရနာရ
ခဲ့လှသော သတသဟဿရဟ ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်
သရဏ္ဍယ်ပါကုန်အံ့။ ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ နာကြားကြကုန်လော့။

တစ်ဂါထာလျှင် အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်တန်သော

သတသဟဿရဟ အဖိုးတန်နတ်ချစ်ဂါထာတော်များ

(၁) သင်္ကဒေဝ ဟောရာဇ၊ သဒ္ဓိဟောတိ သမာဂမော။

(၂) သဒ္ဓိရေဝ သမာသေထ၊ သဒ္ဓိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။

(၃) ဇိရန္တိ ဝေ ရာရေထာ သုစိတ္တာ၊
အထော သရိရဗ္ဗိ ဇရံ ဥပပေတိ။

သတဉ္စ ဓမ္မော န ဇရံ ဥပပေတိ၊
သန္တော ဟဝေ သဒ္ဓိ ပဝေဒယန္တိ။

(၄) နဘိစ နူရေ ပထဝီ စ ဒူ ရေ၊
ဝါရ သမုဒ္ဒဿ တဒါဟု ဒူရေ။

တတော ဟဝေ ဒူရတရံ ဝဒန္တိ၊
သတဉ္စဓမ္မော အသတဉ္စ ရာဇ။

ထို့ပြင် ရေဆူဆရာတော်ကြီးသည် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာ
ကို အမြဲတစေ ရွတ်ပွားပါတယ်။ ဤဘုရားဂုဏ်တော်တွေ
တန်ခိုးကြောင့် ရေဆူဆရာတော်ကြီးရယ်လို့ လျှမ်းလျှမ်းတောက်
ကျော်ကြားခဲ့ပါတော့တယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်ကြီးကို ဗိုလ်တထောင်စေတီ
တော်တွင် ကြွရောက်လျက် ပရိတ်တရားတော်များကို ခိုးမြှင့်စဉ်
ဆရာတော်ကြီးကို အနီးကပ်ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထိုစဉ် ဆရာတော်
ကြီးက ကျွန်ုပ်ကို ခေါင်းပုတ်ပြီး မေတ္တာဖြန့်ဝေပေးခဲ့ပါသည်။
ထိုပရိတ်ရွတ်ပွဲလည်း ပရိတ်ရေသန့်ပူလင်းတစ်ခုကို ဆရာတော်
ကြီးရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာထားခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပရိတ်ရွတ်
ပွဲပြီးသွားသောအခါ ပရိတ်ရေပူလင်းကိုယူရာ၌ ရေသန့်ပူလင်း
ထဲတွင် ပလုံစီထနေသော ရေများကို အံ့ဩစွာတွေ့ရှိရပါသည်။
ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင် အခြားသောရေပူလင်းများ၊ သောက်ရေဖန်
ခွက်ထဲမှ ရေများလည်း ဆူနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရပါလျှင် ဦးဥတ္တမသာရ
(ခေါ်) ရေဆူဆရာတော်ကြီးသည် မေတ္တာကမ္မတ္တန်း အစွမ်းထက်
ခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ တစ်ဂါထာလျှင်
အဖိုးတစ်သိန်း ထိုက်တန်သော သတသဟဿရဟ နတ်ချစ်
ဂါထာတော်မြတ်ကို အမြဲမပြတ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း စသည်တို့
ကြောင့် ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး
တစ်ပါး ဟူ၍သာ မှတ်ချက်ပြုလျက် ကျွန်ုပ်ရေခဲသမ္ပူသော
ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ ဝိဇ္ဇာကြီးများအနက် အံ့ဩဖွယ်ရာ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားပူဇော်လိုက်
ရပါတော့သတည်း။

ဝိဇ္ဇာရေဆရာအောင်

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာ ဝိသုဒ္ဓိတန်း ဝေးရှောင်ရှား

ရွှေသီရိ(ဝိဇ္ဇာ ဥပဒေ)

တစ်နေ့သ၌ မောင်စိန်သော်နှင့် တွန့်သည့် စကားလက်ဆုံကျနေ၏။

“ဆရာပြောသွားတာတွေက သိပ် အားရစရာကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒီပုံဆို တွန့်တော်တို့မြန်မာပြည်မှာ အရိယာ၊ ရဟန္တာတွေ ပေါ်ထွန်းနိုင်သေးတာပေါ့ နော်”

ဟု မောင်စိန်သော်က ပြောဆို ပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က -

“တကယ့်ကို အသေအချာပေါ့ မောင်စိန်သော်ရယ်။ ငါတို့မြန်မာပြည် က ဘုရားရှင်ရဲ့ သားတော်စစ်၊ သမီး တော်စစ်တွေဟာ အရင်ကလည်းပေါ် ခဲ့တာပဲ။ ခုလက်ရှိလည်း ရှိနေတာပဲ။ နောင်ကိုလည်း သာသနာတည်နေသေးလို့ အရိယာ၊ ရဟန္တာတွေလည်း ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပေါ်ထွန်းနေဦးမှာပဲလေ”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေ၏။

“အဲဒါတွေဟာ ဘာကြောင့်ဘယ် လိုဆိုတာတွေလည်း နည်းနည်းလောက် ချဲ့ပြီး ပြောပါဦးဆရာ”

ဟု မောင်စိန်သော်က တောင်း ဆိုပြန်၏။

“ဒီလိုလေ မောင်စိန်သော်ရဲ့ တို့ များ မြန်မာပြည်မှာက ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမ ပိဋကတ်တော်တွေကလည်း ယနေ့အထိ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ၊ လုံလုံ လောက်လောက်ဖြစ်အောင် ပရိယတ္တိ

ဝန်ဆောင် ကျေးဇူးရှင် သံဃာတော် အဆင့်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်း ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ပဋိပတ္တိဝတ်ဆောင် ကျေးဇူးရှင် သံဃာတော်များကလည်း တပည့်တကာအများကို ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားတွေ ကိုယ်တွေ့ အားထုတ်ပြသ နေကြတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းရိပ်သာတွေ များစွာမှာ ကြီးစားလိုက်နာကျင့်ကြံ အား ထုတ်နေကြတဲ့ ယောဂီတွေကလည်း အားရစရာကြီး မဟုတ်လားကွဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြန်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ လည်း မျက်မြင်ရော၊ နားကြားရော တကယ့် အားတက်စရာပါပဲခင်ဗျာ”

ဟု မောင်စိန်သော်က ထောက်ခံ ပြန်၏။

“ဒါ အဓိကအကြောင်းရင်းပေါ့ မောင်ရာ။ တို့များ ဗုဒ္ဓစာပေထဲမှာ အာ မခံချက်တစ်ခုရှိတယ်ကွဲ့။ ဘုရားအဆုံး အမတော်နဲ့အညီ ဟောပြော နှာနိုင်တဲ့ ဆရာသမားလည်းရှိမယ်။ ပဲယုံကြည် ကြည့် လိုလိုချင်ချင် လိုက်နာကျင့်ကြံ အားထုတ်မယ့် တပည့်လေးရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဟောဒီကမ္မာမြေဟာ အရိယာရဟန္တာတွေ ဘယ်တော့မှ မဆိတ်သုဉ်နိုင်ဘူးတဲ့ မောင်စိန်သော်ရဲ့”

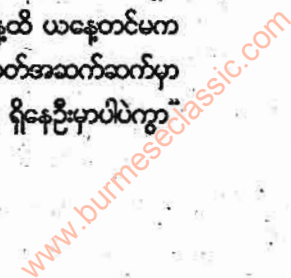
ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောပြီး ကွမ်းအစ် ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

“ဒါပေမယ့် ဆရာရယ်။ အဲဒီ ကြားကပဲ ခုခေတ်မှာ မင်္ဂလာကိုပဲ မရ နိုင်တော့သယောင်ယောင်၊ အားထုတ် နေတဲ့ယောဂီတွေ အားလျော့စိတ်ပျက် အောင် ပြောဆိုရေးသားကြတာတွေ လည်း တွေ့နေကြားနေရတာ စိတ်မချမ်း မသာဖြစ်စရာပါတဲ့ ဆရာရယ်”

ဟု မောင်စိန်သော်က ညည်းညူ ပြန်၏။

ကျွန်ုပ်က မောင်စိန်သော်ကို ပြုံး နှဲ့ လက်ကာပြလိုက်ပြီး -

“ဒါမျိုးကတော့... မဆန်းပါဘူး မောင်ရာ။ အဲဒီလိုမျိုး ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကလည်း ထိထိရောက်ရောက် အပါယ် တံခါးပိတ်အောင် နိဗ္ဗာန်တံခါးပွင့်အောင် လည်း အားမထုတ်။ ကိုယ်တိုင်ကနည်း မှန်လမ်းမှန်အားထုတ်ပြီး သူတစ်ပါးတွေ ကိုလည်း တရားဟောပြောပြသနေကြ တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေနဲ့ နည်းခံအား ထုတ်နေကြတဲ့ ယောဂီအများကို ခြိမ်း ခြောက်သလိုလို၊ တားမြစ်သလိုလို၊ သ တိပေသလိုလိုနဲ့ ယောဂီတွေစိတ်ဓာတ် ကျပြီး နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်အောင် ပြောကြ၊ ရေးကြတဲ့ ဆွဲချတွေဆိုတာက တော့ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ခေတ်ကစပြီး ယနေ့ထိ ယနေ့တင်မက နောင်အနာဂတ် ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ လည်း ရှိခဲ၊ ရှိတုန်း၊ ရှိနေဦးမှာပါပဲကွာ”

“အဲဒီဟာတွေကို အကြောင်းနဲ့ အချက်ပြပြီး နားလည်ကျွမ်းကျင်တဲ့ သာသနာရေးဆောင် ဆရာတော်များက ဟောပြော ထောက်ပြသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ထင်တယ် ဆရာ”

ပြောကြားလာပြန်သော မောင်စိန်သော်၏ စေတနာစကားကြောင့်...

“ဟောခဲ့၊ ပြောခဲ့၊ ထောက်ပြခဲ့ ကြပြီကော မောင်ရယ်။ လယ်တီဆရာတော်ကတောင်မှ အဲသလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေကို ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဆုံးမခဲ့သေးတာပဲဟာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောလိုက်ရ၏။ “ဘယ်လိုပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ဆုံးမ ဟောကြားခဲ့တာတွေလည်း ကြားချင်ပါ တယ်ဆရာ”

ဟု မောင်စိန်သော်က အားကိုး တကြီး တောင်းဆိုပြန်ပါ၏။

“ဒီလိုမောင်ရ၊ တရားအားထုတ် မယ့်ယောဂီတွေကို ထင်ယောင်ထင် မှား ဖြစ်အောင် ဆွဲချနေသူတွေဟာ တကယ်တော့ သူတစ်ပါးကို ဆွဲချနေ တာမဟုတ်ဘဲ သူတို့ကိုယ်ကိုယ်သူတို့ လည်း အမြဲမြဲနေအောင် ဆွဲချနေကြ မှန်းမသိတဲ့ လူစားမျိုးတွေဖြစ်နေတယ် ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့ကွာ။ အဲဒီလူတွေ ပြောနေကျ စကားတွေက ငါးမျိုးရှိ တယ် မောင်ရ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောရင်း ထွေးခဲ့ လှမ်းဆွဲ၍ ကွမ်းတံတွေးထွေးလိုက်၏။

“စိတ်ဝင်စားစရာက စလာပြီ ထင်ပါရဲ့ဆရာ”

မောင်စိန်သော်က စကားထောက် လေ၏။

“အင်း...တကယ့်ကို စိတ်ဝင် စားဖို့ကောင်းတာပေါ့ မောင်ရ။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အားကိုးပြောဆိုနေကြတဲ့ အကြောင်း ငါးခုမှာ -

(၁) ယောဂီတွေ တရားအား ထုတ်မယ့်ကိစ္စမှာ အားပေးရမယ့်အစား တားမြစ်ရှုတ်ချ ပုတ်ခတ်လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း အပါယ်ကျ မယ့် ဘေးအန္တရာယ်ကို လေးလေးနက် နက် မသိမမြင်သေးလို့ပါပဲတဲ့။ (ဘေး ကို မမြင်လို့ မောင်ရင်မှတ်ထားလိုက်)

(၂) ဒီခေတ်ဟာ ယောဂီတွေ တရားအားထုတ်လို့ အရိယာ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ ခေတ်မဟုတ်တော့ဘူးတဲ့။ (ခေတ်လျှင်ချထားလို့မှတ်)

(၃) ပါရမီတွေနုသေးတယ်။ ဒါ ကြောင့် ပါရမီကို အရင်ဖြည့်လိုက်ဦး အားထုတ်ကြဦးတဲ့။ (စောင့်စားပါရမီ လို့မှတ်)

(၄) “တိဟိတ်” ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှ တရားအားထုတ်လို့ မဂ်ဖိုလ်ရမှာ။ ခု ခေတ်လူတွေက “ဒွိဟိတ်” တွေပဲများ တာမို့ တရားအားထုတ်လို့ မဂ်ဖိုလ်မရ နိုင်ဘူးတဲ့။ (ဒွိဟိတ်မည်နှင့်လို့မှတ်)

(၅) ဝိပဿနာတရား အားထုတ် တယ်ဆိုတာ သာမန်လူတွေ အလုပ် မဟုတ်ဘူး။ အနာထဝိထံ ဝိသာခါတို့ လို အာသကံတန်းစား အဓိပတိတွေရဲ့ အလုပ် ကိုယ့်နဲ့မတန်တဲ့အလုပ်ကို မလုပ်နဲ့တဲ့။ (တစ်လီမိပတိပီလို့မှတ်)

ခုပြောလိုက်တဲ့()ထဲက စာ သားတွေဆက်လိုက်ရင် အဲဒါ လယ်တီ ဆရာတော်ရဲ့ ဆုံးမလင်္ကာဖြစ်သွားမယ်။ ဘေးကိုမမြင်၊ ခေတ်လျှင်ချထား။

စောင့်စားပါရမီ၊ ဒွိဟိတ်မည်နှင့်၊ တစ် လီမိပတိပီ၊ ဤငါးဟိတ်သည် တိရိစ္ဆာန် ဘုံစဉ်စံတို့လည်း...တဲ့။

“အဲသလို မဂ်ဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်ချင်ကြတဲ့ ယောဂီတွေကို တားမြစ်ပိတ်ပင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တိရစ္ဆာန်နဲ့ အပါယ်လေးဘုံမှာ ဆက် ကာဆက်ကာ ခံကြရမယ်တဲ့မောင်ရ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြီး ရေခွေး တစ်ကုန်ကြဲဖြင့် နှုတ်ကျင်းကာ ရေခွေး တစ်ခွက်မော့သောက်လိုက်၏။

“သူတို့ပေးတဲ့ ဆင်ခြေတွေက ကော မှန်နေသလား။ ဒါမှမဟုတ် ယုတ္တိ မတန်တဲ့ ဆင်ခြေတွေလား။ ဒါတွေကို လည်း ဆရာတော်ကြီးများက ရှင်းပြ တော်မူကြမှာပဲ မဟုတ်လားဆရာ”

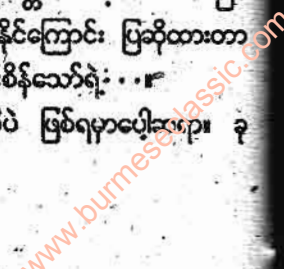
ဟု မောင်စိန်သော်က ထပ်ဆင့် လာပြန်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် -

ကျကျနန ရှင်းပြတော်မူခဲ့ကြ တာပေါ့ မောင်ရ...။

(၁) ဘေးကိုမမြင် = အပါယ်ကျ မယ့် ဘေးအန္တရာယ်ကို ကောင်းကောင်း မမြင်ကြလို့ ပြောနေကြတာပါ...တဲ့။

(၂) ခေတ်လျှင်ချထား = အရိယာ ခေတ်ကို ခွဲခြားပုံက ဗုဒ္ဓစာပေထဲမှာ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ အားလုံးမှာ တူညီ တဲ့ အချက်ကတော့ ယခုခေတ်ဆိုတာ ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်ပူပြီးလို့ နှစ် ၂၅၀၀ ကျော်အချိန်ဟာ အနိမ့်ဆုံး သောတာ ပန်၊ သာကဒါဂါမ်အရိယာများက အစ အနာဂါမ် ရဟန္တာအဆင့်ထိ အောင်မြင် ထွန်းပေါက်နိုင်ကြောင်း ပြဆိုထားတာ ပဲတဲ့ မောင်စိန်သော်ရဲ့...။

“ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ကွာ။ ခု

ဆော်မှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ ရှိနေ
တယ်ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ
ပြည်မှာတောင် လက်တွေ့တွေ အများ
ကြီးမဟုတ်လား ဆရာ”

ဟု မောင်စိန်သော်က အားတက်
သရာ ပြောဆိုပြန်၏။ ကျွန်ုပ်က ဆက်
လက်၍ -

(၃) စောင့်စားပါရမီ = ပါရမီမရှိ
သေးဘူး။ ပါရမီမပြည့်သေးဘူး။ ဒါ
ကြောင့် အားထုတ်လို့ မဂ်ဖိုလ်မရဘူးဆို
တာက လူတိုင်းအတွက် ဝါးလုံးရှည်နဲ့
သိမ်းရိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့ကွဲ့။ တို့ဘုရား
ကျတော့ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ရတာက လေး
သင်္ချေကမ္ဘာတစ်သိန်းတဲ့။ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့လို အဂ္ဂ
သာဝကတွေကျတော့ တစ်သင်္ချေနဲ့
ကမ္ဘာတစ်သိန်းတဲ့။ အရှင်မဟာကဿပ
တို့လို မဟာသာဝကတွေအတွက်က
ကမ္ဘာတစ်သိန်းတဲ့။ အဲ...ပကတိသာဝ
ကတွေကျတော့ ပါရမီဖြည့်ရာ ကာလ
အပိုင်းအခြား သတ်သတ်မှတ်မှတ်မရှိ
ဘူးတဲ့။ ယုံကြည်သဒ္ဓါပြည့်စုံစွာနဲ့ နာ
ကြားအားထုတ်ဖို့ရာသာ ပမာနပဲတဲ့
မောင်ရေ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောပြီး ကွမ်းအစ်
ကို ဆွဲယူရပြန်၏။

“ဒါနဲ့များ ဆရာရယ်၊ ခုခေတ်လူ
တွေ အားထုတ်လို့ကတော့ သောတာ
ပန်တောင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့တောင် ရက်
ရက်စက်စက် ပြောထွက်တဲ့ လူတွေ
လည်း ရှိပါသတဲ့ ဆရာရေ”

ဟု မောင်စိန်သော်က မဲ့ကာရွဲ့
ကာပြောပြီး အိတ်ထဲက သကြားလုံး

တစ်လုံးထုတ်ယူကာ ပါးစပ်ထဲ ထည့်
လိုက်ပြန်၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဤသို့
ဆက်ရှင်းပြရပြန်၏။

“ဒါကတော့ ပြောသူဟာ သော
တာပန်အင်္ဂါရပ်တွေကို ကျကျနနမသိ
လို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သောတာပန်
အင်္ဂါလေးပါးက (၁) ဗုဒ္ဓဿဝစ္စပဿာဒ-
ဘုရားဂုဏ်တော်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်
ခြင်း။ (၂) ဓမ္မဿဝစ္စပဿာဒ-တရားဂုဏ်
တော်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း။ (၃)
သံယဿဝစ္စပဿာဒ-သံယာဂုဏ်တော်
၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း။ (၄) သီလ
သမ္ပန္န - ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းလို့
စာပေမှာ ဖော်ပြထားတယ်လေ။ ဒီအင်္ဂါ
လေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံသူဆိုရင် သောတာပန်
ဖြစ်နိုင်တာပဲပေါ့ မောင်စိန်သော်...။

(၁) သူတော်ကောင်းကို ဖိုဝ်
ဆည်းကပ်ရခြင်း။ (၂) သူတော်ကောင်း
တရားကို နာကြားရခြင်း။ (၃) လေ့လာ
သင်ကြားမှတ်သားရသမျှကို အစိစွယ်
ပေါ်အောင် နှလုံးသွင်းရခြင်း။ (၄) မဂ်
ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အားလျော်
စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရခြင်းလို့ ဖော်ပြ
ထားတယ်။

လို့ရှင်းကတော့ သောတာပန်
အရိယာဖြစ်ဖို့ရာ-ဆရာမြတ်ရဲ့တရား
တော်ကို နာကြားပြီးတဲ့နောက် နှလုံး
သွင်းမှန်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့ပေါ့
မောင်ရေ။ ဒီအင်္ဂါရပ်တွေနဲ့ပြည့်စုံအောင်
ကြိုးစားနိုင်တဲ့သူတွေဟာ အနည်းဆုံး
သောတာပန်တော့ဖြစ်ရမှာပဲပေါ့ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြီး ကွမ်း
တံတွေးထွေးရပြန်၏။ မောင်စိန်သော်

ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အား
တက်လာသည့် အမှုအယာဖြင့် -

“အဲဒါတွေကို တရားအားထုတ်
မယ် ယောဂီတွေကိုသိအောင် ဓမ္မဒါန
လုပ်ချင်စိတ်တောင် ပေါက်လာတယ်
ဆရာရယ်”

ဟု ပြုံးရွှင်စွာ ပြောပြန်၏။ ဆက်
လက်၍...

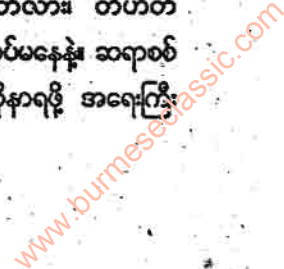
“နောက်နံပါတ် (၄)ကို ဆက်ပါဦး
ဆရာ”

ဟု ကျွန်ုပ်အား တွန်းပေးပြန်၏။
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်ရပြန်၏။

“(၄) ဒွိဟိတ်မည်နှင့် =
ခုလူတွေက ဒွိဟိတ်တွေပဲများတယ်။
ဒါကြောင့် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ဘူး။

မဂ်ဖိုလ်ရဖို့ဆိုတာ တိဟိတ်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှရနိုင်တယ်လို့ ပြောကြ
တယ်တဲ့။ လယ်တီဆရာတော်ကြီးက
ရှင်းပြတယ်။ ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ဟိတ်
နှစ်မျိုးပဲပါတဲ့သူတဲ့။ အလောဘဟိတ်နဲ့
အဒေါသဟိတ်ပေါ့လေ။ လောဘနဲ့
ဒေါသနည်းပါးတဲ့က ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုပါတော့။
တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာက အမောဟ
ဟိတ်နဲ့လည်း ပြည့်စုံသူ။ အမောဟဆို
တာက ပညာကိုပြောတာ။ အဲဒါကို
လယ်တီဆရာတော်ကြီးက ရှင်းပြရင်းနဲ့
ဖိတ်ခေါ်လိုက်တယ်။ တစ်ဆင့်တိုးပြီး
စိန်ခေါ်လိုက်တယ်လို့လည်းပြောရင်
မလွန်ဘူးလို့ထင်တယ်ဗျာ...တာ
ကြောင့်လဲလို့ဆိုရင်...။

“ငါဟာဒွိဟိတ်လား။ တိဟိတ်
လားလို့ ငဝေငဝါလုပ်မနေနဲ့။ ဆရာစစ်
ထံမှာ တရားစစ်ကိုနာရဖို့ အရေးကြီး

ဆုံးပဲ။ အဲဒီတရားကို နှလုံးသွင်းမှန်နဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြည့်။ ရုပ်နာမ်မြင်ရင် ငါဟာ တိဟိတ်ပဲလို့မှတ်။ အနိစ္စမြင်ရင် ငါဟာ တိဟိတ်ပဲလို့မှတ်။ ပါရမီရှိရင် မဂ်ဖိုလ်စာန်းရမယ်။ ပါရမီမရှိသေးရင် ခုနစ်ဘဝအတွင်း မဂ်ဖိုလ်ရမယ်။ တိဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သေးရင်လည်း ကြီးစားပြီးသာ အားထုတ်သွား။ နောင်ဘဝတိဟိတ် ဖြစ်သွားမယ်။ ဘယ်တော့မှ အားမထုတ်ရင် ပါရမီလည်း ဘယ်တော့မှမရှိလာဘူး။ တိဟိတ်လည်း ဘယ်တော့မှဖြစ် မလာဘူး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်သဘောတွေနဲ့ လယ်တီဆရာတော်ကြီးက ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်းကြီး ထောက်ပြသွားတာကိုးဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ပြောပြီး ပလုပ်ကျင်းကာ ရေနှေးတစ်ခွက် ငဲ့သောက်ပြန်၏။ ထိုအခါ မောင်စိန်သော်လည်း ပြုံးရွှင်စွာ လက်အုပ်ချီ၍ -

“ကောင်းလိုက်တဲ့ ဩဝါဒကြီးဗျာ။ ဦးတင်ပါရဲ့ ဆရာတော်အရှင်မြတ်ဘုရား”

ဟု ဆိုကာ နောက်ထပ်သင်္ကြားလုံးတစ်လုံး ထပ်နှိုက်ပြန်တော့၏။ ပြီးမှ “ဆက်ပါဦးဆရာရယ်”ဟု ကျွန်ုပ်အား သံပတ်ပေးပြန်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း -

“နံပါတ်(၅) တစ်လီမီပတိပ် = ဝိပဿနာအားထုတ်တာဟာ သာမန်လူတွေနဲ့တန်တာမဟုတ်ဘူး။ ဝိသာခါ၊ အနာထပိဏ်တို့လို ထိပ်တန်းအဓိပတိတွေနဲ့သာတန်တဲ့ အလုပ်မျိုးလို့ သူတို့က ပြောကြတယ်တဲ့။ အမှန်က တရား

တော်ဆိုတာက လူတန်းစားမခွဲခြားပါဘူးတဲ့။ မုဆိုးတွေ၊ တံငါတွေ၊ စားပြည့်ခိုးတွေနဲ့ ကလေးတွေတောင် အရိယာဖြစ်ခဲ့ကြတာ ဒုန့်ဒေးမဟုတ်လားမောင်ရဲ့။ ဒါကြောင့် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ စေတနာဆိုးကြောင့် ဤငါးဟိတ်သည် တိရိစ္ဆာန်တို့စံတိုတည်း ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဘုံသွားမယ့်လူတွေပဲတဲ့ကွယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် မဇ္ဈိကရယ်ဖြစ်သွားပြီး သူတစ်ပါး မဂ်ဖိုလ်ရခဲ့ကိစ္စကို တားမိတဲ့ အတွက် မဂ်တားဖိုလ်တားပါ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်တဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောပြီး ကွမ်းအစ်ကို လှမ်းဆွဲစဉ် -

“ဆရာရယ် ဒါမျိုးတွေ မဇ္ဈိကဆွေအများသိအောင် ကျွန်တော်ပြောတတ်ချင်လိုက်တာ။ လွယ်တော့မလွယ်ဘူးထင်ပါရဲ့နော်”

ဟု မောင်စိန်သော်က အားငယ်သံဖြင့်ပြောပြန်၏။ ကျွန်ုပ်က -

“အဲသလို မောင်ရင် စိတ်စေတနာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ ဗုဒ္ဓသာသနာ့ဝန်ထမ်းတော် အရှင်ဉာဏောဘာသ ရေးသားစီစဉ်ဖြန့်ဝေထားတဲ့ ယောဂီအိတ်ဆောင်စာအုပ်ထဲက လင်္ကာလေးတစ်ခုကိုသာ အလွတ်ရအောင် ကျက်မှတ်ထားလိုက်ပေတော့ဗျို့”

ဟု ပြောလိုက်ရပြန်တော့၏။

“ဘယ်လိုတဲ့လဲ ဆရာ”

ဟု မောင်စိန်သော်က လောဆောင်ပြန်တော့၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း စေတနာပါပါနဲ့ ဟောဖော်ရွတ်ပြရပြန်တော့၏။

သူ့လင်္ကာက အပါယ်လားမည့်သူငါးပါး...တဲ့။ ခေါင်းစဉ်ပေါ့...လင်္ကာစာသားက

- အပါယ်ကျမဲ့အန္တရာယ်...မသိတော့လည်း ဝိဂိတကြတယ်။

- အရိယာခေတ်မဟုတ်တယ် ဒီလိုနဲ့လည်း လွဲကြတယ်။

- ပါရမီတွေနည်းသေးတယ် ဒီလိုချိန်ဖြန်းတတ်ကြတယ်။

- ခွိဟိတ်တွေများဖြစ်နေမလား သံသယလည်းပွားကြတယ်။

- အနာထပိဏ်၊ ဝိသာခါ သူတို့နဲ့သာတန်ကြတယ်။

ဒီလိုငါးပါးအထင်မှား အပါယ်ကို သွားကြရမယ်...တဲ့ဗျာ။ မောင်စိန်သော်ရဲ့ဟု ပြောဆိုပြီး လက်ထဲက ကွမ်းယာကို ပါးစောင်တွင်းသို့ သွတ်သွင်းလိုက်ရ၏။

“ကြိုက်ပြီဗျို့။ အဲဒီအကြောင်းတွေကို ဆရာကသာရေးပေး။ ကျွန်တော်က လက်ကမ်းစာအုပ်ငယ် တစ်ထောင်ရှိက်ပြီး မေ့ဒါနလှူဒါန်းဖို့ ပိုင်ပိုင်ကြီးဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဆရာရေ”

ဟု မောင်စိန်သော်က လက်ဖျစ်တီးကာ ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်လေတော့သတည်း။

မဇ္ဈိကရယ်နှင့် မဂ်တားဖိုလ်တားဘေးမှ ကင်းဝေးနိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာများစွာဖြင့်...

ရွှေသီရိ(ဝိဇ္ဇာ/ဥပဒေ)

ဂုဏ်တော်ကိုးကွယ် ကြည်ညိုဖွယ်

□ လှအောင်ကြည်ဖြိုး

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ဘုန်းတော်အနန္တ ကံတော် အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ အရဟံဂုဏ်တော် အစထားပြီး ဘဝါအဆုံး ဂုဏ်တော်သည် အကျယ်ချဲ့လျှင် ချဲ့သလောက် အဆုံးနိုင်သော ဂုဏ်တော်များပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဂုဏ်တော်ကိုးသွယ်သည် တန်ခိုးအလွန်ကြွယ်ပါသည်။ ဂုဏ်တော် ကိုးသွယ်ကို ဗုဒ္ဓရနုဿတိ ပွားထုံခြင်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓရနုဿတိ ထမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာရောက်သည်သာမက အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို ထည်း ဖြည့်ဆည်းရာရောက်သည်။ လောကီနယ်ပယ်ဘက် မှာဆိုလျှင် သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိလမ်းကိုလည်း ရောက်နိုင်သလို ထောကုတ္တရာဘက်မှာဆိုလျှင်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဝိဿနာဉာဏ်စဉ်အထိ တက်လှမ်းနိုင်ပါသည်။

လောကီပညာလိုက်စားကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးသွယ်ကို ဗဟိုထား၍ နဝင်းကြောကို သိဒ္ဓိလမ်းအမျိုးမျိုး ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ အသုံးပြု တက်လှမ်းနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းတရားကြောင့် အကျိုးတရားဖြစ်လာရသည်။ အကြောင်းတရားမိခင်မှ အကျိုးတရား

များကို ဖွားမြင်လာပါသည်။ ဂုဏ်တော်၊ ဂုဏ်သွယ်သည်ပင်လည်း ကိုးနဝင်းအကြောင်းတရား အရှင်ဓာတ် အကျိုးတရား ဖြစ်လာရပါသည်။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ရတနာသုံးပါးနှင့် ပေါင်းကြည့်လျှင် ၉ + ၃ = ၁၂ ရပါသည်။ တစ်ဖန် ၁၂ ကို ၁ နှင့် ၂ ပြန်ပေါင်းလိုက်လျှင် ၃ ပင်ရသည်။ ၉ ကို မည်သည့် ဂဏန်းဖြင့် ပေါင်းခြင်းမှ ရလာသောရလဒ်ကို တစ်လုံးတည်း ကျန်သည်အထိပေါင်းလျှင် မူလဂဏန်းပင် ပြန်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၉ ဂဏန်းသည် အရှင်ဓာတ်ကိုဖြစ်စေသကဲ့သို့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးသည်လည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သူများ အတွက် အကျိုးမယုတ်ဘဲ အရှင်ဓာတ်ကို ရစေသည်။ မိမိနည်းမှန်လမ်းမှန်ဖြင့် ကျင့်ကြံပါက မိမိရည်မှန်းထားသကဲ့သို့ သိဒ္ဓိကို ရရှိအောင်မြင်နိုင်ပါသည်။ ဂုဏ်တော်ကျင့်စဉ်များကို ကျင့်မည်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး၏ လိုရင်း အဓိပ္ပာယ်များကို မြန်မာလိုသိထားသင့်ပါသည်။ ပါဠိနှင့် မြန်မာ နှစ်ဘာသာ ပွားများသွားမည်ဆိုလျှင် အကျိုးအင်မတန် ကြီးမားပါတယ်။ နှလုံးသားစုဘူးမှာ ဂုဏ်တော်၏ ဟိတ်တန်ခိုးဓာတ်များ တဖြည်းဖြည်း စုမိလာမည်။ နှလုံးသားစုဘူး

www.burmeseclassic.com

အတွင်း ဂုဏ်တော်ပတ်တန်နိုးများ စုမိလေလေ တန်ခိုးသတ္တ
ထူးတွေ ပြလာမည်။ ပိုထက်မြက်လာမည်။ နှလုံးသားစုဘူး
မှာ ဂုဏ်တော်ပြည့်လာလျှင် လိုအပ်သော သိဒ္ဓိအတွက်
ဖောက်ယူသုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

ဂုဏ်တော်ကိုးသွယ်၏ လိုရင်း အဓိပ္ပာယ်မှာ -

၁။ အရဟံ - လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သုံးဘုံသူတို့
ကြည်ဖြူကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော ဂုဏ်တော်
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သစ္စာဥေယျ ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံ
ကို အကုန်မကျန်၊ မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်တိုင်းတွင်း အလင်း
သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - စရဏအပြား တစ်
ဆယ့်ငါးတည်း၊ သုံးပါးရှစ်ဖြာ ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာနှင့် ကောင်းစွာပြည့်
စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

၄။ သုဂတော - လူတို့ညွှန်းခြောက် ခွန်းစကား
တို့အပြားတွင် တရားကေန ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်း အပေါင်း
လူဗိုလ် မနာလိုနှင့် နာလိုစကား ထင်ရှားကောင်းမွန် ဤနှစ်
တန်ကို အမှန်ဆိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

၅။ လောကဝီရု - ကာပ၊ ရူပ၊ အရူပဟု လောက
အမြင့်ဘုံတစ်ခွင်ကို ကုန်စင်ခင်း မကျန်ကြွင်းအောင် အလင်း
ထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

၆။ အနတ္တရေပုရိသ ဓမ္မသာရထိ - လူကြမ်း၊
နတ်ကြမ်း၊ ဗြဟ္မာကြမ်းကို ယဉ်ကျေးအောင်ပြု ဆုံးမမှုဝယ်
အတုမရှိ လွန်ကဲဘိသော မြတ်စွာဘုရား။

၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ
များ သောင်းထိုက်သားတို့၏ ဝပ်တွားရိုလျောင်း ညွတ်ညောင်း
ခယ၊ ဆုံးမခံရာ ဆရာသခင် ဦးထိပ်တင်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေ
သော မြတ်စွာဘုရား။

၈။ ဗုဒ္ဓေါ - သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို လူနတ်
အများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်
မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

၉။ ဘဂဝါ - ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယဿ၊ သိရိ၊
ကာမ၊ ပယတ္တဟု ခြောက်ဘုန်းတော် ဂုဏ်အလုံးစုံနှင့် ကုံလုံ
ပြည့်ဝတော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရား။

ဂူဏ်တော်ကိုးပွားများခြင်းအကျိုး

စိတ်လက်ကြည်လင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်လာမည်။
စိတ်တည်ကြည်လာသဖြင့် ဝိပဿနာ အခြေခံရလာ
သည်။

ကိလေသာ တဏှာရာဂစိတ်တို့ ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်း
မခံရတော့။

ဖြောင့်မတ်တည်မှန်သော စိတ်ထားမွေးမြူလာနိုင်
သည်။

ဘုရားအပေါ်၌ အကြည်အညို အရိုအသေထက်
သန် တိုးတက်လာသည်။

သဒ္ဓါသတိနှင့် အသိဉာဏ်တို့ ယခင်ယခင်ကထက်
တိုးတက်လာမည်။ ဆင်းရဲမှုနှင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုများ
ကို မတုန်မလှုပ် ခံနိုင်ရည်ရှိလာမည်။ မိမိကိုယ်ခန္ဓာသည်
ဘုရားဂုဏ်တော်ကိန်းအောင်းရာ ဝေတီအိမ်နှင့်တူ၍ လူအများ
ပူဇော်ခံထိုက်သည်။

ဘုရားဂုဏ်တော်နှင့် အမြဲအတူနေရသဖြင့် မကောင်း
မှုပြုရန် လက်မရဲတော့။ ရက်ကြောက်တတ်လာသည်။ ယခု
ဘဝ မဂ်ဒိုလ်မရသေးလျှင် သေပြီးနောက် သုဂတိဘဝသို့
ရောက်ရန်သေချာသည်။

ဂူဏ်တော်ကိုးပွား အကျိုးများ

၁။ အရဟံဂုဏ်၊ ပွားများထုံ၊ ဘေးကုန်ရန်ကင်း၊
လာဘ်ပေါခြင်း။

၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ စိတ်မနော၊ ရွှင်သောဉာဏ်
လင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း။

၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏ၊ အားထုတ်ကာ၊ သိပ္ပံဖြိုင်ကင်း
တတ်မြောက်ခြင်း။

၄။ သုဂတမှာ၊ စကားသာ၊ ပြိုင်လာစစ်ခင်း၊ နိုင်
ရခြင်း။

၅။ လောကဝီရု၊ ဤဓမ္မ၊ ကြည်ဖြူစိတ်ရှင်း၊ သိ
မြင်ခြင်း။

၆။ အနတ္တရော၊ နတ်လူပြော၊ ကော်စောသတင်း။

ပူဇော်ခြင်း။

၇။ သတ္တာဒေဝ၊ နှုတ်လျှာစ၊ ထက်လှထန်ပြင်း။

စူးရှခြင်း။

၈။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓိ၊ စိပ်စမ်းပါ၊ ကြမ္မာလွတ်ကင်း၊ ချမ်းသာခြင်း။

၉။ ဘဲဂဝါကို၊ ပွားများဆို၊ ထိုထိုခပင်း၊ ဘုန်းကြီးခြင်း။

ဂုဏ်တော်ကိုးသွယ် ကျင့်စဉ်

ဂါရဝတရားဖြင့်ထိုင်ပြီး ကြိုက်နှစ်သက်ရာ သရဏဝံ သီလ(ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါး စသည်ဖြင့်) တည်ဆောက်ပါ။
မြတ်စွာဘုရားအား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်တို့ လှူဒါန်းပါ။
အနန္တငါးပါးကန်တော့ပါ။

မေတ္တာပို့ပါ။ (မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ မေတ္တာပို့နည်း

ဖြင့် ပို့ပါ။)

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ ။ ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၊ ဘုရားထံယှဉ်တော်သည် ဤနေ့ ဤရက်မှစ၍ ရက် ၉၀ တိုင်တိုင် ဗျူဟာမံကွက် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အောက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါမည် ဘုရား။

ပုတီးစိပ်ပုံ

- ၁။ နမောအရဟံ (တစ်ပတ်)
- ၂။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ သမ္မသိဒ္ဓိ။ (တစ်ပတ်)
- ၃။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သမ္မသိဒ္ဓိ။ (တစ်ပတ်)
- ၄။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော သမ္မသိဒ္ဓိ။ (တစ်ပတ်)
- ၅။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇာ။ (တစ်ပတ်)
- ၆။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇာ၊ အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ။ (တစ်ပတ်)

၇။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇာ၊ အနတ္တရော ပုရိသ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿနံ။ (တစ်ပတ်)

၈။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇာ၊ အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ ဗုဒ္ဓေါ။ (တစ်ပတ်)

၉။ နမောအရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဇ္ဇာ၊ အနတ္တရော ပုရိသ၊ ဒမ္မသာရထိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝိ။ (တစ်ပတ်)
စုစုပေါင်း ၉ ပတ် စိပ်ပါ။

ဂုဏ်တော်ကိုးသွယ် ကျင့်စဉ်ကြီးကို အဓိဋ္ဌာန်ရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း တိကျစွာလိုက်နာရပါမည်။
တိကျသောနေရာ (မိမိနှစ်သက်ရာ နေရာ)
တိကျသောအချိန် (မိမိနှင့်သင့်လျော်မည့် အချိန်)
တိကျသောရက် (ရက်ပေါင်း ၉၀)
တိကျသောပုတီးပတ် ၉ ပတ်။
တိကျသော၊ မိမိအလိုလားအပ်ဆုံးသော ဆုကို သတ်မှတ်၍ ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း ခေါက်ရေ ၄၅ ခေါက် ဆုတောင်းရွတ်ဆိုပါ။

ဆုတောင်းပုံ

ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း ဘုရားတပည့်တော် မှန်ကန်သော သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သည့်အတိုင်း ပြီးဆုံးအောင်မြင်ပါသောကြောင့် တပည့်တော်အား (—)ဆုကို ပေးသနားတော်မူပါအရှင်ဘုရားဟူ၍ (ကွင်းထဲတွင် မိမိလိုချင်သောဆုကို ထည့်သွင်းတောင်းဆိုပါ ၄၅ ခေါက် တိတိ)။ အထက်ပါအတိုင်း အစီအစဉ်ကျနစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းဖြင့် လိုရာဆန္ဒ သိရှိပြီးပြည့်စုံအောင်မြင်ပါမည်။

စိတ်ဖြူ နှုတ်ဖြူ အလုပ်ဖြူခြင်းဖြင့် အများချစ်၍ ချမ်းသာကြစေသော်။

လှအောင်ကြည့်ပြီး

ဆရာတော်ကြီးများ၏ မေတ္တာပို့နည်းများ

ပဲခူးကျော်ကျော်

တောင်တန်းသာသနာပြုဆရာတော်ဦးဥက္ကဋ္ဌမသာရ ချီးမြှင့်သော
ရေမေတ္တာပို့နည်းနှင့် အလွယ်ဆုံးမေတ္တာပို့

မိမိအား တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက မနာလိုမှန်း
ထားခြင်း ခံနေရလျှင် ထိုသူအား မှန်းစိတ်ကင်းပျောက်သွားပြီး
မိမိကို သနားချစ်ခင်စိတ် ဝင်ရောက်လာစေသော် မေတ္တာပို့
လွှတ်ပေးရမည်။

သန့်ရှင်းသော ရေဖန်ခွက်တစ်လုံး ဘုရားကျောင်း
ဆောင်ပေါ် တင်ထားပါ။ မိမိမေတ္တာပို့လိုသူကို ရည်ညွှန်း၍
သန့်ရှင်းသော ကျောက်ခဲလေးတစ်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ မာသော
သစ်သားချောင်းလေးကိုဖြစ်စေ ရေခွက်ထဲ၌ထည့်၍ စိမ်းထား
ပါ။ မိမိမေတ္တာပို့လိုသူဟု သဘောထားပါ။

မေတ္တာပို့လွှတ်နေစဉ် ထိုသူ၏ရုပ်သွင်ကို မိမိ၏စိတ်
အာရုံတွင် ထင်ထင်ရှားရှားဖြစ်နေပါစေ။ အထူးမှာ ကြည်လင်
ရိုးသား၍ ကြည်လင်သော စေတနာကောင်းဖြင့် ချမ်းသာစေ
လိုစိတ် ထက်ထက်သန်သန် မေတ္တာပို့လွှတ်ပေးရမည်။

“သူ၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ရေကဲ့သို့ ကြည်လင်အေးချမ်း
ပါစေ” ဟု လိုက်လံစွာ မေတ္တာပို့လွှတ်ပေးပါ။ သူ၏စိတ်နှလုံး
ပူလောင်နေခြင်းကို အေးချမ်းသွားစေဖို့ သူ့ကိုငါ ရေစိမ်းထား
လိုက်ပြီလို့ မှတ်လိုက်ပါ။ မိမိစိတ်ကိုလည်း ရှင်းရှင်းထားပါ။
ပူပင်သောကောင်းပြီး လှုပ်ရှားနေခြင်းမရှိအောင်နေပါ။ သူ့ကို
ဒုက္ခမရောက်စေလိုပါ။ ငါလည်း စိတ်ချမ်းသာ၊ သူလည်းစိတ်
ချမ်းသာ နေမြဲတိုင်းနေစေရန်၊ ဖြစ်မြဲတိုင်းဖြစ်စေရန် သူ့ကို
ရေခွက်ထဲချ စိမ်းလိုက်ပြီဟု ယုံကြည်စိတ်ချနေပါ။

သူ့စိတ်အေးသွားပြီ။ သူ့စိတ်ကြည်လင်သွားပြီ။ သူ့မှာ
ငါ့ကို ရန်မူချင်စိတ် ပျောက်လွင်သွားပြီဟု စိတ်ထဲက သိနေပါ။
မခံချင်သော မာနစိတ်၊ ပျက်စီးလိုသော ဒေါသစိတ်၊
ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လိုသောစိတ် လုံးဝ ဝင်ရောက်မသွားစေရ။

ဖယ်ထုတ်ပစ်ပါ။ ကြည်လင်သောစိတ်၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော
စိတ်စေတနာဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါ။

ဒေါသစိတ်ကင်း၍ ဖြူစင်သော စိတ်စေတနာ ဖြစ်
ပေါ်လာပြီဆိုလျှင် မိမိက နိုင်ပြီဟု မှတ်ပါ။

မိမိကို မလိုမှန်းထားသူ၊ မလိုလားသူ၊ ရန်သူတို့ကို
တစ်ဦးလျှင် ကျောက်ခဲတစ်လုံး သုံးဦးဆိုလျှင် သုံးလုံး ရေဖန်
ခွက်ထဲထည့်၍ အစွမ်းကုန် မေတ္တာပို့လွှတ်ကြည့်ပါ။ အောင်
မြင်ပါလိမ့်မည်။

အလွယ်ဆုံး မေတ္တာပို့နည်း

စကြဝဠာအနန္တ၌ ရှိကြကုန်သော နတ်လူသတ္တဝါ
အားလုံးတို့သည် ဘေးရန်ကြောင့်ကြ၊ ဆင်းရဲကင်း၍
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ။ ကောင်းကျိုးထို
ရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

မေတ္တာဘာဝနာကြောင့်လည်း မိမိကို မှန်းနေသူများ
သားမှ တဖြည်းဖြည်း မေတ္တာလည်လာကြပါလိမ့်မယ်။ မေတ္တာ
ဆိုတာ ရေလိုပါ။ ရေများလာရင် ကမ်းပေါ်တက်၍ စိုစေနိုင်
သကဲ့သို့ မေတ္တာစိတ်များလာလျှင်လည်း ပြီးသူရန်ဘက်လုပ်
နေသော ရန်သူများကိုပင် အစိုဓာတ်ပေးကာ မေတ္တာပြန်၍
စိုစေနိုင်ပါသည်။

(မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်)

မင်းကွန်း တိပိဋကဓရဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
မေတ္တသုတ်လာ မေတ္တာဘာဝနာပွားများနည်း

(၁) ခပ်သိမ်းပွားစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်
ပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း၊ စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၂) ကြီးငယ်အလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၃) ရှည်တိုအလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲ မရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၄) ဆူကြုံအလတ် သုံးရပ်ခန္ဓာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ်ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၅) မြင်ဖူး မမြင်ဖူး နှစ်ဦးများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ်ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၆) မြင်အပ် မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၇) စေးနေ နီးနေ နှစ်ထွေများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၈) ဘဝဇာတ်သိမ်း မသိမ်းများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ်ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၉) ဖွားပြီး ကိန်းနေ နှစ်ထွေများစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၁၀) ကြောက်တတ် မကြောက်တတ် နှစ်ရပ်များ စွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၁၁) တို့အိမ်တွင်းမှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ် စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန် ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၁၂) တို့ရွာတွင်းမှာ၊ တို့နယ်တွင်းမှာ၊ တို့ပြည် တွင်းမှာ၊ တို့ကမ္ဘာတွင်းမှာ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊ ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။

(၁၃) အနန္တစကြဝဠာ အတွင်းမှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ခြံပါစေ။ ဘေးရန်ပယ်ရှင်း စိုးရိမ်ကင်း၊

- ဆင်းရဲမရှိ ဖြစ်ပါစေ။
- လူအချင်းချင်း လိမ်လည်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။
 - လူအချင်းချင်း ကောက်ကျစ်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းကြ ပါစေ။
 - လူအချင်းချင်း လှည့်စားခြင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။
 - လူအချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။
 - အထင်သေခြင်း၊ အချင်းချင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါစေ။
 - ဒုက္ခရောက်လို့ခြင်း၊ အချင်းချင်း၊ ကင်းရှင်းကြပါ စေ။
 - လောဘ၊ ဒေါသ၊ ဗိုက်မောဟ ပယ်ကြပါမှ တော် လိမ့်မည်။
 - အရပ်ဒီသာ၊ ဆယ်မျက်နှာ၊ မေတ္တာဝေမှ သင့် လိမ့်မည်။
 - ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ဘေးရန်ကွာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ချီးမြှင့်သော ဆယ်နှစ်ဌာနမေတ္တာပို့

(၁) ဝယုန္တရေ ခြေစောင့်နတ်မင်းကြီးနှင့်တကွ ဘုမ္မာ့နိ နတ်မင်းကြီးတို့သည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု၊ ပူပင်မှုအမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေးကြပါစေ။ ဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းမှ လွတ်ကင်းကြပါစေ။ ဂဠုန်မင်း၊ နဂါးမင်းနှင့်တကွ ဂဠုန်ပရိသတ်၊ နဂါး ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု၊ ပူပင်မှု အမျိုး မျိုးတို့မှ ကင်းဝေးကြပါစေ။ ဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းမှ လွတ်ကင်း ကြပါစေ။

- ဟု အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ပွားများပါ။
- (၂) နတ်စစ်များ နှစ်ကိုယ်ရှစ်ဦးတို့နှင့်တကွ နတ်တီလူး ကြီးအားပါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာထဲနတ်မင်းကြီး၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း...
- (၃) နေဗိမာန်စောင့်နတ်မင်း၊ လစိမာန်စောင့်နတ်မင်း၊ နေနတ်သား၊ လနတ်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗန်နိနတ် သားနှင့် လေနတ်သား၊ လေးယောက်တို့သည်လည်းကောင်း
- (၄) ၂၇ လုံးသော နက္ခတ်ဆိုင်ရာ နတ်အပေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဂြိုဟ်ကြီး ရှစ်ပါး၊ နိမိတ်ကြီး ရှစ်ပါး၊ ဓာတ်ကြီးရှစ်ပါးဆိုင်ရာ နတ်မင်းကြီးအပေါင်းသည်လည်း ကောင်း...

(၅) ယဿမဗ္ဗိ သူရဿတံ၊ စန္ဒိ ပရစိသွာ၊ မဟာ ပိန္နဲ၊ ဂေါရမန္တန နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း...

(၆) ဣရုံနသီ၊ ဣရုံနဇီ၊ ဝိမလဒေဝီ၊ ဣဿကဒေဝီ စသော နတ်နဂါးအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း...

(၇) သီတာ ခုနစ်တန်း၊ တောင်စဉ် ခုနစ်ထမ်း၊ အိုင်ကြီး၊ ခုနစ်အိုင်၊ သစ်ကြီး၊ ခုနစ်ပင်တို့၌ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော နတ်ဒေဝီအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း...

(၈) မြစ်ကြီးငါးသွယ်၊ မြစ်ငယ်ငါးရာ၊ သမုဒ္ဒရာ၊ တောတောင်ရေမြေ အာကာသ၊ စကြဝဠာအတွင်း၌ စောင့်ရှောက်ကြကုန်သော သိုက်နန်းရှင်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း...

(၉) ပစ္စည်းသိုက်၊ ဓာတ်သိုက်၊ ရတနာတိုက်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော သိုက်နန်းရှင်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း...

(၁၀) နံနက်အချိန်ကာလကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော ပုဗ္ဗကာလနတ်ဒေဝီအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ညနေပိုင်း အချိန်ကာလကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော သာယနကာလ နတ်ဒေဝီအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း

(၁၁) မြို့တော်အနံ့အပြားကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော မြို့တော်ရှင်၊ ရွာတော်အနံ့အပြားကို စောင့်ရှောက်၍နေကြကုန်သော ရွာတော်ရှင်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း

(၁၂) အကျွန်ုပ်၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလားတောင့်တ၍နေကြကုန်သော ဟိတကာမနတ်ဒေဝီအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း...

(ပွားဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်၌ အာရုံထိရောက်မှုရှိအောင် ဂရုစိုက်၍ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ပွားများပါ။)

မေတ္တံ ဘာဝေထသာဓေဝီ

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုဇွန်တောင် ရွှေကျင်ကျောင်းတိုက် အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုဏ သပြေကန်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝိသေဠာဘိဝံသ၏ မေတ္တာပွားပုံလင်္ကာများ

(၁) အိမ်သူ အိမ်သား၊ ထိုလူများနှင့် မြို့သူမြို့သား၊ အများလူတို့၊ အေးကြူလန်းကာ၊ လွန်ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ

ကြပါစေ။

(၂) အာစရိယံ၊ မိဘနှစ်ထွေ၊ တို့မျိုးဆွေနှင့်၊ မိတ်ဆွေထိုထိုတို့ကို စောင့်မစောင့်ရှောက်ကြသူ၊ လူမှန်သမျှ ခုက္ခကင်းကွာ၊ လွန်ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

(၃) တို့မြို့ရွာက၊ သံယာတော်တို့၊ ရှင်ပျော်လန်းကာ၊ လွန်ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

(၄) ကိုယ်စောင့်၊ အိမ်စောင့်၊ မြို့ရွာစောင့်နှင့်၊ ကျောင်းစောင့်အမျိုးမျိုး ဘုမ္မစိုပြင်၊ ရုက္ခစိုးတစ်ဖြာ၊ အာကာသဠ၊ နတ်ဒေဝီတို့ သုခပြီးကာ၊ လာဘ်တိုးကာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

(၅) မိုးလေမုန်ဖြာ၊ ကေန်ပွားလျက်၊ စပါးဆန်ရေ အထွေထွေနှင့်၊ ရွှေငွေရတနာ၊ ပေါများကာဖြင့်၊ မြန်မာပြည်ဖွား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့ (ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသား၊ သတ္တဝါများတို့) စီးပွားဖြိုးကာ၊ လာဘ်တိုးကာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

(၆) သူတော်တရား လွန်ထွားကာလျက်၊ အမှားခုစရိုက်၊ အခိုက်ကင်းကွာ၊ ပြည်မြန်မာ(ဤကမ္ဘာ) သာယာချမ်းမြေ့စေသော်။

(၇) တစ်ဦးတစ်ဦး ချစ်ကြည်နူးလျက်၊ ရှင်မြူးဝမ်းသာ၊ လက်တွဲကာဖြင့် သာသနာ့အကျိုး၊ လောကကျိုး၊ သယ်ပိုးနိုင်ကြပါစေ။

တို့ရဲ့မေတ္တာ၊ ရိုက်အဝါကြောင့်၊ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၊ တစ်ကြီးသုံးဖြာ၊ ကျော်လွှားကာဖြင့်၊ ကမ္ဘာသူများ၊ ကမ္ဘာသားတို့ ချမ်းသာပါစေ၊ အေးရေဆွတ်ဖြန်း၊ 'ဃာတည်း။

(သပြေကန်တရားပေါင်းချုပ်)

မိန်းမသာနည်း၍ ယောက်ျားသားများသော အိမ်ဟူသမျှ မီးအုပ်ဆောင်းဖြင့် - ခိုးသူတို့သည် ခိုးယူဖျက်ဆီးရန် ခက်ခဲကုန်သကဲ့သို့ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိကို ပွားများသော ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့ကျက်သောသူအား အမနဿတို့သည် ဖျက်ဆီးရန် မလွယ်ကူပေ။

(နိဒါနသံယုတ် ဩပမ္မဝဂ်ကုလသုတ်)

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု

ပဲခူးကျော်ကျော်

မှော်ဝင်သနပ်ခါး

မြမြလှိုင်

ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ ပုံပြင်နားထောင်တတ်သည့် အရွယ်တွင် မေမေပြောပြခဲ့သည့် ပုံပြင်မျိုးစုံတွင် စင်ဒရဲ ထားပုံပြင်ကို ပိုပြီးနှစ်ခြိုက် ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့သလို မရှိနိုင်အောင်ပင် အခါခါနားထောင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ပို၍ သဘောကျသည့်က စင်ဒရဲလားမင်းသမီးလေးကို ကွဲသဘင် သို့သွားနိုင်အောင် ဘဝပြောင်းပေးသည့် နတ်သမီးကိုင် သော မှော်နှင့်တံ(လိုတရဆေးကြိမ်လုံး)တို့ဖြစ်သည်။ ထိုမှော်နှင့် တံလေးသည် လိုအပ်သလို ပြောင်းလဲပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေအား လှပအောင် အဝတ်အစား အဆင်တန်ဆာတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်သလို ပြောင်းလဲဖန်ဆင်းပေးနိုင်သည်။

ထိုအတူ မြန်မာမိန်းကလေးတို့အတွက် သနပ်ခါးသည် လှပရေးရာအပြာပြာကို လိုအပ်သလို ပြုပြင်ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။ သနပ်ခါးသည် အဆင့်အတန်းမရှိသော မြန်မာ့ ခင်ခြင် ရတနာစစ်စစ်ဖြစ်သည်။ ပင်ကိုအမွှေးရနံ့ရှိသည်။ အကြမ်းအားဖြင့် သိထားကြသည်မှာ သနပ်ခါးလိမ်းခြင်းဖြင့် အသား အရေအေးပြီး အသွေးအရောင်ကို စိုပြည်စေသည်ကို သိကြသည်။ အမှန်တော့ သနပ်ခါးသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် ထွန်းမာရေးအထောက်အကူပြု အမြစ်၊ အရွက်၊ ပင်စည်၊ အသီးအစေ့အားလုံးတို့သည် အသုံးဝင်သော အပင်ထွက် ဖြည့်အားလုံးဖြစ်သည်။ ထူးခြားမှုမှာ သနပ်ခါးကို ပြည်ပနိုင်ငံများတွင် အလှအပမူနံ့ခြယ်သမှုတွင် အသုံးချပစ္စည်းဖြင့် အသုံးပြုလေ့မရှိ။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တည်သာလျှင် မျက်နှာ ထိုလိမ်းကျခြင်း၊ ဆေးဖက်ဝင်အောင် အသုံးပြုခြင်းများရှိကြသည်။

မြန်မာ့ဆေးကျမ်းအရ သနပ်ခါးသည် ပူသည်။ သွေး ထိုကြွစေသည်။ ငန်း မန်းဝင်ခြင်းကိုနိုင်သည်။ အပူနု၊ အအေး နှုတ်လည်းနိုင်သည်။

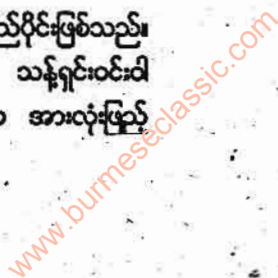
သနပ်ခါး တစ်ပင်လုံးသည် မှော်ဝင်နှင်တံလေးလိုပင်

လိုရာကိုသုံးနိုင်သည်။ မြန်မာဝေါဟာရ သနပ်ခါးသည် မွေးစား အမည်မဟုတ်ပေ။ မြန်မာသစ်စစ်ဖြစ်သည်။ ပါဠိဘာသာဖြင့် အချို့သော ဝေါဟာရအဘိဓာန်တွင် တဂ္ဂရဟု ဘာသာပြန်သည်။ သို့ရာတွင် တောင်လေပ် (Tabernaemontana coronaria) ဟူ၍လည်း ပြန်ဆိုထားသည်။

ထို့ကြောင့် သနပ်ခါးကို ဟိန္ဒူ သက္ကတ၊ ပါဠိဘာသာဖြင့် အတိအကျ ဝေါဟာရမရှိကြောင်း ထင်ရှား၍ သနပ်ခါးသည် မြန်မာမှုစစ်စစ်သာဖြစ်သည်။ အချို့သော မြန်မာ့ သမားတော်တို့က သနပ်ခါးသည် သန-န-ခါမှ ဆင်းသက်လာသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ခန္ဓာကိုယ်မှ အညစ်အကြေးတို့ကို ပယ်ရှားစေခြင်း (သနစေခြင်း)မှ ခါထုတ်သလို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေအောင်ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြစ်၍ သနပ်ခါးဟုဆိုကြသည်။

နံ့သာဆယ်ပါး ဂွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော သနပ်ခါးသည် ရှောက်မျိုးရင်းဖြစ်သည်။ ရုက္ခဗေဒ (Botany) အမည်မှာ (Limonia acidissima Linn) ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်လို (Chiness Boxtree)ဟုခေါ်သည်။ မှော်နှင့်စွဲလေးသည် လိုရာကို ဖန်ဆင်းဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သလို သနပ်ခါးသည်လည်း မိန်းမလှလေးတို့ လှချင်စရာ အရာမှန်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည်။ သနပ်ခါးပင်သည် အရွက်၊ အသီး၊ ပင်စည်၊ အမြစ်ကအစ အသုံးဝင်သည်။ နံ့သာမျိုးထဲတွင် ပါဝင်သောကြောင့် သိပ္ပံနည်းပညာစနစ်ဖြင့် ပါဝင်သောဓာတ်ကို လေ့ ဟသောအခါ ကူမာရင်(Coumarin) အဓိကဓာတ် ပါဝင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

သနပ်ခါးကို အမှန်တကယ် နှစ်ခြိုက်သူတို့သည် သနပ်ခါးကောင်းကောင်းကို ရွေးချယ်ကာဝယ်၍ လိမ်းကြသည်။ သနပ်ခါးကောင်းကောင်း အပွေးအခေါက်ကောင်းကောင်း ဆိုသည်မှာ သနပ်ခါးပင်၏ ပင်စည်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသားအရေ လှပကြည်လင် သန့်ရှင်းဝင်းငါ အလှပဝေး ဖြစ်ချင်သူတို့သည် ပင်စည်က အားလုံးဖြည့်

ဆည်းပေးပါသည်။

(၁) သနပ်ခါးကိုသွေးပြီး တစ်ကိုယ်လုံးလိမ်းပေးပါက ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှာရှိသော မမြင်ရသော အညစ် အကြေး အနီတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်၏ အပြင်ဘက်သို့ သနပ်ခါးလိမ်းလိုက် သည်တွင် သနပ်ခါး၏ စုပ်ယူခွင့်ပေးပြီး ခွေးမနေ အပူအပုပ် တို့ ထွက်စေပါသည်။

(၂) မြန်မာမိန်းကလေးတို့သည် နေ့စဉ်အချိန်မှန်မှန် သနပ်ခါးကို မှန်မှန်လိမ်းပါက တင်းတိမ်၊ မှည့်ခြောက်နှင့် အဆီပြန်ခြင်းမှ ကင်းဝေးပြီး အသားအရေအေးမြကာ နေ လောင်ခံခြင်းမှ ကာကွယ်စေပြီး ခွေးတစ်စုံနှင့် အသားရောင် ကို စိုပြည်စေပါသည်။

(၃) ဝက်ခြံ မှည့်ခြောက်၊ မိတ် စသော အဖုအပိပ် များရှိလျှင်လည်း သနပ်ခါးလှမ်းခြင်းဖြင့် ကာကွယ်ပေးပါသည်။

(၄) အမာရွတ်၊ ကျောက်ပေါက်မာသဲ့သို့ရှိသူများပင် သနပ်ခါးကို မှန်မှန် မပြတ်လိမ်းပါက အနာရွတ်တို့သည် မှေးမှိန်ကာသွားလေသည်။ ယားနာဝဲကြောင့် အနာရွတ်ရှိ သူတို့သည်လည်း သနပ်ခါးကို မှန်မှန်သေသေချာချာ လိမ်း ပါက ပျောက်ကင်းပါသည်။

(၅) နှလုံးမကောင်း၍ လေကြောင့် အမူးအဖော် ရှိလျှင်လည်း သနပ်ခါးရနံ့သည် ထိုရောဂါဝေဒနာတို့ကို သက် သာစေပါသည်။ သနပ်ခါးကို ပါးကွက်ကွက်ကာ ပါးနှစ်ဖက် တွင် လိမ်းခြယ်သူသည် အလှပပျက်တဲ့ အသားအရေ ဖြူ ညက်ကာ အလှတက်လာပါသည်။ သနပ်ခါးတုံးသည် အမွှေး အခေါက်ကုန်သော်လည်း အတွင်းသား အနစ်သားကိုပင် သွေး လိမ်းပါက အသားအရေ ပိုပိုချောမွတ်လာပါသည်။

သနပ်ခါးပင်၏ အရွက်သည်လည်း ဆေးဘက်ဝင်ပါ သည်။ ဝက်ရူးပြန်ရောဂါအတွက် အရွက်သည် ဆေးဖော်စပ် လိုရသည်။ အနာကြီးရောဂါဝေဒနာ စဖြစ်သူတို့သည် သနပ် ခါးရွက်ကို ပြတ်ပြီး ရေချိုးကာ ခွေးအောင်းပေးလျှင် ရောဂါမှ သက်သာပါသည်။ အရွက်ပြုတ်ရည်ကို ဆားခပ်ပြီး ပူပူ သောက်လျှင် ငှက်ဖျားထ၍ ချမ်းတုန်သည့်ဝေဒနာကို ကာ ကွယ်ပေးသည်။ အရွက်ကို အခြောက်လှန်းပြီး အမှုန့်ကြိတ် ကာ ရေနှင့်သောက်လျှင် အဖောအရောင်၊ ကိုယ်တွင်းအပူ နှာရောဂါမှန်သမျှကို ကာကွယ်ပေးသည်။

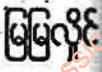
သနပ်ခါးအသီးသည်လည်း ဆေးဖော်စပ်ရာတွင် အသုံးပြုကြသည်။ အဆိပ်ပြေဆေး ခွန်အားတို့ဆေး ကျောက် ရောဂါကာကွယ်ဆေးတို့တွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။

သနပ်ခါးပင်ရင်း၏ သနပ်ခါးအမြစ်သည်လည်း နန္ဒင်း မှန်နှင့်ရောပြီး သွေးကာ သောက်လျှင်သောက်၊ လိမ်းလျှင်လိမ်း ပါက သွေးသားကြည်လင်ကာ အသားအရေလှလေသည်။ ဆားနှင့် ရောလိမ်းပါက ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အညောင်းအညာ ပြေစေသည်။ ကလေးများ အအေးမိ အစားများလျှင် ကွမ်း ရွက်စိမ်းရေနှင့်ရောပြီး တိုက်ရသည်။

သနပ်ခါးအမြစ်ကို နေ့စဉ်မှန်မှန် လိမ်းပေးလျှင်လည်း အသားအရေသည် ချောမွေ့ကာ ကြည်လင်လာပါသည်။ မြန်မာ့ဆေးပညာရှုထောင့်က ကြည့်လျှင် သနပ်ခါးသည် ခါးသောအရသာရှိ၍ အံ့ရေထူး အရေပြားကို အားဖြည့်သည်။ ဖန်သောအရသာကြောင့်လည်း အသားအရေကို လှပစေ သည်။ သနပ်ခါးသည် အသားအရေကို စိုပြည်စေ၍ ခန္ဓာ ကိုယ်တွင် သနပ်ခါးလူးထားပါက ထွက်လာသောခွေးသည် နံစောခြင်းမရှိ။ သနပ်ခါးနဲ့ တသင်သင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အနံ့ဆိုး သက်ရောက်မှုမရှိပေ။ ထို့ ကြောင့်ပင် သနပ်ခါးရနံ့နှင့် သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း အလှတို့အား ရှေးစာဆိုတို့က ဤသို့ ခြယ်ဖွန်းခဲ့သည်။ သနပ်ခါးတစ်ပင်လုံးသည် မိန်းမသားတို့ အတွက် မှော်ဝင်နှင်တံလေးပမာ လိုရာကို အလှဆင် ခြယ် သနိုင်အောင် ပြုလုပ်သုံးစွဲ၍ရပါသည်။

“ရွှေနံ့သာခေါက်ကိုလ ကျောက်ပျဉ်ထက်အသာတင် ခန်းခွင်ကသွေး၊ လိမ်းပယ်လိုကြ၊ မှန်ယူခဲ့ ဆံတိုလေးရယ်၊ ပိန်းရိုက်စို့လေး၊ နံ့သာရည်မတော်လို့ ချော်ကာဖိတ်တယ် ကျောင်းထိပ်ကမွှေး”

သနပ်ခါးရနံ့ မည်မျှမွှေးသည်ကို သာဓကပြုရာတွင် ကျောက်ပျဉ်မှာတင်ကာ သွေးရင်းက မတော်တဆ သနပ် ခါးရည်ဖိတ်သွားတောင် အလှမ်းဝေးသည့် ရွာကျောင်းထိပ်က ပင် အမွှေးရနံ့ကို ရသည်ဟု စာဆိုရှင်က ထူးကဲစွာ စပ်ဆို ထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပုည ကုသလ

မောင်မိုးဦး

ဒါနဆိုသည်မှာ စွန့်လွှတ်ခြင်း စေတနာကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သလို မိမိ ပစ္စည်း၊ မိမိဥစ္စာဟု တပ်မက်တွယ်တာ တတ်သော တဏှာလောဘကို ဖျက် ဆီးပစ်သည့် လက်နက်ကောင်းတစ်ခု လည်းဖြစ်သည်။ ဒါနတွင် “စေတနာ ဒါန” နှင့် “ဝတ္ထုဒါန” ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ စေတနာဒါနဆိုသည်မှာ လှူချင်ပေးချင် ကမ်းချင်သောစိတ်ဖြစ်ပြီး ဝတ္ထုဒါနဆို သည်မှာ လှူစရာ၊ ပေးစရာဝတ္ထုပစ္စည်း များကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လှူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ စသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာမှန်သမျှ ပေးစွမ်း နိုင်သည်မှာ “ဒါန” ပင်ဖြစ်သည်ဟု “ဓမ္မ ဝိယာဓရာတော်” က မိန့်ဆိုခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများ၏

ရင်ထဲတွင် ကိုယ်ချင်းစာစိတ်နှင့် စာနာ စိတ်များရှိ၏။ ထိုစိတ်များ၏ လှုံ့ဆော်မှု ကြောင့် ကူညီချင်စိတ်များ ပေါ်လာခဲ့၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အကူ အညီ ပေးလိုက်ရသောကြောင့် အကူ အညီတောင်းခံသူ၏ရင်ထဲတွင် ကြည် နူးမှုများဖြစ်ပေါ်သွားပါက အကူအညီ ပေးသူသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတစ်ခု ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့လူမျိုး များ၏ အသုံးအနှုန်းများထဲတွင် နှုတ်၏ စောင်မခြင်း၊ လက်၏စောင်မခြင်းဆို သည့်စကားများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဝတ်အထည်လိုနေသူကို အဝတ်အထည်ပေးလိုက်ခြင်းသည် လှူ လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းပြောရ

လျှင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလိုက်ခြင်း သာ ဖြစ်သည်။ ထိုအတူ မသွားတတ်၊ မလာတတ်ဖြစ်နေသူတစ်ယောက်ကို သူသွားချင်သည့်နေရာသို့ လိုက်ပို့ခြင်း၊ လမ်းညွှန်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း အကူအညီပေးသည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု များပင် ဖြစ်သည်။

အဝတ်အထည် ပေးခြင်းတွင် ဝတ္ထုပစ္စည်း(အထည်)ပါသည်။ လိုက်ပို့ လမ်းညွှန်ခြင်းတွင် ကိုင်တွယ်စရာဝတ္ထု ပစ္စည်းမပါပေ။ သို့သော် စိတ်ကောင်း လေးထားပြီး စိတ်သန့်သန့်လေးနှင့် ကူညီမည်ဆိုပါက ဝတ္ထုပစ္စည်းပါသည် ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြုခြင်းနှင့်အတူ ကြည်နူးပီတိ ဖြစ်ရခြင်းက အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓ၏စကားကို နားထောင်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သော ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် လူနစ်ယောက်အိမ်ထောင်ကျလျှင် သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းသည်။ အိမ်သစ်တက်လျှင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်သည်။ မွေးနေ့မှာလည်း ဒါနပြုသည်။ ထို့ပြင် ကထိန်သင်္ကန်း၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလုပ်ကြသည်။ မည်သည့်ခေါင်းစဉ်မှတစ်စရာမရှိလျှင်လည်း သဒ္ဓါဆွမ်းအဖြစ် ရဟန်းသံဃာတော်များကို ကပ်လှူပြီး ကုသိုလ်ယူကြသော လူမျိုးများဖြစ်သည်။

မကြာသေးခင်က သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးလေးတစ်ယောက်၏ မင်္ဂလာပွဲကို နိုင်ငံတကာအဆင့်မီ ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ပြုလုပ်သည်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများကို ညော်ခဲကျွေးမွေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ငွေများစွာ ကုန်သည်။ ကျွန်တော်အနေနှင့် ဂန္ဓနယ်မဂ္ဂဝင်းစာမုက်နာများပေါ်မှ ထိုသတင်းကိုဖတ်ပြီး ပီတိဖြစ်ရသည်။ သို့သော် ကုန်ကျငွေများကို အမှန်တကယ်လိုအပ်နေသော နေရာများသို့ လှူဒါန်းလိုက်လျှင် မည်မျှအကျိုးရှိလိုက်မလဲဟု ကျွန်တော်တွေးကြည့်နေမိသည်။ ဥပမာ . . . နာရေးကူညီမှုအသင်း၊ မျက်မမြင်ကျောင်း၊ ဆွဲအနားမကြားကျောင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများကို ကျွေးမွေးခြင်းသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုဖြစ်သလို အမှန်တကယ်လိုအပ်နေသော နေရာများသို့လှူဒါန်းခြင်းသည်လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အဓိပ္ပာယ်ရှိခြင်းနှင့်

အကျိုးသက်ရောက်မှုကတော့ မတူညီနိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . . . မင်္ဂလာပွဲကုန်ကျငွေအစား။ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများသို့ လှူဒါန်းခြင်းက ပိုပြီးမွန်မြတ်သော အလှူဒါနဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သင်္ကန်းများ၊ ဝါဆိုအပြည့်ရှိနေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ နောက်ထပ်သင်္ကန်းလှူမည့်အစား သင်္ကန်းမပြည့်စုံသော ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ (တစ်စုံဖြစ်စေ၊ နှစ်စုံဖြစ်စေ) မိမိတတ်နိုင်သလောက် လှူဒါန်းခြင်းသည် ပိုပြီး အဓိပ္ပာယ်ရှိမည်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ သို့သော် အချို့က ဖိတ်စာကောင်းကောင်းရိုက်၊ လက်ကိုင်ဖုန်းတကားကားနှင့် ပြည့်စုံသောနေရာမှာ ရေများရာ မိုးရွာနေဆဲဖြစ်သည်။ ထိုအလှူပွဲများကိုတွေ့တိုင်း ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး မိန့်ကြားခဲ့သော “ရက်ရောစွာလှူဒါန်းပါ။ သို့သော် ပြဿနာမဖြစ်ပါစေနှင့်” ဆိုသောစကားကို သတိရနေမိသည်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတာချင်း အတူတူ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စိတ်ကူးခြင်း မတူညီကြပေ။ ထိုကဲ့သို့ မတူညီခြင်းကြောင့် မြင်ရ ကြားရသည် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုအတူ၊ အပါးလည်း မတူညီကြပေ။ (မင်္ဂလာပွဲကုန်ကျစရိတ်ကို လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့သို့ လှူလိုက်သည့်သတင်းမျိုးဆိုလျှင် မုဒိတာပွားရသလို သာဓုလည်းခေါ်ရသည်။)

လိုင်းကားပေါ်တွင် မိမိရလာ

သောနေရာကို သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးအား နေရာထပေးခြင်းသည် စွန့်လွှတ်ခြင်း (သို့) ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ မကြာခင်တစ်ရက်က ကျွန်တော်အလုပ်သို့အလာလိုင်းကားတစ်စီးကိုစီးခဲ့သည်။ နံနက်ပိုင်းဆွမ်းခံကြွချိန်မို့ သံဃာတော်များရပ်နေသောမှတ်တိုင်များတွင် ယဉ်မောင်းက ရပ်မပေးပါ။ (သံဃာတော်များထံ ယာဉ်စီးခမရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။)

သို့သော် နောက်တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်စီးလာသောကားမှာ သံဃာတော်များရှိသည့် မှတ်တိုင်တိုင်းမှာ အသေအချာရပ်ပေးသလို ယာဉ်နောက်လိုက်ကလည်း ရိုရိုသေသေ ပြောဆိုသည်။ ကျွန်တော် ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ပြီး ကြည်နူးမိသည်။ ယာဉ်မောင်းနှင့် ယာဉ်နောက်လိုက်သည် မည်သည့်ဝတ္ထုပစ္စည်းမျှ လောင်းမလှူလိုက်သော်လည်း သူတို့၏ “စေတနာဓါန”ပါသော အပြုအမူကို သာဓုခေါ်မိသည်။

ထို့ပြင် ငွေအရင်းအနှီးများစွာ စိုက်ထုတ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ လှူဒါန်းသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတစ်ခုကို ကျွန်တော်မကြာသေးသော ကာလတစ်ခုက ကြုံခဲ့ရ၏။ အလှူရှင်က ကျွန်တော် မိတ်ဆွေဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ့ဆန္ဒက ချီတဲသောဘုန်းကြီးကျောင်းလေးမှာ ကထိန်သင်္ကန်းကပ်ချင်သည်။ နွမ်းပါးသော၊ မိဘမစုံသော ကျောင်းသားလေးများကို ရှင်ပြုပေးချင်သည်။ စာအုပ်နှင့် စာရေးကိရိယာ အသုံးအဆောင် ဝေငှလှူဒါန်းချင်သည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို အဝတ်အထည်နှင့် ဆေးဝါးလှူဒါန်းချင်သည်။ သို့သော် သူ

သူ့ကို ဂျာနယ်၊ မော်ဒယ်နှင့် စုပါမက်
ဆယ်များပေါသော ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ
အထောင်အထည်မဟော်ခဲ့ပေ။

သူက သူ၏ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို
ဆီရောက်စေချင်သလို အဓိပ္ပာယ်လည်း
နီးဆောင်သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့ခံမိတ်
ဆွတ်စ်ယောက်၏ အကူအညီဖြင့်
သူ့ဆရာကမ်းဖူးသော၊ သူနှင့်မည်သို့မှ
ဆတ်သက်မှုမရှိသော ကျောက်ပန်း
ထောင်နှင့် ညောင်ဦးကြားရှိ ဆင်းရဲနွမ်း
ဖျား ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးစနစ်
နီးသော ညောင်ပင်သာ ကျေးရွာလေး
သို့သွားကာ သူ့ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း
သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့လေသည်။

သို့သော် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
နှင့် တွေးရွာရှိ ဆရာ၊ ဆရာမ၊ ကျောင်း
သား၊ ကျောင်းသူအားလုံး အလှူရှင်၏
အမည်ကိုပင် မသိခဲ့ကြပေ။ (ထိုခရီး
စဉ်လေးတွင် ကျွန်တော်လည်းလိုက်ပါ
ခဲ့သည်။)

ထိုနေ့က ညောင်ပင်သာကျေး
ရွာလေးမှာ ကထိန်သင်္ကန်းကပ်သည်။
ကျောင်းသားလေးများကို ရှင်ပြုပေး
သည်။ စာရေးကိရိယာဝေငှသည်။ သက်
ကြီးရွယ်အိုများကို ငွေ၊ ဆေးဝါးနှင့်
အသုံးအဆောင်လှူသည်။ နောက်ဆုံး
အစီအစဉ်လေးက ကြည့်နူးစရာ၊ ပီတိ
ဖြစ်စရာပင်။ ရွာထဲမှ ရွာသူ၊ ရွာသား
အားလုံးကို ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေး
သီးခြားတန်းစီစေကာ အဝတ်အထည်
များကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းသော အစီ
အစဉ်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်အနေနှင့်
မိမိကိုယ်တိုင် ငွေကြေးစိုက်ထုတ်ပြီး
လှူဒါန်းနိုင်သော်လည်း တတ်နိုင်သည့်

လူက အမှန်တကယ် လိုအပ်နေသော
နေရာများသို့ စိတ်သန့်သန့်လေးနှင့်
အလှူဒါန်းပြုပေးခဲ့သောကြောင့် သာဓု
ခေါ်ရသလို ထိုခရီးစဉ်၊ ထိုအလှူ
အတွက် ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ပါဝင်ခွင့်
ရသောကြောင့် မုဒိတာပွားရလေသည်။

ထို့ပြင် ကျွန်တော်ဘဝတွင် ဝတ္ထု
ပစ္စည်းမပါဘဲ တစ်စုံတစ်ယောက်၏
အကူအညီပေးခြင်းကြောင့် ကြည်နူး
ပီတိဖြစ်ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကလေး
တစ်ခုရှိခဲ့ဖူးသည်။ ကျွန်တော်က ရသ
စာပေကို စိတ်ဝင်စားသည်။ ထို့ကြောင့်
ဝတ္ထုနှင့် ဆောင်းပါးလေးများရေးပြီး
အယ်ဒီတာစားပွဲကို ရိုးရိုးသားသားဖြတ်
သန်းခဲ့သည်။

သည်လိုနှင့် စာရေးသက် ကြာ
လာသောအခါ မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်များတွင်
ကလောင်နာမည်နှစ်မျိုးနှင့် ရေးသော
ကျွန်တော်စာမူလေးများ စာမျက်နှာပေါ်
သို့ ခပ်စိပ်စိပ်ရောက်လာခဲ့၏။ စာရေး
ခါစက စာမူအတွက် ရည်ရွယ်ပြီးရေး
ခဲ့ခြင်း မဟုတ်သော်လည်း မကြာခဏ
ရလာသော စာမူလေးများက မိသားစု
မီးဖိုချောင်၏ ကွက်လပ်အငယ်စားလေး
များကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်လာသော
အခါ ပုထုဇဉ်ပီပီ စာမူလေးများကို
မျှော်လင့်မိလေသည်။

တစ်ရက် . . . ဂျာနယ်ဆိုင်တွင်
ပလတ်စတစ်အိတ်နှင့် ထည့်ထားသော
ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို လှန်ကြည့်ချင်
သည်။ သို့သော် အားနာသဖြင့် ယူ
မကြည့်ဖြစ်ပေ။ နောက်တစ်ဆိုင်တွင်
ဆိုင်ရှင်အား လှန်ကြည့်ခွင့်တောင်း

လိုက်သည်။ သူကလည်း ခွင့်ပြုသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်စာမူပါကြောင်း
သိရပြီး ဂျာနယ်တိုက်သို့သွားကာ စာ
မူခထုတ်ခွင့်ရလေသည်။

ထိုအတူ ကျွန်တော် အတွေးတစ်
ခုရလိုက်၏။ တကယ်တော့ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုဆိုသည်မှာ ဝတ္ထုပစ္စည်းပါ
သည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ အမှန်
တကယ်လိုအပ်သော ကိစ္စကို စိတ်သန့်
သန့်လေးနှင့် အကူအညီပေးခြင်းသည်
လည်း ဝန်ဆောင်မှုကုသိုလ်ပင် ဖြစ်
သည်။ ကျွန်တော်တင်ပြခဲ့သလို အဝတ်
အထည်ပေးလှူခြင်း၊ လမ်းညွှန်ပေးခြင်း၊
ကထိန်သင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီး
ရဟန်းကို ယာဉ်ဖြင့်ပို့ဆောင်ပေးခြင်း၊
ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးခြင်း၊ တစ်စုံတစ်
ယောက် စိတ်ချမ်းသာရေးအတွက်
ဂျာနယ်လှန်ကြည့်ခွင့်ပေးခြင်း စသည်
တို့သည် ဒါနပင်ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားရှင်ဟောကြားခဲ့သော တရား
တော်များမှာ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ နိကာယ်
ငါးရပ်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်းရှစ်သောင်းလေး
ထောင် များပြားလှပါသည်။ သို့သော်
ထိုတရားတော်အားလုံး၏ အနှစ်ချုပ်မှာ
“မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊
ဖြူအောင်စိတ်ကိုထား” ဆိုသော အချက်
သုံးချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်
တော်တို့အားလုံး မုဒ္ဒ၏ အဆုံးအမ
အတိုင်း ကောင်းတာကိုလုပ်၊ မကောင်း
တာကိုပယ်ပြီး၊ စိတ်ကို ဖြူဖြူစင်စင်
ထားဖို့ အထူးလိုအပ်လှပေသည်။

မောင်မိုးဦး

မီးတောက်တောက်လျှောက်

မော်တင် သိန်းဇော်

“မှတ်ဆိတ်ကို ပျားစွဲ”ဟူသော လောကနီတိဩဝါဒစကားလာများအရ ပျားက မှတ်ဆိတ်ကို အလိုအလျောက် အခန့်သင့်စွာ အပိုင်အနိုင် အသေအချာ မျှ လာရောက်စွဲကပ်ပေးလာသော်လည်း အချိန်မတန်သေး၍ ရိပ်စားမိခြင်းမရှိ၍ သဘောပေါက်နားလည်တတ်သိခြင်း မရှိသေး၍ ရိုးသားဖြောင့်မတ် တည်ကြည်လွန်း၍ မထိုက်၍ အခန့်မသင့် လွန်း၍ အစရှိသည့် အကြောင်းခြင်း

ရာ၊ ဝိသေသ၊ အခြေအနေတို့ကြောင့် လာရောက်စွဲကပ်သော ပျားကို အသုံး မချမ်း တန်ဖိုးမထူး၊ အလေးမထားမိ လိုက်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ထူး၊ သူတော်စင်တို့က လက်ဝယ် အရောက်ပင် သိဒ္ဓိဝင်ရာ၊ ဝတ္ထုပစ္စည်း၊ အဆောင်ပစ္စည်း၊ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့ စမ၊ ပုတီး၊ ဆေးဝါး၊ ဓာတ်လုံး၊ သင်္ချာဏာန်း၊ နိမိတ်ပုံတို့ကို ထာရောက်၍ချီးမြှင့်သော် လည်း လက်မခံ၊ မယူလိုက်မိ၍ ယူကုန်

မရ နှမြော့တာသဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဖြစ်အင် ထူးအချို့ ရှိတတ်ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ သူတော်စင်၊ ဝိဇ္ဇာရေးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သူ က ပုဂ္ဂိုလ်ငယ်လေးတစ်ဦးကို လက် ဝယ်အရောက်ပင် သိဒ္ဓိပေါက် တန်ဖိုး ကြီးဝတ္ထုပစ္စည်းဆန်းတစ်ခုကို မရမနေ ကျားကုတ်ကျားခဲ မစသည့်သဘောနှင့် အတန်တန်မျှ ချီးမြှင့်ပေးအပ်သော် လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ငယ်လေးက သီလ ပြည့်ဝမှုတို့နှင့် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါမျှ

အသေအလဲ ခါးခါးသီးသီးမျှ ငြင်းဆိုဖယ်
ရှာသိလိုက်၍ အဖိုးကြီးထိုက်လှသော
သိန္နိပေါက် ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ခုကို မရ
ထိုက်ရသည့် ဂန္တီရဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ရပ်
ဆန်တစ်ရပ်ကား...။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀ နီး
ဒီဆန်က ဖြစ်ခဲ့ရာ လတစ်လ၏ လက်
ထွန်းနှောင်းမိုးတွေ တဖွဲဖွဲကလေး ရွာ
နေသောတစ်နေ့ ဈေးကွဲစအချိန် နံနက်
၁၀:၃၀ နာရီအချိန်၌ ဖြစ်သည်။ ထို
အခိုက်၌ ဈေးဝယ်၊ ဈေးရောင်းသူတွေ
ပြတ်လပ်ကုန်စင် ရှင်းလင်းစအချိန်
ထည်းဖြစ်၊ အချို့ဈေးဆိုင်ရှိ ရောင်းသူ
တွေအနေနှင့်လည်း ထမင်းစားကြ၊
ဆတ္တနားနေလဲလျောင်းအနားယူ အသံ
တိတ်ချိန်လည်း ဖြစ်၍ ဈေးကြီးတစ်
ဈေးလုံးမှာ ပကတိမျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်နေလေသည်။ အသံလှူသူများ
တိတ်ဆိတ်ရှင်းလင်းနေလေသည်။

ထိုစဉ် ပရဆေးဝါး ဆေးမြစ်
ပစ္စည်း၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းစုံများ
ရောင်းချသည့် အထင်ကရ အဆင့်မြင့်
ဘယဆေးဆိုင်ကြီးရှေ့ဆီသို့ ရဟန်းအို
ကြီးတစ်ပါးသည် ကောက်ကာငင်ကာ
နှင့် ရုတ်ခြည်း ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ
ဗူး ကြွရောက်လာလေသည်။ ရုတ်ခြည်း
ဘွားခနဲဆိုသလို ရုတ်တရက် အမှတ်
မထင်မျှ ထူးဆန်းလှစွာ ကြွရောက်လာ
သည့် အသားတော်ကညီညီ။ အရွယ်
ထ မနိမ့်မမြင့်၊ ကိုယ်တော်အလုံး
အထည် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် ဟောင်းနွမ်း
ကြော့မွတ်ပြနေသည့် မည်းညစ်နေသော
သက်န်းတော်ကို ဝတ်ဆင်တော်မူထား

သော ဆန်းကြယ်သော ရဟန်းအိုကြီး
ကို ဆိုင်ထဲတွင်ထိုင်ကာ စုဝေး၍စကား
ပြောနေကြသော ကျောင်းသားလူငယ်
ကလေးတစ်စုတို့က အံ့ဩတမောနှင့်
လှမ်းကာ မော့ကြည့်ငေးကြည့်နေမိကြ
စဉ် ထိုရဟန်းအိုကြီးက ကျောင်းသား
လူငယ်ကလေးတစ်စုထဲက ရည်မွန်
သိမ်မွေ့လှသူလေးတစ်ဦးကို "ကဲ...
ဒကာလေးရေ ဒီဓာတ်လုံးကလေးကို
ဝယ်တော့" ဟု မိန့်ဆိုရင်း တရင်းတနီး
ပိုင်စိုးပိုင်နင်းဆိုသလို ကျောင်းသားလူ
ငယ်လေးလက်ထဲဆီသို့ ပစ္စည်းလေး
တစ်ခုကို အလျင်စလို အမောတကော
နှင့် အမြန်အဆန်မျှ လှမ်းကာထည့်
ပေးလေသည်။ အပြုံးကလေးဝင့်၍
ညင်သာလှစွာနှင့် မိန့်ဆိုလေသည်။
မိတ်ရင်းမိတ်ဟောင်းနယ် ဆက်ဆံပြုမူ
လေသည်။

ရဟန်းအိုကြီး လှမ်းထည့်ပေး
လာသော ပစ္စည်းကလေးကို ကျောင်း
သားလူငယ်လေးက အင်းမရ အမော
တကော အံ့ဩတမောနှင့် အမြန်
အဆန်ကြည့်လိုက်ရာ ဝင်းလဲ့တောက်
ပြောင်လှသည့် ဆီးစေ့ခနဲအရွယ်ရှိ
လုံးဝိုင်းစက်သော ဓာတ်လုံးကလေးတစ်
လုံး၊ ငွေရောင်ဓာတ်လုံးဖြစ်နေသည်ကို
အံ့ဩလှစွာနှင့် တွေ့မြင်ရလေသည်။
ကျောင်းသားလူငယ်လေးသည် သူ့နား
မလည်၊ မတုတ်ကျွမ်းသဖြင့် ဓာတ်လုံး
ကလေးကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်
မထင်မှတ်ဘဲ မြင်တွေ့လိုက်၍ ဖိတ်
ပျက်လက်ပျက် ညည်းညူမိ၊ မအီ
မသာဖြစ်သွားရှာပြီး ရဟန်းအိုကြီးကို

လက်အုပ်ကလေးချီ၍ အရှင်ဘုရား။
တပည့်တော်က ဓာတ်လုံးကိစ္စတွေကို
ကျွမ်းလည်းမကျွမ်း၊ နားလည်းမလည်၊
စိတ်လည်းမဝင်စားဘူး၊ လိုလည်းမလို
အပ်ဘူး၊ ဝယ်လည်းမဝယ်ချင်ဘူး၊ ခွင့်
လွှတ်ပါဘုရား" ဟု ရိုက်ချီချီသာစွာနှင့်
လျှောက်ထားငြင်းဆိုလေသည်။

ကျောင်းသားလူငယ်ကလေး၏
ကနဦးအစ တိကျပြတ်သားသော ငြင်း
ဆန်ရာ အဖြေလျှောက်ထားသံကို
မမျှော်လင့် မထင်မှတ်ထားဘဲ ကပ်ကာ
အပီအသမျှ ကြားလိုက်၍ ရဟန်းအို
ကြီးသည် အံ့ဩတုန်လှုပ် ဘာ မကျေ
မချမ်းဖြစ်မိပြီး ကျောင်းသားလူငယ်
လေးအား "ဟေ့... ဒကာငယ်လေး၊
ပြောရခက်လိုက်တာကွယ်၊ ဒီဓာတ်လုံး
က မင်းနဲ့ထိုက်တန်လို ဝါမှ အပင်ပန်း
တွေခံပြီး တကူးတကနဲ့ ဇာတ်ထဲ
အရောက်ပဲ လာထည့်ပေးရတာ၊ ဘာ
ပြီးရောင်းရတာကွ။ ဝယ်လိုက်ပါကွ။
မင်းမဝယ်လို့မဖြစ်ဘူး။ မင်းမဝယ်ရင်
ငါ မင်းနားက မသွားမဖယ်တော့ဘူး"
ဟု တင်းမာခက်ထန်သောအသံ၊ မျက်
နှာပေးအမူအသွင်တို့နှင့် ငေါက်ငမ်း
အရေးဆိုပြန်ပြီး ကျောင်းသားလူငယ်
လေးသက်ထဲဆီသို့ ဓာတ်လုံးကလေး
ကို အတင်းအဓမ္မမျှ ထပ်ကာထည့်ပေး
ပြန်လေသည်။

တစ်ဖန် ရဟန်းအိုကြီး၏ ဓာတ်
လုံးလေးကို အတင်းအဓမ္မမျှ တရကြမ်း
မယူမနေသဘောနှင့် ထပ်မံကာ တိုက်
တွန်းရောင်းချသံကို ကြားရပြန်၍
ကျောင်းသားလူငယ်လေးသည် ထပ်မံ

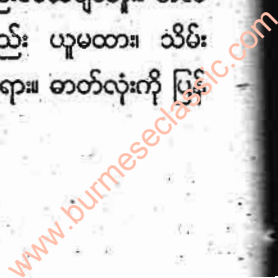

ကာ အထူးစိတ်အိုက် တုန်လှုပ်မိပြီး
 “အရှင်ဘုရား တကယ်ပါ။ တကယ်ကို
 ဒီဓာတ်လုံးကို မလိုချင်လို့ပါ။ စိတ်မရှိ
 ပါနဲ့။ ဒီလိုပြုတော်မူပါဘုရား။ မဝယ်
 ပေမယ့် အရှင်ဘုရားကို ငွေတစ်ထောင်
 လှူလိုက်ပါမယ်ဘုရား။ ကျေနပ်ခွင့်
 လွှတ်တော်မူပါဘုရား” ဟု တရိတသေ
 နှင့် တောင်းပန်လျှောက်ထားပြီး ရဟန်း
 အိုကြီးလက်တော်ဆီသို့ ငွေစက္ကူတစ်
 ထောင်တန်တစ်ရွက်ကို ကမန်းကတန်း
 ကပျာကယာပင် လှမ်းကာကပ်လှူပြန်
 လေသည်။ ထိုအပြုအမူနှင့် မြင်ကွင်း
 တို့ကြောင့် ရဟန်းအိုကြီးသည် ဓာတ်လုံး
 ကို ခါးသီးစွာငြင်းဆိုနေသော ကျောင်း
 သားလူငယ်လေးကို “ဒီဒကာလေး။
 မင်းလုံးဝကို သဘောမပေါက်သေးဘူး
 ထင်တယ်။ မင်းနဲ့ပဲ ထိုက်တန်လို့ ငါ
 မှာ လူမော၊ လေကုန်နဲ့ ဒုက္ခခံပြီး လာ
 ရောင်း၊ လာပေးအပ်ရတာ။ ဒီဓာတ်လုံး
 က သာမန်အညတရဓာတ်လုံးတစ်လုံး
 မဟုတ်ဘူးကွ။ ဒီလောက်တောင် ရှိလှ
 တာ။ ကဲ... ဒီမှာကြည့်၊ ငါပြမယ်” ဟု
 ဒေါသကြီး စိတ်တဆိုးနှင့် ဆူပူကြိမ်း
 မောင်း ငေါက်ငင် ကာ ပြောဆိုပြန်လေ
 သည်။ ပြီးသော် ရဟန်းအိုကြီးသည်
 သူ၏ရှေ့နား မျက်မြင်နားရှိ ကောင်တာ
 ပေါ်ဆီက ရွှေသင်္ကန်းကပ်ရာ ရွှေစက္ကူ
 စုတ်ကလေးတစ်ရွက်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆတ်
 ခနဲ လှမ်းကောက်ယူလိုက်ပြီး သူ၏
 လက်ထဲဆီက ဓာတ်လုံးကလေးနှင့်
 ထိုရွှေစက္ကူစုတ်ကလေးကို ပတ်လိုက်
 ပြီး ကောင်တာပေါ်ဆီသို့ ကမန်းကတန်း
 အမောတကောနှင့် အမြန်ပြန်ချလိုက်

လေသည်။ ဆိုင်ထဲရှိ ကျောင်းသားလူ
 ငယ်လေးအပေါင်းတို့က ကောင်တာ
 ပေါ်က ဓာတ်လုံးလေးပတ်ထားသော
 ရွှေစက္ကူကလေးကို စိတ်ဝင်တစားနှင့်
 စူးစိုက်ကာ ကြည့်ရှုနေစဉ်မှာပင် ထို
 ရွှေစက္ကူရွက်ကလေးက မီးထလောင်
 ကျွမ်း၍ ဟုန်းခနဲမျှ မီးထတောက်
 လောင်သလို ရွှေစက္ကူရွက်တစ်ပြင်လုံး
 မှာ ပြာများဖြစ်ကာ ပြာများတို့အလယ်
 တွင်ရှိသော ဓာတ်လုံးကလေးကိုသာ
 အံ့ဩဘာနန်း ပါးစပ်အဟောင်းသားတို့
 နှင့် မြင်ကြ၊ တွေ့ကြရလေသည်။
 ဓာတ်လုံးပတ်ထားသော ရွှေစက္ကူလိပ်
 ကလေးက မီးထတောက်ပြီး စက္ကူလိပ်
 က ပြာများဖြစ်ကာ ပြာပေါ်၌ ငွေရောင်
 ဝင်း ဓာတ်လုံးကလေးသာ ကျန်ရှိရ
 သော ဂမ္ဘီရဝင်ဖြစ်အင်ဆန်းနှင့် မြင်
 ကွင်းထူးကြီးကို မြင်တွေ့ခံစားကြရ၍
 အံ့ဩဘာနန်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်
 မှင်တက်မိသလို ဖြစ်နေကြရှာသော
 ဆိုင်ထဲရှိ ကျောင်းသားလူငယ်တစ်စုတို့
 အား ရဟန်းအိုကြီးဖြစ်သူက အောင်
 နိုင်သူအပြုံးမျိုးများနှင့် အပြုံးကလေး
 တစ်ချက် ဝင့်ကာ “ကဲ... ဒကာလေး
 ရေ မင်းမြင်ပြီနော်။ တွေ့ပြီနော်။ ထား
 ပါဦး။ မင်းမယုံ၊ စိတ်ထဲမကျသေးဘူး
 ထင်တယ်။ သေချာရအောင် တစ်ခါထပ်
 ပြီး ပြဦးမယ်ကွ။ ဒီမှာကြည့်လိုက်စမ်း
 ပါဦးကွာ” ဟု တိုးညှင်းစွာ ကပ်ပြောပြီး
 ကောင်တာပေါ်ရှိ သတင်းစာစက္ကူ
 ကလေးတစ်ရွက်နှင့် သူ၏ဓာတ်လုံးကို
 တစ်ခါပတ်လိုက်ပြီး ကောင်တာပေါ်ဆီ
 သို့ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ထပ်မံ၍

အသာအယာကလေး ချပြလိုက်လေ
 သည်။ ထိုသို့ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ်
 စမ်းပြလိုက်ရာတွင်လည်း ပထမ
 အကြိမ်ကဲ့သို့ပင် ဓာတ်လုံးပတ်ထား
 သော သတင်းစာ စာရွက်ကလေးမှာ
 မီးဟုန်းခနဲ ထတောက်ကာ စာရွက်
 ကလေးမှာ ပြာစုများဖြစ်သွားပြီး ပြာတို့
 အလယ်ဆီ၌ ငွေရောင်ဓာတ်လုံးကလေး
 သာ ကျန်ရှိနေသည်။ ထိုလူငယ်တို့က
 တအံ့တဩ တမေ့တမောနှင့် အဆန်း
 တကြယ်အဖြစ် ရင်ဖိုကြရ၊ မြင်တွေ့
 ခံစားကြရပြန်လေသည်။

ခဏမျှအကြာတွင် ရဟန်းအို
 ကြီးသည် ဒုတိယအကြိမ်တွင်လည်း
 မီးဟုန်းခနဲထတောက်ပြသည် သူ၏
 ဓာတ်လုံးကလေးကို အပြုံးကလေးဝင့်
 ၍ အားရကျေနပ် ဝင့်ကြားစွာနှင့်
 အသာအယာကလေး လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး
 ကျောင်းသားလူငယ်လေးအ “ကဲ...
 ဒကာလေးရာ၊ မငြင်းပါနဲ့တော့။ ဓာတ်
 လုံးစွမ်းပကား တန်ခိုးနဲ့ အာနိသင်ကို
 နှစ်ခါတိုင်အောင် တွေ့ပြီမဟုတ်လား။
 ကဲကွာ... မဝယ်ချင်ရင်လည်း အလ
 ကားပဲ ယူထားလိုက်ပါတော့နော်” ဟု
 အတင်း မဖြစ်မနေ ရှေ့ဆက်တိုး၍
 လျှော့ပေါ့၍ အတင်းအကျပ် နားသွင်း
 တောင်းဆိုပြန်လေသည်။ ရဟန်းအို
 ကြီး၏ စကားများအဆုံး၌ ကျောင်းသား
 လူငယ်ကလေးက ရဟန်းအိုကြီးအား
 “အရှင်ဘုရား မဖြစ်လို့ပါဘုရား။ ဓာတ်
 လုံးကို ဝယ်လည်းမဝယ်ချင်ဘူး။ အလ
 ကား အခမဲ့လည်း ယူမထား။ သိမ်း
 မထားချင်ဘူးဘုရား။ ဓာတ်လုံးကို ပြန်

သိမ်းပြီး တပည့်တော်လှူလိုက်သော
ဝတ္ထုငွေကို လက်ခံတော်မူလို့ လိုရာကို
သာ ပြန်ကြွတော်မူပါတော့ဘုရား” ဟု
အားတုံအားနာ မျက်နှာထား။ အသံအမူ
အရာတို့နှင့် တရိုတသေပင် လျှောက်
ထားပြန်လေသည်။ ထိုတစ်ကြိမ်တွင်
တော့ ရဟန်းအိုကြီးမှာ မည်သို့မျှ ထပ်
မံ၍ တစ်စုံတစ်ရာ တစ်လုံးတလေ၊
တစ်ပါဒမျှ ထပ်မဆိုတော့ဘဲ ကောင်
ငှာပေါ်က ပြာများပေကျနေသော ငွေ
ရောင်ဓာတ်လုံးကလေးကို ဆတ်ခနဲ
အမြန်အဆန်မျှ လှမ်းကောက်ယူလိုက်
တော့ကာ “ကဲ... ဒကာလေးရေ ရှိ
ပါစေတော့၊ ရှိပါစေတော့။ အလကား
တောင်မှ မယူချင်၊ လက်မခံချင်တော့
ဖတ်တာတော့ဘူး။ ကြွပါတော့မယ်၊
သွားတော့မယ်ကွယ်” ဟု စိတ်ပျက်
လက်ပျက်နှင့် သက်ပြင်းချကာ တဖွဖွ
မျှ ရေရွတ်ပြောဆိုရင်း ဆိုင်ကို ကျော
ခိုင်း၍ ဆတ်ခနဲရုတ်ခြည်းပင် ပြန်ကြွ
သွားတော့သည်။

ထိုဓာတ်လုံးကလေးနှင့်ဆိုင်ရာ
အဖြစ်အပျက်ဆန်းကလေးတစ်ရပ် ဖြစ်
အင်ထူး ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် နှစ်လခန့်
ဗုဒ္ဓအကြာ၌ ထူးဆန်းလှပေသော မမြင်
ဖူး မတွေးသည့် အမျိုးအနွယ်၊ အမည်
မသိရသည့် ရဟန်းအိုကြီးဖြစ်သူတစ်
ဦးက ငွေရောင်ရှိဓာတ်လုံး မီးထလောင်
ထတောက်ပြသည်။ အဂ္ဂိရတ်ပေါက်
ဓာတ်လုံးကို လက်ဝယ်အရောက် လာ
၍ မရမကပေးအပ်ခြင်းကို ခါးသီးတင်း
ဆလှစွာ ငြင်းပယ်ဖယ်ရှား။ အသေအလဲ
ထက်မခံခဲ့သော ထိုကျောင်းသားလူ

ငယ်လေးဖြစ်သူကလေးသည် တစ်နေ့
၌ ဝိဇ္ဇာရေ၊ ဂန္တီရ၊ ဓာတ်နတ် ပုဂ္ဂိုလ်
ပိုင်းဆိုင်ရာတို့၌ အထူးတလည်မျှပင်
လိုက်စားအားထုတ် တတ်သိကျွမ်းဝင်
သော ဝါသနာရှင်ဆရာပညာရှင်ကြီးတို့
၏ စကားတရားပိုင်းတစ်ခုအသို့ အမှတ်
မထင်မျှ ရုတ်တရက်ရောက်ရှိသွားလေ
သည်။ ကျောင်းသားလူငယ်ကလေးဖြစ်
သူက ဆရာဆရာပညာရှင်ကြီးများ၏
ပညာပေး၊ သမားစဉ်စကားစု၊ ဖြစ်ရပ်၊
ဇာတ်လမ်း၊ အတွေ့အကြုံနှင့် ဂန္တီရ
အဘော်စကားများကို ဝင်စားအာရုံ
စိုက် နားထောင်နေစဉ် ဝါရင့်ပညာရှင်
ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ၏ “ဂန္တဝင်ကြီး
မြောက်လှတဲ့ ဂန္တီရစွမ်းအားဝင် သိဒ္ဓိ
ပေါက် ဓာတ်လုံးတစ်မျိုးရှိတယ်။ ဝိဇ္ဇာ
ရောင် အဲဒီဓာတ်လုံး အဂ္ဂိရတ်ပေါက်
ကိုရဖို့ ရှာဖို့ ထိန်းဖို့ဆိုတာလည်း ဝယ်
ရဖို့ အလွန်မျှ ခက်ခဲလှတယ်။ နက်နဲ
လှတယ်။ ဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆို
ရင် အဲဒီဓာတ်လုံးကို တွေ့ရာစက္ကူနဲ့
ပတ်ပြီး စမ်းသပ်ကြည့်၊ လုပ်ကြည့်။
ပတ်ထားတဲ့စက္ကူရွက် ပြာအတိကျ
သွားတာ၊ ကြောသွားတာကို မြင်ရမယ်။
အဲ... ဂန္တီရဈေးကွက်အရ တန်ဖိုးဆို
ရင်လည်း သိန်းသုံးလေးရာခန့်ပင် ရှိ
မယ်။ ဒါပေမယ့် ရှားတယ်၊ မရနိုင်ဘူး”
ဟူသော သမားစဉ်စကားကို ကြားသိ
လိုက်ရလေသည်။ ချက်ချင်းဆိုသလို
ပင် ကျောင်းသားလူငယ်ကလေးဖြစ်သူ
သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်လခန့်ကာလဆီ
က သူဖူးတွေ့ ကြုံကြိုက်ခဲ့ရသော ထူး
ခြားဆန်းကြယ်လှသော ရဟန်းအိုကြီး

ဖြစ်သူနှင့် မီးတဟုန်းဟုန်းထတောက်
ပြသော အဂ္ဂိရတ်ပေါက် ဓာတ်လုံးဆန်း၊
ဓာတ်လုံးထူးကလေးတို့ အပါအဝင် ထို
နေ့ရက်ဆီက အဖြစ်သနစ်ဆန်းတို့ကို
ကွက်ခနဲပြေးကာ မြင်ယောင် အမှတ်ရ
ထူပူမိရင်း နှမြောတသသလိုလိုနှင့် ရင်
ဝယ်တနံ့နံ့ဖြစ်နေမိတော့သည်။ ခံစား
နေရာမိတော့သည်။

လောက၌ အခွင့်အရေးကောင်း
တို့သည် ဧည့်သည်ကဲ့သို့ပင် လာတတ်
ကြသည်ဟူသော လောကနီတိမွန်
ဩဝါဒတို့ကား ဒါထူးတလည်မျှပင်
မှန်ကန်လေစွ။

ထူးဆန်းလှပါသော ရဟန်းအို
ကြီးသည် ထိုကျောင်းသားလူငယ်
ကလေးဖြစ်သူထံသို့ ယနေ့ထက်ဝင်
နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် ကြာသည်တိုင်
အောင်ပင် နောက်တစ်ခါတစ်ကြိမ်
မလာလေတော့။ မကြွလာငေးတော့။
ဘာကိုမျှ ထပ်ကာ မပေးလေ၊ ဘူး။
အခြားပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကဲ့သို့ ယုတ်စွ
အဆုံး အိမ်မက်ကိုပင် မပေးလေတော့။
အလျဉ်းမဆက်သွယ်လေတော့။ နိဗ္ဗိတံ
ခဲ့ပေပြီ။

မော်တင်သိန်းဇော်ဝေ

ဝန်ခံချက် ။ ခရီးသွားစဉ် လေး
စားရှိသောအပ်ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်မွန်တစ်ဦး
၏ ပြန်လည်ပြောပြချက်များကို ချိတ်
ကိုးကား၍ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တိုက်ဆိုင်တလား၊ တကယ်လား

■ မမိုးသိမ်

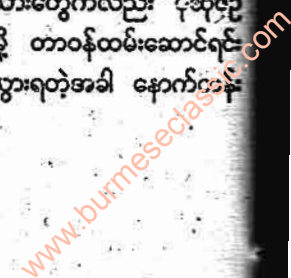
ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မို့ ရူးရူး မိုက်မိုက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တယ် ဆိုပေမယ့် လူလည်ကြီး ကျွန်မတို့က တော့ အလုပ်ကို အရင်လျှောက်လိုက် ကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက(H.S.F) တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် အောင်ရင်ပဲ အလုပ်ရဖို့လွယ်ကူပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခလရ-၅၂ တပ်တွင်းကျောင်း ခန္တီးမြို့မှာ မူလတန်းပြ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ အဖြစ်နဲ့ အိမ်ထောင်ဦးကို စတင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ခလရ-၅၂ က ခန္တီးမြို့ရဲ့ တောင်ပေါ် လေးမှာပါ။ လေယာဉ်ကွင်းလည်းရှိပါတယ်။ ခန္တီးမြို့ကိုတော့ အောက်ကျင်း လို့ခေါ်ကြပါတယ်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်လောက်ကတော့ ခန္တီးမြို့လေးဟာ အခုလို မတိုးတက်မဖွံ့ဖြိုးသေးပါဘူး။ ခန္တီးမြို့ထဲကနေ ခလရ-၅၂ က ကျောင်းကိုသွားရင် လယ်ကွင်းလေးကွင်းလောက် ဖြတ်ရပါတယ်။ နောက်မှ ပြေးပြေးလေးမြင့်တက် သွားတဲ့ ဖြတ်လမ်းလေးကတစ်ဆင့် သွား ကြရပါတယ်။ မိုးတွင်းဆိုရင် ဂဝံမြေ စေးတွေနဲ့ ခဏခဏချော်လဲကြပါတယ်။ အဲဒီလမ်းလေးမှာ တစ်ခါတလေ နာဂ ကြီးတွေကို တွေ့ရပါတယ်။ သဘော ကောင်းပြီး ရိုးပြောင်သူတွေပါ။ သူများကို မတရားမလုပ်သလို မတရားဘူးထင်ရင် လည်း မခံတတ်ကြသူတွေပါ။

ကျွန်မ ခန္တီးမှာ တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေတုန်းက တွေ့မြင်ဆုံတွေ့ခဲ့ရ တဲ့ နာဂလူမျိုးတွေအစား အခု TV ထဲ မှာမြင်ရတဲ့ နာဂမလေးတွေ၊ နာဂလူကြီး တွေဟာ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေကြပါတယ်။

ကျွန်မ အလုပ်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေ စဉ်ကလည်း နာဂမြို့ပိုင် ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဦးကြယ်တောင်လို့ခေါ်ပါတယ်။ အခုထိ မှတ်မိနေတုန်းပါပဲ။ အဲဒီ ၁-လ-၇-၅၂ တပ်တွင်းကျောင်းမှာ ကျွန်မအမျိုးသား ဦးမောင်မောင်ညိုက စတုတ္ထတန်းသင်ရ ဖါတယ်။ ကျွန်မက ဇုတ်ယတန်းသင်ရ ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျောင်း အုပ်ဆရာကြီးက ဦးထွန်းမြင့်ပါ။ သဘော ကောင်းပြီး အနေအေးပါတယ်။ မအေး တာက ကျွန်မခင်ပွန်း ဆရာညိုပါ။ ဆရာ က အသင်အပြုကောင်းသလို အနုပညာ ပိုးကလည်းရှိတော့ တပ်ရင်းက ပွဲတွေရှိ ရင် သူက အငြိမ့်တစ်ခွင်တော့ ထည့်ပါ တယ်။ မင်းသမီးက ရဲမေမိသားစုဝင်ပါ။ “တင်တင်ဦး” တဲ့။ လူရွှင်တော်တွေက ဆရာဦးလူဝနဲ့ ဆရာညိုပေါ့။ သူတို့အငြိမ့် သီချင်းလေးလည်း မှတ်မိနေပါသေးတယ်။

“တင်တင်ဦး ကျွန်မနာမည် ပြည် သူ့အသည်းစွဲ လှအေဝီ” တဲ့။ မင်းသမီးက လည်း အာကကောင်း။ လူရွှင်တော်တွေ ကလည်း တင်ဆက်မှုကောင်းတော့ တပ် ရင်းက ရဲဘော်ရဲမေတွေဆို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ကြတာပေါ့။ ဆရာညိုက သူ တပည့်လေးတွေဖြစ်တဲ့ မရပ်လှဆိုတဲ့ ကချင်မလေးတို့၊ ဖေအောင်တို့၊ အောင် မြင့်တို့နဲ့ ပြည်ထောင်စုကပွဲလေးလည်း ကပြသေးတယ်။ အဲဒီကလေးတွေလည်း အခုဆို အသက် ၄၀ ကျော် ရှိပြီပေါ့။ ကျွန်မတောင် အသက် ၆၀ ကျော်နေပြီ လေ။ ဆရာညိုဆိုရင်လည်း ကွယ်လွန် သွားရှာပါပြီ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက တပ်ရင်း

မှူးကြီးကလည်း ရုပ်ချောချော၊ သဘော ကောင်းကောင်းပါ။ သူ့သားသမီးတွေကို လည်း တပ်တွင်းကျောင်းမှာ ထားပါ တယ်။ သားကြီးက ဆရာညိုသင်တဲ့ စတုတ္ထတန်းမှာပါ။ သမီးလေးတွေဖြစ်တဲ့ စံနီဆွေတို့ သူ့တေတေကတော့ ဟတော် တဲ့ ကျွန်မတပည့်လေးတွေပေါ့။ အဲဒီ တပ်ရင်းက ခြောက်ခန်းတွဲ လိုင်းခန်းလေး မှာ ကျွန်မတို့ကို နေရာချထားပေးပါ တယ်။ ကျွန်မတို့အခန်း ဘေးခန်းက မိသားစုက ဆရာသက်လှတို့ပါ။ သူ့သား ကြီး စိန်တိုးဝင်း၊ စိန်တိုးကတော့ ဆရာ ညိုရဲ့အတန်းမှာပါ။ တပ်ရင်းလိုင်းခန်း တွေမှာနေကြရတော့ ရဲဘော်၊ ရဲမေတွေ နဲ့ တစ်သွေးတည်း တစ်သားတည်းဖြစ်ပြီး ရှေ့တန်းထွက်ကြပြီဆိုရင်လည်း တပည့် လေးတွေရဲ့ မိသားစုနဲ့အတူ ဝမ်းနည်းရ တယ်။ စိတ်ပူရပါတယ်။ ရှေ့တန်းက ပြန် လာကြပြီဆိုရင်လည်း သူတို့မိသားစု တွေနဲ့အတူ ပျော်ရပါတယ်။ ပြန်ပါမလာ တဲ့သူတွေအတွက်လည်း ဝမ်းနည်းရပါ တယ်။ ကြော့ကွဲရပါတယ်။ အရပ်သူဖြစ်တဲ့ ကျွန်မကတော့ တပ်ရင်းထဲမှာနေရတာ အသားမကျပါဘူး။ ကျွန်မက အသည်း မမာဘူး။ ပျော့ညံ့တယ်။ သတ္တိလည်း မရှိဘူး။ ကာယကံရှင်တွေနဲ့အတူ ပူဆွေး မိတာပါပဲ။ တပ်မတော်သားတွေရဲ့ ဇနီး ဘဝမှာလည်း လင်သားတွေနည်းတူ စောင့်ထိန်းရတာတွေ အများကြီးပါ။ တပ်မတော်သားတွေကလည်း ငှုအုဇဉ် လူသားတွေမို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင် အသက်စွန့်သွားရတဲ့အခါ နောက်တန်း

ဆရာတို့ကဲ့သို့ မိသားစုကို ချက်ချင်းရောက်
ထာပြီး အသိပေးတာမျိုးလည်း ကျွန်မ
ကြားဖူးပါတယ်။ ဘုရားပန်းအိုး ကျွန်တို့တာ
တို့ ရေတိုင်ကီကြီးကို တွန်းလှဲပစ်တာ
မျိုးတို့ကို ကြားဖူးပါတယ်။ အဲဒီ တပ်ရင်း
၅၂ မှာ ကျွန်မရဲ့သားဦးလေး ကိုဦးကို
မွေးပါတယ်။ တပ်တွင်းဆေးခန်းမှာ
ရဲဘော်ဦးတွေနဲ့တန်းတူ ဆရာမဖြစ်တဲ့
ကျွန်မလည်း မွေးဖွားခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

သားကိုဦးက ကိုးပေါင်ခွဲဆိုတော့
ထွားပါတယ်။ သားဦးမွေးရတဲ့ ကျွန်မ
လည်း မွေးရခက်ခဲပါတယ်။ တနင်္ဂနွေ
ည ၁၂ နာရီကတည်းကစပြီး ဝိတ်နာ
ထာ နောက်တစ်နေ့ ၁၂၃၀ နာရီမှ သား
ဆိုဦးကို မွေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အရမ်း
ပင်ပန်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သားကြီးက
ဝေတုတ်တုတ် ဖအေတုတ်ဆိုတော့ ပင်ပန်း
သမျှ ပြေပျောက်ရပါတယ်။ အခု အသက်
၄၅ နှစ်ကျော်နေပြီဖြစ်တဲ့ သားကြီးက
သူ့မိန်းမ သားဦးမွေးတော့ ပျာယာခတ်
နေတာနဲ့ ကျွန်မက သားကြီးကို -

“ဟဲ့... ကိုဦးရဲ့ အမေလည်း မင်း
တို့ အဲလိုပဲ မွေးရတာတော်”

လို့ ပြောမိပါသေးတယ်။

သားကိုဦးကို မွေးတဲ့အခါတုန်းက
သားကြီးကို အနီးထပ်နဲ့ထွေးပိုက်ပြီး နို့
တိုက်တော့ သူ့နာပြုဆရာမကြီးကပြော
တယ် -

“ဆရာမသားမှာ ထူးခြားတာလေး
ထိတာဇာယ်”

“ဘာများလဲ ဆရာမကြီးရဲ့”

ဆရာမကြီးက အနီးထပ်လေးကို
ပြောပြီး သားရဲ့ ရင်အုံနို့လေးကိုပြပါ
တယ်။ ရင်ဘတ်မှာ နို့သီးမည်းမည်းလေး
နှစ်ထုံးအပြင် ဘယ်ဘက်နို့သီးလေး
အောက်မှာလည်း သွေးစိုနေတဲ့ အချိုင့်
ထေးတစ်ခုကိုပြတယ်။ သားလေးက

တော့ နာကျင်ဟန်မပြပါဘူး။ ခြေကား
ရား လက်ကားရားနဲ့

“အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲဆရာမ”

“မွေးကတည်းက ပါလာတာပါ။
ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ။ ချွန်ထက်တဲ့အရာ
တစ်ခုခုနဲ့ ထိုးမိသလိုပဲ”

သားလေးက နာကျင်ဟန်မပြပေ
မယ့် ကျွန်မမှာ မထိရဲ မကိုင်ရဲ စိုးရိမ်မှု
ပိုက်နေပါတယ်။ သားလေးနဲ့ ကျွန်မ မီး
ထွက်ပြီး လိုင်းခန်းထဲပြန်တဲ့အထိ သွေး
လေးတွေစိုနေတုန်းပါပဲ။ စိမ့်စိမ့်ပြီး
ထွက်နေသလိုမျိုးပါ။ တစ်လပြည့်တော့
မထွက်တော့ပါဘူး။ သားလေး မီးထွက်
တဲ့နေ့မှာ အခန်းချင်းကပ်နေတဲ့ ခြေရင်း
ခန်းက ဆရာသက်ရဲ့စွန်း မမအုန်းလည်း
မီးဖွားပါတယ်။ မိန်းကလေးပါ။ အဲဒီမှာ
ထူးခြားတာတစ်ခု တွေ့ရပါတယ်။ ဖြူ
မွေးဝတစ်နေတဲ့ သမီးလေးမှာ နီရဲတဲ့
အရစ်တွေ ပါလာတယ်။ လက်ဖျားထိပ်
လေးတွေထိပါ။ ကြိုးနဲ့တုပ်ထားသလိုပါ
ပဲ။ မီးထွက်တဲ့နေ့ကျတော့ လက်ဖျား
ထိပ်လေးတစ်ခု ကြော့ကျသွားတယ်။
သမီးလေးက နာကျင်ဟန်မပြပါဘူး။ ရယ်
မောပျော်ရွှင်နေတာပါပဲ။ သူ့ကို ထူးထူး
လို့ အမည်ပေးလိုက်ကြပါတယ်။ သမီး
လေးမွေးတုန်းက သူ့အဖေ ဆရာသက်
က ရှေ့တန်းမှာပါ။

သားကိုဦးနဲ့ သမီးလေးထူးထူး တစ်
လပြည့်မှာ ဆရာသက်တို့ ရှေ့တန်းက
ပြန်လာကြပါတယ်။ တပ်ထဲမှာတော့
သည်လိုပါပဲ။ အဲဒါကြီးတယ်ဆိုရင်
မင်္ဂလာဦးညလည်း ရှေ့တန်းထွက်ရသလို
နေစေ့လစေ့ ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ ဝန်းသည်
ကိုလည်း ထားခဲ့ရတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့်
တပ်ရင်းမိသားစုနဲ့ တပ်ရင်းမှူးကတော်
အရာရှိကတော်တွေက ကျန်ခဲ့တဲ့မိသား
စုကို စောင့်ရှောက်ကူညီကြပါတယ်။

ဆရာသက်ပြန်လာတော့ သမီးလေးနဲ့
သားကိုဦးကိုကြည့်ပြီး ပြောပါတယ်။

“ဆရာမတို့ ယုံမလားတော့မသိ
ဘူး။ တိုက်ဆိုင်တာလားတော့ မသိ။ ဟိုး
အရင်နှစ်က ကျွန်တော်တို့ရှေ့တန်းထွက်
တုန်းက မိမိသောင်းကျန်းသူတွေနဲ့ ရင်
ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီတုန်းက
မိမိဗိုလ်တစ်ယောက်နဲ့ တပ်သားတစ်
ယောက်ကို မိပါတယ်။ ဗိုလ်က အတင်း
ထွက်ပြောလို့ လှံစွပ်နဲ့ထိုးဖမ်းရပါတယ်။
တပ်သားကိုတော့ ကြီးတွေအထပ်ထပ်
တုပ်ထားရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ထွက်
ပြေးကြလို့ ပစ်မိန့်အရ ပစ်ဖမ်းလိုက်ရ
တယ်။ နှစ်ယောက်စလုံး သေသွားကြ
တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နောက်က
ဝိညာဉ်အနေနဲ့လိုက်ပါလာပြီး ဆရာမ
သားနဲ့ ကျွန်တော်သမီးအဖြစ် ဝင်စားကြ
သလားလို့”

ဆရာသက်စကားဆုံးတော့ ကျွန်
မရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်စိတ်ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။
သားလေးဟာ အရင်ဘဝဟောင်းကို ပြန်
မှတ်မိမှာလားလို့ပါ။ ဒါပေမယ့် သားကိုဦး
အခု အသက် ၄၆ နှစ်ရှိပါပြီ။ တစ်ခါမှ
အရင်ဘဝအကြောင်း မပြောခဲ့ပါ။ သူ
ရင်ဘတ်က ဒဏ်ရာလေးကလည်း သုံး
နှစ်သားကစပြီး တဖြည်းဖြည်းပျောက်
ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ထူးထူးလေးတို့
မိသားစုကတော့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြတဲ့
အတွက် မသိရတော့ပါ။ သူ့အမေက
တော့ သမီးလေးကို ကြည့်ပြီး စိတ်
မကောင်းဖြစ်နေမှာပါပဲ။

ဒီအဖြစ်အပျက်လေးဟာ တိုက်
ဆိုင်မှုလား၊ တကယ်လားဆိုတာတော့
မခွဲခြားနိုင်တော့ပါ။ ကြုံရဆဲရ ဘုံဘဝ
ဆိုသလို လူ့ဘဝမှဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုပါ။

မမိုးသိဉ်

ကပျက် ယပျက် အစီရင်

ဘုန်းမီးနေလ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ အိမ်သို့ လှိုင်သာယာမြို့နယ်မှ 'ကိုဇေယျာ' တစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့၏။ ကုမ္ပဏီလောက၌ ကျွန်ုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ စဉ်က ညီအစ်ကိုပမာ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရ သော ကိုဇေယျာမှာ ယခုထက်တိုင် ငယ်ပေါင်းများသဖွယ် ကျွန်ုပ်နှင့်ခင်မင် ကြသူများဖြစ်၏။

“အင်း... မျက်စိလည်လမ်း များပြီး ရောက်လာတယ်ဆိုတော့ လည်း ကော်ဖီလေးအာလေး တိုက် ရတော့မှာပေါ့ကွာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က နောက်ပြောင် ပြောဆို၍ ကိုဇေယျာအား အိမ်ပေါ် ခေါ်တင်လာခဲ့၏။ ထို့နောက် ကော်ဖီ မစ်တစ်ခွက်နှင့် အသင့်ရှိသော ဘီစ ကစ်များ ချကျွေးပြန်သည်။ ကိုဇေယျာကလည်း အားမနာ၊ တစ်ခဏ အတွင်းမှာပင် ဘီစကစ်အတော်များ များနှင့် ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို ကုန်စင် အောင် စားသောက်ပစ်လိုက်ပြီးဖြစ် သည်။ ထိုမျှမကသေး 'ကွမ်းစားချင် သည်'ဆို၍ ကျွန်ုပ်စားသော ကြေး ကွမ်းအစ်ကြီးကိုချ၍ ဧည့်ခံပြန်သည်။

ကိုဇေယျာသည် ကွမ်းတစ်ယာ ကို စိတ်ကြိုက်ယာစားပြန်သည်။

ယာပြီး ကွမ်းယာကို ၎င်း၏ညာပါး စောင်သို့ သွတ်သွင်းလိုက်ပြီးမှ စကား ကို စတင်ပါတော့သည်။

“ငါ အခု ဆန်ဂိုဒေါင်မှာ မန်နေ ဂျာလုပ်နေတာကို သိလား”

၎င်း၏အမေးကို ကျွန်ုပ်က မဆိုင်းမတွ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ဖြေ လိုက်၏။

“သိတာပေါ့။ လှိုင်သာယာက ဆန်ဂိုဒေါင်မှာ မန်နေဂျာဖြစ်နေတာကို ငါကြားပြီးသား”

“အင်း... ဟုတ်ပါပြီ။ အဲဒီမှာ အလုပ်သမားတွေနေတဲ့ တန်းလျား တစ်ခုရှိတယ်ကွ။ အခုအဲဒီမှာ ပြဿ နာပေါ်နေပြီကွ။ ဒါကြောင့် မင်းဆီ လာတာပဲ သူငယ်ချင်း”

“ဒါများကွာ၊ ဘုန်းကြီးတွေ ဘာ တွေပင့်ပြီး ကမ္မဝါတွေမဖတ်ကြဘူး လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဂိုဏ်းဆရာတွေနဲ့ ညံ့ဖွေတွေ မလုပ်ကြဘူးလား”

“တရုတ်တွေက အယုံကြည်မှုရှိ ကြဘူးလေကွာ။ ခက်တာက သူတို့ ဘက်မှာကျတော့ မဖြစ်ဘူး။ အလုပ် သမားတန်းလျားမှာပဲ ဖြစ်နေတာ။ ပြောကြတာပေါ့။ မရလို့ပေါ့ကွာ။ အခု ဆို အရက်သောက်နေကျ အလုပ်

သမားတွေတောင် ဘုရားစာတွေ ရွတ် နေကြပြီ”

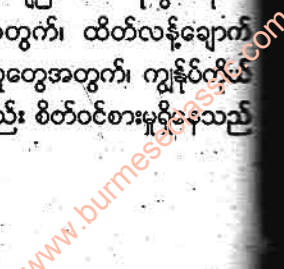
“ဒါနဲ့ဇေယျာ ဒီသရဲက ညတိုင်း ခြောက်လား”

“အပြင်ကပတ်နေတဲ့ ခြေသံက တော့ ညတိုင်းလိုလိုပဲကွာ။ အထဲကို လာနှောင့်ယှက်တာမျိုးတော့ တစ်ပတ် မှာ နှစ်ကြိမ်လောက်ဖြစ်တာ”

“စဉ်းစားစရာက အရင်ကမဖြစ် ဘဲ အခုမှ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ဒီသရဲ ဘယ်က ဘယ်လိုရောက်လာရတာ လဲ။ ဘာအမှားအယွင်း ရှိလို့လဲကွာ”

“အဲဒါ မသိလို့ မင်းဆီလာတာ ပေါ့။ မင်းက ဟိုးအရင်ကတည်းက ဒါမျိုးအတွေ့အကြုံရှိတယ်လေ။ ဂမ္ဘီရ ပညာကို ဟိုးငယ်စဉ်ကတည်းက ဝါသနာကြီးခဲ့တာ။ ရုပ်ကွက်ထဲမှာ အစီရင်ယတြာတွေ လုပ်ပေးနေတာ တွေ၊ အခုချိန်မှာ ဈေးခပ်ကြီးကြီး ဆရာအဆင့် ရောက်နေပြီဆိုတာ ငါ ကြားပြီးသား။ ဒါကြောင့် ဆရာတင်ပြီး လာတာ”

ခက်ချေပြီ။ အားကိုးစွာရောက် လာရသူအတွက်၊ ထိတ်လန့်ချောက် ချားမနေရသူတွေအတွက်၊ ကျွန်ုပ်ကိုယ် တိုင်ကလည်း စိတ်ဝင်စားမှုရှိနေသည်

ထ ထစ်ကြောင်း။ သူတို့ကို အကူညီ
ပေးချင်သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင်ပင် အဖြေကို တိကျစွာမရွေးချယ်
နိုင်သေးပါ။

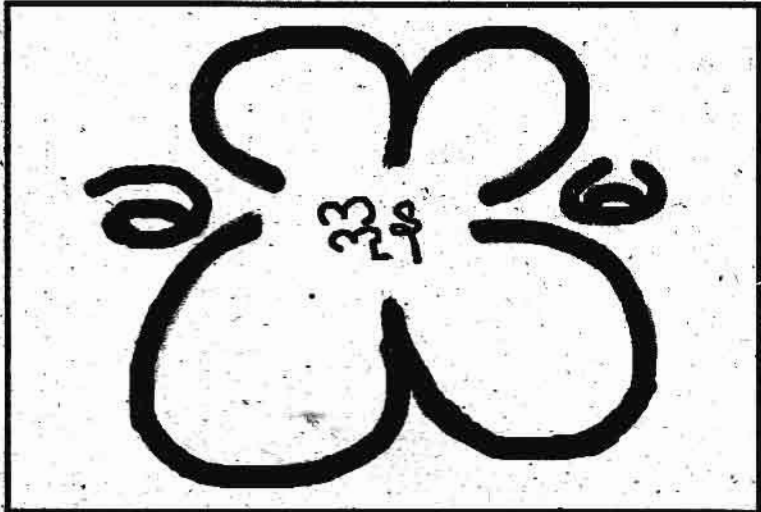
သူငယ်ချင်းဇေယျာကလည်း
နှုတ်တရွတ်အပူကပ်နေပြီ။ ကျွန်ုပ်မှာ
ဒီတောက်အောင် စဉ်းစားရင်းမှ တစ်
နံ့တစ်ခုကို သတိရလိုက်မိသည်။

“ဟုတ်ပြီ ... ခဏလေး” ဟု
ကျွန်ုပ်ကဆို၍ ဘုရားကျောင်းဆောင်၌
ထင်ထားသော ကြေးပြားလေးတစ်
ချပ်အား ယူလိုက်၏။

“ရော့ ... သူငယ်ချင်း။ ဒါကို
ရေစိမ်ပြီး ဂိုဒေါင်ပတ်လည်အနံ့
ရေတွေ လိုက်ဖျန်းလိုက်။ ပြီးတော့
ဒီကြေးပြားလေးကို ထုပ်တန်းမှာ ကပ်
ထားလိုက်ပေတော့။ မကောင်းဆိုးဝါး။
အစိမ်းသရဲ၊ ပြိတ္တာတွေ မဝင်နိုင်၊
တောင်နိုင်၊ မနှောင့်ယှက်နိုင်တော့ဘူး
ဗွဲ့” ရှင်းပြ၍ပေးရာ ဇေယျာလည်း
ကျေနပ်သွားဟန်တူသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်
အတူ ရောက်တတ်ရာရာများကို ပြော
ဆိုကြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက်
၍ ပြန်သွားလေတော့သည်။

တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ကုမ္ပဏီ
အဆရာငါးကားဖြင့် ကိုဇေယျာတစ်
ယောက် ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဒီ
ထစ်ခါတော့ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း သာ
သာယာယာပင်။

“စွမ်းတယ်ကွ။ သိပ်စွမ်းတယ်။
ဒီကြောင့် ငါ့သူငယ်ချင်းက ဂန္တီရ
ဇာနေဆရာဖြစ်နေတာပေါ့။ မင်းပြော
သလို လုပ်တဲ့နေကစပြီး အားလုံးရှင်း
သွားပြီ။ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိ
တော့ဘူး။ အားလုံးက မင်းကိုကျေးဇူး

တင်နေကြတယ်ကွ”

ဟု အားပါးတရ ပြောဆိုရင်း
ပြန်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ယခုမှသက်ပြင်းချ
နိုင်သည်။ မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာအရ ဂန္တီရပညာ
ရပ်၏ နက်ရှိုင်းထူးခြားမှုကိုလည်း ပို၍
ယုံကြည်လေးစားသွားရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်ပေးလိုက်သော ကြေးပြား
မှာ “ကဖျက်ယဖျက် အတုလတန်ပြန်
စမရုပ်” လေးတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ထို
စမကို ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးသွားစဉ်
ရသေ့ကြီးတစ်ပါးနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ရာမှ
ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းကို အများသူငါ
ဗဟုသုတရရန်အလို့ငှာ အောက်တွင်
ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၎င်းအား ချိတ်ဆွဲထားက
မကောင်းဆိုးဝါးတို့ ကြောက်ရွံ့၏။ သူ
တစ်ပါးမကောင်းကြံစည်မှုလည်း မပြု
နိုင်။ မြေကြမ်း၊ အိမ်ကြမ်းနေရာများ၌
ရေစိမ်ဖျန်းက သန့်၏။ ခရီးသွားရာ
ဆောင် သွားလျှင် မတော်လောဘမှု
ကင်း၏။ ဘေးရန်စွယ်လည်း ဆောင်
သူနှင့် ကိုက်တစ်ရာအတွင်း မရောက်
နိုင်ဟု အညွှန်းရှိ၏။

ဤသို့အကျိုးရှိသော ပညာရပ်
တစ်ခုအား ဝါသနာရှင်တို့အကျိုးငှာ
ဖော်ထုတ်တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

ဘုန်းမီးနေလ

အညွှန်းလင်္ကာ

ကကို ယဖျက်၊
နှစ်ခုဖျက်၊
ဖျက်လျှင်သုညဝင်၊
ပဋိသန္ဓေ ကုန်နေ
ဂန္တသယ ခ နှင့် မ။

ဗုဒ္ဓ၏ အံ့ဖွယ်အနန္တ ဂုဏ်ထူးဝိသေသများ

အရာဝိသေသလွင်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်ဖိုရာ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်။

ဗုဒ္ဓလောကော သမုပ္ပန္နော ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။

လောကမှာ သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပွင့်ထွန်းတော်မူလာခြင်း ဖြစ်သည်။

စကြဝဠာအနန္တ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် ကမ္ဘာပေါင်း

ခြောက်မျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကမ္ဘာပေါင်းခြောက်

မျိုးတွင် ပွင့်ထွန်းတော်မူခဲ့သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တို့မှာ အောက်ပါ

အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

၁။ သာရကမ္ဘာ = ဘုရား(၁)ဆူသာ ပွင့်သော ကမ္ဘာ။

၂။ မဏ္ဍကမ္ဘာ = ဘုရား(၂)ဆူသာ ပွင့်သောကမ္ဘာ။

၃။ ဝရကမ္ဘာ = ဘုရား(၃)ဆူသာ ပွင့်သောကမ္ဘာ။

၄။ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ = ဘုရား(၄)ဆူ သာပွင့်သော ကမ္ဘာ။

၅။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ = ဘုရား(၅)ဆူသာ ပွင့်သောကမ္ဘာ။

၆။ သုညကမ္ဘာ = ဘုရားတစ်ဆူမှ မပွင့်သော ကမ္ဘာဟု၍ ရှိလေသည်။

ဘဒ္ဒကမ္ဘာဆိုသည်မှာ အကောင်းဆုံးကမ္ဘာဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးဆူအနက် လေးဆူသာ ပွင့်ခဲ့ ပြီးပါသည်။ ကျန်သော နောင်ပွင့်မည့်ဘုရားမှာ အရိမေတ္တယျ

ဘုရားတစ်ဆူသာ ကျန်တော့သည်။

ယခု ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးဆူ ပွင့်တော်မူရာတွင် မည်သည့်ဗောဓိပင်ကို အစိုးပြုပြီး ပွင့်တော်မူသည်ကို စာဖတ်

ပရိသတ်များ ဗဟုသုတရစေရန်ရည်ရွယ်ပြီး ရေးသားတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

၁။ ကကုသန်ဘုရား။ ဝါးဗောဓိပင်ကို အစိုးပြုပြီး ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။

၂။ ကောဏာဂုံဘုရား။ သဖန်းဗောဓိပင်ကို အစိုးပြုပြီး ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။

၃။ ကဿပဘုရား။ ကုက္ကိုဗောဓိပင်ကို အစိုးပြုပြီး ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။

၄။ ဂေါတမဘုရား။ ညောင်ဗောဓိပင်ကို အစိုးပြုပြီး ပွင့်တော်မူခဲ့သည်။

၅။ အရိမေတ္တယျဘုရား။ ကံ့ကော်ဗောဓိပင်ကို အစိုး

ပြုပြီး ပွင့်တော်မူမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကံ့ကော်ဗောဓိပင်သည် လုံးပတ်တော် အတောင် ၇၀ ရှိပြီး ခက်ဖြာကိုးကိုးရှိကာ အပွင့်ရဲ့အနံ့သည် စန္ဒရူး

အနံ့ဖြစ်သည်။ ၎င်းအနံ့သည် နှစ်ယူဇနာအဝေးမှပင် အနံ့

သည် ကြိုင်လှိုင်သော ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ဖြစ်သည်။ ၎င်းပန်းပွင့်

သည် နွားလှည်းဘီး ပမာဏခန့်ရှိသည်ဟု စာဖေကျမ်းဂန်

တွင် တွေ့ရသည်။ အရိမေတ္တယျဘုရားရှင်သည် အသက်တစ်

သိန်းတန်းတွင် ကေတုမတီပြည် ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၍ ခုက္ကရစရိ

ယာ ခြောက်ရက်မျှသာကျင့်တော်မူပြီး ဘုရားဖြစ်တော်မူမည် ဖြစ်သည်။

ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားအဆူဆူ ပွင့်တော်မူသည် အထဲမှ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်အသီးသီး ရှိကြကြောင်း မဟာဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌ ထင်ရှားတွေ့ရှိရပေသည်။

၁။ ကကုသန်ဘုရား။ ခမည်းတော် ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်
ဒတ္တ၊ မယ်တော်ဝိသာခါ။

၂။ ကောဏာဂုံဘုရား။ ခမည်းတော် ပုဂ္ဂိုလ်များ
ယညဒတ္တ၊ မယ်တော် ဥတ္တရာ။

၃။ ကဿပဘုရား။ ခမည်းတော် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဗြဟ္မ
ဒတ္တ၊ မယ်တော် ဓနဝတီ။

၄။ ဂေါတမဘုရား။ ခမည်းတော်မင်းမျိုး သုဒ္ဓေါဒန၊
မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီ။

၅။ အရိမေတ္တယုဘုရား။ ခမည်းတော် ပုဂ္ဂိုလ်များ
သုဗြဟ္မာ၊ မယ်တော်ဗြဟ္မဝတီတို့ ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်သည် လေးအသင်္ချေ
နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌ ဒီမင်္ဂရာမြတ်စွာ
ဘုရားလက်ထက်တွင် သုမေဓာရှင်ရေသုဘဝဖြင့် ဗျာဒိတ်
အော်ရခဲ့ပြီးလျှင် ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တိုင်
အောင် ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့လေသည်။ ၎င်းပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာ
တွင် သာသနာတော်နှင့် ၂၄ ကြိမ်သာ တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး ရဟန်း
အဖြစ်ကိုကား ကိုးကြိမ်သာ ရရှိခဲ့လေသည်။

၁။ ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တွင်
တစ်ကြိမ်၊

၂။ မင်္ဂလမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်ကြိမ်၊

၃။ သုဇာတမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်
ကြိမ်၊

၄။ ဖုဿမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်ကြိမ်၊

၆။ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်
ကြိမ်၊

၇။ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်
ကြိမ်၊

၈။ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်
ကြိမ်၊

၉။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တွင် တစ်
ကြိမ်၊

ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် ရဟန်းအဖြစ်ကိုရရှိတော်မူခဲ့သည်။

နိယထဗျာဒိတ်တော်အရ အလောင်းတော်ကြီးမှာပင်
သာသနဝန်ထမ်းရဟန်းအဖြစ် ကိုးကြိမ်တည်းသာ ရရှိခဲ့သည်
ကို ထောက်ဆလျှင် ရဟန်းဖြစ်ရန်ကိစ္စမှာ ပဗ္ဗဒိတဘာဝေါ
ဒုလ္လဘော-ရဟန်းအဖြစ်ကို ရရှိခဲ့သည်ဟု ကျမ်းဂန်တွင် ထင်
ရှားစွာ တွေ့ရှိရပေသည်။ လောက၌ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
သော အချိန်ကား ဘီစီ ၆ ရာစု အချိန်ဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသားသည် မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်
နေ့တွင် သက္ကတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဒနနှင့်
မယ်တော်မဟာမာယာဒေဝီတို့မှ ဖွားမြင်သော သားတော်ဖြစ်
သည်။ ဇာတိအားဖြင့် ခတ္တိယဇာတိဖြစ်သည်။ အနွယ်အားဖြင့်
ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သည်။ အမျိုးအားဖြင့် သာကီယအမျိုးဖြစ်
သည်။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ယသော်ဓရာဒေဝီနှင့် လက်
ဆက်ကာ နန်းစည်းစိမ်ကို ၁၃ နှစ်တိုင်တိုင် ခံစားတော်မူ
ခဲ့လေသည်။ သက်တော် ၂၉ နှစ် အရွယ်တွင် သဗ္ဗညုဇာ
ဉာဏ်တော်ကိုရရှိအတွက် တောထွက်တော်မူသော သက္ကရာဇ်
နှစ်မှာ ၉၇ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ တနင်္လာနေ့ တောထွက်
တော်မူခဲ့လေသည်။

တောထွက်တော်မူရာတွင် နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုမြင်
၍ ကြီးစွာသော သံဝေဂတရားများ ရလေသည်။ ယင် ဘို့
မှာ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်လေ
သည်။

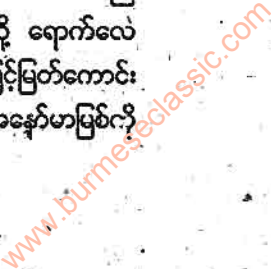
၁။ သူအို ။ ငါသည်လည်း တစ်နေ့ကျရင် အိုရမှာ
လားဟု တရားသံဝေဂရခြင်း။

၂။ သူနာ ။ ငါသည်လည်း တစ်နေ့ကျရင် နာရ
မှာလားဟု တရားသံဝေဂရခြင်း။

၃။ သူသေ ။ ငါသည်လည်း တစ်နေ့ကျရင် သေရ
မှာလားဟု တရားသံဝေဂရခြင်း။

၄။ ရဟန်း ။ ငါသည်လည်း တစ်နေ့ကျရင်
သံသရာမှ လွတ်ကင်းအောင် ရဟန်းဘောင်သို့

ကူးပြောင်းမှ ဒုက္ခသစ္စာတရား လွတ်မည်ဟု သံဝေဂတရား
ကြီးစွာရလေတော့သည်။ အလောင်းတော်မင်းသားသည်
ယူဇနာ ၃၀ ကွာဝေးသော အနော်မာမြစ်သို့ ရောက်လေ
သည်။ ငါ၏ရဟန်းပြုခြင်းသည် မယုတ်မာ၊ မြင့်မြတ်ကောင်း
မွန်သည့်ဘဝ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နိမိတ်ယူ၍ အနော်မာမြစ်ကို

ကူးစေလေ၏။ လျှောက်ပေးမှု၊ ကဏ္ဍကမ္ဘာသည ဆန္ဒအမတ် နှင့်တကွသော ဘုရားလောင်းကိုဆောင်၍ အနော်မာမြစ်ကို ခုန်သဖြင့် ထိုမှာတက်ကမ်း၌ တည်လေသည်။ ထို့နောက် မကိုင်နှင့်တကွ ဆံကျစ်တော်ကို စွဲတော်မူသော သန်လျက် ဖြင့်ဖြတ်၍ (ငါသည် စင်စစ်ဘုရားဖြစ်မည်မှန်မှ ဆံတော်သည် မြေသို့မသက်ဘဲ အထက်ကောင်းကင်၌ တည်စေသော်)ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေသည်။ ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဆံတော်သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ စူဠမဏိစေတီ တည် တော်မူသည်။ ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ဝတ်လဲ တော်သည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဒုဿစေတီ တည်တော်မူသည်။

ဘုရားအလောင်းသည် ကာသိကရစ်တိုင်းဖြစ် မှအိုး တို့ကိုချွတ်၍ ပရိက္ခရာကြာသင်္ကန်းဖြင့် ရဟန်းပြုတော်မူလေ သည်။ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ဥရုဝေလတောတွင် ဒုက္ကရ စရိယာကို ခြောက်နှစ်ကာလပတ်လုံး ကျင့်တော်မူပြီး မဟာ သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သဗ္ဗ ညုတရွှေဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူပြီး ဘုရားဖြစ်တော်မူလေ သည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် မိမိတစ်ကိုယ်ကောင်းကို အဓိက ထားပြီး ကျင့်တော်မူပေ။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို အဓိကထားပြီး ပရဟိတအကျိုးတရားများကိုသာ ကျင့်တော် မူခဲ့လေသည်။ ကျင့်တော်မူရာတွင်လည်း စရိယာသုံးမျိုးဖြင့် ကျင့်တော်မူသည်။

၁။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယာ

ဘုရားဖြစ်ရန် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်အတွက် ကျင့်တော် မူခြင်း။

၂။ ဉာထတ္ထစရိယာ

မိမိ၏အမျိုးအနွယ်ထူးသူ အားလုံး၏ အကျိုးအတွက် ကျင့်တော်မူခြင်း။

၃။ လောကတ္ထစရိယာ

လူသားအပါအဝင် သတ္တဝါများအကျိုးရာ ကျင့်တော် မူခြင်း။

မြတ်စွာဘုရားသည် ခြောက်နှစ်ကာလပတ်လုံး ကျင့် တော်မူသော အစွန်းတန်ခိုးဂုဏ်တော်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဟု ဖြစ် တော်မူပေသည်။

ဗုဒ္ဓိတ္တာ သစ္စာနီတိ ဗုဒ္ဓေါ ဟေတော ပဗာယတိ ဗုဒ္ဓေါ။

သစ္စာနီ - သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို၊ ဗုဒ္ဓိတ္တာ - သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓမည်၏။ ပဗာယ - သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ ဟေတော - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူ သလို၊ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့လည်း သိရှိကြရလေ အောင် ဟောဖော်ညွှန်ပြတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓမည်၏။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် အရဟံဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူပေသည်။

၁။ အရဟံ - ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှု ကို ပြုတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။

၂။ အရဟံ - ကိလေသာ ကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

၃။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက် သော မြတ်စွာဘုရား။

၄။ သဗ္ဗဓမ္မာ - အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတ္တိတိ - ဆရာမကု သယမ္မဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ် တော်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလာ - ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကို ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓဟု ခေါ်တော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ တော်မူပေသည်။

ဂုဏ်တော်ကိုးပါး

၁။ အရဟံ - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်၊ အရဟံ - အရဟမည်တော်မူ၏။

၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည် ဣတိပိ ဣမိနာစ ကရဏေန - အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းတို့ကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ

သီတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-
သတ္တသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့
ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ ၁၅ ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာ
စရဏသပ္ပန္န မည်တော်မူ၏။

၄။ သုဂတော - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့ ကောင်း
သောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်၊
သုဂတော - သုဂတမည်တော်မူ၏။

၅။ လောကဝိဒ္ဓ - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့ သတ္တလောက၊
သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောကတည်းဟူသော လောက
သုံးပါးကို သီတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လောကဝိဒ္ဓ-
လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

၆။ အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ - သောဘဂဝါ
- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန -
မယဉ်ကျေးသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေး
အောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း
အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ - အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ
မည်တော်မူ၏။

၇။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့ လူ၊
နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
မည်တော်မူ၏။

၈။ ဗုဒ္ဓေါ - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရား
တို့ကို သီတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓ
မည်၏။

၉။ ဘဂဝါ - သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိဏ္ဍမိနာစ ကရဏေန - ဤသို့ ဘုန်းတော်အနန္တ၊
ဂုဏ်တော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့်

ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဘဂဝါ - ဘဂဝါ
မည်တော်မူ၏။

ဘုရားဂုဏ်တော်များချမ်း၏ အကျိုးတရား (၁၂)ပါး

၁။ မြတ်စွာဘုရားအပေါ် ရိုသေလေးစားမှု များ
လာခြင်း။

၂။ မြတ်စွာဘုရားအပေါ် ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍
နက်နက်နဲနဲ ကြည်ညိုခြင်း။

၃။ မြတ်စွာဘုရားကို မကြာမကြာ သတိရသဖြင့်
သတိအားကောင်းလာခြင်း။

၄။ အသိပညာဉာဏ် ထက်မြက်တိုးပွားလာခြင်း။

၅။ ကုသိုလ်များတိုးပွားလာကာ ဘုန်းကြီးမား
ခြင်း။

၆။ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှု များပြားလာခြင်း။

၇။ ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ဆင်းရဲ
ဒုက္ခ ကြုံတွေ့ရသည့်အခါ ထိတ်လန့်ကြောက်
ရွံမှု မရှိခြင်း။

၈။ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် အတူတကွနေရသည်ဟု
မှတ်ထင်ရခြင်း။

၉။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ဂုဏ်တော်များဖြင့် မွမ်းထုံထား
သဖြင့် ဂန္ဓကုဋ်ကျောင်း စေတီတော်ကဲ့သို့
အပူဇော်ခံထိုက်သူဖြစ်လာခြင်း။

၁၀။ ဘုရားဖြစ်မှု၌ စိတ်ညွတ်လာပြီး ဘုရားဖြစ်ချင်
စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း။

၁၁။ လွန်ကြူးဖွယ်ဝတ္ထု အကုသိုလ်ပြုလုပ်ရန် ကြံ
လာသောအခါ ဘုရားရှင်ကို မိမိမျက်မှောက်၌
ဖူးမြင်နေရသကဲ့သို့ ထင်ပေါ်လာ၍ ရှက်၊
ကြောက်မှု ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်
မပြုဖြစ်တော့ခြင်း။

၁၂။ အထက်ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုမရလျှင် နောက်ဘဝ၌
လူဘုံနတ်ရပ်ဖြစ်သော သုဂတိဘဝသို့ လား
ရောက်ရခြင်း။

စသည် အကျိုးတို့ကို ရရှိနိုင်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓအံ့ဖွယ်ရာ ဂုဏ်ထူးများ (၁၈)ပါး သိမှတ်စရာအဖြစ်ဖြာ

- ၁။ သင်္ကန်းတော် စွတ်စိုခြင်း၊ နွမ်းရိခြင်း၊ မရှိခြင်း။
- ၂။ ဆံတော် မတိုမရှည် လက်နှစ်သစ်မျှ အမြဲရှိခြင်း။
- ၃။ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကို ဆောင်ယူ၍ ကိုယ်တော်ဖြင့်မထိ လက်လေးသစ်ခန့် ကွာခြားခြင်း။
- ၄။ သပိတ်တော်ဆေးလျှင် လက်တော်စင်နှင့်၏။ လက်တော်ဆေးလျှင် သပိတ်တော်ဆေးပြီးဖြစ်၏။
- ၅။ မှန်ညင်သီးခွဲအတွင်း ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကို လွယ်လျက် စင်ကြယ်နိုင်သည်။
- ၆။ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်ကို အရပ် ၁၀ မျက်နှာနှံအောင် လွှတ်နိုင်ခြင်း။
- ၇။ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏ အလိုအားလျော်စွာ အမျိုးမျိုးဖန်ဆင်း၍ ချွတ်တော်မူခြင်း။
- ၈။ ဇာတိခေတ်၊ အာကာခေတ်၊ ဝိသယခေတ် တည်းဟူသော ခေတ်သုံးပါးလုံး မှောင်မိုက်အောင်၊ လင်းအောင် ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း။
- ၉။ ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကင်၌ လဝန်းပေါ်လာ သံကဲ့သို့ မြင့်တင်စေနိုင်ခြင်း။
- ၁၀။ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အသံတော်ဖြင့် ဟောကြားသော တရားအသံသည် ပရိသတ်ရှိရာ အားလုံးကို ကြားစေနိုင်သည်။
- ၁၁။ လူ၊ နတ်တို့၏ စိတ်သဘောကို သိသော အာသယနသယဉာဏ် ရှိတော်မူသည်။
- ၁၂။ ကျွတ်ထိုက်သူတို့ကိုသိသော မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိဉာဏ် ရှိတော်မူ၏။
- ၁၃။ ဤသူ နက်မြန်ကျွတ်မည်။ သန်ဘက်ခါကျွတ်မည် စသည်ဖြင့် သိသော ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ် ရှိတော်မူသည်။
- ၁၄။ သခါရကို သိတော်မူ၏။
- ၁၅။ ဝိဇာရကို သိတော်မူ၏။
- ၁၆။ လက္ခဏကို သိတော်မူ၏။

- ၁၇။ နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူ၏။
 - ၁၈။ ပညတ်ကို သိတော်မူ၏။
- ဤသည်ကား မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အံ့ဖွယ်အရာရာ ဂုဏ်ထူး ၁၈ မျိုး ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ခရီးလမ်းကြွ မြန်းတော်မူသောအခါ ခြေဖဝါးတော် ခြေပေါ်မထိ ကြွသွားတော်မူသည်။ ခြေတော်ထင်စေလိုမှသာလျှင် ထင်စေ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခြေတော်ရာထင်ခဲ့သော် သတ္တဝါများ သွားလာစရာ နေရာမရှိဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားလောင်းအမျိုးမျိုး

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးများသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ယုံယုံကြည်ကြည် အမြတ်တန်း ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်လျက်ရှိကြပေသည်။ ဤသို့ ပူဇော်ဆည်းကပ်လျက် ရှိသည့်အနက် ဘုရားရှင်တို့၏ ပါရမီတော်ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပုံကို သိရန်လိုပါသည်။

ဘုရားလောင်းဆိုတာ ဘယ်နမူနာရှိတယ်ဆိုတာကို တော့ သိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကတော့ ရှားရှားပါးပါးပါ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ဖောဓိဉာဏ်ဟုခေါ်ပါသည်။ ဆရာမကူ မိမိကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ဝါသနာနှင့်တကွ ကိလေသာတို့ကို ပယ်စွမ်းနိုင်သည့် သတ္တိထူးရှိသောကြောင့် မဂ်ဉာဏ်လေးပါး ခပ်သိမ်းသော ညေးယျဉာဏ်တို့ကို အကြွင်းမရှိ သိမြင်နိုင်သော သုဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်ဟု ခေါ်ပါသည်။ သမ္မာသမ္ဗောဓိဆိုသည်မှာ ဘုရားလောင်းတို့ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သော ပါရမီဓာတ်ခံများသာ ဖြစ်ပေသည်။

- ၁။ ပညာဓိကဘုရားလောင်း - လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခြင်း။
- ၂။ သဒ္ဓါဓိကဘုရားလောင်း - ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခြင်း။

၃။ ဝိရိယာဓိကဘုရားလောင်း
တစ်ဆယ့်ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီ
ဖြည့်ကျင့်ခြင်း။

၁။ ပညာဓိကဘုရားလောင်း
ပညာဓိကဘုရားလောင်း ဆိုသည်မှာ ပညာအရာ၌
လွန်ကဲစွာရှိခြင်း၊ အရာရာတိုင်းတွင် ပြုသမျှ၊ ပြောသမျှ၊
ကြံသမျှတို့၌ ဝေဖန်ဆင်ခြင် စဉ်းစားမှု ပြုလုပ်ခြင်းတို့ပင်
ဖြစ်သည်။ ပညာဓိကအိမ်ကဲ့ ဉာဏ်ပညာလွန်ကဲသည့် ဘုရား
လောင်းတော်များသည် ပါရမီဖြည့်ရာ၌ အမြဲပင် ပညာဉာဏ်
ပီရိပီးဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်
သိန်း ပါရမီဖြည့်လျက် ဘုရားဖြစ်တော်မူခဲ့လေသည်။

၂။ သဒ္ဓါဓိကဘုရားလောင်း
သဒ္ဓါဓိကဘုရားလောင်းဆိုသည်မှာ သဒ္ဓါတရားကို
သာ အဓိကထားပြီး ရှေ့ဆောင်ကာ ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရသည့်
အတွက်ကြောင့် ရှစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ပြီးမှ
ဘုရားဖြစ်တော်မူခဲ့လေသည်။

၃။ ဝိရိယာဓိကဘုရားလောင်း
ဝိရိယာဓိကဘုရားလောင်း ဆိုသည်မှာ ဝိရိယကိုသာ
အဓိကထားပြီး ပါရမီတော်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူသည့်
အတွက်ကြောင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း
ကြာမှ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။

ဘုရားအလောင်းတော် ဘဝ၌ပင် ပညာအဓိက၊ သဒ္ဓါ
အဓိက၊ ဝိရိယာအဓိကရယ်လို့ အမည်သုံးပါး ကွဲပြားကြ
သော်လည်း ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်သွားကြတဲ့အခါ အလုံးစုံ
အတူတူတူညီကြပါသည်။ ဘယ်ဘုရားက ဝုဏ်ကျေးဇူးပို
တယ်၊ လိုတယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ပညာအဓိက ဘုရားလောင်း
တို့မှာ သဒ္ဓါတရားနှုန်း ပညာပါရမီအား တက်သောကြောင့်
ပညာအဓိကဘုရားလောင်း ဖြစ်ပါသည်။

သဒ္ဓါအဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ သဒ္ဓါအားကြီး၍
ပညာအလယ်အလတ် ဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဓါအဓိကဘုရား
လောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝိရိယာအဓိကဘုရားလောင်းတို့မှာ ဝိရိယအားကြီး၍
သဒ္ဓါပါရမီ၊ ပညာပါရမီနှစ်ပါးစလုံး နသောကြောင့် ဝိရိယ
အဓိကဘုရားလောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားအလောင်း သူတော်ကောင်း ကြီးစားသမျှ
အကျိုးရ။

သင် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုရင် ဗုဒ္ဓအကြောင်း၊ ဘာသာ
အကြောင်း သိအောင်လေ့လာပါ။ ကြီးစားပါ။ မှတ်သားပါ။

ဗုဒ္ဓဆိုတာ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘာသာဆိုတာ ဟောတဲ့
တရား၊ ဟောတဲ့အတိုင်း ကျင့်သုံးရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်
ပြီဟု မှတ်ပါ။

တစ်ခဏသုခရဖို့အတွက် ထာဝရ ဒုက္ခမခံပါနဲ့၊
တစ်ခဏသုခကို ရှောင်နိုင်မှ ထာဝရဒုက္ခမှ လွတ်
မယ်ဟု ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

လှပဖို့ မှန်ကြည့်၊ တိုးတက်ဖို့ စာကြည့်ကြပါစို့။

မေတ္တာတရားထားသူအား ကင်းပြားရန်းဘယာ၊
ဘုရားစကားလိုက်နာပွား အများချမ်းသာမှာ၊

ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးရန်ကွာ သာသနာပြုနိုင်
ကြပါစေ...။

အရာခံပိုလ်သစ်လွင်

အိပ်မက်ကမ္ဘာမှ တစ်ဆင့်

ဦးအောင်ကြည် (ပညာရေး)

‘အိပ်မက်’ကို လူတိုင်းလိုလို မြင်မက်ဖူးကြပါလိမ့်မည်။ အိပ်မက်ကို ပညာရှင်အမျိုးမျိုးက မိမိတို့အခြေခံထားသောပညာရပ်အလိုက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုတတ်ကြပါသည်။ ဗေဒင်ပညာရှင်များက ဗေဒင်အလိုအကျ အတိတ်နိမိတ် ဖော်ကြသည်။ အိပ်မက်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသော အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်းများပင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အိပ်မက်အဖြစ်အပျက်တစ်ခုအကြောင်းကိုပြောပြလိုပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အိပ်မက်နှင့် စပ်လျဉ်းပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများကို များစွာဖတ်ဖူးပါသည်။ သက်ကြီး

စကား သက်ငယ်ကြားဆိုသည့်စကားအတိုင်း သက်ကြီးများ ပြောပြသည့် အိပ်မက်အကြောင်းအရာများကို ပုံပြင်သဖွယ် မမောနိုင်မပန်းနိုင် နားဆင်ခဲ့ရပါသည်။ အိပ်မက်အကြောင်းအရာများသည် ထူးခြားသည်မှာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြောပြပါမည်။ ကျွန်တော်၏ ဇနီးသည် ကျောက်ကပ်ဝေဒနာရှင် တစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် ကျောက်ကပ်ဆေးရသော ကုန်ကျစရိတ်မှာ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဝန်လေးလှပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်ဇနီး ဒုသက်ထက် ဘာကိုမျှ

တန်ဖိုးမထားနိုင်ပါ။ မည်သည့်အရာဝတ္ထုနှင့်မျှ မလဲနိုင်ပါ။ ကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပါစေ။ ခါးစည်း၍ခံပါသည်။ ကံကြမ္မာသည် ကျွန်တော်တို့ကို ရက်စက်လှပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ဇနီး ရုတ်တရက်လေဖြတ်ပြီး အောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး သေသွားသည်။ ဒုက္ခကြီးလေစွ။ ‘ပိုးချွယား’ခေါ် ဘီးတပ်လက်တွန်းလှည်းပေါ်သို့ ရောက်သွားပါတော့သည်။ သတိကတော့ ရှိတုန်းကောင်းတုန်းပင်။

ကျွန်တော့်ဇနီးက သူမသေခင် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးနှင့် ကျောက်တော်ကြီးဘုရားကို ဖူးမြော်လိုသည်ဟု ခြောက်လာပါသည်။ ဇနီးသည်၏ စိတ်

ချင်းသာပူကိုပေးရန် အသင့်ရှိနေသော ကျွန်တော်သည် သူ၏ဆန္ဒကို အပြည့် အဝ လိုက်လျောလိုက်ပါသည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ဆလွန်းကားလေးတစ်စီးဖြင့် မန္တလေးဘုရားဖူး ခရီးစဉ်ကို စီစဉ်လိုက်ပါသည်။

မန္တလေးမြို့အဝင် ခရီးတွင်ပင် လျှင် ခရီးရောက်မဆိုက် ဘုရားကြီး (မဟာမြတ်မုနိ)ကို ဦးတိုက်ဖူးမြော်သည်။ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် ညအိပ်ရပ်နားကာ နောက်တစ်နေ့တွင် မန္တလေးတောင်တော်ကိုတက်ရောက်ကြသည်။ ရောဂါဝေဒနာရှင် ကျွန်တော့်ဇနီးမှာ ရောဂါဝေဒနာရှင်ဟူ၍ပင် မထင်ရ။ ဤခရီးအတွက် ရှင်လန်းတက်ကြွ၍ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြုံးပျော်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ချမ်းသာရသည်။ မန္တလေးတောင်ခြေရင်းရှိ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်၍ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီးမီးနှင့် အလှူငွေများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။ ကျွန်တော် လုံးဝမျှော်လင့်မထားသော သူနှင့် ဤဘုရားရင်ပြင်တွင် လာရောက်တွေ့ဆုံရသည်။ တွေ့ဆုံရသူကား ကျွန်တော်၏ညီမအရင်းသဖွယ် ချစ်ခင်ရသော အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး 'မြမြခင်'နှင့် ပက်ပင်းတိုးတော့သည်။ 'မြမြခင်'က -

“အစ်ကိုကြီး ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ရမလဲ။ ဒီနေ့၊ ဒီအချိန်၊ ဒီနေရာမှာ အစ်ကိုကြီးဇနီးနဲ့ လာကိုတွေ့ရမယ်ဆိုတာ ရှိပြီးသား။ ဒါပဋ္ဌာန်းဆက်ပဲ။ ညီအစ်မတွေ အစ်မတော်ကို လာကိုတွေ့ရတာ”

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး 'မြမြခင်'၏ ပါးစပ်မှ ကျွန်တော်မမျှော်လင့်

သော စကားများ ပြောလာသဖြင့် အံ့သြရသည်။ ဘာတွေပြောနေပါလိမ့်။ အစ ပထမကတော့ ရူးတူးတူး ပေါကြောင်ကြောင်လိုပင် ထင်မိသည်။ စိတ်ပျက်အထင်သေးမိသည်။ ကျွန်တော်က -

“အေးကွယ်... အစ်ကိုကြီးတို့ မင်းတို့ကိုအားနာလို့ ကြိုတင်အကြောင်း မကြားတာပါ။ ဝန်လေးမှာစိုးလို့ပါ”

“မဟုတ်တာ အစ်ကိုကြီးရယ်၊ အားနာစရာမရှိ အားနာရတယ်လို့ မြမြခင်က ချက်ချင်းတုံ့ပြန်သည်။

၀၀၀

ကျွန်တော့်ဇနီးသည် ဇန်နဝါရီလ ၅ ရက်နေ့တွင် ရုတ်တရက်လေဖြတ်သွားသဖြင့် ဆာကူရာဆေးရုံသို့ အရေးပေါ်တင်လိုက်ရသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စကားမပြောနိုင်တော့။ သတိမရတော့။ မည်သည့်အချိန်တွင် လူ့ဘဝကြီးကို စွန့်ခွာသွားတော့မည်ဆိုသည်ကို စောင့်စားနေရသည်မှာ ရင်မောလှသည်။

ဆေးရုံတက်ပြီး ၁၀ ရက်မြောက်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏ဇနီးသည် ကျွန်တော်နှင့်တကွ သားသမီး လေးဦး၊ မြေးကလေး နှစ်ဦး၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများကို အပြီးအပိုင်နှုတ်ဆက်၍ ကမ္ဘာလောကကြီးမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအဖို့ 'ရွှေတောင်ကြီး'ပြိုသွားခဲ့ရပါပြီ။ မိသားစုဘဝအတွက် အစားထိုး၍မရသော ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။ မိသားစုတစ်ခုလုံး ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများအားလုံး ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါသည်။ ကွယ်လွန်သူ ဇနီးအတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အတတ်နိုင်ဆုံး

ပြုလုပ်ပြီး လှူဒါန်းမှုအစုစုကို ရေစက်ချ အမျှအတန်းဝေပါသည်။

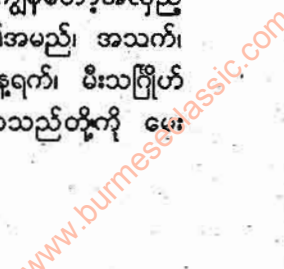
ဇနီးသည်ကွယ်လွန်ပြီး ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်သည့်နေ့အထိ ထူးခြားမှုမရှိပါ။ ကွယ်လွန်ပြီး ၁၀ ရက်မြောက်သောနေ့တွင်မူ ညဘက်၌ သမီးကြီးကို အိပ်မက်ပေးသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ဇနီးသည်က -

“သမီးရေ... မေမေ မကျွတ်မလွတ်သေးဘူး။ သမီးတို့ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်က ဗာဒံပင်မှာ ခေတ္တခဏ ခိုကပ်နေရသေးတယ်။ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ မေးမြန်းပြီး အမေ့ကို ကျွတ်လွတ်အောင်လုပ်ပေးကြပါကွယ်”

ဟု အိပ်မက်လာပေးကြောင်း၊ ညတွင်းချင်းပင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဝင်အားလုံးကို နှိုး၍ သမီးကြီးက ပြောပြသည်။ အဲဒီည သန်းခေါင်ယံအချိန်မှ နံနက်မိုးလင်းသည်အထိ မအိပ်ကြတော့။ အမေ့အတွက် ဘာလုပ်ရမည်ကိုသာ စဉ်းစားနေမိကြတော့သည်။

၀၀၀

ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် မြို့သစ်တစ်ခုတွင် သီတင်းသုံးနေသော သက်တော် ၉၀ ကျော် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးထံသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ကို ယုံကြည်အားကိုးကြသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက ဆရာတော်ကြီးထံမှ မေတ္တာခံယူကာ လိုအင်ဆန္ဒများကို အသီးသီးလျှောက်ထားကြသည်။ ကျွန်တော့်အလှည့်တွင် ဇနီးသည်၏အမည်၊ အသက်၊ ကွယ်လွန်သောနေ့ရက်၊ မီးသဂြိုဟ်သောသုသာန် စသည်တို့ကို မေး

သည်။ ဆရာတော်ကြီးက ဘုရားရှိခိုးပြီး သက်ဆိုင်ရာများကို တိုင်တည်သည်။ အမိန့်ပေးသင့်သည်ကို အမိန့်ပေးသည်။

မကြာမတင်မှာပင် ပရိသတ်ထဲမှ မိန်းမကြီးတစ်ဦးသည် ကျွန်တော်ဇနီးသည်အဖြစ် ဝင်ရောက်ပူးကပ်ပါသည်။ အသားများ ဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီး လက်အုပ်ချီလျက် ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြင့် ဖြစ်နေသည်။ ဆရာတော်ကြီးက မင်းရဲဖြစ်အင်ကို လျှောက်ထားစမ်းဟု အမိန့်ရှိလိုက်ရာ ဝင်ပူးနေသော မိန်းမကြီးက အဖြစ်အပျက်စုံကို ပြောဆိုပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ဦးချကန်တော့သည်။ ဆရာတော်ကြီးက ရေမန်းများ ပက်ဖျန်းပြီး-

“အေး... အေး။ ကောင်းပြီ၊ ပြန်ချိန်တန် ပြန်ရမှာပေါ့။ ဆရာတော် အမိန့်ပေးပြီးပြီ။ ကဲ... ပြန်ပေတော့ ဟုတ်ပြီလား”

ဆရာတော်၏စကား အဆုံးတွင် ဝင်ပူးနေသော မိန်းမကြီးမှာ ဆရာတော်အားကန်တော့ကာ မူလအတိုင်း အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားတော့သည်။ ဤဖြစ်အင်ကို ကျွန်တော် မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်သည် ဤကဲ့သို့သော စုန်။ နတ်၊ ကဝေ၊ သရဲ အစရှိသည်တို့ကို ယုံကြည်သူ မဟုတ်ရကား၊ မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက် ဖြစ်နေခဲ့သော်လည်း လုံးဝအဆက်အစပ် မရှိသော သူစိမ်းပြင်ပြင် မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ဇနီးအကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုအကြောင်း အတွင်းကျကျ စုံစုံစစ်စစ် ကရားရေလွှတ်တောက်လျှောက် ပြောသွားသည်ကို

အံ့ဩရပါသည်။ အတွေ့အကြုံသစ်တစ်ခုရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်း မန္တလေးတောင်ခြေ၊ ကျောက်တော်ကြီးဘုရားသို့ သွားရောက်ကာ ကန်တော့ပွဲများဖြင့် ကန်တော့ပြီး ဆရာတော် ရေးပေးလိုက်သော စာသားများအတိုင်း ဖတ်ကြားကာ သက်ဆိုင်ရာကို အသိပေးရပါသည်။ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုမှာ ကျွန်တော် အထက်က ပြောခဲ့သော ဆရာမကြီး ဒေါ်မြမြခင်သည် ကျွန်တော်တို့ ဆုတောင်းပွဲလုပ်နေသည့် ကျောက်တော်ကြီးဘုရားသို့ အမှတ်မထင် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ‘မြမြခင်’က -

“အစ်ကိုကြီးရေ၊ အစ်ကိုကြီးဇနီးအေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်သွားပါပြီတဲ့”
‘မြမြခင်’၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော် အံ့ဩရပြန်ပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် သမီးကြီးကို အိပ်မက်လာပေးသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် -

“သမီးရေ... မေမေ၊ မေမေ့ရဲ့ မူလ လာရာကို ပြန်ခွင့်ရပါပြီကွယ်။ သမီးတို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုတာ လှူဒါန်းမှုအစုစုနဲ့ အမျှဝေမှုတွေဟာ မေမေ့အတွက် ထိထိရောက်ရောက် အကျိုးခံစားခွင့် ရှိပါတယ်ကွယ်” တဲ့။
နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် သမီးကြီး၏အိပ်မက်ထဲတွင် မေမေနှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုမှုများကို ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် တအံ့တဩ နားထောင်ခဲ့ရပြီး ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရသည်။ သမီးကြီးက -

“မေမေ့စကား မဆုံးသေးဘူး ဖေဖေရဲ့”

“ပြောလေ သမီး၊ မေမေ ဘာပြောသေးလဲ”

ကျွန်တော်ရင်ထဲတွင် လှိုက်မောလာပြီး မျက်ရည်တွေ အလိုလိုစီးကျလာသည်။

“မေမေကလေ သမီးတို့ရယ်တဲ့ မေမေ နောက်တစ်ခေါက် လူ့ဘဝများ ပြန်လာခဲ့ရရင် ဂီလာနာ၊ ဒုက္ခိတဘဝနဲ့ မလာပါရစေနဲ့၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်တဲ့၊ သန်စွမ်းတဲ့၊ လူတောတိုင်းနိုင်တဲ့၊ သာရေးနာရေး၊ ဘာသာရေးတွေ ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ ကိုယ်ဖြစ်ရပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးကြပါနော်တဲ့ ဖေဖေ”

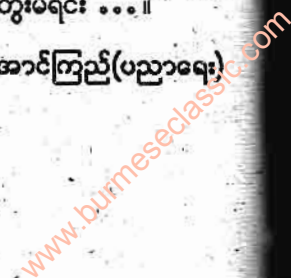
၀၀၀

ကျွန်တော်သည် ဇနီးသည်အိပ်မက်ထဲတွင် ပြောဆိုမှုကြားသော စကားများကို မြို့သစ်မှ ဆရာတော်ကြီးထံသွား၍ လျှောက်ထားအစီရင်ခံရသည်။ ဆရာတော်ကြီးက -

“ဝဋ်မှာအမြဲ ငရဲမှာအပတ်တဲ့၊ ဝဋ်ရှိသမျှ ခံခဲ့ပြီးပြီပဲ။ ဒါယကာတို့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာနဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုကို အမျှပေးဝေပြီးပြီပဲ။ ကြေပါပြီဗျာ၊ ကျွတ်ပါပြီဗျာ၊ လွတ်ပါပြီဗျာ”

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမိန့်ရှိသော စကားသံများကို နားထဲတွင် ပြန်လည်ကြားယောင်ရင်း ဇနီးသည်အတွက် ဝမ်းသာအားရ ကျေနပ်မိပါသည်။ လူသားတို့၏ဘဝထဲတွင် အိပ်မက်များသည်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍမှ အရေးပါလှပါ တကားဟု တွေးမိရင်း...။

ဦးအောင်ကြည်(ပညာရေး)

အရက်ဆိုတဲ့ လူမျှက်တဲ့သေစာ

မောင်ချိုမင်း (ကန္တာရဝတီ)

အရက်သေစာ လွန်ကြူးသောက် နှုတ် လမ်းဘေးတကာ ပလက်ဖောင်း ဝေါလဲနေသည့် အမူးသမားများကို တွေ့ရသည့်အခါတိုင်း ကျွန်တော်ရင် ဝယ် မချမ်းမြေ့။ သောက်မူးသူတို့က ထည်း အနည်းနှင့်အများ အမှားမျိုးစုံ တို့ ကျူးလွန်တတ်ကြသည်ကို။

ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သား အရွယ်ခန့်က အမေနှင့် ပွဲသွားကြည့်ခဲ့ သည်ကို ယနေ့ထိမမေ့သေး။ ပွဲက သည်နေရာက တာမေ့ အထက်(၂) ထည့်ရှိရာ ကျောက်မြောင်း ရာမကွင်း ဩထဲတွင် ဖြစ်၏။ ဇာတ်ရုံက ခါးပြတ် နှိပ်သည့်အတိုင်း အပေါ်တွင် အမိုး မနိုး ရှိဝင်ခက တစ်ကျပ်ပေးရသည်။ ထိုတွဲသကြီးဖြစ်၍ ချမ်းအေးလိုက် သည်ကလည်း မေးခိုက်ခိုက်တုန်း။ သို့ သော် တစ်ညလုံး ပွဲစပွဲဆုံး ဇာတ်ပွဲကို အာရုံစိုက်နေ၍လားမသိ။ ချမ်းအေးမှု အထိကို ဂရုမပြုနိုင်။ ကနေသည့်ဇာတ် စ အောင်ပိဇ္ဇာဇာတ်ဖြစ်၏။

ခြင်းလုံးခတ် ကောင်းလှသည်ဆို သောမင်းသား အောင်ပိဇ္ဇာမှာ ပုဂံသေး သေး အကကောင်းသူဖြစ်ပြီး နာမည် ဩ သူနောက်ပိုင်းဇာတ်ထုပ်မှာ ဗြဟ္မ အထိမင်း သားစားဇာတ်တော် ဖြစ်၏။

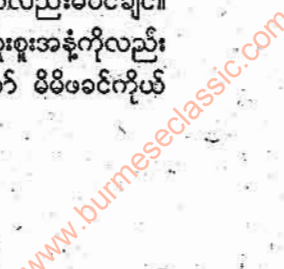
ဟရာဏသီပြည့်ရှင် ဗြဟ္မဒတ် မင်းသည် အသားစားကြူးပြီး သူရာ အရက်ခုံမင်၏။ အရက်သောက်တိုင်း မြည်းစရာအသားမပါလျှင် မဖြစ်။ များ မတ်များက အမြည်းအတွက် ဂရု တစိုက်တာဝန်ယူနေသည့်ကြားမှ တစ် နေ့သောအခါ ဘုရင်အရက်မူးပွဲတော် တည်မည်အပြု အသားမပါသဖြင့် များ မတ်တို့ အခက်ကြုံနေ၏။ ဤတွင် ဘုရင် အမျက်တော်ရှကာ မူးမူးရှူးရှူး ဖြင့် မိဖုရားရင်ခွင်ထက်မှေးစက်နေ သော လသားအရွယ် ရင်သွေးငယ်ကို လက်စွဲတော်သန်လျက်ဖြင့် ထိုးနှက်၍ ပေါင်နှစ်ခြမ်းခွဲကာ အသားဟင်းလျာ အဖြစ် ချက်ပြုတ်စေခိုင်းသည်အထိ သူရာ၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက် ၍ အမူးပျောက်သော် မိမိအဖြစ်ကို ယူကျုံးမရဖြစ်ပြီး ချစ်လှသည်သား အတွက် အကြီးအကျယ် ပူဆွေးခဲ့ရ ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် သေသောက် ကြူးသူများအား ပညာပေးဇာတ်လမ်း ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပွဲထိုင် ကြည့်နေသူ မိန်းမကြီးများ တရွံ့ရွံ့ဖြစ် နေ၏။ အမေသည်လည်း အများနည်း တူပင်။

အမေမျက်ရည်စို့ရခြင်းမှာ သူမ ချစ်လင် ကျွန်တော်မခင်သည်လည်း အရက်၏ကျေးကျွန်ငှာစီး ဖြစ်နေ၍ ဖြစ်၏။

ထိုအကြောင်းကို တေးပြုစာဆို ရွှေတိုင်ညွှန်က “ရာဇာဘုရင် အထူး ပင် မှောက်မှားတော့ပြီ။ အခါခါပဲ မူးယစ်သောက်စားတော့သည်။ ဪ ကိုယ့်သားရယ်၊ ကိုယ့်ယားရယ် ထင်ရှား မသိပြီ၊ မဆင်ခြင်နိုင်သည်။ ဘုရင်ဗြဟ္မဒတ်မင်းကိုရည်၊ နဂိုသက် အစဉ်ဝေးတရားမှားလို့ ကိုယ်၏ရင် သွေး စာသွေးအသားကို စားလေ သည်”ဟု တေးတစ်ပုဒ်ရေးထုတ်ခဲ့ရာ အသံတိတ် ရုပ်ရှင်ခေတ်က အရက် သောက်ခန်းပါစိုင်း ဤ(သူရာ)သီချင်း ကို နောက်ခံသီဆိုပေးလေ့ရှိကြသည်။

ကျွန်တော်အနေနှင့် ငယ်စဉ် တောင်ကျေး သီတတ်စကလေးဘဝ ကတည်းက အရက်မူးသမား ဒယီး ဒယိုင်နှင့် လမ်းထဲတည့်တည့်တိုးလျှင် အိမ်သို့ အော်အော်ပြီး ပြေးလာတတ် သည်။ အရက်သမားကို မုန်းလည်း မုန်းသည်။ အရောလည်းမဝင်ချင်။ သူတို့ပါးစပ်မှ ချဉ်စူးစူးအနံ့ကိုလည်း ခံစား၍မရ။ သို့သော် မိမိခင်ကိုယ်

တိုင်က နေ့မလင်း၊ ညမလင်း၊ အရက်
သောက်နေသူဖြစ်၍ တစ်နွယ်ငင်တစ်
စင်ပါဆိုသလို အရက်သမားများနှင့်
ကင်းကွာ၍မရ။ အဖေက အရက်ကို
ခင်မင်တော့ ပုလင်းတူဘူးဆို သူ
အပေါင်းအသင်းများကလည်း အိမ်
တွင် အဝင်အထွက် မပြတ်ရှိသည်။
ပဲလှော်ပန်းကန်ဘေးချ အရက်ပုလင်း
ထောင်ကြပြီး သောင်စဉ်ရေမရ
အိမ်ပွယ်မရှိ စကားသံတွေကိုလည်း
မကြားချင်ဘဲ နားဆင်နေခဲ့ရသည်။

အတုမြင်အတတ်သင် ကလေး
ဘဝ ကျွန်တော်ကရေကို ဖန်ခွက်ထဲ
ထည့်၍ အရက်လိုလုပ်သောက်သည်
ကို အမေမြင်လျှင် ငိုက်ခေါက်ဆွဲလိမ်
သည်။ ငယ်စဉ်က ငရဲကြောက်တတ်
သော ကျွန်တော့်အား ရေကို အရက်
အမှတ်သဘောထားလျှင် ငရဲကြီး
တတ်သည်ဟု အမေကပြောသည်။

ကျွန်တော် စတုတ္ထတန်းရောက်
တော့ အတန်းပိုင်ဆရာကြီး ဦးတင်
(စာရေးဆရာ မြသိန်း၏ယောက္ခမ)က
အရက်၏မကောင်းကျိုးများကို အခွင့်
သာတိုင်း ပုံတိုပတ်စကလေးများဖြင့်
ဟောပြောရင်း ...

“ငါ့တပည့်တို့ ... လောကမှာ
မင်းတို့ကြီးပွား ချင်ရင် ဦးဆုံးအနေနဲ့
အရက်ကို လုံးဝမသောက်ကြနဲ့”ဟု
ဆုံးမရုံအပြင် ကျွန်တော့်အား ကျောင်း
သားများရှေ့တွင် အရက်သီချင်းကို
မကြာမကြာ ဆိုခိုင်းတတ်သေးသည်။

“လူကိုဖျက်တဲ့ အရက်သေစာ
သူရာများသည် ဘုရားမကြိုက်တဲ့
အလုပ်မို့ အဟုတ်ကိုပယ်သင့်ပြီ။
စီးပွားရေးနဲ့ ကြီးပွားရေးမှာ နှောင့်နှေး

ပေလိမ့်မည်။ အရက်ဆိုတာဟာ လူ
တကာနဲ့ တကယ့်ကို မသင့်တော်ပြီ။

ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကလေးနဲ့ ဝေးရ
ပေလိမ့်မည်။ လူကြီးလူကောင်းများက
အပေါင်းအသင်း မလုပ်ကြပြီ။ သစ္စာ
ရှိသူအရက်သမားဟာ လောကမှာရှား
တယ်လို့ ပညာရှိစကားကို လွန်ယုံ
ကြည်။ ပျက်လျှင်အစဉ် ပြင်ခဏမို့
အရက်သမားဘဝကို ပယ်သင့်ပြီ”

ကျွန်တော်ကလည်း ဘာရယ်လို့
မဟုတ် သက်ပြင်းနဲ့ စံရှား သံစုံသွင်း
ဇာတ်ကားထဲမှ နောက်ခံသီချင်းကို
အလွတ်ရထားသူပီပီ ဆရာတင်ကြီး
ဆိုခိုင်းတိုင်း အကျိုးကော်လံစကလေး
နှစ်စကိုထောင်၊ အသံနေအသံထား
ဖြင့် ရင်ကလေးကော့ကော့ပြီး သီဆိုပြ
ခဲ့ရသည်မှာ အမော။

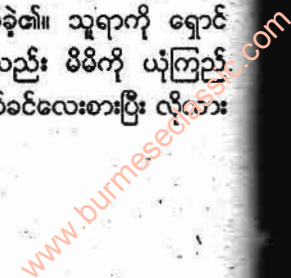
၁၉၅၃ ခုနှစ်သည် ဆောင်းပေ
မာန်ဇာတ်ကားပြအပြီး “စိတ်ညစ်လို့
အရက်ကိုသောက်တယ်” ဆိုသော
တေးသားသည် လူတိုင်းပါးစပ်များ
တွင် စွဲကျွန်ခဲ့၏။ သီချင်းထဲကအတိုင်း
စိတ် ညစ်တိုင်းအရက်သောက်ရမှာ
လား ဆိုသည့်အတွေးတစ်ခုက ကျွန်
တော့်ခေါင်းထဲ မကြာခဏခိုင်လာ၏။

စိတ်ညစ်တိုင်း အရက်သောက်
ထွက်ပေါက်ရှာ၍မရပါ။ အရက်ဖိုးကုန်
ခေါင်းထဲအုံ့ပြီး လူတကာရွံရှာစက်
ဆုပ်ရုံသာ အဖတ်တင်ပါမည်။ အရက်
သည် စိတ်ညစ်နွမ်းမှုကို ဖြေရှင်းပေး
နိုင်မည့် ကယ်တင်ရှင်မဟုတ်။ ဤ
သည်ကို မကောင်းမှန်းသိကြပါလျက်
ငရဲပန်းကို ရေပန်းအသွင် ပန်ဆင်လို
ကြပြီး အရက်ဆိုင်၊ ဘီယာဆိုင်များ
တွင် အချည်းနှီး အချိန်ကုန်ခံနေကြ

မည့်အစား အလုပ်နားချိန်၊ ရုံးအား
ချိန်များတွင် သားငယ်၊ သမီးငယ်တို့
အား ကျောင်းစာကူညီပြသပေးခြင်း၊
လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ပုံတိုပတ်စ
ကလေးများ ပြောခြင်း၊ လုပ်ငန်းခွင်မှ
တစ်နေ့တာကြာခဲ့ရသော မှတ်သား
ဖွယ်ရာကလေးများကို တစ်ဆင့်ပြောပြ
ခြင်းတို့ဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်လျှင် မည်
မျှကောင်းလေမည်နည်း။

ကျွန်တော်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်က
တည်းက အရက်သမားများနှင့် တွေ့
ထိဖန်များခဲ့သော်ငြား ယခုကြီးလာ
သည့်တိုင် အရက်မသောက်တတ်ခဲ့။
အရက်တွင်မဟုတ်။ ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်၊
ဖဲအကုန်ကင်းသည်။ မကောင်းမှုဟူ
သည် သူတကာတားမြစ်မှ မဟုတ်၊
မိမိကိုယ်ပိုင် အသိစိတ်ဓာတ်ဖြင့်
ရှောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ လက်ဖက်ရည်၊
ကော်ဖီကိုမူ တစ်နေ့လျှင် သုံးလေး
ခွက် မသောက်ရ မနေနိုင်။ ပိုက်ဆံ
ကုန်ကျတာခြင်းအတူတူ လက်ဖက်
ရည်၊ ကော်ဖီသောက်သုံးခြင်း သည်
အဆာပြေသည်။ အာဟာရဖြစ်သည်။
လူတကာအထင်သေးခြင်းမှ ကင်း
လွတ်သိသည်မဟုတ်ပါလား။

“ကျွန်တော် အရက်မသောက်
တတ်ပါ”ဟု ပြောရသည်ကို ဝင် မိမိ
ကိုယ်မိမိဂုဏ်ယူမိသည်။ ဝန်ထမ်းဘဝ
မှတစ်ဖြစ်လည်း ဂီတအနုပညာဖြင့်
ယခုလို ပရိယေသနပြုနေချိန်တွင်
သူ့ရာနှင့် မပတ်သက်ခြင်းသည်
အကောင်းဆုံးသော ကိုယ်ကျင့်တရား
လက်နက်ဖြစ်ခဲ့၏။ သူ့ရာကို ရှောင်
တိမ်းနိုင်ခဲ့၍လည်း မိမိကို ယုံကြည်
ကြသည်။ ချစ်ခင်လေးစားပြီး လိုလား

သောအမှုအရာကို ပြုကြသည်။ ထိုကံ
ထန်သော အခကြေးငွေကို ချီးမြှင့်မစ
ကြသည်။ အရေးပေါ်လာလျှင် လေး
လေးစားစားဖြင့် ကူညီကြသည်။
အထူးသဖြင့် တီးဝိုင်းဆရာဘဝဖြင့်
ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ၏ ဂုဏ်
ပူဇာသဘင်၊ ဘာသာရေးပွဲတော်များ
နှင့် ဆက်ဆံရသည့်အခါတိုင်း သူ
တော်ကောင်းများ၏ လေးစားအရေး
ထားမှုကို အများဆုံးခံယူခဲ့ရသည်မှာ
မိမိအတွက် ဂုဏ်ယူချင်ဖွယ်ရာ။

“အပေါင်းအသင်းကြောင့် အရက်
သောက်တတ်သွားတာပါ။ အစက
ဒီလိုမဟုတ်ပါ” ဆိုသည့် မိုးကြိုးပစ်
ထန်းလက်ကာဆင်ခြေစကားမျိုးကို
လုံးဝလက်မခံနိုင်။ မိမိပင်ကိုစရိုက်က
ကောင်းနေလျှင် မည်သို့မျှ အရက်
သမား၊ ဆေးသမား မဖြစ်နိုင်။ အဖေ
အရက်သောက်နေစဉ် တာမေ့အပိုင်း
ကြီး အဖောင်ခေါက်ဆွဲဆိုင်ထဲတွင်
ဖခင်ကို အမူးဒီဂရီမပြင်းအောင် လိုက်
ထိန်းနေရသော ကျွန်တော်သည်
အဖေအရက်စားပွဲတွင် စိတ်ပါလက်ပါ
ကျောင်းသင်ခန်းစာ ရော်မက်ထရီထိုင်
တွက်နေခြင်းမျိုးဖြင့် ညပေါင်းများစွာ
တို့ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရဖူးသည်။ ကျွန်တော်
ဖေဖေမိ အသက် ၂၀ ကျော်လောက်မှ
အသက် ၆၀ နီးပါးတိုင် နေ့မနား၊
ညမနား သောက်လာခဲ့သည့် အဖေ
အတွက် ပါးစပ်လျှာကင်ဆာဖြစ်မှ
အရက်ပြတ်တော့သည်။ ရောဂါ
ကြောင့် အရက်က လူကို ဖြတ်လိုက်
ခြင်းဖြစ်ရာ အကယ်၍ ရောဂါသာမရ
သေးပါလျှင် ဆက်လက်သောက်နေဦး
မည်မှာ သေချာသည်။ ကျေးဇူးရှင်

ဖခင်ကို အပြစ်တင်အပုပ်ချနေခြင်း
မဟုတ်။ ကျွန်တော်ဖခင်သည် မည်
မျှပင် အရက်သောက်ခဲ့သူ ဖြစ်လင့်
ကစား သူမွေးခဲ့သည့် သားသမီး ၁၂
ယောက်ကို ထမင်းတစ်နပ်ပင် မငတ်
စေရဘဲ အပေါင်းအသင်းများထံမှ
လှည့်ပတ်ချေးငှား ရှာကြံကျွေးမွေး
ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ချိန်က မြန်မာ
ပြည် ဘီလီယံကုန်ပိယ် ဦးဂေါ်ရာ
အမည်ဖြင့်လည်း မင်းပေါက်စိုးပေါက်
တိုးပေါက်နိုင်ခဲ့သူ အင်္ဂလိပ်စာစာတ်၊
စကားတတ် ပုဂ္ဂိုလ်ပေကိုး။ အရက်၏
ဆိုးကျိုးကို သိစေလို၍သာ အဖေဘဝ
လှန်သင့်သမျှဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းသားဘဝက လူဆင်းရဲ
သော်ငြား ကျောင်းစာဖက်၌ သူ
တကာထက် ထူးချွန်သော မိမိကို ချစ်
သူခင်သူအများဆုံး ရှိခဲ့သလို ကလေး
တို့ဘာဝ အချင်းချင်း မလိုသူတစ်ဦးစ၊
နှစ်ဦးစကလည်း ရှိတတ်စမြဲပင်။ ကျွန်
တော်အား “အရက်သမားသား” ဟု
အများရှေ့တွင် ရင့်စဉ်သီးသီး ပြောဆို
နိုင်ချခေါ်တတ်သူမှာ ရှေ့နေစောမောင်
ကြီး၏သား ရွှေသိန်းသည် အကဲဆုံး။
နှစ်ပေါင်း ၃၀ မျှကြာညောင်း၍ ကျွန်
တော် မြို့နယ်စာရင်းရုံး တစ်ရုံးတွင်
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ယင်းရွှေ
သိန်းကို ထိုမြို့နယ်တွင်ပင် တရားရုံး
အမှုလိုက်ရအရာရှိအဖြစ် ထပ်မံဆိုကြ
ပြန်၏။ ထိုအချိန်တွင် ရွှေသိန်းမှာ ဝက်
ခြံထူထူ၊ ဝမ်းဗိုက်ကြီးပူပူ၊ ယူနီဖောင်း
ကြီးနှင့် တာဝန်ချိန်တွင်ပင် အရက်မ
သောက်ရ မနေနိုင်လောက်အောင်
ခြေတုန်၊ လက်တုန် ယစ်ထုပ်ကြီးဖြစ်
နေလေပြီ။ တရားရုံးနှင့် စာရင်းရုံးက

အုတ်ထရံသာခြားထားတော့ တစ်
ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အနေချင်းနီး
ကြသည်။

“ဟေ့ကောင် ... သံပရာသီး
တို့များငယ်ငယ် တာမေ့ရာမကွင်း လုံ
ချည်နီဝတ်ရတဲ့ ဒေါ်သန်းညွန့်ကျောင်း
မှထုန်းက မင်းကိုငါ မခံချင်အောင်စ
ခဲ့၊ နောက်ခဲ့တာတွေကို မင်းကအမှတ်
အတေးမထားသော်လည်း ငါအမြဲ
သတိရနေပါတယ်ကွာ။ အခုအခါမှာ
မင်းကတော့ အဖိုအလုပ်တွေ ဘာမှ
မလုပ်ပေမယ့် ငါကဟေ့ အခုမင်းမြင်
တဲ့အတိုင်း ဝဋ်လည်နေပြီဟေ့ ဟား
... ဟား”

**ပညာတတ်မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်ပြီး
ဝန်ထောက်ဘဝမှ
ပိတ်ကားပေါ်ငှက်
အရက်မျိုးစုံသောက်ပြီး
ဇာတ်မြုပ်ခဲ့ရသော
ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီးကတစ်ဦး
မြင့်မားသော
သရုပ်ဆောင်ကြေးရခဲ့ပြီး
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတော်
များများ လက်မလည်အောင်
လက်ခံရိုက်ကူးနေရချိန်
ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း
အရက်သွေးကြွ ရမ်းကားမိသဖြင့်
ထောင်ကျဘဝပျက်ခဲ့ရသူတစ်ဦး**

ကျွန်တော့်အနေနှင့် သူ့ကိုတစ်
မြို့နယ်တည်း ပြန်ဆုံရတော့ ငယ်
ပေါင်းမို့ ခင်လည်းခင်ပါသည်။ ခွင့်
လည်းလွတ်ပါသည်။ သို့သော် ရွှေ
သိန်းတစ်ယောက် အသောက်လွန်ပြီး
နုလုံးသွေးကြောပြတ်၍ လွန်ခဲ့သော
သုံးလေးနှစ်ကပင် မြောက်ဒဂုံနေအိမ်
တွင် ဆုံးခဲ့ရရှာပြီ။

ကျွန်တော့် ဦးနှောက်ထဲတွင်
ကောင်းကျိုးမပေးသည့် အရက်နှင့်
ပတ်သက်သော ဇောသီချင်းများ၊
ရုပ်ရှင်၊ ဇာတ်သဘင်ပြဇာတ် ဇာတ်
လမ်းများ၊ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ များ
စွာရှိနေ၏။ ပညာတတ်မျိုးရိုးမှ ဆင်း
သက်ပြီး ဝန်ထောက်ဘဝမှ ပိတ်ကား
ပေါ်ရောက် အရက်မျိုးစုံသောက်ပြီး
ဇာတ်မြှုပ်ခဲ့သော ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး
ကတစ်ဦး၊ မြင့်မားသော သရုပ်ဆောင်
ကြီးရခဲပြီး ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတော်
များများ လက်မလည်အောင် လက်ခံ
ရိုက်ကူးနေချိန် ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခု
အတွင်း အရက်သွေးကြွ ရမ်းကားမိ
သဖြင့် ထောင်ကျဘဝပျက်ခဲ့ရသူတစ်ဦး။

အရက်ကို နေ့မလင်း၊ ည
မလင်းသောက်ပြီး စန္ဒရားကီးဘုတ်
ခလုတ်ဖြူဖြူကလေးများပေါ်တွင်
လက်တင်၍မ၊ လောက်အောင် ဘေး
ထွက်သွားရသည့် ဂီတနယ်မှ လူရွယ်
စန္ဒရားဆရာကတစ်ဦး။

သာကေတမြို့သစ်တည်စ အေ
ဘီစီသစ်သားတံတားအနီး အရက်
ကြောင့် ကားဘီးအောက်ရောက်သွား
ရသော နိုင်ငံကျော် ဓာတ်ပြားအဆို
ကျော် စသည်ဖြင့် နာမည်တပ်၍ပြော
စရာ အများကြီးရှိပါသည်။ အရက်၏
ဆိုးဝါးမှုဒဏ်အဖြစ် သည်ဆောင်း

ဟေမန်၊ ဖိုးပြုံးချို၊ မိမွေဘေမွေ၊ သီချင်း
ဆို၍ငိုရသည် စသည့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်
ကားတို့က သင်ခန်းစာပေးခဲ့ဖူးပေါင်း
လည်း များလှပြီ။ သို့သော် ကိုရွှေစိုး
= အရက်သမားတို့က ဖိုးဖလံကဲ့သို့
မီးကိုဇွတ်တိုးလိုကြသည်။ အရက်
အတွက်ဆို ဘာမဆိုလုပ်မည့်သူတွေ
က ဒုနှင့်ဒေး။

ကျွန်တော် ကယားပြည်နယ်
စာရင်းရုံးတွင် အမှုထမ်းနေစဉ် (၁၉၇၂
မှ ၇၅)က အခွင့်သာတိုင်း ရန်ကုန်သို့
ပြန်ပြန်လာလေ့ရှိ၏။ ကျွန်တော် ပြန်
လာတိုင်းလည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်မှ
မိတ်ဆွေဦးကျော်တင့်အတွက် ကယား
ပြန်လက်ဆောင်က ယူလာရစမြဲ။ ထို
အရာကား ဒေသထွက်စားစရာ၊
သောက်စရာ တိုတိုထွာထွာမဟုတ်၊
က ယားမီးဖြတ်အရက်ပေတည်း။

ထိုအချိန်က သုံးကျပ်နှစ်ဆယ်
ငါးပြားတန် ဘီအီးဒီစီ (BEDC)
သောက်နေသူတွေက သည်ထက်
ဒီဂရီပြင်းသော တောင်ပေါ်တိုင်းရင်း
သားများချက်သည် အရက်ကိုမှ ပိုမို
အာသီသရိုကြ၏။ မီးဖြတ်အရက်က
လည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်ချ၍ မီးခြစ်လိုက်
လျှင် မီးရောင်မှာပြာလဲ့လဲ့ဖြင့် လောင်
စာဆီပမာ ဟုန်းခနဲ မီးထတောက်
တတ်သည့် အမျိုးအစား။ သည်တော့
မိမိမသောက်တတ်သည့်တိုင် မိတ်ဆွေ
ဦးကျော်တင့်အတွက် လေယာဉ်နှင့်
ပဲလာလာ၊ ကုန်းလမ်းမှပဲဆင်းဆင်း
အရက်လေးပုလင်းကိုမှ ပလတ်စတစ်
ပုံးကလေးထဲထည့်၍ တကူးတက
ယူလာပေးရသည်က တစ်ဒုက္ခ။ တစ်
နိုင်စာ လက်ဆွဲပုံးကလေးနှင့်ထည့်ယူ
လာခြင်းဖြစ်၍ လမ်းတွင်အစစ်ဆေး

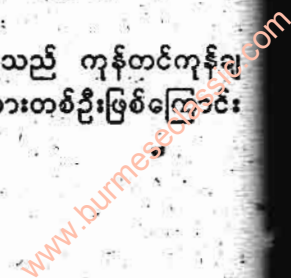
အမေးအမြန်းမရှိ။
တစ်နေ့ ကျွန်တော် လျှင်ကော်မှ
ရန်ကုန်သို့ဆင်းလာသည်။ သင်္ကြန်
ရက်နီးပြီဖြစ်၍ လေယာဉ်လက်မှတ်က
လည်း လွယ်လွယ်နှင့်ဝယ်မရ။ သည်
တော့ လျှင်ကော်မှ တောင်ကြီးသို့ ငွေ
တောင်ဦး ဘတ်စ်ကားစီး၊ တောင်ကြီး
ရောက်တော့ ရွှေညောင်သို့ရုပ်ကားနဲ့
ဆင်း။ ရွှေညောင်ကျတော့ သာစည်
သွားမည့်ဂျစ် ကားကိုတစ်ဖန်စောင့်
မျှော်။ ဤလိုအဆင့်ဆင့် ပြောင်းစီးနိုင်
မှ သာစည်ရောက်စိုက်၊ မန္တလေးမှ
စုန်လာသော ရန်ကုန်ရထားကို အမော
တကော့ပြေးတက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။

ဤအခေါက် သာစည်ရောက်
တော့ ည ၈ နာရီထိုးပြီးပြီ။ ပုလိက်
အိုက်လိုက်သည်မှာလည်း အလွန်။
ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်ရုံး ရေချိုးထား
သည့်နယ် ချွေးများဖြင့်ရွှန့်နေသည်။
ရန်ကုန်အပြန်ရထားပေါ်ရောက်ဖို့ နေ
ရာရဖို့ စိတ်စောနေရင်း ပါလာသော
ပစ္စည်း ပစ္စယကလေးများအား ဘူတာ
အဝင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် စားပွဲတွင်
ချလိုက်ရာ ကျွန်တော်ယူလာသော
အရက်ပုံးကလေးမှာ ပေါက်ကွဲသွားပြီး
အရက်များ စားပွဲပေါ်သို့ စိမ့်ထွက်လာ
သည်။

ထိုစဉ် ကျွန်တော့်ကို ကူညီပံ့ပိုး
ပေးမည့် ဖိုးသိကြားသည် လက်ဖက်
ရည်ဆိုင်စားပွဲထောင့်တစ်နေရာမှ
ဘွား ခန်းပါလာသည်။

“ဆရာသမား မပူနဲ့၊ သူ့ဘာ
သာသူ အရက်တွေစားပွဲပေါ်မှာ စီးနေ
ပါစေ”

ထိုသူသည် ကုန်တင်ကုန်ချ
အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း

သူဝတ်ထားသော ဘောင်းဘီကိုကြည့်
ခြင်းအားဖြင့် သိပါ၏။ ထိုသူက မပြော
ဆို သူဝတ်ထားဆဲ ချွေးများဖြင့်နှစ်
ခုသော ညစ်ပတ်ပေကျလှသည့် ခါး
ခေါ်မှစွပ်ကျယ်ကို အမြန်ချွတ်ကာ
အဖွဲ့ပေါ်စီးကျနေသော အရက်များကို
ထစ်စက်မကျန့် လိုက်သုတ်သည်။ ပြီး
တော့ ထိုသုတ်လိုက်သည့်အရက်များ
ကို ခွက်တစ်ခုထဲသို့ ညှစ်ထည့်နေ
သည်။ ဘာလုပ်တာလဲမေးတော့ ထို
ဆရာတွေကို သူသောက်ပေမည်။

“ဟေ့လူ ... ခင်ဗျားကိုယ်က
ချွေးတွေနဲ့ ဒီလောက်ညစ်ပတ်နေတဲ့
အရက်တွေကို မသောက်နဲ့။ သေလိမ့်
ဇော်။ ဒီပုံးထဲမှာ တစ်ပုလင်းလောက်
တော့ ကျန်လိမ့်ဦးမယ်။ အဲဒါတွေသာ
သူလိုက်တော့ဗျာ”

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်၏ ကျန်
အရက်များ ရန်ကုန်သို့ မပါလာခဲ့တော့
။ အရက်ကို ဤအထိကြိုက်သူက
နဲ့မိဘလား။

ဘာသာရေးပွဲလမ်းသဘင်များ
တွင် အရက်သေစာကို အထူးရှောင်
ကြဉ်ရန် တီးဝိုင်းသွားတိုင်း ကျွန်တော့်
သူများကို တဖွဖွမှာရ၏။ မမှာ၍လည်း
မဖြစ်။ အရက်သမားဆိုသည်မှာ မည်
သည့်နေရာကို ရောက်ရောက် အရက်
ချိုင့်မည်နေရာကို သိထားကြစမြဲပင်။

“ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ တဲအိမ်
ဆယ်လုံးပဲရှိတယ်ထား။ တဲငါးလုံးက
အရက်သောက်တဲ့လူတွေရှိတယ်။ အဲ
ထစ်လုံးက အရက်ချက်ရောင်းတဲ့အိမ်
ဆယ်” တဲ့။ ပြောလည်းပြောတတ်ကြ
မိသေး။

ကြည့်မြင့်စဉ် ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်

တွင် အဆင့်မြင့်တိုက်ကြီးများ မဆောက်
ရသေးမီကာလက နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ရပ်
ကွက်ဆွမ်းသိမ်းပွဲကို မိုးမကုန်တကုန်
သီတင်းကျွတ်လလောက်တွင် ကျင်းပ
လေ့ရှိကြသည်။ ဤအခါ ဒေါ်န(၃)
လမ်းနေ ကျွန်တော်က တီးဝိုင်းတီးပြီး
စည်ကားအောင်ဆောင်ရွက်ရသည်။
ကျွန်တော့်အဖွဲ့သားများထဲတွင် အထပ်
သားစက်ရုံမှ ဖိုးတုပ်မှာ ပြန်မပြော နား
မထောင် ဒိုးတီးကောင်းသမားလေ။

“ဟေ့ကောင် ... ဖိုးတုပ်၊ ငါ
နဲ့လိုက်တဲ့ပွဲတိုင်းပွဲတိုင်း မင်းတို့အစား
အသောက် မလစ်ဟင်းစေရဘူး။ ပိုက်
ဆံငွေကြေးမရ မရှိစေရဘူး။ ဒါပေ
မယ့် အရက်တော့ မသောက်နဲ့ကွာ။
ငါမကြိုက်ဘူး။ နောက်ပြီး ငါ့ဝိုင်းက
မင်္ဂလာဆောင်လိုဟာမျိုးနဲ့ အကျိုး
မပေးဘူး။ ဘုရားပွဲ၊ ကျောင်းပွဲ၊ ဘုန်း
ကြီးပွဲချည်း တီးနေရတော့ အရက်
မသောက်ဖို့ ငါတောင်းပန်ပါရစေ”

ဤသို့ဖြင့် ပဲဒေသာပင်တွေ သူ
ထက်ငါသီထားကြသော ဘုရား
ကျောင်းဆောင်အနီးတွင် ကျွန်တော်
တို့ ပျော်ပျော်ပါးပါး တီးကြ၊ ဆိုကြ
သည်။ ဖိုးတုပ်လက်သံကလည်း ဒရမ်
သမားကို တင်ဝင်းနှင့်အပြိုင် မြူးမြူး
ကြွကြွပင်။ ထိုစဉ် ရုတ်တရက် မိုး
မှောင်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ တီးဝိုင်း
ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းရန်ပင် အချိန်
မရလိုက်။ တဝန်းဝန်းရွာချသည်။ ကျွန်
တော်သည် အဖိုးတန် (ယာမဟာ)
ကီးဘုတ်ကို ရေမစိုစိမ့်သောငှာ အမိ
အရ ပလတ်စတစ်အိတ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်
နေစဉ် မဏ္ဍပ်အပေါ် မိုးထားသော မိုး
ရေကာဖျင်ကြီးမှာ တအိအိပြိုဆင်းလာ

ပြီး သစ်သားတန်းတစ်တန်း အောက်
သို့ပြုတ်ကျလာသည်။ သို့သော် ကျွန်
တော့်ကိုမထိ။ ကျွန်တော်နှင့် တစ်လံ
အကွာ ဒိုးတီးနေသော ဗုံသမားဖိုးတုပ်
၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ပြင်းထန်စွာ ကပွိ
လိုက်လေပြီဖြစ်ပြန်။

ဖိုးတုပ်၏ အမယ်လေးအော်သံ
နှင့်အတူ တီးဝိုင်းကို ရပ်လိုက်ရတာ
မိုးရေထဲ သူ့ကိုအနီးရှိအနောက်ဝိုင်း
ဆေးရုံအရေးပေါ်ဌာနသို့ အဖော်နှစ်
ယောက်နှင့် တွဲပို့လိုက်ရ၏။ တစ်နာရီ
ခန့်အကြာ ဖိုးတုပ်တို့ပြန်ရောက်လာ
တော့ ခေါင်းကိုသုံးချက်ချုပ်လိုက်ရပြီး
နဖူးတွင်ပတ်တီးဖြူဖြူနှင့်။

“ဖိုးတုပ်က ဆရာမသိအောင်
အရက်ကိုခိုးသောက်တယ်။ ပဒေသာ
ပင်တွေ တင်ထားတဲ့စင်မြင့်ပေါ်က သူ
ဗုံတွေဘေးမှာ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နဲ့ထည့်
ထားပြီး ဗုံတီးလိုက်။ ပိုက်နဲ့စုပ်သောက်
လိုက်နဲ့ ဖိလင်ဝင်နေရာက မိုးရွာပြီး
သစ်သားတန်း သူနဖူးပေါ် ပြုတ်ကျ
တာ ဆရာရဲ့”

ကျွန်တော့်အဖွဲ့သူတွေက သူတို့
မြင်ရာကို ဖောက်သည်ချသည်။

“အင်းလေ ... ဘာသာရေးပွဲ
တွေမှာ အရက်သေစာကို အထူးသတိ
ထားသင့်ပါလျက် ပမာမခန့်လုပ်ရင်
ဒီလိုခံရတာ နည်းတောင်နည်းနေ
သေး”

မောင်ချိုပင်း(ကန္တရဝတီ)

၀၉-၄၂၀၀၉၀၂၄

ဘိသိက်မင်္ဂလာ ခံယူခြင်းများ နတ်ထီးလှိုင်

မြန်မာနိုင်ငံ အထက်အညာဒေသများတွင် ရှင်ပြုနားသမင်္ဂလာများတွင် ဘိသိက်ဆရာများနှင့် ဘိသိက်သွန်းခြင်းမင်္ဂလာများ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြပါသည်။ ဘိသိက်ပြိုင်စီဒီယိုဇာတ်လမ်းလည်း ရှိပါ၏။

ဘိသိက်မင်္ဂလာဟူသည် အဘိသေကမင်္ဂလာဟူသော ပါဠိမှ ဆင်းသက်၏။ ဦးထိပ်၌ ရေသွန်း၍ မင်္ဂလာယူခြင်းပင်။

မြန်မာမင်း အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်းတွင် ဘိသိက်မင်္ဂလာ ၁၄ မျိုးကို ပြထား၏။ ဘိသိက်မင်္ဂလာ မခံယူသောမင်းသည် မင်းဟုပင် မခေါ်ထိုက်။ မင်းမြှောက်ရန် ဦးထိပ်၌သွန်းအပ်သော (၁) မုဒ္ဒိတိသိက်၊ (၂) ရာဇဘိသိက်၊ (၃) ခတ္တိယဘိသိက်၊ (၄) တိုင်းနိုင်ငံငြိမ်သက်သာယာစေခြင်းရာ ပြုအပ်သော သကလာဘိသိက်၊ (၅) ရန်အောင်စိမ့်သောရာ ပြုအပ်သည့် ဝေယျာဘိသိက်နှင့် (၆) ဝိယောဘိသိက်၊ (၇) အသစ်အသစ်သော အသရေကိုဖြစ်စေခြင်းရာ ပြုသည့် သီရိပဝေသနာဘိသိက်၊ (၈) အကျိုးစီးပွားများစိမ့်သောရာပြုသော မဟာဘိသိက်၊ (၉) ဆင်ဖြူ စသော ရတနာတို့ကို သိမ်းသည့်အခါပြုသည့် မင်္ဂလာဘိသိက်၊ (၁၀) အသက်ရှည်စေခြင်းရာပြုသည့် အာယုဒီယာဘိသိက်၊ (၁၁) ထိမ်းမြားလက်ဆက်သည့်အခါပြုသည့် ဝိဝါဟာဘိသိက်၊ (၁၂) ညီတော်သားတော်တို့အား အိမ်ရှေ့နှင်းခြင်းရာပြုသည့် ဥပရာဇာဘိသိက်၊ (၁၃) ဖိဖုရားကြီးအရာ တင်ထားခြင်းရာပြုသော မဟေသီဘိသိက်၊ (၁၄) ရွှေသီးရွှေနန်း သိမ်းမြန်းခြင်းရာပြုသော ဒွါရာဘိသိက်တို့ဖြစ်သည်။

ကျမ်းဂန်ထုံးစံနှင့်အညီ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်သော အဘိသိက်ရှိသော မင်းသာ မုချမင်းမည်၏။ အဘိသိက်မရှိသောမင်း ထိုမင်းဖိဖုရားတို့စရာ တိုက်ခန်းသို့ မပန်မကြားဘဲဝင်သော် လည်း အာပတ်မသင့်ဟု ဘုရားရှင်ကပင် ဟောတော်မူပါသည်။

မဟာဝင်ကျမ်းတွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိယမင်းနောက် ဥပတိဿအမတ် သည် ဘိသိက်မခံဘဲ တစ်နှစ်ပတ်လုံး မင်းမူသည်ကို တစ်နှစ်မင်းသွင်းသည်။ အဘယမင်း၏နောက် ပဏ္ဍိကာဘယမင်းသည် အဘိသိက်မခံဘဲ ၁၂ နှစ်ပတ်လုံး မင်းမူသည်ကို ၁၂ နှစ် မင်းဆိတ်သည်ဟု ဆိုထား၏။

ဘိသိက်ခံယူခြင်းရာထိုက်သော မင်း၏ အင်္ဂါငါးမျိုး ရှိသည်။ (၁) အသမ္ဘိန္ဒမင်းမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ရာဇခံ၌တည်ခြင်း၊ (၃) တိုင်းနိုင်ငံသူရှင် လူအပေါင်းတို့အား သားတော်၊ မြေးတော်တို့ကဲ့သို့ သနားကြင်နာခြင်း၊ (၄) မေတ္တာစိတ်ဖြင့် မှုခြင်း၊ (၅) တိုင်းနိုင်ငံသူရှင်လူအပေါင်းတို့အား စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော် အဘမ္ဘိန္ဒမင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဘိသိက်ခံ၍ မင်းပြုကြသောဇာတ်ဝတ္ထု သမိုင်းသက်သေများစွာပင် ရှိပါသည်။

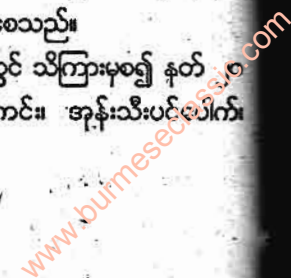
မြန်မာဘုရင်တို့ ဘိသိက်ခံပုံ

ဓာတ်၊ ပျက်၊ ဓာတ်ဆန်း ကျိန်းခန်းကာလကိုရွေးပြီး အောင်မြေအရပ်ကို ရွေးပြန်ကာ ဘိသိက်မင်္ဂလာနန်းတော်ကို ဆောက်စေ၏။

ဘိသိက်မင်္ဂလာနန်းဆောက်အစီအရင်မှာ

မြေပြင်ကို ညီညွတ်စွာပြုပြီး နွားရစ်ရင်းကို ရွှေကြိုးငွေကြိုး၊ ရွှေထွန်၊ ငွေထွန်တို့ဖြင့် ပုဏ္ဏားရစ်ယောက်က ရှေ့မှထွန်စေ၊ သူကြွယ်သားမြေးတို့က ရွှေ၊ ငွေပေါက်တူးများဖြင့် တူးဆွ၊ စပါးမျိုးခု နှစ်ပါးဖြန့်ကြဲပြီး ရေမျိုးခုနှစ်ပါး လေးကျွန်းမြေခုနှစ်မျိုး၊ မြေစားနွားချေးတို့ ညီညွတ်စွာချစေ၊ ပနွက်ရိုက်ခြင်း၊ ငြမ်းထောင်ခြင်းပြုပြီး ဘိသိက်နန်းသစ်ကို ထုရ၏။ ပြုတိုင်း ဂြိုဟ်နတ်တို့ကို ပူဇော်စေသည်။

ဘိသိက်နန်းတော်ရာရှေ့တွင် သိကြားမှစ၍ နတ်ကို အုန်းအိပ်ရာ၊ ဆန်၊ စပါးကင်း၊ အုန်းသီးပင်စပါး

ဤသို့အား၊ လင်ပန်းဖလား၊ ထမင်း၊ နွားနို့၊ ထောပတ်များ၊
ဆင်လဲ၊ အမြိန်အရသာ၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်၊ ဆီမီးနံ့သာ၊
တံခွန်တို့ဖြင့် ပုဏ္ဏားတို့ကို မန္တန်ရွတ်ပူဇော်စေရ၏။

အောက်၌လည်း ခေါ်တွင်အကျစ် အကြော်၊ အလှော်၊
အဆင်း၊ သေစာ၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်တို့ဖြင့် ဘုတ်စားတည်
ပူဆည်း။

နန်းတည်မည့်နေ့တွင် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပရှိ စေတီ၊
ဆင်တူ၊ ရုပ်ပွား၊ ဗောဓိညောင်ပင်တို့အား သင်ပုတ်ချမ်း၊
တံခွန်၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်၊ ဆီမီး၊ ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့
ဖြင့် ပူဇော်ကြရသည်။

အရိယာသံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်းပြုပြီး
ထွက် အလှူဝတ္ထုတို့ကို လှူစေ၍ စတုဘာဏာဝိရ မဟာ
သဿ၊ အဋ္ဌဇေယျမင်္ဂလာစသော ပရိတ်တော်များကို ရွတ်
ဆော်ပူကြရ၏။ နတ်များအား အလှူအဖို့ကို အမျှပေးဝေကြရ
ပါသည်။

နေရာချထားခြင်းအစီအစဉ်

နန်းတော်အရှေ့စွန်းတွင် မြင်းဖြူများကစေ၊ မှူးကြီး
ဆတ်ရာများ စောင်းကြီးညွှန်သွယ်ဖြင့် သွားလာစေ၊ အရှေ့
ဘက်ထောင့်တွင် မဏ္ဍပ်ကြီးဆောက်၍ ကချေသဘင်တို့ကို
ထည့်ပြီးပူတ်စေ၊ တောင်စွန်းတွင် ရွှေတန်ဆောင်ထွန်းထား
အနောက်စွန်းတွင် မင်္ဂလာဆင်နေစေ၊ မြောက်စွန်းတွင်
အင်္ဂါညာရစ်ယောက်ကို ရွှေမြူတာ၊ ငွေမြူတာပိုက်လျက်
ဆင်စေ။

မြေနန်းတော်ရပ်သစ် အပြင်ပတ်လည်တွင် စရည်၊
အတွင်းမြေနန်းပလ္လင် ကွန်းစင်သစ်ခြောက်လုံး၊ ရေသဖန်းကို
ဆွတ်ထူရ၏။ မဏ္ဍပ်တွင်း၌ ထုံး၊ ဟင်္သာပြဒါးတို့ဖြင့် ခြယ်
ထူထားရသည်။

အဘိသိက်ခံရာ ရတနာသဖန်းပျဉ်ကို မင်းကေရင်
ဆက်ထောင် (၃ တောင် ၁ မိုက် x ၃ တောင်) အထူ
ဆက် ၄ သစ်၊ ရေသဖန်းပျဉ်လေးထောင့်၌ အခြေလေးခု
ဆက်ဆိုင်စီတပ်၍ ရွှေငွေရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပဒုမ္မာ
အတွင်းချပ်တို့ဖြင့် ခြယ်လှယ်၍ မြေနန်းခုတင်အထက်၌ထား
ရသည်။ ရေသဖန်းသားသလွန် (ရွှေ)ကို မာရောင်အနောက်

ဥကင်သမုခံဝ၌ တောင်မြောက်ခင်းထားရသည်။

မဏ္ဍပ်ဝန်းကျင်တွင် မြူတာ ၁၀၀ လုံး၌ ကွမ်းဘူး၊
ကွမ်းလင်၊ သပြေ၊ မြေစာ၊ မုရားထည့်၍ တည်၏။ နိုရည်ရှိ
သော ပညောင်သား၊ သဖန်းသားတို့ကို စိုက်၏။ အရှေ့စွန်း
တံခွန်ကြီးစိုက်၊ ရွှေ လင်ပန်း၌ သလေးထမင်း အမြိန်အရ
သာတည် ဆင်ပေါက်ထား၊ အရှေ့တောင်ထောင့်၌ တံခွန်ကြီး
နှင့် ငွေလင်ပန်းတည်၊ ဆိတ်မြန်မာထား၊ တောင်စွန်း၌ တံခွန်
ကြီးနှင့် သံလင်ပန်းတည်၊ တန်ဆာဆင် ကျွဲမထား၊ အနောက်
တောင်ထောင့်၌ ခဲမလင်ပန်းတွင် သားပြွမ်းထမင်းနှင့် တန်ဆာ
ဆင်သော လှူအိမ်ထောင်စုံထား၏။

အနောက်စွန်း၌ တံခွန်ကြီးနှင့် ခဲမမြူလင်ပန်းတွင်
အမြိန်အရသာ၊ တန်ဆာဆင်မြည်းထား၊ အနောက်မြောက်
ထောင့်၌ တံခွန်ကြီးနှင့် ကြေးလင်ပန်းတွင် ပျားရည်ပြွမ်း
ထမင်းနှင့် တန်ဆာဆင်၊ သမင်ကိုထား၊ မြောက်စွန်း၌ တံခွန်
ကြီးနှင့် ရွှေလင်ပန်းတွင် အရသာငါးပါးပြွမ်းထမင်း၊ တန်ဆာ
ဆင်မြင်း ထားရ၏။ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင် တံခွန်ကြီးနှင့်
ရွှေလင်ပန်း သားပြွမ်းထမင်းနှင့် နွားဥသဘာ၊ တံခွန်ကြီး
အကြား၌ ငှက်ပျောပင်စိုက်၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ညှိ၊ မင်္ဂလာဆင်
မြင်းတို့နှင့် မိန့်ညိုဝတ်လျက် ရွှေကာစွဲသူရဲ၊ ရွှေလေးစွဲသူရဲတို့
ကို ရံစေသည်။

ရေခပ်အစီအစဉ်

ဘိသိက်သွန်းရန်၊ မင်္ဂလာရေခပ်ရန် အစီအရင်ကား
လမ်းနှစ်ဖက်တန်ဆာဆင်၊ လမ်းဆုံတိုင်းသဘင်ကြီးစီရင်၊
ခပ်မည့်ရေကန်တန်ဆာဆင်၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌လည်း ထမင်း
အမြိန်၊ ကွမ်း၊ လက်ဖက်၊ နံ့သာ၊ ဆီမီး၊ တံခွန်တို့ဖြင့် ပုဏ္ဏား
တို့ကို ပူဇော်စေ၊ အိုးစရည်ရှစ်လုံးကို ဆိုင်ဖြင့်ထမ်းသွားရ၏။

ရေကန်စောင့် နတ်ဟန်ဝတ်၍ တစ်ဦးနေရာ မေး-
ဖြေပြုစေ၊ ခွင့်ပြုပြီး ရွှေ ငွေပန်း၊ ပေါက်ပေါက်၊ ဆီမီး၊
ကွမ်း၊ လက်ဖက်နှင့် ပူဇော်၊ မန္တန်ရွတ်၍ ပုရောဟိတ်နှင့်
သမီးကညာတို့ ရေခပ်ပြီး အစီအစဉ်အတိုင်း ပြန်ကြရသည်။

ဘိသိက်ခံအစီအစဉ်

ဘုရင်သည် ဝတ်လဲဆောင်ပြာသာဒ်မှ မင်္ဂလာနန်း

တော်ကို လက်ရာရစ်လှည့်တော်မူ၏။ ရတနာယာဉ်စီး၍ ဆင်
စီးခြင်းရံစေ၊ မြန်မာပုရောဟိတ်များ ထွက်ကြွစေရသည်။

ဘုရင်သည် လက်ရာရစ် ခြေတော်ချီ၍ ပုရောဟိတ်၏
လက်ရာလက်ကိုင်ကာ တက်ရသည်။ ဝေမင်္ဂလာဂါထာကို
မင်းကြီးရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ ဆို၍တက်ရ၏။ မြေနန်းပေါ်ရောက်
သော် လက်ရာရစ် လည်တော်မူပြီးမှ ရေသဖန်းပျဉ်ပေါ်သို့
တက်တော်မူ၍ အရှေ့စူးစူးသို့ ရှေးရှုတော်မူကာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့
ခွေနေရသည်။ မင်းလက်နှင့် အချင်းလေးတောင်၊ လက်
ခြောက်သစ်ရှိသော ထီးဖြူကိုဖွင့်ဆောင်းပေးစေ၊ မင်းမြောက်
တန်ဆာငါးမျိုးကိုလည်း မန္တန်ရွတ်လျက် တစ်ခုစီဆက်စေ။

မင်းသမီးရှစ်ပါးက လက်ရာရစ်ခရုသင်းတွင် ဂင်္ဂါငါးရပ်
ရေကိုထည့်လျက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မင်းဦးခေါင်းတွင်စိုက်
လျက် "အရှင်မင်းကြီးသည် ညီညွတ်သဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို
ပြုတော်မူလော့၊ ဤအဘိသိက်သွန်းလောင်းခြင်းဖြင့် တရား
နှင့်အညီ မင်းပြုတော်မူလော့၊ မင်းမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရွှေရင်
နှစ်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်တော်မူဘိလော့" ဟု သက္ကတ၊ မဓဇ
နှစ်ဘာသာဖြင့်ဆို၍ အဘိသိက်သွန်းလောင်းရ၏။

ပုရောဟိတ် ရှစ်ပါး၊ သူဌေးသူကြွယ်တို့ကလည်း
အထက်အတိုင်းရွတ်ဆို၍ ဘိသိက်သွန်းရသည်။ မြောက်စည်၊
သံလွင်၊ ဓကချပ်၊ စည်ဝန်း၊ စည်သေး၊ တံပိုး၊ ခရာ၊ မြေ၊
တံရည်၊ တံကောက်တို့ဖြင့် တီးမှုတ်၍ ပုရောဟိတ်တို့က
ဘုရင်အား ဘွဲ့မည်သမှတ်သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံ

ပုရောဟိတ်ရှစ်ပါးတို့က "ရေနှင့်မြေကို အစိုးရတော်မူ
သော တရားမင်းမြတ်၊ တရားကိုကျင့်တော်မူလော့၊ အလှူပေး
ခြင်း၊ သီတင်းသုံးခြင်းကိုလည်း ကျင့်တော်မူလော့" ဟုဆို၍
ရွှေတရားနှင့် ရေစင်သွန်းတော်မူရ၏။ "ကေရင်မင်းအဖြစ်ကို
ရတော်မူပြီး ပြည်သူလူရဟန်း စီးပွားချမ်းသာကို ရှာတော်မူ
အံ့၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ငါဆုံးမအံ့၊ သက်တော်ရှည်လိုသော်၊
ရန်မာန်အောင်လိုသော်၊ ဆင်ဖြူရတနာရောက်စေသော်" ဟု
ဓိဋ္ဌာန်စကားကို မိန့်တော်မူရသည်။

မင်းသာ၊ မင်းသမီး၊ မင်းဆွေမင်းမျိုး၊ မှူးကြီးမတ်ရာ၊
စော်ဘွားစော်ခံ ပြည်သူလူအပေါင်းတို့က ရွှေပေါက်ပေါက်၊

ရွှေပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်စေ၊ သူဌေးကြီး ငါးဦးတို့
ရွှေ၊ ရွှေ၊ သံ၊ ကြိမ်ခွေ အောင်းဖြူတို့ကို ဆက်သပြီး ရွှေ
တာ၊ ရွှေဖြူတာ၌ ပရိတ်ချည်နှင့်ထာကွ ကွမ်းဖိုး၊ ကွမ်းလင်
သပြေ ဩဇာ၊ သရက်ညွန့်တို့ကိုထည့်၍ ရှေ့တော်ကဆောင်
သွားရသည်။ မြေနန်းတော်မှ မင်္ဂလာနန်းတော်ရောက်အောင်
မြေ၌ သင်ဖြူခင်း၊ သင်ဖြူထက်ပိတ်ဖြူခင်း၊ လက်ထ
ခြေတော်ချီ၍ အစဉ်အတိုင်း လာတော်မူရသည်။

မင်္ဂလာစောင်းတန်းသို့ ရောက်လျှင် ရတနာသုံး
ပြိုင်ကိုးပါး၊ နတ်အများကို ပူဇော်စေ၊ လက်ယာတံခါး
ဝင်တော်မူ၍ ရှေးနည်းပူဇော်စေ၊ မနောလင်ဗန်း၌ အပြိုင်
အရသာတို့ကို စားတော်ခေါ်ပြီမှ ရွှေပလ္လင်ထက် နေတော်
မူရသည်။ ထိုနောက် သံဘင်ကြီးစွာခံ၍ မှူးကြီး၊ မတ်ရာ
ပညာသည်တို့အား ဆုလာဘ်များချကာ ရက်လည်သည့်
အထိ အလှူအတန်းကြီးများ ပေးတော်မူကြလေသည်။

ဤကား မြန်မာမင်းတို့၏ ဘိသိက်မင်္ဂလာပွဲကြီး ဆင်
ပုံအကျဉ်းဖြစ်ပါ၏။

ဥရောပဘိသိက်

အင်္ဂလိပ်ဘုရင်များကား နန်းတက်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်
ကြာမှ ဘိသိက်မင်္ဂလာပွဲများ ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ ဘိသိက်
ခံရာပေလ္လင်တွင် ဦးဆောင်းမပါဘဲ ထိုင်ရသည်။ ဆီဇူ
လိမ်းကျံပေး၍ ရွှေဝတ်ရုံတော်ကို ဆင်မြန်းပေး၏။ ကင်တ
ဗာရီဂိုဏ်းချုပ်က စိန်အက်ဗွပ်သရဖူကို ဆောင်းပေး၍ အလေ
ပြုကြသည်။ စိန်အက်ဗွပ်ဘုရားကျောင်းသို့ အခြွေအရံများ
ဖြင့်သွား၏။ နန်းတော်အပြန်တွင်ကား ကေရင်သရဖူဆောင်
၍ ခရမ်းရောင်ကတ္တီပါဝတ်ရုံတော်ကို ဆင်မြန်းထားလေသည်။

မြန်မာလေ့တွင် ရှင်လောင်းများနှင့် နားထွင်းမင်္ဂလာ
ပြုရာတွင် ဘိသိက်မင်္ဂလာကျင်းပကြ၏။ ဘိသိက်ခံရာထု
များကို သီးသန့်ပင်ဖိတ်ကြရ၏။ မန္တလေးသိန်းဖော်က ဘိသိက်
ပွဲတစ်ခုကို သိန်း ၂၀ ရသော်ဟူ၏။ ဘုန်းကြီးလူထွက်အ
လည်း ဘိသိက်ဆရာလုပ်ကြကြောင်း သိရသည်။ ဘိသိက်
ဆရာဖြစ်သင်တန်းကျောင်းကြီးဖွင့်နိုင်လျှင် အလွန်ကောင်း
မည်ဟု ယူဆပါကြောင်း။

နတ်ထီးသိုင်း

မြန်မာနိုင်ငံရောက် နဂါးနက်ဒဏ်း

လှမိုး(ပညာရေး)

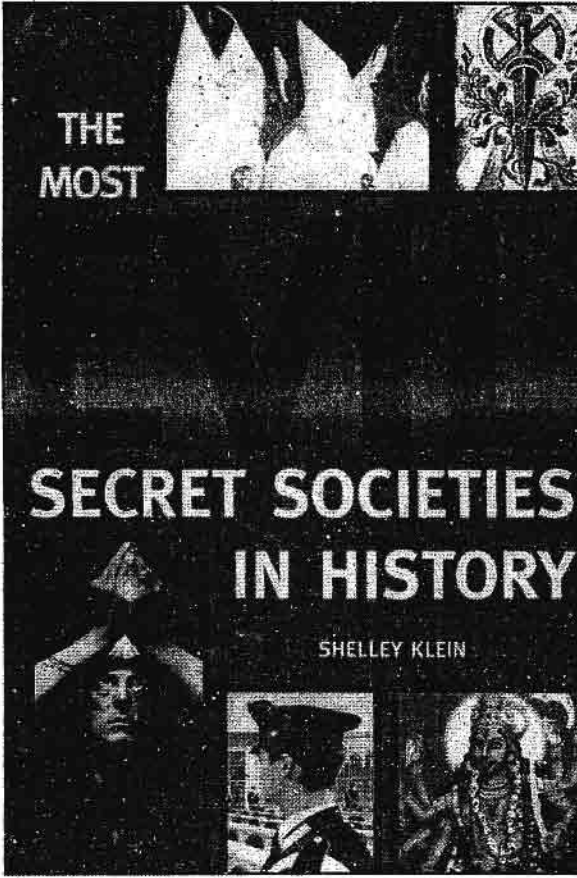
၁၉၄၀ ခု၊ နိုဝင်ဘာလဟု ထင်ပါသည်။ ရက်ကိုမူ တိတိကျကျမမှတ်မိတော့။ ထိုနေ့သည် အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ (ယခု အမျိုးသားနေ့) ကျွန်တော့်ဇာတိ စကုမြို့တစ်မြို့လုံး နံနက်လင်းစကပင် စ၍ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။ ညနေ ၄ နာရီတိတိတွင် မြို့လုံးကျွတ် အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့ စီတန်းလှည့်လည်ပွဲ ကျင်းပမည် ဖြစ်ပေသည်။

မြို့မဈေးကြီးအနီးရှိ ကျွန်တော်တို့ အထက်တန်းကျောင်းခန်းမမှ 'နဂါးနီ' သီချင်းဓာတ်ပြားဖွင့်သံသည် ဆောင်းဦးပေါက် မြောက်ပြန်လေတွင် ယုံလွင့်လျက်ရှိနေသည်။

“ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်းသာသာ ဘေးရန်ကာမီးမည်။ လူမွဲတွေက မနေးခေတ်မီ သူဌေးဖြစ်တော့မည်။ တို့နဂါးနီ သိဗ္ဗိတန်ခိုးနဲ့ ဆင်းရဲသားတို့ မညှိုးပြီ။ အကျိုးထူးပေးတော့မယ်တဲ့ ခေတ်သစ်တည်ထောင်မည် အေးချမ်းသာယာမည် တို့နဂါးနီ တန်ခိုးနဲ့ အမျိုးဂုဏ်တက်စေမည်”

ထိုစဉ်က ယခုခေတ်ကဲ့သို့ အသံချဲ့စက်များ ခေတ်စားခြင်း မရှိသေး။ ဓာတ်စက်ကို အသံချဲ့ဟွန်းတပ်၍ ဖွင့်ကြရသည်။ လူထုကြိုက်မင်းသားကြီး ခင်မောင်ရင်၏ အထက်ဖော်ပြပါ ဓာတ်

ပြားသည် ကလေးလူကြီးမကျန် စွဲမက်သော သီချင်းဖြစ်ပါသည်။ သီချင်းတွင်ပါဝင်သော စာသားများမှာ ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသားလူငယ်များအဖို့ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခေတ်အား သမိုင်းသုတေသီများကမူ အရေးတော်ပုံခေတ်ဟု ကင်ပွန်းတက်ခဲ့ကြ၏။ မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်တော်တို့ မကွေးတိုင်းမှ ရေနံမြေသပိတ်ကြီး ရန်ကုန်သို့ ခရီးရှည်ချီတက်ခြင်း၊ နယ်များမှ လယ်သမားတပ်များ ရန်ကုန်သို့ ချီတက်ခြင်း ကျောင်းသားများ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမား၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရား ရပ်တန့်သွားအောင် အတွင်းဝန်ရုံးကိုပိုင်း၍ ဆန္ဒပြခြင်း၊ အထက်မြန်မာနိုင်ငံ မန္တလေးမြို့တွင် ကျောင်းသားများ ရဟန်းတော်များ ဆန္ဒပြ၍ ကန့်ကွက်ခြင်း စသော နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှု ပြင်းထန်နေသလောက် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားကလည်း အစွမ်းရှိသလောက် ဖိနှိပ်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်၊ ဤအခြေအနေတွင် နဂါးနီသီချင်း၏ စာသားများသည် ကျွန်တော်တို့လူငယ်များနှင့် လူထုအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်သည်မှာ ဘာဆန်းသလဲဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ မှတ်တမ်းများအရ နဂါးနီအသင်းကြီးကို ၁၉၃၆ ခု ကျောင်းသားသပိတ်ကြီးအပြီးတွင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များသခင်များ စုပေါင်း၍ တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အသင်း၏မူဝါဒမှာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံအား ကိုလိုနီနိုင်ငံသာမဟုတ် လွတ်မြောက်စေရန်နှင့် နယ်ချဲ့စနစ်ကို တိုက်ဖျက်ရန်ဖြစ်သည်။ နဂါးနီအသင်းကြီး၏ တံဆိပ်မှာ ခွေ၍နေသော နဂါးရုပ်နောက်ပိုင်း အနက်ခံပေါ်တွင် “ဒါတို့မြေ ဒါတို့ပြေ” ဟူသော စာတမ်းရေးထိုးထား၏။

နဂါးနီအသင်းမှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များမှာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲများ အကြောင်းများ၊ ကမ္ဘာတော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ သမိုင်းစာအုပ်များ လူငယ်အများ အားကျစေမည်။ နိုင်ငံတကာမှ တော်လှန်ရေးများ သာဓကအားဖြင့် “ကျွန်ုပ်နှင့် မိုက်ကယ်ကောလ(အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၊ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ၊ ခေါင်းဆောင်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ) “လူမဲ့တို့၏ထွက်ရပ်လမ်း”၊ “ကျွန်မချစ်လင်ကိုလီနှင့်” နှင့် “ပန်းသာမစာဥ” တို့ ပါဝင်ကြပါသည်။

မှန်ပါသည်။ နဂါးနီအသင်းသည် ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲနှင့် နယ်ချဲ့စနစ် တိုက်ဖျက်ရေးကို တစ်တပ်အားဖြစ်ခဲ့သော စာပေထုတ်ဝေရေးအသင်းဖြစ်သည်။ နဂါးနီအသင်းမှ ဂျာနယ်တစ်စောင်ကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

နဂါးနီဂျာနယ်နှင့် နဂါးနီစာပေထုတ်ဝေရေးအသင်းမှ ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များ တွင်ကျယ်စေရန် အမြို့မြို့ အရွာရွာသို့ မော်တော်ကားဖြင့် လှည့်လည်ကာ ရောင်းချခဲ့သည်။ မှန်ပါသည်။ ထိုခေတ်မှ ကျောင်းသားလူငယ်အများမှာ နဂါးနီအသင်းမှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များကိုဖတ်၍ လူလူသူသူဖြစ်လာကြသည်။ ကျွန်တော်တို့အထက်တန်းကျောင်းမှ သံမဏိတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကိုထွန်းကြွယ် (နောင်အခါ အလံနီ တောခိုကျဆုံး)မှာ “ကျွန်ုပ်နှင့် မိုက်ကယ်ကောလင်း” ကို ဖန်တရာတေအောင် ဖတ်၍ မိုက်ကယ်ကောလင်းကို အားကျသူဖြစ်၏။ ထိုအတူ နဂါးနီအသင်းမှ ထုတ်ဝေသော လေးကံပုံ

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တို့မှ လွတ်တော်ရှေ့နေကြို ဦးဘတင် ဘာသာပြန်ဆို
 သော "ဂျပန်သူလို" ဟူသော စာအုပ်ဖတ်၍ တရုတ်ပြည်၌
 ဖတ်ဆစ်ဂျပန်တို့ ကျင့်သုံးသောဝါဒ၊ တရုတ်လူမျိုးများအပေါ်
 ထုတ်ဖော်ကောက်ကျစ်ပုံများ တရုတ်လူမျိုးများအား အစဉ်က
 အပြုလိုက် လူမဆန်စွာ ညှဉ်းဆဲနိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ပုံများ
 ထို ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသားငယ်များ အလျဉ်းသင့်သလို
 ခြောပြလေ့ရှိသည်။ ထိုစဉ်ကပင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့သည်
 ညောင်ညောင်လူစားများဖြစ်သည်ကို ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်
 ထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလက ကျွန်တော်တို့
 မြန်မာလူမျိုးများသည် ဂျပန်လူမျိုးများကို အထင်အမြင်ကြီး
 ထွက်ရှိသည်သာမက အာရှတိုက်သည် "အာရှတိုက်သားများ
 အတွက် ဖြစ်သည်" ဟူသော ဂျပန်တို့၏ဝါဒဖြန့်သည့် ကြွေး
 ခြော်သံကို ယုံခဲ့ကြသည်။

ကိုထွန်းကြွယ်သည် ထိုစဉ်ကပင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး
 အတွက် ဂျပန်ကို အားကိုး၍ မရကြောင်းကို ယုံကြည်လာ
 ဆု ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကူးခတ်လာသည်နှင့်
 ဖာတပ်ဖော်အတွက် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။ နောင်အခါ အလံနီ
 ဝီတီ မြို့နယ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့ရာမှ တောခိုကျဆုံးခဲ့ရပါ
 သည်။ နဂါးနီအသင်းသည် ဤမျှ ကျွန်တော်တို့လူငယ်များ
 အပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့၏။

"နဂါး" ဆိုသော သတ္တဝါကြီးများမှာ အရှေ့တိုင်းသား
 များအဖို့ ထူးထူးခြားခြား အစွမ်းသတ္တိထူးရှိသော သည်းထိတ်

ရင်ဖိုဖွယ်ရာ ရေသတ္တဝါကြီးများဟု မှတ်ယူထားကြ၏။
 ပင်လယ်ပျော်သင်္ဘောသားများ၊ နယ်သစ်ရှာ လူစွန့်စားများ၏
 ပါးစပ်ပြောပြပြောများ၊ ဒဏ္ဍာရီများတွင် အာခံတွင်းမှ မီးတောက်
 မီးလျှံများ ထွက်နေသော နဂါးကြီးများနှင့် နဂါးမျက်စောင်း
 ထိုးသဖြင့် လူသတ္တဝါများ ပြာပုံအတိုကျရောက်သွားရသည့်
 အကြောင်းများလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ထို့အတူ ကျွန်တော်
 တို့ငယ်စဉ်က နားထောင်ခဲ့ရသော ပါးစပ်ပြော ဂေဏီဒဏ္ဍာရီ
 များတွင် ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ တကောင်းတွင်စိုးစံသောမင်း၏
 မိဖုရားကြီး၏ချစ်သူမှာ နဂါးကြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ မင်း
 လောင်းအဖြစ်ဆက်ခံသူ မောင်ပေါက်ကြိုင်းက ထိုနဂါးကြီး
 အား အနိုင်ယူခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ထို့အတူ တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့၏ လက်ဆင့်
 ကမ်း ရိုးရာပုံပြင်များတွင်လည်း နဂါးနှင့်ပတ်သက်သော ဒဏ္ဍာ
 ရီပုံပြင်များ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင်
 မှီတင်းနေထိုင်ကြသော လူမျိုးနွယ်များသည် နဂါးသည် ထူး
 ခြားသောစွမ်းအားရှိသော သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ရာဂေကင်း
 သော သတ္တဝါအဖြစ် မှတ်ယူထားကြ၏။

အတိတ်သမိုင်းကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ တရုတ်
 နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့တွင် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့ကြသော
 လျှို့ဝှက်အသင်းအဖွဲ့များတွင် "နဂါး" အမည်ကို အသုံးပြုကြ
 ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း မြန်မာလူငယ်များက နဂါးနီအသင်းကို
 တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရှေ့တိုင်း သမိုင်းမှတ်တမ်းအရ
 ပထမကမ္ဘာစစ်ပြီးကာလနှင့် ဒုတိယကမ္ဘာ
 စစ်ကြိုကာလများတွင် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်
 နိုင်ငံတို့တွင် ဖွဲ့စည်းသော နဂါးစိမ်း Green
 Deagon မှာ အထူးနာမည်ကျော်ကြား
 လှသိများခဲ့၏။ ထိုအသင်းမှာ အရှေ့တိုင်း၏
 တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော ဂန္တီရပညာ
 များကို စနစ်တကျလေ့လာဖော်ထုတ်သည့်
 အသင်းတစ်သင်းဖြစ်သည်။ အတည်မပြုနိုင်
 သော သတင်းများအရ ထိုသတင်းသည်
 ဗြိတိသျှကိုလိုနီ ဟောင်ကောင်တွင် အသူး
 လှုပ်ရှားခဲ့သည့်ဟုဆိုသည်။ ထိုအသင်းကြီး

၏ အမှုဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်အများမှာ နိုင်ငံစာကာမှ အထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်သည်ဟုဆိုသည်။ သာဓကအားဖြင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြို ကာလက ဂျာမဏီနိုင်ငံတွင် အာဏာရခဲ့သော နာဇီပါတီ ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်များအား ကြီးကြိုထား၍ သတင်းမီဒီယာများက အခါတော်ပေးပုဂ္ဂိုလ်ဟု ကင်ပွန်း တပ်ထားသော ပါမောက္ခဟူးဖား ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ရည်လျားစွာ စကားပလ္လင်ခံရခြင်းမှာ ယခု ရေးသားဖော်ပြမည့် "မြန်မာနိုင်ငံရောက် နဂါးနက်အသင်း" ဆောင်းပါးနှင့် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်များသည် ဆက်နွယ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အတိတ်သမိုင်းကြောင်းများတွင် ထူးထူးခြားခြား လျှမ်း လျှမ်းတောက် ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့သော "နဂါးနက်အသင်း" "Black Dragon" ကြီးကို ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်မျိုးချစ်လူငယ်များက တည်ထောင်ခဲ့၏။ ထိုအသင်းကို စတင်တည် ထောင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သူမှာ ဂျပန်မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး "ရီအော ဟော့ချီးဒါး" ဖြစ်၏။ "နဂါးနက်" အမည်မှာ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များ ထဲက အာခံတွင်းမှ ဗီလျံတဝင်းဝင်းတောက်သော "နဂါး" တစ် ကောင်၏ အမည်မဟုတ်ပါ။ "အမူယား" ဟူသော နဂါးနက် ဖြစ်၏။ အမည်ကိုခံယူထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

"အမူယား" သို့မဟုတ် နဂါးနက်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မန်ချူးရီးယားနိုင်ငံနှင့် ရုရှားနိုင်ငံ (နောင်အခါ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဖြစ်လာပြီး ယခု ရုရှားနိုင်ငံဖြစ်လာသည်) နယ်စပ်တွင်တည်ရှိသည်။ ထိုဖြစ်သည် မန်ချူးရီးယားနိုင်ငံ နှင့် ရုရှားနိုင်ငံတို့အား ခွဲခြားထားသကဲ့သို့ အရှေ့အာရှသို့ တစ်စတစ်စ ဂ. ဖူးကျော်လာသော ရုရှားလူမျိုးများအား မန်ချူးရီးယားနှင့် ကိုရီးယားနိုင်ငံများ မောင်းထုတ်ရန်ဖြစ်သည်။ (နောင်အခါ ထိုအသင်း၏မူသည် အရှေ့တောင်အာရှမှ အနောက်တိုင်းသား ကိုလိုနီနယ်ချဲ့များကိုပါ မောင်းထုတ် ရန်ဖြစ်သည်။)

ထိုအသင်းဝင်တို့၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ နေမျိုး နွယ်ဘုရင့်အတွက် သူတို့၏အသက်ကို ပေးလှူထားပြီး အာ ရှတိုက်သည် အာရှတိုက်သားများအတွက်သာ ဖြစ်ရမည်ဖြစ် ရာ အာရှတိုက်အား သမိုင်းအဆက်ဆက် ကျွန်ုပ်တို့အားခဲ့သော ဗြိတိသျှ၊ ပြင်သစ်၊ ဒတ်(ချ်)၊ ပေါ်တူဂီနှင့် အမေရိကန်ပြည်

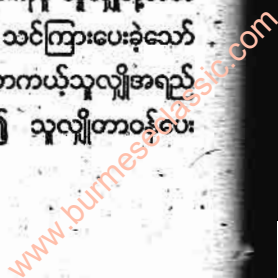
ထောင်စုတို့အား အာရှတိုက်မှ မောင်းနှင်ထုတ်ရမည်ဖြစ် သည်။ ဤသို့မောင်းနှင်ထုတ်နိုင်ရန် ဂျပန်ဘုရင်၏ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်ကြီးအား ခေတ်မီတပ်မတော်ကြီးဖြစ် လာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ရမည်ဟုလည်း သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များသို့ ဖိအားပေးတိုက်တွန်းခဲ့ကြ၏။

ထိုအသင်းဝင်များကို အများကမူ တစ်ယူသန် မျိုးချစ် စိတ်ပြင်းထန်သူများဟု ဆိုကြသည်။ အမှန်အားဖြင့် ယင်းနဂါး နက်အသင်းသည် ဂျပန်ဘုရင်အစိုးရက တရားဝင်ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ထားသော အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု မဟုတ်သော် လည်း ထိုအသင်းမှ တာဝန်ရှိသူများသည် ဂျပန်ဘုရင်အစိုးရ အား နောက်ကွယ်မှ ကြီးကြို၍ အကူအညီပေးခဲ့ကြ၏။ အသင်းဝင်အများမှာလည်း စစ်ဘက်၊ နယ်ဘက်မှ အရာရှိ ကြီးများနှင့် မျိုးချစ်စိတ်ထက်သန်သော အလွှာအသီးသီးမှ လူတန်းစားအမျိုးမျိုး ပါဝင်သည်ဟုသိရ၏။ ထိုအဖွဲ့တွင် ယင်း ကာလက လျှမ်းလျှမ်းတောက် ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့သော ဗိုလ်မှူး ကြီး ကင်ဂျီနိုဟီရာနှင့် အရာရှိကြီးများ ပါဝင်ခဲ့သည်။

"နဂါးနက်" ဂိုဏ်းသည် အဓိက ရည်မှန်းချက်ဖြစ် သော အာရှတိုက်မှ အနောက်တိုင်း ကိုလိုနီနယ်ချဲ့သမားများ မောင်းနှင်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် သူလျှိုကွန်ရက်တစ်ခုကို တည် ထောင်ခဲ့၏။ နဂါးနက်အသင်းမှ တာဝန်ရှိသူအများသည် တည်ကြည်၍ မျိုးချစ်စိတ်ပြည့်ဝသူများကို လူတန်းစားအလွှာ အသီးသီးမှ စနစ်တကျစည်းရုံးခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က မှတ်တမ်းများအရ သူလျှိုအဖြစ် အမှုထမ်း လိုသူများသည် အခြားအနောက်တိုင်းနိုင်ငံများ၏ သူလျှိုကွန် ရက်များမှ သူလျှိုများနှင့်မတူပေ။ မိမိအသက်နှင့် ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာများကို အချိန်မရွေး စွန့်လွှတ်နိုင်သူများကိုသာ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးမှ သူလျှိုအဖြစ် သင်တန်းပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

"နဂါးနက်" အသင်းသည် စစ်ပြိုင်နိုင်ငံများတွင် သူလျှို အားသာသောနိုင်ငံသည် စစ်ရေးတွင်း၌ အပေါ်စီးရနိုင်သည် ဟု ခံယူထား၏။ "နဂါးနက်" ပါတီဝင်တိုင်းကိုမူ သူလျှိုတို့တတ် မြောက်သင့်သည်။ ပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့သော် လည်း ထိုအသင်းသားများထဲတွင် တကယ်သူလျှိုအရည် အချင်းပြည့်သူများကိုသာ ဦးစားပေး၍ သူလျှိုတာဝန်ပေး

သည်။ “နဂါးနက်” အသင်းအတွက် ရန်ပုံငွေများကိုမူ ဂျပန် အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီကြီးများနှင့် ဂျပန်ဘုရင်တပ်မတော် လျှို့ဝှက်ရန်ပုံငွေများမှ တောက်ပသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤသို့ နိုင်ငံအသီးသီးသို့ သူလျှို့အဖြစ် တာဝန်ပေးစေလွှတ်သူများ သည် ဆရာဝန်များ၊ သွားစိုက်ဆရာဝန်များ၊ သတင်းစာ ကြီးများမှ သတင်းထောက်များ၊ ကုန်သည်များ၊ အတတ် ပညာရှင်များ၊ ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်များ၊ အတတ်ပညာများ၊ ပန်းချီဆရာများ၊ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ စသည့် နိုင်ငံအသီးသီးသို့ ဝင်ထွက်သွား လာရန်လွယ်ကူသော ပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ် စေလွှတ်လေ့ရှိသည်။ အချို့နိုင်ငံကြီးများ ဖြစ်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကဲ့သို့ နိုင်ငံများအဖို့ “နဂါးနက်” အသင်းသည် စားသောက်ဆိုင်တည်သူများ၊ ည ကပွဲရုံတည်ထောင်သူများ၊ ပြည့်တန်ဆာခန်းဖွင့်လှစ်သူများ အဖြစ် စေလွှတ်လေ့ရှိ၏။

နဂါးနက်အသင်းသည် အခြားအလားတူ ဂျပန်မျိုးချစ် အသင်းများနှင့် ပူးပေါင်းခြင်းမပြုသော်လည်း ရည်ရွယ်ချက် တူကြသည်။ ထိုအသင်းသားများအားလုံးသည် တစ်နေ့တွင် အာရှတိုက်ကို ဂျပန်နိုင်ငံသည် လွှမ်းမိုးနိုင်ရမည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ကို အကြွင်းမဲ့လက်ခံထားကြသည်။ နဂါးနက် အသင်း၏ အရေးပါအရာရောက်သော အမှုဆောင်များသည် ဂျပန်ဘုရင်အစိုးရအဖွဲ့တွင် ၎င်းအရေးအရာယှဉ်ကျေးမှုအသင်း များတွင် ၎င်းဘုရင်တပ်မတော်အတွင်း နေရာယူထားကြ၏။ သူတို့အသင်းအား ဆန့်ကျင်သူများကို သုတ်သင်ရာတွင်လည်း လက်မရွံ့ခဲ့ဟု သိရ၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ စစ်ရိပ်စစ်ငွေများ ယက်သန်း ထာသောအခါ နဂါးနက်အသင်းဝင်သူလျှို့များသည် အနောက် တိုင်းနိုင်ငံများတွင်သာမက မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် အရှေ့ တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် ခြေကုပ်ယူထားခဲ့သည်။ နဂါး နက်အသင်းဝင် သူလျှို့အဖွဲ့ဝင်များသည် အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုတွင်း အများဆုံး ခြေကုပ်ယူထား၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အာရှ တိုက်သည် အာရှတိုက်သားများအတွက် ဖြစ်ရမည်ဟူသော ဝါဒကိုဆန့်ကျင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံသည် ၁၉၃၁ ခုနှစ်ကစ၍ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ကြေညာခြင်းမရှိသော

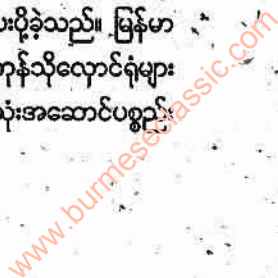
စစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ မုတ်တမ်းအရ ဂျပန်ဘုရင်တပ် မတော် ကြည်းတပ်ရင်းပေါင်း ၁၅၀ သည် တရုတ်နိုင်ငံတွင် ခြေကုပ်ယူလျက်ရှိသည်။

အစဉ်အလာအားဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သည် တရုတ်နိုင်ငံအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးမားခဲ့သည်။ အမေ ရိကန် ဘက်ပတစ်(စ်)ခရစ်ယာန်သာသနာပြုအဖွဲ့များသည် ရှေးပစ္စေသဏီကပင် တရုတ်နိုင်ငံသို့သွားရောက်၍ သာသနာ ပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် တရုတ်တို့၏ဆက်ဆံရေးမှာ အထူး ကောင်းမွန်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏။ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုမှ သန်းကြွယ်သူဌေးများနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင် စုသမ္မတကြီး ဖရင်းကလင်ရှစဗဲမီသားစုများသည် တရုတ် နိုင်ငံတွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအချို့အတွက် ငွေအရင်းအနှီး အမြောက်အမြားသယ်ဆောင်ထားကြသည်။ ဤတွင် အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဂျပန်တို့ ထိပ်တိုက်တွေ့ရတော့သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသည် ၁၉၃၇ ခုနှစ်ခန့်တွင်မူ တရုတ် နိုင်ငံအတွင်း ဆင်နွှဲနေသည်။ ထိုစစ်ကို အရှိန်မြှင့်တက်ခဲ့၏။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကလည်း တရုတ်နိုင်ငံအား နောက် ကွယ်မှ စစ်အသုံးအဆောင်များ၊ လက်နက်ခဲယမ်းများ၊ ရိက္ခာ များ၊ လောင်စာဆီများ တရုတ်တပ်များအား လေ့ကျင့်ပေး ရန် စစ်ရေးကွမ်းကျင်သူများ ပို့ပေးခဲ့၏။

ဂျပန်နိုင်ငံသည် တရုတ်နိုင်ငံ၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့များအား ပိတ်ဆို့နိုင်သောအခါ တရုတ်ပြည်သို့ပေးပို့သည့် စစ်ရေး အကူအညီများကို မြန်မာနိုင်ငံမှပေးပို့ရန် စီမံလာခဲ့ရသည်။ ဗြိတိသျှတို့အနေဖြင့်လည်း သူ့ကိုလိုနီနိုင်ငံများသည် ဂျပန် နိုင်ငံ၏ လက်လှမ်းမီသောနိုင်ငံများဖြစ်သဖြင့် ဂျပန်၏နယ် ချဲ့မှုကို ကာကွယ်ရန် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ပူးပေါင်း ၍ တရုတ်နိုင်ငံဘက်မှ ရပ်တည်လာရသည့် အနေအထား ဖြစ်လာရတော့၏။

တရုတ်-မြန်မာ လမ်းမကြီးအား သူမသိကိုယ်မသိ တိတ်တိတ်ဖောက်လုပ်ခဲ့ပြီး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ စစ်ရေးအကူအညီများကို ထိုလမ်းမမှ ပေးပို့ခဲ့သည်။ မြန်မာ နိုင်ငံ၏ မြို့တော်ရန် ကုန်ဆိပ်ကမ်းရှိ ကုန်သိုလှောင်ရုံများ သည် တရုတ်နိုင်ငံသို့တင်ပို့မည်။ စစ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း

များ သိုလှောင်ရုံများဖြစ်လာရာ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဂျပန်ဖက်
ဆစ်တို့၏ ပစ်မှတ်ဖြစ်လာရသည်။ “နဂါးနက်”အသင်း၏
စောင့်ကြည့်ရသော နိုင်ငံဖြစ်လာပြီး “နဂါးနက်”အသင်းဝင်
သူလျှို့ဝှက်များသည် အခြားဂျပန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ
နည်းတူ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ယိုးဒယားနိုင်ငံအတွင်း အသွင်အမျိုး
မျိုးဖြင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြတော့၏။ ထိုစဉ်ကာလက သတင်း
များအရ “နဂါးနက်”အသင်းဝင် သူလျှို့ဝှက်ဦးသည် မြန်မာ
နိုင်ငံ ဂုတ်ထိပ်စီးရထားတံတားနှင့် မော်ချီးသတ္တုတွင်းများ
အား ဓာတ်ပုံများရိုက်ကူးသည်ကို ဒေသခံပုလိပ်(ရဲ)အဖွဲ့က
သိရှိသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာသို့ သတင်းပေးပို့သည့်အတွက်
ဗြိတိသျှအစိုးရက ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝင်အား ပြင်း
ပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

ထိုစဉ်ကာလက ဂျပန်ထောက်လှမ်းရေးတို့သည်
မြန်မာနိုင်ငံတွင်း ခြေချင်းလိပ်နေကြသည်။ ထောက်လှမ်းရေး
အဖွဲ့အစည်းများတွင် “နဂါးနက်”အသင်းဝင်များက ခြေလှမ်း
ကျခဲ့သည်။ ဂျပန်အာဏာပိုင်များကမူ မြန်မာလူထုအများဆုံး
ထောက်ခံသော သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ တို့ဗမာအစည်း
အရုံးကို စိတ်ဝင်စားသည်။ သို့သော် တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်
များတွင် မာက(စ်)ဝါဒကို ယုံကြည်သူများရှိသဖြင့် စိုးရိမ်ရ၍
စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ဤတွင် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို လေ့
လာရန် ဂျပန်ဘုရင် ကြည့်စာပေတော် မှ
ကာနယ်ကေဂျီဆူဂုကီးကို (နောင်ဗိုလ်မှီးကြီးဖြစ်လာသူ)
ယိုစီယူရိသတင်းစာ သတင်းထောက်အဖြစ် စေလွှတ်လိုက်၏။

ထိုစဉ်ကာလ အသွင်အမျိုးမျိုးယူထားသော ဂျပန်
အမျိုးသား မစ်ဆူဂုကီး၊ အီနာကိုမစ်ဂုတာဒီ၊ လိုအာအင်နှင့်
ဂျပန်ဘုန်းတော်နဂါးအီနှင့် ဒေါက်တာဆူဂုကီး စသည့်သူများ
ရှိနေသည်။ ထိုအစုများတွင် “နဂါးနက်”အသင်းဝင်များနှင့်
နဂါးနက်အသင်းနှင့် နွယ်နေသူဖြစ်သည်ဟု သိရ၏။

ထိုစဉ်က ခြေသွက်သူမှာ ဂျပန်ဘုရင် ရေတပ်
မတော်မှနတ်ထွက်ထားသူ ကိုကုဘူးဆိုသူဖြစ်၏။ သွားစိုက်
ဆိုင်ဖွင့်ထားပြီး ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများ နောက်ကွယ်မှ
ပြုလုပ်နေသူဖြစ်၏။ သူသည် တစ်ချိန်က ဂျပန်နိုင်ငံသို့
အလည်ရောက်ခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံမှ အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာသိမ်းမောင်နှင့် အဆက်အနွယ်ရှိ

သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရေးလောကသို့ ဝင်ရောက်ရန်လွယ်ကူ
သည်။

ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသည်
ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် နိုင်ငံရေးအရ ဆက်ဆံမှုကို အများ
အပြင်တွင် အထင်မလွဲစေလိုသော်လည်း နောက်ကွယ်တွင်
ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး အုပ်စုများနှင့် ဆက်သွယ်လှုပ်ရှားရန်
ဝန် မလေးပေ။ အတည်မပြုနိုင်သော သတင်းမှတ်တမ်းအရ
ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ အမှုထမ်းအများစုသည်
“နဂါးနက်”အသင်းကို ထောက်ခံသူများဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။
ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန် ကူဂါးမှာပင် “နဂါးနက်”အသင်းနှင့်
အဆက်အသွယ်ရှိသည်ဟုလည်း ဆိုကြ၏။

ဒေါက်တာဘမော်သည် သူ့မိသားစု ဂျပန်ဆရာဝန်
ဒေါက်တာဆူဂုကီး၊ ဂျပန်ကောင်စစ်ဝန် ကူဂါးနှင့် တွေ့ဆုံ
ဆွေးနွေးလေ့ရှိသည်ဟု သတင်းများလည်း ထွက်ပေါ်လာ
ခဲ့သည်။ နဂါးနက်အသင်းဝင်တစ်ဦးကလည်း သစ်တော
ပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံ၊ ရဟိုင်းသို့
ရောက်လာသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ထိုးဒယား(ထိုင်း)နှင့် မြန်မာ
နယ်စပ်တောတွင်းလမ်းများကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းသည်ဟု
သိရ၏။ ဤကား ဂျပန်တို့ မြန်မာနိုင်ငံအား ထိုးစစ်ဆင်
သိမ်းပိုက်ခြင်းမပြုမီက “နဂါးနက်”အသင်းဝင်အချို့၏ မြန်မာ
နိုင်ငံရေးလောကသို့ ဝင်ရောက်ထိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်စဉ်များ
ဖြစ်သည်။

ဂျပန်ဘုရင်တပ်မတော်သည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမား
အား မြန်မာနိုင်ငံမှ တိုက်ခိုက်နိုင်ထုတ်နိုင်သည်နှင့် အာရှလူ
ငယ်အစည်းအရုံးကို ဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းသော ဂျပန်အမျိုးသား
မစ္စတာတိုမိုဒါမှာ နဂါးနက်အသင်းဝင်ဖြစ်သည်။ တိုမိုဒါသည်
အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားအား အတော်အသင့်ပြောတတ်
သူဖြစ်၏။ ဂျပန်ခေတ် မြန်မာနိုင်ငံ နိုင်ငံရေးလောကတွင်
ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပါကြောင်း။

လှမှီး(ပညာရေး)

- ကျမ်းကိုး
- (၁) The Rise and Fall of Japan By J.Goland
 - (၂) The Most Evil Secret Societies in History

နာဇ်ငွေဇြေးလျှံ ခေါင်းလောင်းသံ

ဆရာခေါင်ထွင်မြင့်

သည်မြို့နယ်ကလေး အတွင်းသို့ သည်ပုဂ္ဂိုလ် ရောက်ရှိလာစဉ်ကတည်း ထ သတိပြုမိခဲ့သည်။ အခြားသူတွေ အတွက် သူသည် ထူးခြားချင်မှ ထူးခြား ညော် မှန်သော်ငြား စာရေးသူအတွက်မူ ထား ထူးခြားနေသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ် သ်။ သို့ဆိုလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ် နည်းအားဖြင့် ကိုကျော်ထွေးကား မည် သို့သော သွင်ပြင်စရိုက်လက္ခဏာရှိသူ အနည်း။

ကနဦးတုန်းက သည်မြို့ကလေး သို့ စတင်ရောက်ရှိစဉ် တစ်ကိုယ်ရေ ထစ်ကာယ အနေအထားကို တွေ့မြင် ချိတ်ရသည့်အတွက် လူပျိုလူငယ်ဟု ဆင်ရလေသော်ငြား အမှန်တကယ်မှာ ဦး အိမ်ထောင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ချေသည်။ ရင်သွေးနှစ်ဦး၏ ကျောင်းကိစ္စ မပြတ် သသည့်အတွက် ဇနီးနှင့် ရင်သွေးတို့ အား ယခင်တာဝန်ကျခဲ့ရာ အရပ်ဒေသ တွင် ခေတ္တထားရစ်ခဲ့ကာ သည်မြို့ ထလေသို့ ရှေ့ပြေးအနေနှင့် ရောက်လာ ခြင်းဖြစ်သည်။ သည်မြို့ကလေးနှင့် မိမိထွင်မြင့် ဝန်ထမ်းအဖြစ် ရောက်ရှိလာ ခြင်းဆိုလျှင် “ပျင်း ပျက်၊ ပြေး”ဟူသည့် စိတ်ဟာသကလေးတစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ရောက်ရောက်ချင်း ပျင်းမည်။ နောက် အဖော်အပေါင်းစုံလင်လာ၍ ပျော်စရာ တွေ တွေလာမည်။ ပျော်စရာတွေများ လာ၍ အပျော်တွေစုံ၊ အပျော်တွေကျူး လာသောအခါဝယ် ပျက်မည့်ဘက် ဦး တည်လာမည်။ နောက်ဆုံး ပြေးရမည် ဟူ၍။

ထိုပါးစပ်ဟာသနှင့် ကိုက်ညီသော ဝန်ထမ်းအချို့ကို စာရေးသူကြုံခဲ့ဆုံခဲ့ဖူး ပါသည်။ သည့်အတွက် ပျင်း၊ ပျော်၊ ပျက်၊ ပြေး ကိစ္စသည် ထူးမခြားလှပါ။ အဲ အဲသည်မှာမှ ကိုကျော်ထွေးက ပျင်း၊ ပျော်၊ ပျက်၊ ပြေးကိစ္စနှင့် ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်း ဖြစ်ချေသည်။ ရုံးပိတ်ရက် ဆိုလျှင် စာရေးသူတို့ မြို့ကလေး၌ အထင်ကရရှိလှသော ကျွဲကံဒေးယု စေတီတော်သို့ ရောက်ရှိဖူးမြော်ကာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတို့ ကပ်လှူသည်။ ထို့နောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ ပုတီးစိပ် သည်။ ကိစ္စစွဲစွဲ ပြီးပြီဆိုလျှင် ခေါင်း လောင်းကို ဘုရားစေတီ ပရိပုဏ်တစ် ခုလုံး လွင်စာချိုမြိသွားရလေအောင် သုံးကြိမ်တိတိ ထိုးလေသည်။

သည်အလေ့အထကို မြင်တွေ့ရ သည်က စာရေးသူအတွက် ကိုကျော်

ထွေးသည် ထူးခြားသောသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေသည်။ သူ့အသွင်မှာ ဘာသာ တရားကို အလေးအနက်ထားကာ ဘုရားဟောဒေသနာအတိုင်း ကျင့်သုံး နေထိုင်သူဖြစ်လေ၍ ကြည်လင်အေး ချမ်းနေတော့သည်။

မြင်ဖန် တွေ့ဖန်များ၍ မျက်မှန်း တမ်းလာမိခဲ့သည်။

ထိုမှ စကားစမြည် ပြောဆိုမိကြ ရင်း စာရေးသူနှင့် ခင်မင်ရင်းစွဲရှိလာခဲ့ သည်။ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှာ ကျွဲကံဒေးယုဘုရား၏ မလှမ်းမကမ်း၌ အောင်ဘာလေထီအရောင်းဆိုင် ဖွင့် ထားသဖြင့် ရံဖန်ရံခါ အားလပ်ပြီဆို လျှင် စာရေးသူသုံးဦး မိတ်ဆွေ၏ ထီ ဆိုင်ကလေး၌ ထိုင်ပေးခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့မှာတော့ မျက်မှန်းတန်းမိရုံမက ခင်မင်ရင်းနှီးစ ပြုလေပြီဖြစ်သော ကိုကျော်ထွေးသည် မိမိထိုင်သော ထီ ဆိုင်တွင် ၁၀ စောင်တွဲထီကို ထိုးသွား ခဲ့လေသည်။ နောက်တစ်ရက်၌ ထီဖွင့် တော့မည်မို့ ရောင်းစရာ ထီအုပ်၊ ထီ အစောင်တို့မှာလည်း ဆိုင်တွင်မရှိတော့ သလောက်ပင်။

နောက်တစ်ရက် ထီဖွင့်တော့

စာရေးသူများ အလွန်အမင်း ဝမ်း
မြောက်သွားရပါ၏။ အကြောင်းမူ
ကိုကျော်ထွေး ထိုးထားခဲ့သော ဆယ်
စောင်တွဲထိသည် သိန်းတစ်ရာ မင်္ဂလာ
စုံတွဲ၌ ဝင်သွား၍ပင်။ ဝန်ထမ်းတစ်
ယောက်အတွက် ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေး
ကြောင့် ရရှိလာသည့် ငွေကြေးအတိုင်း
အတာမှာ နည်းနည်းနောနောမှ မဟုတ်၊
ပါပဲကလာ။ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးဖို့
ဆိုသည်မှာ ကောင်းမှုကိစ္စအဝဝကို ပြု
လုပ်ပေးရမည်သာဖြစ်သည်။ ဘုရား
ဟောဒေသနာတော်အရ မကောင်းမှု
ရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၍ စိတ်ကို
စင်ကြယ်အောင် ထားတတ်ဖို့လိုလေ
သည်။

စာရေးသူ၏ ပကတိအမြင်အရ
ကိုကျော်ထွေးသည် ဘုရားဟောဒေသ
နာတော်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ
ကျင့်ကြံနေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
လည်း အကျိုးပေးခြင်း အကြောင်းထင်
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
ခင်မင်ရင်းနှီးမှု ရှိလာကြပြီမို့လည်း သူ
အတွက် ဝမ်းသာစရာစကားကို ပြောဆို
အပြီးမှာပင် လောကီကောင်းကျိုးကိစ္စ
အတွက် စကားတွေ ဦးတည်မိကြတော့
သည်။

“ဆရာသမား ပြောတဲ့အတိုင်း
ဗုဒ္ဓတရားတော်နဲ့အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်
တာလည်း ပါသလို လောကုတ္တရာက
နေလည်း ခွဲမထွက်။ လောကီနဲ့လည်း
စပ်လျဉ်းတဲ့ ခေါင်းလောင်းထိုးအဓိဋ္ဌာန်
ကျင့်စဉ်။ အဲ ခေါင်းလောင်းထိုးယတြာ
လေးကို အဓိဋ္ဌာန်မပျက် လုပ်ဆောင်

တာလည်း ပါလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်
တော့ ယူဆထားတယ်ဆရာ။ ဒီလိုဆရာ
ရဲ့။ ကျွန်တော်ဟာ ရုံးပိတ်ရက်တိုင်း
ဟောဒီဗြိုက ကျိုက်ဒေးယုံတန်ခိုးကြီး
စေတီတော်ကို မပျက်မကွက် မနက်မိုး
လင်းပြီဆိုတာနဲ့ ရောက်လေ့ရှိပါတယ်။
ရောက်ပြီဆိုရင် ဘုရားရှိခိုးတယ်။ ပန်း
ရေချမ်း ဆီမီးတွေ ဆက်ကပ်တယ်။
အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်တယ်။ ကိစ္စတွေပြီးလို့
မနက် ၉း၄၅ နာရီတိတိမှာ ခေါင်း
လောင်းကြီးရှိရာသွားပြီး -

ဘဂဝါ ဣစ္ဆန္တော သိဒ္ဓိယော
ဣစ္ဆိတံ မဟာလာဘံ
ဒေတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ

ဆိုပြီး အဲသည်ဂါထာကို တစ်ခါ
ရွတ်ပြီးတိုင်း ခေါင်းလောင်းကို တစ်ကြိမ်
ထိုးတယ်။ အဓိက ကျွန်တော့်မှာ လို
အပ်နေတာက ငွေကြေးပဲ။ ငွေကြေး
ပြည့်စုံမှ ကျွန်တော့်မိသားစုကိုခေါ်ယူပြီး
ပြည့်ပြည့်စုံစုံထားနိုင်မှ မဟုတ်လား။
အဲသည်အတွက် ငွေလာဘ်ဝင်ပါစေဆို
တဲ့ ဆုတစ်ဆုတည်းကိုပဲ တောင်းပါ
တယ်။ ဂါထာတစ်ခါရွတ်၊ ခေါင်းလောင်း
တစ်ခါထိုးနဲ့ ဘုရားကိုရောက်တိုင်း သုံး
ကြိမ်တိတိ လုပ်ဆောင်ပါတယ်။ အဲဒီ
အစွမ်းအာနိသင်ဟာ ပြည့်ဝပြီး ခုလိုမျိုး
အကျိုးပေးအကြောင်းထင်လာတာ ဖြစ်
ပါလိမ့်မယ်ဆရာ”

“ကောင်းလိုက်တဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ယတြာ
ကလေးပါပဲလား ကိုကျော်ထွေးရယ်။
ဒါထက် . . . အဲသည်ဂါထာရဲ့ အနက်
အဓိပ္ပာယ်ကိုကောမသိရဘူးလားခင်ဗျာ”

“သိရပါတယ် ဆရာ”

ဘဂဝါ - ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။

ဣစ္ဆန္တော - သတ္တဝါတို့၏ကောင်း
ကျိုးကို အလိုရှိတော်မူသော။

သိဒ္ဓိယော - သိဒ္ဓိရှင်ဖြစ်တော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဣစ္ဆိတံ - အလိုရှိအပ်သော။
မဟာလာဘံ - များပြားလှသော
လာဘ်လာဘကို။

မေ - အကျွန်ုပ်အား။
ဒေတု -- ပေးသနားတော်မူပါ
ဘုရား။

ဇယမင်္ဂလံ - အောင်မြင်ခြင်း
အဖြာဖြာကိုလည်း။

မေ - အကျွန်ုပ်အား။
ဒေတု - ပေးသနားတော်မူပါ
ဘုရားရယ်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

“ကောင်းလိုက်တဲ့ ကိုကျော်ထွေး
ရယ် ခုလိုမျိုး ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိရတော့
ကျေးဇူးလည်းတင်ပါတယ်။ သည်
အကြောင်းကို ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အဖြစ်
ရေးကြည့်ချင်တယ်။ အဲဒါ ကိုကျော်
ထွေးအနေနဲ့ ခွင့်ပြုမပြု”

“ပြုပါတယ်ဗျာ ပြုပါတယ်”
သည်စကားကို ကြားရသည့်
တအင်ဝယ် စာရေးသူအဖို့ ဝမ်းမြောက်၍
မဆုံးအောင် ဖြစ်ရပါကြောင်း မှတ်တမ်း
ပြုလိုက်ပါတော့သည်။

ဆရာခေါင်ထွဋ်မြင့်

စိတ်ကူး

ကလေးကြီးအဖေ ငွေကြေးလေး

HD
Aung
2 0 1 6

အဆန်းကြယ်ဆုံး ပြောင်းလဲမှု

■ ပီတာမြဦး

ကျွန်ုပ်၏ အကျဉ်းထောင်လုပ်
သက်တစ်လျှောက် အထူးခြားဆုံး။
အဆန်းကြယ်ဆုံးဟု ဆိုနိုင်လောက်
သည့်အပြင် အကျဉ်းထောင်၏ လုံခြုံ
ရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးကိုပါ ကသိက
ဆတ် ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်စေခဲ့သော
ကျွန်ုပ်သည်ဟုပင် ဆိုနိုင်လောက်
သည့်ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ
သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုဖြစ်ရပ်ကိုရေးရန်
အင်တန်းနေခဲ့သည်မှာ အချိန်အတော်
ကြာနေခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော် ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းမှာ ခုနစ်ရက်သား
သီး ညီအစ်ကိုမောင်နှမပမာ စာဖတ်
သူများရှေ့တွင် တင်ပြရန် ကျွန်ုပ်အဖို့ မဝံ့
ဖြစ်နေခဲ့ပါပေ။

သို့တော့ အံ့ဩစရာကောင်းသည့်
မှာ ကျွန်ုပ် တခြားဝတ္ထုများရေးရန်
အထောင်ကိုလိုက်တိုင်း ဖော်ပြရန်ခက်
ဆဲသော စွမ်းအားတစ်ခုက ထိုဖြစ်ရပ်
ကို ရေးသားရန် ဖိအားပေး တိုက်တွန်း
ခဲ့သည်လည်း နှစ်အတန်ကြာနေခဲ့ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုဖိအားဝေဒ
အခန်းကို ဖြေလျှော့သည့်အနေဖြင့်
ဝတ္ထုကို ယခုတော့ မဖြစ်မနေ ရေး
သားပြလိုက်ရပါတော့သည်။
ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်း၏ အစနိဒါန်း

သည်ကား...။

x x x

“ဆရာ”

တစ်နေ့ နံနက်စောစော အမျိုး
သမီးထောင်ကျအောင် တစ်ဝန်ခံထောင်
မှူး ဒေါ်ခင်မမ ထောင်ဘူးဝရှိ ကျွန်ုပ်၏
ရုံးခန်းသို့ ရောက်လာသည်။

“ဪ... ခင်မမပါလား။ ဆို
ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ဟိုလေဆရာ။ ကျွန်မ သတင်း
ထူး သတင်းဆန်းတစ်ခု ပို့စရာရှိလို့ပါ”
သူ့စကားက သတင်းထူးတင်မက
သတင်းဆန်းပါ ပါနေသဖြင့် ကျွန်ုပ် အံ့
အားသင့်သွားမိသည်။

“ဟုတ်လား ခင်မမ။ ဆိုပါဦး ဘယ်
လိုသတင်းထူး သတင်းဆန်းများလဲ”

“အင်း... ဟိုလေဆရာ ဘယ်လို
ခေါ်ရမလဲ။ အမလေး... ပြောရခက်
လိုက်တာနော်”

ဒေါ်ခင်မမမှာ ပြောရင်း မျက်နှာ
ကြီး နီမြန်းလာသဖြင့် သူပြောမည့်
အကြောင်းအရာက ရှက်စရာကိစ္စတစ်
ခုခုများ ပါလေမလားဟု ကျွန်ုပ် တွေး
နေမိသည်။

“ခင်မမနယ်... ဒီလောက်ပြောရ
ခက်နေရင်လည်း တပ်ကြပ်ဒေါ်ပြုံးတို့
ဘာတို့ ပြောခိုင်းရောပေါ့ကွယ်”

ကျွန်ုပ်က ငယ်ရွယ်သောမိန်းမပျို
ထက် တပ်ကြပ်ဒေါ်ပြုံးတို့လို အသက်
အရွယ်ရော လုပ်သက်ပါရင်သော အမျိုး
သမီးကြီးကပြောရင် ပိုသင့်တော်မည်
ထင်မိသည်။

“အမလေးဆရာရယ် . . . ဝပ်
ကြပ်ဒေါ်ပြုံးက ပိုတောင်မပြောရဲသေး
တယ်။ ရှက်လို့တဲ့”

ခက်ပြီ။ မိန်းမခေါင်ကကိစ္စကို
မိန်းမဝန်ထမ်းများက မပြောရဲမှတော့
မည်သူပြောတော့ပါမည်နည်း။ ငယ်လို
ရှက်စရာကောင်းနေလို့များပါလိမ့်။

“ကဲပါလေ . . . ကိုယ့်အဖေလဲ့
သဘောထားပြီး မျက်နှာပူပူနဲ့ ကျွန်မကပ်
ပြောပါတော့မယ်။ နားနဲ့မနာ ဖဝါနဲ့သာ
နာပါတော့ဆရာ”

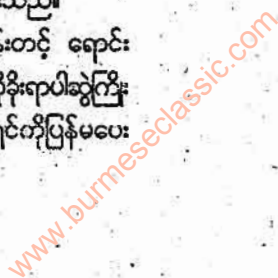
“အင်း... ”

ကျွန်ုပ်မှ “အင်း” လိုက်ရသော်
လည်း သူမပြောလာမည့်စကားကို နား
စွင့်ရင်း ရင်ခုန်နေမိသည်။

“ဟိုတလောက် ရောင်းမှားဝယ်
မှားနဲ့ရောက်လာတဲ့ ဖြူဖြူချောချော
ကောင်မလေး စန်းစန်းတင့်ဆိုတာ ဆရာ
မှတ်မိမလား မသိဘူး”

ဒေါ်ခင်မမက မေးသည်။

“အင်း... စန်းစန်းတင့် ရောင်း
မှားဝယ်မှား... နေပါဦး ဟိုခိုးရာပါဆွဲကြီး
ကို ဝယ်ထားမိပြီး ပိုင်ရှင်ကိုပြန်မပေး

လို့ ကြံရာပါနဲ့ ထောင်တစ်နှစ်ကျလာတဲ့ မိန်းကလေးများလား”

“အစစ်ပေါ့ဆရာရယ်။ အဲ... အဲဒီ စန်းစန်းတင့်လေး။ ဟိုလေး...ကဲ ဒီပါးစပ်ကလည်း အေးလေ ခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး။ အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ မိန်းမအင်္ဂါဟာလေ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဟို ယောက်ျားအင်္ဂါလိုမျိုး ပြောင်းပြောင်းလာ နေတယ်ဆရာ”

“ဟေ”

ခုတစ်ကြိမ် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်၏ နှုတ်မှ အာမေဒိုတ်သံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်သွားမိသည်။ တကယ့် အံ့ဘွယ် သုတပါတကာ။ ကျွန်ုပ်မှာ အံ့ဩလွန်း ၍ မည်သို့ပြန်ပြောရမှန်းမသိဘဲ ဒေါ်ခင် မမကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူမ ကမူ မိန်းမသားပီပီ ကျွန်ုပ်နှင့် မျက်လုံး ချင်းမခိုင်ဝံ့ဘဲ ခေါင်းငုံ့ကာ စားပွဲစွန်း ကို ရှက်ရွံ့စွာ ကြည့်နေလေသည်။

ကျွန်ုပ်က ချောင်းတစ်ချက်ဟန် လိုက်ပြီမှ အသံကိုထိန်းကာ သတိထား မေးလိုက်မိ၏။

“အင်...အဲ...အဲလိုဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲကွလဲ့”

“တစ်ပတ်လောက်တော့ ရှိနေပြီ နဲ့တူပါတယ်။ အဲဒါ ဒီမနက်မှ ကျွန်ုပ်ကို ပြလို ကျွန်ုပ်မလည်း...”

ကျွန်ုပ်က တံတွေးတစ်ချက် မျိုချ လိုက်မိ၏။

“ကဲ...ကဲ ပြောရခက်နေရင် လည်း မပြောနဲ့တော့။ ဒီလိုလုပ် ခင်မမ ရယ်။ တပ်ကြပ်ဒေါ်ပြီးရယ်။ ဒီနေ့တာ ဝန်မှူးရယ်။ ဆရာရယ်ပေါ့။ စန်းစန်းတင့် ကို ခရိုင်ဆရာဝန်ကြီးဆီ သွားပြကြည့် ကြရအောင်။ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ဆရာ

ကို သတင်းပို့”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ”

မကြာမီ ကျွန်ုပ်အစီအစဉ်အရ စန်းစန်းတင့်ဆိုသူအား ခရိုင်ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီးသို့ ခေါ်သွားကာ ဆရာဝန်ကြီး အား ပြသစစ်ဆေးစေခဲ့၏။

“ဒီလိုမိန်းမဘဝကနေ ယောက်ျား ဘဝကို လိင်ပြောင်းလာတဲ့ဖြစ်ရပ်မျိုး ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဆေးပညာလောက မှာ ရှိတော့ရှိတယ် ရှားတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စ မျိုးပျ။ ဒါမျိုးက လူတစ်သိန်းမှာ တစ် ယောက်။ လူတစ်သိန်းမှာတစ်ယောက် အလွန်ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ့ လိင်ပြောင်းလဲ မှုပါ”

ဆရာဝန်ကြီးက ရှင်းပြသည်။

“အခု ကျွန်တော် စမ်းသပ်ကြည့် ချက်အရ မစန်းစန်းတင့်ရဲ့ လိင်အင်္ဂါ ဗတ်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးခြောက်နှစ် လောက်ကတည်းက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တရွေ့ရွေ့ တစ်ဆင့်ချင်း ပြောင်းလဲလာခဲ့ တာ တွေ့ရပါတယ်။ ကာယကံရှင်က မိန်းကလေးဖြစ်နေလို့ ရှက်တာရယ်။ အဖေတစ်ခု သမီးတစ်ခုဖြစ်ပြီး တိုးတိုး ဖော် အမေမရှိတော့တာရယ်။ သူကိုယ် တိုင်ကလည်း ဒီပြောင်းလဲမှုအပေါ် သံ သယံစိတ်နဲ့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာရယ် အဲဒါတွေကြောင့် ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြသေးဘူးပျ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အဲ...လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လနှစ်လ လောက်ကစပြီး လိင်အင်္ဂါပြောင်းလဲမှု ဟာ ထူးထူးခြားခြား မြန်ဆန်လာပြီး ယောက်ျားအင်္ဂါဗတ် သဏ္ဍာန်တွေဟာ လည်း သိသိသာသာ ထင်ရှားပီပြင်လာ တာတဲ့ပျ။ အဲဒါ နောက်ဆုံးတော့ မဖြစ်

တော့ဘူးဆိုပြီး ဆရာမကို အကြောင်း ကြားခဲ့တာလို့ သိရတယ်”

“ဪ...ဒါနဲ့ဆရာ၊ အခုအခြေ အနေမှာ စန်းစန်းတင့်ရဲ့ ယောက်ျား အင်္ဂါဟာ ဘယ်အဆင့်ထိရောက်နေပြီ လဲ။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက ယောက်ျား ဘဝကို ထင်ထင်မြင်မြင် ရောက်နေပြီ လား ဆရာ”

“အင်း...ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် ပြော ရရင် ယောက်ျားအင်္ဂါဟာ ၇၅ ရာခိုင် နှုန်းလောက်တော့ ဖြစ်ပေါ်နေပြီပြောရ မယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ဆီးလမ်းကြောင်း နဲ့ မိန်းမဓမ္မတာလမ်းကြောင်းက သူ ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေသေး တယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်လိုတော့ မစွမ်းဆောင်နိုင်သေးဘူး ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်လား။ ဒါဆို နောက် ဘယ် လောက်ကြာရင် ယောက်ျားတစ်ယောက် စွမ်းဆောင်လာနိုင်မလဲဆရာ”

ဆရာဝန်ကြီးက ခေါင်းအသာ အယာခါကာ -

“အဲလိုတော့ တပ်အပ်သေချာ ခု ချိန်မှာ မပြောနိုင်သေးဘူးပျ။ ခုန ကျွန် တော်ပြောသလို ဒါဟာ အလွန်ရှားပါး တဲ့ ရောဂါဖြစ်နေလို့ သက်ဆိုင်ရာ ဝါရင့် သမားတော်ကြီးတွေတင်ပြပြီး ညှိနှိုင်းရ ဦးမှာလေ”

“ဟုတ်ကဲ့...ဒါဆို သူ့လိင်အင်္ဂါ ပြောင်းလဲလာသလို သူ့ရုပ်လက္ခဏာ သွင်ပြင်နဲ့ စိတ်ဓာတ်ရေးရာမှာကော ဘယ်လိုအခြေအနေ ရှိပါသလဲ”

“ဒါကလည်း ရှင်းပါတယ်။ လိင် အင်္ဂါ ပြောင်းလဲလာတာနဲ့အမျှ သူ့ရုပ် ရည်နဲ့စိတ်ဓာတ်ပါ တဖြည်းဖြည်းပြောင်း လဲလာမှာ သဘာဝပဲလေ။ ထောင်ပိုင်း

ကြီးကြည့်ရတာ ဒီကိစ္စကို အတော် ထေး စိတ်ပူနေတယ်ထင်ပါရဲ့။ ကဲပါ လေ... ကျွန်တော် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း တစ်ခေါက်လောက်လာပြီး စစ်ဆေးပေး ပါမယ်။ ထူးခြားတာတွေရှင်တော့ ချက် ချင်း အသိပေးမှာပါ။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ။”

ကျွန်ုပ်တို့ အကျဉ်းထောင်ပြန် ရောက်သည့်အခါ စန်းစန်းတင့်အား နဂို အတိုင်း အမျိုးသမီးထောင်ကျဆောင် တွင် ပြန်ထားစေလိုက်သည်။ ဆရာဝန် ကြီးက စန်းစန်းတင့်မှာ ယောက်ျားတစ် ယောက်လို မစွမ်းဆောင်နိုင်သေးလို့ ဆို သည်မဟုတ်လား။ သို့သော်လည်း စိတ် မချနိုင်သေးသဖြင့် အခြေအနေကို နေ့ စဉ်မှန်မှန် သတင်းပို့ရန် ထောင်မှူး ဒေါ်ခင်မမအား မှာထားရသေး၏။

ကျွန်ုပ် စိတ်မချနိုင်ဖြစ်နေသည် မှာ တခြားမဟုတ်။ အကယ်၍ စန်းစန်း တင့်သည် တစ်နေ့နေ့ ယောက်ျားတစ် ယောက် စွမ်းဆောင်နိုင်လာပြီ ဆိုကြရဲ့။

ထိုအခါ စန်းစန်းတင့်မှာ မိန်းမ သားတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီဖြစ် ရာ သူ့ကို အမျိုးသားထောင်ကျဆောင် သို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးရပါမည်လား။

ဖြစ်ပါ့မလား။

သူမမှာ အသက် ၂၀ အထိ မိန်း မသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ နေထိုင်ပြုမူ လာခဲ့ပြီးမှ လိင်အင်္ဂါပြောင်းလဲမှုကြောင့် ယောက်ျားစစ်စစ်တစ်ယောက် ဖြစ်သွား ပြီ ဆိုစေဦးတော့ မိန်းမအတွေး။ မိန်းမ စိတ်ဓာတ်။ မိန်းမတစ်ယောက်၏ ခံစားမှု ပါ ရုတ်တရက်ပြောင်းလဲသွားပါမည်လား။

ယင်းသို့ မပြောင်းလဲသေးဘဲ

ယောက်ျားစိတ်ဓာတ်တစ်ဝက်၊ မိန်းမ စိတ်ဓာတ်တစ်ဝက်ဖြင့် မိန်းမလျာစိတ် ပေါက်နေပါက ပြဿနာကို လက်ယပ် ခေါ်သလို ဖြစ်နေပေတော့မည်။

သို့ဆိုလျှင်... စန်းစန်းတင့်အား မိန်းမဆောင်မှာပင် ဆက်လက်ထားရှိရ ပါမည်လား။

မဖြစ်။ မဖြစ်။ လုံးဝမဖြစ်နိုင်။

ယင်းသို့ဆိုလျှင် ပြဿနာကို မည် သို့ စစ်ဆေးရပါလေမည်နည်း။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အုပ်စု ညွှန်မှူးထံသို့ ထူးခြားဖြစ်စဉ်အဖြစ် ချက်ချင်း တယ်လီဖုန်းဖြင့် သတင်းပို့ လိုက်၏။ ညနေပိုင်းတွင် သတင်းပြန်လာ သည်။ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ အမိန့် အရ စန်းစန်းတင့်အား တိုက်ခန်းတွင် သီးခြားတစ်ယောက်တည်း ခွဲထားရန်တဲ့။

ခက်ပြီ။

ယခု ကျွန်ုပ်တာဝန်ကျနေသော အကျဉ်းထောင်မှာ ရောဂတ်တိုင်းမှ (ယ)အဆင့် အငယ်ဆုံးအကျဉ်းထောင် ဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက် တည်ဆောက်စဉ်ကတည်းက အကျဉ်း သားများအတွက်သာ ရည်ရွယ်ဆောက် လုပ်ထားခဲ့သဖြင့် အကျဉ်းသူများအတွက် အိပ်ဆောင်မပါရှိခဲ့ပေ။

ဒီမှာဘက် လွတ်လပ်ရေးခေတ် ရောက်မှ လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်အရ အကျဉ်းသားများအတွက် ဆေးကုသ ဆောင်အဖြစ်အသုံးပြုခဲ့သော အဆောင် ကို ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ အမျိုးသမီးဆောင် အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ထို အိပ်ဆောင်မှာ အကျဉ်းထောင်၏ အင်္ဂါ ရပ်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမဟုတ် ၍ အကျဉ်းသူများအား သီးခြားခွဲထားနိုင်

မည့် တိုက်ခန်းများ မပါရှိခဲ့ပါချေ။

ယင်းကိစ္စကို အုပ်စုညွှန်မှူးထံ ထပ်မံအစီရင်ခံခဲ့ရာ ရုံးချိန်ကျော်လွန် သွားသဖြင့် ညွှန်ချုပ်ရုံးထံ ဆက်လက် မတင်ပြနိုင်ခဲ့သေးပေ။ ထိုအခါ ထိုည အဖို့ ထောင်မှူးဒေါ်ခင်မမနှင့် တပ်ကြပ် ဒေါ်ပြုံးတို့အား အထူးတာဝန်ချမှတ်၍ အကျဉ်းသူ စန်းစန်းတင့်အား စောင့် ကြည့်စေခဲ့ရ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်ကား ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ထံမှ မင်္ဂလာသတင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ပါလေသည်။

“အကျဉ်းသူ စန်းစန်းတင့်အား အင်းစိန်ထောင်သို့ အမြန်ပို့စေ” တဲ့။

ဟူး... တော်ပါသေးရဲ့။ ခုမှပဲ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲက အလုံးကြီးကျသွားပါ လေတော့၏။

ကျွန်ုပ် ထိုနေ့မှာပင် မြို့နယ်ရဲ တပ်ဖွဲ့မှူးနှင့် ဆက်သွယ်ကာ စန်းစန်း တင့်အား အင်းစိန်ထောင်သို့ ပို့ပေးခဲ့ သည်။

ထိုနေ့မှ နှစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယခင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူး ခဲ့ဟု ထင်ရသော မင်္ဂလာဒန်းမောင်နံ နှစ်ဦး လာရောက်ကန်တော့ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ မည်သူမည်ဝါတို့မှန်း မမှတ်မိ၍ မင်္ဂလာသတို့သား၏ အမည် ကို မေးမြန်းကြည့်မိသောအခါမှ သူ အမည်မှာ မောင်မောင်စန်း (ခ) စန်းစန်း တင့်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါတော့၏။

ဝိတာမြဦး

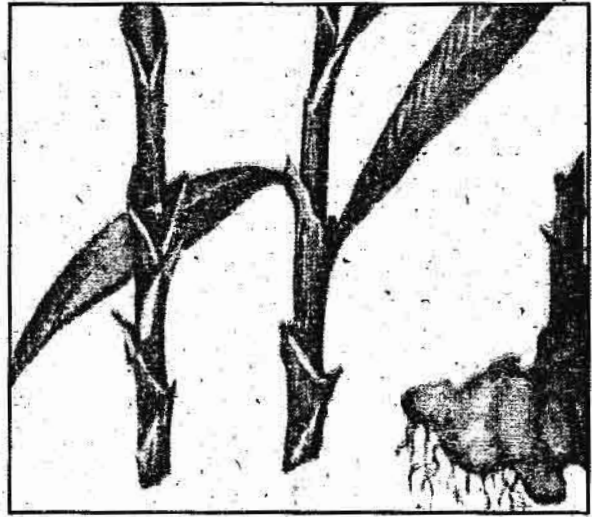
အာဟာရပြည့်ဆေးဖက်ဝင် အသီးအနှံများ

သုတေသီဆရာပြန်

အစွမ်းထက်ဆေးဖက်ဝင် ဂျင်း(ချင်း)ပင်

ဂျင်း(ချင်း)ပင်သည် ပင်နှံပင်ပျော့မျိုးဖြစ်ကာ အမြင့် သုံးပေမှ လေးပေထိရှိ တတ်၏။ အရွက်မှာ အစိမ်းရောင်ရှိပြီး ဝါးရွက်အသေးစားနှင့် တူပေသည်။ အရွက်တစ်ရွက်လျှင် ခြောက်လက်မ၊ ရှစ်လက်မခန့်ထိ ရှည်၏။ အပွင့်ပွင့်ပြီးဆို လျှင် စိမ်းဝါရောင် ပန်းပွင့်စုကလေးများဖြစ်ကာ မိုးရာသီ၌ ပွင့်လေ့ရှိကြပေသည်။

ဂျင်း(ချင်း)ပင်၌ အသုံးများလေ့ရှိသော အပိုင်းသည် ဥအတတ်ပိုင်းဖြစ်၏။ ချင်းပင်စိုက်မည်ဆိုပါက ဥအတတ်ကို မြေအောက်သို့မြေမျိုး၌ စိုက်ပျိုးနိုင်ပေသည်။ ချင်းအတတ် တွင် အဆစ်များရှိ၍ အဆစ်နေရာတွင် အဖတ်အတတ် ကလေးများ ရှိတတ်ပေသည်။ တပို့တွဲ၊ တစပါင်းလများတွင် အရွက်ကြော့ပြီဖြစ်၍ ဥများ(ချင်းတက်များ)ကို တူးဖော်နိုင်

ကြသည်။ ချင်းကို တန်ခူးလ၊ ကဆုန်လများတွင် စတင်ပျိုး ပျိုးလေ့ရှိကြသည်။ မြေအောက်အခဲရှိသူများအနေဖြင့် ချင်း ခြင်းထဲထည့်ကာ စိုက်ပျိုးလေ့ရှိကြပါသည်။ ချင်းပင်သည် လောင်းရိပ်အောက်ရှိ သဲမြေများ၌ စိုက်ပျိုးပါက ပိုမိုဖြစ်ထွန်း နိုင်ပေသည်။

ချင်းစိမ်းသည် ချို၏။ ပူ၏။ ခါး၏။ နှုတ်ကို မြိန်စေရန် ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၏။ လေသလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကို နှိမ် နင်း၏။ အစာကို ကြေကျက်လွယ်စေ၏။ ဆီးဝမ်းကိုရွှင်စေ၏။ သွေးသားကို သန့်စင်စေ၏။ အဆိပ်ကို မြေစေနိုင်၏။ အသား နာခြင်း၊ လေနာခြင်း၊ ဝမ်းစိုက်နာခြင်း၊ ရင်ခေါင်းနာခြင်းတို့ကို နိုင်နင်း၏။ အဆီဓာတ်ကို လျော့နည်းစေ၏။ ပြင်းထန်သော အနာများနှင့် သွေးကြောတောင့်တင်းခြင်းများ၊ ရောင်ရမ်းခြင်းများ စသည့်ဝေဒနာတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါ သည်။ ချင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အသုံးပြုသည့် အစိတ်အပိုင်းမှာ ဥအတတ်ပင်ဖြစ်၏။ အစားအသောက်တွင်လည်းကောင်း၊ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဝါးများတွင်လည်းကောင်း ထည့်သွင်း အသုံးပြုကြသည်။

၁။ အမျိုးသမီးများ မီးဖွားပြီးသည့်နောက် သားအိမ် မကျက်ဘဲ ဖြစ်နေလျှင် ဖျားနာနေလျှင်

ချင်းတစ်ကျပ်သားအား ပါးပါးလှီး၍ ထန်းလျက် နှစ်ကျပ်သားနှင့်အတူ ရေတစ်ပိဿာတွင်းထည့်ကာ ထက် ဝက်ခန့်ရအောင် ကျိုချက်ပါ။ ပြီးလျှင် တစ်ခါသောက်လျှင် နှစ်အောင်စနုန်းဖြင့်သောက်ပေးပါက အမျိုးသမီးများ မီးဖွား ပြီးသည့်နောက် သားအိမ်မကျက်ဘဲ ဖျားနာခြင်းများ သက်

၁။ သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၂။ သက်ရှည်တောဆေးဖော်မိလား

ချင်း၊ ဖန်ခါးသီးနှင့် ထောပတ်တို့ကို ရောချက်ခြင်းဖြင့် တောဆေးတစ်ဖုံရ ပါလိမ့်မည်။ ၎င်းတောဆေးကို ပုံမှန်သုံး ဆောင်ပေးသွားခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်းအကျိုးကို ခံစား ရပါလိမ့်မည်။

၃။ သွေးကြောပိတ်၍ ခြေထိပ်နာများ ခြေဖျားအေးခြင်း များဖြစ်လျှင်

ချင်းစိမ်း နှစ်ကျပ်ခွဲသားအား သေးသေးကလေးများ ဖြစ်အောင်လိုပြီး အရက်တစ်ပုလင်းတွင် ထည့်စိမ်ပါ။ ထို့ နောက် နံနက် တစ်ခွန်း၊ ညနေ တစ်ခွန်းကျ သောက်ပေးပါ။ အနာပေါ်သို့လည်း လိမ်းကျဆွတ်ဖျန်းပေးပါ။ ဤသို့ဖြင့် သွေးကြောကျဉ်းခြင်းများ၊ ပိတ်ခြင်းများ ကျယ်၍ပွင့်လာကာ ခြေထိပ်နာဖြစ်ခြင်းများ၊ ခြေဖျားအေးခြင်းများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၄။ ဘယ်နေရာတွေမှာ အသုံးပြုနိုင်သလဲ

ချင်းတက်များကို ဟင်းလျာများ၌လည်းကောင်း။ ဟင်းမွှေးမဆလာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သားစိမ်းငါးစိမ်း အညှီ နဲ့များကို နိုင်နင်းသော အထောက်အကူပြုပစ္စည်းအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အဆာပလာများနှင့်ရော၍ အသုပ်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ငှက်သီးအစားထိုးပစ္စည်းအဖြစ်လည်းကောင်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

၅။ မခံမရပ်နိုင်အောင် သွားကိုက်လျှင်

ချင်းကိုပါးပါးလှီး၍ ကိုက်သောနေရာ၌ အုံပေးခြင်းအား ဖြင့် မခံမရပ်နိုင်လောက်သော သွားကိုက်ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၆။ အသံဝင်း၊ အသံပျက် အသံတွေ့နာနေလျှင်

ချင်းပါး ခုနစ်လွှာခန့် ခပ်ပါးပါးလွှာ၍ ထန်းလျက် သုံးလုံးနှင့်အတူ ရေသုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုလျက် သောက် သုံးပေးခြင်းအားဖြင့် အသံဝင်းခြင်း၊ အသံပျက်ခြင်း၊ အသံနာ ခြင်းစသော အသံပိုင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၇။ နားကိုက်ဝေဒနာခံစားနေရလျှင်

ချင်းစိမ်းကို သတ္တုရည်ရအောင်ညှစ်၍ မီးအပူပေးပါ။ ခပ်နွေးနွေး အနေအထားသို့ရောက်ပါက နားအတွင်း ခတ် ပေးခြင်းအားဖြင့် နားကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရခြင်းများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၈။ ဂေါ်ကြောတွေ့တက်နေလျှင်

ချင်းကို ပါးပါးလှီးပြီး မီးအနည်းငယ်ပြုပါ။ ပြီးလျှင် ဂေါ်ကြောတက် သည့်နေရာ၌ ကပ်ပေးထားပါက ဂေါ်ကြော တက်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

၉။ တုပ်ကွေးဖျားနေလျှင် ချင်းစိမ့်စိမ့်ဖျားလျှင်၊ ထည် ချောင်နာလျှင်၊ ချောင်းဆိုးလျှင်

ချင်းကို ခုနစ်လွှာခန့်ပါးပါးလှီး၍ ထန်းလျက်သုံးလုံးနှင့် အတူ ရေသုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ရအောင် ကျိုပါ။

ထို့နောက် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် သောက်သုံး ပေးခြင်း၊ ဟင်းလျာများတွင် ယခင်ကထက် အနည်းငယ်ပိုမို ထည့်၍ ချက်ပြုတ်စားသောက်ပေးခြင်းအားဖြင့် တုပ်ကွေး အဖျား၊ ချင်းစိမ့်စိမ့်အဖျား၊ ထည်ချောင်းနာဖျား၊ ချောင်းဆိုး နေမှုများ အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။ အနောက်တိုင်းမှ သုတေသနပြုလုပ်ရာတွင် ချင်းကို စားသုံး ပေးခြင်းအားဖြင့် ဗိုင်းရပ်စ်များကြောင့် ဖြစ်ပွားတတ်သည့် အချို့သောရောဂါအတော်များများ သက်သာပျောက်ကင်း ကြောင်း ဖော်ထုတ်တင်ပြထားပေသည်။

၁၀။ သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ အသည်းအဆီ ဖုံးရောဂါတို့ ခံစားနေရလျှင်

သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ အသည်းအဆီ ဖုံးရောဂါတို့ဆိုသည်မှာ သွေးထဲ၌ ကိုလက်စထရောများနေမှု ကြောင့် ဖြစ်ပွားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သည့်အတွက် ချင်းကို စားသုံးပေးခြင်းအား ဖြင့် ကိုလက်စထရောများ လျော့နည်း သွားနိုင်ပြီး အဆိုပါရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင် ပါသည်။

အချို့မကြောက်သူများအတွက် ချင်းကို ခုနစ်လွှာခန့် ခပ်ပါးပါးလှီးပြီး ထန်းလျက်သုံးလုံးနှင့် အထက်ပါအတိုင်း ကျို၍ သောက်သုံးပေးသင့်ပါသည်။ အချို့မကြိုက်သူများအဖို့ရာမူ

ချင်းအား ခပ်သေးသေးတို့တစ်လုံးဖြတ်ကာ (ကြက်သွန်နီတစ်လုံးနီးပါးစာ) နှမ်းဆီဖြင့် ညစဉ် သုပ်စားပေးသင့်ပါသည်။ တစ်လခန့် ပုံမှန်စားသုံးပေးပါက သွေးထဲ၌ ကိုလက်စထရော့ပါဝင်မှု လျော့နည်းသွားကြောင်း တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မည်။

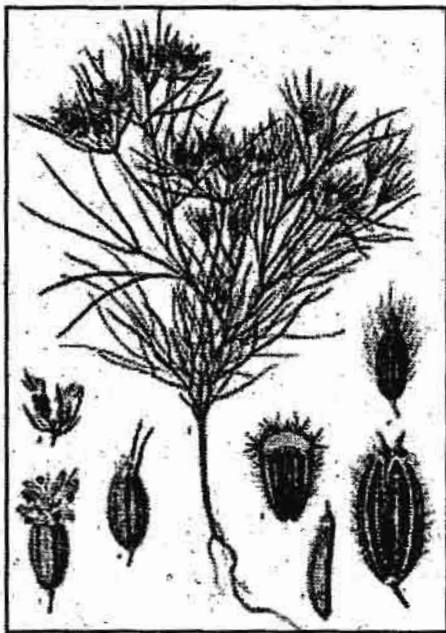
အစွမ်းထက်သေးဖက်ဝင် ဇီရာဖြူပင်

ဇီရာဖြူသည် ပင်ပျော့အချိုးအစားတွင် ပါဝင်ပြီး အစာမကြေဖြစ်ခြင်း၊ ရောင်ဆိုးခြင်း၊ ရင်ကျပ်ခြင်းနှင့် ခွဲသလိပ်ထုတ်ခြင်းတို့အတွက် အသုံးပြုလေ့ရှိ ကြသည်။

ဇီရာဖြူသည် ဆေးဖက်ဝင် အပင်အချိုးအစားတွင် ပါဝင်၏။ အရသာအားဖြင့် ချို၏။ စပ်ရှားရှားရှိ၏။ အေး၏။ အနည်းငယ် ပူသောသတ္တိရှိ၏။ နှုတ်ကို ငြိမ်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေတတ်၏။ မျက်စိကို အကျိုးပြု၍ သားအိမ်ကို စင်ကြယ်စေတတ်၏။ လေး သည်းခြေကိုနိုင်၏။ အဖျားရောဂါ၊ အဆုတ်ရောဂါ၊ လေရောဂါ၊ သည်းခြေကြောင့် ဖြစ်သောရောဂါ၊ နူနာ၊ အဆိပ်နာ၊ သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ဝမ်းသက်ရောဂါတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

၁။ ဝမ်းသက်ရောဂါ ခံစားနေရလျှင်

ဇီရာဖြူစေ့အမှုန်ကို ဒိန်ချဉ်ထဲသို့ထည့်၍ ရောဖျော်

ကာ သောက်သုံးပေးခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းသက်ရောဂါကိုပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၂။ လေရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ ခံစားနေရလျှင်

ဇီရာဖြူစေ့၊ နံနံစေ့တို့ဖြင့် ချက်ထားသော ထောင့်ကို စားသုံးပေးခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းမီးနိုးခြင်းနှင့်တကွ လေရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၃။ ပင့်ကူအဆိပ်တက်လျှင်

ဇီရာဖြူစေ့ကို ကျောက်ပျဉ်တွင် သွေး၍သော်ထု ကောင်း၊ ကြိတ်၍သော်လည်းကောင်း ရရှိလာသော ဆေးဖက်ကို ဒဏ်ရာပေါ်တွင် လိမ်းအုံပေးခြင်းအားဖြင့် ပင့်ကူအဆိပ်တက်ခြင်းဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

၄။ တစ်ကိုယ်ထုံး ယားယံနေလျှင်

ဇီရာဖြူတစ်ပင်လုံးကို ပြုတ်ပါ။ ထိုပြုတ်ရည်ကို ရေကိုရောစပ်ချိုးပေးပါက တစ်ကိုယ်ထုံး ယားယံနေခြင်းမှ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၅။ ပျို့အန်၍ ဝမ်းတွေ့သွားနေလျှင်

ဝမ်းဗိုက်ကြီး တင်း၍ရောင်ခြင်း၊ ပျို့ခြင်း၊ ဝမ်းသက်ခြင်း၊ အစာမကြေဖြစ်ခြင်းတို့အတွက် ဇီရာဖြူအား မကြာခင် စားသုံးပေးပါက ဖြစ်ပေါ်လာသော ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၆။ မြင်းသရိုက်ရောဂါဖြစ်နေလျှင်

မြင်းသရိုက်ရောဂါတွင် နာကျင်စွာ ကိုက်ခဲခြင်းဝေဒနာ ခံစားရလေ့ရှိပါသည်။ ဤတွင် ဇီရာဖြူကို သကြားနှင့် ရောစပ်ကာ သောက်သုံးပေးခြင်းအားဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ သက်သာရာရသွားပါလိမ့်မည်။

ဇီရာဖြူ၏ အကျိုးသွားကား ထူးခြားလှပါသည်။ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်ခြင်းကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတတ်သည်။ လေကို ငြိမ်သက်စေတတ်သည်။ အသည်းနှင့်နှုတ်ကို အားပေးတတ်သည်။ သလိပ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ ချပ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးစေတတ်ပြီး ကာမသတ္တိကို တိုးပွားစေတတ်ပါသည်။

သုဏေသီဒါရာပြန်
၀၉ ၂၅၁၁၄၄၀၄

အနာဂတ်ကို
ပြောကြား

HR
Aung

ပွဲကြိတ်သူ

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

စားပွဲပေါ်တွင် တွေ့ရသော ထူးဆန်းသည်စာအိတ်ကလေး တစ်လုံးကြောင့် မြင့်ဆွေ မျက်လုံးပြူးသွားရ၏။ စာအိတ်ပေါ်တွင် ရေးသားထားသော ဝိုင်းစက်လှပသည် လက်ရေးလေးကြောင့် ပို၍အံ့ဩခြင်း ဖြစ်ပေရ၏။

“ဦးမြင့်ဆွေနှင့် ဝန်းအတွက်” သည်လိုလက်ရေးနှင့်စာမျိုး ယခင်က သူ့ထံသို့ တစ်ကြိမ်မျှရောက်မလာခဲ့ဘူး။ သူသည် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြွတ်လိုက်ရင်း စားပွဲပေါ်မှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကလေးကို နှိပ်လိုက်၏။ နှလုံးလှလှလေးတင်မောင်သည် အခန်းထဲသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ပြေးဝင်လာပြီး မြင့်ဆွေ၏စားပွဲရှေ့တွင် ခပ်ယိုယိုကလေးရစ်နေသည်။

“ဒီစာအိတ်ကို ဘယ်သူလာပို့သွားတာလဲ မောင်တင်မောင်”

“မနက် ၉ နာရီလောက်တုန်းက ကောင်ကလေးတစ်ယောက် လာပို့သွားတာပဲဆရာ။ ဘယ်သူပို့ခိုင်းလိုက်တာလဲလို့ ကျွန်တော်မေးကြည့်တော့ ဆရာမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ပိုခိုင်းထိုက်တယ်လို့ပြောရင် ဆရာသိပါတယ်တဲ့။ အဲဒီလောက်ပဲပြောပြီး ပြန်သွားတယ်။ ဘာများထူးလို့ပါလဲ ဆရာ”

“အေး... အေး၊ ဒီလောက်သိရရင် တော်ပါပြီကွယ်။ မင်းသွားနိုင်ပါပြီ”

တင်မောင် အခန်းထဲမှထွက်သွားသောအခါ မြင့်ဆွေသည် စောစောက စာအိတ်ဝယ်ကလေးကို ဖောက်လိုက်သည်။ စနေနေ့ညတွင် ဂျူဘလီဇာတ်ရုံ၌ ကပြဖော်ပြေမည့် “မာသာဂရေဟမ်”အမည်ရှိ နိုင်ငံခြားကပွဲအတွက် အထူးတန်း လက်မှတ်နှစ်စောင်ကို တွေ့ရ၏။ မြင့်ဆွေ၏ရင်ထဲတွင် ဖိုးကျိုင်းတုတ်ဖြစ် သွားရသည်။ သူသည် ပွဲအလွန်ကြိုက်၏။ တစ်နှစ်တွင် ရုပ်ရှင်တစ်ကားတလေမျှ ကြည့်ဖြစ်ချင်မှကြည့်ဖြစ်သည်။ ပွဲကိုတော့ အလွတ်ခံလေ့မရှိ။ ဇာတ်ပွဲတွေ ဇာင်ဆက်ပြီဆိုလျှင်တော့ မလွတ်တမ်းကြည့်လေ့ရှိ၏။ ငှားရသီတွင် ယဉ်ကျေးမှုကဇာတ်ဌာနခွဲမှ အပတ်စဉ်တင်ဆက်လေ့ရှိသော ကပွဲများကိုလည်း တစ်ပတ်မျှမပျက်ပဲ အားပေးလေ့ရှိ၏။ နိုင်ငံခြားကပွဲများ လာရောက်ဖော်ပြေပြီဆိုလျှင်တော့ မြင့်ဆွေ၏ တယ်လီဖုန်းရော၊ ရုံးလှလင်များပါ မအားကြရတော့ချေ။

မေတ္တာလက်မှတ် တောင်း၍မရလျှင် သို့မဟုတ် လက်မှတ်ဝယ်၍မရလျှင် မှောင်ခိုပေါက်ဈေးအတိုင်း ဝယ်၍ကြည့်၏။ သည့်အတွက် သူတယ်တော့မှ နပြောလေ့မရှိ။

သူ့အဖို့ တစ်ခုတော့ကံကောင်း

သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ယဉ်ကျေးမှုကဇာတ်ဌာနခွဲတွင် ရင်းနှီးသူမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိနေသည်။ စိန်မောင်ဟုခေါ်၏။ စိန်မောင်သည် သူ့အတွက် ပွဲလက်မှတ် မေတ္တာလက်ဆောင်ရလျှင် ပွဲကြိုက်သူ မြင့်ဆွေထံသို့ ပို့ပေးလေ့ရှိ၏။ မေတ္တာလက်မှတ်မရသည့် အခါမျိုးတွင်လည်း မြင့်ဆွေ လက်မှတ်အလွယ်တကူဝယ်ယူရရှိနိုင်ရေးအတွက် သူက အကူအညီပေးလေ့ရှိ၏။ ပွဲလက်မှတ်ရရှိရေးအတွက် သိပ်ပြီးအခက်အခဲရှိသည့်အခါမျိုး၌ မြင့်ဆွေကလည်း အလိုက်သိပါ၏။ သူငယ်ချင်းစိန်မောင်ကို ခုကွမပေးတော့ဘဲ သူ့ဟာသူ မှောင်ခိုတွင် ဝယ်၍ကြည့်၏။

ယခုတစ်ပတ် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ လာရောက်သည့် မာသာဂရေဟမ်ကပွဲမှာ အလွန်ပင် နာမည်ကြီး၏။ ယဉ်ကျေးမှုဌာနမှ အရာရှိစိန်မောင် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် မေတ္တာလက်မှတ်မရရှိသဖြင့် မြင့်ဆွေထံသို့မပို့နိုင်ခဲ့။ နေ့စဉ်လို ရုံပြည့်ဖြစ်နေသဖြင့် လက်မှတ်ဝယ်ယူရရှိရေးအတွက်လည်း မကျသည့်နိုင်ခဲ့။ မြင့်ဆွေသည် ထုံးစံအတိုင်း မှောင်ခိုတွင် လက်မှတ်ဝယ်ယူရန် ကြိုးစားကြည့်သေး၏။ သို့ရာတွင် ဈေးအလွန်ကြီးသဖြင့် သူလက်လှည့်လိုက်ရသည်။ နောက်တစ်ကြောင်းကလည်း

သူတကြီးဦးမိုးလတ် နယ်သို့ ဆွေတို့ပြန် သွားသဖြင့် အိမ်၌ အဖော်မရှိ။ ခါတိုင်း သူတို့လင်မယား ပွဲကြည့်သွားလျှင် ဘကြီးဦးမိုးလတ်က အိမ်စောင့်ပေး လေ့ရှိ၏။ လက်မှတ်မရသောကြောင့် ရော၊ အိမ်စောင့်ပေးမည့်သူ မရှိသည့် အတွက်ပါ။ "မာသာဂရောမကပွဲကို" အလွတ်ခဲတော့မည်ဟု သူစိတ်လျှော့ ထားမိခဲ့၏။

သို့သော် သို့သော် မည်သူ၏ ကောင်းမှုဟုမသိရ။ သူထံသို့ စနေနေ့ ည ပွဲအတွက် လက်မှတ်နှစ်စောင် ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

"ငိုမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ယောက် ပို့လိုက်တာဆိုပါလား။ ကေန္တ စိန် မောင်ပဲနေမှာ။ ဒီလောက် ခဲရာခဲဆစ် အခြေအနေမှာ လက်မှတ်ရအောင်လုပ် နိုင်တာ ဒီတစ်ခါတော့ ဒီကောင် တော် တော်စွမ်းတာပဲ"

သူသည် တယ်လီဖုန်းကိုကောက် ကိုင်လိုက်ပြီး လိုအပ်သော နံပါတ်များ ကို လှည့်လိုက်၏။

"စိန်မောင်လားဟေ့။ ကိုယ်ပါ။ မြင့်ဆွေစကားပြောနေတယ်လေ"

"အေး... ဆိုစမ်းပါဦး သူငယ် ချင်းရ။ ကိုယ်ဘာများ အကူအညီပေးရ ဦးမလဲ"

"မလိုတော့ပါဘူးကွာ။ မင်းအပို့ နိုင်းလိုက်တဲ့ ပွဲလက်မှတ်နှစ်စောင်ရတဲ့ အကြောင်းနဲ့ မင်းရဲ့အစွမ်းအစကို ချီး ကျူးချင်လို့ ဖုန်းဆက်တာပါကွာ"

"ဘာ ဘယ်လိုကွာ။ ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောချင်လို့ဟုတ်လား။

မင်းက ငါ့ကိုခန့်နေတာလား မြင့်ဆွေ"

"ဟေ့ကောင် စိန်မောင်၊ မင်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ ဒီ ကနေ့ မနက် ၉ နာရီတုန်းက ကောင် ကလေးတစ်ယောက်ကို မင်းလွှတ်ပြီး ပို့နိုင်းလိုက်တဲ့ ပွဲလက်မှတ်နှစ်စောင်ကို ငါရထားပြီးပါပြီကွာ။ ဒါကြောင့် မင်းကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောတာပါ"

"တော်စမ်းပါ မြင့်ဆွေကွာ။ ဘယ် က လက်မှတ်ရလို့ ငါက မင်းဆီကိုပို့ ရမှာလဲ။ မင်းရဲ့ တခြားမိတ်ဆွေတစ် ယောက်ယောက်က ပို့လိုက်တာဖြစ်မှာ ပါ"

"ဟေ့... မင်းတကယ်ပြောနေတာ လား စိန်မောင်။ ငါကတော့ စနေနေ့ ည ပွဲအတွက် အထူးတန်းလက်မှတ် နှစ်စောင်ရထားတာ အမှန်ပဲ။ ငါ့ရုံး လုလင် တင်မောင်ကပြောတော့ ဒီ မနက် ၉ နာရီလောက်မှာ ကောင် ကလေးတစ်ယောက် လာပို့သွားတာ တဲ့။ သူ့ကိုမေးကြည့်တော့ ငိုမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က ပို့နိုင်းလိုက်တာလို့ ပြောသွားသတဲ့။ ဒါကြောင့် ငါက မင်း ကိုပဲထင်နေတာ။ စာအိတ်ပေါ်က လက်ရေးကိုကြည့်တော့ မင်းရဲ့လက် ရေးမဟုတ်တာကို သတိထားမိလိုက် လို့ သေချာအောင် မင်းကို ဖုန်းဆက် မေးကြည့်မိတာပါ"

"ဟုတ်ပါပြီ။ မင်းရဲ့ တခြားမိတ် ဆွေ တစ်ယောက်ယောက်က ကုသိုလ် ပြုလိုက်တာပဲဖြစ်မှာပါ။ ဒါထက် မင်းရဲ့ ရုံးလုလင်လေး တင်မောင်ဆိုတာ တို့ ကျောက်မြောင်း ဩဘာလမ်းထဲမှာနေ

တယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ။ တင်မောင်ကို မင်းသိသလား"

"သိတာပေါ့ မြင့်ဆွေကွာ။ ဒီ ကောင်ကလေး အခု အပေါင်းအသင်း မှားလို့ မူးယစ်ဆေးစွဲသလိုလို ကြား ရတယ်။ အဲဒါ မင်းတပည့်ကို ကြည့် ပြီးဆုံးမလိုက်ဦး"

"အေးပါကွာ။ ငါ့စမ်းကြည့်ပါဦး မယ်။ ကဲ... ဒါပဲနော်"

တစ်ဖက်မှ တယ်လီဖုန်းချသွား ပြီဖြစ်၍ မြင့်ဆွေလည်း တယ်လီဖုန်းချ ထားလိုက်၏။ သူသည် ပွဲလက်မှတ်နှစ် စောင်ကိုကိုင်ရှင်း တစ်ယောက်တည်း ပြုနေမိ၏။

"ဘယ်သူက ပို့လိုက်တာပဲဖြစ် ဖြစ် ပွဲကြည့်ရတာ အမြတ်ပဲမဟုတ် လား။ ဟီး... ဟီး။ ကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်ရမယ်။ ပွဲလက်မှတ် ကုသိုလ်ရှင် ကြီး ကျန်းမာချမ်းသာပြီး သိန်းဆူကြီး ပေါက်ပါစေဗျား"

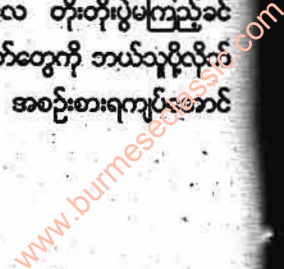
* * *

စနေနေ့ညတွင်ဖြစ်၏။ ဂျူဘာလီ ဇာတ်ရုံတစ်ခုလုံး ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ မြင့် ပြည့်လျှံနေ၏။

"ပွဲလက်မှတ်ပို့လိုက်တဲ့ မောင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းကတော့ တကယ့်ကို လှူရစ် တစ်ယောက်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်နော်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ တိုးရယ်"

"ဒီလိုလေ တိုးတိုးပွဲမကြည့်ခင် မှာ ဒီလက်မှတ်တွေကို ဘယ်သူပို့လိုက် သလဲဆိုတာ အစဦးစားရကျပ်အောင်

ဦးနောက်အလုပ်ပေးခဲ့တယ် မဟုတ်
ထား။ တိုးတို့ ပွဲကြည့်ပြီးမှ ပွဲလက်
မှတ်အလှူရှင်ဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါ
ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဖော်ကောင်လုပ်လိမ့်
မယ်ထင်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် တော်တော်
နောက်တတ်တဲ့လူ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့
တိုးက ထင်မိတာပါ။

“ဖြစ်နိုင်တယ် ဖြစ်နိုင်တယ်။ တိုး
ရဲ့အတွေးအခေါ်က မဆိုးပါဘူး။ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ်လေ သူ့ကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ရ
မှာဘဲ။ ဒီလောက် အနုပညာပြောက်
ပြီး ကောင်းတဲ့ပွဲကို စိတ်ချမ်းချမ်းသာ
သာနဲ့ ကြည့်နိုင်အောင် ကူညီခဲ့တဲ့လူ
မဟုတ်လား။”

“ဒါပေါ့ မောင်ရယ်။ တကယ်
ကျေးဇူးရှင်ကြီးပါပဲ။”

ည ၁၁ နာရီခန့် ပွဲပြီးသွားချိန်၌
သူတို့နေထိုင်ရာ ကမ်းနားလမ်းဘက်ဆီ
သို့ အတားယာဉ်ဖြင့် ပြန်လာကြ၏။ မိုး
တဖွဲဖွဲရွာနေသဖြင့် လမ်းတစ်လျှောက်
၌ လှသွားလှလာကျနေ၏။ အိမ်ရှေ့
အရောက်တွင် ကားကိုရပ်ခိုင်းပြီး ကျ
သမျှကားခကို ရှင်းပေးကာ သူတို့လင်
မယား လက်ချင်းတွဲ၍ တိုက်လှေကား
ဆီသို့ လျှောက်လာကြ၏။

“ဒီက နောင်ကြီးနာမည် ဦးမြင့်
ဆွေ မဟုတ်လား။ ဝန်းနာမည်က
အိမ်တိုးတိုး ဟုတ်တယ်နော်။ ကျွန်တော်
တို့နဲ့အတူ ရဲစခန်းကို ခဏလိုက်ခဲ့ကြ
ပါခင်ဗျာ”

မြင့်ဆွေ၏ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ
ဖြစ်သွား၏။ တိုးတိုးခမလည်း မျက်နှာ
လေး ဆီးရွက်လောက်သာ ရှိတော့
သည်။ သူတို့၏ရှေ့တည့်တည့်ခရပ်နေ

သူ ရဲကြပ်နှင့် ရဲသားတို့ကမူ မည်သို့
မျှ ထူးခြားဟန်မရှိဘဲ လေသံခပ်အေး
အေးဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“ကျွန်... ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာ
အပြစ်ရှိလို့ပါလဲခင်ဗျာ”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ်ရှင်။
ကျွန်မတို့မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး။
ကပွဲကြည့်ပြီး ပြန်လာကြတာပါ။ တစ်
ရပ်ကွက်လုံးကလည်း ကျွန်မတို့ကို လူ
ကောင်းတွေမှန်း သိကြပါတယ်ရှင်”

“ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရဲစခန်းကိုသာ
လိုက်ခဲ့ပါခင်ဗျာ . . . ဟိုရောက်တော့
အကြောင်းစုံသိရပါလိမ့်မယ်”

မငြင်းသာတော့သဖြင့် မြင့်ဆွေ
နှင့် တိုးတိုးတို့သည် ရဲကြပ်နှင့် ရဲတပ်
သားတို့ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါ
သွားကြသည်။ ငြိန်နယ်ရဲစခန်းသည် သူ
တို့နေအိမ်နှင့် ဝေးကွာလှသည်မဟုတ်
ရကား တစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် လျှောက်
လိုက်လျှင် ရောက်ရှိသွားကြ၏။

“ဟေး . . . ဖိုမြင့်ဆွေ၊ မာသာဂရေ
ဟမ်ပွဲ ကြည့်လို့ကောင်းရဲ့လား”

ရဲစခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်း ရင်းရင်းနှီး
နှီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည့် စကားသံ
ကြောင့် မြင့်ဆွေ အံ့ဩသွားမိရ၏။
အသံရှင်ကား အခြားသူမဟုတ်။ ရဲအုပ်
တစ်ယောက်နှင့် ယှဉ်တွဲထိုင်နေသော
သူသူငယ်ချင်း စိန်မောင်ပင် ဖြစ်၏။

“မင်းရဲ့ ပွဲလက်မှတ် အလှူရှင်
ဘယ်သူဆိုတာ သိရပြီလား။”

မြင့်ဆွေက ဦးခေါင်းကို တွင်းတွင်
ရမ်းခါလိုက်မိ၏။ ထို့အပြင် စိန်မောင်
ကိုလည်း နားမလည်သည့်မျက်နှာဖြင့်
ငေးကြည့်နေ၏။

“အဲဟို . . . အချစ်ခင်းထဲမှာရပ်
နေတာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကြည့်လိုက်
စမ်းပါ”

စိန်မောင် ညွှန်ပြာညွှန်နေရာသို့
ထမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြင့်ဆွေ
အဖို့ အံ့ဩခြင်းမက အံ့ဩမိရတာ၏။

“ဟယ် . . . ငါ့ရဲ့ရှေးထုလင်လေး
တင်မောင်ပါလား”

“မင်း အံ့ဩသွားပြီလားမြင့်ဆွေ။
အဖြစ်ကတော့ ဒီလိုပါ။ မင်းဟာ ပွဲ

“တကယ်တော့ဗျာ ကျွန်တော်လည်း စုံထောက်ဉာဏ်
ရှိလွန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ခေတ် အစိုးရစစ်
ခုနစ်တန်းစာမေးပွဲပြေတုန်းက
အင်္ဂလိပ်စာမေးခွန်းလွှာမှာပါတဲ့ ပုံပြင်ဝတ္ထုနဲ့
အမေးအဖြေတစ်ပုဒ်ကို ပြန်ပြီး သတိရမိလို့ပါ။ အဲဒီ
ပုံပြင်ထဲမှာတော့ ရုပ်ရှင်ဤက်တတ်တဲ့ လင်မယားကို . . .

သိပ်ကြိုက်တယ်။ လက်မှတ်ကို မရမက ကြိုးစားပြီးဝယ်တတ်တယ်...။ မာသာဂရေဟပ်ပွဲအတွက် လက်မှတ်ကလည်း မလွယ်။ ညဘက် အိမ်စောင့်ပေးမယ့်သူလည်းမရှိလို့ မကြည့်တော့ဘူးဆိုပြီး လက်လျှော့ထားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

စိန်မောင်သည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို စီးညှိဖွာရှိုက်လိုက်ပြီးနောက် စကားဆက်ပြန်၏။

“မင်းရဲအခြေအနေကို ရိပ်စားမိတဲ့ တပည့်ကျော်တင်မောင်က အကွက်ဝင်ဖန်တော့တာပဲ။ ပွဲလက်မှတ်မှောင်ခိုသမားတစ်ယောက်ဆီက အထူးတန်းလက်မှတ်နှစ်စောင်ကို အပေးအယူတစ်ခုလုပ်ပြီး ရအောင်ယူခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ မင်းရဲ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ယောက်က ပို့လိုက်လေဟန်နဲ့ ပီပီရိရိကလိန်ကျခဲ့တယ်။ ပွဲကြိုက်တဲ့ မင်းအနေနဲ့ မလွဲမသွေ သွားကြည့်လိမ့်မယ်ဆိုတာ သူက တွက်စားပြီးပြီကို။ ဒါကြောင့် မင်းတို့လင်မယား အိမ်ကို သော့ခတ်ထားခဲ့ပြီး ပွဲသွားကြည့်တန်းတင်မောင်က သူ့လုပ်ငန်းကို စတော့တာပဲ”

“သူ တစ်ချက်ကံဆိုးသွားတာက ပွဲလက်မှတ်ကို ငါပို့လိုက်သလားဆိုပြီး မင်းတယ်လီဖုန်းနဲ့ နှစ်လောက်တဲကိစ္စပဲ”

“အစကတော့ ငါလည်း မင်းဆီကို အခြားမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ယောက်က ပို့လိုက်တာဖြစ်မှာပဲလို့ ထင်မိတာ။ ဒါပေမယ့် တင်မောင်ကို သတိရမိတော့ ငါ့စိတ်ထဲ သံသယဝင်လာတယ်။ ဒီကောင်ကလေးက မူးယစ်

ဆေးစွဲနေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းက တို့လမ်းထဲမှာ အခုတလော အပုပ်နဲ့ထွက်နေတယ်။ ဘိန်းဖြူဖိုး ငွေထိုနေတာမို့ ဒီကောင် အကွက်ဆင်တာလားဆိုပြီး ငါတွေးမိခဲ့တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ညနေကတည်းက ဒီကောင်နောက်ကို ငါမသိမသာ နောက်ယောင်ခံလိုက်နေခဲ့တယ်။ မင်းတို့အိမ်ဘက်ကို လူတစ်ယောက်နဲ့သွားတာ မြင်လိုက်တော့ ငါလည်း ချက်ချင်းပဲ မြို့နယ်ရဲစခန်းကို ပြေးတယ်။ တာဝန်ကျရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ မင်းရဲတိုက်ခန်းကို လာကြည့်တော့လားလား... ငါထင်တဲ့အတိုင်းပဲ သူငယ်ချင်းရေ၊ တင်မောင်နဲ့ သူ့အဖော်က သော့တူနဲ့ဖွင့်ဝင်ပြီး မင်းအခန်းကို ဓမ္မနေကြပြီလေ။ ဒါနဲ့ ရဲတွေက သူတို့ကို လက်ထိတ်ခတ်ပြီး ဒီနေရာကို ခေါ်လာခဲ့ကြတာပဲ။ မင်းရဲအခန်းကိုတော့ ယာယီသော့ခတ်ပြီး အစောင့်ချထားခဲ့ရတယ်။ အဖြစ်ကတော့ ဒါပဲပဲကွာ”

မြင့်ဆွေသည် စိန်မောင်ကို အံ့ဩကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်ဝေးကြည့်နေမိသည်။

“ဆရာရဲမိတ်ဆွေ ဦးစိန်မောင်ကတော့ ယဉ်ကျေးမှုဌာနမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်တာထက် အင်စိန်မောင်ထောက်လှမ်းရေးဘက်ကိုဝင်ပြီး အမှုထမ်းရင် ပိုပြီးအောင်မြင်မယ်ထင်တယ်”

တာဝန်ကျရဲအုပ်က ဝင်၍နောက်လိုက်သဖြင့် စိန်မောင်ရောမြင့်ဆွေပါ တဟားဟားနှင့် ရယ်မောမိကြ၏။

“တကယ်တော့ဗျာ ကျွန်တော်လည်း စုံထောက်ဉာဏ်ရှိလွန်းလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ခေတ် အဖိုးရစစ် ခုနစ်တန်းစာမေးပွဲဖြေတန်းက

အင်္ဂလိပ်စာမေးခွန်းလွှာမှာပါတဲ့ ပုံပြင်ဝတ္ထုနဲ့ အမေးအဖြေတစ်ပုဒ်ကို ပြန်ပြီး သတိရမိလို့ပါ။ အဲဒီပုံပြင်ထဲမှာတော့ ရုပ်ရှင်ကြိုက်တတ်တဲ့ လင်မယားကို တစ်စုံတစ်ယောက်က စာတိုက်ကနေ တစ်ဆင့် လက်မှတ်နှစ်စောင် ပို့လိုက်တယ်။ ဘယ်သူပို့လိုက်မှန်းမသိပေမယ့် ရုပ်ရှင်သိပ်ကြိုက်တဲ့ ဇနီးမောင်နှံဟာ အဲဒီလက်မှတ်နဲ့ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြတယ်။ ပြန်လာတော့ အိမ်ထဲမှာ ဒါလီဖြစ်နေပြီလေ။ သူ့ခိုးက အားလုံးမသွားပြီကို။ စာတိုလေးတစ်စောင်တော့ ရေးပြီးချန်ထားခဲ့သတဲ့။ ‘ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသည်’လို့ ရေးထားပြီး အောက်မှာတော့ ရုပ်ရှင်လက်မှတ်ပို့ပေးသူလို့ ဖော်ပြထားသတဲ့ဗျာ။ ဟိုတစ်နေ့က မြင့်ဆွေကျွန်တော်ဆီကို ဖုန်းဆက်တော့ တင်မောင်ရဲအကြောင်းကို စဉ်းစားမိရင်း ခုနစ်တန်း အင်္ဂလိပ်စာမေးခွန်းထဲက ပုံပြင်ကလေးကိုပါ သတိရဆက်စပ်တွေးမိတာကြောင့် အခုလို လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တာပါပဲ”

စိန်မောင်က တာဝန်ကျရဲအုပ်ကို ရှင်းပြနေခြင်းဖြစ်၏။

“အေးကွာ... ငါလည်း နောင်တရပါပြီ။ နောက်ကို ဆင်ခြင်ပါမယ်။ ပွဲလက်မှတ် အလကားရတိုင်း သွားမကြည့်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ” စိန်မောင်ရော တာဝန်ကျရဲအုပ်တို့ပါ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ပြုံးနေမိကြ၏။

မုဒ္ဒယကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာမေးခွဲ)

ဆုတောင်းပြည့်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တဗေဒ ဇလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓဝိပဗ္ဗင်္ဂ လက္ခဏာသုတေသီ

စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလိခါရ် (မြန်မာပြည်)

- ယတြာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန် အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခဲဖုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာပေမြို့နယ်။ ဖုန်း - ၀၁-၅၄၀၇၂၀၊ ၀၉-၃၁၀၂၂၀၁၆

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ၊ မစပ်၊ မနာ၊ မကျင်၊ မလိုးမဖြတ်၊ မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ပုဇွန်ချက်။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် တေးဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် ဖန္တလေးမြို့ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင်၊ ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဟန်(လိပ်ခေါင်းအထူးကုစိစု)

ဓနုကန်ဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၀) (၅)လွှာ (၁၂)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀၀၉၃၉၁၊ ၀၉-၂၅၀၃၁၄၄၂၇၊ ၀၉-၉၇၂၄၃၄၂၂၊ ၀၉-၃၄၀၀၀၀၀၀၀၀၊ ၀၀-၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၊ အကွက်-၅၂၊ ပြည်လုံးချမ်းသာ၊ ဖန္တလေး၊ ဖုန်း-၀၂-၅၅၂၀၀၊ ၀၉-၉၁၀၄၄၀၂၅

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးလေးနိုး

အိမ်ထောင်ရေး သတ္တဝါတော်

၈ ၀ ၁ ၆

အစိမ်းရောင်သစ္စာစကား

(ဇာတ်သိမ်း)

ကျော်မြသန်း

“အမေကြီးသေပြီတဲ့ ဟုတ်လား သီတာ”

“ဟုတ်တယ်... ကိုလော်”

“ဒီလိုဆို... ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သီတာ ပြန်မလား”

“သီတာ ပြန်ချင်တယ် ကိုလော်။ သီတာ့အနေနဲ့ အမေ့ရဲ့ရှုပ်ကလောင်ကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဂါရဝပြုရဦးမယ်။ ပြီးတော့ လုပ်စရာရှိတာလေးတွေ လုပ် ကိုင်ပြီးမှ သီတာ ပြန်ခဲ့မယ်လေ”

“အေးလေ။ သီတာ သွားဖို့လာဖို့ ကိုလော် အားလုံးတာဝန်ယူ လုပ်ပေးပါ မယ်”

သီတာသည် ရိုက်၍ရိုက်၍ ငိုနေ သည်။

မိမိ၏စိတ်တွင် အမေ၏ရုပ် ကလောင်ဆီသို့ မောင်အားခေါ်သွားချင်ပါ သော်လည်း မောင်သည် ဘဝဟောင်း ကို လုံးဝသတိရတော့သည့် လူမဟုတ်။

ဘဝသစ်၌ လူသစ်စိတ်သစ်နှင့် ပျော်မွေ့နေသည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေ ပြီး သည်အတွက် ပို၍ ယူကြားမရဖြစ် မိသည်။

ဝမ်းနည်းမိသည်။

တွေးမိတိုင်း ရင်သည် သိမ့်သိမ့် ခုန်နေရလေပြီ။

သီတာ မှတ်မိပါသေးသည်။

သည်တုန်းက မောင် နောက်ဆုံး

စစ်ထွက်ခါနီး မှာသွားတဲ့စကား။

“မောင်က စစ်သား။ စစ်ထွက်ရ မှာက တောကြီးမျက်မည်း လျှိုမြောင် တွေထဲမှာဆိုတာ သီတာအသိနော်။ တကယ်လို့များ မောင်မေမေ တစ်စုံ တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရင် သီတာ အထူးဂရုစိုက်ပါ ကွယ်။ မောင်မရှိလို့ဆိုပြီး ပစ်မထားပါ နဲ့။ မောင်အမေဟာလည်း သီတာ့မေမေ ပါပဲ။ မောင်ကိုချစ်သလို မေမေကိုချစ်ပါ လို့ မောင်အထူးမှာချင်တယ် သီတာ”

“မောင်မှာ ဒီအမေ့ကိုပဲ ချစ်နေရ တာ။ တကယ်လို့ မပြောကောင်းပြော ကောင်း အမေတိမ်းပါးသွားရင် မောင် ထံ သံကြိုးရိုက်ပါ။ မောင်မလာအားရင် သီတာကပဲ အမေ့အလောင်းကို ကမ ကထပြုပြီး သင်္ဂြိုဟ်ပေးပါ။ ဆွမ်းသွတ် ပြီး အမျှအတန်းဝေပေးပါ။ သံကြိုးရိုက် ရင် လာနိုင်အောင်တော့ ကြိုးစားပါ မယ်။ ဒီစကားကိုတော့ သီတာ တစ် သက်မမေ့ပါနဲ့နော်။ အရေးအကြီးဆုံး မှာတမ်းအနေနဲ့ သီတာ မှတ်ထားပါ ကွယ်”

“အို... မောင်ကလည်း နို့မိတ် မရှိတဲ့စကား”

“မဟုတ်ဘူး သီတာ။ လူ့ဘဝ လူ လောကဆိုတာ နေ့ဖြင့် ညပျောက် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ အရေးကြီးတဲ့ စကားတွေကို မှာထားရမှာပေါ့”

“ဒီအတွက် စိတ်ချပါမောင်။ စိတ် မချရတာက မောင်ကိုပဲ”

“မောင်ကို ဘာစိတ်မချ...”
မောင်သည် ပြောင်စပ်စပ်နှင့် သီ တာ့အား ငဲ့စောင်းကြည့်ရင်း မိနပ်ကြီး ချည်နေသည်။

“မောင်က စစ်လုံကြီးဆိုတော့ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုက်ကြီးမဟုတ် လား။ ဒီတော့ ရှောင်နားထွက်ရင် အချော အလှကလေးတွေနဲ့တွေ့မှဖြင့် သီတာ့ ကို မေ့နေရင် ဒုက္ခ”

“အို... မောင်ဘယ်ဘဝရောက် ရောက် သီတာ့ကို မေ့လို့ရမှ မဟုတ် ပါဘူး။ သီတာ့ကို ချစ်နေမှာပါ။ ငဲ့တော့ .ယုပါသီတာ”

“တကယ်လား”

“နှစ်ကယ် သုံးကယ်”

မော့စိုစကား။

မောင်ရဲ့ ပလီပလာစကား။

မောင်ရဲ့ အသည်းနှလုံးထဲကမပါ တဲ့ စကားတည်း။

သီတာ တွေး၍ဆွေးမိသည်။
တွေးလေလေ ဆွေးမပြေလေ လေ ဖြစ်မိသည်။

ခုတော့ မောင်စကားတို့သည် ရေ ပေါ်တွင် အရပ်ရေသည်နှယ် ပျက်ပြယ် ခဲ့လေပြီ။ ဘာတစ်ခုမျှပင် အရာမထင် တော့။

ဘာတစ်ခုမျှပင် စွဲကျန်ရစ်သည် မရှိတော့။

မောင်သည် အပြောကောင်း၊ အဟောကောင်းသူဖြစ်သာ သီတာ မှတ်ရလေတော့မည်လား မောင်။

သီတာ့ကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့မောင် သည် ခုတော့ သီတာ့အား လုံးဝပင် မသိလေတော့ပါကလား။

အခန်း (သုံးဆယ့်တစ်)

နံနက်ခင်း နေထွက်စအချိန်တွင် အမေချစ်သောသား၊ အမေမြတ်နိုးသော လောကကြီးနှင့် အမေတွယ်တာသော ချစ်သမီးသီတာတို့ကို ကျောခိုင်းသွားကြောင်း သိရသည်။

အမေသေရသည်မှာ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ အမေသည် အသက်ကြီးပြီ။ အိုပင်းမစွမ်း။ မနာမကျန်းရှိနေပြီ။ သည် တော့ သူ့အနားမှာ သီတာ့ကို ရှိနေချင်သည်။ သားကို ရှိနေစေချင်သည်။

သားသမီး၏ စောင့်ရှောက်မှုကို ခံစားလိုသည်။ သို့ပေမယ့် အမေစိတ် ဆန္ဒအတိုင်းကား လက်တွေ့တွင် ဖြစ် မလာခဲ့။ ဤသည်ကလည်း အမေ ရောဂါကို ပိုဆိုးစေသည် ထင်ပါရဲ့။

အမေသည် သားအသက် မသေ သည်ဆို၍ ဝမ်းသာသွားသည်။ ဒါ ကြောင့် နှလုံးလေဟပ်သွားသည်။

ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ပျောက်ကွယ် ဆုံး ရှုံးသွားသော ရင်နှစ်သည်းချာ သားရတ နာတစ်ပါးသည် မသေမပျောက်ဘဲ ရှိ သေးကြောင်း သိရလျှင် အဘယ်သူ သည် ဝမ်းမသာဘဲ ရှိပါ။ မပျော်ရွှင်

မချမ်းမြေ့ဘဲရှိစ။ သည်တွင် အမေရောဂါ တိုးသွား ခဲ့သည်။ သားဖြစ်သူကို တမ်းတမ်းတတ် နှင့် မေးသည်။ သားက မလာ။ သားက ရောက်မလာ။

အမေသည် နောက်ဆုံး ဘဝတစ် ပါးသို့ ပြောင်းသွားသည့်အချိန်ထိ သား မျက်နှာကိုပင် မြင်မသွားလိုက်ရ။

“သား မလာသေးဘူးလား”

“သားလေးကို တွေ့ပါရစေ”

“သမီး... သမီး... သားကို ခေါ် ပေးပါလားကွယ်။ အမေနေရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သားလေးကို အမေသိပ် တွေ့ချင်တာပဲ”

ချစ်သောသား၊ သံယောဇဉ်ကြီး သောသားကို အမေသည် နှုတ်မှ တဖွဖွ တသသခေါ်ရင်း အသက်ထွက်သွား ကြောင်း ဘေးမှပြောပြချက်အရ သိရ သည်။

သီတာ စိတ်မကောင်းမိ။

အမေအကြောင်းကို ကြားသိရ လေ ရင်တိုသည် လိမ့်၍လိမ့်၍ နာလာ လေပင်။

သီတာ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်နေ့တွင် အမေရုပ်အလောင်းကို ဖုတ်သွင်းသင်္ဂြိုဟ်၍ပင် ပြာချသည်။

အမေသည် သီတာ့ကို နားလည် မှုများမှ ရှိပါလေစ။ မောင်ကို အပါခေါ် မလာခဲ့သည့်အတွက်လည်း သီတာ့ ကိုယ်သီတာ ခေါ်သဖြစ်လျက်ရှိသည်။

အမှန်တော့ . . . အမေသေဆုံး ကြောင်း ကြေးနန်းစာရသည်နှင့် တင် ထွန်းနိုင်ဆီသို့ လာခဲ့သည်။ အမေသေ ဆုံးကြောင်း အကျိုးအကြောင်းပြောပြ

ရန် ဖြစ်ပါသည်။ တင်ထွန်းနိုင်ကို အိမ်တွင် မတွေ့ ရ။ ရိပ်မွှေနှင့်သားလေးကိုသာ တွေ့ ရသည်။ သီတာက တင်ထွန်းနိုင်ကိုမေး သည်။

“ဒီက ညီမရယ် မောင် . . . ဟို ဟို . . . အစ်ကိုဗမာတစ်ယောက် ရှိ သလားဟင်”

သံကြီးစာကလေးကိုကိုင်ပြီး သီ တာ ရိပ်မွှေအား အလောတကြီးမေး မိသဖြင့် စကားများ မှားသွားသည်ကို နောက်မှ သတိရသဖြင့် အစ်ကိုဗမာဟု ပြင်ပြီး ပြောလိုက်ရသည်။

ရိပ်မွှေက သီတာ့ကို စိမ်းစိမ်း ဝါးဝါးကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်က မလို မုန်းထားသောအကြည့်။ စားလိုဝါးလို သော အကြည့်။ ဒါကို သီတာ သတိ ထားမိသည်။

ရိပ်မွှေရင်တွင်းတွင် အဘယ်သို့ ရှိမည်၊ အဘယ်သို့ ခံစားရမည်ဆိုသည် ကို မိန်းမသားချင်းမို့ သီတာ နားလည် သဘောပေါက်ပါသည်။ သို့သော် အခြေ အနေက သိပ်အရေးကြီးနေတော့ ဤ ကိစ္စကို အလေးမထားနိုင်တော့ပါ။

“ညီမရယ် အစ်ကိုဗမာ မရှိဘူး လား”

သီတာ ထပ်မေးရပြန်ပြီ။

ရိပ်မွှေက ဟိုအဝေးကြီးမှာရှိနေ သည့် တောင်တန်းများဘက်သို့ ဝေး ကြည့်နေပြီးမှ . . .

“တောင်ယာထဲမှာ ရှိနေပါတယ် မမ”

ရိပ်မွှေအသံက ခပ်လေးလေး နှင့် ဝမ်းနည်းသံပါနေသည်ကို သီတာ

သတိပြုမိလိုက်သည်။ တောင်ယာထဲသို့ လိုက်မဖြစ်မည်မှန်း သိသည်နှင့် ရိပ် မျှော်အား နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့ သည်။

တောင်ယာထဲတွင် မောင့်ကိုတွေ့ ရပါသည်။ သို့ပေမယ့် မောင် သီတာ့ကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် လိုက်လိုက် လွဲလွဲမရှိ။ မလိုလား မနှစ်သက်သလို သီတာ့ကို ကြည့်သည်။ သီတာ ရင်နှင့် ရသည်။

“မောင်...”

သီတာက ခေါ်သည်။

မောင် ထူးသံမကြားရ။

“မောင်ရယ်... သီတာ့ကို လုံးဝ မသိတော့ဘူးလားကွယ်”

သီတာ့အသံသည် ပြောရင်း ရင် တွင်သို့ တိမ်၍ဝင်သွားသည်။ ရှိုက်သံ လည်း သဲ့သဲ့မှ ထွက်လာသည်။ သီတာ့ ရင်တို့သည် အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် တိုက် ခတ်လာသော လှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့ တဝန်း ဝန်းနှင့် မြည်၍နေပြီ။

သီတာ အံကို တင်းတင်းကြိတ် ထားသည့်ကြားမှ ကျလာသော မျက် ရည် ဥများကို လက်ကိုင်ပုဝါနှင့် သုတ် လိုက်သည်။

“ဟင်... ခုကွပါပဲ”

တင်ထွန်းနိုင်၏ သက်ပြင်းရှိုက်သံ ကြားရ၏။

“ခက်တယ် မခင်သီတာ။ ကျွန် တော် ဘာပြောရမလဲ။ ဘာပြောရမှန်း လည်း မသိဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားက ကျွန် တော်ချစ်သူ ဇနီးလို ပြောနေတယ်။ ဒါ ပေမယ့် ကျွန်တော်သီတာက ရိပ်မျှော် ပဲ။ ကျွန်တော်အသက်နဲ့ပုံပြီး ချစ်တာ

ဟာလည်း ရိပ်မျှော်ပဲရှိတယ်”

“မောင်ရယ်...”

သီတာက နှမ်းနယ်စွာ ညည်းမိ လိုက်သည်။ နာကြည်းချင်သည်။ မနာ ကြည်းရက်။ ရင်တွင်းတွင် သိပ်ခံပြင်း နာလွန်းသည်မို့ အံကို တင်းတင်းစေ ထားမိသည်။

တင်ထွန်းနိုင်သည် တစ်ချက် ခင် သီတာ့ကိုငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီး မိုးကောင် ကင်ပြင်ကိုသာ အစိပျယ်မဲ့မဲ့နှင့် ကြည့် နေသည်။ ခင်သီတာ၏ သနားစရာရုပ် သွင်ကို သူ မကြည့်ချင်ပါ။ ကြည့် လည်းမကြည့်ရက်ပါ။

ခင်သီတာသည် သူ့အား သူ့လင် ပါဟု ဆိုနေသည်။

သူနှင့်ချစ်ခဲ့တဲ့နေရာတွေ၊ သူနှင့် ပွေဖက်ကျီစယ်ယုယုခဲ့တဲ့ နေရာတွေ၊ ချစ်အင်းလျားတို့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးတို့ သမ္မ တရပ်ရှင်ရုံတို့ စသည်များကို တဖွဖွ ပြောခဲ့သည်။ တင်ထွန်းနိုင် ခင်သီတာ ပြောတာတွေကို လုံးဝမသိ။

အင်းလျားကန်မှာ ချစ်ဟင်းနှော တာတွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာ ပစ္စည်းဝယ် တာတွေ၊ သမ္မတရပ်ရှင်ရုံမှာ နှစ်ကိုယ် တူ ရုပ်ရှင်ကြည့်တာတွေ။

အို...ဘာတွေဆို ဘာတွေကိုမှ တင်ထွန်းနိုင်မသိတော့။

စဉ်းစားသည်။ စဉ်းစားမရ။ ဦးနှောက်သာ ခြောက်ခဲ့ရသည်။ အတွေးပေါင်း မြောက်ပြားစွာသာ တွေးတောခဲ့ရသည်။

ဘာမှ မယ်မယ်ရရ အရိပ်မထင် မိ။ ဘာတစ်ခုမှလည်း သတိမရ။ သည်တော့ သည်အတွေး သည်

စကားတွေကို တင်ထွန်းနိုင် လုံးဝပင် မကြားချင်မိတော့ပါ။

“မောင်...”

သီတာ တစ်ခါခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

“ပြောပါ ခင်သီတာ”

“မောင် သီတာ့ကို စကားမပြော ချင်တော့ဘူး အသိမလုပ်ချင်တော့ဘူး ဆိုတာတောင် မောင့်အမေကိုတော့ မောင် သတိရသင့်တယ်”

“အမေ... အမေ”

ခင်သီတာ့စကားကို ကြားသံညှ နှင့် တင်ထွန်းနိုင်သည် ဆတ်ခနဲကြည့် ပြီး အမေဟု တိုးတိုးညည်းမိသည်။ စဉ်း စားစရာတစ်ခု တိုးလာပြန်ပါပြီကော လားဟုလည်း စိတ်ထဲမှရွတ်မိသည်။

“ဟုတ်တယ်မောင် အခု မောင့် စိတ်ကြောင့် အမေသေရှာပြီ”

“အမေသေပြီ ဟုတ်လား”

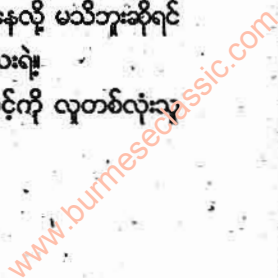
တင်ထွန်းနိုင်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ဘယ်လိုမှ ခံစားမိပုံမရ။ ဝမ်းနည်းရိပ်၊ ဆွေးရိပ်၊ သောကရိပ်ဟူ၍ မြူတစ်မှုန် မျှပင် မတွေ့ရ။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် သက်ပြင်းရှိုက်ရင်း...

“ကျွန်တော် မသိဘူးဗျာ။ အမေ ရိုတယ်ဆိုတာလည်း မသိဘူး။ ဘာဆို ဘာမှ ကျွန်တော် မသိတော့ဘူး”

သီတာတစ်ယောက် တင်ထွန်း နိုင်ကို သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် စိတ် ဆိုးမိသည်။ မောင်သည် သီတာ့ကို လည်းမသိ။

ထားလိုက်တော့ ရိပ်မျှော်လို ချစ် ရမယ့်သူတစ်ဦး ရှိနေလို့ မသိဘူးဆိုရင် သီတာ ဖြေသာသေးရဲ့။

ခုတော့ မောင့်ကို လူတစ်လုံးသူ

တစ်လုံးဖြစ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပြီး သံယောဇဉ်ကြီးခဲ့တဲ့ အမေ့လိုလူကို တောင်မှ မသိဘူးဆိုတော့ လွန်နေပြီ။ မောင်လွန်ပြီ။

မောင်ကို စိမ်းစိမ်းကားကား တစ် သက်မှာ သည်တစ်ခါပဲ ကြည့်ဖူးခဲ့ သည်။ မောင်ကို သီတာ အသည်းနှင့် ပုံ၍ အသက်နှင့်ပုံ၍ ချစ်ခဲ့သည်။ ကြင် နာခဲ့သည်။

ခုတော့ မောင်သည် သီတာ့ အချစ်၏ အပုံတစ်ရာကို တစ်ပုံပင် မစီ ခဲ့သည့်အပြင် စိမ်းကားသည် ရက်စက် သည့် စကားတို့ကိုဆိုချေပြီ။

ကိုယ်ကလိုက်၍ သူက ပြေး ရှောင်သည်လား။ ကိုယ်ကချော့၍ သူက မာနေသည်လား။

ဒါတွေကို သီတာမသိပါ။

လုံးဝ မသိချင်တော့ပါ။

သူမုန်းရင် ကိုယ်ကြည့်ရုံပေါ့။

သူမေ့လျှင် ကိုယ်မေ့ရုံပေါ့။

သူစိမ်းလျှင် ကိုယ်တိမ်းရုံပေါ့။

စသည့် အတွေးတွေက ခေါင်းထဲ သို့ဝင်လာသည်နှင့် မျက်ရည်စတို့ကို သုတ်လိုက်သည်။ အံ့ကိုလည်း တင်း တင်းစေ့စေးလိုက်မိသည်။

အမေ့ကိုလည်းမသိ။ သီတာ့ကို လည်း မသိတဲ့အတူတူတော့ မထူးပါ ဘူး။

“သီတာ ဒီနေ့ ရန်ကုန်ကိုပြန် မယ်။ ဒါလာပြီး နှုတ်ဆက်တာပါမောင်။ ဒီတစ်သက်တော့ မောင်နဲ့သီတာ ပြန် မဆုံနိုင်အောင် သီတာကြီးစားပါမယ်။ အို... မောင်နဲ့သီတာ တွေ့စရာမလို တော့ပါဘူး။ မဟုတ်ဘူးလားမောင်။ ကဲ

နောက်ဆုံးအနေနဲ့ သီတာ နှုတ်ဆက်ခဲ့ ပါတယ် ပြန်ပါဦးမယ်”

သီတာသည် တင်ထွန်းနိုင်ကို မျက်ရည်ဥတွေကြားထဲမှ ဝမ်းနည်းမှု အသံကို ထိန်းချုပ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။

တင်ထွန်းနိုင် ငေး၍တွေ့၍ သီ တာ့ကိုကြည့်သည်။

“ကံမကုန်သေးရင်လည်း ကျွန် ဝေဟ်တို့ ပြန်လည်ဆုံကြသေးတာပေါ့ ခင်သီတာ”

တင်ထွန်းနိုင် နောက်ဆုံးပြော လိုက်သောစကားတို့ကို ခင်သီတာ မကြားနိုင်တော့ပေ။

ခင်သီတာတစ်ယောက် တင်ထွန်း နိုင်ကို နှုတ်ဆက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် တင်ထွန်းနိုင်ရှေ့မှ ထမပြေးရုံ တစ်မည် ထွက်ခွာသွားသည်မဟုတ် လား။ ထို့နောက် သီတာတစ်ယောက် တည်း ရန်ကုန်သို့ပြန်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်ရောက်တော့ အမေ့အသု ဘကိစ္စများ ဆောင်ရွက်သည်။ တင် ထွန်းနိုင်နှင့်ပတ်သက်သည့် ခံစားမှုများ ကို ဖြေနိုင်သလောက်ဖြေသည်။ ဖျောက် နိုင်သလောက်ဖျောက်သည်။

မြစ်ကြီးနားသို့ လှည့်ပြန်မသွား ချင်တော့။ ဟိုပြန်ရောက်သွားလျှင် အဟောင်းတို့သည် အသစ်ပြန်၍ဖြစ် လာဦးမည်ကို သိသည်။ ဒါကြောင့် ရန်ကုန်တွင်ပြန်၍ အလုပ်ရအောင် ကြိုး စားသည်။

သီတာ ရန်ကုန်တွင်ပင် နေရ သည်။ ထိုကာလအတွင်း ဒေါက်တာမြင့် ဇော်မိုးလည်း ရန်ကုန်သို့ တာဝန်နှင့် ပြန်ရောက်လာသည်။

သီတာနှင့် ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုး တို့ အတူတူ ဆေးရုံတစ်ခုတည်းတွင် တာဝန်ပြန်ကျသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဒေါက်တာ မြင့်ဇော်မိုးနှင့် သီတာတို့ ပို၍နီးစပ်ခဲ့ သည်လို့ ပြောလျှင်ရသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သီတာ လိုလားနေသည့်မေတ္တာ၊ သီတာလိုလား နေသည့် အချစ်များအား ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည်က ဒေါက်တာမြင့်ဇော်မိုးပင် မဟုတ်လား။

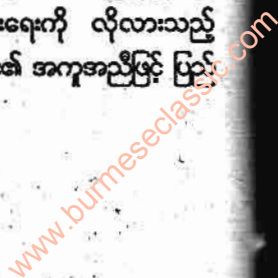
တပူးတွဲတွဲ ရွှေတိဂုံဘုရားသွား ပန်းကပ်ကြသည်။ ခိုစာကျွေးကြသည်။ တပူးတွဲတွဲ ကရဝိက်မှာ မုန့်စားကြ သည်။ တိရစ္ဆာန်ရုံမှာ ပျော်ပါးကြသည်။

မယ့်လက် မောင်ယုက်၊ မောင် လက် မယ်တွဲ၍ ပျော်ပွဲချစ်ပွဲဝင်နေကြ သည်က သီတာနှင့် ဒေါက်တာမြင့်ဇော် မိုးတို့ တူစုံမောင်နံပင်။

ထိုအချိန်...ဘဝကိုမေ့နေသည့် အဖြစ်အပျက်များအား အိပ်မက်လိုဖြစ် နေသည့် တင်ထွန်းနိုင်ဘဝကလေးအား လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်စေရန် အကြောင်း တစ်ခုဖြစ် လာခဲ့သည်။

သည်အဖြစ်က လုံးဝမမျှော်လင့် သည့်ဖြစ်ရပ်။

တိုက်ရင်းကုန်ထုတ်၊ ကုန်ထုတ် ရင်းတိုက်၊ တိုက်ရင်းစည်းရုံး၊ စည်းရုံး ရင်းတိုက်ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက် ကိုင်ကျင့်သုံးသည့် တစ်မတော်သည် ရှုကော်ရွာသားများအား စည်းရုံး၍ ရပ် ရွာငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို လိုလားသည့် ကချင်လူမျိုးများ၏ အကူအညီဖြင့် ပြင် သူစစ်ပွဲသည်။

ရွာ၏ လုံခြုံရေး...

ရွာ၏ သန့်ရှင်းရေး...

ရွာ၏ ကျန်းမာရေး စသည်တို့ကို ဆော်ခြင်းဖြင့် ကမကထပြု၍ တပ်မတော် ထက်ညီပြီး လုပ်ကိုင်ပေးသည်။

ပြည်သူ့စစ် ဖွဲ့စည်းရေးတွင်လည်း သေနတ်ကိုင်တွယ်ပုံ ကိုင်တွယ်နည်း၊ ဝတ်နည်း၊ ခတ်နည်း၊ ရန်သူကို တိုက်ခိုက်နည်း... စသည်များကို စနစ်ကျကျနှင့် အချိန်ယူ၍ သင်ကြားပြသပေးသည်။

ရှုကော်ရွာသားများသည် မိမိတို့ ထလည်း ကျွေးမွေးထားရသည်။ မိမိတို့ အားလည်း ရန်မှနေသည့် လက်နက်ကိုင်သောင်းကျန်းသူများကို လက်စားချေချင်သည်မှာ ကြာပြီ။ အားကိုးမရှိ၍သာ ခေါင်းငုံ့ခံနေခဲ့ရသည်။

ယခုတော့ အားကိုးရပြီ။

တိုက်နည်းခိုက်နည်းလည်း တတ်ပြီ။ လက်နက်အင်အားလည်းရှိပြီ။ ပြန်ချွန် လှုံ့ဆော်နေသည်။ မခံချင်စိတ်က ထည်း ရှိနေပြီ။

ရပ်ရွာ၏ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့် ရပ်ရွာသာယာမှုကို ရှုကော်ရွာသားတို့ အထိမခံနိုင်တော့။ သည်တစ်ခါ လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူတို့လာလျှင် အသေဆော်ကြမည်ဟု ကြိမ်းဝါးနေကြသည်။ သည်ထဲတွင် တင်ထွန်းနိုင်လည်း ဖီသည်။

တင်ထွန်းနိုင်သည် ပြည်သူ့စစ် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ တိုက်ခိုက်ရေးတို့ ရွာသားတွေထက် တတ်ကျွမ်းသည်။ စစ်ဆင်ရေးပရိယာယ်နှင့် ရန်သူကို တိုက်ခိုက်နည်းများအား တင်ထွန်းနိုင်က

အကျွမ်းတဝင် တရင်းတနီးရှိသည် အတွက် ရွာက သူ့ကို ခေါင်းဆောင် တင်လိုက်ကြသည်။

တပ်မတော်သည် ရွာမှ ပြည်သူ့စစ်များကို တိုက်ခိုက်နည်းများ အကျွမ်းတဝင်ရှိသည်နှင့် လက်နက်အပ်ပွဲများ ပြုလုပ်ပြီး ရှေ့တန်းတစ်နေရာသို့ တပ်ထွက်သွားကြပြန်သည်။

တစ်နေ့...

လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူတို့ တပ်မတော်ထွက်ခွာသွားပြီသတင်း ရသည်နှင့် ရှုကော်ရွာကို ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သည်။ ဒေသခံ ပြည်သူ့စစ်များကလည်း တန်ပြန်တိုက်ခိုက်သည်မို့ တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။

ရှုကော်ရွာနားတစ်ဝိုက် သေနတ်သံကို ဆူညံနေသည်။

ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် တင်ထွန်းနိုင်လည်း ဟိုအော်သည်အော် ဟိုပြေးသည်ပြေးနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူတို့ အထင်နှင့်အမြင် လွဲသွားသည်။ တပ်မတော်မရှိတော့ ဆိုသည်နှင့် ရှုကော်ရွာကို အလွယ်ကလေး ဝင်လိုရမည် ထင်သည်။

သည်ကျတော့ ပြည်သူ့စစ်ဘက်မှ ပစ်ခတ်မှုကြောင့် သောင်းကျန်းသူ အတော်များများ ကျဆုံးတော့သည်။ အလောင်းကိုပင် မကောက်နိုင်တော့ဘဲ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ထွက်ပြေးကြသည်။

ရှုကော်ရွာဘက်မှ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် တင်ထွန်းနိုင်တစ်ယောက် ရန်သူကျည်ဆန် ထိမှန်သွားသည်။

ဤသို့ဖြင့် တင်ထွန်းနိုင်တစ်ယောက် မေ့လျော့နေပြီဖြစ်သည့် မိမိဘဝဟောင်းကို သတိပြန်ရသည်။

ခင်သီတာကို သတိရသည်။

အမေ့ကို အမှတ်ရသည်။

သည်တွင် ခိုင်မော်ကို မသိတော့။ သားကလေး ဗန်ဒေါင်းကိုလည်း မသိတော့။

အကျွမ်းတဝင် မရှိတော့သည့်နယ်စိမ်းစိမ်းကားကား ရှိသွားသည်။

တင်ထွန်းနိုင် သတိလည်လာချိန်တွင် ခင်သီတာသည် မြစ်ကြီးနားတွင် မရှိတော့ပေ။

ကံကြမ္မာသည် ဘာကြောင့် ခင်သီတာကို မျက်နှာသာမပေးပါသနည်း။

ကြည့်...

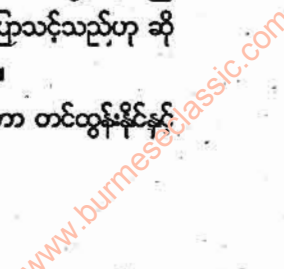
တင်ထွန်းနိုင် ပြန်လာသည့်အချိန်တွင် ခင်သီတာဘဝက လွတ်လပ်မှုကင်းဝေးခဲ့ပြီ။ ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုး၏ တောင်းဆိုသောမေတ္တာအား တုံ့ပြန်မှုပေးလိုက်ပြီး မကြာမီကာလတွင် ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုးနှင့် သီတာတို့ လက်ထပ်ကြတော့မည်။

ထို့ကြောင့် သီတာသည် တင်ထွန်းနိုင်အား အတွေ့မခံခဲ့။ တင်ထွန်းနိုင်နှင့်ကွဲစေရန်သာ အမျိုးမျိုးပန်ခဲ့သည်။

အခုတော့ တင်ထွန်းနိုင်ကို တွေ့ရချေတော့မည်။

ဒါကလည်း ဒေါက်တာမြင့်လော်မိုးက တင်ထွန်းနိုင်အား တွေ့သင့်သည်အကျိုးအကြောင်းပြောသင့်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့်တည်း။

သည်နေ့ သီတာ တင်ထွန်းနိုင်နှင့်

တွေ့ရမည်။

ရယ်စရာတော့ ကောင်းသည်။ သည်လိုပိတ်ကူးမျိုး သီတာ ဘယ်လိုရ သနည်း။ တွေးလျှင် သည်အဖြစ်က ရယ်စရာအဖြစ်။

ကြည့် . . . သီတာ မနက်က အစောကြီးထသည်။

ရေမိုးချိုး။ ကိုယ်လက်သန်စင် သည်။ ပြီး တင်ထွန်းနိုင် အလွန်နစ် သက်သည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျယ်ပေး ခဲ့သည့် မိပြုရောင်ဝတ်စုံကိုဝတ်သည်။

တင်ထွန်းနိုင်နှင့် တွေ့သည်။
“သီတာ”

အပေါက်ကို ခြေချဝင်လာက တည်းက ကြည့်နှုတ်ပျ ဝမ်းသာအား ရ နှုတ်ဆက်သည်။ တင်ထွန်းနိုင်က တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပွေဖက်မည့်ဟန်ရှိ သည်။ သီတာကတော့ ကျောက်ရုပ် တစ်ရုပ်လို ငြိမ်လို့။

“သီတာ . . . သီတာ မောင့်ကို သိပ်နာကြည်းနေပြီလား။”

နှုတ်ခမ်းလေး ညွတ်ကွေးရုံမျှ သီ တာဖြူးသည်။

“သီတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မနာ ကြည်းပါဘူး။ သီတာ နာကြည်းတာက ဘဝကိုပဲမောင်။ သီတာဘဝကို သီတာ နာကြည်းတာပါ။”

“သီတာရယ် ဒါတွေမေ့လိုက်ပါစို့။ ဘဝသစ်တစ်ခုမှာ ပျော်ကြပါစို့ အချစ် ရယ်”

သီတာက ခေါင်းခါသည်။

“အပေါ်ယံကြည့်ရင် ဒီလိုဖြစ်ပေ မယ့် နက်နက်နဲနဲတွေးရင် ဒီလိုမဟုတ်

ဘူးမောင်။ ခုဆို မောင်တို့ သီတာတို့ ဘဝက မလွတ်လပ်တော့ဘူး။”

“ဘာ”

တင်ထွန်းနိုင် အော်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်မောင်။ ခုဆို မောင့် မှာ ရိပ်မွှေဆိုတဲ့ ရိုးသားတဲ့ ကြင်နာ သူရှိနေသလို သီတာလည်း အခြေ အနေအရပ်ရပ်ကြောင့် ကိုတော်ကို လက် ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီမောင်”

“ဘာ . . . ဘာရယ် သီတာ”

“ဟုတ်တယ် မောင်။ အဖြစ် အပျက်တွေက ဘယ်လိုမှ ပြင်လို့မရ တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် အနာဂတ်လှပရေး အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကို အလှဆင်သင့်ပါ တယ်။ မနက်ဖြန်ဆိုတာ ဒီကနေ့ရဲ့ အကြိုနေ့ပါ မောင်ရယ်”

“သီတာရယ် . . . သီတာဆုံးဖြတ် ချက်ကို မပြင်တော့ဘူးလား။”

“ဟုတ်တယ်မောင်။ သီတာမပြင် နိုင်တော့ဘူး။ ဘာလို့လဲဆို မောင်တို့ကို မပြုပြင်သင့်တဲ့ လူ့ကျင့်ဝတ်တွေက ချုပ်စည်းထားပြီမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် မောင်ရယ် မောင့်ကိုမွှေလင့်နေမယ့် ရိပ်မွှေလေးဆီ ပြန်ပါတော့။ မောင့် ကြောင့် သူ့ဘဝကလေး မပျက်စီးသင့် ပါဘူး မောင်ရယ်”

“သီတာ . . .”

“သီတာ နားလည်ပါတယ်မောင်။ မောင်ကို သီတာ ချစ်ပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် . . .”

သီတာ စကားရပ်သွားသည်။ စကားသံအစား ရှိုက်သံပေါ်လာသည်။ နောက် သီတာတစ်ယောက် ညှို့မ့ပစ်

လွှတ်လိုက်သည့် မြားကဲ့သို့ ရုတ်တရက် အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ပြေးသွားသည်။

တင်ထွန်းနိုင် ဝိုင်းလို့။

သစ်ငုတ်တစ်ငုတ်လို ဝိုင်းလို့။

နောက် တင်ထွန်းနိုင် အံ့ကို တင်းတင်းစေလိုက်သည်။ သင်ပြင်းကို ဟင်းခဲနဲချလိုက်သည်။ နောက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ရိပ်မွှေ”

သူကလေး၏ မျက်နှာမြင်လာ သည်။

သီတာ့စကားသံတွေ ကြားလာ သည်။

ရိပ်မွှေကလေး မျှော်နေမယ် တဲ့။

ပြုပြင်မရတဲ့ လူ့ကျင့်ဝတ်တွေ ကာဆီးထားတယ် . . . တဲ့။

ချစ်ပါတယ် . . . တဲ့။ မှန်ပါသည်။

ခုတော့ တင်ထွန်းနိုင် ရိပ်မွှေဆီ ပြန်ရပါမည်။

ချစ်သူကို ကြင်နာတဲ့လက်နဲ့ ထွေးဖက်ရပါဦးမည်။

သားကလေး၏ မြကမ္မလာထွေး လို နထွေးသည်ပါးပြင်ကို ဖခင်၏ အကြင်နာအနမ်းနှင့် လန်းအောင် ပြုရ ပါဦးမည်။

ပြီးတော့ . . .

ကချင်ပြည်နယ်အတွက် တင် ထွန်းနိုင်နှင့်ရိပ်မွှေ အလုပ်တွေအများ ကြီး လုပ်ရပါဦးမည်တည်း။

ကျော်မြသန်း

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ထိရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ မြေ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည့်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်း များအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအပိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈း၃၀) နာရီ မှ နေ့လည် (၁၂း၃၀) နာရီ။
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄း၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

လိုင်စင်အမှတ် - ၁/၂၀၁၅ တဆထလ(၂၇၄၆)

အောင်ဂိဇ္ဈာမိရီဆေးတိုက်

- ကျားအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ တစ်ခဏပြီးသွားခြင်း၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ပန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ အကြောများ ရုန်းကန်မှုနည်း၊ ရာနှုန်းပြည့် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အောင်ဂိဇ္ဈာမိရီမု ကုသရင်း ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြော အားဖြည့် စားဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဆေးမျိုးစုံ (TMR 011176), (1114), (TMR 011177), (1114)
- လိင်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝပုသီးထွက်၊ ဝမ်းသွားအားမရ သွေးပါ၊ စအိုယောင်ရမ်းနာကျင်ခြင်း၊ လိင်ခေါင်းအပူ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာခြင်း၊ အရိအခွဲကျခြင်းတို့ကို အထူးကုသ ဆေးများဖြင့် အမြစ်ပြတ် ကုသပေးနေပါပြီ။ (1208 y 7427942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နင်းခုစို/ခြောက်၊ ကာလသားရောဂါများ ကုသပေးနေပါပြီ။ အထူးကုဆေးများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။ (0813 y 10568) သွေးသန့်ဆေး၊ သွေးညှိဆေး၊ မီးယပ်၊ ထိမ်ငှပ်၊ ယားယံ/ဖုတ်နို့ထခြင်း၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ အဆီကုဝမ်းပျော့ သွေးသန့်ဆေးများလည်း ရရှိပါသည်။

- ✧ ဆေးခန်း - အမှတ်(၃၁၄) ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ KBZ ဘဏ်ဘေး (၀၁-၃၈၇၀၉၇)၊ (၀၉-၃၃၂၂၁၁၃၅)
- ✧ ပင်ရင်းဖြန့်ချိရေး - အမှတ်(၈၆) (၉၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ (၀၉-၅၀၁၆၃၇၂၊ ၀၉-၅၀၁၃၃၈၃၉)
- ✧ ပင်မဖြန့်ချိရေး - ကိုဝင်းမြင့်+ပဘေဘီ(ကမ်းနားလမ်း)၊ (၁၅)လမ်းထောင့်၊ ကိုလှစိုး(သိမ်ကြီးဈေး)၊ ဂျာနယ်ပစ္စည်း(သိမ်ကြီးဈေး)၊ သီဟ(သန်လျင် မြို့မချေးအနီး)၊ အောင်ရတနာ(၂၈x၈၃)လမ်းထိပ်၊ ကောင်းသန့်(၂၆၄/၂၈)၊ (၈၂x၈၃ လမ်းထိပ်)၊ မဏ္ဍ-မဏ္ဍ(၂၀x၂၂) မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်(၂၆)၊ (၈၈x၈၉)၊ ဝဒ္ဓလှ(ဈေးချို)၊ အာရောဂျ(သိမ်ကြီးဈေး)၊ အာရောဂျ န(၄)၊ နေပြည်တော်မြို့မဈေး၊ ပွဲကတော်မင်္ဂလာရပ်(ပျဉ်းပန်း)၊ ကိုတူး(မကွေးတိုင်းဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်)တို့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မောင်ပုဆိုးကျော်

ဝေဇာဗွားဝန်ထမ်းများ
ပျက်စီးမှုများ

အာဇာနည်
အာဇာနည်

ယခင်လမှအဆက်

ပန်းချီ ဝံလွင်မောင်

တေဘုမ္မာ ဝဋ်နန်းလယ်မှာ ကျွတ်တမ်းကယ် စာမလိပ်ချင်ဘု မောင်ဟိန်းကျော်

ယခင်လမှအဆက်

ဦးတင်မြလိုပင် ကျန်လူများ
အလည်း ကရင်လေးစကားကြောင့်
ဖွဲ့ဖွဲ့ ပျာယာ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။
တစ်ယောက်တစ်မျိုး တီးတိုး
သံများ ဆူညံသွားသည်။
“ရပါတယ် ဦးတင်မြရယ်၊ သူ
ပြောတတ်သလို ပြောတာပါ။ ဒကာ
ကြီးတို့ကကော အခု ကရင်ကလေး
မေးတဲ့ မေးခွန်းမျိုး မမေးချင်ကြဘူး
ထား။ အဖြေကိုကော မသိချင်ကြ
ဘူးလား။”

“ဒါ...ဒါပေမယ့် မသင့်လျော်
ပါဘူးဘုရား”
“ကျုပ်...ပြောမယ် ဒကာကြီး
တို့ အရှင်နာကသိန်ဆိုတဲ့ ဘုရားသား
တော်ကို မိလိန္ဒဆိုတဲ့ လူမင်းက အခု
လိုပဲ မေးဖူးတယ်။ ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း
နဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖခင်လောင်းနဲ့ မိခင်
လောင်း ကာမစက်ယှက်မှုရှိခြင်း၊
သန္ဓေယူရန် ဆုတောင်းမှုရှိခြင်း၊ ကံ
ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ပဋိသန္ဓေ ဖြည့်တည်
နိုင်တယ်လို့ ဖြေထားပါတယ်။ နောက်
ပြီး တစ္ဆေ သရဲဆိုတဲ့ ပြိတ္တာတွေရဲ့

ဘဝကူးပြောင်းခြင်းမှာ ပိုလောက်လန်း
အဖြစ် ဘဝပြောင်းတယ်ဆိုတာ ကျုပ်
ပြောပြခဲ့ဖူးတယ်။ မဟုတ်လား”
“မှန်ပါဘုရား။ အခုလို သိရလို့
ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်ဘုရား”
ဦးတင်မြနှင့် ဦးထွန်းကြိုင်
ပြိုင်တို့လျှောက်တင်လိုက်ကြသည်။
“မှန်ပါ။ ဒီလိုဆိုရင် အစ်ကို
ကျော်စွာနဲ့ အစ်မမယ်ဆင့်တို့ကို နေရာ
ချထားပေးလိုက်ရင်...
“ဟေ့... ဟေ့ ကရင်လေး၊
မင်းပါးစပ်ပိတ်တော့၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ”

ကျော်စွာက ကရင်လေး စကားကို လမ်းခုလတ်မှ ဖြတ်တားလိုက်ရ၏။ မယ်ဆင့်ဆီကိုလည်း တောင်းပန်သော အကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မယ်ဆင့်က နားလည်ခွင့်လွှတ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းငုံ့နေလိုက်၏။

“အင်း . . . ကိုကရင်လေးက သက်ခိုင်လူ့ဘဝ ပြန်ဝင်စားစေချင်လို့ ပြောတာ ဒကာမကြီး ဒကာကြီးတို့ စိတ်မဆိုးကြပါနဲ့။ ကိုကရင်လေးကလည်း သမုဒယတဏှာကြီးကိုဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ဒကာမကြီးကို နောက်ပြန်ဆုတ်ဖို့ မတိုက်တွန်းချင်ပါနဲ့လေ။ ကျုပ် သဘောကတော့ ကာမဘုံသာ ဆုံလည်နွားလို သက်ခိုင်ကို ကာမဘုံထဲ ပြန်မလာစေချင်ဘူး။ သူ့က ဘာရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိရတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုကရင်လေးပြောတဲ့ လှူဝင်စားလို အရင်ဘဝကို အားလုံး သိရင်ဟော့ လှူဝင်စားမှန်းသိနိုင်တာပေါ့။ အတိတ်ဘဝကို ဘာမှ မသိဘဲ လှူပြန်ဖြစ်တာတွေလည်း ရှိသေးတယ်။ တချို့ လူ့ဘဝမှ သေပြီး အတိတ်ဘဝကိုသိတဲ့ ခွေးဘဝဝင်စားတာတွေ၊ နွားလာဖြစ်တာတွေ၊ အရင်ကတော့ ယောက်ျား အခုဘဝမှာ မိန်းမ၊ အရင်ဘဝက မိန်းမ၊ အခုဘဝ ယောက်ျားလာဖြစ်တာတွေ ဘုရားဟောဇာတ်ဇာတ်တွေထဲမှာ အများကြီးရှိတယ်ဗျ”

“မှန်လှပါ သူ့ကျွန်ဘဝမှာ လူဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ တပည့်တော်တို့ဟာ စာ

မတတ်ကြပါဘူးဘုရား။ စာမတတ်တော့ အကန်းပေါ့ဘုရား။ ကန်းတာမှတရားမသိ အမှားမသိနဲ့ မျက်စိရှိပါလျက် သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ကန်းကြတော့မယ့် ဘဝမျိုးဖြစ်နေပါပြီဘုရား။”

“ဒါကြောင့် ဦးထွန်းကြိုင်ရယ် ကျုပ်ဆန္ဒကြီးကို ချိုးနှိမ်ထားပြီး ဒီကျောင်းပေါ်မှာ သေဘိဝံသနေရတာပေါ့ဗျာ။ ဒကာကြီးတို့လို ရွာကြီးမျိုးမို့ ကျုပ်လည်း သမုဒယနောင်ကြီးအတွက် ခံနေရတာပေါ့။ ဒီတော့ ကျုပ်ဘက်က မြစ်ကမ်းပါးအပြိုင်ပြီး တရားဟောပြုသလို ဒကာကြီးတို့ဘက်ကမ်းမှာ မြေနုအသစ်ပေါ်ထွန်းမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်အနားခံရကျိုး နပ်ပေမပေါ့ဗျာ”

“တပည့်တော်တို့လည်း ယခု သီတင်းကျွတ်ပြီးနောက်မှာလည်း လပြည့် လကွယ်နဲ့ ရှစ်ရက်နေ့တိုင်း ဝါပကာလတွေမှာလည်း ကျောင်းမှာလာပြီး ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ကြပါတော့မယ် ဘုရား။ တရားထိုင်၊ တရားကျင့်ဖို့လည်း စိတ်ကသာရှိပေမယ့် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်တော့ ခက်ပါတယ်ဘုရား။”

“မပူပါနဲ့ ဦးထွန်းကြိုင်ရယ်။ သက်ရင့်ရွယ်အိုတွေအတွက်လည်း အားထုတ်ဖို့ သင့်လျော်တဲ့တရားကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောကြားထားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတရားမှ မကျင့်ကြံနိုင်ပေဘူးဆိုရင်လည်း ဖြစ်

ပျက်အပေါ် အနိစ္စ ခုက္ခ အနတ္တဆိုတဲ့ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင် တရားရှုနည်းကိုလည်း သင်ပြပေးရမပေါ့ဗျာ”

“မှန်ပါ ကျေးဇူးကြီးလှကြောင်းပါ အရှင်ဘုရား။”

“ကိုကရင်လေးတို့တွေလည်း တရားနာခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်းနဲ့တင် ကျေနပ်မနေနဲ့ဦး။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ဖို့ ကြိုးစားကြစေချင်တယ်။ ခုလို သန်တုန်း မြန်တုန်း ဉာဏ်အား ကောင်းတုန်းမှာရန်းတော့ နောင်ဖွဲ့ထားတဲ့ကြီးတွေ ပြတ်လွယ်ပြတ်လွယ်တာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။”

“မှန်ပါ ဘုရား။”

“ကျန်းမာတုန်း ဉာဏ်ကောင်းတုန်းမှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင် သမာဓိအားကောင်းပြီး နိဗ္ဗာန်ကို သိလွယ်မြင်လွယ် ရောက်လွယ်တယ်ဆိုတာ မြဲမြဲမှတ်ကြ ပေရော့။ ဒီနေ့တော့ ကျုပ်လုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီမို့ ပြန်ကြပေးဦးဗျ။ ကျုပ်က နင်တာ မဟုတ်ဘူးနော် အိမ်ပြန်ပြီး ဇနီးမယား သမီးသားဆိုတဲ့ ငါ့စွဲကိုဖြတ်ဖို့ လွှတ်လိုက်တာ။ ငါ့သား ငါ့မယား ငါ့လင် ငါ့သမီးဆိုတာကို မဖြတ်နိုင်ရင်ဖြင့် ကျုပ်ကျောင်းအရာမကို မရောက်ဘဲ သက်ခိုင်လို ပြိတ္တာဘုံ ရောက်သွားပေလိမ့်မယ်ဗျာ”

“သာဓု သာဓု သာဓုပါ ဘုရား။”

ကျောင်းပေါ်မှ ပရိသတ်များ
ရွာတွင်းသို့ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း ပြန်
သွားကြသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း
စေတီလေးဆီသို့ သွားရောက်ကာ
ရိုးခင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း ပြုလိုက်ကြ
သည်။

သရက်ပင်သို့ပြန်လာပြီးနောက်
“ငါတော့ ဘိုးတစ္ဆေလာအခေါ်
မစောင့်ဘဲ ငါ့ရွာငါ့ပြန်သွားချင်လှပြီ
ကွာ”

ဟူ၍ ပြိတ္တာက ညည်းညူ
ရေရွတ်လေသည်။

“ငါလည်း မင်းလိုပဲ မယ်ဆင့်
ထင်ယူတဲ့အထိ စောင့်မနေချင်တော့
ဘူး ပြိတ္တာ၊ ဟို လင်ယူမယ့် မယ်ဆင့်
တူမဆီပဲ ဝင်စားလိုက်ချင်ပြီကွာ”

ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျွန်ုပ်၏ဆန္ဒ
ကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

“ငါက မင်းထက်ပိုဆိုးတယ်၊
မင်းက ဝင်စားရမယ့်နေရာ တွေနေရ
ပြီ ငါ့မှာက ဘယ်ဆီ တွယ်ကပ်ရမယ်
မှန်း ခုထိ ရေရေရာရာ မရှိသေးဘူး။
ခုလောက်ဆို ငါ့မိဘတွေ တစ္ဆေဘဝ
ကပဲ ကျွတ်သွားပြီလား။ သူတို့နေတဲ့
မန်ကျည်းပင် ခုတ်လှဲခံရလို့ပဲ ဘုံ
ပျောက်နေပြီလား ဆိုတာလည်း ဘာမှ
မသိရဘူးကွာ”

ပြိတ္တာ၏အခြေအနေမှာ သနား
စဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

“ငါ့ရောက်သွားတုန်းက အဖေ
တို့ပြောတာ တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီ ငါတို့

အိမ်ကြီးကို အစိုးရဝန်ထမ်းတွေ
အခန်းဖွဲ့ပြီး နေကြတယ်၊ တခြားမြို့ရွာ
က တာဝန်ကျလို့ ရောက်လာကြတာ၊
အဲဒီမှာ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်
က မနက်တိုင်း ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့
အမျှဝေတယ်၊ အဖေနဲ့ အမေရှိတဲ့
မန်ကျည်းပင်မှာ ရုက္ခစိုးရှိမှာပဲဆိုပြီး
သီးခြားမေတ္တာပို့တယ်၊ အဲဒီ အမျိုး
သမီးကြီးကို အဖေက အိပ်မက်ပေးပြီး
ပြောတယ်၊ သူငယ်မပိုတဲ့ မေတ္တာ
ကြောင့် ကျုပ်တို့ အစာရေစာ ဝလင်
စွာစားရတယ်၊ အဝတ်အထည်လည်း
ဝတ်ရတယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ သူငယ်မ
ထင်သလို ရုက္ခစိုး မဟုတ်ပါဘူး၊
ပြိတ္တာဘုံသားတွေပါ၊ မန်ကျည်းပင်
အမြစ်ရင်းမှာ ရွှေလက်ကောက် မြှုပ်
ထားတာရှိတယ်၊ သူငယ်မ တူးယူပါ၊
ကျုပ်တို့ကို ရည်မှန်းပြီး အလှူဒါနပြု
လုပ် အမျှဝေပေးပါ၊ ပိုတာ သူငယ်မ
အပိုင်သုံးစွဲပါ၊ ခုပြောတာကို အခြား
ဘယ်သူမှ မသိပါစေနဲ့လို့ အိပ်မက်ထဲ
မှာ ပြောတယ်ကွာ”

“အဲဒီအမျိုးသမီးက တူးယူပြီး
အလှူမလုပ်ဘူးလား”

“ဒီလိုကွာ အမျိုးသမီးဟာ အိပ်
မက်ထဲမှာ ငါ့အဖေတစ္ဆေရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်
ကိုမြင်ပြီး ကြောက်လို့ ဆွမ်းခံကြွတဲ့
ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို လျှောက်တယ်၊
ဘုန်းကြီးက သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်းတူး
ယူပြီး အလှူဒါနပြုလုပ်ပေးလိုက်ပါ၊
သူတို့ကို ကယ်တင်ဖို့ အကူအညီ

တောင်းတာဖြစ်တယ်လို့ ရှင်းပြတယ်၊
ဒါပေမယ့် အမျိုးသမီးက လာမတူးဘူး
တဲ့ကွာ”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့ မတူးယူတာ
လဲကွာ”

“မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ မြေ
တလင်းကလည်းကျယ်၊ အရိပ်က
လည်းကောင်းဆိုတော့ ကလေးတွေ
တစ်နေ့လုံး လာကစားကြ၊ ညနေ နေ
ဝင်ခါနီးကျ လူကြီးလူငယ်တွေ ခြင်း
ခတ်ကြနဲ့ တစ်ရက်မှ လူလစ်တယ်
မရှိဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ ဟောင်သွားတဲ့
အခါကျတော့ သရဲက ကုတ်ချိုးစား
ချင်လို့ မက်လုံးပြုပြီးညာခေါ်တာ ဖြစ်မ
လားလို့ မိန်းမသားပီပီ တွေးပြီး
ကြောက်လို့ လာမတူးဘူးတဲ့၊ အဲဒါ
ကြောင့် အဲဒီအမျိုးသမီးက တူးယူပြီး
လှူဒါနအမျှဝေခံရင် ခုလောက်ဆို
ငါ့မိဘတွေ ကျွတ်ချင် ကျွတ်လောက်
ရောပေါ့ကွာ”

“မင်းအဖေကလည်း လူရှင်းတဲ့
ဒီပြင်တစ်နေရာမှာ သွားထားပြီး တူး
ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒီလိုပြောလည်း ပြောစရာပဲ
ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဒါတွေဟာ စိတ်ကူး
ဖန်တီးလို့ မရနိုင်တဲ့ ကံစီမံရာဖြစ်ရ
တာပဲ တစ္ဆေကောင်၊ မင်းကိုတစ်ခု
ပြောပြဦးမယ်၊ တို့ပွဲတော်သွားတဲ့
ဘုရားကြီး ဘုရားလေးဆိုတာ ပွဲတော်
ချိန်မဟုတ်ရင် လူ့အလာနည်းတယ်
မဟုတ်လား၊ ဘုရားကြီးမှာ တစ်ခါ

တလေ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့လူတွေ - ရှိတတ်ပေမယ့် ဘုရားလေးဘက်မှာက ဘယ်သူမှ လာကြတာမဟုတ်ဘူး။ လူအရမ်းရှင်းတာပေါ့။

“အဲဒီလို လူရှင်းတဲ့နေရာမျိုး တောင် ပွဲတော်ရက်မဟုတ်ရင် အမျိုးသမီးတောင် လာရဲမှာ မဟုတ်ဘူး။ အမျိုးသားတောင်မှ လိပ်ပြာငယ်ရင် ဘယ်သူမှ မသိအောင် မလာဝံ့ဘူး။”

“အေး... အဲဒါ ငါပြောမလို့ကွ၊ ပြိတ္တာတစ်ကောင်က အဲဒီနားက ရွာထဲက လူတစ်ယောက်ကို အိပ်မက်ပေးတယ်။ လူက သတ္တိရှိတယ်။ မတရားတာ မလုပ်ဘူး။ မတရားတာတွေရင် ပါးစပ်နဲ့ ပြောလို့ရရင်ရ၊ မရရင် လက်နဲ့ဖြေရှင်းတယ်။ လက်ဝှေ့သမားကွ၊ ဘားအံဘက်မှာ လက်ဝှေ့ပွဲရှိတော့ သွားထိုးချင်တယ်။ ခရီးတဝေးတွေ ဆယ်လေးငါးရက်ကြာမယ်။ ဒီကြားထဲ အိမ်မှာစားဖို့ ပေးထားရအောင် ငွေလိုချင်နေတာ။ အဲဒီလူကို ပြိတ္တာက အိပ်မက်ပေးတယ်။”

“ဘယ်လိုပေးသလဲ”

“ဘုရားလေး မြောက်ဘက် လှေကားရင်းကို တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့ပါ။ အမဲသားအစိမ်း တစ်ပိဿာ ယူခဲ့ပါ။ ဝါးရင်းတုတ်အခေါင်းပိတ် တစ်ချောင်းယူခဲ့ပါ။ ရောက်တဲ့အခါ ပြိတ္တာရေ...ဟောဒီမှာ အမဲသားလာ စားလှည့်လို့ပြောပါ။ သူ့လစားမယ်။

အဲဒီလိုစားနေတုန်းမှာ ဝါးရင်းတုတ်နဲ့ အားရပါးရ ရိုက်ချပါ။ သေအောင် ရိုက်ပါ။ ရွှေတစ်ပိဿာတိတိ ပေးပါမယ်လို့ အိပ်မက်ပေးစာယ်။”

“အဲဒီတော့ ဟိုလူက လာသလား။”

“အဖော်မခေါ်ဘဲ တစ်ယောက်တည်းလာဖို့လည်း မှာလိုက်သေးတယ်ကွ၊ သူကလည်း အာဂက္က၊ အဖော်မပါဘဲလာတယ်။ အမဲသားတွေချပြီး လာစားဖို့ခေါ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဝါးရင်းတုတ်နဲ့ အသင်ရွယ်ထားတယ်။ ပြိတ္တာလာစားတာနဲ့ အသေဆော်ထည့်မယ်ပေါ့။”

“နို့... မဆော်ဘူးလား။”

“မဆော်ဘူးကွ၊ ပြိတ္တာက သူ့ခြေထောက်ကြားကနေလာပြီး အမဲသားတုံးကို စားတယ်။ စားရင်းလည်း ချလေကွာ၊ ချပါဟ၊ ချစမ်းပါလို့ တကွတ်ကွတ်တောင်ပြောသေးတယ်။ ဒါတောင် သူကမချဘူး။ ရွယ်ပဲရွယ်ထားတယ်။ ပြိတ္တာက စားလို့လည်း ပြီးရော မြေကြီးကို လက်နဲ့ယက်ပြီး မြေကြီးထဲ ဝင်သွားတဲ့အထိ ဝါးရင်းတုတ်ကို လျက်ပဲ။ တစ်ချက်ကလေးမှ မဆော်လိုက်ဘူး။”

“ဒါဆို ရွှေတစ်ပိဿာရော ပေးလိုက်သလား။”

“ဒီလိုကွ၊ ပြိတ္တာက သူ့ကိုယ် အကြီးကြီး အတ္တဘောကြီးကိုမြင်ရင်

ဒီလူကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားမှာနဲ့လို့ ပြည်တောင်းအရွယ်လောက်မှ သတ္တာန်နဲ့ သွားစားတာ။ သူ့နဂိုပုံက ခန္ဓာကိုယ်က ပုတ်လောက်ကြီး ခေါင်းကဆီးသီးလောက်၊ ခြေလက်တွေက တိုတိုသေးသေးလေးဆိုတော့ ဟိုလူက ပြိတ္တာကို ခန္ဓာကိုယ် ပြည်တောင်းလောက်ကလေးမှာ ကုလားပဲစေ့လောက်ခေါင်းနဲ့ တွေ့ရတာဆိုတော့ အဲဒီလူက အံ့သြပြီးကြောင်ကြည့်နေတာပေါ့။ ဒီကြားထဲ အဲဒီပြိတ္တာက ချလေကွာ... ချပါဟ ပြောလိုက်တော့ လူက ဝါးရင်းတုတ်ကိုင်လျက်ကြီးနဲ့ နေရာမှာ ကျောက်ရုပ်ဖြစ်နေတာပေါ့။ ပြိတ္တာက သူကတိအဲတိုင်း တွင်းနှုတ်ခမ်းမှာ ရွှေတစ်ပိဿာ ထားပေးခဲ့တယ်။

“အဲဒီရွှေကိုကော တွေ့ရဲ့လား။”

“တွေ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ခေတ်ကာလမကောင်းတော့ ဘယ်မှာရောင်းရမှန်းမသိလို့၊ ရောင်းလည်းမရောင်းရလို့ ဘယ်သူမှမသိအောင် အိမ်တစ်နေရာမှာ ဝှက်ထားတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ပြိတ္တာလည်း မကျွတ်ဘဲ ရွှေတစ်ပိဿာ ဆုံးသွားတယ်။ တစ္ဆေကောင်ရေ အဲဒါ ကံအလိုကျဖြစ်တာပဲလို့ပြောရင် မင်းငြင်းဦးမလား။”

“မငြင်းပါဘူးကွာ၊ မင်းကို မင်းပြောတဲ့စကားနဲ့ ငါ ပြောပြခဲ့ပြီးပြီလေ။ အချိန်တန်ရင် သိစရာရှိတာ သိလာ

ထေ၊ ဖြစ်စရာရှိတာ ဖြစ်လာမယ် ဆိုတာလေ”

ပြိတ္တာထံမှ ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်းမရှိတော့သဖြင့် သူ့အား လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူက သစ်ကိုင်းခွတွင် တူကျနနမီလျက် ကောင်းကင်ထက်မှ ကြယ်ပွင့်များကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

မြောက်ပြန်လေရူးတစ်ချက် ဆော့ကစားသွားသဖြင့် ရွက်နရနံများ ခြံအတွင်းသို့ ခုန်ပေါက် ပြေးဆင်းသွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်ပေးခြင်း များကိုသာ အစဉ်မပြတ် စဉ်းစားတွေးတောနေမိတော့သည်။

◇ အဝီစိကို ထိစိမ်မှန်းရွယ်ခြေကိုတန်း၍ စမ်းသက်သို့

ကျွန်ုပ်သည် “ပေးခြင်း” ဆိုသည့် စကားလုံးကို အတွေးနယ်ခဲ့နေခဲ့သည်။

ရိုးရိုးလေးပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်က တစ်စုံတစ်ရာကို ပြိတ္တာအားပေးသည်။ ထိုတစ်စုံတစ်ရာကို ဘယ်တုန်းက ဘယ်လိုပေးခဲ့တာလဲဟူ၍ အဖြေရှာကြည့်သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာတို့တွင် ပေးခြင်း ယူခြင်းဟူ၍ ရှိခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် တစ္ဆေဖြစ်တုန်းက မယ်ဆင်ခြံ၌ ကျွန်ုပ်အတွက် စားစရာများ ဖက်ဖြင့်ပုံပေးထားသည်ကို ပြိတ္တာကောင် အငမ်းမရစားဖူးသည်။ ထိုစားစရာများမှာ ကျွန်ုပ်အတွက်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့လက်ဖြင့် ယူငင်စားသောက်၍မရ။ ကျွန်ုပ်က ပေးမှစား၍ ရသည်ဟု ပြောဖူးသည်။

ထိုအစားအစာကိုစားပြီး ဘန်ဘွေးပင်သို့သွားကာ ရိုက်နက်ကန်ကြောက်ခံခဲ့ရသည်။ ထိုသို့အရိုက်ခံရမည်ကိုလည်း သိနေသည်။ သိလျက်နှင့် ကျွန်ုပ်ပေးသည်ကို စားခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်က ပေးချင်သဖြင့် ပေးသည်။ သူက ယူချင်သောကြောင့် ယူသည်။ ကျွန်ုပ်ပေးသဖြင့် သူအရိုက်အနက်ခံရသည်။ သူကယူသဖြင့် အရိုက်အနက်ခံရသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ပေးတိုင်းလည်း မကောင်း၊ ယူတိုင်းလည်း မကောင်းချေ။

ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ လိုက်ပို့သော မိန်းမပျိုလေးက အရသာရှိလှသော စားစရာများကို ကျွေးခဲ့သည်။ ပေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်ပြိတ္တာတို့ စားကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့တစ်သက် အရသာအရှိဆုံး အစားအစာများ ဖြစ်သည်။

သည်လို ကျပြန်တော့လည်း ပေးခြင်းလည်း ကောင်း၍ ယူခြင်းလည်း ကောင်းနေပြန်သည်။

နောက်တစ်မျိုး ရှိသေးသည်။ ဥပုသ်နေ့တိုင်း ရွာဦးကျောင်းတွင် ဥပုသ်စောင့်သူများ တဖြည်းဖြည်းများလာခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးရှေ့တွင် ဥပုသ်စောင့်မည့်သူတို့ လက်အုပ်ချီလျက်နေရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးက ရေမှ တိုင်ပေးသည်။ ဒကာဒကာမတို့က နောက်မှ သံပြိုင်လိုက်ဆိုကြသည်။ ယင်သို့ သံပြိုင်ရွတ်ဆိုခြင်းကို “သီလယူသည်” ဟုခေါ်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးက ရေမှတိုင်ပေးသည်ကို “သီလပေးသည်” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေးခြင်းနှင့်ယူခြင်းသည် ကျွန်ုပ်သိသော တစ်စုံတစ်ခုပေးခြင်း ယူခြင်းနှင့် မတူချေ။

သီလပေးသော ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဒကာ ဒကာမ သုံးလေးဦးတို့အား သီလပေးစဉ်ကလည်း ဒီစကားများကို ရွတ်ဆိုခဲ့သည်။ သီလယူသူတို့က ဘုန်းတော်ကြီးရွတ်ဆိုသည့် အတိုင်း လိုက်ဆိုကြသည်။ သီလယူသူ ဆယ်လေးငါးယောက် ရှိစဉ်က ရော ယခု သုံးဆယ်ခန့်ရှိလာသည့် အခါတွင်ပါ ထိုစကားလုံးများကိုပဲ ရွတ်ဆို၍ သီလပေးသည်။ ဒကာ ဒကာမတို့က သံပြိုင်လိုက်ဆိုပြီး သီလယူကြသည်။

သီလရသွားသူတို့က ရွာတွင်းသို့ အသီးသီးပြန်သွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် “ပေးခြင်း” ဟုသော စကားလုံး၏ အဖြေကို ရှာဖွေ

ရင်း အဖြေမရဘဲ ချာလည်လည်နေ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သွားဖူးသော ဘုရားကြီး ဘုရားလေးပွဲဈေးတန်းအတွင်းမှ ကြက်ခြေခတ်တန်းဖျား၌ မျက်နှာချင်း ဆိုင် ထိုင်ခုံတပ်ထားပြီး လှည့်ပတ်နေ သည့် “ကုလားထိုင်စကြာ” ခေါ် ရဟတ်ကို မြင်ယောင်လာမိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ပြိတ္တာရှိရာ အကိုင် ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြိတ္တာကလည်း ကျွန်ုပ်အား လှမ်းအကြည့်နှင့် အကြည့်ချင်း ဆုံ သွား၏။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကူးအား သူ့ကို ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် နားအတွင်း သို့ အသံဗလံများ ဝင်ရောက်လာ သည်။ စောစောက အတွေးရဟတ်၌ လည်ပတ်နေသောကြောင့် အသံဗလံ များကို မကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အတွေး များပြတ်သွားခဲ့ပြီမို့ ကြားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြိတ္တာက ကျွန်ုပ် လဲလျောင်း နေသော အကိုင်သို့ကူးလာခဲ့ပြီး နှစ် ကိုယ်ကြားလေသံဖြင့် မေးသည်။

“တစ္ဆေကောင် . . . မင်းကြား လား။”

“အေး ကြားတယ်၊ လူသံတွေ ရော နွားလှည်းမောင်းသံတွေရောပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ နွားလှည်းပင်းက ချူသံတွေလည်း ကြားရတယ်။ တော်

တော်ကြာပြီကွ၊ ရွာမြောက်ဘက် ကွင်းစပ်ကလို့ ထင်တယ်”

ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်သော သရက်ပင်မြောက်ဘက် ဝါးတောလွန် လျှင် ဘူး၊ ပဲ၊ သခွားကဲ့သို့ စင်ထောင် သီးနှံများ စိုက်ပျိုးသော ကွင်းပြင်ရှိ သည်။ အမြင့်ပိုင်းဖြစ်၍ စပါးစိုက်ပျိုး ခြင်းမပြုကြပေ။ ထိုကွင်းပြင်လွန်လျှင် နွေ့ မိုး၊ ဆောင်း ရေမခန်းသော ရေ ကန်ကျယ်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ထိုကန်မှ ရေအားကိုးဖြင့် ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးကြ သည်။ သို့သော် ထိုကန်မြင့်ကွင်းပြင် ကြီးသည် ပိုင်ရင်ဟူ၍ မရှိပေ။ အစောင့်တဲထိုးကာ ရွာထဲမှအဖားဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ရေ လောင်း၊ ခြံစောင့်အတွက် ငှားထားသူ များ ညအိပ်နေထိုင်ရန်အတွက်ဟူ၍ လည်း ခြံတစ်ခြံ တဲတစ်လုံးဖြင့် ခြံ စောင့်တဲ ဆယ်လုံးပင် မပြည့်တတ် ပေ။

ယခုကြားရသောအသံများမှာ လှည်းဆယ်စီးခန့် တစ်စုတဝေးတည်း မောင်းနှင်သွားသည့် အသံဗလံများ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ လှည်းစင်ရိုးသံ တအီအီမြည်နေသဖြင့် လှည်းများပေါ် ၌ လေးလံသော ဝန်တင်ထားသည့် ဟု အလိုလိုသိနေသည်။ တောတက် ၍ ထင်းတိုက်၊ သစ်တိုက်သောအခါ ကြားရတတ်သည့် အသံမျိုးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ဖူးသည်မှာ ထင်းတိုက်၊ သစ်တိုက်သောအခါ နွား များကို ချူသော်လည်းကောင်း၊ ခလောက်သော်လည်းကောင်း တပ် ဆင်ပေးခြင်း မပြုကြပေ။

ယခုမှ လှည်းတိုင်းမှ နွားတိုင်း ကို ချုပ်တပ်ဆင်ထားပုံရသည်။

ညအခါ တစ်ရွာလုံးတိတ်ဆိတ် ချိန်မျိုး၌ ကြားရသည့်အသံကို အနီး အဝေး ခန့်မှန်းရန် မလွယ်ကူပေ။ လေသင့်ခဲ့လျှင် မှော်ဘီ-ထန်းတပင် ကားလမ်းပေါ်မှ လှည်းဝင်ရိုးသံကို လည်း နီးကပ်စွာ ပီပီသသကြားရ တတ်သည်။

မကြာခင် သီတင်းကျွတ်တော့ မည်မို့ မြောက်ပြန်လေက တစ်ခါတ လေ ဆော်သွေးတတ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကြားနေရသော အသံများမှာ ပြိတ္တာ ခန့်မှန်းသလို မြောက်ဘက်ကွင်းစပ်မှ လာခြင်းဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

“လူသံတွေ လှည်းသံတွေ တော်တော်များတယ်၊ ဇီအချိန်ကြီးမှာ ဇီလောက်လူတွေ လှည်းတွေ ဘယ် ကလာပြီး ဘယ်ကိုသွားကြတာလဲ မသိဘူး။”

“အေးကွ၊ ငါလည်း စကြားက တည်းက နားထောင်နေတာကွ၊ အနောက်ကနေ အရှေ့ကိုသွားနေတာ ဆိုတော့ ပြည်လမ်းဘက်ဆီသွားနေ တာပဲ”

“နေဦးကွ ပြိတ္တာရ၊ ဘယ်မှာ ထုဦးလမ်းရှိလို ဘယ်လမ်းကနေ ပြည်ကားလမ်းဘက် တက်မှာလဲ၊ ထယ်တွေထဲမှာ စပါးပင်နဲ့ ရေနဲ့ ဖွေး ဖွေးလှုပ်နေတဲ့ဟာ၊ မင်းပြောတဲ့ ကွင်းစပ်က မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ ဒါ ပြည် လမ်းပေါ်မှာ သွားနေတဲ့အသံတွေ လေဟုန်စီးပြီး ပါလာတာနဲ့တူတယ်”

“မင်းထင်ချင်ရာ လျှောက်ထင် မနေနဲ့၊ သေချာနားထောင်၊ အူးဂူးနဲ့ မျောက်လိုအကောင်တွေရဲ့ အသံ ထည်းကြားရတယ် မြင်းခွာသံလည်း တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားတယ်”

ပြိတ္တာပြောစကားမှာ မှန်ပေ သည်။ သေချာကရတစိုက် နားထောင် ကြည့်သောခါ အူးအူး၊ ဂူးဂူးဖြင့် အော် သံများ အပြန်အလှန် စကားပြောသံ များကို လှည်းအိသံ၊ ချုံသံများနှင့် ရောနှောလျက် ကြားရလေသည်။

“ပြိတ္တာရေ...ထိုင်စဉ်းစားမနေ နဲ့ ငါတို့သွားကြည့်ရအောင်”

ပြိတ္တာက အဖြေစကားပင် ပြန် ထည်ပြောဆိုခြင်းမပြုတော့ဘဲ ကျွန်ုပ် ထက်ကို ဆတ်ကနဲဆွဲယူပြီး အသံ ဇလံများကြားရာဘက်သို့ ဒရောသော ဖိ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ခြံစောင့်တဲလေးများကို ကျော် ထေလှောင် အသံများကို ပို၍ နီးကပ်စွာ ကြားလာရသည်။ သို့သော် အကောင်

အထည်များကိုမူ မတွေ့မမြင်ရသေး ပေ။

ကောင်းကင်၌လည်း ကြယ် ရောင်ပင်မမြင်ရအောင် တိမ်မိလ္လာမြဲ ထည်ဖြင့် ပိတ်ဆို့ကာဆီးထားသည်။

မြင်ပင် မမြင်ရသော်လည်း အသံများနှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးသည် ထက်နီးလာပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှိန်သတ်ကာ အသံတိတ်ရန် စကားမပြောမိရန် လက်ဟန်အချက်ပြ လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ရေကန်အစပ်သို့ ရောက်လာကြလေလျှင် ကျွန်ုပ်ရော ပြိတ္တာပါ တိုင်ပင်ထားသည့်အလား ပြိုင်တူရပ်တန့်လိုက်မိကြသည်။ ကျွန်ုပ် တို့သည် အသံများကြားရုံမက အကောင် အထည်များကို မြင်တွေ့လိုက်ကြသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

လှည်းတန်းကြီး အစမှ အဆုံး အထိကို မြင်လိုက်ရတော့သည်။

ရေကန်ကြီး၏ ဟိုဘက်ကမ်း အစပ်တွင်လှည်းတစ်စီးရပ်ထားသည်။ တစ်စီးက လှည်းတန်းနောက်သို့လိုက် ရန် ရွေ့လျားထွက်ခွာနေပြီ။ လှည်း တန်းအား လှမ်းမျှော်ကြည့်သော်လည်း အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်းထားသဖြင့် လှည်း စီးရေ မည်မျှရှိကြောင်း တိတိပပ မသိရချေ။

အူးအူးဝါးဝါး အသံများသည် ရပ်ထားသည့်လှည်းပေါ်သို့ ပစ္စည်းများ

သယ်ပိုးသယ်ဆောင်နေသော မည်း မည်းအကောင်များထံမှ ဖြစ်သည်။ မည်းမည်းအကောင်များမှာ ခေါင်းမှ ခြေဖျားအထိ ရှည်လျားသော အမွေး အမင်များ ဖုံးလွှမ်းလျက် မျောက်ကြီး များနှင့် တူလှသည်။ သူတို့သည် ရေ ကန်အစပ်၌ စုပုံထားသည့် သေတ္တာ ကြီးငယ်များကို သယ်ယူလျက် လှည်း ပေါ်သို့ တင်နေကြသည်။

လှည်းမှာ ပေါင်းမိုးပါသော လှည်းဖြစ်သည်။ ဘီးမှာ သစ်သား အပြည့်ပါသည့် ရှေးခေတ်လှည်းများ ဟု ပြောသံကြားဖူးသော လှည်းမျိုး ဖြစ်မည်ထင်သည်။ လှည်းအနီးရှိ မြင်း တစ်စီးပေါ်၌ မင်းဝတ်မင်းစား၊ နန်းဝတ် နန်းစားဟုခေါ်သော ဇာတ်မင်းသား ကဲ့သို့ တောင်ရှည်ပုဆိုး ကိုယ်ကျပ် အင်္ကျီ ခေါင်းပေါင်း၊ လည်စည်းစသည် များ ဝတ်ဆင်ထားသူကို တွေ့ရ၏။ ဆောင်စားတစ်ချောင်းကို ကျောက်စီ စားအိမ်နှင့်တကွ သိုင်းလွယ်ထားသည်။ မြင်းပေါ်မှ လူက ထမ်းပိုးနေသော မည်းမည်းအကောင်များကို အမိန့်ပေး ညွှန်ကြားပြောဆိုနေသည်။

“ကဲ...ကဲ တာတေတို့ ချက် ဖောင်းတို့ရေ သွက်သွက်လေးသယ် ကြစမ်း၊ ဒီလှည်းတစ်စီးပြီးရင် ပြီးပြီ လင်းကြက် မတွန်ခင်ရောက်အောင် သွားရမှာ”

“အူးအူး...ဂူး...ဂူး...ဂူး”

မြင်းပေါ်မှလူ၏စကားကို မည်းမည်းအကောင်များက လိုက်နာမည်အကြောင်း ဝှားဝှားဝါးဝါး ပြန်လည်ပြောဆိုသည်ကို ကြားနေရ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ပြိတ္တာမှာ ကန်စပ်မှလှည်းနှင့် အရှေ့ဘက် ဦးတည်သွားနေသည့် လှည်းတန်းအား အံ့အားသင့်စွာ ငေးမောနေမိသည်။

လှည်းများသည် တစ်စီးနောက်မှတစ်စီး တန်းစီလိုက်သွားနေသည်။ မြင်းစီးသူအချို့သည် လှည်းတန်းနံဘေးမှ လိုက်ပါသွားသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ လှည်းများသည် စပါးပင်ပျိုများအပေါ်မှ ဖြတ်သန်းသွားလာနေသော်လည်း လှည်းဘီးများ၊ နွားခြေထောက်များ၊ မြင်းခြေထောက်များသည် စပါးပင်များကို မထိကြဘဲ သွားနေခြင်းဖြစ်၏။

“ဘယ်မှာ ဘုရားပွဲရှိလဲ မသိဘူးနော်”

ပြိတ္တာက ဘုရားပွဲတွင် ကပြရန်ထွက်ခွာသွားသော ဇာတ်အဖွဲ့သားများဟု ထင်မှတ်သောကြောင့် ထိုသို့ပြောခြင်းဖြစ်မည်။

ကျွန်ုပ်မူကား ဤရေကန်ဝန်းကျင်၌ နွားကျောင်းဖူးသူဖြစ်၍ ဇာတ်အဖွဲ့မဟုတ်သည်ကို အသေအချာသိ၏။ ထို့အပြင်လည်း ဤရေကန်နှင့်ပတ်သက်သော ရှေးလူကြီးများ ပြောစကားကိုလည်း ကြားဖူးနားဝရှိသူဖြစ်

၏။ သို့ဖြစ်၍ စပါးပင်များကို ပိမိထိမိခြင်းမရှိဘဲ လှည်းတန်းကြီး သွားနေခြင်းကို ဂရုစိုက်မိခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤရေကန်ကြီးသည် ကြာမပေါက်။ ရေမှော်၊ ဗေဒါစသည့် အပင်များလည်း မရှိပေ။ လေဟုန်စီး၍ ပါလာသောရွက်ခြောက်များ ကန်ထဲသို့ ကျခဲ့သည်ရှိသော် ရွက်ခြောက်မှာ ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွားသည်ဟု အတိုးအဘွားတို့ ပြောပြဖူးသည်။ ရေကန်ဝန်းကျင်၌ ကျွဲကျောင်းသူများရှိသော်လည်း ကျွဲတို့ဘာဝ ရေဆင်းစိမ့်ခြင်း မရှိပေ။ ကျွဲကျောင်းသားတို့ကိုလည်း မိဘများက ပြောဆိုမှာထားသဖြင့် ရေကန်တွင်းသို့ ကျွဲများကို မဆင်းခိုင်းပေ။ ကန်စပ်၌ ရေသောက်ပြီး အခြားတစ်နေရာသို့မောင်းသွားကာ ကျွဲလူးအိုင်၌ လူးစေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရေကန်သည် နွေကာလများ၌ ရေအနည်းငယ် လျော့သွားသည်မှလွဲ၍ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကြည်လင်နေတတ်သည်။

ထိုထက်ကား ဤရေကန်သည် နဂါးသိုက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

ကျွန်ုပ်၏ မိဘများလက်ထက် အထိ ဤကုန်းမြေနေရာ၌ သီးနှံစိုက်ပျိုးသူဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။ ယခုမှ တဖြည်းဖြည်း တစ်ဦးစ နှစ်ဦးစ ခြံစိုက်ပျိုး

လာကာ ယခု ယာတံငါးလုံးခန့် ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏အဘွား ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက ရွာမှ ရှင်ပြုမည်ဆိုလျှင် ဤကန်ကြီး၌လာ၍ ပွဲထိုးပြီး ရွှေကွန်းတောင်၊ ငွေပန်းကိုင်း၊ ငွေဖလာ၊ ရွှေလင်ပန်း စသည်ဖြင့် အလိုရှိရာတောင်းဆို၍ ရသည်။ အလှူပြီး မြောက်သောအခါ ငှားစားသော ပစ္စည်းများ လာရောက်အပ်နှံရသည်။ အလှူဒါနကို အမျှဝေရသည်။ ထိုသို့ အမျှဝေလျှင် သာဓုခေါ်သံ၊ ကြေးစည်သံ၊ မောင်းသံ၊ ဆည်းလည်သံများ ကြားရပြီး ပစ္စည်းများ အလိုလိုပျောက်သွားသည်ဟု အဘွားပြောပြဖူးသည်။

နယ်ချဲ့တို့ အောက်မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်လိုက်ချိန်မှ စတင်၍ ထိုသို့ ရွှေထည်ငွေထည်များ ငှား၍မရတော့ဟုဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရေကန်သည် သိုက်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ သိုက်ဆံရာများလာ၍ သိုက်တူးဖူးသည်။ အကြိမ်မည်မျှဟု မသိရ။ လူမသိ သူမသိဘဲ ထွက်ပြေးရခြင်းများ ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါသော် သိုက်ဆရာတို့ လှေမှောက်ပြီး နဂါးလိုက်၍ ပြေးရကြောင်း သတင်းဖြစ်ပေါ်ပြီး ရေကန်တွင် နဂါးသိုက်ရှိသည်ဟု ရှေးလူကြီးသူမတို့ အစဉ်အဆက် ပြောစမှတ်ပြုခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခုမြင်နေရသော မြင်ကွင်းမှာ ပြိတ္တာပြောသည်ကဲ့သို့ ဇာတ်အဖွဲ့များ မဟုတ်ချေ။ သိုက် ပြောင်းသည်ဆိုခြင်းမှာ ယခုမြင်ကွင်း ပင်ဖြစ်မည်ထင်သည်။

“ဟေ့ကောင် ပြိတ္တာကောင် အော်ကြီးဟစ်ကျယ် လုပ်မနေနဲ့၊ လာ လာ ပြန်ကြရအောင် သရက်ပင် ရောက်မှ ငါပြောပြမယ်”

ပြိတ္တာ၏ လက်တစ်ဘက်ကို ကိုင်ဆွဲလျက်ပြောပြီး လှည့်ပြန်ရန် ပြင်လိုက်၏။

“နေပါဦးဟ ဒီမှာပဲ ပြောလို့မ ရဘူးလား”

“မရဘူးကွ၊ ဒါသိုက်ပြောင်းတာ ဖြစ်မယ်ကွ”

“ဟုတ်လား၊ အဲဒီလိုဆိုရင် သူတို့သွားတဲ့ဆီအထိ လိုက်ကြည့်ရ အောင်”

“တိုးတိုးပြောပါဆို ဒီကောင်၊ သိုက်ပြောင်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိအောင် ဘယ်သူမှ မနှောင့်ယှက် နိုင်တဲ့နေရာကို တိတ်တိတ်လေး ပြောင်းသွားတာ၊ အဲဒါကို သိသွားရင် ဘာဖြစ်မလဲတော့ မသိဘူး၊ ကောင်း တာတော့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ လာပါ ကွာ၊ သရက်ပင်ရောက်တဲ့အခါ ပြော ပြမယ်”

ကျွန်ုပ်က ပြိတ္တာကို အဓမ္မဆွဲ ခေါ်လာသဖြင့် ပြိတ္တာမှာ နွားကတ်

တစ်ကောင်နှယ်ထုံပေပေစောင်းငန်းငန်း ဖြင့် သရက်ပင်သို့လိုက်ပါခဲ့လေသည်။

စေတီလေး၌ ဝတ်ပြုရန် ကျွန်ုပ်နှင့်ပြိတ္တာ ထုံးစံအတိုင်း ရောက် လာချိန်၌ ဦးထွန်းကြိုင်နှင့် ဦးတင်မြ တို့နှစ်ဦး ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ် တက် သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ထို နောက် ကပ္ပိယကြီးနှင့်အတူတူ ပြန် ဆင်းလာကြသည်။ စေတီလေးအနား ရှိ ဝါးစင်လေးပေါ်သို့ စားဖွယ်ရာများ တင်ခြင်းအား ကပ္ပိယကြီးနှင့်အတူ ဝိုင်းကူကြသည်။ ပြီးသော် ကျောင်း အောက်သို့သွားပြီး သံယာစင်ပေါ်၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကြသည်။ ကပ္ပိယကြီးက ရေခဲကုတ်တစ်ခွက်ကို ဦး ထွန်းကြိုင်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင် လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့်ပြိတ္တာမှာ တိုင်ပင် ထားခြင်းမရှိဘဲ ဝါးခင်းပေါ်မှအစာကို မစားဘဲ ဦးထွန်းကြိုင်တို့နှင့် မလှမ်း မကမ်း သံယာစင်အစွန်တစ်နေရာ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

“ကဲ... ကပ္ပိယကြီးပြောဗျာ”

“ပြောပါမယ် ဦးထွန်းကြိုင်ရယ်၊ ထမင်းကြမ်းနဲ့ ထန်းလျက်ခဲလည်း မြည်းပါဦး၊ ရေခဲလည်းသောက်”

“ကပ္ပိယကြီးကပြောရင်းရေခဲနွေး ကြမ်းကို ပန်းကန်လုံးများထဲ ငဲ့ထည့်

လိုက်သည်။ ထမင်းကြမ်းခဲကို ကြော် ဖွန်းဖြင့် ခတ်ယူပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ထည့် လိုက်၏။ ထန်းလျက်တစ်ခဲကိုလည်း ယူငင်ပြီးကိုက်ဝါးလိုက်သည်။ ဦးတင် မြလည်း ရေခဲနွေးကြမ်းတစ်ပန်းကန်ယူ လျက် မှုတ်သောက်သည်။ ဦးထွန်း ကြိုင်မှာ စိတ်မရည်ဟန်ဖြင့် ကပ္ပိယ ကြီးကို မျက်မှောင်ကုတ်လျက် ကြည့် နေသည်။

ကပ္ပိယကြီးက “ရေခဲနွေးတစ် ခွက်ကိုပင် သောက်လိုက်သေးသည်။

“ဦးထွန်းကြိုင်တို့ရွာ မြောက် ဘက်က ရေကန်ကြီးရှိတယ် မဟုတ် လား”

ကပ္ပိယကြီးက မည်သူ့ကိုမျှ မကြည့်ဘဲ လွတ်သွားသော မကြမ်း ပန်းကန်နှစ်လုံးထဲသို့ ရေခဲနွေးဖြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

“ရှိတယ်လေ”

ဦးထွန်းကြိုင်က သွက်လက်စွာ ဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

အကြမ်းတစ်ပန်းကန်အား ယူ ငင်ကာ ဦးထွန်းကြိုင်ကို ပေးလိုက် သဖြင့် ယူထားလိုက်ရ၏။

“အဲဒီရေကန်ကြီးထဲမှာ ဘာရှိ သလဲသိလား”

ဆက်ပါဦးမည်... . . .

မောင်ဟိန်းကျော်

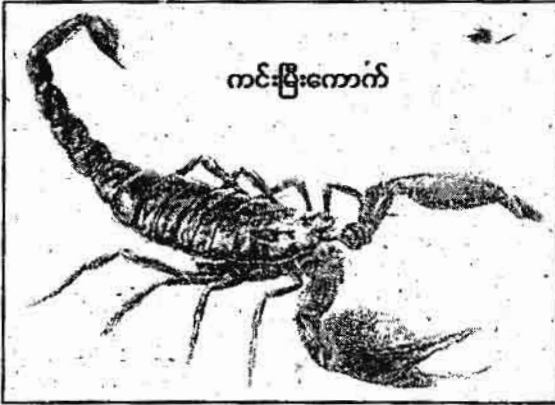

တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါများ ၉ လူသားတို့အား အကျိုးမြေပုံ

သမားတော်ကြီးဒေါက်တာသက်ဆွေ (ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)

ကင်းမြီးကောက်

ကင်းမြီးကောက်များသည် လက်မနစ်ချောင်းထောင် ပြီး အမြီးသည် အပေါ်သို့ကောက်၍နေခြင်းကြောင့် ကင်းမြီးကောက်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းအမြီးကောက်၏ထိပ်တွင် အစွယ်တစ်ချောင်း ပါရှိ၏။ ၎င်းအစွယ်ဖြင့် ထိုးလိုက်ပါက အဆိပ်တက်၍ နာကျင်သောဝေဒနာ ခံစားရ၏။ အဆိပ်အိမ်သည် အမြီးအစွယ်၏ အောက်တွင်ရှိ၏။ အကယ်၍ ကင်းမြီးကောက်ထိုး၍ ကင်းဆိပ်တက်လျှင် ကင်းပုံရွက် သတ္တုရည်လိမ်းပေးက ပျောက်၏။ အဆိပ်ဖြေရွက် ပွတ်လိမ်းပေးကလည်း ပျောက်၏။ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းခြေများ၊ ကင်းမလက်မည်း စသည်အားဖြင့် ကင်းသုံးမျိုးရှိ၏။ ရှေးလူကြီးများက ကင်းသုံးကင်း တစ်ကင်းပြီးသည်ဟု ပြောကြ၏။ ပြီးသည်ဆိုသည်မှာ အဆိပ်မတက်ဟု သိရ၏။ ကင်းမြီးကောက်ကို ကင်းပုစွန်ဟုလည်း တချို့က ခေါ်ကြ၏။ ရေပုစွန်ကဲ့သို့ လက်မရှိသောကြောင့် ရှေးလူကြီးများက ခေါ်ဆိုကြ၏။

ကင်းမြီးကောက်များသည် နေအခါ အုတ်ပုံကြား၊ ကျောက်ပုံကြား၊ သစ်တုံးများကြား၊ ပပ်ကြားအက်ကြား စသည်တို့တွင် ခိုအောင်းနေထိုင်ကြပြီး ညအချိန်တွင် ထွက်၍အစာရှာကြ၏။ ကုန်း၌ကျက်စားသော ကုန်းသတ္တဝါတွင် ပါဝင်၍ ကင်းမြီးကောက်များသည် သေးငယ်သော ပိုးမွှားများ၊ ပိုးဖလံကောင်များကို ဖမ်းယူစားသောက်တတ်ကြ၏။

ကင်းမြီးကောက်၏ ဆေးအသုံးဝင်ပုံမှာ ဝက်ရူးပြန် ရောဂါဖြစ်ခဲ့သော် ကင်းမြီးကောက်အသေကောင်ကို သံပရာရည်ဖြင့်စိပ်၍ ဝေဒနာရှင်၏ငယ်ထိပ်တွင် စုတ်ဖြင့်ထိုးပေးက ပျောက်၏။

ကင်းဖိုကင်းမကောင်

ကင်းဖို ကင်းမကောင်များသည် အဖိုနှင့်အမ အမြဲတွဲ၍နေသောကြောင့် ကင်းဖိုကင်းမဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကင်းဖိုကောင်များသည် ကင်းမ၏ကျောကုန်းပေါ် တွယ်ကပ်၍ နေကြ၏။ အဖိုကောင်သည် အမကောင်ထက် အနည်းငယ်ကြီး၏။ ဘီလားကောင်များနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူ၏။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများတွင် နေထိုင်ကျက်စားသော ရေသတ္တဝါတစ်မျိုးဖြစ်၏။ တွေ့ရခဲသောသတ္တဝါဖြစ်သော်လည်း ဗဟုသုတရစေခြင်းငှာ တင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်းတွင်ကျက်စားသော ကင်းများကဲ့သို့ ခြေထောက်မများဘဲ အမြီးပိုင်းတွင် ချွန်ထက်သောအစူးပါရှိ၏။ ရန်သူတွေ့လျှင် ၎င်းဆူးဖြင့်ထိုး၍ အဆိပ်များသွင်းထားခဲ့ကြ၏။ မြန်မာပြည် မြိတ်ကျွန်းစုဘက်တွင် တစ်ခါတစ်ရံတွေ့ရတတ်၏။ ကင်း ဖိုကင်းမကောင်များ

သည် ရေဖော်များနှင့် သေးငယ်သော ပုစွန်ဆိတ်ကလေးများ ကိုစား၍ ကမ်းစပ်များတွင် ကျက်စားလေ့ရှိကြ၏။ ကင်းဖို ကင်းမကောင်များသည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အမြဲတွဲ ချီနေကြ၏။ ဘယ်သောအခါမျှ ခွဲ၍မနေကြပေ။ ထို့ကြောင့် မြက်ဖက်မှ ရှေးလူကြီးများက အကြင်လင်မယား တပူးတွဲတွဲ လုပ်နေလျှင် ကင်းဖိုကင်းမကျနေတာဟု ပုံနှိုင်းပြောဆိုကြ၏။

ကင်းဖိုကင်းမကောင်များသည် အရေခွံထူ၍ အသား နည်း၏။ စားသုံးမှုလည်း နည်းပါးကြ၏။ အထူးသဖြင့် ဆေး ဖက်ဝင်သည်ကို ရှေးဟောင်းဆေးကျမ်းများတွင် ဖော်ပြ မထားသော်လည်း လူသိနည်းသော သတ္တဝါများဖြစ်သော ကြောင့် ဗဟုသုတရစေခြင်းငှာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကင်းခြေများ

ကင်းခြေများတို့သည် ရှည်လျားပြီး ကိုယ်လုံးအဆစ် အပိုင်းများစွာ ပါရှိ၏။ ကိုယ်လုံးအဆစ်တစ်ဆစ်လျှင် ဟိုဘက် ဒီဘက် ခြေထောက်တစ်ချောင်းစီပါရှိသဖြင့် အဆစ်များ များ သောကြောင့် ခြေချောင်းများ များစွာပါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကင်း ခြေများဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ ကင်းခြေများတို့သည် ခြေထောက် များသဖြင့် လျှင်မြန်စွာသွားနိုင်ကြ၏။ ရှေ့ပိုင်းရှိ ခြေချောင်းနှစ် စုံတွင် အဆိပ်များရှိ၏။ ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် အာရုံခံမင်ရည်များ ရှိပြီး ၎င်းမင်ရည်သည် မျက်စိကဲ့သို့ အသုံးပြုနိုင်၏။

ကင်းခြေများဟူသော ဝေါဟာရကို မြန်မာဘာသာ အနေဖြင့် ခြေချောင်းများ၍ ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး မာဂအေဘိဓာန် တွင် သဏ္ဍတ-လူက-ကင်းခြေများ-သတပဒီ-ကင်းခြေများဟု နှစ်မျိုးပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။

ကင်းခြေများတို့သည် အပူပိုင်းဒေသတွင် များစွာ ပေါက်ဖွားကြ၏။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များတွင် ဥယျာဉ်ခြံများကို

ဖျက်ဆီးသော ကျိုးကောင်များကို ကင်းခြေများတို့က စားကြ သဖြင့် ဥယျာဉ်ခြံပိုင်ရှင်တို့နှင့် မိတ်ဆွေများဖြစ်၏။

မြန်မာပြည်တွင် ကင်းခြေများ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းမလက်မည်းဟူ၍ သုံးမျိုးတွေ့ရှိရ၏။ ၎င်းကင်းသုံးမျိုးမှ တစ်မျိုး၏အဆိပ်ကိုပြီးသောကြောင့် (ပြီးသည်မှာ အဆိပ် မတက်ခြင်း)ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကင်းသုံးကင်း တစ်ကင်း ပြီးသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ ကုတ်ဟီးချောင်းဆိုးနာဖြစ်လျှင် ၎င်းကင်းသုံးကင်းစလုံးမှ ပျောက်ကင်းစေ၏။

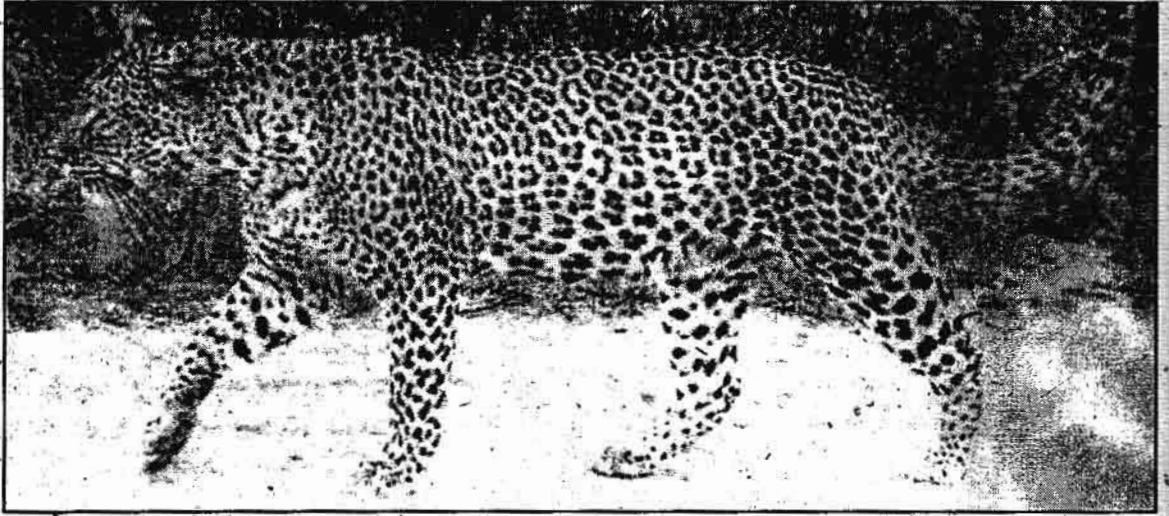
ဝက်ရူးပြန်ရောဂါနှင့် ခွေးရူးပြန်ရောဂါဖြစ်လျှင် ကင်း ခြေများတစ်ကောင်၊ ကြက်စုတ်တစ်ကောင်၊ ဖားတစ်ကောင်၊ မှီကွန်ခြာ သုံးပွင့်တို့ကို ရော၍ပြာချပြီးလျှင် တိုက်လည်း တိုက်၊ လိမ်း၍လည်းပေးပါက ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျားသစ်

ကျားသစ်များသည် ကြောင်မျိုးနွယ်စုတွင်ပါဝင် ၍ ကျား၊ ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ကုန်း သတ္တဝါများဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပေါ်တွင် တောက်ပြောင်သော ရွှေဝါရောင်အရေပြားပေါ်၌ အနက်ပြောက်များပါရှိသဖြင့် အလွန်လှ၏။ ထို့ကြောင့် ကျားသစ်ရေကို အင်္ကျီများချုပ်၍ လည်းကောင်း၊ တဘက်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသမီး များ လက်ကိုင်အိတ်အဖြစ်လည်းကောင်း ပြုလုပ်သုံးစွဲကြ၏။ ကျားသစ်၏ အရပ်သည် သုံးပေခန့်ရှည်၍ လုံးပတ် နှစ်ပေ ပတ်လည်ခန့် ရှိသည်။ အလျားမှာ ခွန်ပေခန့်ရှည်ပါသည်။ သားစားသတ္တဝါများဖြစ်ပြီး သမင်၊ ဒရယ်၊ စိုင်း၊ ဆတ် စသော သတ္တဝါများကို ဖမ်းယူစားသောက်ကြ၏။ ကျားသစ်များသည် အရပ်ဒေသကိုလိုက်၍ အရောင်များကွဲပြား၏။

ကျားသစ်များသည် အာရှတိုက်၊ အာဖရိကတိုက်၊ မာလာယုကျွန်းစုများတွင် ပေါက်ဖွားကျက်စားကြ၏။ အမေ ရိကတိုက်၌ “ဂျက်ဖိုး”ခေါ် ကျားသစ်တစ်မျိုးရှိပြီး ၎င်းကို သစ်ကျွတ်ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြ၏။ ထို့အပြင် တစ်ကိုယ်လုံး မဲနက်နေသော ကျားသစ်နက်လည်းရှိ၏။ အိန္ဒိယတောင်ကြီးများ တွင် ကျားသစ်နက်များတွေ့ရှိရ၏။ ကျားသစ်နက်များသည် ကိလေသာနည်းပါးသည်ဟု သိရ၏။ ထို့ကြောင့် အိန္ဒိယ ယောဂီကြီးများသည် သစ်နက်ရေကို ခြံကြ၏။ ကျားသစ်များ

www.burmeseclassic.com

ကျားသစ်

၏ အမွှေးများသည် မထူမပါးရှိပြီး ချော၍နေ၏။ ကျားသစ်များသည် အလွန်လျင်မြန်သောကြောင့် သမင်များကိုပင် ဖမ်းနိုင်၏။ သစ်ပင်တက်လည်းကျွမ်းကျင်သဖြင့် မျောက်များကိုပင် ဖမ်းနိုင်၏။ ကျားသစ်များသည် ကျားများ ထက်လျင်မြန်၍ ပရိယာယ်များ၏။ လူသားစားသော ကျားသစ်မရှိသော်လည်း လူနှင့်ရင်ဆိုင်တွေ့လျှင် ကုတ်ဖဲ့တတ်၏။ ရေအိုင်အနီး ချုံများထဲတွင် ပုန်းအောင်းနေတတ်ပြီး ရေသောက်ဆင်းသော သတ္တဝါများကို ဖမ်းယူစားသောက်တတ်၏။

ကျားသစ်နှင့် ကျားများ၏ဆေးဖက်ဝင်ပုံမှာ တူညီကြ၏။ ကျားနို့ကို ရေနွေးဖြင့်ဖျော်တိုက်ပါက အားကိုဖြစ်စေ၏။ ကျားသစ်နို့လည်း ၎င်းကဲ့သို့ အာနိသင်ရှိ၏။ ကလေးငယ်များ ကျားသစ်ရိုးကို သွေးတိုက်ပေးပါက သူငယ်နာရောဂါများ ပျောက်၏။ ကျားသစ်ရိုးသွေးပြီး သံပရာရည်ဖြင့် လိမ်းပေးပါက ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်းများ ပျောက်၏။ ကျားသစ်၏ ရင်ခွံကို မီးဖုတ်ပြာချပြီးလျှင် ၎င်းပြာကို ချင်း(ဂျင်း)ရည် ခိုသားထဲထည့်၍ သောက်ပေးခြင်းဖြင့် သွေးတိုးခြင်း၊ အာရုံကြောပိတ်ခြင်းများ ပျောက်ကင်းပြီး စိတ်ကြည်လင်ပြီး လေဖြတ်သောဝေဒနာများ ကင်းဝေးစေပါသည်။ ကျားသစ်၏ နှလုံးသားကို စားပေးပါက အားအင်ပြည့်ဖြိုး၍ ကိုယ်သားကိုယ် ရေလှပစေပါသည်။

ကျားသစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပေးသည့် ဆေးနည်းပေါင်းများစွာ ရှိသော်လည်း အမြဲကမျှဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကုလားအုတ်

ကုလားအုတ်များသည် လည်ပင်းရည်၍ မျက်လုံးများ အပြင်ဖက်ပြူးထွက်နေပြီး ခြေတံလက်တံရှည်၏။ ခွာသည် ခြေမျက်စေ့ထိ ကွဲနေ၏။ အလွန်အရှုပ်ဆိုးသော ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါဖြစ်၏။ နှာခေါင်းကို ကျယ်အောင်ကျဉ်းအောင် လုပ်နိုင်ကြ၏။ သံမှန်တိုင်းများကျလာလျှင် နှာခေါင်းကိုပိတ်ထားနိုင်၏။ ကုလားအုတ်များ၏ အမွှေးများသည် မညီမညာ ဖရိုဖရဲပေါက်ကြ၏။ လပွိုလည်း အကြည့်ရဆိုး၏။ ကုလားအုတ်ဟူသော ဝေါဟာရသည် သြဋ္ဌဟူသော ပါဠိစကားမှ လာသဖြင့် သြဋ္ဌသဒ္ဓါကိုထောက်၍ ကုလားအုတ်ဟု “ဋ္ဌ”သတ်ဖြင့် ရေးသင့်ကြောင်း ရှေးပညာရှိများ ပိန်ဆိုဖူး၏။ သြမုညဋ္ဌ-၎င်းမှ အုတ်ဖြစ်လာ၏။ ကုလားအုတ်များသည် သဲကန္တာရများတွင် နေထိုင်ကျက်စားပြီး ကုလားများအသုံးပြုသောကြောင့် ကုလားနှင့်တွဲဖက်ကာ ကုလားအုတ်ဟုခေါ်ဆိုကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရ၏။

ကုလားအုတ်

ဆေးပညာအလိုအားဖြင့် ပဉ္စဘုတ်ခွဲသော် ပထဝီ၊
စောဇော၊ ဝါယော လွန်ကဲသော သတ္တဝါများဖြစ်ကြ၏။

ကုလားအုတ်များသည် အပူပိုင်းသဲကန္တာရ ကုန်း
မြေများတွင်ပေါက်ဖွားကျက်စားသော သတ္တဝါဖြစ်ပြီးလျှင်
အမျိုးအစားခွဲခြားမည်ဆိုပါက (၁) အာရေဗီးယန်းကုလား
အုတ်၊ (၂) ဘက်ထရီယန်ကုလားအုတ်နှင့် (၃) ဒရွမ်မီဒယ်ရီ
ဟု သုံးမျိုးတွေ့ရှိရ၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပေါက်ဖွားခြင်းမရှိသော
ကြောင့် သီးခြားခေါ်ဝေါ်ခြင်းမရှိပါ။ အာရေဗီးယန်ကျွန်းဆွယ်
တွင်ပေါက်သော အာရေဗီးယန်ကုလားအုတ်များသည် အရပ်
ပို၍ရှည်၏။ ဘက်ထရီယန်ကုလားအုတ်များသည် အာရှတွင်
ပေါက်ဖွားပြီး လံပိုနှစ်ခုပါရှိ၏။ ဒရွမ်မီဒယ်ရီကုလားအုတ်မျိုး
များကို သဲကန္တာရတွင်း ခရီးသွားရာတွင် အသုံးပြုကြသဖြင့်
သဲကန္တာရသင်္ဘောဟုလည်း တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ကုလားအုတ် ကောင်ရေစဉ်းစားပါက
အာဖရိကတိုက်တွင် ကောင်ရေပိုသန်း၊ အာရှတိုက်တွင် ခုနစ်
သန်း၊ အာဖရိကနှင့် ဆူဒန်နိုင်ငံတို့တွင် ကောင်ရေ နှစ်သန်း၊
ဆိုဗာလီနိုင်ငံတွင် ကောင်ရေ တစ်သန်းကျော် အာဖရိကနိုင်ငံ
များတွင် ကောင်ရေ ငါးသိန်းမျှရှိသည်ဟု လေ့လာတွေ့ရှိရပေ
သည်။

ကုလားအုတ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆေးကျမ်းများနှင့်
ဓာတုရသကျမ်းမှ ဖော်ပြထားသည်ကို တင်ပြပါဦးမည်။

ကုလားအုတ်တို့၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံ ရသာအကျိုးသွား

များမှာ ကုလားအုတ်နို့ရည်သည် ချိုဆိမ့်ရသာရှိ၏။ အနည်း
ငယ်ဖန်၏။ ကြေကျက်ရွယ်၏။ ဝမ်းမီးကိုတောက်စေ၏။ ပိုး
နာ၊ နူနာ၊ သလိပ်နာ၊ လေချုပ်သောရောဂါ၊ ကိုယ်ဖောက်ကိုယ်
ရောင်နာ၊ ဖျဉ်းရောဂါ၊ မြင်းသရိုက်ရောဂါ၊ အဆိပ်သင့်နာတို့
ကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ဗျာဓိပဏ ပကာသနီဆေးကျမ်းအလိုအားဖြင့် ကုလား
အုတ်ကျင်ငယ်ရေသည် ပိုးနာ၊ နူနာ၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ ကိုယ်
ရောင်နာ၊ လေနာ၊ ရူးသွပ်နာနှင့် ဝမ်းရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်း
၏။ ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်းတွင်လည်း အထက်ပါအတိုင်း
ဖော်ပြ၏။

ကုလားအုတ်ဒိန်ချဉ်သည် ခွန်အားကိုဖြစ်စေ၏။ ပိုး
နာ၊ နူနာ၊ မြင်းသရိုက်နာ၊ ဝမ်းရောဂါ၊ လေရောဂါများကို
နိုင်၏။ မလအညစ်အကြေးများကို သန့်စင်စေ၏။ လေထိုး
လေအောင့်၊ လေနာရောဂါများကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေ၏။

အခြေပြု ဆေးအဘိဓာန်တွင် ကုလားအုတ်ထော
ပတ်သည် ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၏။ လေကိုငြိမ်းစေ၏။
အဆိပ်တို့ကိုနိုင်၏။ ဝမ်းဗိုက်နာ၊ ဝူလုံးနာ၊ ပိုးနာ၊ နူနာ၊ ရူး
သွပ်ခြင်း၊ ဝက်ရူးပြန်ရောဂါနှင့် အဖျားရောဂါများပါ ပျောက်
ကင်း၏။

ကုလားအုတ်ဆီ ၁၀ ကျပ်သား၊ တောအရက် ၃၀
ကျပ်သားဖြင့် ရော၍ကျိုပြီး တိုက်ပေးပါက ချောင်းဆိုး၊ ရင်
ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်ရောဂါ၊ သွေးအန်၊ သွေးကျရောဂါနှင့် ဆီးပူ

ဆီးနည်း၊ ဆီးအောင့် ရောဂါများပါ ပျောက်၏။

ကုလားအုတ် ကျင်ကြီးခြောက်ကို အမှုန်ပြု၍ ရှုပေးပါက နှုခေါင်းသွေးလျှောသောရောဂါ ပျောက်၏။ ၎င်းကျင်ကြီး မှုန်ကို မီးသွေးပေါ်တင်၍ ရှိပေးကာ ခြင်များပြေး၍ ခြင်ကိုက်ခြင်းမှ ကာကွယ်၏။ ဆေးဖက်ဝင်ကျင်ငယ်များနှင့် နို့များ တို့တွင် ကုလားအုတ်ကျင်ငယ်ရည်နှင့် နို့ရည်ပါ၏။

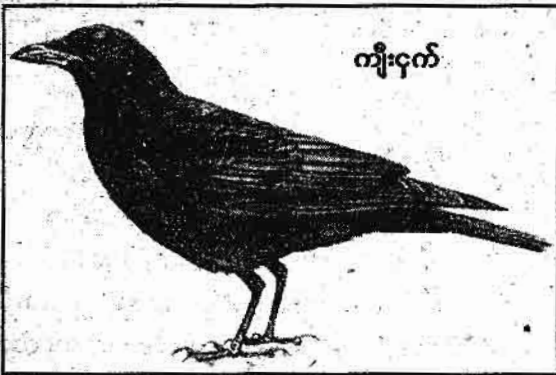
ကုလားအုတ်နှင့် ပတ်သက်၍ လူသားများအတွက် ကျန်းမာရေးများစွာ အထောက်အကူပေးသည်ကို တင်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျီးငှက်

ကျီးငှက်များသည် ကောင်းကင်ပျံသတ္တဝါဖြစ်ပြီး လူတိုင်းသိသော ငှက်သတ္တဝါဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား တောရော မြို့ပါ နေထိုင်ကျက်စားကြပြီး လူနှင့်အနီးစပ်ဆုံးသော ငှက်သတ္တဝါဖြစ်သည်။ ကျီးနှင့်ပတ်သက်သော ပုံပမာ ခိုင်းနှိုင်းပြောဆိုခဲ့ကြသည်များရှိသည်။ ၎င်းပုံခိုင်းများမှာ

- ၁။ နတ်ကရာ ကျီးမော့
- ၂။ ကျီးလန့်စာစား

၃။ ကျီးကို ဘုတ်ရိုသေ၊ ဘုတ်ကိုကျီးရိုသေ စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ကျီးများသည် ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော ငှက်ဖြစ်ပြီး သွားလျှင် ခြေကို ခုန်ဆွခုန်ဆွလုပ်၍ သွားကြသည်။ ကျီးများ၏အရောင်များမှာ အမည်းရောင်ဖြစ်ပြီး အလျား ၁၀ လက်မခန့်နှင့် လုံးပတ် ၃ လက်မကျော်ရှိသည်။ မျက်စိကို စောင်းပြီး ဟိုဘက်ဒီဘက် ကြည့်သည်။

ကျီးဟူသောအမည်ကို အဘိဓာန်ကျမ်းတွင် ကာက အရိဋ္ဌ၊ စက်၊ ဗလိ ပုဋ္ဌ၊ ဝါယာသဟု ပရိယာယ် ငါးပုန် ပြထားပေသည်။ ၎င်း ငါးပုန်မှ ကာကသဒ္ဒါတွင် အက္ခရာ ကျေ၍ ကာဋ္ဌအာကို ဣပြု၍ အိဖြစ်သည်။ ထိုအိကို သက္ကတ အလိုရပင်လျက် ကျီးဟုဖြစ်လာသည်ဟု ဝေါဟာရ ဟိနတ္ထိ ဒီပနီကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ကျီးများသည် တောကျီးမြို့ကျီးဟု နှစ်မျိုးခွဲထားရာ တောကျီးသည် မြို့ကျီးထက် အကောင်ကြီးပြီး အသံလည်ပုံ၍ ကျယ်ပေသည်။ “အ အ အာ အာ” ဟူသော အသံကို မြည်ကြသည်။ ကျီးတစ်ကောင်အား လောက်လေးခွင့်ဖြင့် ပစ်ချလိုက်ပါက ကျန်ကျီးများမှ ဝိုင်း၍အားပြီး ထိုးသိတ်ကြသည်။ အမျိုးသမီးများ စကားများရန်ဖြစ်လျှင် အမျိုးများသော အမျိုးသမီးဘက်မှ ဝိုင်းအော်ဆဲဆိုကြလျှင် ကျီးအုပ်ကြီးကျနေတာပဲဟု ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။

ကျီးများကို တိုင်းရင်းဆေးအလိုအားဖြင့် ပဉ္စဘုတ်ခွဲ မည်ဆိုပါက ခုဏှာ ဝါယော၊ အာကာသလွန်ကံသော ငှက်သတ္တဝါဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကျီးများသည် လူတို့၏ စားကြွင်းစားကျန်များ ကြွက်ကလေးများ၊ ကြွက်ကလေးများကို ထိုးသုတ်စားတတ်ကြသည်။ လူများလှမ်းထားသော ငါးခြောက်၊ အသားခြောက်များကိုလည်း ထိုးသုတ်စားတတ်ကြသည်။

ကျီးနှင့်ပတ်သက်၍ ကျမ်းဂန်တို့တွင် မုတ်သားဖွယ်ရာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားခဲ့သည်များရှိ၏။ မလိန္ဒုပညာ၌ ကျီးငှက်သည် ယုံမှားစိုးနောင့်ခြင်းရှိလျက် လုံ့လထုတ်၍ ကျက်စားရသကဲ့သို့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် အပ်သလော၊ မအပ်သလောဟု ယုံမှားစိုးနောင့်ခြင်းရှိလျက် လုံ့လထုတ်ကာ သတိထင်စွာရှိသည်ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းလျက် ကျင့်ရာ၏ဟု ပြောကြားထားပေသည်။

- ရာမေတ္တန်ကျမ်းတွင် ကျီးတို့သည်...
- ၁။ မေထုန်မှုကို လျှို့ဝှက်စွာကျင့်သုံးခြင်း။
- ၂။ ရန်သူကို အခါမလပ်ကြည့်တတ်ခြင်း။
- ၃။ အစာတွေ့လျှင် အဖော်တို့ကိုခေါ်၍ စားသောက်ခြင်း။
- ၄။ အစာနှင့်ရန်သူကို တစ်ပြိုင်နက်ကြည့်ရှုတတ်ခြင်း။

၅။ လုံ့လဝီရိယရှိခြင်း

တည်းဟူသော ကျီးတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါငါးပါးကို တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်သောသူတို့ လိုက်နာကျင့်ဆောင်ဖွယ်ကို ဖော်ပြထားပေသည်။

ကျီးများ၏ ဆေးဖက်ဝင်ပုံ အကျိုးသွားအာနိသင်ကို ဖော်ပြရမည်ဆိုပါက တောကြီးကန်းသား ကြော်စားပါက အသံဝင်သောရောဂါပျောက်၏။ ကျီးအတောင်ကို အုန်းဆီ ဆွတ်၍ နားကြပ်ပေးပါက နားအူ၊ နားပင်၊ နားလေထွက်ခြင်း များပျောက်၏။ တောကျီးသားသည် ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါနှင့် ကလေးသူငယ်နာ ပျောက်၏။

ကျီးအတောင် ခုနစ်ခုကို မီးဖုတ်ပြာချပြီး တောအရက် ၂၀ ကျပ်သားဖြင့်ရော၍ သောက်ပေးခြင်းဖြင့် သွေးအန်၊ သွေးကျ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေ၏။ သွေးတက်၍ ခေါင်းမူး ဝေကိုက်ခဲလျှင် ကျီးသားမီးဖုတ် ၂ ကျပ်သား၊ ငရုတ်ကောင်း ၂ ကျပ်သား၊ စပိုလယ်ပြာ ၂ ကျပ်သားတို့ရောပြီး စရနယ်ကာ ရှုပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျီးနှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကရဝိက်ဂုဏ်

ကရဝိက်ဂုဏ်များသည် အသံအားဖြင့် အလွန်သာယာသောကြောင့် ထင်ရှားသောဂုဏ်တစ်မျိုးဖြစ်၏။ လောက၌ သာယာသောအသံများကို ကရဝိက်သံ၊ ကြိုးကြာသံဟု တင်စားပြောဆိုကြ၏။ ညင်သာသောအသံကို မြည်တွန်တတ်သော ဂုဏ်တစ်မျိုးဟု မဟာဝီရိကာတွင် ဖွင့်ဆိုထား၏။ ကရဝိက်ဂုဏ်၏ ပမာဏမှာ ဥဩဂုဏ်လောက်သာရှိမည်ဟု ယူဆကြ၏။ အချို့က တောင်များပေါ်တွင်နေသော ကြိုးကြာဂုဏ်ကို ကရဝိက်ဂုဏ်ဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။

ကရဝိက်ဂုဏ်များသည် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး လက်ထက် ဗီမဝန္တတောင်မှ ရောက်ရှိလာပြီး သာယာစွာ တွန်မြည်ကြောင်း မဟာဝင်ဒီအာတွင် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။

ကရဝိက်ဂုဏ်များသည် ရှေ့နှင့်ရေ အနီးတွင်နေသော

ဂုဏ်မျိုးဖြစ်၏။ ရေလည်းကူးနိုင်၏။ ရှေးပဒေသရာဇ်ခေတ်က ကရဝိက်ဖောင်များပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ ကောင်းကင်တွင်လည်း ပျံနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဟင်္သာ၊ တင်ကြီး၊ ဝမ်းဘဲ၊ စက်ကဝါက်၊ ကြိုးကြာ အစရှိသော ဂုဏ်မျိုးနွယ်ရများတွင် ပါဝင်၏။

ကရဝိက်ဂုဏ်များကို မြန်မာ့ရှေးရိုးစဉ်လာ ပန်းချီပန်းပုရေးဆွဲရာ၌လည်းကောင်း၊ ယဉ်ကျေးမှုစာပေနယ်ပယ်များတွင် များစွာအသုံးပြုခဲ့ပေသည်။

ကရဝိက်ဂုဏ်ကို ကိုယ်တိုင်မမြင်ဖူးသော်လည်း ရှေးပညာရှိ၊ မိဘဆရာသမားများ မှတ်သားထားရှိချက် ပြောဆိုချက်တို့ကို နောင်လာနောက်သားများ စဉ်ဆက်မပြတ် သိရှိနိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အသံသာယာသော ကရဝိက်ဂုဏ်၏ပုံစံများကို ရှေးပဒေသရာဇ်မင်းအဆက်ဆက် အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ဥပမာ-ရွှေကွမ်းအစ်၊ ငွေကွမ်းအစ်၊ ရွှေပွဲတော် အုပ် စသည်တို့ဖြစ်၏။ သီပေါမင်းလက်ထက် အင်္ဂလိပ်တို့သိမ်းယူသွားသော ပစ္စည်းထဲတွင် ကရဝိက်ရွှေကွမ်းအစ်လည်းပါဝင်၏။

ကရဝိက်ဂုဏ်ကို လူတိုင်းမတွေ့မြင်ဖူးသောကြောင့် အမွှေးအတောင် အရောင်အဆင်းမသိကြရပါ။ အသားလည်း စားသုံးဖူးသူမရှိ၍ အရသာအကျိုးသွားမသိပါ။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးလက်ထက်မှစ၍ ရှေးမင်းအဆက်ဆက် အသုံးပြုခဲ့သောကြောင့် မြန်မာပြည်တွင်လည်း မင်းအဆက်ဆက် ကရဝိက်ဂုဏ်ပုံကို အသုံးပြုခဲ့ကြပေသည်။ ကရဝိက်ရွှေကွမ်းအုပ်ကိုလည်း လက်ျာမင်းခမ်းမင်းနားတွင် အသုံးပြုပြီး ရေကစားရာတွင် ကရဝိက်ဖောင်တော်ကို မင်းကြီးကိုယ်တိုင် စီးတော်မူသည်။ ကရဝိက်ဂုဏ်၏ အသံသာယာပုံကို ဝက်မရွတ်မြို့စားနဝဒေးကြီး၏ လောကဝီရိယလင်္ကာတွင် “ကရဝိက်ဂုဏ်မင်းသာယာခြင်းဖြင့် ညှင်းညှင်းကြိုး မြည်တွန်လေသည်ကား” ဟု စပ်ဆိုခဲ့ပေသည်။

သမားတော်ကြီးဒေါက်တာသက်ဆွေ(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)

ကိုးကား

ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ၏ တိရစ္ဆာန်များမှ လူသားများကို အကျိုးပြုပုံများကျမ်း။

ဘုမ္မိဘဝက်ဘဲဖြေ ယတြာချေ

ဝတ္ထိရသရာလှမျိုး(B.Sc)

မြန်မာ့ရိုးရာ သက်ရောက်ပြုစား(ပြုစားအိမ်)ပညာသည် ဘယ်တော့မှ မရှိနိုင်သည့် ဗေဒင်ပညာရပ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အချို့ကတော့ (၇)နှင့်စား (၈)နှင့်စားဟု ခေါ်ကြသည်။ ဘာမှ မတွက်မချက်ဘဲ မျက်စိမှိတ်ဟောတာနှင့်စာရင်တော့ သင်္ချာသဘော ကိန်းဂဏန်း အပေါင်း၊ အနုတ်၊ အမြောက်၊ အစားပါတာ ပိုသေချာခိုင်မာသည်ဟု ဆိုရမည်။

နက္ခတ်ပညာ ဆိုသည်မှာလည်း ကိန်းဂဏန်းတွေနှင့် ဆက်စပ်နေပါသည်။ မိမိကိုယ်ကို နက္ခတ်ပညာရှင်ဟု အမည် တပ်ထားပြီး မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်တွင် မဟာဘုတ် အင်္ဂါဝိဇ္ဇာ အကြောင်း ရေးနေသော ပညာရှင်တွေကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ အချို့ စာအုပ်တောင် ထုတ်ထားကြသည်။ ဤ အကြောင်း ပြောရရေးရလျှင် ဆောင်းပါးရှည်သွားနိုင်ပါသည်။ နဝင်းပညာကို အထင်မကြီးသော ဆရာတစ်ဦးသည် ယခု အခါ သူ့ကိုယ်တိုင် အရွက်အခက်များနှင့် နဝင်းချေပေးနေ တာတွေ့၍ အံ့ဩမိပါသည်။

မိမိအသက်ကိုတည်၍ (၈)ဖြင့်စား၊ အကြွင်းကို မွေးနံ့မှစပြီး လက်ယာရစ်လှည့်ရေတွက်ပါက ရောက်၍နေ သော ပြုစားခွင့်သည် သက်ရောက်ဖြစ်သည်။ အသက်ကို

(၈)ဖြင့်စား၍ (၄)ကြွင်းလျှင် ဘုမ္မိဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ အချို့က စုံနှစ်မကောင်းဟု ဆိုကြသည်။ ထိုအယူအဆမှာ လည်း မှားသည်ဟုမဆိုပါ။ (၄)ကြွင်းမှသာ ဘုမ္မိဖြစ်သည်။ ဘုမ္မိတွင်လည်း ရိုးရိုးဘုမ္မိ၊ ဘုမ္မိနှစ်ထပ်၊ ဘုမ္မိကြီး၊ ဘုမ္မိလေး ဆိုတာ ရှိသေးသည်။ မည်သည့်ဘုမ္မိမှ ကောင်းကျိုးမခံစားရပါ။ ထို ဘုမ္မိကြီး၊ ဘုမ္မိနှစ်ထပ်ဆိုသည့် သက်ရောက်နှင့် ပြုစားအိမ် နှစ်ခု တွဲကြည့်ရပါသည်။ အသက်ကို (၈)ဖြင့်စား၍ (၇)ကြွင်း လျှင် ဘုမ္မိလေးခေါ်သည်။ ယခု စာရေးသူ ရေးသားဖော်ပြမည့် နည်းကတော့ ထိုနည်းတွေနှင့်မတူသော နည်းတစ်နည်းဖြစ် သည်။ သစ်တံခါးဆရာတော် အသုံးပြုသောနည်းဖြစ်ပါသည်။ အသက်ကို ၄ နှင့်စား၍ အကြွင်းမရှိလျှင် ဘုမ္မိဟုဆိုထား သည်။ ယတြာနည်းလည်း ပေးထားသည်။ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြပေးထားပါသည်။

“ဘုမ္မိအခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်လိုလျှင် ဤယတြာ ချေပါ။ မိမိရောက် ဆဲအသက်ကိုတည် (၄)နှင့်စားကြည့်ပါ။ (၈)ကြွင်းပြတ်လျှင် ဘုမ္မိချေပါ။ အဆင်မပြေကင်းဝေး၍ လိုရာ ဆန္ဒပြည့်ဝပြီး အောင်မြင်ပါမည်။

ဥပမာ အသက် ၂၈ နှစ် ၂၈ အစား ၄ = ၄

ဂ ဖြင့်စားပါက ၂၀ အစား ၈ = ၄ (ဘုမ္မိ)
နှစ်နည်းစလုံးမှန်နေသည်။

အသက် ၃၂ နှစ် ၃၂ အစား ၄ = ၀

ဂ ဖြင့်စားပါက ၃၂ အစား ၈ = ၀

(၄)ဖြင့်စားသောနည်းသည် မှန်ပြီး (ဂ) ဖြင့်စား၍ ရသောနည်းမှာ မမှန်ပါ။ ဘုမ္မိဆိုသည်မှာ လေးခုမြောက် ပြုတ်ဟု ယူဆထားကြသည်။ ဘုမ္မိ = အညစ်အကြေးစွန့်ရာ ဘုမ္မိအရပ်ကိုရှောင်။ (၄)ဖြင့်စား၍ ပြတ်နေသောနှစ်တွင် ဘုမ္မိယကြာချေတာ မများပါ။

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်နေလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေထွက်ချိန်၌ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်သွား၍ ပလာတာအား ပန်းကန် ပြားတစ်ချပ်တွင် ထည့်လှူပါ။ ပလာတာ မရပါက ပေါင်မုန့် ထောပတ်သုတ်၊ မုန့်ဖက်ထုပ်၊ ပဲနို့တစ်ခုခုလှူပါ။ ထိုနောက် ပတ္တန်း၊ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ဆိုပါ။ ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်ပါ။

၂။ တနင်္လာသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်နေပါလျှင် နံနက် ၁၀း၄၅ နာရီတွင် ကြာသပတေးထောင့်သို့သွား၍ အနီရောင် ပန်းကန်ပြားတွင် အပြည့်ထည့်ကာ လှူပေးပါ။ တစ်ပတ်တစ် ကြိမ် လေးကြိမ်ပြုလုပ်ပါ။ ဖယောင်းအနီ ၁၀ တိုင် ပူဇော်ဆု တောင်းပါ။ နမောတေဂါထာကို ပုတီး ၁၀ ပတ်စိပ်ပါ။

၃။ အင်္ဂါသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်နေလျှင် သောကြာထောင့် သွား၍ ပန်းကန်ပြားတွင် ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်ထည့် လှူပါ။ ပိတောက်ညွန့် ၁၂ ညွန့်လည်း ထည့်လှူပါ။ မေတ္တာပို့ ပတ္တန်း ရွတ်ဆိုပါ။ ဗုဒ္ဓေါဂုဏ်တော် ၁၂ ပတ်စိပ်ပါ။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်နေလျှင် ရာဟုထောင့် သွား၍ ပန်းကန်ပြားတွင် အုန်းသီးတစ်လုံးထည့်လှူပါ။ ဘုရား ရေ သက်စေ့သပ္ပာယ်ပြီး အရဟံဂုဏ်တော် ပုတီး ၁၇ ပတ် စိပ်ပါ။

၅။ ကြာသပတေးသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်လျှင် တနင်္ဂနွေ နေ့ တနင်္ဂနွေထောင့်၌ နံနက် ၆ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် အနီ ရောင်ပန်းကန်ပြားတွင် ဂျုံအပြည့်ထည့် လှူပါ။ ဖယောင်းတိုင် ၆ တိုင်ပူဇော်ပါ။ သုဂတောဂုဏ်တော် ပုတီး ၉ ပတ်စိပ်ပါ။

၆။ သောကြာသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်နေလျှင် အင်္ဂါနေ့ အင်္ဂါထောင့်သွား၍ ပန်းကန်တွင် မုန့်မျိုးစုံလှူဒါန်းပေးပါ။

နောက်ပန်းကန်တစ်ချပ်တွင် ပန်းပွင့်များထည့်လှူပါ။ လောက ဝိဒူသိဒ္ဓိ ပုတီး ၉ ပတ်စိပ်ပါ။

၇။ စနေသားသမီး ဘုမ္မိဖြစ်နေလျှင် သောကြာနေ့ သောကြာထောင့်သို့သွား၍ နံနက် ၆ နာရီတွင် ပန်းကန် ပြားကြီးထဲ ဆန်အပြည့်ထည့်လှူပါ။ ဆန်ပန်းကန် အပြီးလှူ ခဲ့ပါ။ မွေးနေ့ထောင့်တွင် အုန်း ၆ ညွန့်လှူပါ။ သမ္မုဒ္ဓေဂါထာ သက်စေ့ရွတ်ဆိုပါ။ မွေးနေ့တိုင်း သက်သတ်လွတ်စားပါ။

မည်သည့်နေ့သားသမီးမဆို ဘုမ္မိပြုတ်သက်ရောက် ကျရောက်နေပါက မွေးနေ့၊ လပြည့်လကွယ် ဥပုသ်နေ့တိုင်း သက်သတ်လွတ်စားပါ။ ငါး စာကလေး၊ ကဏန်း ၁၀ ကောင် လွတ်ပါ။ တိရစ္ဆာန်များကို ဇီဝိတဒါန ဘေးမဲ့လွတ်ပေးခြင်း၊ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် အစာကျွေးပေးခြင်း၊ မေ့သုတ်ရွတ်ဆို၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊ အကောင်းဆုံးမှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းတော်ကပ်လှူပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ် ပေးသင့်ပါသည်။

ဘုမ္မိကျ၍ စိတ်ညစ်နေသူများ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ နေရသူများ ယတြာချေ၍ ဘုမ္မိမှလွတ်မြောက်အက အစစ အောင်မြင်ပြီး အေးချမ်းသော ဘဝပိုင်ရှင်၊ ငြိမ်းချမ်းသော ဘဝပိုင်ရှင်၊ သာယာသော ဘဝပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါမည်။ အောင်မြင် မှု ရကြပါစေဟု မေတ္တာပို့သလျက်ပါ။ သစ်တံခါးဆရာတော် ၏ မေတ္တာစေတနာကို ပြန်လည်ရေးသား စာင်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။ ဘုမ္မိကြီး၊ ဘုမ္မိနှစ်ထပ် သက်ရောက်နေပါက နှင်း ပညာဖြင့် နှင်းစိယတြာချေတာ-အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ယတြာဆိုသည်မှာ ကြိုတင်ကာကွယ်ထားတာ ပိုကောင်း သည်။ အချို့လည်း အဝတ်ပြောင်းကြသည်။ အဝတ်ပြောင်း ရုံဖြင့်တော့ မလွတ်နိုင်ပါ။ စိတ်ပါပြောင်းရမည်။ ဥပေက္ခာ ထားနိုင်သောစိတ်၊ မေတ္တာစိတ်၊ သည်းခံစိတ်၊ ကရုဏာစိတ် တို့ ထားရှိရပါမည်။ ၇ နေ့သားသမီး စာဖတ်ပရိသတ်များ နှင်းယတြာချေလိုပါက ၀၉ ၄၂၀၀၄၇၈၆၉ သို့ ဆက် သွယ်ပါ။

ဂဗ္ဘိရသရာလှမျိုး(B.Sc)

မီးပိုချောင်မှ ဆေးရွမ်းကောင်းများ အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

နေ့စဉ် ချက်ပြုတ်စားနေရသဖြင့် ဆန်ကို လူတိုင်း သိကြပြီးဖြစ်၍ အကျယ်မရေးတော့ပါ။ ဆန်မှဖြစ်သော ဆန်ဆေးရည်၊ ထမင်း၊ ထမင်းရည်များ၏ ဆေးအာနိသင်များကိုသာ ရေးသားဖော်ပြသွားပါမည်။

ဆန်လှော်သည် ရင်ပူခြင်း၊ နှလုံးပူခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပြန်ခြင်း၊ အပူဝမ်းရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်းနှင့် အပူပြန်ခြင်း ဟု သက်သာကောင်းစေနိုင်သည်။ ဆန်ဆေးရည်သည် သွေး၊ သည်းခြေအပူမှန်သမျှ ငြိမ်းစေနိုင်၍ အပူဝမ်းသက်ခြင်းကို ကောင်းစေရပေနိုင်၏။ ထို့ပြင် အနာကင်း အနာပျောက်အမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ ထမင်းရည်သည် ဝမ်းဆီ အေးမြစေခြင်း၊ အစာကိုငြိန်စေခြင်း၊ ဆီးကို ရွှင်စေ၊ ကောင်းစေခြင်း၊ သွေးသားကိုပွားစေ၍ အသက်ကို ရှည်စေခြင်း၊ အဖျား၊ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ လေတို့ကိုနိုင်သော ဂုဏ်ရစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အာနိသင်ကောင်းများ ရှိပါသည်။ ထမင်းသည် ဘီတာမင်ဘီဇာတ် ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏။

ရိုးရာဆေးနည်း

ဆန်ကို ဒယ်အိုးနှင့် နီရဲလာအောင်လှော်ပြီး ကြော့လှော်ထဲထည့် ဆန်လှော်ပူပူထဲတွင် ရေသန့်များများ လောင်းထည့်၍ အပူခိုးငြိမ်းသွားလျှင် တိုက်ပေးသော် ဝမ်းရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ ရေသန့်ထပ်ပွား၍ ရေတောင်းတိုင်း ဆက်၍ဆက်၍ တိုက်ပေးနိုင်ပါသည်။ လူကောင်းများလည်း သောက်နိုင်မည်။

ထမင်းခြောက်ကို မတူးမခြစ်အောင် လှော်ပြီး ထန်းလျက်ဆတူနှင့် ရောကြိတ်၍ စားသုံးပေးပါက သွေးဝမ်းလွန်ရောဂါပျောက်၏။ ထမင်းကိုကြိတ်၍ လုံခွက်ပုံစံလုပ်ယင်းထမင်းလုံခွက်ထဲ ဆံပင်အပြည့်ထည့်၍ မီးဖုတ်ရမည်။ ဆံပင်ပြာကျ၏။ ဆံပင်ပြာကို ထမင်းလုံခွက်နှင့် ရောကြိတ်၍ရသော ဆေးမှုန့်ကို ခွေးဗရင်ဂျီနာပေါ် ဖြူးပေးသော် အနာသက်သာပျောက်ကင်း စေနိုင်ပါသည်။ ရင်ပူ၊ ဝမ်းပူသော် ထမင်းရေစိမ်စားပေးနိုင်၏။

ထမင်းနှင့်ဆားကို ရောကြိတ်၍ မီးဖုတ်ပြီး အံ့ပေးပါက

ကျွဲအသားဟာနာ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ ထမင်းရည်ကို သိန္ဓော
ဆား သင်္ဘောချင်းခြောက်မှန် ခတ်သောက်ပေးပါက အစာ
မကြေ ရင်ကယ်လေခံရောဂါ ပျောက်၏။ ကောက်ညှင်း
ဆန်ကို နွားနို့နှင့်ကျိုပြီး ညအိပ်ရာမဝင်မီ စားသုံးပေး
သည်ရှိသော် သည်းခြေဝမ်းကျန်ရောဂါ ပျောက်ကင်းနိုင်
၏။ ကောက်ညှင်းဆန်ကို ထန်းလျက်နှင့် ဆီထမင်း ချက်
စားပေးလျှင် ဝမ်းပျက်ရောဂါနှင့် မီးယပ်ပိန်နာရောဂါတို့ကို
ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ မွန်ပြည်နယ်ဘက်တွင် သင်္ကြန်
ရေဆမ်းထမင်းကို ရိုးရာအစားအစာအဖြစ် စားကြ၏။

ဆန်လုံးခုနစ်စေ့၊ ငရုတ်ကောင်းခုနစ်စေ့၊ ထန်းလျက်
တစ်ခဲ၊ နံ့သာဖြူသွေးရည် အနည်းငယ်ကို ရေလက်ဖက်
ရည်ပန်းကန်သုံးလုံးနှင့် သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုသောက်
ပေးပါက ငှက်ဖျားရောဂါပျောက်၏။ ထို့ပြင် ထမင်းကို ဆေးဝါး
အဖြစ် ဉာဏ်ရှိသလို အကျယ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

နမ်းဆီနှင့် မုန်ညှင်းဆီသည် အလွန်ဆေးစွမ်းထက်
သော ဆေးဘက်ဝင် ပစ္စည်းဖြစ်၏။ နမ်းဆီသည် ဆိပ်၏။
စဉ်းငယ်ဖျူဖန်၏။ ခါးသက်သက် အရသာမျိုးရှိ၏။ ကြေခဲ၏။
အဆင်းရူပါကို လှစေ၍ အသံကိုလည်း ကောင်းစေနိုင်၏။
ပိန်သောသူကို ဝစေတတ်၍ ဝသောသူကို ပိန်စေနိုင်၏။ ခန္ဓာ
ကိုယ်တစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့လွယ်စေပြီး အကြောနှင့်ကြွက်သားများ
ကို ပြေလျော့စေတတ်၏။ နူးညံ့ပြီး သည်းခြေကို ပြုစေတတ်
ပါသည်။ ခွန်အား သလိပ်အား သုက်အားများကို ပွားများစေ
တတ်ပြီး နှုတ်ကိုပြိန် စေနိုင်၏။ ဆံပင်ကိုလည်း သန်စေ၊
နက်စေ ကောင်းစေတတ်၏။ ယားယံနာ၊ နှုနာ၊ မောပန်း
ပင်ပန်းနာနှင့် လေနာအမျိုးမျိုးကို ကောင်းစေပျောက်ကင်းစေ
နိုင်၏။ ထို့ပြင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ဖြစ် ခြင်း၊ အတွင်းကြောနာ
ခြင်း၊ အရိုးအက်ခြင်း၊ ကျိုးခြင်းများကို ကုသပျောက်ကင်း
စေနိုင်ပြီး မီးလောင်နာများကို ပျောက်စေနိုင်၏။ အဆိပ်အပြင်း
များကို ပြေပျောက်စေနိုင်၏။ နမ်းဆီကို မည်သည့်ဆေး
မျိုးနှင့်ဖြစ်စေ တွဲဖက်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ အိန္ဒိယဆေးကျမ်း
များက နမ်းဆီကို အမျိုးမျိုးအမွှမ်းတင်ကြ၏။

မုန်ညှင်းဆီသည် အကြောထုံ၊ အကြောတင်၊
အကြောတင်း၊ အကြောလွဲ၊ အကြောနာများကို ပြေလျော့
ကောင်းစေနိုင်ပြီး အတွင်းဒဏ်များကို နိုင်၏။ လိမ်းဆေး၊
လူးဆေးများအဖြစ် ဖော်စပ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ မုန်ညှင်းဆီ

ကို ကြေးပြားလေးနှင့် လျှာခြစ်ပေးပါက အဖျားရောဂါအမျိုး
မျိုးကို ချက်ချင်းသက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ဆေးစွမ်းသတ္တိများ

ငရုတ်ကောင်းမှုန့်စစ်စစ်ကို နမ်းဆီနှင့် ခပ်ပျစ်ပျစ်
ဖျော်လိမ်းပေးလျှင် မီးလောင်နာ၊ အပူလောင်နာများကို
ပျောက်ကင်းကောင်းစေ၏။ ကြက်သွန်ဖြူ၏အဆီကို တစ်နေ့
နှစ်ကြိမ် သင့်ရုံ တိုက်ကျွေးပေးပါက လည်ပင်းကြီးရောဂါ
ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။ မရိုးပင်အစေးနှင့် နမ်းဆီ
ရောစပ်၍ သိပ်ပေးသော် သွားကျင်း၊ သွားကိုက်၊ သွားနာကို
သက်သာစေနိုင်ပါသည်။ နမ်းဆီနှင့် မုန်ညှင်းဆီသည် ကြွက်
သားနှင့်အကြောကို အထူးနိုင်၏။

နမ်းဆီ ငါးကျပ်သား၊ ပြဒါးရှစ်ပဲသား၊ ဂေ၍ ပူရံမီးပေါ်
ချက်ပြီး ခြေလက်အရိုးကျိုးသောနေရာ၌ လိမ်းပျံ့ကျပ်စည်း
ပေးသည်ရှိသော် ခြေကျိုး၊ လက်ကျိုးကို ဆက်စေကောင်းစေ
နိုင်ပါသည်။

ယင်းပြာ၊ ဇာတိပွိုလ်သီး၊ လေးညှင်း၊ ဖရပ် ယင်းဆေး
လေးပါး တစ်မျိုးလေးပဲသားအပူစီကို အမှုန့်ပြုငှပ်၍ နမ်း
ဆီ၊ မီးတောက်အရက်တို့နှင့် ရောလိမ်းပေးပါက ခြေသေ၊
လက်သေကို ပြန်ကောင်းစေနိုင်၏။ နမ်းဆီငါးကျပ်သား၊ ဖရပ်
နှစ်ကျပ်ခွဲသား အမှုန့်ပြုရော၍ ပုလင်းတွင်ထည့် အဆိုပိတ်
ထားပြီး ပုလင်းလည်ပင်းဖော်၍ ပြုစုရ၏။ ပရပ်ကြေလျှင်
မီးပေါ်မှာ အအေးခံကာ လေလုံအောင်သိမ်းဆည်းထားရမည်။
ယင်းဆေးအဆီနှင့် လိမ်းကျန်နယ်ပေးသော် ခြေလက်ထုံ
ကျင်းနာများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ လေဖြတ်အကြော
သေခြင်းကိုလည်း လိမ်းပေးနိုင်၏။

မြင်းခွာရွက်ကို ရေခန်းပြာဖြစ်သည်ထိချက်ပြီး နမ်းဆီ
နှင့်ရောနယ်ကျပ်စည်းပေးပါက ခြေလက်အကြောပြတ်ခြင်းမှ
ပြန်ကောင်းစေနိုင်၏။ ဆီ၊ ဆား၊ သံပရာရည်သုံးပါးကို ရော
မွှေသောက်သုံးပေးသော် ပိတ်ဝမ်းဒုလ္လာရောဂါများပျောက်၏။
(ဝမ်းချုပ်၍ အခွဲအသွားများသောရောဂါမျိုးကို ဆိုလိုသည်)
ဆီအကြည်၊ ဆားကျက်၊ သံပရာရည် သုံးမျိုး အပူစီကို
နံနက်ညသင့်ရုံ သောက်သုံးပေးပါက ရင်ဘတ်အောင့်၊
ရင်ဘတ်နာရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

ကြက်သွန်ဖြူ ရှိန်းခို အမျှစီကို နမ်းဆီနှင့်တော့၍ နံနက်ည ဆီးကင်းခန်းစားပေးပါက ခြေအေးလက်အေးနာ ပျောက်၏။ ကြောင်လျှာမြစ်ကို အမှုန်ပြုလုပ်၍ နမ်းဆီနှင့် မီးနွေးနွေးတွင်ချက်ရမည်။ ခပ်နွေးနွေးကို စစ်ယူပြီး နားကျပ် ပေးပါမူ နားရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပျောက်စေနိုင်၏။ နမ်းဆီ စစ်စစ်နှင့် သံပရာရည်အမျှကို ဝှန်းသေးနှင့်ရောပြီး ငယ်ထိပ် တွင်လိမ်းအံ့ပေးသော် ခေါင်းမှူးဝေဒနာ ပျောက်၏။ နမ်းဆီကို နွေး၍ နားအစက်ချပေးက နားပိတ်ဆိုခြင်း၊ ယားယံခြင်း ပျောက်၏။ ထန်းလျက်၊ ကြက်သွန်နီ၊ မန်ကျည်းမှည့် တစ် ကျပ်သားအမျှကို ဆားငါးပူးသား နမ်းဆီတစ်မတ်သားရော ၍ ဆီးသီးစေခန့် နေ့စဉ်စားပေးသော် ဒုလ္လာရောဂါ၊ မီးယပ် ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။

နမ်းဆီသည် သလိပ်သည်းခြေကိုနိုင်ပြီး လူ၏ ကိုယ် ခန္ဓာနှင့် သင့်မြတ်၍ အားအင်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ နီရည်ကို ပွားစေတတ်၏။ နမ်းသုံးမျိုးရှိရာ၌ နမ်းနက်သည် ဆေးစွမ်း အထက်မြက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ဆား

ဆားသည် ဝါယောလေကို နိုင်၏။ မြိုင်ခံ အားကို ဖြစ်စေတတ်ပြီး တော်ရုံတန်ရုံ ရောဂါပိုးများကို သေကျေစေနိုင် ၏။ Streptococcus ပိုးကြောင့်လည်းကောင်း၊ Virus ပိုး ကြောင့်လည်းကောင်း လည်ချောင်းနာလျှင် ဆားရည်နွေးနွေး ဖြင့် အာခေါင်ထိ ငုံထွေးပေးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်း စေနိုင်ပါသည်။ သွားနာကိုလည်း သက်သာစေ၏။

ဆား ရှိရက်သတ္တိသည် ငန်သော အရသာရှိ၏။ ပျော် ဝင်နိုင်ပြီး အဖုအခဲအကျိတ်များကို ကြေစေနိုင်၏။ အပုပ် ပြည်သွေးကို ကြည်လင်စေ၍ သည်းခြေကို ဖြောင့်မတ်စေ ၏။ အစာမကြေ၊ ရင်လေး၊ သွေးပူ သလိပ်ခြောက် ချောင်းဆိုး နှင့် ဝါယောဓာတ်ကိုပယ်၍ သလိပ်မှန်သမျှကို ကြေစေနိုင်၏။ ပင်လယ်ရေမှ ချက်ယူသောဆားသည် ထင်ရှားထူးမြတ်လှ၏။

ဆေးအသုံးပြုနည်း

နားထဲပိုးကောင်ဝင်ပါက ဆားရည်ကြည်ခတ်ပေး လျှင် ပိုးကောင်များ ဆားရည်ကြည်ပေါ်တက်လာပြီး ကောင်း

စေနိုင်၏။ ညအိပ်ရာမဝင်မီ ရေချိုးခန်းသမံတလင်းပေါ် ဆား ပုံပြီး နာသောခြေဖောက်ကို ဆားပေါ်ဆယ်မိနစ်ခန့် နင်း ပေးပြီးလျှင် ခြေထောက်ကို ရေစင်အောင်ဆေး၍ နာသော နေရာတွင် ကွမ်းရွက်ကပ် ပတ်တီးစည်းပေးလျှင် ခြေဖောက် နာခြင်း အတက်ထွက်ခြင်းတို့မှ ကောင်းစေနိုင်၏။ သံပြား(သို့) စားမကြီး မီးရဲအောင်ဖုတ်ပြီး ဆားပုံ၍ ခပ်ပူပူပေါ် နာသောခြေ ထောက် ခြေဖောက်ဖြင့်နင်းပေးပါက အသားကြေ၍ ခြေ သပွတ်နာရောဂါ ပျောက်စေနိုင်သည်။

ဆားဖြင့် ကျပ်ထုပ်ထိုးပေးသော် အတွင်းဒဏ်ရာ၊ ဒဏ်ကြောနာသော အသားကြောနာများကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ အနာဝင်သော် ဆန်မီးဖုတ်တွင် ဆားခတ်ပြီး ရေအေးနှင့် သောက်ပေးက ပျောက်၏။ ဆားကို နံနင်းရည်နှင့် ဖျော် လိမ်းကျံပေးပြီး မီးကွင်ပေးပါက သွေးပွတ်နာနှင့် ယားယံ ခြင်းကို ပျောက်စေ၏။ ပွတ်ကြီးမြစ်ကို ဆားဆန်ဆေးရည် ရေ၍ သွေးလိမ်းပေးသော် အသားမာတက်ခြင်းမှ ကောင်းစေ နိုင်၏။ မန်ကျည်းခေါက်ကို ဆားနှင့်သွေးပြီး မျက်ကွင်းပေးသည် ရှိသော် မျက်စိနာရောဂါ ပျောက်၏။ နံနက်သွားတိုက်ပြီး တိုင်း ဆားမန်ကျည်းစေ့ခန့်သောက်ပေးက နာတာရှည် လေရောဂါ ပျောက်နိုင်၏။

ဆား ၅ ကျပ်သား၊ မင်းကိုကာ ၅ ကျပ်သား၊ ကြက် သွန်ဖြူ ၁ရက်ကောင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ချင်း တစ်မျိုးတစ်မတ်သား အမျှကို အမှုန်ပြု၍ နံနက်ည သင့်ရုံသောက်ပေးပါမူ လိပ် ခေါင်းရောဂါ ပျောက်ကင်း၏။ မီးတွင်း ဆွေးမစင်သဖြင့် တိန်ပြ နာယုဉ်၍ ကိုယ်လက်သေခြင်း၊ ဖောရောင်ခြင်းဖြစ်ပါက ရှားစောင်းကြီး၊ ဝါးပါးလှီး၊ ဆားနှင့်နယ်၍ နေပူလှန်းပြီးလျှင် ရေဆေး၊ ရေနွေးနှင့် တစ်ပွက် နှစ်ပွက်ဆူအောင်ပြုတ်၍ ပုန်းရည်ကြီး၊ အမဲသား(သို့) ငါးတစ်မျိုးမျိုးနှင့် ရောချက်စား ပေးပါက မီးတွင်းနာရောဂါ ကင်းစင်ကောင်းစေနိုင်၏။ သို့ဖြစ် ၍ စားလိုရသောပစ္စည်းများနှင့် သောက်လိုရသော အရာမှန် သမျှသည် စည်းကမ်းတကျ ချင့်ချိန်စားသောက်ပေးကြမည် ဆိုလျှင် ဆေးဘက်ဝင်သည်ချည်း ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ . . . ။

ပန်းလှို၊ စမ်းလှို၊ လမင်းလှို၊ ဘာယာချမ်းမြေ့ကြပါ

စေ . . .

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်စောင်

ဆရာဦးမောင်စိန်ဝင်း(အထက်ကုန်း)၏ လက္ခဏာပညာရှင်အား
 ဆရာ့ နှစ်တွင် ဆရာ့အား တွေ့
 ဆရာ့အား ကျွန်ုပ်တို့အား သူ့ကို ချီးကျူးအားပေး
 ခြီးမြှောက် အကျိုးပြုပေးသော ကိုယ်ပြည်သို့
 ယူဆတော်မူသော သွားရောက်ချီဟု ဟောကြားခဲ့ပါသည်။
 ဆရာအဖို့တွင် ဆရာ၏ ဟောကြားချက်များအတိုင်း
 ဆရာတို့ပြည်သူ့အဖွဲ့တိုင်းသို့ (၁၅-၀-၁၉၈၄)နေ့တွင်
 ယူဆတော်မူသော အဖွဲ့ သွားရောက်ခဲ့ရပါသည်။
 ထိုကျမ်းကဏ္ဍ ဟောကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို
 ချီးမြှောက် ဝမ်းမြောက်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
 B.E (Mech.)
 စက်ပစ္စည်းစက်မှု အ. ဝ)

၂၁ ၇၇၃ ဆရာဦးအောင်ပိုးဇော်

(EX. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်းလက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တပေဒညာရှင်

ASTRO-PALMIST EXPERT

သင်တန်းနည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
 အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားလှေးတန်း၊
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
 အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

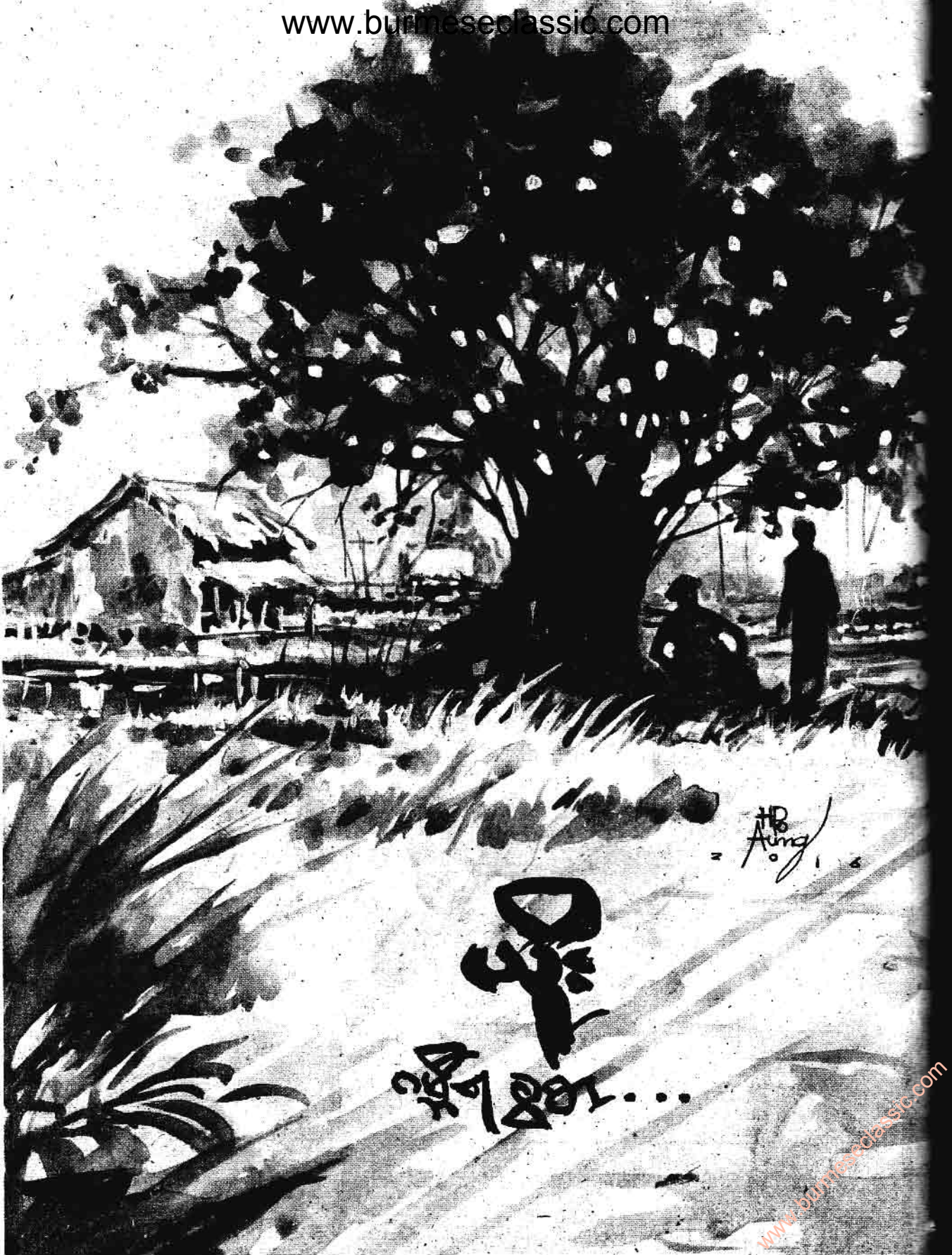
ဂန္ထဝင် ဆရာလှမျိုး(B.Sc) ၏

- လူတိုင်းအတွက် ကိန်းဂဏန်းဗေဒနှင့် အဆောင်ယတြာများ။
- ခုနစ်နေ့၊ ခုနစ်နံ့ ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကံကောင်းအောင်မြင် ယတြာများ။
- ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် ဂါထာမန္တန်များ။

ထွက်ပြီ

ဖြန့်ချိရေး - စာပေနန်းတော်

ဖုန်း - ၀၉-၂၆၀၂၄၂၂၂၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၄၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၆

HD
Aung

၁၉၅၇ ခုနှစ်

ဂန္ထီရ ခွတ

ဇာတ်သိမ်း

ကျွန်ုပ်သည် မောင်တို၏ အုပ်ထိန်းသူဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း သူ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာများအား စပ်စုခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း မပြုသကဲ့သို့ မောင်တိုကလည်း ကျွန်ုပ်အား ပြောပြခြင်းမရှိပေ။ ကျွန်ုပ် အကြမ်းဖျင်းသိထားသည်မှာ ဈေးထဲက မြသညာဆိုသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်နှင့် ရည်စူးနေကြောင်း၊ ယူဖို့အထိ ရည်ရွယ်ချက်ရှိကြောင်း၊ အခုတလော ကောင်မလေးက ဈေးကောက်ကောက်သည် ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် ဘာလိုလိုဖြစ်နေကြောင်း၊ ထကယ်မှာ ကောင်မလေးက ဒီလောက်မဟုတ်ဘဲ သူ့အမေကြီးက သဘောတူနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တပ်ည့် မောင်တို ရည်းစားလူလု အူနုကျွဲခတ် ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်းတို့ လောက်သာ သိထား၏။ မောင်တိုက ကျွန်ုပ်အား တရားစင် ဖွင့်မပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်လည်း သူ့အား တရားစင်မေးမြန်းခြင်း မပြုတော့ပေ။ သို့တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်သည် တပည့်ကျော် မောင်တိုအား ပစ်၍ထားခြင်း ချီးမဟုတ်ဘဲ မသိမသာ လေ့လာ အကဲခတ်လျက်ရှိသည်ကိုမူ မောင်တို သိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သည် အိမ်ခေါင်ရင်းကွက်ထောင့်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်တွင် ဝါးကုလား ထိုင်နှစ်လုံးကို ချကာ ချောင်းဘက်ဆီမှ လာသောလေပြည့်ညင်း၏ အရသာကိုခံစားရင်း စကားစမြည်များ ပြောဆိုလျက်ရှိပေ၏။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ပြောလှသည်မရှိဘဲ ကိုပါပကသာ ဦးဆောင်ပြောနေခြင်း ဖြစ်၏။ ကိုပါပသည် ကျွန်ုပ်အား ဗေဒင်အကြောင်းများ၊ အဂ္ဂိရတ်အကြောင်းများ၊ စွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းများအား စိတ်ဝင်စားဖွယ် စိကပတ်ကုံး ပြောပြလျက် ရှိ၏။ (ကိုပါပ ပြောပြသော အကြောင်းအရာများအား စာဖြင့်ရေးပြမည်ဆိုပါက လုံးချင်းဝတ္ထု တစ်အုပ်စာမျှပင် ရှိမည်ဖြစ်ရာ ဇနောင်အလျဉ်းသင့်ယောအခါ ရေးသားဖော်ပြတော့အံ့)။

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦး စကားပြောနေရာသို့ မောင်တိုသည် မယောင်မလည်နှင့် ရောက်ရှိလာကာ ကိုပါပအား ပုံပြင်တစ်ပုဒ်လောက် ပြောရန် ပူဆာလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“မောင်တိုရယ် ... မင်းနယ်ကွာ မကြီးမငယ် လူကြီးကို ပုံပြောခိုင်းရတယ်လို့ကွာ”

ဟု တားမြစ်သလို ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“မောင်တို ... နားထောင်ချင်ရင် ပြောပြပါမယ်ကွာ”

ဟုဆိုကာ စတင်၍ပြောလေ၏။

“ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကလေးကွာ၊ အလွန်လောဘကြီးတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်မှာ ရောမသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီသစ်ပင်ကြီးဟာ သူ့အိမ်ကြီးနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာရှိပြီး နေရာသီလို ပူပြင်းတဲ့အခါမျိုးမှာ လူကြီးက သူ့သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ ဖျာလေးတစ်ချပ်ခင်းပြီး နေ့လယ်နေ့ခင်း အိပ်လေ့ရှိသတဲ့။

တစ်နေ့မှာ လူကြီးဟာ သူ့သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ ဖျာလေးတစ်ချပ်ခင်းပြီး လေညင်းခံရင်း အိပ်နေသတဲ့။ ရာသီဥတုကလည်း ပူပြင်းလှန်းတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ လူငယ်တစ်ယောက်ဟာ နေပူထဲကနေဖြတ်ပြီး သစ်ပင်ကြီးရှိရာကို ဦးတည်ပြီး လာနေသတဲ့။ သူ့ရည်ရွယ်ချက်က အရိပ်ကောင်းတဲ့ သစ်ပင်ကြီးအောက်ရောက်ရင် ခဏနားမယ်ဆိုပြီး သစ်ပင်ရိပ်ကို ဝင်ခဲ့တာပေါ့။

ဒါပေမယ့် လောဘကြီးတဲ့ လူကြီးက သစ်ပင်အောက်ကို အဝင်မခံဘူးတဲ့။ ဒါ ငါပိုင်တဲ့ သစ်ပင်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသစ်ပင်ရဲ့ အရိပ်အောက်ကို ငါခွင့်ပြုချက် မရရင်မဝင်ရဘူးလို့ ပြောလွှတ်တယ်တဲ့။ လူငယ်ကလည်း

ဒီလောက်ကြီးတဲ့ သစ်ပင်ကြီးဟာ ခင်ဗျားအသက်ထက်တောင်ကြီးတာမို့ ခင်ဗျားစိုက်တာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြန်ပြောတာပေါ့။ ဒီအခါ လူဝကြီးက ငါမစိုက်ပေမယ့် ငါ့ဘိုးဘေးတွေ စိုက် ထားခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအတွက် ငါ ပိုင်တယ်လို့ ပြန်ပြောတယ်။

အဲဒီအခါ လူငယ်က ဒီလောက် လောဘကြီးတဲ့ လူဝကြီးကို ပညာပေး ချင်တာနဲ့ ကဲ ... ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ကျွန်တော်အရှုံးပေးပါတယ်။ ဒီလိုလုပ် ပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ သစ်ပင်အရိပ်ကို ကျွန် တော်ကို ရောင်းပါ။ ကျွန်တော်က ရွှေ ဒဂါးငါးပြားပေးပါ့မယ်လို့ ကမ်းလှမ်း လိုက်သတဲ့။

လူဝကြီးလည်း ရွှေဒဂါး ငါးပြား ဆိုတဲ့ အသံလည်းကြားရော မျက်နှာ က ဝင်းလက်သွားတော့တာပဲတဲ့။ အရိပ် ကလေးရောင်းတာတောင် ရွှေဒဂါးငါး ပြားရမယ်ဆိုတော့ ရောင်းမယ်လို့ ချက်ချင်းပဲ ပြန်ပြောလိုက်သတဲ့။ လူ ငယ်က ရွှေဒဂါးငါးပြားကို လူဝကြီးကို ထုတ်ပေးလိုက်ပြီး ကဲ ... လူဝကြီး ဒီအရိပ်ကို ကျွန်တော် ပိုင်ပြီ။ ခင်ဗျား ဖယ်ပေးတော့လို့ ပြောလိုက်တော့ လူဝကြီးကလည်း သူ့ဖျာလေးကို ယူ ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ သစ်ပင် အောက်က ထွက်သွားတာပေါ့။

လူငယ်လည်း သစ်ပင်နိပ်အောက် မှာ လေညှင်းခံရင်းနဲ့ မှေးခနဲ အိပ်ပျော် သွားတော့တယ်တဲ့။ တစ်ရေးနီးလို့ ထကြည့်လိုက်တော့ နေက အတော် လေးစောင်းနေပြီး သစ်ပင်ရိပ်က လူဝ ကြီးရဲ့အိမ်ဘက်ကို ရောက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်တဲ့။ အဲဒါနဲ့ လူငယ် က အရိပ်ရိရာ လူဝကြီးရဲ့အိမ်ဘက်

ကိုလိုက်သွားပြီး နေလိုက်တယ်။ အရိပ် က တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လူဝကြီးရဲ့ ခြံထဲ ကို ရောက်သွားပြန်တယ်။ လူငယ် ကလည်း ခြံထဲအထိ ဝင်လိုက်သွား တယ်။ အဲဒီအခါ လူဝကြီးက သူ့ခြံထဲ ကို မဝင်ဖို့ တားမြစ်တာပေါ့။

ဒါပေမယ့် သစ်ပင်ရဲ့ အရိပ်ရိရာ မှာ လိုက်နေတာမို့ ခင်ဗျားတားပိုင်ခွင့် မရှိဘူးလို့ လူငယ်က ပြန်ပြောလိုက် တော့ မငြင်းသာဘူး 'ဖြစ်နေတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နေကစောင်းလာပြီး သစ်ပင်ရိပ်က လူဝကြီးရဲ့အိမ်ထဲထိ ဝင်လာတယ်။ လူငယ်ကလည်း လူဝ ကြီးအိမ်ထဲအထိ ဝင်နေလိုက်တယ် တဲ့။ လူဝကြီးက စိတ်ဆိုးပေမယ့် သူ က အရိပ်ရောင်းထားတာ ဆိုတော့ ပြောရခက်နေတာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ အရိပ် ပျောက်ပြီး မိုးချုပ်မှ လူငယ်က ပြန် သွားသတဲ့။

နောက်နေ့လည်း လူငယ်က ရောက်လာပြန်ပြီး အရိပ်ရိရာကို လိုက် နေပြီး ညှမ်းချုပ်မှ ပြန်ပြန်သွားတယ် တဲ့။ ကြာလာတော့ လူဝကြီးက ရှက် လာတယ်တဲ့။ သူ့ကို အရပ်ထဲကလူ တွေကလည်း ပြောလှပြီ။ အရိပ် တောင်ရောင်းစားတဲ့လူလို့ပေါ့။ နောက် ဆုံးတော့ လူဝကြီးက လူငယ်လေး ကို တောင်းပန်စကား ဆိုသတဲ့။ ဒီမှာ ငါ့ညီရယ် မင်းရွှေဒဂါး ငါးပြားကို ငါ ပြန်ပေးပါ့မယ်ကွာ။ အရိပ်ကိုလည်း မရောင်းပါရစေနဲ့တော့လို့ တောင်းပန် သတဲ့။

လူငယ်က ခါးခါးသီးသီး ငြင်း လိုက်တယ်တဲ့။ မဖြစ်နိုင်တာဗျာ၊ ကျွန် တော်က အရိပ်ပဲ ဝယ်တာပါ။ အပင် ကို ဝယ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အပင်က

ခင်ဗျားအပင်ပဲ၊ ခင်ဗျားအပင်ကို ကျွန် တော်မဖျက်ဆီးရင် ပြီးတာပဲ။ မရောင်း ပါဘူးလို့ ပြောပြီး နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လာ နေသတဲ့။

ကြာလာတော့ လူဝကြီးလည်း ရှက်လာပြီး မိသားစုလိုက် အိမ်ကြီး ကနေ ထွက်သွားကြတယ်တဲ့။ လူငယ် လေးလည်း သစ်ပင်ကြီးရော အိမ် ကြီးကို ပိုင်သွားတော့တာပေါ့။ အဲဒီ အချိန်ကစလို့ သစ်ပင်ကြီးရဲ့အောက် မှာ မည်သူမဆို နားခိုနိုင်တယ်လို့ ကြေညာလိုက်တယ်တဲ့။

ဟု ဆိုကာ ပုံပြင်လေးကို အဆုံး သတ်လိုက်လေ၏။ မောင်တိုက -

“လောဘကြီးတဲ့ လူဝကြီးကို ပညာပေးလိုက်တဲ့ ပုံပြင်လေးပဲ။ ကောင်းလိုက်တာ”

ဟု ချီးမွမ်းလေ၏။ ထိုအခါ ကိုပါပက -

“ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲကွာ၊ ငါအိမ်ကပြောချင်တာက မင်းဦးလေး ဟာ မင်းအပေါ်မှာ လူဝကြီးလို အရိပ် ရောင်းစားတဲ့ လူမျိုးမဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိထားဖို့လိုတယ်ကွ။ မင်းကို အေးမြတဲ့အရိပ်ကို ခိုလှုံခွင့်ပေးတယ်။ အဲဒီကျေးဇူးကို မင်းအနေနဲ့ တစ်သက် မမေ့ဖို့လိုတယ် မောင်တို”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်တိုက

“ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ဦးပါပရယ်။ ကျွန်တော်ဘဝက တစ် ကောင်ကြွက်ပါ။ ကျွန်တော်ဘယ်တော့ မှ ဦးလေးရဲ့ကျေးဇူးကို မေ့မပါဘူး”

ဟု မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ပြန်၍ ပြောလေ၏။

မောင်တို ကျွန်ုပ်တို့အနီးမှ ထွက် သွားသောအခါ ကိုပါပက -

“ကိစ္စတော့ရှိပြီ စာရေးဆရာ
ရေ”

ဟု စကားစလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်
က -

“ခင်ဗျားဟာ ဆိုင်းမဆင့် ငုံ
မဆင့်ဗျာ၊ ဘာကိစ္စရှိတုံးဗျ”

ဟု ပြန်၍မေးလိုက်ရာ ကိုပါပက

“ခင်ဗျားကောင်လေး မကြာခင်
မိန်းမယူလိမ့်မယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲ
မမေးပါနဲ့ ကိုယ့်လူရယ်။ ကျုပ်ပြောပြ
ပါ့မယ်။ အရင် ကျုပ်ပြောဖူးတယ်မို့
လား။ သူ့ကောင်မလေးက ဈေး
ကောက်ကောက်တဲ့ ကောင်လေးနဲ့
ဘာလိုလို ဆိုတာလေ။ တကယ်တော့
ကောင်မလေးက ဒီလောက်မဟုတ်ပါ
ဘူး။ သူ့အမေကြီးကြောင့်ပါ။ ကောင်
လေးက ဝင်ငွေလေးကလည်းကောင်း၊
ရုပ်ကလေးကလည်း ရှိပြန်၊ နောက်ပြီး
ရာထူးလေးကလည်း ရှိတယ်ဆိုတော့
သူ့အမေကြီးက သူ့သမီးနဲ့ ပေးစားချင်
တာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကောင်လေး
မှာ အိမ်ထောင်ရှိတာ သူမသိဘူး။
ကောင်လေး မိန်းမသိလို့ လိုက်လာပြီး
ပြဿနာတွေတက်ကြလို့ အခုတော့
ပြီးသွားပါပြီ။ အခုတော့ မောင်တို့ကို
ပြန်ပြီး မျက်နှာချိုသွေးနေပါပြီ။

ကောင်မလေးကတော့ ရှက်လို့
အပြင်တောင်မထွက်ပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျား
လူကလည်း အရှူးအမှူးဆိုတော့ အဘွား
ကြီး သိပ်ပြီး မစည်းရုံးလိုက်ရပါဘူး။
အသေရရ၊ အရှင်ရရ ဆိုတဲ့အထဲက
ပဲဆိုတော့ကာ ဘာပြောကောင်းမလဲ
ကိုယ့်လူတော့ သိပ်မကြာခင် မိန်းမ
လိုက်တောင်းပေးရကိန်း ရှိတယ်
ကိုယ့်လူရေ”

ဟု ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြလေ၏။
ကျွန်ုပ်သည် သိထားသော်

လည်း ဒီလောက်ကြီး မြန်မြန်ဖြစ်လိမ့်
မည်ဟု မျှော်လင့်မထားသောကြောင့်

“ဟုတ်ရဲ့လား ကိုပါပရယ်။
ကိုယ့်လူက သေချာလှချည်လားဗျာ”

ဟု စောဒက တက်လိုက်ရာ
ကိုပါပက -

“ကိုယ့်လူက ပါပပြောတာကို
မယုံကြည်ဘူး ဖြစ်နေတာကိုးဗျ။ ဒီမှာ
ကိုယ့်လူ အခုဆို အဘွားကြီးက
မောင်တို့ကို ဘယ်လောက် စည်းရုံး
ထားသလဲဆိုရင် ခင်ဗျားကောင်
မကြာခင် မိန်းမတောင်းပေးဖို့ ခင်ဗျား
ကို ပြောလိမ့်မယ်ဗျ။ တစ်ခုတော့ ရှိ
တယ်ကိုယ့်လူရေ ... ဒါတွေအကုန်
လုံးကို ခင်ဗျား ဘာမှ မသိပါဘူးလို့
သဘောထားပေတော့ ကိုယ့်လူရေ။
ပါပကတော့ ဘာကိုမှ မသိတာ။ ဘာ
မှလည်း မရှိဘူး။ ဘာမှလည်း မသိ
ဘူးဗျ။”

ဟု ခြေခါခါ လက်ခါခါနှင့် ပြော
လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း -

“ဟုတ်ပါပြီ ကိုပါပရယ်။ ကျုပ်
လည်း ဘာမှမသိဘူးလို့ သဘောထား
ပါ့မယ်ဗျာ။ အခု ကျုပ်ဘာလုပ်ရမှာ
တုံး”

ဟု အကြံဉာဏ်တောင်းလိုက်ရာ

“လွယ်ပါတယ် ကိုယ့်လူရယ်၊
မိန်းမတောင်းခိုင်းရင် လိုက်တောင်း
ပေးလိုက်ရုံပေါ့ဗျာ။ ပြီးရင်ပေးစားလိုက်
ရုံပေါ့။ သူတို့ရှေ့ရေးအတွက်လည်း
ကျုပ်စဉ်းစားထားတာ ရှိပါတယ်ဗျ။
ပထမ စိတ်ကူးထားတဲ့ အစီစဉ်တော့
ဒီကောင်ကိစ္စ သိကတည်းက တစ်မျိုး
ပြောင်းလိုက်ပြီဗျ။”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဘာတွေများ စဉ်းစားထား
သလဲ ကိုယ့်လူရယ်။ ကျုပ်တော့

ခံခိုင်းတွေပူပြီး မစဉ်းစားတတ်အောင်
ပါပ”

ဟု ညည်းလိုက်ရာ -

“လောလောဆယ်တော့ ပါပ
မှာ ဘာမှမရှိသေးဘူး ကိုယ့်လူရေ။
ဒါကြောင့် မပြောပြနိုင်သေးပါဘူးဗျာ။
နောက်တော့ ကိုယ့်လူသိရပါစေမယ်။
တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ကိုယ့်လူအိမ်မှာက
အိပ်ခန်းရယ်လို့ သပ်သပ်မရှိဘူးဆို
တော့ကာ အခု အိပ်ခန်းတစ်ခန်းတော့
ထပ်လုပ်ရလိမ့်မယ်ဗျ။ အဘွားကြီးက
သူ့သမီးကို ခေါ်ထားဖို့ အစီအစဉ် မရှိ
ပါဘူးဗျ။ ခင်ဗျားပဲတာဝန်ယူရမှာပေါ့”

ဟု ပြောပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က

“ကိုပါပရယ် ... ခင်ဗျားလည်း
ဘာမှ မသိလို့သာပါဘဲ သိများသိရင်
ခက်မယ်”

ဟု ရှိသည့်ပြောလိုက်ရာ ကိုပါပ
က -

“အဲဒီဘာမှ မသိတာကိုက သိ
နေတာပဲ စာရေးဆရာရေ”

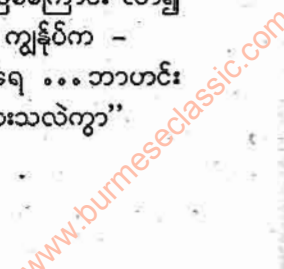
ဟု ပဟေဠိဆန်ဆန်ပြောကာ
ထွက်သွားလေတော့၏။ မောင်တို့က
“ဦးပါပ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်လေ”ဟု
လှမ်းအော်သည်ကိုပင် ဂရုမစိုက်တော့
ဘဲ -

“ထမင်းစားဖို့လောက်နဲ့တော့
ငါပြန်မလာတော့ပါဘူးကွာ။ ငါ့မှာ
ထမင်းထက် အရေးကြီးတာတွေ လုပ်
စရာရှိတယ် ကောင်လေးရေ”

ဟု ဆိုကာ ပြန်သွားလေတော့
၏။

မောင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား
ထမင်းစား၍ ရပြီဖြစ်ကြောင်း လာ၍
သတင်းပို့လေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“မောင်တို့ရေ ... ဘာဟင်း
တွေများ ချက်ထားသလဲကွာ”

ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်တို့က
“ဒီနေ့တော့ ခပ်ဆန်းဆန်း
ဟင်းတစ်ခွက် ချက်ထားတယ် ဦး
လေးရေ။ ရခိုင်ကြက်သား သောက်
ဆမ်းလို့ ခေါ်တယ်ဗျ”

ဟု ရှင်းပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ရသည်ကို ဝါ
သနာပါသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်
အားလျော်စွာ မောင်တို့ပြောသော
ရခိုင်ကြက်သား သောက်ဆမ်းဆို
သော ဟင်းအား လွန်စွာမှ စိတ်ဝင်
စား ပီသည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ရခိုင်
ဟင်းလျာများအား စိတ်ဝင်စားသဖြင့်
လေ့လာဖူး၏။ သို့သော် ချက်သော
အခါ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း
ချက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေများ၏ ချီး
မွမ်းခြင်းကို မခံရသည့်အပြင် ကဲ့ရဲ့ခြင်း
ပင် ခံခဲ့ရသေး၏။ ကျွန်ုပ်သည် တစ်
ယောက်တည်း ထမင်းစားရမှာကို
ပျင်းရိလျက်ရှိပေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်
၏ မိတ်ဆွေများဖြစ်သော ဦးမြဘူး၊
ကိုကြွေးသီးတို့အား ထမင်းအတူ စား
ရန်အတွက် မောင်တို့အား သွားခေါ်
ခိုင်းရလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ ကိုကြွေးသီး
သည် ဦးမြဘူးနှင့်မောင်တို့အား ဆိုက်
ကားနှင့် တင်ကာ ရောက်လာလေ၏။
ကိုကြွေးသီးသည် ကျွန်ုပ်ကို မြင်လျှင်
မြင်ချင်း -

“စာရေးဆရာရေ... လူတွေ
ကတော့ ခက်နေပြီဗျ”

ဟု အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ဖြင့်
ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“လုပ်ပါဦး ကိုကြွေးသီးရယ်၊
ဘာတွေခက်တာများလဲဗျာ”

ဟု မြောက်သလို ပင့်သလိုပြော
လိုက်ရာ ကိုကြွေးသီးက -

“ဘာခက်သလဲလို့ မမေးနဲ့ စာ
ရေးဆရာရေ အကုန်ကို ခက်တာဗျ။
ဘယ်နှယ်ဗျာ ... လူတွေက စည်း
ဝယ်အောက်၊ ကမ်းဝယ်အောက်ကို
တွေ့ဖြစ်နေကြတာဗျ”

ဟု အပြီးအမောက် မတည်စွာ
ပြောလေ၏။

“ဟုတ်ပါပြီ ကိုကြွေးသီးရယ်၊
ဘယ်လို စည်းဝယ်အောက်၊ ကမ်း
ဝယ်အောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာလဲ
ပြောပါဦးဗျ”

ဟု ပင့်ပေးလိုက်ရာ -

“အခု ချေးသည်က ပလက်
ဖောင်းပေါ် ဈေးတက်ရောင်းတယ်ဗျာ။
လူတွေက ကားလမ်းပေါ်ဆင်းပြီး
လမ်းလျှောက်ကြရတယ်။ အခု
ပလက်ဖောင်းတွေပြင်၊ ကားပါကင်
တွေလုပ်လိုက်တော့ ပလက်ဖောင်း
ပေါ်လည်း ဈေးမရောင်းရပြန်တော့
လည်း ကားလမ်းပေါ် ဆင်းရောင်းကြ
ရော။ အဲဒီမှာ ဇာတ်လမ်းက စတော့
တာပဲ။ စည်ပင်ကလည်း ဒီအတိုင်း
ကြည့်နေတယ်။ ဈေးကောက်ရရင်ပြီး
ရောပဲ။ အဲဒီတော့ လူတွေက လမ်း
ပေါ်ဆင်းလျှောက်ရတယ်။ ကားတွေနဲ့
လူတွေကြားထဲမှာ ကျုပ်တို့ ဆိုက်ကား
သမားတွေက ဒုက္ခရောက်ရော။ အဲဒါ
ကောင်းသလား ကိုယ့်လူရာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က
လည်း “မကောင်းဘူးပေါ့ ကိုကြွေးသီး
ရယ်”ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်ရ၏။ ထို
အခါ ကိုကြွေးသီးက -

“မကောင်းရင် ကောင်းအောင်
လုပ်ရမှာ ဘယ်သူ့အလုပ်တုံး”

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း
“ဘယ်သိမတုံး ကိုကြွေးသီးရယ်”ဟု
ပြန်၍ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ ကိုကြွေးသီး

က ဒေါသထွက်သွားပြီးမှ -

“ဒီမှာ စာရေးဆရာ၊ ခင်ဗျား
ရှူးချင်ယောင် ဆောင်မနေနဲ့”

ဟု ဆိုကာ ဟောက်လေ၏။
ကျွန်ုပ် သည်ပွဲကို ဘယ်လိုထိန်းရမည်
ကို စဉ်းစားမရဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ထို
ကြောင့် ဦးမြဘူးအား လှမ်းကြည့်လိုက်
ရာ ဦးမြဘူးက ရေခွေးကြမ်းအား
တဖူးဖူးမှတ်ကာ သောက်နေ၏။
ကျွန်ုပ်ပြောဆိုနေသည်များကို ကြား
မည့်ပုံမရှိပေ။ ကျွန်ုပ်လည်း ကြရာ
မရသဖြင့် တစ်ခါက ဖတ်ဖူးသော ပုံ
ပြင်လေးတစ်ပုဒ်အား သွားသတ်ရမိ
သဖြင့် -

“ဒီလိုရှိပါတယ် ကိုကြွေးသီး
ရယ်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပုံပြင်လေး
တစ်ပုဒ်ရှိတယ်ဗျ”

ဟု စကားစလိုက်ရာ မောင်တို့
သည် ထမင်းဟင်းများ ခူးခပ်နေရာမှ
ကျွန်ုပ်တို့အနီးသို့ စွေခနဲ ရောက်ရှိလာ
ပေ၏။ ထိုအခါ ကိုကြွေးသီးက ပြော
ဟု ဆိုသဖြင့် တိုတိုထုတ်တုတ်ပင်
ပြောပြရလေ၏။

“ဒီလိုဗျ... ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက
အစားကြူးတဲ့ ဘုရင်ကြီးတစ်ပါး ရှိ
သတဲ့။ ဘုရင်ကြီးဟာ မကြာခဏဆို
သလို အစာစားလေ့ရှိတယ်တဲ့။ ပွဲ
တော်တည်ပြီးဆိုရင်လည်း အချို့ပွဲကို
အချိန်အကြာကြီး သုံးဆောင်လေ့ရှိ
တယ်တဲ့။ တစ်နေ့တော့ ဘုရင်ကြီး
အချို့ပွဲသုံးဆောင်နေရင်း မုန့်ချိုတစ်ခု
ကို စားလိုက်တဲ့အခါ မုန့်မှာပါတဲ့ ပျား
ရည်တစ်စက်ဟာ နန်းတော်ကြမ်းပြင်
ပေါ်ကို ကျသွားသတဲ့။ ဘုရင်ကြီး ပွဲ
တော်ဟည်တဲ့ အနားမှာလည်း စား
ကြွင်းစားကျန်တွေကို စားဖို့ချောင်း
မြောင်းနေကြတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေလည်း

ရိုနေတတ်တယ်။

အဲဒီထိရွှာန်တွေက ပျားရည် စက်ကို သတိတောင် မထားမိကြဘူး။ ဒါပေမယ့် နန်းတော်တိုင်မှာ နားနေတဲ့ ယင်ကောင်လေးကတော့ ပျားရည် စက်ကို သတိထားမိသွားပြီး ပျားရည် စက်ဆီကို ဆင်းလာပြီး စားသောက် တာပေါ့။ ဒါကို သတိထားမိသွားတဲ့ အိမ်မြှောင်တစ်ကောင်ကလည်း ယင် ကောင်ကို ဖမ်းစားဖို့ ပြေးဆင်းလာ သတဲ့။ အိမ်မြှောင်ဟာ ယင်ကောင် ကို ဖမ်းဖို့ကြိုးစားနေခိုက်မှာပဲ အနား မှာရှိတဲ့ ကြောင်ကလေးက အိမ်မြှောင် ကို ခုန်အုပ်ပြီး ဖမ်းစားလိုက်သတဲ့။ ကြောင်က အိမ်မြှောင်ကို ဖမ်း စားလိုက်တာကို မြင်လိုက်ရတဲ့ ခွေး တစ်ကောင်ကလည်း မျက်စိနောက် လာပြီး ကြောင်ကို ကိုက်သတ်လိုက် ပြန်သတဲ့။ အဲဒီလိုလည်း ဖြစ်ရော ခွေး ကိုချစ်တဲ့ ကြောင်ကိုချစ်တဲ့ မင်းညီ မင်းသားတွေ စကားများကြသတဲ့။

စကားများရာကနေ တဖြည်း ဖြည်း လက်ပါလာပြီး ထိုးကြကြိတ် ကြ ဖြစ်လာကြရော။ နောက်တော့ တုတ်၊ ဓား လက်နက်တွေပါ ပါလာပြီး ခွေးချစ်တဲ့မင်းသားက ကြောင်ချစ်တဲ့ မင်းသားကို ဓားနှဲခုတ်ဝိုင်းလိုက်တာ တစ်ခါတည်း ပွဲချင်းပြီးသေသွားသတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ ဘုရင်ကြီးလည်း မနေ သာတော့ဘဲ ကြားဝင်ဖျန်ဖြေရတော့ တာပေါ့။ ဒေါသဖြစ်နေတဲ့ နှစ်ဖက်အုပ် စွဲကြားထဲ ရောက်သွားတဲ့ ဘုရင်ကြီး လည်း ဘယ်သူ့လက်ချက်မှန်း မသိ လိုက်ဘဲ နတ်ရွာစံသွားတယ်တဲ့ဗျ။

အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို အိမ်နီး ချင်းနိုင်တစ်ခုက ဘုရင်တစ်ပါးကြား

သွားလေတော့ကာ ချက်ချင်းဆိုသလို စစ်ချီလာပြီး လာတိုက်တော့တာပေါ့။ ရှင်ဘုရင်မရှိတဲ့ တိုင်းပြည်ဖြစ်နေတဲ့ အပြင် အချင်းချင်းကလည်း မညီ မညွတ်ဖြစ်နေကြတော့ တစ်ဖက်နိုင်ငံ ဘုရင်က အလွယ်တကူပဲ သိမ်းပိုက် သွားတာကို ခံလိုက်ရတာပေါ့ဗျား။ ပုံ ပြင်လေးကတော့ ဒါပဲဗျို့။”

ဟု ပြောကာ အဆုံးသတ်လိုက် လေရာ ကိုကြွေးသီးက -

“ခင်ဗျားဟာ ဘာဆိုင်တုံးဗျာ” ဟု ပြောလေ၏။

“ဒီလိုလေဗျာ။ ကျွန်တော်ဆိုလို ချင်တာက ဘာမှမဟုတ်သေးတဲ့ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးတစ်ခုကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့တွေ စိတ်ဝမ်း ကွဲပြီး ခိုက်ရန်ဖြစ်မနေကြဘဲ တပည့် ကျော်မောင်တို့ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေး တဲ့ ရခိုင်ကြက်သား သောက်ဆမ်း ဟင်းလေးနဲ့ တွယ်လိုက်ကြရအောင် လားဗျာ”

ဟု စကားကို အဆုံးသတ်လိုက် ရာ ကိုကြွေးသီးသည် စောစောက စကားများအား မေ့သွားပြီး -

“အေး... ဟုတ်သားဗျ။ ခိုက် ဆာနေတာ အခုမှ သတိရတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ မောင်တို လည်း ထိုင်ရာမှထကာ ထမင်းဟင်း များကို သွားရောက်ပြင်ဆင်နေပေ တော့၏။

ကျွန်ုပ်တပည့်ကျော် မောင်တို သည် ထမင်းပွဲကို ပြင်ဆင်ပြီးသော အခါ စား၍ရပြီဖြစ်ကြောင်း လာ၍ ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း လက် ဆေးကာ ထမင်းဝိုင်းတွင် ထိုင်လိုက် ကြ၏။ မောင်တို၏ ရခိုင်ကြက်သား

သောက်ဆမ်းဟင်းအား စိတ်ဝင်စား သဖြင့် ခပ်၍ ဖြည်းကြည့်လိုက်ရာ “အားပါးပါး ... ထယ်စပ်ပါလားကွ မောင်တိုရ” ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက် ရာ မောင်တိုက -

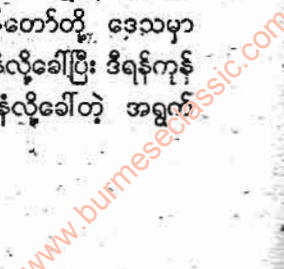
“အဲဒါခက်တာပဲ။ ဦးလေးက စပ်တဲ့အရသာကို အရင်ခံစားပြီး နောက်အရသာတွေကို ဆက်မခံစား တော့ဘဲ အပြစ်ပြောဖို့ ကြိုးစားတော့ တာကိုဗျ။ အမှန်က စပ်ခြင်းရဲနောက် မှာ အချဉ်၊ အနံ့၊ အချိုဆိုတဲ့ အရ သာတွေက ဆက်တိုက်ဆိုသလိုလိုက် လာတာဗျ။ ဆိုလိုဟာကတော့ဗျာ... အရပ်အရှည်ဆုံးလူက လူအုပ်ထဲမှာ အထင်ပေါ်ဆုံးဖြစ်နေတတ်သလိုပေါ့။ အရသာမှာလည်း အထင်ရှားဆုံး အရ သာက လျှာပေါ်မှာ အရင်ခံစားရတာ ပေါ့။ ဒါပေမယ့် နောက်အရသာ တွေကိုလည်း တဖြည်းဖြည်းခံစား ကြည့်ရင် ပေါ်လာမှာပါ။ လှုပ်စမ်းပါ”

ဟု ဆရာကြီးလေသံနှင့် ပြော လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း -

“ဟုတ်ပါပြီ ဆရာရယ်။ ကျွန် တော်များသွားပါတယ်။ နောက်ဆို ဆရာပြောသလို အရသာကို တစ်ခု ချင်း ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါမယ်”

ဟု ရွဲ့ကာပြောလိုက်ရာ မောင် တိုက အလိုက်ကနိုးဆိုးမသိဘဲ -

“စစ်တာတစ်ခုတည်းတင် မက ပါဘူး ဦးလေးရယ်။ အချစ်လေးလည်း ကဲထားပါသေးတယ်။ ဘူးသီးက လည်း နူးအိနေစော့ အချိုရည်တွေ ထွက်ပြီး ဟင်းက ချိုနေတာပေါ့။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဒေသမှာ တော့ ကုလားနံနံလို့ခေါ်ပြီး ဒီရန်ကုန် မှာတော့ ရှမ်းနံနံလို့ခေါ်တဲ့ အရွက်

ကလေးကိုအုပ်လိုက်တော့ ဟင်းရဲ့ အရသာက ဘာပြောကောင်းမလဲ ဦးလေးရာ”

ဟု ကြားလုံးထုတ်နေပြန်၏။ တကယ်ဟင်း၏ အရသာမှာလည်း သူပြောသကဲ့သို့ ချဉ်ချဉ်၊ စပ်စပ်၊ ချိုချိုလေးမို့ စားကောင်းလှသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသား ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင်ပင်စားသောက်ကြပေတော့၏။

မောင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်မှာ ခြောက်နှစ်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်၏။ သူ့ရောက်စဉ်က အသက် ၁၂ နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်ရာ ယခုအခါ မောင်တို့သည် အသက် ၁၈ နှစ်တင်းတင်း ပြည့်ပြီဖြစ်၏။ ယခု သူက အိမ်ထောင်ပြုချင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလေရာ သူ၏ ငယ်ဆရာဖြစ်သော ရွာမှ ဆရာတော်အား လှမ်း၍ အကြောင်းကြားအသိပေးရာ ဆရာတော်က လူမှုရေးကိစ္စများတွင် သူဝင်မပါလိုကြောင်း၊ မောင်တို့နှင့်ပတ်သတ်၍ အစစအရာရာ ကျွန်ုပ်ကသာလျှင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရန် ပြန်လည်မိန့်ကြားလာရာ အစစအရာရာ ကျွန်ုပ်တို့သာ တာဝန်ရှိသည်ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်၍နေပေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လူပျိုကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပေရာ မိန်းမတောင်းရမ်းမည့်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန်မှာ ရှက်ရွံ့သလို ဖြစ်နေ၏။ နောက်မင်္ဂလာဆောင်ရမည့် ကိစ္စများတွင်လည်း ဘာမှ သိနားလည်ခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ်လျက်ရှိရာ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီးကိုပါပကသာလျှင် အစစ ဦးဆောင်စီ

စဉ်ပေးသဖြင့်သာလျှင် အဆင်ပြေချောမောခြင်းသို့ ရောက်ရပေ၏။

မောင်တို့၏ မင်္ဂလာဆောင်သည် စည်ကားလှ၏။ မောင်တို့သည် ဈေးထဲတွင် ကျွန်ုပ်ထက်ပင် အသိအကျွမ်းများလှသူဖြစ်သည်တစ်ကြောင်း သူနှင့်ယူသော မြသဲညှာဆိုသော မိန်းကလေးသည်လည်း ဈေးသည်ပင် ဖြစ်သဖြင့် အပေါင်းအသင်းများကြသူများဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင်တွင် အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကျွေး၏။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို ကိုကြောသီး၏ မိန်းမမပိုက်တင်က တာဝန်ယူ ချက်ပြုတ်၏။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ချက်ရာတွင်လည်း လူတိုင်းစားနိုင်အောင် အုန်းနို့အစစ်မထည့်ဘဲ အုန်းနို့အနံ့သာလျှင် ထည့်ကာ နို့စိမ်းနှင့်ချက်သဖြင့် အရသာတစ်မျိုးကောင်းလှပြီး အန္တရာယ်လည်းကင်းသဖြင့် အားရပါးရ စားကြ၏။ လက်ဖွဲ့များလည်း အတော်ကလေးရ၏။ ပစ္စည်းများအပြင် ငွေသားများလည်းပါ၏။ ကျွန်ုပ်နေထိုင်သော ရပ်ကွက်သည် သာမန်လူတန်းစားများ နေထိုင်သော ရပ်ကွက်ဖြစ်သဖြင့် အရေးအကြောင်းဆိုလျှင် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းရှိ၏။

မောင်တို့သည် အလွန်ပျော်ရွှင်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မှာကား ရှေ့ရေးအတွက် ရင်လေးနေမိ၏။ အထူးသဖြင့် စားဝတ်နေရေးကိစ္စ ဖြစ်၏။ အရင်က နှစ်ယောက်စာသာ ပူရသော်လည်း ယခုအခါ သုံးယောက်စာပူရ၏။ နောင်တွင် တိုးလာဖွယ်သာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ညညဆိုလျှင် အိပ်မရဘဲ ရှိနေသလောက် မောင်တို့တို့ကမူ ကြင်စဉ်းမို့ အပျော်ကြီး ပျော်လျက်ရှိ

ကြ၏။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်မူ မောင်တို့အား မင်းအိမ်ထောင်ကျပြီဆိုတော့ အခုဘာလုပ်မှာလဲဟု မေးရန်အကြောင်း မရှိ။ ကျွန်ုပ်ကသာလျှင် အဆင်ပြေမည်ကို စိမ်းစေးရမည်ဟု ခံယူထား၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေကြီး ကိုပါပကို မျှော်နေမိ၏။ ကိုပါပသည်လည်း မောင်တို့၏ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးကတည်းက ပျောက်ချက်သားကောင်းလှ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်တွင် အကြင်လင်မယားတစ်စုံ ရှိနေသဖြင့် အနေရအထိုင်ရ ကျပ်လျက်ရှိ၏။ စိတ်ထဲတွင် မလွတ်လပ်သလိုခံစားနေရ၏။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိနေခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ လွတ်လပ်မှုအား အဓိက အဟန့်အတားကြီး တစ်ခုပမာ ဖြစ်နေ၏။

ကလေးမလေးကား ကျွန်ုပ်ကို လေးစားသမှု ရှိရှာပါ၏။ မောင်တို့ကဲ့သို့ပင် ရိုရိုကျိုးကျိုးရှိ၏။ အမှန်ကိုဝန်ခံရလျှင် ကျွန်ုပ်သည် အမျိုးသမီးများနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေလာခဲ့သည်မှာ နှစ်အတန်ကြာပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ဘဝထဲသို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရောက်လာခြင်းသည် ကျွန်ုပ်အတွက် ပျော်ရွှင်စရာ မဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်သည် မောင်တို့အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သဖြင့် ပျော်ရွှင်မှုမရှိသည့်အပြင် စိတ်ညစ်ညူးလျက်ရှိ၏။ အိပ်ချိန် စားချိန်မှလွဲ၍ ကျန်အချိန် တော်တော်များများကို အိမ်ခေါင်းရင်း ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်ရှိ ကွပ်ပျစ်လေးတွင်သာ စာဖတ်ခြင်း၊ စာရေးခြင်း၊ ဝါးကုလားထိုင်လေးဖြင့် အပန်းဖြေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ကာနေ၏။

ကျွန်ုပ်၏အရိပ်အခြည်ကို အကဲ
ခတ်နေသော မောင်တို့က -

“ဦးလေး ခုရက်ပိုင်း အိမ်ပေါ်မှာ
သိပ်မနေတော့သလိုပဲ”

ဟု မေးလာရာ ကျွန်ုပ်က -

“မင်းတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
နေစေချင်လို့ပါကွာ။ ဘာမှ မဟုတ်ပါ
ဘူး”

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ရ၏။ အခုလို
အချိန်မျိုးတွင် ကျွန်ုပ်အနား၌ ကိုပါပ
မို့စေချင်သည်မှာ ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒ
အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏
ရှေ့ရေးအား ကိုပါပနှင့် တိုင်ပင်ဆွေး
နွေးလို၏။ ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့ရေးဆိုသည်
ထက် ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်တို့တို့ ရှေ့ရေး
ဟုဆိုလျှင် ပိုမှန်မည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
သည် အေးအေးလူလူ နေချင်သည်မှ
လွဲ၍ အခုကဲ့သို့ စိတ်ထဲတွင် မွန်းကျပ်
ကာ နေရထိုင်ရသည်မှာ အခက်အခဲ
နှင့် ရင်ဆိုင်နေရ ချိန်မျိုးတွင် အစွမ်း
အစရှိသူတစ်ယောက် မဟုတ်သည်ကို
ကိုယ့်ကိုကိုယ် သိနေ၏။

သံမြညာသည် မနက်ပိုင်းတွင်
သူ့အမေဖြစ်သူအား ဈေးဝိုင်းရောင်း
ပေး၏။ ဈေးသိမ်းမှ အိမ်သို့ပြန်လာ၏။
သူ့အတွက် မုန့်ဖိုးပဲဖိုးကို သူ့အမေက
ပေး၏။ ကျွန်ုပ်ကမူ မောင်တို့အတွက်
ဘာမျှသီးခြားပေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်
ရာ မောင်တို့သည် အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်
လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် သုံးစရာ၊ စွဲစရာများ
မို့ကောင်းရှိလာမည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်ထံသို့ တောင်းလာခဲ့ပါမူ ကျွန်ုပ်
အနေဖြင့် ပေးစရာ ပိုက်ဆံရှိမည်
တော်ပေ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်သည်ပင်
ထွင် ဝင်ငွေအနေဖြင့် သီးသီးသန့်သန့်
ဆိုဘဲ ဘဏ်တိုးကလေး၊ စာမူခက

လေးနှင့် ပင်စင်လစာလေးကို မျှတစွာ
သုံးစွဲ၍ နေထိုင်သည်ကို မောင်တို့
အသိဆုံး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်
သည် မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက်
ဘာလုပ်ရင် ကောင်းလေမည်လဲဟု
တွေးတောလျက် ရှိသော်လည်း ဘာ
အကြံမှ ထွက်မလာဘဲ ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့်
ဝါးကုလားထိုင်ကလေးတွင် အိပ်ပျော်
သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ် မည်မျှကြာကြာ
အိပ်ပျော်သွားသည် မသိပေ။ ကျွန်ုပ်
လန်နီးချိန်တွင် ကျွန်ုပ်အား ပြုံး၍စိုက်
ကြည့်နေသော ကိုပါပကို တွေ့လိုက်
သည်ဖြစ်ရာ မိဘခရီးသွားရာမှ ပြန်
လာသည်ကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရ
သော ကလေးငယ်တစ်ယောက်ပမာ
ဝမ်းအသာကြီး သာသွားမိပေ၏။
ကိုပါပကိုလည်း ကျွန်ုပ်အား ပစ်ထား
ရကောင်းလားဟု အပြစ်တင်ရန် ဟန်
ပြင်လိုက်၏။ ကိုပါပက ကျွန်ုပ်အား
လက်ကာပြကာ -

“နေပါဦးကိုယ့်လူရာ၊ ကိုယ့်
လူက ကျုပ်ကိုမြင်တာနဲ့ အပြစ်တင်ဖို့
လုပ်တော့တာကိုးဗျ”

“အပြစ်တင်ရုံ ဘယ်ကမလဲ
ကိုယ့်လူရယ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင်လေ စိစိညက်
ညက်ကြောအောင်ကို ထုထောင်းပစ်
ချင်တာဗျ”

ဟု ရန်တွေ့လိုက်လေ၏။ ကိုပါပ
က တဟားဟားရယ်မောရင်း -

“ခင်ဗျားကျုပ်ကို မျှော်နေမယ်
ဆိုတာ သိပါတယ်၊ စာရေးဆရာရယ်။
ဘာကြောင့် မျှော်နေတယ်ဆိုတာကို
လည်း သိပါတယ်ဗျ။ ကျုပ်မလာဖြစ်
တာကလည်း အဲဒီကိစ္စကြောင့်ပါပဲဗျ။
ဒီမှာဗျ ကိုယ့်လူရဲ့”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်၏ မိသားစု
စားဝတ်နေရေးအဆင်ပြေစေရန် အလို့
ငှာ သူစဉ်းစားထားသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်
အား စိကာပတ်ကုံး ပြောပြလေ၏။
ကျွန်ုပ်သည်လည်း သူပြောဆုမျှကို
မျက်စိမမှိတ်တမ်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်
ဖြင့် နားထောင်နေရလေ၏။ ပြော
၍ပြီးသွားသောအခါ ကျွန်ုပ်က -

“ခင်ဗျားစိတ်ကူးကတော့ ...

ကောင်းပါတယ် ကိုပါပရယ်။ အဆင်
သာပြေလို့ကတော့ အလွန်ကောင်း
တာပဲ။ သို့သော် မအောင်မြင်ခဲ့ရင်
ရောဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ဇောဒကတက်
လိုက်ရာ ကိုပါပက -

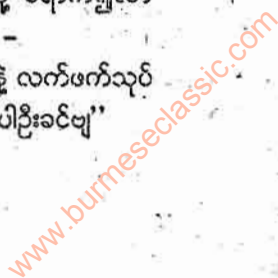
“ကျုပ် အမျိုးမျိုးတွေးကြည့်ပြီး

ပြီဗျ။ ဒီအလုပ် လောက် ကောင်းတဲ့
အလုပ် ဘာမှစဉ်းစားလို့ကို မရဘူး။
မလုပ်ရသေးဘဲနဲ့ ဖြစ်ပါ့မလားဆိုတာ
ကတော့ ခင်ဗျားက စစ်မတိုက်ခင်က
လက်နက်ချသလို ဖြစ်နေပါပေါ့လား
ကိုယ့်လူရာ”

ဟု ကျွန်ုပ်အား အပြစ်တင်လေ
၏။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကျွန်ုပ်သည်
ကိုပါပ ရောက်လာမှပင် စိတ်ထဲတွင်
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ်သွားပေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် စကား
ပြောနေကြစဉ် မောင်တို့သည် ရေခွေး
အိုးကိုကိုင်၍လည်းကောင်း၊ သူ့ဇနီး
ချောလေး သံမြညာသည် အကြမ်း
ပန်းကန်၊ အမြည်းစသည်တို့ ထည့်
ထားသော ဗန်းကို မ၍လည်းကောင်း
ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးရှိရာသို့ ရောက်၍လာ
ပေ၏။ မောင်တို့က -

“ရေခွေးကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်သုပ်
လေး သုံးဆောင်ကြပါဦးခင်ဗျ”

ဟု ညဉ့်ဝတ်စကားပြောပြီး ကိုပါပ အား -

“ဦးပါပကြီးက ပုံပြောကောင်း အယ်လို့ ကျွန်တော်က သူ့ကိုပြော ထားလို့ အဲဒါ ပုံပြင်လေး တစ်ပုဒ် လောက် ပြောပြပါ”

ဟု ပူဆာလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က -

“မောင်တိုရယ် မင်းနယ်ကွာ .. မိန်းမတောင် ရနေမှညွှာ ဘယ်နယ် ကလေးမဟုတ်၊ သူငယ်မဟုတ် ပုံပြင် နားဆောင်ချင်ရတယ်လို့”

ဟု မာန်ပြောလေး ပြောလိုက် ရာ မောင်တိုသည် မျက်နှာလေး အောက်သို့ ငုံ့သွားရှာ၏။ ကိုပါပက

“ဒီလိုရှိတယ်ကွာ။ မောင်တိုရ။ ငါအခုမင်းကို ပုံပြင်လေးတွေ ပြော ပြနိုင်တယ်ဆိုတာကလည်း တို့မိဘ အိုးဘွားတွေက ပြောခဲ့တာတွေ၊ ရှေး စာရေးဆရာကြီးတွေ ရေးခဲ့တာတွေကို ဖတ်မှတ်ပြီး ပြန်ပြောရတာကွ။ မင်း လည်း ဝတ်ချိန် တို့အရွယ်ရောက်ရင် ကိုယ့်ရဲ့သား၊ မြေးတွေကို လက်ဆင့် ကမ်းပြောပြဖို့အတွက် ပုံပြင် နား ထောင်ဖို့ လိုတယ်ကွ။ ဒီတော့ မင်း အနေနဲ့ ငါပြောပြတဲ့ ပုံပြင်လေးတွေကို သေသေချာချာနားထောင်ဖို့လိုတယ်”

ဟု အစချီကာ အောက်ပါ ပုံပြင် လေးကို ပြောပြလေ၏။

“ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ကုန်သည် ကြီးတစ်ယောက်ဟာ ကြက်တူရွေး လေးတစ်ကောင်ကို မွေးထားတယ် တဲ့။ ကုန်သည်ကြီးဟာ သူ့ကြက်တူ ရွေးလေးကို သိပ်ချစ်တာကြောင့် လှပ သေသပ်တဲ့ လှောင်အိမ်လေးနဲ့အတူ အိမ်ခွဲပြတင်းပေါက်ဘေးနားမှာ ချိတ်

ထားတယ်တဲ့။ ကြက်တူရွေးလေးဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ့အဖော်တွေက ကုန်သည်ကြီးရဲ့ ပန်းခြံထဲကို လာပြီး ပျော်ပါး ဆော့ကစားနေကြတာ။ သစ် သီးတွေ စူးဆွတ်စားသောက်နေကြ တာ။ ညနေကျရင် သူတို့ရဲ့ အိပ်တန်း ကို ပျော်ပျော်ပါးပါး ပြန်သွားကြတာ ကို ကြည့်ပြီးနေရသတဲ့။ သူလည်း သူ့များတွေလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်တတ်စိတ် ဖြစ်လာတာပေါ့။ အဲဒီ လိုဖြစ်လာတဲ့အခါ လှောင်အိမ်ထဲမှာ ဂနာမငြိမ်ဘဲ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ် တွတ်နဲ့ အော်မြည်နေပါသတဲ့။ ဒါကိုပဲ ပိုင်ရှင်ကုန်သည်ကြီးက သူ့ကြက်တူ ရွေးလေးဟာ လှောင်အိမ်ထဲမှာ ပျော် ရွှင်နေတယ်လို့ အထင်ရောက်နေတာ ပေါ့။

တစ်နေ့မှာ ကုန်သည်ကြီးဟာ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ ခရီးထွက်ဖို့ အကြောင်းပေါ်လာတယ်တဲ့။ သူ့ မိသားစုဝင်တွေကိုခေါ်ပြီး ငါအခု ခရီးတစ်ခုသွားရမယ်။ မင်းတို့လိုချင်တဲ့ လက်ဆောင်ရှိရင် မှာကြလို့ ပြော တော့ အားလုံးက သူတို့လိုချင်တာကို မှာကြတာပေါ့။ ကြက်တူရွေးလေးကို လည်း မင်းလည်းလိုချင်တာရှိရင် မှာ နိုင်တယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကြက်တူရွေးလေးက သခင်ကြီးခင်ဗျာ ... သခင်က ကျွန်ုပ်အား ကောင်းမွန် စွာထားတဲ့အတွက် အလွန်မှ အဆင် ပြေပါတယ်။ ဘာမှလည်း မလိုအပ် ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဖြစ်နိုင်ရင် တစ် ခုလောက်တော့ မှာချင်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်တဲ့။ ကုန်သည်ကြီးက လည်း သူ့ကြက်တူရွေးလေး ပြောမယ့် စကားကို နားစွင့်ရင်း ပြုံးနေသတဲ့။

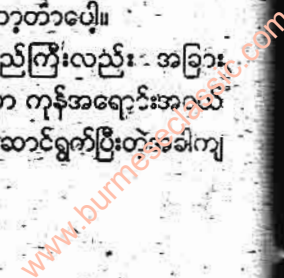
ကြက်တူရွေးလေးက ..

သခင်ကြီးသွားမယ့် လမ်းဘေး က မြက်ခင်းပြင်ကြီးပေါ်မှာ သစ်ပင် ကြီးတစ်ပင် တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှာ ကြက်တူရွေး အပေါင်းတာ အသိုက်ပြုလုပ်ပြီး နေ ကြပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး အဲဒီသစ် ပင်ပေါ်မှာနေကြတဲ့ ကြက်တူရွေးတွေ ကို ပြောပေးပါ။ လှောင်အိမ်ထဲမှာ မွေး ထားခံရတဲ့ ကျွန်ုပ်ကြက်တူရွေးလေး က အသင်တို့ မြက်ခင်းတွေပေါ်။ သစ် စောာတွေထဲ။ သစ်သီးခြုံတွေပေါ်မှာ လွတ်လပ်စွာပျံသန်းနေတဲ့ အဖော်တွေ ကို အမှာပါးလိုက်ပါတယ်။ အသင် တို့ရဲ့ အသည်းနှလုံးဟာ သံလို မာ ကျောအေးစက်နေတယ်။ မင်းတို့ဟာ ငါ့ဘေးကပျံသန်းသွားကြပေမယ့် ဘာ မှမဖြစ်သလိုဘဲ ပန်းခြံထဲက သစ်သီး တွေကို စားသောက်နေကြတယ်။ ငါ့ ကို အမှတ်တမဲ့မြင်လိုက်ရင်လည်း တာမှ အရေးမထားသလိုဘဲ ပျံသွား ကြတယ်။ မင်းတို့မှာ စာနာစိတ်တွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ။

အဲဒီစကားလေးပဲ သူတို့ကို ပြောပြပေးပါ။ နောက်ပြီး သူတို့ပြန် ပြောတဲ့ စကားလေးတွေကိုလည်း ကျွန်ုပ်ကို ပြန်ပြောပြပေးပါလို့ တောင်း ဆိုလိုက်သတဲ့။

ကုန်သည်ကြီးကလည်း အလွယ် တကူပဲ ငါပြောပေးပါ့မယ်ကွာ။ သူတို့ ပြန်ပြောတာကိုလည်း မင်းကို ပြန် ပြောပြပါမယ်လို့ ကတိပေးပြီး ခရီး ထွက်သွားတော့တာပေါ့။

ကုန်သည်ကြီးလည်း အခြား တစ်ပါးအရပ်မှာ ကုန်အရောင်းအဝယ် အလုပ်တွေ ဆောင်ရွက်ပြီးတဲ့အခါကျ

တော့ သူ့ကြက်တူရွေးလေး ပြော
လိုက်တဲ့စကားကို သတိရပြီး သူပြော
လိုက်တဲ့နေရာ ရောက်အောင်သွား
တော့တာပေါ့။ ပြီးတော့ သစ်ပင်ကြီး
ပေါ်မှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ကြက်တူရွေး
တွေကို သူ့ကြက်တူရွေးလေး မှာ
လိုက်တဲ့စကားတွေကို တစ်ခွန်းမကျန်
ပြောပြလိုက်တယ်ဆိုရင် သစ်ပင်ပေါ်
မှာရှိတဲ့ ကြက်တူရွေးအားလုံးဟာ သစ်
ပင်ပေါ်ကပြုတ်ကျပြီး သေဆုံးကုန်ကြ
သတဲ့။

ကုန်သည်ကြီးလည်း စိတ်
မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ပြီး ပြန်လာခဲ့
တာပေါ့။ သူ့ကြက်တူရွေးလေးကို
လည်း သူ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို
ပြန်ပြောပြဖို့ ဝန်လေးနေတယ်တဲ့။ အဲ
ဒါကြောင့် သူ့အိမ်သာတွေကို လက်
ဆောင်တွေ အကုန်ပေးပြီးတဲ့အထိ
ကြက်တူရွေးလေးကို ဘာမှ မပြောဘဲ
နေလိုက်တယ်တဲ့။ ကြက်တူရွေးလေး
ဟာ မစောင့်နိုင်တော့တဲ့ အဆုံး ကုန်
သည်ကြီးကို မေးလိုက်တယ်။ သခင်
ကျွန်ုပ်မှာလိုက်တာကို မေ့နေပြီလား။
ဒါမှမဟုတ် သူတို့ပြန်ပြောလိုက်တာကို
ကျွန်ုပ်ကို ပြန်မပြောချင်တာလားလို့
မေးလိုက်သတဲ့။ အဲဒီအခါ ကုန်သည်
ကြီးက စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ ငါမင်း မှာ
လိုက်တဲ့ စကားတွေကို သစ်ပင်ကြီး
ပေါ်မှာရှိတဲ့ ကြက်တူရွေးတွေကို ပြော
ပြပါဟယ်ကွာ။ ဒါပေမယ့် ငါပြောတဲ့
စကားမဆုံးခင်မှာဘဲ သူတို့အားလုံး
သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျသေဆုံးကုန်
ကြတယ်ကွယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်
ဆိုရင်ပဲ ကြက်တူရွေးလေးဟာ ဒယီး
ဒယိုင်ဖြစ်သွားပြီး ကျေးဇူးပါဗျာလို့
တစ်ခွန်းသာပြောနိုင်ပြီး သေဆုံးသွား
ခဲ့တယ်။

ကုန်သည်ကြီးဟာ သူ့ကြက်တူ
ရွေးလေး သေသွားတဲ့အတွက် လွန်စွာ
မှ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲသွားတယ်တဲ့။
သူဟာ သူ့မိတ်ဆွေတွေရဲ့ အဖြစ်ကို
သိရပြီး အသည်းကွဲ သေရှာတယ်လို့
အထင်ရောက်သွားပြီး ကြက်တူရွေး
အသေကောင်လေးကို ယူပြီး ပန်းခြံထဲ
က လှပတဲ့သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်
မှာ ချထားလိုက်တယ်။ သူ့ရည်ရွယ်
ချက်က ကြက်တူရွေးလေးကို ရက်
အနည်းငယ်ကြာရင် မြေမြှုပ်အင်္ဂြိုဟ်
မယ်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် သူမှ အိမ်ထဲ
မရောက်သေးဘူး။ အတောင်ပံခတ်သံ
ကြားလို့ မြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
သူ့ကြက်တူရွေးလေးဟာ ထပျံသွား
တာကို တွေ့လိုက်ရတယ်တဲ့။ ကုန်
သည်ကြီးလည်း အဲဒီအခါကျတော့မှ
သဘောပေါက်သွားတော့တယ်ကွ
မောင်တို့ရ”

ဟုဆိုကာ သူပုံပြင်လေး အား
အဆုံးသတ်လိုက်လေတော့၏။

မောင်တို့နှင့် သဲမြညွှာတို့ ဇနီး
မောင်နှံသည် အတန်ကြာ နှုတ်ဆိတ်
နေကြ၏။ ကိုပါပ ဘာကိုရည်ရွယ်၍
ဤပုံပြင်လေးကို ပြောသွားကြောင်း
ချက်ချင်းသိချင်မှသိမည်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်
မှာကား ကိုပါပကို ချီးကျူးမိပေ၏။
“ခင်ဗျားဗျာ တတ်လည်းတတ်နိုင်
ပါပေ”ဟု ထောမနာပြုလိုက်ရပေ၏။
မောင်တို့တို့ ဇနီးမောင်နှံ ကျွန်ုပ်တို့
အနီးမှ ထွက်သွားသောအခါ ကိုပါပ
က -

“သိပ်အချိန်ဆွဲလို့ မရတူးကိုယ့်
လူ။ မြန်မြန် အကောင်အထည်ဖော်မှ
ဖြစ်မယ်ဗျ”

ဟု ဆိုင်းမဆင့် ဝံ့မဆင့် ပြော
လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က -

“ကျွန်တော် မသိတော့ဘူးဗျာ။
ခင်ဗျားကောင်းသလိုသာလုပ်ပါတော့”

ဟု ပြောလိုက်မိပေတော့၏။
ကိုပါပက -

“ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့် ကျုပ်ပြန်ဦး
မယ်ဗျာ။ ကျုပ်စီစဉ်စရာလေးတွေ ရှိ
နေသေးတယ်။ အမြန်ဆုံး ပြန်လာ
မယ်”

ဟုပြော၍ ကျွန်ုပ်အား နှုတ်
ဆက်ကာ ပြန်သွားလေ၏။ ကိုပါပ
ပြန်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌
အတွေးတစ်ခု ဝင်လာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏
အစီအစဉ်အား မောင်တို့သိဖို့ လိုအပ်
သည်ဟု တွေးမိသောကြောင့် ဖြစ်၏။
ဤကိစ္စတွင် မောင်တို့သည် အဓိက
အခန်းကဏ္ဍမှာ ပါဝင်ရမည့်သူတစ်
ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် မောင်တို့တို့နီးမောင်
နှံအား ကျွန်ုပ်ထံသို့ ခေါ်ယူကာ ကျွန်ုပ်
နှင့် ကိုပါပ စီစဉ်ထားသော အစီအစဉ်
အား မောင်တို့ကို ပြောပြလိုက်၏။

“ငါကတော့ စိုးရိမ်မိတယ်ကွ
မောင်တို့ရ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့
တို့ဟာတို့ ကိုယ့်အိမ်မှာ ဘယ်လိုပဲ
ချက်ချက်၊ ဘယ်လိုပဲစားစား ပြဿ
နာမရှိဘူး။ အခုဟာက အများသူငါ
ကိုရောင်းမယ့်ကိစ္စဖြစ်နေတော့ အဆင်
မပြေရင် ဒုက္ခပဲ”

ဟု ညည်းပြောလေး ပြောလိုက်
ရာ မောင်တို့က -

“ဒါတော့ မယူဦးလေးရေ ကျွန်
တော့ကိုယ် ကျွန်တော် ယုံကြည်မှု
ရှိပါတယ်ဗျ။ ကျွန်တော် လုပ်နိုင်ပါ
တယ်။ မပူပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ သင်
မယားလည်း အဲဒီလိုပဲ တစ်နိုင်တစ်
ပိုင်လေး ဈေးထဲမှာရောင်းမလားလို့
စဉ်းစားနေတာပါ”

ဟု ပြောပြလေ၏။

“ဪ... မင်းတို့ကလည်း ဒီလိုပဲ စဉ်းစားထားကြတာကိုကွ။ အေးလေ... ငါကသာ စိတ်ပူနေတာပါ။ ကိုပါပက အခုလောက်ဆို ဆိုင်ဆောက်ဖို့တောင် စီစဉ်နေလောက်ပြီ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်တို့တို့ လင်မယား၏မျက်နှာမှာ ဝင်းထိန်၍ သွားပေတော့၏။

နောက်တစ်နေ့ မနက်ခင်းတွင် ကိုပါပသည် သစ်အဟောင်းများ၊ ဝါးလုံးများအား ကားတစ်စီးနှင့် တင်ကာ ရောက်ရှိလာပေ၏။ ကိုကြွေးသီးသည် ကားပေါ်တင် ပါလာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်က “ခင်ဗျားဗျာ လုပ်လိုက်မှဖြင့် မြန်းစားကြီး”ဟု အပြစ်တင်လိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဘယ်ကလာ မြန်းစားကြီးရမလဲဗျာ။ ဝါပဆိုတဲ့ကောင်က အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်မယ်ဆိုရင် သေသေချာချာစီစဉ်ပြီးမှ လုပ်တဲ့ကောင်ဗျ”

ဟု ကြားလုံးထုတ်လိုက်၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က “ဒါနဲ့ ခင်ဗျားပြောတော့ ဘာမှမရှိဘဲ ပါပဆိုဗျ”ဟု ပြန်၍ ကလိလိုက်ပြန်ရာ ကိုပါပက “အဲဒီဘာမှမရှိတာကိုက အရာရာ ပြီးပြည့်စုံနေတာပဲဗျ ကိုယ့်လူရ”ဟု အဓိပ္ပာယ်နားလည်ရခက်သော စကားဖြင့် ပြန်လည်ချေလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းကာ -

“ဒါထက် ကိုကြွေးသီးကရော ဘယ်လိုက ဘယ်လိုပါလာတာတုံး”

ဟု မေးလိုက်သောအခါ ကိုပါပက -

“ဘယ်ကပါလာရမတုံးဗျ။ သူ့ကို အခုပဲ ဆိုက်ကားဂိတ်က ဝင်ခေါ်

ခွဲရတာပေါ့။ ကဲ... တို့အခု ကားပေါ်က သစ်တွေ၊ ဝါးတွေပိုင်းချကြဖို့”

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း မနေသာတော့ဘဲ ပိုင်းချရပေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကားပေါ်မှ သစ်များ၊ ဝါးများအား ပိုင်းချရင်း ဒီလူနယ် ဒီသစ်တွေ၊ ဝါးတွေကို ဘယ်ကများ မချလာပါလိမ့်နော်။ လုပ်မယ်ဆို တကယ်လုပ်တဲ့လူပဲဟု အလုပ်လုပ်ရင်း တစ်ယောက်တည်း တွေးနေမိပေ၏။

“စာရေးဆရာက အတော်အတွေးခေါင်သကိုးဗျ။ ဒီသစ်တွေ၊ ဝါးတွေကို ဘယ်က မချရလာရမလဲဗျ။ ကျုပ်ညီဘုန်းကြီးကျောင်းက မချလာတာပေါ့။ ဘယ်က ကားရသလဲလို့ မေးချင်ပြန်ပြီလား။ ကျုပ်ညီဘုန်းကြီးရဲ့ ဒကာကားလေဗျာ။ ကားပေါ်မှာ သစ်တွေ၊ ဝါးတွေတင် မကဘူးဗျ။ ခြင်္သေ့လုပ်တုန်းက အလှူခံတော့ ဆိုင်းဘုတ်ထောင်တဲ့ ဗီဒီယိုစင်ကြီး နှစ်စပါ ပါသေးဗျ။ လောလောဆယ်တော့ အမိုးအတွက်တော့ မပူရတော့ဘူးဗျ။ မိုးတွင်းရောက်မှ တစ်မျိုးစဉ်းစားကြတာပေါ့”

ကိုပါပသည် သေတ္တာငယ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်အားပြရင်း -

“ဒါကိုတော့ အင်္ဂလိပ်လို Tool Box လို့ ခေါ်သဗျ။ ဘာလုပ်ဖို့လည်း မမေးနဲ့။ မနက်ဖြန် ထမင်းဆိုင်ဆောက်ဖို့။ အထဲမှာ ဘာတွေပါသလဲ မမေးနဲ့။ လက်သမားပစ္စည်းအစုံ ပါသဗျ။ ကဲ... ကိုယ့်လူ ဘာသိချင်သေးသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်အား မေးလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က -

“ဘာမှ မေးစရာမလိုတော့အောင်ကို အဖြေက ပြည့်စုံနေလို့ ဘာ

မှ မပြောလိုတော့ပါဘူးဗျာ။ ဒါထက် ဒီအကြောင်းတွေကို ကျုပ်စဉ်းစားနေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားဘယ်လို လုပ်သိသလဲ ကိုပါပရယ် ရှင်းပြပါဦးဗျ”

ကိုပါပသည် တဟားဟားရယ်ရင်း -

“ဒါလေးများဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ကြည့်လိုက်တော့ အလုပ်တော့ လုပ်နေတယ်။ စိတ်က တခြားရောက်နေသလိုမျိုးဖြစ်နေတယ်လေဗျာ။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားမျက်လုံးက ပစ္စည်းတစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားသလို ကြည့်လိုက်၊ ကျုပ်ကို တစ်ခါကြည့်လိုက် လုပ်နေခြင်းအားဖြင့် အဖြေက ထွက်နေပြီးသားပဲဗျာ။ ဒီမှာကိုယ့်လူရေ စိန်ကဲ၊ ရွှေကဲ ခတ်ရတာ လွယ်တယ်၊ လူကဲခတ်ရတာ ခက်တယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ သူများတွေအတွက်တော့ မှန်ချင် မှန်လိမ့်မယ်ဗျ။ ကျုပ်အတွက်တော့ လူကဲခတ်ရတာ ပိုလွယ်သလိုပဲဗျ။ ဪ... ဒါထက် မောင်တို့ရေ ကားခေါင်းခန်းထဲမှာ တို့ဒီညအတွက် ရိက္ခာပါတယ်ဟေ့။ တော်ကြာ မေ့ပြီး ကားပေါ် ပြန်ပါသွားဦးမယ်ကွ။ ယူထားလိုက်ဦး”

ဟု လှမ်းပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က “ဘာတွေများလဲ ကိုပါပရယ်”ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်တို့က -

“ဦးလေးက လူကဲခတ် တယ်ည့်သကိုးဗျ။ ဘာရမလဲ၊ ရိက္ခာဆိုမှတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းဟင်းပေါင်းပေါ့ဗျ”

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် တစ်လုံးချိုင်ကြီးထဲထည့်လာသော ဟင်းပေါင်းများအား ကျွန်ုပ်အား လာ၍ပြလေ၏။

ထိုညက ကျွန်ုပ်တို့သည် မနက်က ကျန်သောဟင်းနှင့် ကိုပါပ ပါလာ

သော ဟမ်းပေါင်းတို့ဖြင့် ညစာကို မြန် ရက်စွာ စားသောက်ကြ၏။ ကိုကြွေ သီးလည်း စားသောက်ပြီးမှ ပြန်သွား လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုကြွေသီးအား လက်ဖက်ရည်ဖိုးအဖြစ် ပိုက်ဆံ အနည်းငယ်ပေးရာ ကိုကြွေသီးက ခါး ခါးသီးသီးငြင်းလေ၏။ ထမင်းစား သောက်ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့်ကိုပါပ သည် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ကလေးတွင် ရေနေ့ကြမ်းသောက်ရင်း စကား စမြည်များပြောလျက်ရှိကြ၏။ မောင် တိုတိုကား စောစော အိပ်ရာဝင်သွားပြီ ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထမင်းဆိုင် ဆောက် ခြင်းအလုပ်ကို စတင်လုပ်ကိုင်ကြ သည်ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ဘာမှဟုတ်တိပတ်တိ လုပ်တတ်သည် မရှိဘဲ ဟိုယောင်ယောင်၊ ဒီယောင် ယောင်မျှသာဖြစ်၏။ မောင်တိုသည် လည်းကောင်း၊ ကိုကြွေသီးသည် လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်ထက် လက် သမားအတတ်ပညာကို တတ်ကျွမ်း ကြသူများ ဖြစ်ပေ၏။ ကိုပါပမှာမူ ဆိုဖွယ်ရာမရှိပေ။ မနက် ထမင်းမစား မီပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထမင်းဆိုင်ကလေး မှာ အကြမ်းထည်ပြီးသွားလေ၏။ နေ့ ထယ်ပိုင်းတွင် ထမင်းစားသူများ ထိုင် စားရန်အတွက် ထမင်းစားပွဲအရှည် များကို ထိုင်ခုံနှင့်တွဲလျက် ဆောက် ခြင်း၊ ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးများ တင် ရန်အတွက် စင်ထိုးခြင်း စသည်တို့ကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ရာ ညနေစောင်း တွင် အားလုံးအဆုံး သတ်လေတော့ ၏။ ကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင် ထမင်းဆိုင် ကလေးအားကြည့်၍ သဘောကျနေ

သည်ဖြစ်ရာ မောင်တိုသည်ကား ပျော် တပြုံးပြုံးဖြစ်လျက် ရှိပေတော့၏။

“ထမင်းဆိုင်ကတော့ ဟုတ်ပါပြီ ကိုပါပရယ်။ ဆိုင်နာမည်လေး ဘာ လေးကော မပေးတော့ဘူးလားဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ကိုပါပအားမေး လိုက်ရာ -

“ပေးရမှာပေါ့ ကိုယ့်လူရယ်၊ ဘယ်မပေးလို့ ဖြစ်မလဲဗျ။ ခင်ဗျား ဘာမှမပူပါနဲ့၊ နာမည်လည်းပေးပြီးပါ ပြီ။ ဆိုင်းဘုတ်လည်း အပ်ပြီးပါပြီဗျာ”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က “ခင်ဗျားဟာက ထောင့်စေ့လှ ချည်လား ကိုပါပရာ”

ဟု ချီးမွမ်းလိုက်ရာ ကိုပါပက

“ကိုယ့်လူက ဘာမဟုတ်တာ လေးကို ချီးမွမ်းနေပြန်ပါပြီ၊ စောင့် ကြည့်ပါဦးဗျာ။ ခင်ဗျားလူ မောင်တိုရဲ့ အရည်အချင်းကိုလည်း”

ဟု ပြောလိုက်မှ မောင်တိုတစ် ယောက် ပျောက်နေသည်ကို သတိ ထားမိပေတော့၏။ ထိုအခိုက် အိမ်ရှေ့ ဘက်မှ ဆိုက်ကားဘဲလ်သံကြား သဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကိုကြွေ သီးနှင့် မောင်တိုတို့နှစ်ယောက် တောင်း ကြီးနှစ်လုံးကိုထမ်းကာ ဝင်လာကြလေ ၏။ ကျွန်ုပ်က “ဘာတွေများတုံးကွာ”

ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဘာတွေရမတုံးဗျာ။ ထမင်း ဆိုင်ဖွင့်ပါတယ်ဆိုမှဖြင့် အိုးခွက်ပန်း ကန်တွေပေါ့ဗျာဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။ အို ... ဟုတ်သားပဲ ကျုပ်ဖြင့်မေ့နေ တယ်ဗျာ။ ဒါတွေ လိုသေးတာပဲ။ မောင်တို မင်းဒါတွေဘယ်က ရခဲ့လဲ ပြောစမ်း”

ဟု ကျွန်ုပ်က ခပ်ငေါက်ငေါက်

ကလေး မေးလိုက်ရာ ကိုပါပက -

“ဘယ်ကရမှာလဲဗျာ ဈေးထဲက ပေါ့ဗျ။ ကျုပ်ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေ အတွက် စိတ်ညစ်နေလို့ မောင်တိုက စိတ်မပူပါနဲ့ သူ့တာဝန်ထားပါ။ ဈေး ထဲမှာ သူ့အကြွေးနဲ့ဝယ်လို့ရပါတယ် ဆိုပြီး ဝယ်လာတာပဲဗျ။ ရှင်းပြီလား ကိုယ့်လူရေ”

ဟု ခပ်ငေါ့ငေါ့ ပြောလိုက်လေ ၏။ ထိုအခိုက် အိမ်ရှေ့ဆီမှ လူသံများ ကြားသဖြင့် လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ ဦးမြဘူးသည်လည်းကောင်း၊ မပိုက် တင်နှင့် သူ့ကလေးနှစ်ကောင်သည် လည်းကောင်း ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဝင်လာကြလေ၏။ နောက်ဆုံး ဝင်လာ သူတစ်ယောက်မှာကား အခြားသူ မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်ထံမလာဘဲ ပျောက် နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ ငယ်ပေါင်းမိတ်ဆွေကြီး ကိုသီတာဖြစ် ၏။ သူ၏လက်ထဲတွင် ပြားချပ်ချပ် အရာတစ်ခုကို ကိုင်ထားသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်က -

“ဟေ့ ... ကိုသီတာ၊ ခင်ဗျား လက်ထဲက ဘာကြီးလဲဗျ”

ဟု လှမ်း၍မေးလိုက်ရာ ကိုသီ တာက -

“မင်းကတော့ကွာ၊ ဘာမှလည်း မသိပါလားကွ။ ဟောဒီမှာကြည့်”

ဟုဆိုကာ ထောင်ပြလိုက်မှ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုမှန်း သိလိုက်ရပေ၏။ ဆိုင်းဘုတ်တွင် ရေးထားသည်မှာကား

ဂန္ထီရဂ္ဂစာ
မြန်မာထမင်းဆိုင်
ဟူသတည်း ...။

ယိုး

သူတော်ပွားရဲ့ သိဒ္ဓိပြည်

မြင့်မြတ်ကျော်ခေါင်

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် အိန္ဒိယ ပြည်ပြန် အရှင်ကုန္ဒဝသမထေရ် စီရင် ရေးသားအပ်သော အင်္ဂလိပ်အလင်းပြ ယတြာ ဓာတ်ရိုက်ကျမ်းကြီးကို စိတ် ဝင်စားစွာ ဖတ်နေစဉ်-

“ဆရာ ... ဝင်ခွင့်ဖြုပါ” ဟု သောအသံကြောင့် အခန်းဝသို့ လှမ်း ကြည့်လိုက်၏။ ဖြူဖြူသွယ်သွယ် မိန်း ကလေးတစ်ယောက်သည် ချည့်နဲ့နဲ့ ဟန်ကလေးနှင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ လေ၏။

ထိုမိန်းကလေးသည် ကြိမ်ဖန် များစွာ ငိုထားရသောကြောင့် မျက်လုံး များမှာ အစိတ်စိတ်နေလေ၏။ ညှိုးငယ် သောမျက်နှာလေးနှင့် ကျွန်ုပ်စားပွဲရှေ့ ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်ကိုပိတ်ရင်း ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည့် ထိုမိန်းကလေး ကိုကြည့်ရင်း ပညာနိမိတ်ကို ရှာဖွေနေ ပီလေ၏။

ထိုစဉ် တုန်တုန်ချည်ချည် အသံ လေးဖြင့် ထိုမိန်းကလေးက-

“ဆရာရယ် ... ကယ်ပါဦး၊ ကျွန်မရဲ့ယောက်ျား မရှိတော့ဘူး။ သွားပြီဆရာရဲ့။ ဟီး ... ဟီး”

ဟု ပြောကာ ဟီးတိုက်၍ ငိုလေ တော့၏။ ငိုနေရင်း မိန်းကလေးက တက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်ရင်းက-

“တောက် ... လုပ်ရက်လိုက် တာ ဆရာရယ်။ ကျွန်မဘဝမှာ ခုံတော့ ...”

ဟု အဆက်အစပ်မရှိ ဖြေကာ ငိုနေပြန်တော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နှစ် သိမ့်စကားပြောမည်ဟု ဟန်ပြင်လိုက် ၏။ ထိုအခါ မိန်းကလေးက မခံချိမခံ သာ လေသံကြီးဖြင့်-

“လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဟုတ် တော့ ပိုဆိုးတယ်ရှင် ... ပိုဆိုးတယ်။ သေချင်တယ် ဆရာရေ”

ဟု ဆက်ပြောပြန်လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သူတောင်တစ်လုံး ပြောက်တစ်လုံး စကားတို့ကို ဆက်စပ် နိမိတ်ကောက်လိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်က-

“ဒါဆို မင်းအဖြစ်က ချစ်ကံဆိုး နေပြီပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ မဆိုင်းမတွ ပင် မိန်းကလေးက မျက်နှာငယ်ငယ် လေးနှင့် -

“မှန် ... မှန်လိုက်တာ ဆရာ ရယ်။ ကျွန်မဘဝကို တကယ် ... ကယ်ပါနော်”

ပြောနေရင်းက တစ်ချက် ရှိုက် လိုက်ပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က-

“ဘဝမှာ အခြေအနေက တိုယ့် ကိုအမြဲတမ်း အဆုံးအဖြတ်ပေးနေတာ ကို လက်ခံရင် လွတ်လပ်တဲ့ဘဝကို ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် အခြေ အနေကို ကိုယ်ကဖန်တီးနိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ဒါမှ လွတ်လပ်အောင် မြင်တဲ့ ဘဝပိုင်ရှင်ဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုမိန်းကလေးသည် ခပ်တွေ့
တွေ့လေး ဖြစ်သွား၏။ အကြောင်း
အရာတစ်ခုကို အပြေးအလွှား စဉ်းစား
နေပုံရလေ၏။ မျက်လုံးလေး ကလယ်
ကလယ် ချိတ်ချိတ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဖြစ်
နေရာမှ ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းတစ်ချက်
ချလိုက်ပြီး မချိတ်ကဲ အသံလေးဖြင့်
သို့မက -

“ဆရာပြောတဲ့ အခြေအနေက
ကျွန်မဘဝကို မပေးတော့ဘူးလား
မသိပါဘူး။ အိမ်ပေါ်ကဆင်းသွားတဲ့
နေ့ကစပြီး အရိပ်အယောင်တောင်
မမြင်ရတော့ဘူး။ အခု ကလေးနှစ်
ယောက်နဲ့ ဒုက္ခဖြစ်နေပြီ ဆရာရယ်”

ဟု ပြောကာ ငူငူကြီးထိုင်နေပြန်
လေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“အခြေအနေကို ဘယ်သူကဖန်
တီးတာလဲ။ စနစ်တကျသုံးသပ်ကြည့်
သင့်တာပေါ့။ ဒါမှ ဆရာက ဘာလုပ်
ပေးသင့်သလဲ စဉ်းစားရမှာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ သူမ
သည် ဒေါသသံကလေးဖြင့် -

“ကျွန်မတို့ဘဝကို အဲဥတစ်
ယောက်တစ်ခြမ်းစားပြီး စခဲ့တာပါ
ဆရာရယ်။ အဲဒီကနေ တစ်ဆင့်တစ်
ဆင့် ဖြင့်မားလာခဲ့ပါတယ်။ ခုလို
ကိုယ်ပိုင်တိုက်ကလေးနဲ့ လုပ်ငန်းတွေ
အဆင်ပြေလာခဲ့ပါတယ်။ ခုနှစ်ပိုင်း
အတွင်းမှာ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့တယ်ဆိုတာ
ရှယ်ယာတစ်ယောက်ခေါ်ပြီး လုပ်ဖြစ်
တယ်။ လုပ်ငန်းက ဆင်တာထက်ပိုပြီး
အောင်မြင်လာတယ်ဆရာရယ်။ ဒါပေ
မယ့် ...”

ဟု ပြောကာ စကားစကိုဖြတ်ပြီး
သူ့အသံကို ထိန်းလိုက်၏။ ငိုသံလေး
ပါလာသည် သူမအသံကို ပေါက်

ကွဲလာသည်စိတ်က မထိန်းနိုင်တော့
သဖြင့် -

“အဲဒီ ရှယ်ယာရှင်နဲ့ အလုပ်
သဘောပါ။ အလုပ်သဘောပါနဲ့ အခု
တော့ အဟုတ်ကို သဘောပါပြီး အိမ်
ကဆင်းသွားပြီ ဆရာရဲ့။ ပိုဆိုးတာက
အဲဒီမိန်းကလေးကလေးကလေးနစ်ယောက်
နဲ့တဲ့။ ကြားကောင်းသေးရဲ့လား ဆရာ
ရယ်” ဟု ငိုနေပြန်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် သူ့ဇာတ်လမ်းကို
နားထောင်ရင်း ဆရာကြီးသူတော်ပွား
၏ လိုတာမရ၊ ရတာမလို၊ တောင်း
တိုင်းမပြည့်၊ တွေ့တိုင်းမကြုံ၊ ကံခေ
နေသူတွေ၊ ကံစောင်းနေသူတွေ၊ သာ
သနာပြုလုပ်ငန်းတွေ နှောင့်နှေးနေသူ
တွေ၊ ကျန်းမာရေး အားနည်းနေသူ
တွေ အားလုံးအတွက် အမြဲတမ်း
ဆောင်ရွက်စေခဲ့သည့် သိဒ္ဓိပြည့်
ယတြာကြီးကို စနစ်တကျ ပြန်စဉ်းစား
ရင်း သူမကိုပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
မိ၏။

ကျွန်ုပ်က ဘောလံပင်နှင့် စက္ကူ
လွတ်တစ်ရွက်ကို သူမအား လှမ်းပေး
လိုက်ကာ -

“မိလိန္ဒပညာမှာ မထိမဲ့မြင်ပြု
ခြင်းခံရတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀ ဦး
အကြောင်းပါတယ်။ အဲဒီ ၁၀ ဦးက
တော့

- ၁။ လင်ကင်းသောမိန်းမ၊
- ၂။ အင်အားနည်းပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၃။ အဆွေအမျိုးမဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၄။ အစားကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၅။ ဆံရာထံ မဆည်းကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၆။ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၇။ ဥစ္စာပစ္စည်းချို့တဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၈။ အကျင့်ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊
- ၉။ ယုတ်ညံ့သော အလုပ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၁၀။ လုံ့လမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့။

အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀ ဦးတွေတော့
လောကမှာ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းခံရသော၊
အယုတ်ဟု မှတ်ယူခြင်းခံရသော၊ ရှုတ်
ချခြင်းခံရတတ်သော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ခံရ
တတ်သော၊ အရိုအသေ မပြုခြင်းခံရ
တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ကြတယ်လို့
ဆိုထားတယ်။ အဲဒီအဖြစ်မျိုး မရောက်
အောင် ကျင့်ကြံဖို့ အရေးမကြီးဘူး
လား” ဟု ပြောလိုက်ရာ သူမက
ဘောလံပင်နှင့် စက္ကူလွတ်ကို လှမ်း
ယူရင်းက ပျာပျာသလံနှင့် -

“မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မဖြစ်ပါရစေနဲ့။
ဒါကြောင့် ဆရာ့ကို အားကိုးပြီး လာ
တာပါ။ အရေးသိပ်ကြီးပါတယ် ဆရာ
ရယ်” ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်ဆက်ပြော
မည့်စကားကို စောင့်မျှော်နေလေ၏။
ကျွန်ုပ်က -

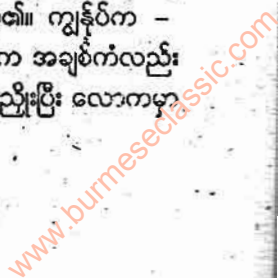
“ကျုပ်တို့ပညာမှာ အဲဒီလို ဒီဒီ
ထောင်ရေးပြဿနာတွေ ဖြစ်လာရင်
မယားကြီးဘက်ကပဲ လုပ်ပေးခွင့်ရှိ
တယ်။ မယားငယ်ဆီဘက်က လုံးဝ
လုပ်ပေးခွင့် မရှိဘူး။ ကျုပ်ဆရာကြီးက
လုပ်ပေးတဲ့ဆရာ ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ်
သာ ခံပေတော့လို့ ပြောခဲ့တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူမက စိတ်
ဝင်တစား နားထောင်နေရင်း -

“ရှင် .. ကျွန်မ ဒါဆိုကံကောင်း
တာပေါ့။ ကျွန်မ ဆရာပညာကို ယုံ
ကြည်စွာ လုပ်ပါမယ်။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံကို
လုပ်ပါမယ်။ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းခံရမယ့်
ပုဂ္ဂိုလ် ၁၀ ဦး ဘဝကိုတော့ မခံစားရ
ပါစေနဲ့ ဆရာရယ်”

ဟု ပြောကာ မျက်နှာလေး အို
သွားပြန်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်က -

“မင်းအဖြစ်က အချစ်ကံလည်း
ဆို။ ဘဝကံလည်းညှိုးပြီး လောကမှာ

မိုးမယုံနိုင်ဘဲ ပြေလျှိုးရတော့မယ့် ဘဝ ဖြစ်နေပြီပေါ့...။ စဉ်းစားကြည့်ရင် မေတ္တာအားနည်းသွားပြီး အဲဒီမေတ္တာ စွမ်းအားကိုပါ ဖြည့်ဆည်းပွားများစေ ဖို့ ကျုပ်ဆရာကြီးသူတော်ပွားရဲ့ သိဒ္ဓိ ပြည့် ယတြာကြီးကို ပေးလိုက်မယ်။ မှတ်ပေတော့။ ဒီယတြာကို စနစ် တကျ နှင်းပြည့် ကိုးရက်တိတိ လုပ် နိုင်ရင် ဩဇာအရှိန်အဝါများ ပြည့် မယ်။ အကြံအစည်ပြောတိုင်း ပြည့်ဝ မယ်။ လုပ်ရမှာက မင်းမွေးနေ့နံနက် ၉ နာရီတိတိမှာ လုပ်ရမယ်။ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား အုန်း ၁၁ ညွန့်၊ အောင် သပြေ ၉ ညွန့်၊ စံပယ်ပန်း ၉ ပွင့်၊ အမွှေးတိုင် ၉ တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင် ၉ တိုင်တို့ကို လှူဒါန် ပူဇော်ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သူမလည်း စနစ်တကျ လိုက်မှတ်လေ၏။

“ဟုတ်ကဲ့။ ဒါဆို ပြည့်စုံပြီပေါ့”

ဟု သူမက ခါးလေးဆန့်ကာ မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ဟုတ်တယ်။ ပြည့်စုံတယ်။ ဖါပေမလှ မွေးနေ့တိုင်း အဲဒီအညွန့် တွေကို အသစ်လဲပေးရမယ်။ မင်းက မေတ္တာအားနည်းတဲ့သူ၊ ဒုက္ခကြီးလာ နေတဲ့သူဆိုတော့ ပူးတွဲပြီး ပူးတွဲမိဋ္ဌာန် ယတြာပါ ထပ် ၁၄ လုပ်ရမယ်။ နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း မေတ္တာသုတ် သုံးခေါက် ပွားများရမယ်။ ပြီးရင် အနန္တစကြဝဠာ ကို မေတ္တာပို့ရမယ်။ အရဟံသိဒ္ဓိကို ပုတီးတစ်လုံးချနဲ့ ပုတီးကိုးပတ် စိပ် ရမယ်။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန် ရောက် ရင်လည်း မေတ္တာသုတ် သုံးခေါက် မေတ္တာပို့လွှတ်ပြီး အရဟံဗုဒ္ဓေါကို ၁၁ ခေါက် ပုတီးတစ်လုံးချနည်းနဲ့ စိပ်ရ မယ်။ အဲဒီ အမိဋ္ဌာန်နဲ့အတူ နေ့စဉ် ဆွမ်းဖြူတစ်ပွဲနဲ့ ပေါက်ပေါက်ကို

သကြားဖြူးဆွမ်းတစ်ပွဲကိုပါ ကပ်လှူ ပြီး လိုသမျှတွေကို ဆုတောင်းပေ တော့။ အားလုံးပြီးရင်တော့ ဘဝဘဝ အဆက်ဆက်က ပြုခဲ့သမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုကို မေတ္တာပို့ မေတ္တာဘာဝနာတွေ မဆုတ်မလျော့ ပွားများပေတော့။ ကိုးရက်၊ ကိုးလ၊ ကိုးနှစ်အတွင်း လိုတရလာပါလိမ့် မယ်”ဟု တစ်ဆင့်ချင်း ရှင်းပြလိုက် လေတော့၏။ သူမက လက်အုပ် ကလေးချီကာ -

“ဆရာ ဆရာကြီးရဲ့ ပညာတွေ ကို ယုံကြည်အားကိုးပါတယ်။ အသေး စိတ် လုပ်ပါမယ်။ ဒုက္ခတောက လွတ် ချင်လွန်းလှပါတယ် ဆရာရယ်”ဟု ပြောပြောဆိုဆို မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ဦးတိုက်ပူဇော်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ဆက် ကန်တော့တွေပြုကာ ပြန်သွားလေ တော့၏။

xxxx

သုံးပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ထို မိန်းကလေးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပြန် ရှိရောက်လာလေ၏။ ရောက်ရောက် ချင်းပင် ပြုံးရွှင်တက်ကြွစွာဖြင့် -

“ဆရာရေ... ဆရာကယ်လို့ ကျွန်မဘဝ လည်မသွားတာ။ ဆရာ ဆရာကြီးသူတော်ပွားရဲ့ သိဒ္ဓိပြည့် ယတြာကို ယုံကြည်အားကိုးပြီးဆောင် ရွက်လိုက်တာ ကိုးရက်မြောက်နေ့မှာ ပဲ ကျွန်မယောကျ်ား အိမ်ပြန်ရောက် လာတယ်။ ရှယ်ယာတွေလည်း ပျက် ကုန်တယ်။ အလုပ်တွေလည်း တစ်စ တစ်စ အဆင်ပြန်ပြေလာတယ်။ ခု တော့ ဆရာရယ် ကျွန်မအရာရာကို အခြေအနေ အချိန်အခါ သိသွားပြီ။ ယုံသွားပြီ။ လွတ်လပ်တဲ့ အောင်မြင်

တဲ့ဘဝကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ အခြေအနေ ကို ကိုယ်ကဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိအောင် မဆုတ်မနစ်ကြီးကို ကြိုးစားပါမယ်”

ဟု ပြောကာ သူမလက်ထဲမှ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို ကျွန်ုပ်စားပွဲ ဝေါ်သို့ တင်လေ၏။ ထို့နောက် လက် အုပ်ကလေးချီလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က -

“ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးကို သွားလှူပြီး မင်းဘဝလိုရာဆု တောင်းပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူမသည် ထိုအထုပ်ကြီးကို ဘုရားရှင်ရှေ့၌ ကပ် လှူလိုက်၏။ ဘုရားရှင်ရှေ့၌ ရှိသေ လေးစားစွာကန်တော့လေ၏။ အရဟံ သိဒ္ဓိကို ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး အရဟံ ဗုဒ္ဓေါကို ၁၁ ခေါက် ရွတ်ဆို၏။ အတန်ကြာ လိုရာဆုတောင်းနေလေ တော့၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား အင်္ဂလိပ်ကဗျာလေး ရွတ်ပြပြီး ဦး တိုက်ကာ ထိုမိန်းကလေးသည် ရွှင် မြူးစွာ ပြန်သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ပီတိဖြစ်ရလေ တော့၏။ ကျွန်ုပ်ပီတိမှာ ကျွန်ုပ်အား ထို မိန်းကလေးရွတ်ပြသွားသော အင်္ဂလိပ် ကဗျာလေးနှင့်အတူ ရင်ထဲသို့တိုင် အောင် အေးမြချမ်းမြေ့ကြည်လင်သွား လေတော့သတည်း။

ထိုကဗျာလေးမှာ -

“I am the master of my faith; I am the captain of my soul;”

“ငါသည် ငါ့ကိုကြမ္မာ၏ အရှင် သခင်ဖြစ်၏။ ငါသည် ငါ့စိတ်ဓာတ်၏ ပုဂံင်ဖြစ်၏”

ကျွန်ုပ်တို့ဟောချွန် မြင့်မြတ်ကျော်ခေါင်း

၆၀၀ (၆၀၀) (၆၀၀)
၀၀၆၀၀

တေးကြီးတစ်ပုဒ် (၁)

တေးကြီး

ကျွန်ုပ်တို့တို့ ဖောင်ပြေရွှေ

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် ကရုတ်-
 ကရင် ကပြားတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူ၏
 အမည်မှာ 'ဦးမြစိန်' ဟူ၍ ဖြစ်ပေ၏။
 ဖခင်ကြီးသည် ရောဂတ်တိုင်းရှိ အင်္ဂု
 ဋ္ဌိ၌ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်
 ရောင်းချခဲ့၏။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်၏
 ဖခင် ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထမင်း
 ဆိုင်မျိုးကို ထမင်းဆိုင်ဟူ၍ မခေါ်
 ခေါ်။ 'ကြံ့သလိုစား ဆိုင်ဟူ၍သာ ခေါ်
 ခေါ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသင့်
 ချက်ပြုတ်ပြီး တုံးဘောလအော
 ထမင်းနှင့် ဟင်းများကိုသာ ချက်
 ပြုတ်ရောင်းချသောကြောင့် ဤသို့
 ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ အမှန်စစ်စစ်
 အားဖြင့် ဖခင်ကြီးဆိုင်မှာ ဟင်းများ
 အမယ်စုံလှပေ၏။ စောကောင်များ
 တအစ၊ တို့စရာ၊ ဟင်းချိုပါမကျန်
 စားသောက်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ဇာတိ
 ချက်ကြွ မြို့ကလေးတွင် ကျွန်ုပ်
 ဖခင်ကြီး၏ဆိုင်ကို မသိသူဟူ၍ မရှိ
 သောပေ။ အကြောင်းရှိ၍ တစ်ဦးနှင့်
 တစ်ဦး ကျွေးမွေးဆုံတွေ့လိုလျှင်
 'ကြံ့သလိုစား' ဆိုင်မှာ စောင့်နေမယ်

ဟူ၍ ချိန်းဆိုတတ်ကြလေ၏။
 ကျွန်ုပ်၏ဖခင် ဦးမြစိန်သည်
 အုန်းတုံးလေးများနှင့် ပြုလုပ်ထား
 သော ထိုင်ခုံတန်းရှည်ကြီးများနှင့်
 စားပွဲပုံကို ခင်းကျင်းထား၏။ ထိုခုံ
 ရှည်ကြီး၏နောက်ဝယ် စုတ်တံဖြင့်
 စာလုံးမကြီးအား အောက်ပါအတိုင်း
 ရေးထား၏။
 "စားချင်သလိုစား။ နားချင်
 သလိုနား။ ဒါပေမဲ့... သွားမယ်
 ဆိုရင်တော့ ပိုက်ဆံကိုထား"
 ထို့ကြောင့် ဆိုင်ကိုရောက်လာ
 ကြသူများသည် ထိုစာကိုဖတ်ပြီးလျှင်
 ပြုံးစေ့စေ့ဖြင့် စားသောက်ကြလေ
 ၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ခရီး
 သည်ကမူ ဖခင်ကြီး၏ စာသားအား
 သဘောကျလွန်း၍ အောက်ပါစာကို
 ထပ်မံရေးသွားပြန်လေ၏။
 "စားချင်တာစား။ နားချင်
 တာနားပြီး ပေးစရာပိုက်ဆံမရှိတဲ့
 အခါ သွားချင်ရင် သွားဖြုတ်ပါ"
 ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးသည် ခရီး
 သည်တစ်ဦး ရေးသွားသော အထက်
 ပါစာကို ဖတ်ရှုပြီးလျှင် သဘောကျ
 ၍ တဟားဟား ရယ်လေ၏။ ထိုသို့

ရယ်မောပြီးနောက်...
 "ဒီလူဟာ မဟုတ်မှလွဲရော၊
 လူရွှင်တော် ဝင်စားတာ ဖြစ်ရမယ်"
 ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏
 ဖခင် ဦးမြစိန်မှာ အလွန်သဘော
 ကောင်းသူလည်းဖြစ်၏။ ထမင်းဆိုင်
 သို့ လာသမျှသူတွေအား အယုတ်၊
 အလတ်၊ အမြတ်မရွေး မဝေအောင်
 ကျွေးမွေး၏။ တချို့က ပိုက်ဆံ မပါ
 ဟုဆိုကာ မပေးဘဲသွားလျှင် ပြုံးပြုံး
 နှင့်နေ၏။ မတန်တဆစားကာ ပေး
 ချင်သလောက် ပေးသွားလျှင်လည်း
 ပြုံးပြုံးနှင့်သာနေ၏။ ဖခင်ကြီး သဘော
 ကောင်းမှုကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ အရင်း
 ပြုတ်ပြီး ဆိုင်ပိတ်လိုက်ရသည်အထိ
 ရှိလေတော့၏။
 ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးမှာ ကရင်
 အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ၎င်း၏
 အမည်မှာ 'ဒေါ်ရွှေ' ဟူ၍ဖြစ်၏။
 ဖခင်ဦးမြစိန်နှင့် မိခင်ဒေါ်ရွှေတို့မှ
 ပေါက်ဖွားခဲ့သော ကျွန်ုပ်အား ကျွန်ုပ်
 ၏ဖခင်က ၎င်း၏ အမည်ရော၊ မိခင်
 ကြီးအမည်ပါ ထည့်သွင်း၍ 'မြရွှေ'
 ဟူ၍ ၎င်းကိုယ်တိုင် ကင်ပွန်းတပ်
 လေ၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ် ကျောင်းနေတတ်သော အရွယ်၌ ကျွန်ုပ်၏ ကျောင်းနေဖက် ရွယ်တူကျောင်းသားကလေးများသည် မည်သို့ဖြစ်သည်မသိ။ ကျွန်ုပ်ကို မြင် တွေ့သည်နှင့် ရိုက်ပုတ်ကန်ထုတ်ကြ လေ၏။ ကြောက်တတ်သော ကျွန်ုပ် ကို မကြာခဏ အနိုင်ကျင့်တတ် သောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ကျောင်း တက် ခေါင်းလောင်းထိုးမှ သာ ကျောင်းထဲ ဝင်ရလေ၏။ ကျန်သည့် အချိန်များ၌ ကျောင်းမတက်မချင်း မိခင်ဖြစ်သူ၏ ဘေးမှာသာ ထိုင်နေ ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးမှာ ကျောင်းလိုက်ပိုတိုင်း ကျွန်ုပ်အား . .

“ငါ့သားရယ် . . နင်ကလည်း ကြောက်တတ်ရန်ပါပကော၊ သူ လည်း ခြေနဲ့လက်နဲ့ အင်္ဂါပြည့်ပြည့် စုံစုံ ပါသလို ကိုယ်လည်း ပါတာပဲ။ သူတစ်ချက်ဆို ကိုယ်လည်းတစ်ချက် ပြန်ချပေါ့”

ဟု ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်က . . .

“သားက အသားနာမှာ ကြောက် တာပါ အမေရဲ့၊ ကျန်တာ ဘာမှ မကြောက်ပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ ပြောသောနေ့၌ပင် ကျွန်ုပ်အား မုန့် စားဆင်းချိန်၌ ကျွန်ုပ်နှင့် သက်တူ ရွယ်တူကျောင်းသားကလေးများက တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်လက်မောင်း ကိုချုပ်ကာ ကျန်တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်အား ထိုးကြိတ်လေ၏။ အစ ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်မှာ တောင်းပန်သော် လည်း ကျွန်ုပ်၏အသားများ နာကျင်

ပြီး နှာခေါင်းမှ သွေးများ ယိုစီးကျ လာသောအခါ ရှိသမျှ ခွန်အားဖြင့် ရုန်းကန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မျက်စိထဲ တွင် ပြာဝေနေပြီး ဘာကိုမှ မမြင် တော့သလို ကျွန်ုပ် မျက်စိ ဖွင့်ကြည့် ချိန်ဝယ် ကျွန်ုပ်အား ချုပ်နှောင်ထား သော ကျောင်းသားလေးနှင့် ထိုး ကြိတ်သောသူမှာ မြေပြင်ပေါ်ဝယ် ဖုန်အလိမ်းလိမ်းနှင့် ပါးစပ်မှ သွေး များစွန်းပေကာ ကျွန်ုပ်အား ကြောက် ရွံစွာ ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ပြီးလျှင် ကျောင်းသားလေးများ ရုတ်ရုတ် သဲသဲ ဖြစ်သွားကာ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးအား ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ရုံးခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာကြလေ ၏။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက လွန် စွာမှ တုတ်ခိုင်လှသော ထားဝယ် ကြိမ်လုံးကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး အဖြစ် အပျက် အလုံးစုံကို ထစ်ယောက် ချင်း မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ လိမ် တတ် ညာတတ်သူ မဟုတ်သလို၊ အမှန်အတိုင်း ပြောသော်လည်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက . . .

“ကဲ . . . ကဲ၊ ဘယ်သူ့ကိုရယ်မှ သာစေ နာစေ မဖြစ်စေရဘူး၊ အပြစ် ရှိတဲ့အတွက် မင်းတို့ကို အပြစ်ပေးရ မယ်”

ဟု ဆိုကာ အားလုံးအား ရိုက် နှက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်အား ရိုက်နှက် ဆုံးမမည်အပြုဝယ် ကျွန်ုပ်က . . .

“ဆရာကြီးရယ် . . ကျွန်တော့် ကိုဖြင့် အသားနာအောင် အဲဒီကြိမ် လုံးကြီးနဲ့ မရိုက်ပါနဲ့၊ ကြိုက်တဲ့အပြစ်

ကိုပေးပါ။ ခံယူပါ့မယ်၊ ကျွန်တော် အသားနာမှာ ကြောက်လို့ပါ”

ဟု တောင်းပန်သောအခါ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက . . .

“မင်းက ဆင်ခြေပေးတာပေါ့ လေ၊ အေး . . မင်းနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ အပြစ်ပေးရမယ်”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား ကျောင်း ရှေ့ မြက်ခင်းပြင်ဝယ် ခူးထောက်ပြီး လက်မြှောက်ကာ ကျောင်းဆင်းချိန် ထိ ထိုင်ခိုင်းလေ၏။ စာသင်နေသော ကျောင်းသားများက ကျွန်ုပ်အား ကြည့်နေသော်လည်း ကျွန်ုပ်အဖို့ အသားမနာ၍ ယခုကဲ့သို့ အပြစ် ဒဏ်မျိုးအား ကြိုက်ပေ၏။

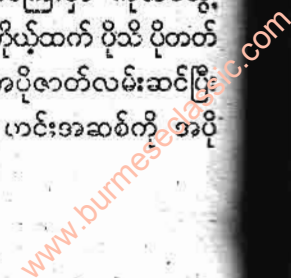
ထိုနေ့တွင် အိမ်ရောက်သော အခါ ထမင်းဆိုင်မှာ လူကျနေ၍ ကျွန်ုပ်မှာ ဝိုင်းကူပြီး လုပ်ပေးရ၏။ ထမင်းစားနေသောသူထဲမှ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးပြီး လွန်စွာမှ စပ်စုတတ်သော ဒေါ်ကျော့မေ ဆို သော မိန်းမကြီးက . . .

“အံ့ရွှေရယ် . . နင့်သားအဖြစ် နင် မသိတော့ဘူးလား”

ဟု စကားအစချီကာ ဆိုလျှင် ထမင်းထည့်ပေးနေသော မိခင်ကြီး က စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် . . .

“ဆိုပါဦး မကျော့ရဲ့”

ဟု ဆိုသောအခါ မယ်ကျော့ ဆိုသော မိန်းမကြီးမှာ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသော ကိုယ့်ထက် ပိုသိ ပိုတတ် ပိုပြောကာ အပိုဇာတ်လမ်းဆင်ပြီး စားနေရင်းမှ ဟင်းအဆစ်ကို အပို

တောင်းလေ၏။ ထိုမိန်းမကြီး ထွက်
သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီး
က အနားသို့ခေါ်ပြီး ပြောလေ၏။

“ငါ့သားရယ် . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
မြဲမနေစမ်းပါနဲ့၊ အမေ့ကို သား
ရင်ဆိုင်ရသမျှ ပြောစမ်းပါ။ သားကို
အမေ မရိုက်ပါဘူး။”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုသို့ ပြော
နေစဉ်မှာပင် ပိုက်ဆံများကို ရေ
တွက်နေသော ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးက
ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ပြုံးလေ၏။
ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လျှောက်လာ
ပြီး ဆံပင်များကို ညင်သာစွာ ပွတ်
သပ်ပေးရင်း ထပ်မံပြုံးလေ၏။ ထိုသို့
ပြုံးနေရင်းမှ . . .

“မောင်ရွှေ . . မင်းအမေပြော
တာ မှားတယ်ကွ။ မင်းလုပ်တာ မှန်
တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ဖြစ်ရင်
ကိုယ်ခံ၊ ကိုယ်လုပ်ရင် ကိုယ်စံပဲ။
အေး . . တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အမှား
အမှန် ဆိုတာကတော့ မလုပ်ခင် ကြို
စဉ်းစားပေါ့ကွာ၊ မှားရင်လည်း
နောင်တမရနဲ့ မှန်ရင်လည်း မမှောက်
မှားနဲ့၊ အပါးပြောချင်တာ ဒါပဲဟေ့”

ဟု ဆိုကာ ပြောပြီး ထမင်း
စားပွဲရှင်းရန် ထွက်သွားလေ၏။
ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးမှာသာ ဖခင်ပြော
သောစကားကို မကျေမနပ်ဖြင့် . . .

“တကယ်ပဲတော် . . ကလေးတို့
ဆုံးမဖို့ မစဉ်းစားဘူး၊ မြှောက်ကော်
ဖင့်ထိုးနဲ့ ဘယ်လိုဖအေမှန်း မသိဘူး”

ဟု ညည်းတွား မြည်တွန်
တောက်တီးလေ၏။

ထိုနေ့တွင် ထမင်းဆိုင် လူကျ
နေ၍ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးနှင့် မိခင်
ကြီးမှာ ရန်ဖြစ်ချင်ချိန်တောင် မရှိ
တော့။ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးမှာ ဟင်း
ချက်ကောင်းသူ ဖြစ်သလို၊ အထူး
သဖြင့် ဝက်သားဆီပြန်ဟင်းမှာ လူ
ကြိုက်များလေ၏။ လာရောက်စား
သောက်သူများက ရံဖန်ရံခါ ချီးမွမ်း
ခန်း ဖွင့်လေ၏။

“ကိုမြစိန်တို့ ဝက်သားချက်တဲ့
နေရာမှာ လက်ဆိပ်တက်တာလည်း
မပြောပါနဲ့၊ စားမိတဲ့ ကျုပ်တို့အတွက်
လည်း ဝက်ဆိပ်တက်သမျှ”

ဟု ဆိုကာ အချို့ပွဲအတွက်
တည်ခင်းဧည့်ခံထားသော ထန်း
လျက်ခဲများကို စားကာ တအောင့်
တနား ဝက်မိန်း မိန်းကြ၏။ ကျွန်ုပ်
၏ မိခင်ကြီးကမူ ဖခင်ကြီး ချက်ပြုတ်
သော ဝက်သားဟင်းကို ကွယ်ရာ၌
ကဲ့ရဲ့လေ၏။

“အံ့ပါရဲ့တော် . . ဒီလောက်
အဆီများပြီး အီတဲ့ဝက်သားကို
သံကြားနဲ့ ထောပတ်ထည့်ပြီး ချက်
စာယ့်တဲ့၊ စားတဲ့လူတော့ မသိဘူး၊
အနံ့ရှူမိတဲ့သူတောင် အဲဒီအနံ့ရရင်
သွေးတက်သေမှာ သေချာတယ်”

ဟု ဆိုလိုက်လေတော့သတည်း။

မှတ်ချက်-အင်္ဂုပုမြို့လေးတွင်
'ဝက်မြစိန်' ဟု နာမည်ကြီးခဲ့သော
ထမင်းဆိုင်လေး ယခုအခါ မရှိတော့
ပါ။ သို့သော် သူ၏နာမည်နှင့် လုပ်
စားနေသူများ ရှိပါသေး၏။

(စာရေးသူ)

ပေပြစ်ရင် ခံ

ကျောင်းပြန်ဘက်သောနေ့၌
ကျွန်ုပ်အား အနိုင်တူသော ခွယ်ထူ
ကျောင်းသားလေးများမှာ ကျွန်ုပ်တို့
အဝေးကမြင်သည်နှင့် ရှောင်ရှားတာ
သွားကြ၏။ ကျောင်း၌ ကျွန်ုပ်မှာ
လက်သီးအထိုးကောင်းသော၊ လျင်
မြန်ဖျတ်လတ်သောသူအဖြစ် ကွယ်
ရာ၌ ချီးမွမ်းခံရ၏။ အနိုင်ကျင့်ခံရ
သော ကျောင်းသားလေးအချို့မှာ
ကျွန်ုပ်ထံ လာကပ်ပြီး မုန့်ပဲသရေစာ
ကျွေးခြင်း၊ လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့်
ချဉ်းကပ်ပေါင်းကြ၏။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်နှင့် ပေါင်း
သင်းသူမှာ အနိုင်ကျင့်ချင်သော
ကျောင်းသားကြီးများရန်မှ ကင်းဝေး
သည် ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်၏။
ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားသော
အခြေအနေကို ကျွန်ုပ်တောင် နား
မလည်နိုင်ပေ။ ကျောင်းသားလေး
တစ်ဦးက . . .

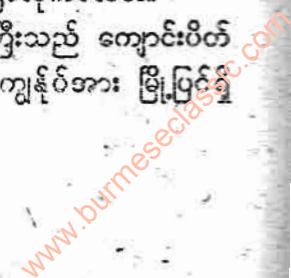
“ကိုမြရွှေက သိပ်လျှိုတာပဲ
နော်၊ ငါ့ထွီရှိရဲ့သား၊ ထိုးကြိတ်တတ်
ရဲ့သားနဲ့ အချင်သောခင် ဆောင်နေ
တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ တွန့်ပိက . .

“အလကားပါ ငါ့ညီရာ . .
အစ်ကိုက ညီတို့ ထင်သလောက်
သတ္တိမရှိပါဘူး၊ အရင်က ပုံစံပါပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ဖခင်ကြီးသည် ကျောင်းပိတ်
ရက်များ၌ ကျွန်ုပ်အား မြို့ပြင်၌

သချိုင်းကုန်းထဲသို့ ခေါ်ခေါ်သွား တ၏၏။ သချိုင်းကုန်းထဲဝယ် အသားညိုညို၊ မျက်ဖန်ကောင်း ကောင်း စကားပြောလျှင် အမြဲပြုံး နေတတ်သော လူကြီးနှင့်ထိုင်ကာ စကားပြောကြ၏။ အိမ်မှ ဖျော်လာ သော လက်ဖက်ရည်ကို ထုတ်ကာ ထိုသူ့သောက်ရန် ဖခင်ကြီးက ပြင် ဆင်ပေးရ၏။ နောက်မှ သိရသည် က ကျွန်ုပ်ဖခင်ကြီး ရိသေ့စွာ ဆက်ဆံနေသူမှာ သချိုင်းစောင့်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ၎င်း၏နာမည်မှာ ဦးကျော်စွာ ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“အပါးကလည်းဗျာ... သချိုင်း စောင့်ကို ဆရာတင်နေတာ သား တော့ နားမလည်နိုင်ဘူး”

ဟု ဖွင့်ပြောလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ် ဖခင်ကြီးက အားရပါးရ ရယ်မော လေ၏။ ပြီးမှ...

“မောင်ရွှေ... တစ်ချိန်ကျရင် မင်း အပါးစေတနာကို နားလည် ပါလိမ့်မယ်၊ ခုတော့ အပါး ခေါ်တဲ့ နောက်ကိုလိုက်ရင် ဝစီပိတ်သာ လိုက်ခဲ့ပါကွာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဖခင်ကြီးနှင့် သုသာန်စောင့်ကြီး ဦးကျော်စွာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကား ပြောနေလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ အုတ်ဂူများ ပေါ်၌ ဆော့ကစားနေ၏။ တစ်ခါ တစ်ရံ အသုဘလာချသောနေရာ ဝယ် အသုဘလာပို့သူတွေကို ကြည့် နေတတ်မိ၏။ ကျွန်ုပ် ဆော့ကစား

သောနေရာနှင့် မနီးမဝေး ကုက္ကိုပင် ကြီးဝယ် ပေါက်တူးနှင့် တွင်းတူးနေ သော လူတစ်စုကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“ဘယ်သူ သေတာပို့လို့ အဲဒီ လောက်ကြီး တွင်းနက်နက် တူးရ တာလဲ ဦးလေးတို့ရာ”

ဟု ဆိုသောအခါ တွင်းတူးနေ သော လူသုံးဦးထဲမှ အသားမဲနက် နက် ပိန်ပိန်နှင့်လူက...

“သူဌေးကတော် မမြဲလေးရဲ့ ခင်ပွန်းလေ၊ သူ့ယောက်ျား မကွယ် လွန်ခင်တုန်းက ဆန္ဒအတိုင်း တွင်း နက်နက်တူးပါဆိုလို့ တူးနေတာ ဟေ့၊ ကဲ... ဘာသိချင်သေးလဲ ကောင်လေး”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ထိုသို့ပြောပြီး သိပ်မကြာခင် ဝယ် ကြေးစည်ထုသံနှင့်အတူ ငိုယို အော်ဟစ်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ရှေးဆုံးမှ ငိုယိုလာသူမှာ တွင်းတူးနေ သော်သူပြောသော မမြဲလေး ဆိုသူ ဖြစ်မည်ကို ကျွန်ုပ် ခန့်မှန်းမိလေ၏။ ထိုမိန်းမ၏ ပုံစံမှာ သောကနှင့် ငိုယို ဟန်မပေါက်ဘဲ ဟန်ဆောင်၍ ငိုနေ ပုံပေါက်နေ၏။ မျက်နှာမှာ ခြယ်သ ထားပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုး အဆစ်မှာ အင်မတန် လှပပြီး မျက်လုံးအကြည့် က ကျီးကန်း တစ်ကောင်နှင့် တူ၏။

“သူဌေးကတော်ရယ်... တရား နဲ့သာ ဖြေပါ၊ သေတဲ့သူက ပြန်ရှင် တော့တာမှ မဟုတ်ဘဲ”

ဟု ဆိုသောသူမှာ မမြဲလေး၏ လက်ကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဆုပ်ကိုင်ထား ၏။ တစ်ချက်တစ်ချက် အော်ငိုလျှင် ၎င်း၏ ရင်ခွင်ထဲ ဝင်ဝင်သွားကာ မမြဲလေးနှင့် ထိုသူ၏ မြင်ကွင်းမှာ အကြည့်ရဆိုးလှပေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အုတ်ဂူပေါ်မှ ကြည့်ကောင်းကောင်း နှင့် ထိုင်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီး ဘယ်အချိန်က ရောက်နေ သည် မသိ။

“သွားကြစို့ မောင်ရွှေ... ဒီမြင် ကွင်းက မင်းအတွက် စိတ်ဝင်စား စရာ မကောင်းပါဘူးကွာ၊ သေသွား တဲ့သူက အင်မတန်သဘောကောင်း ပြီး ရိုးရိုးသားသားနဲ့ ချမ်းသာလာတဲ့ မောင်သူခ ဆိုသူပေါ့၊ ယောက်ျားက ချမ်းချမ်းသာသာဖြစ်အောင် ကြိုးစား မိန်းမက သူ့အိမ်က အလုပ်သမားနဲ့ နောက်မီးလင်း၊ နောက်ဆုံး စိတ်ညစ် ပြီး အရက်သောက်၊ နောက်ဆုံး ဒီလို ရောက်လာတာပေါ့ကွာ”

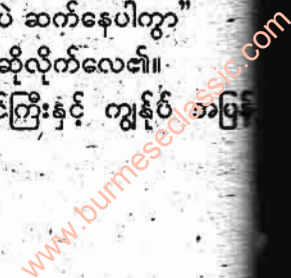
ဟု ပြောလေ၏။ ထိုသို့ပြော လျှင် ကျွန်ုပ်က...

“ဒါဆိုရင် သူ့မိန်းမက သူ့ ယောက်ျားအလောင်းကို ဘာလို့ တွင်းနက်နက် တူးခိုင်းရတာလဲ”

ဟု ပြောလျှင် ဖခင်က...

“မောင်ရွှေရယ်... မင်းကလည်း အပါးပျံကွာ၊ အေးလေ... လူ့လောက အကြောင်း ဘာမှမသိသေးတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ဆက်နေပါကွာ” ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ဖခင်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ် အပြန်

လမ်းဝယ် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တွန်း ထိုးကျိစယ်နေသော မမြလေးနှင့် သူ ဖောက်ပြန်နေသော အလုပ်သမား ဆိုသူတို့ လူမြင်ကွင်းတောင်မရှောင် ပွေ့ဖက်နေကြ၏။ ခုနက မြင်ရသော မြင်ကွင်းဝယ် မမြလေး၏ ငိုသံအစား ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်သံအား ကျွန်ုပ်မှာ ရွံရှာစက်ဆုပ်မိသွား၏။ ဖခင်ကြီးက မသိသလို မျက်နှာလွဲကာ အေးအေး လူလူဖြင့် ကျွန်ုပ်လက်ကို ကိုင်ကာ ဆက်လျှောက်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်က-

“အပါးပြောသလိုဆို လူတွေက အဲဒီလောက် အပြောင်းအလဲ မြန် လား၊ သားမြင်ရတာ တစ်မျိုးကြီးပဲ”

ဟု ဆိုလျှင် ဖခင်ကြီးက ရယ် မောပြီး...

“မောင်ရွှေ... မောင်ရွှေ၊ လောကကြီးမှာ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်း မမြင်နဲ့၊ မင်းပြောချင်တာ မပြောနဲ့၊ အဲဒါဟာ အကောင်းဆုံး နှလုံးအေး တဲ့ဆေး”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ကြီးနှင့်သာ အနေများသောကြောင့် ထမင်း ဟင်းများ ကူချက်ပေးရသည်လည်း ရှိ၏။ သင်္ချိုင်းကုန်းထဲသို့ ကျောင်း ပိတ်ရက်များတွင် လိုက်ရသည်လည်း ရှိ၏။ ရံဖန်ရံခါ ဖခင်ကြီးက ကျွန်ုပ် ပျင်းမည်ဖိုး၍ အိမ်သို့ စောစီးစွာ ပြန် ခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်အဖို့ နဂိုကတည်း က တစ်ယောက်တည်းသာ နေကျင့် ချီသောကြောင့် ဖခင်ကြီး ပြန်ခိုင်း လည်း မပြန်ဘဲ မှောင်ရီပျိုးစအချိန်

ထိ သင်္ချိုင်းကုန်းထဲဝယ် ထိုင်စောင့် နေရလေ၏။

မြို့အပြင်ရှိ သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ သရဲအရမ်းခြောက်သည်ဟု လူ များစွာက ပြောဆိုကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ကြောက်ရကောင်းမှန်း မသိပေ။ ကျွန်ုပ်နှင့် သက်တူရွယ်တူ ကျောင်းသားလေးများက...

“မြရွှေက သူ့အဖေနဲ့အတူ သင်္ချိုင်းကုန်းသွားပြီး လူသေ အလောင်းတွေ အောက်လမ်း လုပ် နေတာ”

ဟု ဆိုလေ၏။ ရပ်ကွက်ထဲက လူအများကလည်း...

“ကိုမြစိန်တို့ သားကိုခေါ်ပြီး သင်္ချိုင်းကုန်းထဲ သွားနေတာ၊ သိုက် တူးနေတာ”

ဟု ဆိုကာ ကောလဟာလ လွင့်ထုတ်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်မိခင် ကြီးကမူ ဘာဆိုဘာမှ မပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဖခင်ကြီး ပြန်လာမှသာ...

“ဘယ်လိုလဲ၊ ဒီသားအဖ သင်္ချိုင်းကုန်းက ပြန်လာကြပြီလား”

ဟု ဆိုကာ တစ်ခွန်းတည်း ပြောလေ၏။ ထမင်းဆိုင်သို့ ထမင်း လာစားသူအချို့ပင် အထင်လွဲကုန် ကြလေ၏။

“မြစိန်ချက်တဲ့ ဝက်သားတော့ စားချင်ပါရဲ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ အလောင်း ကောင်ကြီးတွေ မြင်မြင်နေရတာ တော့ မနိပ်ဘူး”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် ဖခင်ကြီးက

လာစားသောက်နေကြသူများကို ပြုံးပြုံးနှင့်ပင် အောက်ပါအတိုင်း ဆိုလေ၏။

“မသေခင်ပုပ် သေတော့ရုပ် အမြဲဘာမှမဟုတ်”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် မိခင်ကြီးက ထမင်းဟင်းများ ခူးခပ်ရောင်းနေရင်း မှ...

“ကိုမြစိန်ရေ... ရှင်ကြောင့် ကျုပ်တို့ဆိုင်လေးလည်း ဘာမှ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒီအတိုင်း ဆက် သွားရင် ဆိုင်ပိတ်လိုက်ရဖို့ပဲ ရှိတော့ တယ်”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

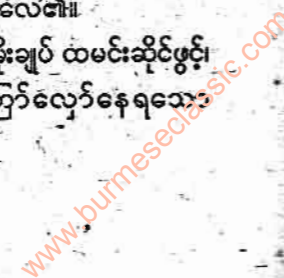
ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးမှာ စိတ် ထားပြတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သလို ဘူးဆို လျှင် ဖရုံမသီးသူလည်းဖြစ်၏။ ‘ကြံ့ ရာစား’ ထမင်းဆိုင်လေးနှင့် ပတ် သက်၍ လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ အား အားရှိတိုင်း သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ သွားနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ကြီး၏ အလုပ် များကို ကျောင်းတက်ချိန်ပြီးသည်နှင့် ဖယ်ဆတ်သလို ဝိုင်းဝန်းကူညီရလေ ၏။ ကျွန်ုပ် မိခင်ကြီးကမူ...

“သားရေ... မင်းအဖေက မိုး လင်းတာနဲ့ သင်္ချိုင်းကို ခြေတစ်ဖက် လှမ်းနေပြီ၊ မင်းကတော့ အဲဒီလို မလုပ်ဘူး အမေ ထင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

မိုးလင်း မိုးချုပ် ထမင်းဆိုင်ဖွင့်၊ ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေရသော

အမေ့ဘဝကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ သနားမိလေ၏။ ဖခင်ကြီး ပြန်လာချိန်၌ ကျွန်ုပ်က အမေ့အကြောင်း ပြောမည်ကြံတိုင်း-

“မောင်ရွှေ . မင်းကို ငါပြောထားတာ မှတ်မိမှာပေါ့။ လောကကြီးမှာ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်း မမြင်နဲ့၊ မင်းပြောချင်တာ မပြောနဲ့၊ အဲဒါ နှလုံးအေးတဲ့ဆေး ဆိုတာလေ”

ဟု ပြောလိုက်လေတော့ သတည်း။

သုသာန်စောင့်ကြီး ဦးကျော်စွာ

ကျွန်ုပ်မှာ စာမေးပွဲ နီးလာသောကြောင့် မိခင်ကြီးအား ပိုင်းဝန်း ကူညီမှုကို ခဏနားပြီး စာကျက်ရလေ၏။ အိမ်နှင့်ကျောင်း ဆိုသော်လည်း နားမလည်သည်များအား ဆရာထံသွား၍ သင်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်ဖခင်ကြီးမှာ ယခင်ကဆိုလျှင် ညနေမိုးချုပ်ခါနီး ပြန်လာသော်လည်း နောက်ပိုင်း၌ (၂)ရက်နေမှ (၃-၄)ရက်နေမှသာ ပြန်လာလေ၏။ မိခင်ကြီးက အကူသဘောမျိုး ရစေရန် ထမင်းဆိုင်သို့ နေ့တိုင်း ဆိုက္ကားဖြင့် လိုက်ပို့တတ်သော ‘ဘဒင်’ ဆိုသူအား အကူသဘောမျိုး ခေါ်ခိုင်းလေ၏။ ဘဒင်မှာ မိခင်ကြီးနှင့် သက်တူရွယ်တူဖြစ်ပြီး ‘မမရွှေ’ ဟူသော အသံမှာ ကျွန်ုပ်အတွက် နား

“ငါ့သား မောင်ရွှေ . .
လောကကြီးမှာ
မင်းမြင်တဲ့အတိုင်း မပြောနဲ့၊
မင်းပြောချင်တာ မပြောနဲ့ဆိုတဲ့
ငါ့စကားက မင်းဘဝအတွက်
အဖွဲ့ပဲဟေ့”

ကြားပြင်းကပ်လှ၏။ ထမင်းဆိုင်၌ လူရှင်းချိန်ဝယ် မိခင်ကြီးနားသို့ တိုးတိုးကပ်ပြီး ခွဲနေသည်မှာ ကြောင်တစ်ကောင်နှင့် တူလှပေ၏။ ကျွန်ုပ်က ရံဖန်ရံခါ၌ . . .

“အမေကလည်းဗျာ . . . အဲဒီအရက်သမား၊ ဆိုက္ကားသမား ကလေးကဝကိုများ ဆိုင်မှာ အကူခေါ်ခိုင်းပြီး ရိုဂိုဒံသေထမင်းခူးကျွေးခပ်ကျွေးရတယ်”

ဟု ဆိုလျှင် မိခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား မျက်ထောက်နီကြီးဖြင့် ကြည့်ကာ မာန်မဲလေ၏။

“ဘဒင်က နှင့်အဖေထက်စာရင် လက်ကြောပိုတင်းပါတယ်ဟာ”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးမှာ အသက်အားဖြင့် (၅၀)နားကပ်နေပြီ ဆိုသော်လည်း အပျိုရှုံးလောက်၏။ ကရင်လူမျိုးဖြစ်၍ အသားအရေမှ အစ ဝင်းဝါစို့ပြေနေပြီး သနပ်ခါး

ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး လိမ်းထားလျှင် ဆိုင်သို့ ထမင်းလာစားသူ မှန်သမျှ ငေးယူရလောက်အောင် လှလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ မိခင်ကြီးအတွက် သောကရောက်နေရသလို၊ ဖခင်ဖြစ်သူအား ဖွင့်ပြောရကောင်းမလား၊ မကောင်းလား စဉ်းစားရ၏။

ဖခင်ကြီးမှာမူ ကျွန်ုပ် စာမေးပွဲဖြေသော ရက်မှာပင် အိမ်က ထွက်သွားသည်မှာ တစ်လကျော်နီးပါး ကြာမြင့်ခဲ့လေ၏။ ဘဒင် ဆိုသောသူမှာ ယခင်ကထက် ပိုမိုအတင့်ရဲလာကာ အိမ်၌ ညအိပ်ညနေ ပြုလုပ်ရုံမက အိမ်ခေါင်းရင်းခန်း၌ပင် အရက်ပုလင်းထောင်ကာ အပေါင်းအသင်းများဖြင့် ပိုင်းဖွဲ့သောက်ကြလေ၏။ အရက်မူးလာလျှင် ကျွန်ုပ်အား . . .

“ဟေ့ကောင်လေး . . . ငါ့အတွက် အရက်တစ်လုံးနဲ့ အမြည်း ဝယ်ပေးစမ်း”

ဟု ခိုင်းလျှင် မိခင်ကြီးမှာ အလုပ်လုပ်နေရင်းမှ ပြေးလာပြီး . . .

“ကိုဘဒင်ရယ် သားကို မခိုင်းပါနဲ့၊ အတင်သောက်ချင်ရင် ကျုပ်ဝယ်ပေးပါမယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ဘဒင်က ကျွန်ုပ်အား မုချိပြီးဖြင့် ကြည့်ကာ . . .

“ဒီကောင်လည်း သူ့အဖေလို သမိုင်းကုန်း ခြေတစ်ဖက် လှမ်းနေပြီထင်တယ်”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထား

ပြီး အံ့ကြိတ်နေလျှင် မိခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား ချော၍ တစ်နေရာရာသို့ ခေါ်သွားလေ၏။

မကြာမီ၌ပင် ကျွန်ုပ် အိပ်နေ နေ၍ အော်ဟစ်သံများ၊ ဆူညံသံများ ကြောင့် ကျွန်ုပ် လန့်နိုးလာခဲ့၏။ အခန်းဝန်းသို့ ရောက်သောအခါ သွေးစွန်းနေသော ငှက်ကြီးတောင် အင်း ဝိုက်၍ ကျွန်ုပ်အား ကြည့် နေသော မိခင်ဖြစ်သူကို တွေ့လိုက် ၏။ ဖခင်ကြီးက ကုလားထိုင်ပေါ် အားဆေးစွာ ထိုင်ချလိုက်ပြီး...

“မောင်ရွှေ... သတ္တမရီတဲ့ မင်း အမေနဲ့ ဟိုအရက်သမား ဘဒင် ဆိုတဲ့ ကြက်ပျင်းကို ငါ သတ်လိုက်ပြီ ပြီးရင် ငါ ပုလိပ်ဆီသွားပြီး ပြောတဲ့ ချက်ပေး အဖမ်းခံတော့မယ်၊ ငါ မသွားခင် မင်းကို မှာချင်တာက ခုချိန်ကစပြီး မင်းဟာ မိမဲ့မမဲ့ ဖြစ်

သွားပြီ၊ လောကကြီးအပေါ် မင်း ရဲရဲ လျှောက်ရတော့မယ်၊ ငါ ကြိုးစင် တက်ပြီးရင် မင်း သင်္ချိုင်းစောင့်ကြီး ဦးကျော်စွာနဲ့ သွားနေပါ။ မင်း လျှောက်မယ့်လမ်း သူ ပြပါလိမ့်မယ်”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။
ကျွန်ုပ် ဖခင်ကြီးမှာ ငှက်ကြီး တောင်စား ကိုင်၍ အိမ်အောက်သို့ မဆင်းမီမှာပင် ကျွန်ုပ်အား...

“ငါ့သား မောင်ရွှေ... လောက ကြီးမှာ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်း မပြောနဲ့၊ မင်းပြောချင်တာ မပြောနဲ့ဆိုတဲ့ ငါ စကားက မင်းဘဝအတွက် အမွေပဲ ဟေ့”

ဟု ဆိုကာ ထွက်ခွာသွားလေ ၏။

နောက်ရက်တွင် ပုလိပ်ဘက် က သေဆုံးသွားသော ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးနှင့် အရက်သမား ဘဒင်၏ ရုပ်အလောင်းကို သေမှုသေခင်း အတွက် လာရောက်စစ်ဆေးကြ၏။ ဘဒင်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ဓားခုတ်ရာ များ မွန်းထားပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် တောင် ဖြစ်နေလေ၏။ ဖခင်ကြီး မှာမူ ၎င်းပြောဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် သိပ်မကြာမီမှာပင် တရားရုံးမှ ကြီး မိန့်ချလိုက်လေ၏။ ကြီးသမားများ အား ကြီးမပေးမိ မိသားစုနှင့် တွေ့ ဆုံခွင့်ပေးသောအခါ ကျွန်ုပ်အား ဖခင်ကြီးက ပခုံးကိုပုတ်ကာ ပြန် နှစ်သိမ့်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ဘဝ၌ တစ်ခါမှ မခံစားခဲ့ရဖူးသော နာကျင် မှုမျိုးကို ခံစားခဲ့ရလေ၏။ ထိုစဉ်

ကျွန်ုပ်နှင့် ဖခင်ကြီးနားသို့ ရောက် လာသော ပုလိပ်လေးတစ်ဦးက...

“ဆရာကြီး ဘာစားချင်သေး လဲ၊ ဘာလုပ်ချင်သေးလဲ”

ဟု မေးသောအခါ ဖခင်ကြီးက ပြုံး၍ ကျွန်ုပ်အား...

“မောင်ရွှေ... အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်အောက်မှာနေတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ ထဲက ဒီကုလားပုလိပ်ကတော့ ရှား တယ်ဟေ့၊ ငါ့သား သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးရင် လက်တွဲချင်သေးပါ ကွာ”

ဟု ဆိုပြီး ကုလားပုလိပ်ဘက် လှည့်ကာ...

“ရာဂျူးရေ... ငါ့သားနဲ့ မင်း ဆုံဖြစ်ခဲ့ရင် မင်းလက်ထက်မှာ မင်း တတ်တာတွေ သင်ပေးပေးတော့ ဟေ့”

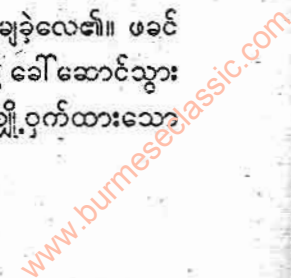
ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ရာဂျူး ဆိုသော ကုလားပုလိပ် က ကျွန်ုပ်အား ဆလံပေးကာ မြန်မာ လို ပီသသော စကားသံဖြင့်...

“ဆရာကြီးအတွက် ဘာမှ မပူ နဲ့ ကောင်လေး၊ ဆရာကြီး သတ္တိမျိုး တွေ မြန်မာတိုင်းမှာရှိရင် လွတ်လပ် ရေး ရနေပြီ”

ဟု ဆိုလေ၏။ ဖခင်ကြီးအား ကြီးမိန့်ပေးမည့်နေ့မှာပင် ပုလိပ်မင်း ကြီးရုံးရှေ့၌ ဆန္ဒပြ ဆူပူမှုများ ကြောင့် သေဒဏ်အစား တစ်သက် တစ်ကျွန်း အမိန့်ချခဲ့လေ၏။ ဖခင် ကြီးအား ကျွန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား သောနေ့အား လျှို့ဝှက်ထားသော

“မောင်ရွှေ...
အင်္ဂလိပ်အစိုးရ
လက်အောက်မှာနေတဲ့
ဝန်ထမ်းတွေထဲက
ဒီကုလားပုလိပ်ကတော့
ရှားတယ်ဟေ့၊ ငါ့သား
သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးရင်
လက်တွဲချင်သေးပါကွာ”

ကြောင့် ကျွန်းပို့ဆောင်လိုက်သည်ကို ပင် ကျွန်ုပ် မသိလိုက်ချေ။

ကျွန်ုပ်မှာ ဖခင်ကြီး မှာကြားခဲ့ သလို သင်္ချိုင်းစောင့်ကြီးကို အရင်ရှာ ရလေ၏။ ယခင်က ဖခင်ကြီးနှင့် လိုက်သွားလျှင် တွေ့ရသော်လည်း ယခု ဦးကျော်စွာဆိုသော လူကြီးမှာ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပျောက်နေ သည် မသိ။ ကျွန်ုပ်မှာ ပညာတစ်ပိုင်း တစ်စနှင့်ပင် ကျောင်းထွက်ခဲ့လေ ၏။

မိသားစု ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့သော အိမ်ကြီး ကို ကျွန်ုပ် ရောင်းချလိုက်ပါပြီ။ ဖခင် ကြီး မှာခဲ့သည့်အတိုင်း ဦးကျော်စွာ ကို မတွေ့မချင်း သင်္ချိုင်းကုန်း၌ စောင့်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေ၏။ စား သောက်ရန်အတွက်- လိုအပ်သည့် ငါးခြောက်၊ ငါးခြမ်းများကို ဝယ်ကာ သင်္ချိုင်းပေါ်ရှိ ဇရပ်ပေါ်သို့ ယူ ဆောင်လာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ထမင်းဆိုင် ဖွင့်ခဲ့တုန်းက တတ်ကျွမ်း ထားသည့် ထမင်း၊ ဟင်း ချက်နည်း အတိုင်း ကိုယ့်ဖဿာ ချက်ပြုတ် စားသောက်နေ၏။ ညဘက်၌ အုတ် ဂူများပေါ်တက်၍ ဦးကျော်စွာကို မျှော်နေမိ၏။ ရံဖန်ရံခါ ဇရပ်ပေါ်၌ ခြေသံများ ကြားရသလို ပုပ်အက် အက် အနံ့များ ရသော်လည်း ကျွန်ုပ် မှာ ကြောက်စိတ် မရှိပေ။ ကျွန်ုပ် ကြောက်ရွံ့သည်က ကျွန်ုပ် အသား နာမှာပင် ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ် မှာ လက်ဖက်ရည်

ကောင်းကောင်း သောက်တတ် သော ဖခင်ကြီးကို သတိရ၍ မြို့ထဲ သို့ ထွက်ကာ လက်ဖက်ရည်ဝယ်ပြီး သုသာန်ရှိ ဇရပ်သို့ပြန်ရောက်သော အခါ လူတစ်ယောက် ဦးထုပ်အား မျက်နှာပေါ်တင်ကာ အိပ်နေသည် ကို တွေ့ရလေ၏။ ၎င်းမှာ ပိုင်စိုး ပိုင်နင်း နိုင်လှသည်ဟု ထင်စရာ ကောင်းလှ၏။ ကျွန်ုပ် ခင်းထား သော ဖျာပေါ်ဝယ် ကျောကို အကျ အနဆန်ကာ အိပ်စက်နေ၏။ ကျွန်ုပ် က လှုပ်နှိုးသောအခါ . . .

“နွိုးတာတော့ နွိုးပေါ့ ကောင် လေးရာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် အိပ်မက် တော့ ကောင်လေး ပြန်လျော်ပေးရ မယ်”

ဟု ဆိုကာ ဦးထုပ်ကို ဖယ်၍ ထလာလေ၏။ ၎င်း၏ ပုံစံမှာ မျက် လုံးမှေးမှေးနှင့် ဝိန်ပိန်ပါးပါးဖြစ်ပြီး သွားများမှာ ကွမ်းစားလွန်းအားကြီး ၍ ကွမ်းချေးများ ပုံးလွမ်းနေလေ၏။

“နေစမ်းပါဦး . . . ခင်ဗျားကြီးက ကျုပ်ဖျာပေါ်မှာ ဝိမ်နဲ့ အိပ်ရလောက် အောင် ဘယ်သူ့ကို ခွင့်တောင်းထား လို့လဲ”

ဟု ဆိုသောအခါ ထိုသူမှာ ကွမ်းချေးတတ်သော သွားပွားဖြင့် အားရပါးရ ရယ်လေ၏။

“ဒီလိုနေရာမှာ နေရာလူရတာ မကောင်းပါဘူး ကောင်လေးရာ၊ လောလောဆယ် ကျုပ်မက်တဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ကျုပ်က သူဌေးကြီး ဖြစ်နေပြီလေ၊ ကောင်လေး လှုပ်နှိုးလို့

ကျုပ်အိပ်မက်ထဲက သူဌေးကြီး ဖြစ် နေပြီလေ။ ကောင်လေး လှုပ်နှိုးလို့ ကျုပ် အိပ်မက်ထဲက သူဌေးကြီးဘဝ စွန့်လွှတ်လိုက်ရတော့ ဝမ်းနည်းစရာ ပေါ့”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ထိုသူနှင့် စကားစစ်ထိုးရန် မဖြစ်တော့မှန်း သိရလေ၏။ ကျွန်ုပ်က . . .

“ကဲပါဗျာ . . . ခင်ဗျားကြီး အိပ်မက်ကို ကျုပ် သူဌေးဖြစ်ရင် ပြန် လျော်ပေးပါမယ်၊ ခုလောလောဆယ် တော့ ကျုပ်အဖေကို သတိရလို့ ကျုပ်အဖေ ကြိုက်တတ်တဲ့ လက် ဖက်ရည် ဝယ်လာတယ်၊ ခင်ဗျားကို လည်း ခွဲတိုက်မယ်”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။ ထိုသူက ကျွန်ုပ်အား ပခုံးပုတ်ကာ . . .

“အဆင်သင့်လိုက်တာ ကောင် လေးရာ၊ ကျုပ်လည်း မင်းကိုလိုက် ရှာနေတာ ကြာပြီ၊ ဆရာကြီးက တွေ့တာနဲ့ ခေါ်ခဲ့ဖူးလည်း မှာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ မတွေ့ရသေးဘူး”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ အ ကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားပြီး ၎င်းကား-

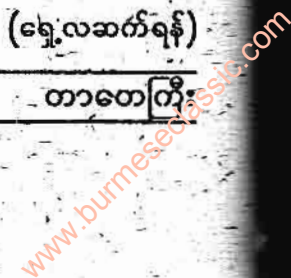
“နေစမ်းပါဦး . . . ကျုပ်ကို ရှာနေ တဲ့ ခင်ဗျားဆရာကြီးက ဘယ်သူလဲ”

ဟု ဆိုလျှင် ၎င်းမှာ တိုးညှင်း သော အသံဖြင့် . . .

“ဦးကျော်စွာ” ဟူ၍ ဆိုလိုက် လေတော့သတည်း။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

တာတေကြီး

လွှဲရန်မကောင်း ကြာမခင်

မြန်မာ့

ပန်းချီ စံလွင်မောင်

ဂန္ထီရမိုးကောလိကလမ္ဘ

ဩယဇာ

မြန်မာ့ရှင်

အခန်း(၁)

“ကျွန်းတောရွာ”

မြို့ကြီးပြကြီးနှင့် ဝေးကွာလှသော မြန်မာပြည်အနောက်ပိုင်း ရိုးမတောနှင့် နီးစပ်သောနေရာမှာ တည်ရှိလေသည်။ လူဦးရေ ငါးဆယ်မျှသာရှိသော ရွာငယ်လေးဖြစ်သည်။ ရွာသူ၊ ရွာသားများသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို ဝမ်းစာမျှသာ စိုက်ပျိုးနိုင်ပြီး ရွာ၏ အဓိကစီးပွားထွက်ကုန်မှာ ထင်းခုတ်ခြင်း၊ မီးသွေးဖုတ်ခြင်း၊ ရာသီလုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ တံမြက်စည်းပင်များ ခုတ်ယူခြင်း၊ မိုးတွင်းဆိုလျှင် ဂွီရွာခြင်း၊ ဇရပ်ခူးခြင်း၊ တောထွက်သဘာဝဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ရှာဖွေခူးယူပြီး ရောင်းကြရကာ နီးစပ်ရာရွာမှ တစ်ဆင့် “ပန်းတောကြီး” ရွာသို့ သွားရောက်ရောင်းချလေသည်။

ရွာလမ်းတစ်လျှောက်သည် မော်တော်ကားလမ်းမပေါက်။ သဘာဝတက်လာသော ချောင်းရေကျသွားရာ၊ သဲလမ်းမကို လူရော လှည်းပါ အားကိုးသွားလာကြရသည်။ သဲထုမှာ လက်ငါးလုံးစာမြင့်တက်သောလမ်းကို ရုန်း၍လျှောက်နိုင်မှ ခရီးတွင်လေသည်။

၎င်းလမ်းသည် စက်ဘီး၊ နွားလှည်းမျှသာ သွားလာနိုင်ပေသည်။ သွားလာမှုခက်ခဲ၍ တော်ရုံဧည့်သည်

နှင့် လူစိမ်း မလာနိုင်ကြပေ။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးခက်ခဲလှသဖြင့် ရွာရှိကလေးလူငယ်များအား ရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကသာ သေစာ၊ ရှင်စာ ဖတ်တတ်၊ ရေးတတ်၊ ရုံမျှ သင်ကြားခွင့်ရလေသည်။

တောခြေ၊ တောင်ခြေမှာနေရသဖြင့် တော်ရုံပါရမီမရင့်သန်သော သံဃာတော်များ တာရှည်သီတင်းမသုံးနိုင်ပေ။

ရွာမှာသီတင်းသုံးသော ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ဓူတင်တစ်ဆယ့်သုံးပါးလုံးအောင်မြင်ပြီး ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို ပိုင်နိုင်တတ်ကျွမ်းမှုမှာ ပါရမီပြည့်ဝလေသည်။

တကယ့်ကို ဝိနည်းသိက္ခာကို စောင့်ထိန်းသောမထေရ်တစ်ပါးဟုပင်ဆိုရပေမည်။

ဆရာတော်၏အနီး မပြတ်တမ်း ဝေယျာဝစ္စပြုသူမှာ အလုပ်နှင့်လက်မပြတ်တမ်းလုပ်ကိုင်တတ်သော ‘ဦးဘစိန်’ ဖြစ်လေသည်။

နှစ်စဉ်မိုးမကျမီ ရွာ၏မြောက်ဘက်ရိုးတစ်လျှောက်သည် ရွာ၏အားထားရာ ထင်းတောကြီးဖြစ်လေသည်။

ဦးဘစိန်မှာ ဇနီးဒေါ်မြထွေးနှင့် အသက်သုံးဆယ်အရွယ် အပျိုကြီးစာရင်းဝင် သမီးကြီး နှင်းမြီ နှင့် အသက်

နှစ်ဆယ့်ငါးအရွယ် ‘သင်းမြ’ တို့ကို မွေးဖွားခဲ့ပြီး အငယ်မ ‘သင်းမြ’ က အိမ်ထောင်ကျကာ မိဘများနှင့် ဒီးတူပေါင်ဖက် တစ်စီးပွားတည်း လုပ်ကိုင်ကြသူများဖြစ်လေသည်။

ဦးဘစိန်၏တာဝန်မှာ မိမိအိမ်အတွက် တစ်မိုးစာထင်းတင်မကာ၊ ရွာဘုန်းကြီးကျောင်းအတွက်ပါ ထင်းစုဆောင်းလှူဒါန်းလေသူ ဖြစ်သည်။

သည်တစ်ခေါက် ထင်းခုတ်ရန် အဖော်မပါ။ ဦးဘစိန်တစ်ယောက်တည်း လှည်းတစ်စီးဖြင့် ထွက်လာလေသည်။

ဒီရွာမှာမွေး၊ ဒီရွာမှာကြီးပြင်း၊ ခေါင်းချရမည့်အရွယ်ထိ သွားလာလှုပ်ရှားခဲ့သော နယ်မြေမို့လမ်းပန်းကျွမ်းကျင်ပြီးသား။ ဘယ်နေရာမှာ ဘာပင်ပေါတယ်။ ဘယ်လိုတောကောင်တွေ ကျင်လည်ကျက်စားစားစာယိုတာ သိပြီးသားပင်။

ကြီးကြီးမားမား တောကောင်ကို မကြောက်ရသော်လည်း တောဝက်သိုးကြီး ခေါင်းဆောင်တဲ့အုပ်စုနှင့် မတိုးရန်ကိုတော့ သတိထားရလေသည်။

တောဝက်အုပ်စု တောင့်လျှင်တော့ နီးစပ်ရာ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို တက်ပြေးပေတော့။ အစွယ်နှင့်အပက် မခံမိရန် ကြိုတင်ရှောင်ကွင်းနိုင်ဖို့ ထို

ပေမည်။

ပြီးခဲ့သည်နှစ်က မိုးကောင်းစွာ ရွာထားသဖြင့် သည်တစ်ခေါက် ထင်းရှာရတာ မခက်ခဲချေ။ စိတ်မြန်၊ လက်မြန်သမားမို့ ထင်းပင်များခုတ်လှဲပြီး လှည်းအနီးသို့ ကဲ့၍ သယ်လိုက်၊ လှည်းပေါ်တင်လိုက်နှင့် နေမစောင်းမီ လှည်းတစ်စီးစာမျှ ရရှိပေသည်။

အလုပ်ကိုသာ စိတ်ထဲဖောက်ပစ် နေသဖြင့် ဦးဘစိန်အမြင်အာရုံထဲမှာ ထင်းပင်များသာမြင်နေပြီ။ ခုတ်ပြီးရင်း ခုတ်လို့နေချင်သည်။

ထင်းပင်ကိုခုတ်ပြီး အကိုင်းချိုင်ကာ အနေတော်ပိုင်ဖြတ်ပြီး စုပုံထားလိုက်၊ လှည်းဆီသို့ကဲ့၍ သယ်လိုက်နှင့် ချွေးတလုံးလုံးဖြစ်နေသည်။

ကျေးငှက်မြည်သံ၊ လေတိုက်၍ သစ်ပင်ခက်လက်များ တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ရိုက်ခတ်သံများကိုသာ ကြားနေရသည်။ ကျန်အချိန်များမှာ တောတစ်ခုလုံးတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့နေချေသည်။

ညနေစောင်းလာပြီဖြစ်၍ ထင်းပင်ခုတ်ခြင်းအလုပ်ကို ရပ်နားလိုက်ပြီး ထင်းခုတ်စားမကို ခါးအနောက်ဘက်ပုဆိုးစည်းထားသောကြားသို့ ထိုးကာ လှည်းရှိရာသို့ထင်းများ သယ်၍တင်နေရပြန်သည်။

နောက်ဆုံးတစ်ခေါက် ထင်းပုံရှိရာပြန်အလာမှာ ထင်းပုံအနီးမှာ ရောမမြွေကြီးတစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်၍ ခွေနေတာကို ရုတ်ခြည်းတွေ့လိုက်သဖြင့် ဦးဘစိန်လန့်သွားရတော့သည်။

ထင်းပုံအနီးမသွားသေးဘဲ သစ်ပင်အကွယ်မှ အကဲခတ်နေမိသည်။

“ဒါ... တောကြီးမြွေဟောက်ဆိုတာဖြစ်မယ်...။ လုံးပတ်က ကိုး

လက်မလောက်ရှိမယ်”

ဟု ဦးဘစိန်က တွေးဆရုံပဲရှိနေစဉ် မြွေကြီးက ဦးဘစိန်ကိုအနံ့ရတာလား၊ မြင်တွေ့သွားတာလား မသိ။ ရုတ်ခြည်းနေရာရွေ့ကာ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

ဦးဘစိန်ဘာမျှ စဉ်းစားမနေအား။ ခါးကြားထဲမှ ဓားမရှည်ကိုဆွဲယူကာ အားကောင်းမောင်းသန် အရှိန်နှင့် မြွေကြီး၏ဦးခေါင်းကို မှန်းဆကာ တိခနဲ ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ပါတော့သည်။

မြွေကြီးမှာ ဦးဘစိန်၏လက်ဦးမှုကြောင့် မြွေကြီးပေါ်မှာ ခေါင်းတခြား၊ ကိုယ်တခြား ဖျပ်ဖျပ်လူးကာ ဇီဝိန်ချုပ်သွားလေတော့သည်။ တောကြီးမြွေဟောက်ဖြစ်၍ အဆိပ်လည်းပြင်း၊ အနံ့ခံကာ နောက်ထပ်မြွေများ ရောက်လာကာ အန္တရာယ်မပြုနိုင်ရန် ကျန်ရှိသော ထင်းပုံအစုကို သယ်ဆောင်ကာ ခပ်မြန်မြန်လှည်းရှိရာ အပြေးအလွှားရောက်အောင်သွားမိတော့သည်။

ပြေးရင်း၊ လွှားရင်း သူသတ်လိုက်သော မြွေကြီးကို မြင်ယောင်နေပြန်သည်။ တောကြီးမြွေဟောက်လို့သာ စိတ်မှန်းနှင့်ပြောနေရသည်။ ရွှေရောင်နှင့် မြစ်စိမ်းရောင် ရောယှက်ထားသဖြင့် အရောင်မှာတောက်ပနေသည်။ လုံးပတ်တစ်ထွားခန့်ရှိပြီး ယောက်ျားလက်နှစ်လံမျှ ရှည်ပေလိမ့်မည်။

ပထမတော့ ဦးဘစိန်စိတ်ကူးထဲမှာ ခုနကခုတ်ပိုင်းလိုက်သော မြွေကြီးကိုသယ်ဆောင်ပြီး ရွာမှာပြလိုက်စမ်းချင်သည်။

နောက်မှ ကျန်မြွေအနွယ်ဝင်များ အနှံ့ခံလိုက်ပါလာမည်ကို စိုးရိမ်စိတ်ဝင်သွားမိ၍ ထင်းစည်းကိုပဲ သယ်

ဆောင်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဦးဘစိန် ပခုံးထက်ကထင်းစည်းကို လှည်းပေါ်ပစ်တင်လိုက်ပြီး လှန်ထားသောခွားတို့ကို ချည်တိုင်မှဖြုတ်၍ လှည်းကရန် တပ်ဆင်နေစဉ် ...

“ရှီ...ရှီ”

ပြင်းထန်သော လေမှုတ်သံနှင့်အတူ သူလှည်းအိမ် လှုပ်ခါသွားလေတော့သည်။ ရုတ်ခြည်း လျင်မြန်စွာ မြွေကြီးတစ်ကောင် ဘွားခနဲပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာတာမို့ ရုတ်တရတ်လန့်သွားရသည်။ ပြီးမှ ...

အသက်ကို ဝအောင်ရှူသွင်းလိုက်ပြီး၊ စိတ်မြန်လက်မြန်သမားမို့ တွေဝေမနေတော့။ မြွေထက် လူကဦးအောင် ခုနကသွေးစွန်းနေသော ထင်းခုတ်စားမနှင့် ပိုင်းချလိုက်တော့သည်။

“ဖွမ်း”ခနဲ ထွက်ရှိလာသော မြွေ၏သွေးတို့ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ခြင်းခြင်းနီကုန်သည်။ လှည်းအိမ်ပေါ်သို့ သွေးစက်တို့ လွင့်စဉ်ပေကျကုန်လေတော့သည်။

မှောင်ရိပျိုးစအချိန် အသော့နှင့်ကာ ဦးဘစိန်မောင်းနှင်လာသော ထင်းလှည်းကို မည်သူမျှ သတိမထားမိကြ။ ထင်းလှည်းများ ဥဒဟိုဝင်လာနေကျမို့ အထူးအဆန်းဖြစ်မနေချေ။

ယခုလိုအဖြစ်အပျက်ကို ဦးဘစိန်အိမ်သားများကိုလည်း မပြောပြ။ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်ပြီး လှည်းအိမ်မှာ ပေကျနေသော မြွေသွေးနှင့်၊ သူ့မှာ ပေနေသောမြွေသွေးစက်၊ ဓားမမှာ စွန်းထင်းသော မြွေသွေးစသွေးနဲ့

ကို အိမ်အနီးရှိ ရေတွင်းမှရေငင်ကာ ဆေးကြောလိုက်တော့သည်။

ထိုနေ့က တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်း နွမ်းနယ်လာ၍ မည်သူ့ကိုမျှ စကား မပြောနိုင်ဘဲ ဦးဘစိန်အိမ်ပျော်သွား လေသည်။

တကယ်တော့ ခန္ဓာကိုယ်ကနွမ်း နယ်၍ အိပ်ချင်သည်ထင်၍ အိပ်စက် နေသော်လည်း ဦးဘစိန်၏စိတ်တို့က တော့ မအိပ်စက်နိုင်ဘဲ ပြေးလွှားနေ တော့သည်။

တလွန်လွန်ပြေးလာသော မြေ အုပ်စုကြီးက အတင်းလိုက်လာ၍ လွတ်မြောက်ရန်အသက်လှ ပြေးလွှား နေရသည်။

ထိုအိပ်မက်ကို မက်ပြီးတာနှင့် နီးထလိုက်စဉ် အတော်ပင် လူမှာမော တိုက်ပင်မန်းကြီးစွာ ခံစားခဲ့ရသည်။

ခေတ္တမျှနေပြီး ပြန်အိပ်၊ မေးခနဲ ဖြစ်နေစဉ် အိပ်မက်ကမက်လာပြန်ချေ ပြီး ထိုအတိုင်းပင် မြေများလိုက်၍ပြေး ခပြန်ပြီ။

- တစ်ည။
- နှစ်ည။
- သုံးည။

ရက်တွေကြာလာလည်း တစ် ယောက်တည်း ကြိတ်မှိတ်ကာ စိတ် ဆင်းရဲခံနေရရှာသည်။ မိန်းမကိုလည်း မပြောရဲ။ သမီးကြီးကိုလည်း အသိ မပေးရဲ။ သမီးငယ်လင်မယားကိုလည်း မတိုင်ပင်ရဲ။ မိသားစုဝင်တွေကို ပြော မြင်အကြောက်လွန်ကာ စိတ်ဒုက္ခ ချောက်မည်။ စိုးရိမ်သောကြောင့် ထစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ မဟာချေ။

ဦးဘစိန် တနံ့နံ့ တနေ့ခွေဖြစ် နေ၍ သမီးကြီးကပင် ...

“အဘ ... အဘကြည့်ရတာ မဟုတ်သေးပါဘူး။ အလုပ်တောင် ထ မလုပ်နိုင်သလို အစားလည်း ကောင်း ကောင်းမစားနဲ့တော် ဒုက္ခပါပဲ”

တကယ်လည်း ဦးဘစိန်အပေါ် စိုးရိမ်ကြပေမည်။ အလုပ်နှင့်လက် မပြတ်နေတတ်သူက ခုလိုရုတ်တရတ် ထမင်းစားမဝင်၊ အိပ်မပျော်၊ ပိန်ချိုးနံး ခွေနေလေတော့ စိုးရိမ်လာကြသည်။

“ဟုတ်ပ အမေရေ၊ အဆန္ဒယ ကိုယ်ပူတာလည်းမရှိ။ ဝမ်းထဲမယ် ရောဂါဝင်နေပြီနဲ့တူတယ်”

“ဆရာတော်ဆီ သွားလျှောက် ချေစမ်း”

ဇနီးသည်က ဆရာတော်ကို လျှောက်မည် ပြောသံကြား၍ ...

အိပ်ရာထဲတွင် လှဲခွေနေရာက ဦးဘစိန်လူးလဲထကာ ...

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ဆရာတော်ကို မလျှောက်ကြနဲ့။ သွားဒုက္ခမပေးကြနဲ့။ ငါနေကောင်းတယ်၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

အတင်းကျုံးအော်ကာ ရေနွေး သောက်၊ ထမင်းလည်းစားလိုက်သည်။

သို့သော် ဦးဘစိန်၏လှုပ်ရှားမှုကို တော့ မိသားစုများက လေ့လာအကဲ ခတ်နေလေတော့သည်။

အမှန်တကယ်တော့ ဆရာ တော်ရှေ့ရောက်လျှင် သူ့ကိုမြင်ရုံနှင့် ဆရာတော်၏ မနောစွမ်းအင်အမြင် ဖြင့် အကုန်သိမြင်ကာ အိပ်သူ၊ အိပ် သားတွေ သွေးပျက်ထိတ်လန့်ကုန် မည်ဖိုး၍ ဖြစ်သည်။

ဦးဘစိန်အပေါ် ဇနီးနှင့်သမီးနှစ် ယောက်၊ သမက်ကပါလေ့လာအကဲ ခတ်နေသည်ကို ထိပ်စားမိ၍လည်း အပူရှုပ်ကိုဟန်လုပ်ကာ ရွှင်ရွှင်ပျပျနေ

ပြရသည်။ သို့သော် ...

ညအိပ်ချိန် ရောက်မှာကိုတော့ စိုးရိမ်နေတာအမှန်ပင်။ ကြက်အိပ်၊ ကြက်နိုးပမာ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်စက်မှုနှင့် ကင်းဝေးနေရသည်။

ဘယ်သွားသွား၊ ဘယ်လာလာ၊ ပျော့ပျော့ရည်ရည်အကောင်မြင်တာနှင့် လူမှာသွေးဆုတ်သကဲ့သို့ ခံစားနေရ လေသည်။

နေ့မှရက်သို့ ကူးပြောင်းလာ တော့ ဦးဘစိန်အိပ်မက်ဆိုးတို့မှ ကင်း ဝေးလာသည်။ မြွေကြီးများအိပ်မက် မပေးတော့။ သူ့ခံစားမှုလည်း တည် ငြိမ်လာတော့သည်။

အခန်း(၂)

“ခြံလုံအောင်ခတ်မှဖြစ်မယ်” ဖခင်ဖြစ်သူ၏စကားကို သမီး ကြီး နင်းမြက အံ့ဩစွာကြားရသဖြင့် “အဘကလည်း ဒီလောက်လုံ နေတဲ့စည်းရိုးကို”

သင်းမြကလည်းမနေ -

“ရွာမှာ သူ့ခိုးသူဝုတ်ပူရတာမှ မဟုတ်တာ။ ပူရန်ကော အဘရယ်

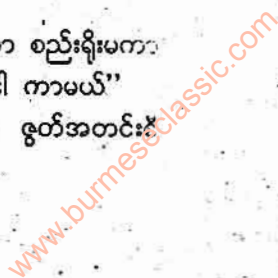
“ဟုတ်ပါတယ် အဘရယ်။ နင့် စည်းရိုးက လုံနေပြီဟာကို”

သမက်ကပါ ဝင်ပြောလာသည်။

“နင်တို့မသိပါဘူး။ အခုခြံစည်း ရိုးထက်မြင့်တဲ့ စည်းရိုး ငါထပ်ကာချင် တယ်”

အားလုံးကတော့ နားမလည်ရှာ ပေ။

“နင်တို့ဘာသာ စည်းရိုးမကား ချင်နေ၊ ငါ့ဘာသာငါ ကာမယ်” ဖခင်ဖြစ်သူက ဇွတ်အတင်းနဲ့

စဉ်နေသည်ဖြစ်၍ သမီးနှင့် သမက်တို့ မနေသာပေ။ နောက်ဆုံးအရုံးပေးကာ ဖခင်ဖြစ်သူ၏ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ရ တော့သည်။ ရွာထွက် နေပင်ရိုးနှင့် နေတံလက်များ စုဆောင်းကြရသည်။

ယခင်ထက် စည်းရုံးကို လူတစ် ရပ်ကျော်မြင့်အောင် ကာရံထားသည်။ ကြွက်တစ်ကောင်ပင် တိုးမရအောင် ခပ်စိပ်စိပ်ကာထားသည်။

ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ကြာမျှ ခြံ စည်းရုံးကာခြင်းကိစ္စ လုံးပန်းနေရ သည်။ ခြံဝင်းတံခါးကအစ လုံခြုံ အောင် စိတ်တိုင်းကျ ပြုပြင်နေသည်။

ဦးဘစိန်ကိုယ်တိုင် ခြံဝင်း၏လုံ ခြုံမှုကို ကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ်ရလေသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မလုံခြုံမှုများ လျော့ပါး သွားရတော့သည်။

ဦးဘစိန်မျက်နှာ ရွှင်ရွှင်ပျပျဖြစ် နေ၍ ဇနီးနှင့်သမီးများက သတိပြုမိ ကာ ဝမ်းသာနေကြသည်။ ခြံဝင်းခတ် တာလည်းပြီးပြီ။ ဝင်းတံခါးလည်းအခိုင် အမာမို့ ဦးဘစိန်တစ်ယောက် စိတ် ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်လေတော့သည်။

“ဟင်း ... ဟင်း”

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံ ကြောင့် ဦးဘစိန် တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားရသည်။

“ဟင် ... မြွေက ရယ်တယ်”

လူကဲ့သို့ မြွေကရယ်နေသဖြင့် ဦးဘစိန် ထိတ်လန့်တကြား ပြန်ပြော နေမိသည်။

“ဟဲ့ ... ရယ်တတ်ရုံတင်မက ဘူး။ နင်တို့လို လူစကားလည်း ငါ ပြောတတ်တယ်ဟဲ့”

မြွေခန္ဓာ၊ မြွေဦးခေါင်း၊ မြွေမျက် နှာနှင့်။ သို့သော် နားမှကြားရချက်က

ယုံပင်မယုံချင်စရာ။ မြွေ၏မျက်နှာပေး က ဦးဘစိန်အား ခန်းခနဲ မခံချင်စရာ မျက်နှာပေးဖြစ်လို့နေပေသည်။ မြင် ရကြားရတာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာ။

“မင်းက မြွေ၊ မြွေကလူစကား ပြောတာ ဘာကြောင့်လဲ”

“အေး ... ဘာကြောင့်လဲဆို တော့ နင်ကခြံစည်းရုံးတွေခတ်လိုက် တာ ငါတို့ကို စိန်ခေါ်တာပဲလေ။ ငါတို့ က မဆက်သွယ်လို့ နင်ကဟုတ်နေပြီ မထင်နဲ့။ ငါတို့သွေးစက်နို့အမျှ နင်တို့ ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်။ သိရဲ့လား လူ့အန္တ ရဲ့။ ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား”

ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ရယ် မောသံက ဦးဘစိန်၏နားစည်ထဲမှာ စူးရှလွန်ကဲစွာ တိုဝင်လာသဖြင့် နား နှစ်ဖက်ကို ယောင်ယမ်းကာ ပိတ် လိုက်မိတော့သည်။

လူတစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လိုက် မောကာ ချွေးစေးများ စွတ်စိုကာ ဇော ချွေးများပြန်နေလေတော့သည်။

“ဟင်း” ခနဲသက်ပြင်းချသံကြီး က ကျယ်လောင်စွာပင် ထွက်ပေါ်လာ တော့သည်။ ပြီးမှ သတိဝင်ကာ အိမ် သားများနီးလေမလားဟု ဝေ့ဝဲအကဲ ခတ်နားစွင့်ရင်း စိတ်မောလူမောဖြင့် အိပ်ရာထဲလူးလို့မို့နေတော့သည်။

နံနက်အရုဏ်တက် ဆွမ်းထ ချက်ရင်း သမီးကြီး ‘နှင်းမြ’ ခူးခတ် ထားသော ဆွမ်းတော်ဗန်းကိုယူကာ ဒေါ်မြထွေး ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှိရာ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

ဘုရားဆွမ်းတော်ဖက်ဖက်သောက် တော်ရေခွက်များဆေးကြောပြီး ဘုရား သောက်တော်ရေအိုးထဲမှ ရေကိုခပ် ယူကာ သောက်တော်ရေဖြည့်လိုက်

ပေသည်။ ခပ်ယူသောခွက်ထဲမှ

“ဂလောက်” ဆိုသောအသံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဘုရားသောက် တော်ရေခွက်သို့ ငုံ့ကြည့်ရာ အရောင် တင်းဝါသော လက်စွပ်တစ်ကွင်း။ မည် သူက ဒီနေရာမှာလက်စွပ် ထားထားပါ လိမ့်။

“ဟင် ... ထူးဆန်းတဲ့လက်ရာ ပဲ။ သမီးကြီးလား၊ သမီးငယ်လား တစ်ယောက်ယောက် ဘုရားရှိခိုးရင်း မေ့လျော့တာဖြစ်မယ်”

တစ်ယောက်တည်း ပြောဆိုပြီး ဒေါ်မြထွေးက လက်မှာစွပ်လိုက်ရာ လက်သူကြွယ်နှင့် ကွက်တိပင်။

ဘုရားရှိခိုး၊ မေတ္တာပို့အမျှ ဝေကာ အောက်သို့ဆင်းလာပြီး သမီး ကြီး ‘နှင်းမြ’ ပြင်ဆင်ပေးသော ထမင်း ကြမ်းဆီဆမ်း၊ ပဲရေပွကြော်နှင့် နံနက် ခင်းစာ စားရန်ထိုင်ရင်း ..

“ဟဲ့ ... နင်တို့အဘကိုရော ကျွေးပြီးပြီလား”

“ကျွေးထားတယ်အမေ။ အခန်း ထဲမှာပဲ စားမယ်တဲ့”

နှင်းမြပြောစကားကြောင့် ဒေါ်မြ ထွေးမျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ...

“ဟင် ... ဒီလူနွယ်၊ ခုတလော ဘာလမိုင်းကပ်နေတယ်မသိ။ ဘာ တစ်ခုမှ လယ်ကိစ္စ၊ ယာကိစ္စ ဝင် မလုပ်၊ ဝင်မပြော၊ အိမ်ပြင်မပြောနဲ့ အိမ်ခန်းထဲကကို မထွက်နဲ့ စိတ်ပျက် ပါတယ်”

“ဟုတ်ပ အမေရယ်။ အဘ ဟို တစ်လောက ခြံစည်းရုံးကာနေတုန်းက ရွှင်လို့ပျလို့မြင်ရတော့ သမီးတို့မှာ စိတ် ချမ်းသာလို့။ ခုတော့ အိပ်ရာကတို့ မထပြန်ဘူး”

“အေးဟယ် ... ဆေးမိတာ လာ။ ပယောဇဝင်တာလားမသိ။ ဆရာတော်ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် လျှောက်ရင် မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ် အမေရယ်”

သားအမိနှစ်ဦး အတိုင်အဖောက် ညီနေသည်။

“အင်း ... ဒီနေ့တော့ လယ်ထဲ ဆင်းပြီး အလုပ်လုပ်ဦးမှ”

“ဟုတ်တယ် အမေ။ အဘက တော့ နေကောင်းပုံမရှိဘူး။ သမီးသွား နှင့်မယ်။ ဒီနေ့ ကောက်သင်းကောက် ရမယ်”

“အမေ လယ်ထဲဆင်းနှင့်မယ်။ သမီးချက်ပြုတ်၊ အိမ်ကိစ္စပြီးမှ လိုက် လာခဲ့”

“ဒါလည်း ကောင်းတာပဲ”

“ဟဲ့ .. သင်းမြတို့လင်မယား ကော”

“ထင်းခတ်ဖို့ တောထဲသွားကြ တယ်”

“လှည်းက၊ သံတောင် ငါမကြား ပိလိုက်ဘူး။ ဒါဆို အမေ့ကို ခေါင်း ဖေါင်းလုပ်ဖို့ နှင့်အဘပုဆိုးတစ်ထည် ပေးစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ”

နှင်းမြက ကြီးတန်းမှာလှန်းထား သော ဦးဘစိန် ပုဆိုးဟောင်းကိုယူ ကာ အမေဖြစ်သူကို ကမ်းပေးလိုက် သည်။

ဒေါ်မြထွေး ပုဆိုးစခေါင်းပေါင်း နေစဉ် နှင်းမြက လယ်ထဲယူနေကျ တောင်းထဲသို့ အဆာပြေစားစရာနှင့် ရေခွေးကြမ်းဘူးယူဆောင်ကာ ထည့် ပေးထားလိုက်သည်။

ဦးဘစိန်မိသားစုမှာ အလုပ်ကို

မခိုမဏပ် လုပ်ကိုင်တတ်သူများဖြစ်၍ လုပ်စရာရှိက မဆိုးမတွ ချက်ချင်း လုပ်ဆောင်ကြလေသည်။ လယ်ထဲမ သွားခင် ...

“ဒီနေ့ ကောက်သင်းကောက် ဆိုတော့ မိုးချုပ်နိုင်တယ်။ ဆရာတော် ဆီ နောက်နေ့မှ သွားကြတာဖြစ်ကွယ်”

“အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ် အမေ ရယ်”

သမီးဖြစ်သူပုဆိုးပေးသော တောင်း ကို ဦးခေါင်းပေါ်ရွက်ရင်း ဒေါ်မြထွေး လယ်ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့လေတော့ သည်။

နှင်းမြမှာလည်း ဦးဘစိန်နှင့်အိမ် သားများအတွက် ကြော်လှော်ချက် ပြုတ်ပြီး လျှော်ဖွပ်စရာများ လျှော်ဖွပ် ရလေသည်။

အမေဖြစ်သူ သွားနှင့်ပြီဖြစ်၍ စိတ်အေးလက်အေး အိမ်မှုကိစ္စများ လုပ်ဆောင်နေတာနှင့် နေပင်ထန်း တစ်ဖျားခန့် မြင့်တက်လို့လာချေပြီ။

ထိုစဉ် ...

“ကိုဘစိန် ... ကိုဘစိန်”

“နှင်းမြ ... နှင်းမြ”

အသားကုန် သုတ်ခြေတင် ခြား လွှားလာသော ကိုညိုကြီးနှင့် ကိုတာ တေတို့မှာ အမေပင်မဖြေနိုင်ဘဲ အိမ် ဝင်းထဲသို့ နာမည်အော်ခေါ်ရင်း ဝင် လာကြသည်။ မထိတ်သာ၊ မလန့်သာ မို့ ဦးဘစိန်အိမ်ခန်းထဲမှ ပြေးထွက်လာ သလို၊ နှင်းမြလည်း ရင်တုန်ပန်းတုန် အိမ်ရှေ့ထွက်လာကြပြီး ...

“ဘာလဲ ကိုညိုကြီး၊ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“နှင့်အမေ ပိုးထိလို့၊ လယ်ထဲ မြန်မြန်လိုက်ခဲ့”

“ဘုရား ... ဘုရား”
ဦးဘစိန် မူးမိုက်မသွားအောင် အတော်ကြီးသတိထားနေရတော့သည်။

“အဘ ... အဘ၊ သတိထား လေ၊ သမီးအမေ့ဆီ လိုက်သွားမှဖြစ် မယ်”

နှင်းမြငိုယိုကာ လာခေါ်သူများ နှင့် အပြေးအလွှားပါသွားတော့သည်။ ဦးဘစိန် ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ၊ နောက်ဆုံး စိတ် ကို ဒုံးဒုံးချကာ လယ်ထဲသို့နောက်က နေ အပြေးလိုက်သွားမိတော့သည်။ သို့သော် ...

ပုခက်ပြင်ကာ ဝှန်နာတင်ထမ်း လာသော လူစုနှင့် လမ်းမှာဆုံစဉ် ...

“မြထွေး ... ဟေ့ မြထွေး”

ဝမ်းခေါင်းသံဖြင့် ဦးဘစိန်ခေါ် သော်လည်း မကြားတော့ပေ။ တံဘီ ကိုယ်လုံး မြေဆိပ်ပြန်ကာ ညှိမည်းပြာ နှမ်းနေချေပြီ။ သွားပြီ။ ဒင်းတို့အနိုင်ယူ လက်ဦးသွားချေပြီ။

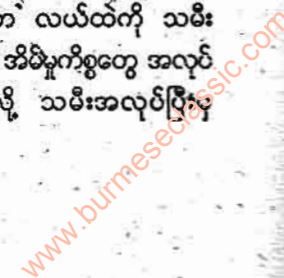
“တောက်”

ဦးဘစိန် မကျေမချမ်း တောက် ခေါက်လိုက်မိသလို မျက်ရည်စက်များ တစ်ပေါက်ချင်းကျလာသည်။ နှင်းမြ ကတော့ ဖခင်ကိုမြင်တာနှင့် ...

“အဘရေ ... အမေ အသက် မရှိတော့ဘူး အဘရဲ့။ မနက်ကတင် သူနဲ့အတူ ထမင်းကြမ်းထိုင်စား၊ စကားပြောခဲ့တာလေ။ အီး ... ဟီး”

ဟု ငိုလိုက်၊ နှာရည်သုတ်လိုက် ဖြင့် ပရိဒေဝမီး တောက်လောင်နေ သည်။

“အမှန်က လယ်ထဲကို သမီး အရင်သွားဖို့ပါ။ အိမ်မှုကိစ္စတွေ အလုပ် ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ သမီးအလုပ်ပြီးမှ

လိုက်လာမယ်လို့ တွေးမိပြီး အမေ့ကို အရင်လွတ်လိုက်မိတာပါ”

နှင်းမြတစ်ယောက် ရင်ထုမနာ ဖြစ်ချေပြီ။ နာရီပိုင်းအတွင်း မျက်လှည့် ပြသကဲ့သို့ပင် စကားအတူပြော ထမင်း တစ်ပိုင်းတည်း လက်ဆုံစားခဲ့သူ မိခင် က ကျန်းကျန်းမာမာပင်။ မျက်စိတစ် မှိတ်၊ လျှပ်တစ်ပြက်အချိန်အတွင်းမှာ သေခြင်းတရားရဲ့ အနိုင်ယူခြင်းကို ခံရ ချေပြီ။ မယုံနိုင်စရာပါတကား။ သား အဖနှစ်ယောက် ငိုလို့မဆုံးနိုင်။ အိမ် ဝင်းထဲရောက်မှ အလောင်းနေရာချဖို့ သတိရကာ အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်မှာ အသုဘစင်ထိုးကာထားဖို့ စီစဉ်နေစဉ် ဒေါ်မြထွေးရပ်ကလပ်ကို အိမ်ရှေ့ ကပြင်မှာ ရေမိုးချိုးပေးကြစဉ် ...

“ဟဲ့ ... နှင်းမြ ညည်းအမေ လက်က လက်စွပ်ကလေး ချွတ်ထား လေ ...”

ရွာထဲမှ ဒေါ်ပုလုံးက အလောင်း ရေချိုးရင်း ပြောဆိုမှ ...

နှင်းမြ သူ့အမေ၏ ဘယ်လက် သူ့ကြွယ်မှ လက်စွပ်ကို မြင်မိတော့ သည်။ လက်စွပ်၏ရွှေရောင်မှာ ဝင်းစို အိနေပြီး မြွေတစ်ကောင်ခွေပတ်ထား သကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားပုံက လက်ရှာ မြောက်လှပေသည်။

“အမေ ဘယ်စုန်းကများ ဒီ လက်စွပ် လုပ်ထားပါလိမ့်”

နှင်းမြချွတ်ယူရန် ဟန်ပြင်စဉ် လက်စွပ်က အလိုလိုကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ “ဒေါက်”ခနဲ ကျွတ်ကျလာတော့ သည်။ ရှုတ်တရတ်ဖို့ အားလုံးအံ့အား သင့်ကာ ကြည့်လိုက်ကြပြီး ဒေါ်ပုလုံး ကပင် နိမိတ်ကောက်ယူကာ ...

“ဟဲ့ ... နှင်းမြ၊ နင့်အမေက သမီးကိုပေးချင်လား၊ မပေးချင်လား

ကြည့်စမ်း နင့်လက်နဲ့ချွတ်ယူစရာမလို ဘူး။ သူ့ဘာသာချွတ်ပေးတာကြည့်”

ဟုတ်တော့လည်းဟုတ်သည်မို့ နှင်းမြတစ်ယောက် မျက်ရည်တစ်စမ်း စမ်းနှင့် ကောက်ယူကာ လက်ကိုင်ပဝါ လေးနှင့်ထုပ်ကာ သိမ်းလိုက်တော့သည်။

ညနေမစောင်းမီ အသုဘရုပ် ကလာပ်တင်ရန် လေးတိုင်စင်ဆောက် ပြီး၍ ခေါင်းရိုက်သူကရိုက်နှင့် အလုပ် ရှုပ်နေကြစဉ် သင်းမြတို့လင်မယား ထင်းတိုက်ရာမှ ပြန်လာကြသည်။

မထင်မှတ်ထားသော အိမ်ရှေ့ မှမြင်ကွင်းကြောင့် လင်မယားနှစ် ယောက် လှည်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလာပြီး အမောတကော ပြေးဝင်လာကာ ရုပ် ကလာပ်ကို ကြည့်ပြီး ...

“ဟင်”

သင်းမြထင်ထားတာ ဖခင်ဦးဘ စိန်ကိုပါ။ ခုတော့ မိခင်၏ရုပ်ကလာပ် မို့ ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်သွားကာ အော်ဟစ်ကင်ကြွေးလို့နေတော့သည်။

“မယုံနိုင်စရာပါလား အမေရဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ အမေ့ကိုခေါ်ကြရတာလဲ လို့ အီး ... အီး”

သင်းမြက အငယ်လည်းအငယ် ဆုံးမို့ အတော်ကို ပိုင်းဝန်းဖျောင်းဖျ နေရတော့သည်။

ငူငူငိုငိုငိုကြီးနှင့် ပက်လက် ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေသော ဦးဘစိန် အနီးသို့ နှင်းမြရောက်လာပြီး ခူး ထောက်ထိုင်ချလိုက်ကာ ..

“အဘ”

ခေါ်သာခေါ်ရသည် အသံကဆို နှင့်နေသည်။

“အဘ .. ဒီလက်စွပ်က အမေ လက်စွပ်လားထင်”

နှင်းမြ လက်ကိုင်ပဝါလေးထဲမှ

ထုတ်ပြလာသော မြေပုံသဏ္ဍာန် ဝင်း ဝါရွန်းအိသော ရွှေလက်စွပ်လေးကို ဦး ဘစိန်မျက်လုံးကျွတ်ထွက်မတတ် မြူး ကြည့်ရင်း -

“ငါတစ်ခါမှ မဝယ်ပေးခဲ့ပါဘူး။ နင့်အမေပစ္စည်းတွေ ဘူးထဲမှာရှိပါ တယ်။ ဒါ ... ဒါ ဘယ်ကရထားတာ တဲ့လဲ”

ဦးဘစိန်ပုံစံက ကြောက်လန့် တကြား ဖြစ်နေသည်။

“သမီးလဲအရင်က အမေဝတ် ထားတာ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ အဘများ အသစ်လုပ်ပေးထားသလားလို့ပါ”

“ကြကြီးစည်ရာ။ အသစ်လုပ် ပေးလည်း သားအမိသုံးဦးဆုံမှ လုပ် ပေးရုံးထုံးစံရှိတာ သမီးမေ့နေလား”

“ဟုတ်ပါရဲ့အဘရယ်။ အမေ များ တစ်နေရာရာက ကောက်ရတာ များလား မသိဘူး”

“အင်း ... ဖြစ်နိုင်တယ်”

ဦးဘစိန် လေးတွဲစွာဖြေရင်း စဉ်းစားနေမိတော့သည်။

“ဒီလက်စွပ် အဘပဲသိမ်းထားပါ လား”

“ဟာ ... မသိမ်းဘူး၊ မသိမ်း ဘူး ... ယူသွားကြ”

အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်နေ သဖြင့်လည်း ဇွတ်မပြောသာတော့ပေ။ နှင်းမြ လက်ကိုင်ပဝါထဲမှ မြေပုံ သဏ္ဍာန်လက်စွပ်ကို သူ့လက်မှာစွပ် ကာ၊ ဝတ်မည်ကြိရွယ်နေစဉ် ဦးဘစိန် နှုတ်မှ “မဝတ်နဲ့ မဝတ်နဲ့” ကြောက် လန့်တကြားအော်ကာ လက်နှင့်ပုတ်ချ လိုက်သည်။ လက်စွပ်လေးမှာ ဒေါက် ခနဲ ကြမ်းပြင်ပေါ် ပြုတ်ကျသော် လည်း ကွင်းလိုက်ထောင်ရက်ကလေး ပင်။ လိမ့်ဆင်းမသွားဘဲ အသက်

ကောင်ပမာ -

“ဒေါက်”

“ဒေါက်”

မြည်အောင်ကြမ်းပြင်ပေါ်ခုန်၍ သွားနေသည်။

အံ့အားသင့်စဖွယ်ကြည့်ရင်း

“အဘ ဒီလက်စွပ်မှာ အသက် ဝင်နေပုံပဲ။ သာမန်အကြောင်းကိစ္စ မဟုတ်နိုင်ဘူးထင်တယ် အဘ”

နှင်းမြတစ်ယောက် တွေ့မြင်ရမှု အပေါ် မှတ်ချက်ချလေပြီ။ ဦးဘစိန် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ...

“ဒီလက်စွပ်ကို ရွာထိပ်ချောင်း ထဲမှာ သွားလွှင့်ပစ်လိုက်ကြကွယ်။ ဝတ်တဲ့လူမှာ အန္တရာယ်ရှိနိုင်တာပေါ့”

ဦးဘစိန်၏စကားကြောင့် နှင်းမြ မှာ မယုံနိုင်သလို အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေတော့သည်။ ပြီးမှ ...

“ဟင့်... ဟင့်... အဘ ...

အဘ အမေမှာ ဒီလက်စွပ်ရှိတာ မသိ လို့လား။ သိရက်နဲ့ မပြောတာလား ဟင်”

“ဘယ့်နယ်ပြောပါလိမ့် သမီး ရယ်။ ငါ့မိန်းမဒုက္ခရောက်မှာကို ငါ မပြောဘဲ နေပါ့မလား။ ငါပြောမှာပေါ့။ ဒီလိုပစ္စည်းရှိတာ အဘ မသိရိုးအမှန် ပါကွယ်”

နှင်းမြခမျာ မျက်ရည်စက်လက် ဖြစ်ရင်းက စဉ်းစားမိပြီး -

“ဒီကိစ္စကို သင်းမြတို့သိရင် နေ ရဲထိုင်ရဲရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အဘ လည်း မပြောပါနဲ့။ သမီးလည်းမပြော တော့ဘူး။ နဂိုကမှ အစစအရာရာ ကြောက်တတ်ပါတိနဲ့”

“အေးပါကွယ်”

“ဒီ ... ဒီလက်စွပ်ကို ဆရာ

တော်ဆီမှာအပ်နဲ့ပြီး လျှောက်ထားပြီးမှ ဆရာတော်မိန့်မှ ပြောသလိုလုပ်ကြ တာ ကောင်းမယ်အဘ”

“အေးလေ ... သမီးသဘော ပါပဲ။ အဘလည်း မစဉ်းစားတတ် တော့ပါဘူး”

“ဒီလက်စွပ်က ပညာနဲ့လုပ် ထားတဲ့ အသက်မိတဲ့ လက်စွပ်ပဲဖြစ် မယ်။ လက်စွပ်မှာ ပိညာဉ်သွင်းထားပုံ ရတယ်။ သမီးတို့လွှင့်ပစ်လည်း သူ ဘာသာပြန်ရောက်လာချင်ရောက် လာမှာ။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ အပ်နဲ့တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဒါမျိုး ကိစ္စက ဆရာတော်ပဲ စွမ်းဆောင်နိုင် မှာပါ”

နှင်းမြပြောသမျှ ဦးဘစိန် ခေါင်း ညိတ်ရုံပင်။

“ဟင်း ... ဒုက္ခ ... ဒုက္ခ”

သက်ပြင်းရှည်ကြီးချပြီး ညည်း နေသောအဘအား စိတ်မသက်သာ စွာကြည့်ရင်း -

“ယုံကြည်သဒ္ဓါအပြည့်နဲ့ ဘုရား ရှိခိုးပြီး အိပ်ပါအဘရယ်။ သမီးတို့ ဒါ မျိုးထပ်ဖြစ်ဖို့ မကြံကြံရအောင်ပေါ့ အဘရယ် ...”

“အေးပါကွယ်”

ဦးဘစိန် ဆေးပေါ့လိပ်ကို ရှိုက် ဖွာရင်း တွေဝေငေးမောစွာ နားထောင် နေလေတော့သည်။

အခန်း(၃)

ညရောက်သည်အထိ ဖြစ်ပျက် ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များကို တန့်န့် ပြန်တွေးရင်း အိပ်ပျော်သလိုလို မပျော် သလိုလို ငိုက်မျှည်းနေစဉ် ထုံးစံအတိုင်း

မြေခန္ဓာကိုယ်နှင့် လူစကားပြေသော မြွေကြီးကို မြင်တွေ့ရပြန်သည် မြင် တာနှင့်ပင် ကြောက်ရွံ့တုန်ယင်နေမိ သည်။

“သွား ... သွား မလာကြနဲ့” ဦးဘစိန် အသားကုန်အော်ပစ် လိုက်သည်။

“ဟား ... ဟား ... ဟား” အောင်မြင်သည့် အသံနက်ကြီး ဖြင့် မြွေကြီးက ရယ်မောနေသည်။

“နင်တို့ မလာကြနဲ့”

ဦးဘစိန်က ထပ်အော်လေလေ မြွေကြီးက ရှေ့ကိုပိုမိုဘိုးကပ်လာပြီး “ဒီတစ်ခါ- နင့်အယုည့်ပဲ”

ဟု ကြီးဝါကာ ပျောက်ကွယ် သွားလေတော့သည်။

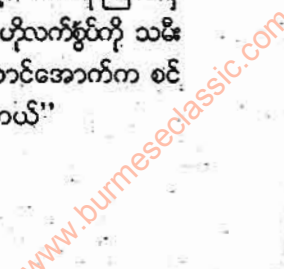
“ဘုရား .. ဘုရား .. ဘုရား” တုန်လှုပ်ချောက်ချားကာ အပြင် ဘက်သို့နားစွင့်ကြည့်လိုက်ရာ အသု ဘအိမ်စောင့်သဘောမျိုး ရွာမှကာလ သားအချို့ ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေ့ ဘာ ကြားနေရသည်။

သူကြုံတွေ့နေရသော စိတ်ဒုက္ခ ကို ဘေးလူသူပိမ်းတွေ ပေးသိလို့မဖြစ် ပေ။ နံနက်မိုးလင်းတာနှင့် ဆရာတော် ထံ သမီးကြီးနှင်းမြ ကို လွှတ်လိုက် သည်။ ခဏမျှကြာသောအခါ နှင်းမြ ပြန်ရောက်လာပြီး ...

“ဆရာတော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သွား တာ နောက်ငါးရက်၊ ခြောက်ရက်ကြာ မှ ရောက်မယ်တဲ့”

“ဒုက္ခပါပဲကွယ်”

“ဟုတ်ပါရဲ့။ အရေးကြီးခါမှ အဘရယ်။ အဘ ဟိုလက်စွပ်ကို သမီး ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်က စင် ပေါ်မှာထားထားတယ်”

“ဟင်း”

သက်ပြင်းတချချ ဖြစ်နေသော အဘဖြစ်သူကို စိတ်မသက်သာစွာ ကြည့်ပြီး ...

“စိတ်အေးအေးထားပါ အဘရယ်”

အားပေးမယ့်သာ အားပေးရသည်။ အမေဖြစ်သူ ရုတ်တရတ် အဖြစ်မျိုးတွေ့ပြီး နှင်းမြလည်းကြောက်လန့်နေမိတာအမှန်ပင်။

သည်လိုနှင့် အသုဘမြေချပြီး သည်အထိ အိပ်မက်ကမမက်ခဲ့ပေ။ ရက်လည်ဆွမ်းကပ်သော ရက်မှာ ဆွမ်းအလှူကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြွလာချီးမြှင့်ပေးသည်။

ဧည့်ပရိသတ်ကများနေ၍ ဦးဘစိန်နှင့် သမီးနှင်းမြတို့မှာ မည်သို့မျှ လျှောက်တင်ရန် အခွင့်မသာချေ။ ဆရာတော်မှ ဦးဘစိန်ထံလှမ်းကြည့်ပြီး ...

“ဟဲ့ ... ဒကာစိန်၊ ကျောင်းလည်းပေါ်မလာ၊ လူကလည်း ပိန်ချိုး၊ နေထိုင် ကောင်းဖြစ်နေသလား”

ဆရာတော်က မိန့်လာသဖြင့် ခေါင်းငုံ့မျက်လွှာချကာ လက်အုပ်ချီကာ -

“တင်ပါ့ဘုရား”

အမှန်က သူကြုံတွေ့ရသမျှ လျှောက်တင်ချင်နေမိသည်။ သို့သော် အိမ်နီးချင်းများ ရောက်နေသဖြင့် လျှောက်တင်ရန်မဝံ့ခဲ့ချေ။ သည်လိုနှင့် ခပ်တိုတိုပြန်ဖြေရင်း နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို အချိန်ယူ၍ ဆရာတော် မေတ္တာပို့ရွတ်ဖတ်ပေးနေတော့သည်။

ဆရာတော်ဘက်မှ ဆောင်ရွက်

စရာများ ဆောင်ရွက်ပေးပြီးတာနှင့်

“ကိုင်း ... ကျုပ်မှာအလုပ်ရှိသေးတယ်။ အချိန်ကုန်လို့မဖြစ်သေးဘူး။ ကဲ ... ပြန်ကြမယ်”

ဆရာတော် မိန့်သမျှ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေသော ဦးဘစိန်အား တစ်ချက်မျှင့်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဟဲ့ ... နှင်းမြ၊ ဒီနေ့ဆွမ်း ခံနင့်အဘကို ကျောင်းခေါ်ခဲ့စမ်း။ နင်တို့ သားအဖပဲ လာခဲ့ကြ”

“တင်ပါ့ဘုရား၊ လာပါ့မယ်ဘုရား”

နှင်းမြ ခပ်သွက်သွက်ပြန်ဖြေရင်း သူ့အဘကိုလှမ်းကြည့်စဉ် မျက်ရည်တွေစီးကျလို့နေသည်။

အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူတွေက တော့ သာမန်အတွေးဖြင့် သူ့ဖုန်းအတွက် ဝမ်းနည်းစိတ်နှင့်ငိုယိုနေသည်ဟု မှတ်ယူကြပေသည်။ အမှန်က ဦးဘစိန်မဟုတ် မြေကြီးက သေမိန့်လာပေးထားခဲ့၍ သူ့သေတော့မှာကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စိတ်နှင့် ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကျနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဆရာတော်ပြန်ကြံသွားပြီးနောက် ဦးဘစိန်အား အခန်းတွင်းပြန်ပို့ပြီးတာနှင့် နှင်းမြကခပ်တိုးတိုးပင် ပြောရှာသည်။

“အဘ ... ဟိုလက်စွပ်ပါ ယူသွားမယ်နော်”

“အေးပါ သမီးရယ်”

“စိတ်အေးအေးထား အိပ်လိုက်ပါ အဘရယ်။ ဆရာတော် ဤအဖြစ်အပျက်ကို ၎င်း၏စရဏအားဖြင့် ရိပ်စားသိမိလို့ မေတ္တာတွေ အကြွကြီးပို့ပေးနေတာ အဘသတိထားမိလားဟင်”

“ဟုတ်ပါတယ် သမီး။ အဘကို

ဟောဒီ နုလုံးသည်းခြေဆေးလေး ထိုက်ခဲ့ပါကွယ်”

“ကောင်းတယ် အဘ။ ဆရာတော် ပရိတ်မေတ္တာပို့စဉ်က ပရိတ်ရေလုပ်ထားတယ်။ အဲဒါလေးနဲ့သောက်နော်”

“အေး ... အေး”

နှင်းမြ ပရိတ်ရေဖြင့် သူ့အဘအားဆေးတိုက်ကာ လဲလျောင်းအနားယူစေသည်။

“အဘ အိပ်ပျော်အောင်အိပ်။ သမီး အရှေ့မှာ ဧည့်ဝတ်သွားပြုပြီးမယ်”

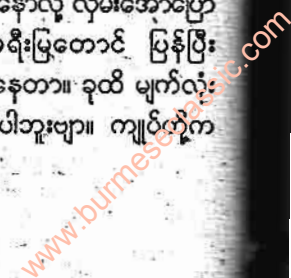
“သွား ... သွား သမီး”

ဆရာတော် ပရိတ်ရေသောက်လိုက်ရသဖြင့် ဦးဘစိန် ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှာ အေးမြသော ဓာတ်တို့စီးဝင်သလို ခံစားရပြီး အတော်လေးလန်းဆန်းအားပြည့်နေသလိုပင်။

ခေါင်းအုံးပေါ် ခေါင်းတင်လိုက်တာနှင့် အေးချမ်းစွာ အိပ်စက်လို့နေတော့သည်။

ဦးဘစိန် မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်နေသည်မသိ။ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးလာ ပရိသတ်များက စုတ်တသပ်သပ်နှင့် ဒေါ်မြထွေးအပေါ် နှမြောတသနေကြရသည်။ ဒေါ်မြထွေးလဲကျသွားတာကို တွေ့လိုက်ရသော ကိုညိုကြီးကတော့ ပြောပြ၍ မဆုံးပေ။

“အနီးမြ လယ်ထဲလာတာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ပဲဗျ။ ကျုပ်တို့က အရင်ရောက်နေလို့တောင်မှ အနီးမြနောက်ကျခပေးရမယ်နော်လို့ လှမ်းအော်ပြောနေမိတာ။ အနီးမြတောင် ပြန်ပြီးနောက်ပြောင်နေတာ။ ခုထိ မျက်လုံးထဲက မထွက်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်တို့က

ဒီဘက်အကွက် ကောက်လှိုင်းသိမ်း။ အရိုးမြက် ဟိုဘက်အကွက်သိမ်းနဲ့ လုပ်နေဆဲမှာ အရိုးမြက်ကိုလှမ်းကြည့် တော့ မမြင်ရဘူး။ တပို့တပါးသွား တယ်ထင်တာပေါ့။ နောက်တော့ ကောက်ပင်တွေနားမှာ ပုံလျက်လဲနေ တာ ကျုပ်တို့အားလုံး ပြေးပွေ့တော့ သတိလစ်နေပြီ။ ဒါ တောကောင် ကိုက်ခံရတာပဲဆိုပြီး ဝိုင်းရှာကြသေး တယ်။ ဒဏ်ရာက သူများလို ခြေ ထောက်မှာဆိုဟုတ်သေးရဲ့။ အခုဟာ က လက်မှာဆိုတော့ အဆိပ်ယုံနွန်း မြန်ပြီး ခုလိုဖြစ်ရတာပဲဗျာ”

ကိုညီကြီးပြောနေသမျှကို အား လုံးဝိုင်းဖွဲ့နားထောင်ရင်း ...

“မလဲကျခင် အရိုးမြက် မအော် ဘူးလား”

“မအော်ဘူးဟဲ့။ အော်ရင်သိမှာ ပေါ့။ သူ့ကိုကိုက်တာ လက်မှာဆိုတော့ စဉ်းစားလို့ကိုမရဘူး”

ထိုစကားတွေကြားပြီး နှင်းမြ မျက်လုံးထဲမှာ အမေလက်စွပ်ဝတ် ထားရာအောက်မှ မြေစွယ်ရာနှစ်ခုကို မြင်ယောင်မိသလို သူ့အဘနှင့် လက် စွပ်ကိစ္စကားပြောစဉ် တရွေ့ရွေ့ခန့်ပြီး သွားနေသော လက်စွပ်ကလေး၏ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားပုံကိုလည်း ပြန်မြင် နေမိပြန်သည်။

ဘုံမသိ၊ ဘမသိ အမေလယ်ထဲ သွားရင်းကောက်ရမယ်။ ရွှေလက်စွပ် ဆိုတော့ လူ့သဘာဝ မက်မောပြီး ကောက်ယူမယ်။ ဝတ်ဆင်မယ်။ ဒါ ကြီးဝတ်မိ၍ ကျိန်စာမိရတာနေမှာ။ အဘတစ်ယောက် တုန်လှုပ်ချောက် ချားနေတာ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်နေရ မယ်။ သေချာပါပြီ။ မဖြစ်ဘူး။ ဆရာ

တော်ကို အမြန်သွားပြောပြမှ ဖြစ်ပေ မည်။ သတိရသွားကာ ထိုင်ရာမှထပြီး

“သင်းမြရေ ... ဆရာတော် ဒေါ်ထားလို့ အဘကိုသွားပို့ပေးဦးမယ်။ နင်အိမ်မှာ ညှော်ခံထားနော်”

“စိတ်ချ ... စိတ်ချ”

သင်းမြက ပြန်အော်ပြောသံကို ကြားရင်း အိမ်ပေါ်ထပ်ဘုရားခန်းရှိရာ သို့ တက်ခဲ့လေတော့သည်။ သူ့အမေ ထားခဲ့သော မြေရုပ်လက်စွပ်ကလေး ကို ထားရှိခဲ့သောနေရာမှာ သွား ရောက်ရှာဖွေလေရာ ...

“ဟင်”

သေသေချာချာ ဘူးနှင့်ပိတ်ပြီး ထားခဲ့တာ။ တစ်ယောက်ယောက်များ ယူလေသလား။ ကမန်းကတန်း အိမ် အောက်သို့ပြေးဆင်းလာပြီး ဦးဘစိန် အိပ်ပျော်ရာသို့ သွားနှိုးလိုက်ရသည်။

“အဘ ... အဘ”

အတင်းလှုပ်ကိုင်နှိုးမှ ဦးဘစိန် “အင်း အား”အော်၍ထလာသည်။

“အဘ ... အဘ၊ ဒီမှာကြည့် ပါဦး”

လက်စွပ်ထည်ထားသော ဘူး လေးကို ဖွင့်ပြလိုက်ပြီး ..

“လက်စွပ်လေးမရှိတော့ဘူး”

“ဟေ”

ဦးဘစိန် အံ့အားတသင့်ကြည့်၍ နေစဉ် ...

“အဘများ ယူသိမ်းသလားလို့”

“ကြိုကြီးစည်ရာကွယ် ...။ ဒီ လောက် ဒုက္ခပေးတဲ့လက်စွပ်ကို”

“အင်း ... သင်းမြများ၊ ဘုရား ခန်းဝင်ရင်း တွေသွားလို့များလား”

“သင်းမြ ယူထားသလား မြန် မြန်သွားမေး၊ သွားမေးပါ သမီးရယ်။

နို့မို့ ဘုံမသိ၊ ဘမသိ ဒုက္ခရောက်ကုန် မယ်”

ဦးဘစိန် မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူး ကာ ပြောနေတော့သည်။ နှင်းမြ ကသောကမျော အခန်းဝထွက်ကာ

“သင်းမြ ... သင်းမြ၊ အဘက ခဏတဲ့”

ညှော်သည်နှင့် စကားကောင်းနေ သော သင်းမြထလာပြီး ...

“ဘာတဲ့လဲ အစ်မ”

“လာ ... လာ အဘခေါ်နေ တယ်”

ညီအစ်မနှစ်ယောက် အဘဖြစ် သူ့အခန်းထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်တာနှင့် -

“သမီး သင်းမြ၊ အဘကို မှန် မှန်ဖြေစမ်း။ ဒီထဲက လက်စွပ်တွေပိ သေးလား”

“ဟာ... ကြိုကြီးစည်ရာ ဘာ လက်စွပ်မို့လို့လဲ”

“အေး ... ပြောပြမယ်။ နင့် အမေကောက်ရတဲ့လက်စွပ်ပဲ။ နင့် အမေ ဒီလက်စွပ်ဝတ်လို့ သေရတာ။ ကျိန်စာသင့်တဲ့လက်စွပ်ကြောင့်ပဲ။ အဲဒါကို သမီးမသိဘဲ ယူဝတ်မိမှာစိုး လို့”

“ဘုရား ... ဘုရား”

“သင်းမြ ရင်ဘတ်လေးဖိပြီး ကြောက်သွားရသည်။ သင်းမြ ဖြစ် နေပုံကိုကြည့်ပြီး ...

“အေး ... နင်ကြောက်တတ် လို့ အဘနဲ့ ငါက မပြောဘဲထားတာ။ အခုက ပစ္စည်းရှာမတွေ့လို့။ ဘုံမသိ၊ ဘမသိ နင်ယူဝတ်မိမှာစိုးလို့ပဲ။ တခြား ဘာအကြောင်းမှမရှိဘူး”

အစ်မဖြစ်သူရင်းပြမှ သင်းမြစိတ် မကောင်းဖြစ်ခြင်းမှ လျော့ပါးသွားရပေ

မယ့် ကြောက်စိတ်ကမပြေနိုင်။ တုန်
ယင်သောအမူအရာကို မြင်ရသဖြင့် -

“ဟဲ့ ... သင်းမြ၊ နင်ဘာကို
ကြောက်နေတာလဲ”

“ဟိုလေ့ ... လက်စွပ်ကို သင်း
မြ မယူတာအမှန်ပဲဘဲ အစ်မ။ အမေ
သေပြီးကတည်းက သရဲကြောက်လို့
ဘုရားခန်းရုံတဲ့ အိမ်ပေါ်ထပ်မပြောနဲ့။
တပို့တပါးသွားချင်တာတောင် အဖော်
မပါရင် မသွားရဲတဲ့ဟာ။ ခုလိုဆိုတော့
ပိုကြောက်တာပေါ့ အီး ... ဟီး”

“ဟဲ့ ... တိုးတိုးငိုပါဟဲ့။ အခု
ကိစ္စက လူမသိအောင်အာနဲ့ ကျိတ်
ဆွေးနွေးနေတဲ့ဟာကို”

“ဟုတ်ပါတယ် အစ်မရယ်။
ကျွန်မကြောက်လို့ပါ။ ညက ...
ညက ရက်လည်ဆိုတော့ အမေများ
လာခြောက်မလားလို့ တွေးပြီးကြောက်
ရင်း အိပ်ပျော်သွားလိုက်တာ အိပ်မက်
ထဲမှာ လက်စွပ်လေးတစ်ကွင်းက ခုန်
ဆွခုန်ဆွနဲ့ ကျွန်မရှေ့ရောက်လာပြီး
ငါနင့်ကိုပေးချင်လို့ဆိုပြီး စကားပြော
တယ်။ အံ့ဩလွန်းလို့လေ။ နောက်
တော့ နင့်ဆီမှာ ငါနေချင်တယ်ဟာ
လို့ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ဟဲ့ ... လူစကား
ပြောတဲ့လက်စွပ်ကလေး နင်ဘယ်က
လာတာလဲလို့ မေးတာနဲ့ သူက ငါ
လာတာ နင်သိဖို့မလိုပါဘူး။ နင့်ဆီမှာ
ပဲ နေမှာဆိုပြီး ခုန်ဆွခုန်ဆွ လိမ့်လာ
ပြီး ကျွန်မပါးစပ်ထဲကနေ ခုန်ဝင်သွား
တာ အန်ထုတ်လို့လည်းမရ ဖြစ်နေ
တာ။ ကိုဖိုးတူးကိုမြောပြတော့ အိပ်
မက်ပဲဟာ ကြောက်မနေနဲ့လို့ ပြောလို့
စိတ်ပြေရုံပဲရှိသေးတယ်။ အီး ... ဟီး
အခုပျောက်တဲ့လက်စွပ်အကြောင်းသိ
တော့ ကျုပ်ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲတော့။

ကျုပ် ... ကျုပ်အမေလို သေတော့မယ်
ထင်တယ်”

ဆောက်တည်ရာမရ သင်းမြလူး
လှိုမ့်ကာ ငိုကြွေးလေတော့သည်။

“ဟဲ့ ... သင်းမြ သတိထားမှ
ပေါ့။ ဒီကိစ္စ ဘေးပန်းကကြားသွားရင်
မကောင်းဘူး ထ ... ထ”

ဦးဘစိန် သမီးကိုကြည့်ပြီးစိတ်
မကောင်းဖြစ်နေရသည်။

မမြင်ရတဲ့ နာမ်ဇောကနဲ့ လိုက်
ပါနိုင်စက်နေသော မြွေတို့၏ကျိန်စာကို
ဖြေဖျောက်ရန် ဆရာတော်မှတစ်ပါး
ကူညီနိုင်မည့်သူ မရှိဟုယုံကြည်လိုက်
ပါသည်။

“အဲဒါကြောင့် ဆရာတော်ဆီ
သွားမလို့”

“ကျုပ်လည်း လိုက်မယ်အာ”
သင်းမြ အတင်းအကျပ်ပူဆာ
ချေပြီ။

“ဒီမှာ အကျွေးအမွေးကိစ္စက”

“ကိုဖိုးတူးရဲ့သားပဲ အဘရယ်၊
ကျုပ်မနေရဲသလိုဘဲ။ ဆရာတော်ဆီ
အိပ်မက်ကိစ္စ လျှောက်ထားမှနေလို့မ
မယ်”

“အေးပါ ... အေးပါ။ လိုက်ခဲ့
ကြ”

သည်တော့မှ သင်းမြမျက်နှာ
လေး ပြုံးနိုင်တော့လေသည်။

ကျော့ဝင်းထဲသို့ ဝင်လာသော
ဦးဘစိန်တို့ သားအဖသုံးဦးကို လှမ်း
မြင်ရသော ဆရာတော်က ကျောင်း
သားလေးများကိုမှာထားပြီး ဆရာ
တော်၏ဘုရားဝတ်ပြုရာ ဘုရားခန်းမှ
စောင့်နေရှာသည်။

ကျောင်းပေါ်တက်လာသော သား
အဖသုံးဦးအား ဆရာတော်မှာထား

သည်အတိုင်း ကျောင်းသားလေးများ
က လမ်းညွှန်လိုက်သည်။ ဆရာ
တော်အခန်းဝင်တာနှင့် လက်အုပ်ချီ
ကာ ဝင်ထိုင်ကြပြီး လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို
ဆရာတော်၏ရှေ့သို့ချကာ ကန်တော့
လိုက်ကြသည်။

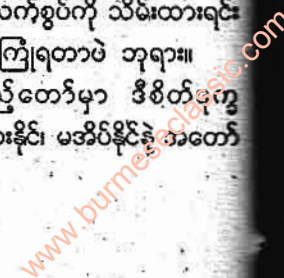
ဆရာတော်မှ ခေါင်းတညိတ်
ညိတ်ဖြင့်ကြည့်ရင်း ...

“ပြောစမ်းပါဦး ဒကာစိန်၊ ဖြစ်
ပျက်ခဲ့ပုံလေး”

“တင်ပါဘုရား ... ကျောင်း
အတွက်၊ အိမ်အတွက် တောထဲမှာ
ထင်းခုတ်ပြီး ပြန်မယ့်အချိန်မှာပေါ့
ဘုရား * * * * * အဲဒီ
လိုဖြစ်ခဲ့ပြီး တပည့်တော်ဘယ်သူ့ကိုမှ
မပြောပြရဲခဲ့ဘူး။ မိန်းမနဲ့ကလေးတွေ
ကြောက်လန့်နေမှာစိုးလို့ ကျိတ်မိတ်
ခံစားနေရတာပေါ့ဘုရား။ သူတို့က
တော့ အပမီတာလား။ ရောဂါဝေဒနာ
လား စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့။ တပည့်
တော်မှာ ညရောက်မှာ ကြောက်နေ
တယ်။ မျက်လုံးမိတ်ပြီး မှေးခနဲဖြစ်
တာနဲ့ အဲဒီမြွေကြီးက ရောက်လာပြီး
ကြိမ်းမောင်းနေတော့တာပဲ။ အခု
လည်း ဒကာမ မြထွေးလက်ထဲ ဘယ်
ကဘယ်လို လက်စွပ်ရောက်နေတယ်
မသိဘူး။ ခုလိုဖြစ်ပျက်မှ သိရတာပါ
ဘုရား။

ဒီလက်စွပ်ကို အရှင်ဘုရားထံ
အပ်နှံရာ အရှင်ဘုရားအမိဋ္ဌာန်ဝင်နေ
တယ်ဆိုတာနဲ့ တွေ့ခွင့်မရခင် စပ်
ကြားမှာ ဒီလက်စွပ်ကို သိမ်းထားရင်း
ကနေ ခုလိုကြုံရတာပဲ ဘုရား။

တပည့်တော်မှာ ဒီစိတ်ဒုက္ခ
ကြောင့် မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်နဲ့ အတော်

ကြီး စိတ်ဒုက္ခခံစားရပါတယ် ဘုရား။
အရှင်ဘုရား ကယ်တော်မူပါဘုရား”
ဆရာတော်မှာ သေချာစွာနား
ထောင်ပြီး ...

“ကောင်းပြီ၊ အဲဒီလက်စွပ်ကော
နို့သေးရဲ့လား”

ဆရာတော်မေးလာသဖြင့် ‘နှင်း
ခြုံ’က ဝင်လျှောက်လေသည်။

“ဒီလိုပါဘုရား၊ အမေ့အလောင်း
ရေချိုးပေးစဉ်မှာ ဒီလက်စွပ်က သူ့
အလိုလို ‘ဒေါက်’ခနဲ ပြုတ်ကျလာမှ
အမေ့မှာ ဒီလက်စွပ် ဝတ်ဆင်ခဲ့တာ
အဲဒီအခါကျမှ တပည့်တော်သိရတာ
ပါ။ အဘကိုသွားပြတော့ အဘက
လည်း မသိရှာဘူးဘုရား။

ဒီလက်စွပ်ကို ချောင်းထဲလွှင့်ပစ်
မယ်လုပ်ဖို့ အဘကပြောနေစဉ်မှာပဲ
လက်စွပ်ကကြမ်းပေါ်ပြုတ်ကျပြီး ဒေါင်
လိုက်ခနဲခနဲသွားနေတာများ မယုံနိုင်
စရာပါပဲ။

ဒါနဲ့ ဘူးထဲမှာလုံအောင်ထည့်ပြီး
ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်က စင်
ပေါ်မှာ သေသေချာချာ သိမ်းထားခဲ့ပါ
တယ်။ ဒီနေ့ ဆရာတော်ထံ အပ်ဖို့
ထုပ်နေပါတယ်။ ဘုရားကျောင်း
ဆောင်အောက် သွားရှာတော့ ဘူးက
တော့ရှိပြီး လက်စွပ်ပျောက်သွားတော့
တာပါပဲဘုရား။

သင်းမြများ တွေ့သွားလို့ ယူပြီး
ထပ်ဆင်မိရင် ဘေးဒုက္ခကြုံမှာစိုးရိမ်
ယ့် ခေါ်မေးတော့မှ သင်းမြကြုံခဲ့ရတဲ့
ဇာတ်လမ်းကို သိရတာပါပဲဘုရား။
အပည့်တော်ညီမလေး ဒုက္ခဖြစ်တော့
မယ် ထင်တယ်ဘုရား ဟီး ... ဟီး”

နှင်းမြက စကားအဆုံးမှာ ငိုချ
ဆိုက်ပါတော့သည်။

“ဟေ ... သင်းမြက ဘာဖြစ်ရ
တာတုံး”

ဆရာတော်က ကွမ်းတဖြူဖြူပါး
ရင်း ထပ်မေးလေရာ ...

“တင်ပါ့ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို
ညကပေးတဲ့အိပ်မက်ထဲက လက်စွပ်
က ခုန်ဆွခုန်ဆွနဲ့ရောက်လာပြီး လူ
ကဲ့သို့ စကားလောပြောတယ်။ တပည့်
တော်နဲ့ စကားအပြန်အလှန်ပြောပြီး
လက်စွပ်ကလေးက တပည့်တော်
ပါးစပ်ထဲခုန်ဝင်ပြီး တပည့်တော် မျိုချ
မိရက်သားဖြစ်သွားတယ်ဘုရား။ အဲဒါ
တပည့်တော်အမေလည်း ဒီလက်စွပ်
ဝတ်ရုံနဲ့ သေရတာ။ အခုလက်စွပ်က
ပျောက်နေပြီး အိပ်မက်ထဲမှာ တပည့်
တော်ပါးစပ်ထဲကနေ မျိုချမိတော့
တပည့်တော်အဖြစ်ဆိုးတော့မယ် ထင်
ပါရဲ့ဘုရား။ တပည့်တော် ဒုက္ခရောက်
တော့မယ်ထင်ပါရဲ့ ဘုရား။ ကယ်ပါဦး
ဘုရား ဟီး ... ဟီး”

သင်းမြမမျှာ ပူပင်သောက
ရောက်နေပေသည်။ လောလောလတ်
လတ် မိခင်ကအဖြစ်ဆိုးနှင့်ကြုံတွေ့
ထားတော့ ပိုဆိုးပေသည်။

“ဟဲ့ ... သင်းမြ၊ တိုးတိုးငိုပါ
ဟဲ့။ ကျောင်းပေါ်မှာ သူများတွေကြား
ပြီး တစ်မျိုးထင်ပါဦးမယ်”

“ကျွန်မသေရမယ့်ကိစ္စ အဘ
ရဲ့။ ဝမ်းမနည်းဘဲ အော်ရယ်ရမှာလား
လို့၊ အဘသာ အဲဒီမြေကို ခုတ်မသတ်
ခဲ့ရင် ခုလိုဖြစ်မတဲ့လား”

“ဟဲ့ ... ငါ့ရှေ့ရောက်လာတဲ့
မြေကြီးကို ငါက ခုတ်မသတ်ခဲ့ရင် သူ
ပေါက်သတ်တာခံခဲ့ရမှာပေါ့။ ဒီလိုဖြစ်
မယ်မှန်းသိ ငါအသေခံခဲ့မှာပေါ့ဟဲ့”
သားသမီးတွေနှင့်အဖေဖြစ်သူ

တို့ စကားများကြလေပြီ။
“တိတ်ကြစမ်း”

ဆရာတော်အော်လိုက်မှ ပါးစပ်
ပိတ်သွားကြလေသည်။

“တပည့်တော် ဒီမြေကို မုန်းတီး
စိတ်နဲ့ သတ်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘုရား။
မြေခွဲပက်ပင်းတိုးလို့ ကိုယ့်ရန်မမူခင်
ခုတ်လိုက်မိတာပါဘုရား”

ဆရာတော်မှာ အရညဝါသီ
ရဟန်းတော်ဖြစ်၍ ဦးဘစိန်တို့မိသားစု
အတွေ့အကြုံကို သုံးသပ်နားထောင်
ပြီးမှ ...

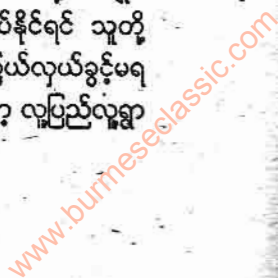
“အင်း ... သူတို့ဘက်က နှစ်
ကောင်တောင် အသတ်ခံလိုက်ရတာမို့
ဒကာတို့ဘက်က နှစ်ယောက်အစား
လိုချင်နေပုံရတယ်။ ဒါတောင် သူတို့
အမျက်က ပြန်နိမ့်မယ်ထင်ဘူး။ အမျက်
တကယ်ကြီးတဲ့ကောင်တွေပဲ”

“တပည့်တော် တောင်းပန်လို့ရ
ရင် တောင်းပန်ချင်ပါတယ်ဘုရား”

“အိမ်း ... ဒကာကြီး ကြုံတွေ့
ခဲ့တာ တောကြီးမြေဟောက်လည်း
မဟုတ်ဘူး။ တကယ်နတ်မြေကွဲ့။
တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေပဲ
လေ။ ဒကာတို့လုပ်ရပ်ကို ကျုပ်က
မေတ္တာရပ်ခံကြည့်ရမှာပဲ။ ဒကာအိမ်
ဆွမ်းစားကြွလာကတည်းက မြေရိပ်
တွေကရှုပ်ယှက်ခတ် ပြေးလွှားနေတာ
မြင်သလို မေတ္တာသုတ်ပရိတ်၊ မေတ္တာ
ဘာဝနာ အကြာကြီး ဆောင်ရွက်ပေး
ခဲ့တာ သိကြရဲ့လား”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“အေး ... ဒကာတို့၊ ကျုပ်
လက်ထဲ လက်စွပ်အပ်နိုင်ရင် သူတို့
ခြယ်လှယ်ချင်သလို ခြယ်လှယ်ခွင့်မရ
တော့တာ သိလေတော့ လူပြည်လူရွာ

မှာ လူ့ဘဝနဲ့ ဒုက္ခရောက်အောင် အကုသိုလ်ခရီး ဆက်ကြရအောင် ကြိုးပမ်းလိုက်တာကွဲ့။ သူတို့ဘက်က ခရီးတာအောင်မြင်သွားပေပြီ။ ဒကာမ လေးဝမ်းစိုက်ထဲရောက်တာ အသက် ဝိညာဉ်ဒုက္ခပေးဖို့ ဗဟုတ်ဘူးကွဲ့။ စိတ် အေးအေးထား။ လူ့ပြည်လူ့လောက ကို ဝင်ရောက်ဖို့လာတာမို့ သတ္တဝါတစ် ခု ကံတစ်ခုကယ်တင်တယ်လို့ပဲ လက် ခံထားပါကွယ်”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“ကောင်းပြီ။ မနက်ဖြန်ကစပြီး ရွာဦးဘုရားမှာရော၊ ဒကာတို့အိမ်မှာပါ ကန်တော့ပွဲကိုး(ဖီး) ပွဲလှူပေးရမယ်။

ဒကာစိန်ကတော့ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပေးရ မယ်။ နေ့စဉ် ပုတီး ၁၀၈ ပတ်ရ အောင်စိပ်ပြီး ဝေနေယျများအား မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေရမယ်။ ဒကာနဲ့ဆုံ တွေ့ခဲ့တဲ့ နတ်မြွေများကို သီးသန့်အာ ရုံပြုကာ မေတ္တာပို့ပေးရမယ်။ ဒကာရဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို သစ္စာပြုအမျှဝေ ပေးရမယ်နော်”

“တင်ပါ့ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ ဆရာတော်ရဲ့ အဆုံးအမလမ်းညွှန်မှု ကို နာခံပါမယ်ဘုရား”

“ကောင်းပြီ။ အခုကျုပ်စီမံပေး ထားတဲ့ ပရိတ်ကြီးကို အိမ်ရှိလူကုန် မချွတ်တမ်းဝတ်ဆင်ထားကြရမယ်”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“ရွာဦးဘုရားမှာ သားအဖတွေ အလုပ်စခန်းဝင်ဖို့ ရှိခိုးဦးတင်လျှောက် ကြပေတော့။ နောက်တစ်နာရီကြာမှ ကျောင်းပေါ်ပြန်တက်ခဲ့ကြနော်။ ဒကာ တို့အတွက် ကျုပ်က အလုပ်လုပ်ပေးရ တော့မယ်”

ဆရာတော်က မိန့်လာသဖြင့် သားအဖသုံးဦး ထွက်လာတာနှင့် ဆရာတော်၏ဘုရားခန်းတံခါး ပိတ် လိုက်တော့သည်။

ဦးဘစိန်နှင့်သမီးနှစ်ဦး ရွာဦး ဘုရားမှာ ပါလာသော ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်ကြကာ အလုပ်စခန်းဝင်ရန် မိမိတတ်သမျှ မှတ်သမျှရွှေထိပူဇော်ကြလေသည်။

ဆရာတော်မှာ လောကီ၊ လော ကုတ္တရာနှစ်ပေါက်မြောက်ထားသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၍ ရွာဦးစပ်ချုပ် သာမက မြို့ပေါ်ကပင် ပင့်ဆောင်ကိုး ကွယ်တော်မူ၏။

သို့သော် ... ဆရာတော်ကား ပင့်တိုင်းမလိုက်။ ကျွေးတိုင်းလျှာတိုင်း လက်မခံ။ သူ့အာရုံ၊ သူ့မနောမှာ တကယ်ကယ်တင် ဆောင်ယူစရာရှိ က အလိုလိုကြွလာပြီး ကူညီစောင့် ရှောက်တတ်ပေသည်။

ကျောင်းမှာလည်း အမြဲမနေ။ တောတိုးကာ တရားအားထုတ်သည် က များသည်။

ဆရာတော်အလုပ်ပျက်ခံပြီး တော်ရုံဒကာ၊ ဒကာမကို အတွေ့မခံ ချေ။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ဒကာဦးဘစိန်တို့အား ဆရာတော် လက်ခံတွေ့ဆုံ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးမှု ကို ရလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သားအဖသုံးဦး အသုဘရက် လည်ကိစ္စကိုပင် မေ့လျော့ကာ ယုံ ကြည်သဒ္ဓါထက်သန်စွာဖြင့် ဘုရားရှိခိုး ကန်တော့ကြသည်မှာ ဆရာတော်မှာ သည့် တစ်နာရီအကြာသည်ပင် ခဏ လေးထင်လိုက်ရတော့သည်။

“အဘစိန် ... ဆရာတော်က

လာခဲ့ဖို့ခေါ်ခိုင်းနေတယ်”

ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေး လာ ပြီးခေါ်တော့မှ ဘုရားရှိခိုးခြင်းအမှုကို လက်စသတ်ကာ လိုက်ခဲ့တော့သည်။

ဆရာတော်ရှေ့အရောက်မှာ -

“ကံ ... ဒကာစိန်က ရှေ့က ထိုင်၊ သမီးနှစ်ယောက်က နောက်က ထိုင်၊ ဘုရားကိုအာရုံပြုထား။ ကျုပ်စွပ် ပေးလိုက်တဲ့ပရိတ်ကြီးကွင်းကို မဖြုတ် ရဘူးနော်။ အေး ... ကိုယ့်ဘာသာ သတိမေ့လျော့ခဲ့ရင် ကျုပ်တာဝန် မဟုတ်ပေဘူး ဟုတ်ပြီလား။ ကံငါးပါး ထဲက ကိုယ်စောင့်ထိန်းနိုင်တဲ့ တစ်ပါး ပါး လုံအောင်၊ မကျိုးမပေါက်အောင် စောင့်ထိန်းပါမယ်လို့ ကိုယ့်ဘာသာ စိတ်ထဲက သစ္စာပြု။ ဒါဆို ပရိတ်ကြီး တန်ခိုး မပြယ်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားဦး”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“ဟဲ့ ... သင်းမြ၊ နင့်အိမ်သား ငါ့ဆီခေါ်လာခဲ့ဦး။ ဒီနေ့ နေမဝင်ခင် ဒီကိစ္စကိုပြီးအောင် ဆောင်ရွက်ရမှာ။ နှင်တို့မျိုးဆက်အဖြစ်ရောက်လာတော့ အတော့်ကိုသတိထားရပေမယ်။ ဒကာ စိန်အိမ်ရောက်တာနဲ့ နှင်တို့စုံတွဲမြန် မြန်လာခဲ့ကြ”

“တင်ပါ့ဘုရား”

“အိမ် ... သွားကြ၊ သွားကြ” သားအဖသုံးဦး ဆရာတော်အား ဝတ်ပြုပြီး ပြန်လာကြတော့သည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

မြနန်းရှင်

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန့်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး ရှေးဟောင်းစေတီတော် ပြုပြင်တည်ဆောက်ရေးအတွက် ကုသိုလ်ပြု လှူဒါန်းရန် ဖိတ်ခေါ်လှူ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန့်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့်ကဟု ခန့်မှန်းရသော ရှေးဟောင်းစေတီပျက်တစ်ဆူ ရှိပါသည်။

ထိုစေတီပျက်အား ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့သစ်၊ ၂၂-ရပ်ကွက်၊ အောင်သုခလမ်း၊ အမှတ်(၆၇)ရှိ ဓမ္မဝါစီကျောင်းတိုက်မှ သီလရှင် 'ဒေါ်နန္ဒဝတီ' သည် ပြုပြင်လိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ ကျေးရွာရှိ ဆရာတော် 'ဦးသီဟ' နှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများကို တိုင်ပင်လျက် ၁၃၇၆-ခုနှစ်၊ နတ်တော် လဆုတ် ၁၃ ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်သံဃာ့နာယက ဆရာတော် အပါအဝင် ပင့်သံဃာ ၉ ပါးတို့နှင့် မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပြီး စေတီပျက် ပရိဂုဏ်ကိုလှူပေး စေတီရင်ပြင်ဘောင် အုတ်ရိုးစီလုပ်ငန်းကို ၅၅ ပေ ပတ်လည် ကာရံပြုပြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လိုအပ်သည့် အစိစိတွင်း တူးဖော်ခြင်း၊ ရေလှောင်ကန် ခံောက်လုပ်ခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့အနေဖြင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလျက် ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်ရန် ပါဝင်လှူဒါန်းလိုကြပါက အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးထံ လှူဒါန်းနိုင်ကြပါကြောင်း စေတနာလောင်း၍ နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းရန် လိပ်စာများ

- (၁) ဆရာတော် ဦးသီဟ (၀၉-၄၀၃၇၃၀၂၅၀)
- (၂) ဆရာလေး ဒေါ်နန္ဒဝတီ(ဓမ္မဝါစီ သီလရှင်ကျောင်း) (၀၉-၄၂၁၆၆၉၈၈)
- (၃) ဒေါ်ကြင်တင်(၂၄၊ နတ်စင်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ) (၀၉-၅၄၄၆၀၉)
- (၄) ဒေါ်တင်တင်အေး(၇/မြေညီ၊ ငွေလရောင်လမ်း၊ ဝတ္တလစ်) (၀၁-၄၀၀၉၂၃)
- (၅) ဒေါ်နန္ဒနွဲ့ဝင်း(၁၇၊ ကျောက်တောလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း) (၀၉-၃၁၄၈၇၀၉)
- (၆) ဦးအောင်ရွှေ(၅၄၊ လမ်း ၁၂၀၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်)

နှင်းနှင်း အိမ်ထောင်ရေး

ဝင်းရီ ဝင်းရီ

အဘိုးရဲ့ အဖေ

နှင်းနှင်း

1961 - ဇန်နဝါရီ

“အောင်အောင်... ဆယ်တန်းမှာ ဂုဏ်ထူးထွက်ရင် ဆေးလှိုင်းလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ ငါက ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနမှ အလုပ်ဝင်ချင်တာ”

“ဒါများ ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်သူလို စာကို တအားကျက်နေရသေး”

“ဂုဏ်ထူးများများထွက်၊ အရမ်း စာတော်ခဲ့တဲ့သူ၊ ဘယ်ကျောင်းတက် တက် အမှတ်မီနေသူ ဖြစ်ချင်တာကွ။ မကြိုးစားပြလျှင် တစ်ချိန်ကျ ငါ့ကိုလူ ဘော်ကျော့၊ သူဌေးအမွေရလို့ သူဌေး ဖြစ်လာသူ ထင်ကြမယ်ကွ”

“မင်းတို့မြို့ကလူတွေ ပြည်စုံချမ်း သာသူ များတယ်နော်”

“ကြီးမားတဲ့ သမုဒ္ဒရာပင်လယ် ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်ကွ။ အဲဒီရေ ထဲမှာ ငှက်သိုက်ထွက်တယ်၊ ငါးကြီးအန် ဖတ်ထွက်တယ်၊ ရေနပုစွန်တွေ အား ကြီးထွက်တယ်၊ ပုလဲကျွန်းလည်းရှိတယ်၊ ငါးပိလုပ်နည်းလည်း သိတယ်။ အလုပ် အမှန်တကယ် လုပ်တတ်ရင် မြိတ်ဆို တာ ငွေပေါတဲ့ ကျွန်းမြို့ကွ”

ဘော်ဒါဆောင်တစ်ခု၏ ညနေ ချမ်းတွင် နယ်မှကျောင်းလာတက်သူများ စကားဝိုင်းဖွဲ့နေကြသည်။ အောင်သူဟု ခေါ်သော ကျောင်းသားတစ်ဦးနဲ့ ဗညား ထွန်းတို့သည် အလွန်ခင်သည်။ အောင် သူက မြိတ်သားပီပီ အစားအစာကို

ပုလင်းများ၊ ဘူးများနဲ့ အပြည့်ရှိနေ တတ်သည်။ ခင်မင်သူတို့ သူထံမှ အဆောင်ထမင်းနဲ့စားရန် အရံဟင်းများ ရနေကျဖြစ်သည်။ သဒ္ဓါတရားလည်း ကောင်းလှသည်။

“အောင်အောင်... သူများတွေက ဆရာဝန် သိပ်ဖြစ်ချင်တဲ့ခေတ်မှာ ပိုက် ဆံအဖြစ် လစာနည်းတဲ့ ရှေးကျောက် စာချပ်တွေနဲ့ နှပ်နင်းလုံးရမယ့် အလုပ်ကို မှ မင်းက ဘာကြောင့် ကြိုက်ရသလဲကွ”

“ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုတွေ လက်တွေ့တူးဆွသလိုပဲ ငါ့ရဲ့မိဘဘိုးဘွား ပိုင်မြေကို တူးဆွကြည့်ချင်လို့။ သမား ရိုးကျနည်းမဟုတ်ဘဲ ထူးဆန်းတဲ့နည်း များ သင်ကြားတတ်မြောက်မလားလို့ လေ”

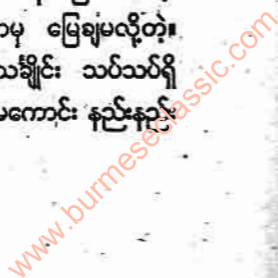
“မင်းမိဘဘိုးဘွားမြေမှာ တစ်ခုခု ရှိနေသလား”

“ရှိတယ်၊ ဘယ်နေရာမြှုပ်ထား မှန်းမသိလို့၊ ရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး”

“ငါတို့ သိချင်တယ်၊ ပြောပြနော်”

“အေး... နည်းသိလျှင်လည်း ငါ့ကို ပြန်ပြောပြကွ။ ဒီလိုကွ... ငါ့ အဘိုးမှာ မောင်နှမနှစ်ဦးတည်းရှိတာ။ အဖေ့ခွဲလိုက် တော့ ရွှေတွေ၊ ပုလဲတွေ အတော်ကြ က္တသတဲ့။ အဘိုးက စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာပါ တယ်။ အဘွားက ဈေးရောင်းတာ ဝါသ နာပါတယ်။ ရွှေတွေ၊ ပုလဲတွေက ပုလဲ ထွက်တဲ့ ငါ့အဘိုးရဲ့ မွေးရပ်မြေမှာ ဒီ

အတိုင်း အထုပ်လိုက်သိမ်းပစ်ခဲ့ကြတယ်။ ခြံမြေခပ်ကျယ်ကျယ်တစ်ခုပဲ ဝယ်ခဲ့တယ်။ နိုင်မာတောင့်တင်းတဲ့ အိမ်ကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်ပြီး ခြံကိုစိုက်ပျိုး ကိုယ်တိုင် ရောင်းချတယ်ကွ။ အေးချမ်းစွာနေထိုင် ကြတယ်ဆိုပါတော့ကွာ။ အဲဒီခြံရံရှေ့မှာ ဂျပန်လက်ထက်က တူးသွားတဲ့ရေကန် ကျယ်ကြီးတစ်ခုရှိတော့ ညနေဘက် ဆို နှစ်ဦးသား ကန်ပေါင်မှာ လမ်းသွား လျှောက်တယ်။ ခြံနဲ့က လမ်းမတစ်ဖက် ခြားတယ်ဆိုပေမယ့် နယ်ကလမ်းဆိုတာ ဒီရန်ကုန်မှာလို ပေတစ်ရာပေရှိဘူး။ ထား တော့ ပေ ၄၀ လောက်ပဲရှိမယ့် အကွာ အဝေးပေါ့။ အဲဒီရေကန်ရဲ့ မနီးဝေး တောင်ကုန်းကြီးက တစုတတွေပဲ မြှုပ် တဲ့ တရုတ်သင်္ချိုင်းရှိတယ်။ တခြားတစ် ဖက်မှာက ဘုန်းကြီးကျောင်းကျယ် တစ် ကျောင်းရှိတယ်။ လေကောင်းလေသန့် က သိပ်ရတော့ အဘိုးရဲ့စိုက်ပျိုးပင်တွေ သန်မာဖြစ်ထွန်းတယ်။ ကိုယ်တိုင်စိုက် တဲ့ အသီးအနှံလည်းစားတော့ စီးပွား လည်းဖြစ်။ အသက်လည်း ရှည်တယ်။ ငါတတ်ယတန်းဖြေပြီး နွေရာသီကျောင်း ပိတ်ရက်မှာ အဘွားဆုံးတယ်။ အသက် ကြီးမှဆုံးတယ်။ နယ်မြို့လည်းဖြစ်တယ်။ မိမိပိုင်ခြံမြေမှာပဲ အသုဘပြင်ဆင်တဲ့၊ တစ်ပတ်တောင်ကြာမှ မြေချမလို့တဲ့။ မြိတ်မှာက မြန်မာသင်္ချိုင်း သပ်သပ်ရှိ တယ်။ မဆုံးမီ နေမကောင်း နည်းနည်း

ဖြစ်နေတုန်း အဘွားက မှာထားရစ်
တယ်။ သူတစ်ယောက်တည်း စောင့်နေခဲ့
ရမယ်။ မြန်မြန်လိုက်လာနေတဲ့။ တိုက်
ဆိုင်ပုံများကွာ နက်ဖြန်အသုဘချမယ်။
ဒီညနေမှာ... နယ်မှာက ပုံတစ်မျိုးကွ။
ညနေတိုင်း အိမ်ကိုသံယာတော်ပင်ဖိတ်
ပြီး ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ် ရေစက်ချကြ
တယ်။ ခြောက်ရက်မြောက် ညနေဘက်
ရေစက်ခွက်မှာ မျက်နှာအပ်ပြီး အဘိုးက
အဘွားနောက် ထလိုက်သွားတယ်ကွ။
နှစ်လောင်းပြိုင်သေတော့ ငါ့အမေတို့
ဘက်က အမျိုးတွေ ခြိတ်ဆင်းလာရ
တော့တာပေါ့။ အသက်ကြီးတဲ့အပြင်
လူချစ်လူခင်လည်းများတော့ ခမည်း
ခမက်တွေအားလုံး သင်္ဂြိုဟ်ပို့ဆောင်ဖို့
ဆင်းလာကြတယ်ပေါ့။ အသုဘအပြီး
မြိတ်မှာတစ်လလောက် နေထိုင်ပြီး
အမေဘက်က အမျိုးတွေကို အဖေက
ကိုယ်တိုင် ရန်ကုန်ပို့ပေးတယ်။ အမေနဲ့
ငါက အောင်စာရင်းထွက်တော့မှာမို့
ကျန်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်ကမြိတ်ကို အဖေ
က အောင်တေလ သင်္ဘောစီးပြန်ခဲ့တယ်။
အဖေက ဘာဖြစ်လို့မှန်းမသိဘူး။ အောင်
လေယူနဲ့ အောင်တေသင်္ဘောကြီး တစ်
လှည့်စီးချင်လာခဲ့တယ်တဲ့။ အဲ့ဒါ ဘယ်
က ဘယ်လိုမှန်းမသိဘူး ရန်ကုန်နဲ့မြိတ်
ကို ကုန်သည်မဟုတ်ဘဲ စိတ်ညစ်ပြေ
အောင် လိုက်အပျော်စီးခဲ့တယ်။ အောင်
လေယူသင်္ဘောကြီး ပင်လယ်ထဲ မြုပ်
သွားတဲ့အခေါက် အဖေပါသွားတယ်ထင်
တယ်။ လုံးဝ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွား
ခဲ့တယ်။ အောင်လေယူသင်္ဘောထဲက
ရှင်လာတဲ့သူတွေပြောတော့ အဖေက
ကလေးတစ်ယောက်ကို တွယ်ပြီး ရေကူး
နေခဲ့တာ နောက်ဆုံး မြင်မိတာပဲတဲ့။

အဖေက ငါတို့ဆီကို ပြန်မလာနိုင်ခဲ့ဘူး
ကွ။ ကလေးအသက်ကိုကယ်ရင်း သူနှစ်
မြုပ်သွားသလား မသိဘူးကွ။ သူသိပ်
ချစ်တဲ့ အမေနဲ့ငါ့ကို ဘာမှ မမှာထား
ခဲ့ရစ်ဘူး။ သူ့အဖေ ငါ့အဘိုးရဲ့ ရတနာ
ထုပ်ကြီး ဘယ်မှာသိမ်းမှန်း ငါတို့ မသိခဲ့
ရဘူး။ အဘိုးမှာက တစ်ဦးတည်းသော
သားသမီးက အဖေပဲရှိခဲ့တာ။ အဖေ
ခွဲစဉ်က အဘိုးရဲ့ညီမပြောခဲ့လို့ ပုလဲ
ဘယ်နှလုံး ရွှေဘယ်နကျပ်သားဆိုတာ
သိခဲ့တာတဲ့။ ရှာလို့ ခုထိမတွေ့ဘူး။ ငါ
တစ်သက်ပေါ့။ အဲဒါ ဘယ်မှာရှာရမှန်း
မသိဘူး။

“တစ်ခြံလုံး တစ်အိမ်လုံး လှန်ရှာ
ပေါ့”

“အေးပေါ့၊ အမေစွမ်းနိုင်သမျှ ရှာ
တာပဲ။ မတွေ့ဘူးဖြစ်နေလို့”

“မင်းအမေကို ချစ်ရဲ့နဲ့ ဘာလို့
ပြောမပြထားရတာလဲကွ”

“တို့မြိတ်နယ်သားတွေက ရန်ကုန်
လှည့်လည်တွေနဲ့ အများကြီး ကြုံဆုံခဲ့ရလို့
တစ်နယ်တစ်ကျေးသားများဆို သိပ်မယုံ
ကြည်ကြာဘူး။ နောက်ပြီး အဖေက
အဘိုးအသက်ရှိစဉ်က လုံးဝ ထုတ်
မကြည့်ခဲ့တာပဲ။ ဒီအတိုင်း အသက်ဘေး
ကြုံဆုံမှ သုံးမယ်စဉ်းစားတယ်ထင်တယ်။
ခြံထွက်သီးနှံတွေက တစ်နှစ်တစ်နှစ် စား
လို့မကုန် ပိုလှုံ့နေတော့ လှူလည်းထုတ်
မလှူချင်ဘူး။ ပွဲသွားပွဲလာ တစ်ဆင်စာ
လည်း အိမ်မှာရှိနေတယ်။ လှည့်ကြည့်
စရာမလိုအောင် ပြည့်စုံနေတဲ့အပြင်၊
အဖေကပေါ့ဆဲပုံရတယ်။ သူ့အသက်မှ
လေးဆယ်မပြည့်သေးတာ မသေသေးဘူး
ထင်ပုံရတယ်။ အဘိုးတို့၊ အဘွားတို့က
၉၀ ကျော်မှ တစ်ပြိုင်တည်း သေခဲ့ကြ

တာကွ”
“ဒီပစ္စည်းတွေကို ရှိနေမှန်း ဘယ်
လိုသိခဲ့ကြသလဲ”
“အဘိုးရဲ့ညီမက အဘိုးသေပြီး နှစ်
နှစ်ကြာမှသေတာ။ အဘိုးနဲ့အဘွား သေ
တုန်းက သူ့ရှိနေခဲ့တာ။ အဘိုးအသုဘ
လာတဲ့ ညွှန်ညွှန်တွေပြန်ပို့ပြီး အဖေက
သင်္ဘောကြီးစီးချင်လာတုန်းကလည်း သူ
မျက်စိအောက်မှာပဲ။ အဖေပေါ့မလာဖြစ်
မှ အမေနဲ့ငါ့ကို သူတို့မောင်နှမ အဖေ
ခွဲစဉ်က တစ်တက်စီရခဲ့တဲ့ ရတနာတွေ
ပြောပြမှ တိတိကျကျ သိခဲ့ရတာ။ သူက
ထုတ်ပြတဲ့ တချို့ပစ္စည်းက ဟုတ်တယ်။
တစ်ဝက်စီယူထားကြတယ်။ နားကပ်ဆို
သူ့မှာ တစ်ဖက်ရှိနေတော့ မြေထဲမှာ
တစ်ဖက်ရှိမှာပေါ့။ ခြေကျင်းတို့ လက်
ကောက်တို့ တစ်ဖက်စီသပ်သပ် အဘွား
လေး သိမ်းထားတုန်းကွ။ ငါတို့ မြိတ်က
တစ်ခါတုန်းက ယိုးဒယားလက်အောက်ခံ
အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ဖူးတယ်။ အလောင်းမင်း
တရားကြီး ဦးအောင်လေယူ စစ်ချီလာပြီး
တိုက်မှ မြန်မာပိုင်အဖြစ် ပြန်ရလာခဲ့
တယ်။ အဘိုးတို့က ယိုးဒယားနဲ့ စစ်ပွဲ
ထဲမှာ ဘယ်လိုပုန်ကြဲ ရှောင်ပြေးကြမှန်း
မသိဘူး။ ရတနာပစ္စည်းတွေက ယိုးဒယား
ပန်းခက်တွေ၊ ဘယက်တွေ၊ ဒေါင်းလည်
ဆွဲတွေဆိုတော့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းထဲ
ထည့်ဝင်ရင် ရနေလောက်ပြီ။ မြေထဲမှာ
နပြောပါတယ်။ အသုံးချမခံရဘဲ မြုပ်နေ
တာ။ ပြန်ထုတ်ယူချင်တယ်။ နည်းလမ်း
လည်း စုံလှပြီကွ။ နဲ့နေပြီ မတွေ့ရဘူး”
“အောင်အောင် . . . မင်းရတနာ
ထုပ်ကြီးရဲ့ရင် ဘာလုပ်မလဲ”
“တို့မြို့မှာ အစားထိုးကုသတာတို့၊
အရေးကြီး ဆေးစစ်ကြည့်ဖို့ ဆေးရုံမလုံ

လောက်ဘူး။ ငွေရှိတဲ့လူတွေက ထိုင်းဘက်ကိုကူးသွား ကုသခံယူနေရတယ်။ လူတိုင်း မခံယူနေနိုင်တော့ အသက်ဆုံးတာလည်းရှိတော့ ငါက ဆေးရုံကြီးတစ်ရုံလောက် ပေါ်ပေါက်စေချင်လို့ကွ။ နိုင်ငံခြားကို တိတ်တိတ်လေးထွက်သွားရမယ့် ငွေတွေ တားဆီးပေးချင်တယ်။ ဆင်းရဲသားလည်း ကုသနိုင်ချင်တယ်။

“ရည်ရွယ်ချက်က ကောင်းမှ ကောင်း၊ ဖြစ်ခဲ့လို့ကတော့ကွာ”

ဖြစ်မြောက်ဖို့အရေးမှာ အဘိုးများ မြေမှာသိမ်းထားသော ရတနာထုပ်၏ အခြေအနေပေါ် မူတည်နေသည်။

2014 - ဒီဇင်ဘာ

မြိတ်အသင်း နှစ်တစ်ရာပြည့်ခဲ့ပြီ။

မြိတ်သူ၊ မြိတ်သားများ ဟိုနားသည်နား အမှတ်တရ လှုပ်ရှားနေကြသည်။ အငြိမ်းစား ဗိုလ်မှူးကြီးဗညားထွန်းသည် အနားယူပြီးမှ ပန်းချီပြပွဲလေးများ တစ်ခါတစ်ရံသွားကြည့်တတ်သည်။ ဝါသနာပါသဖြင့် လေ့လာမိသည်။

ယောမင်းကြီးလမ်း အမှတ် ၆၅ တွင် ဒီဇင်ဘာ ၉ ရက်နေ့တွင် မြိတ်သားပန်းချီဆရာများ ကြိုးစားထားသော ပြခန်းလေးကိုသွားကြည့်ကာ ဟိုနှစ်ပေါင်းများစွာက ဝေးကွာသွားသော ဦးအောင်သူကို သတိရနေမိသည်။

အဆိုတော် တွဲတေးသိန်းတန်၏ သီချင်းတစ်ပိုဒ်ထဲကပုံလို မိမိတို့မှာ အသီးတစ်ရာ အညှာတစ်ခု ကျောင်းမှလွင့်စဉ် သွားစဉ် ဘဝစုံရောက်နေကြသည်။

မြိတ်ကလည်း အရင်လိုမဟုတ်။ ပင်လယ်ပြင်မှ ပစ္စည်းများသည် နိုင်ငံတကာသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြပြီ။ မှောင်

ခိုခေတ်လည်း ကုန်ခဲ့ပြီ။ တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်များလည်း ရှိနေပြီ။ အရာရာတိုးတက်ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ။ သူငယ်ချင်း ဦးအောင်သူတစ်ယောက် ဘယ်ပုံသဏ္ဍာန် ရှင်သန်နေပါလိမ့်။ တွေ့ချင်လှပါဘိ။

“သမီးထေး မေးကြည့်ချင်လို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင် ဘကြီး၊ သိချင်စရာ ရှိလို့လား”

“ဒီလိုကွယ် . . . သမီးတို့မြို့မှာ အောင်သူဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ အဲ . . . သူနေခဲ့တဲ့ ခြံဆိုတာက တရုတ်သံချိုင်းကုန်းနဲ့ နီးတယ်တဲ့။ ရှေ့ကန်ကြီးတစ်ခုရဲ့ ရှေ့ဆိုပဲ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းလည်း အကျယ်အဝန်းနဲ့ဆိုပဲ။ အဲဒါ သိသလား”

“သမီးတို့က နောက်လယ်ရပ်ကွက်မှာ။ အခု ဘကြီးပြောတာက ရေပန်းရပ်ကွက်အဝင်မှာလေ။ မရင်းနီးကြဘူးရှင်”

“ဪ . . . အေး . . . အေး။ ကျေးဇူးပဲကွယ်”

တွေ့ချင်မြင်ချင်မိ၍ သတင်းစုံစမ်းမိပေမယ့် သိပ်မသိကြပုံမို့ တိတ်ကျကျ မသိခဲ့ရပေ။ အောင်သူရယ် . . . ငါစစ်ထဲမှာ အလုပ်များခဲ့မိတော့ အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားကြတာပေါ့နော်။ သူငယ်ချင်း နေကောင်းပါစေ။

ဗိုလ်မှူးကြီးဘဝနဲ့ အငြိမ်းစားယူခဲ့သောအခါ မြို့နယ်အသင်းဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အပြည့်အဝတာဝန်ယူနေဖြစ်သည်။ စာကြည့်တိုက်တစ်ခု ဖွင့်စွဲမှ နိုင်ငံခြားခရီးမှပြန်လာမည့် သားနှင့်ဇနီးကို ကြိုဆိုရန် အချိန်လုကာ လေဆိပ်မောင်းလာခဲ့သည်။ ကားကို လေဆိပ်မှာထားပြီး ကော်ဖီသောက်ရန် လျှောက်လာမိစဉ်-

“ဟေ့ . . . ဟေ့လူ၊ ဗညား”

“ဟင် . . . အောင်သူ၊ မင်းဘယ်

သွားမလို့လဲ”

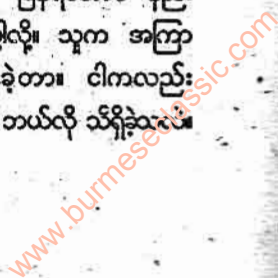
“ဗုဒ္ဓဂယာကို တစ်ဆွေမျိုးလုံး ပို့ပေးမလို့။ မင်းရုပ်က မပြောင်းလဲဘူး။ ကြည့်ရင် မင်းကိုလည်း ဒကာခံပြီးဖိတ်တယ်ကွ။ ငါကုသိုလ်ယူနေတာ”

“ဟာ . . . မင်းကြီးပွားနေသလား အောင်သူ၊ ဟိုဟာ ရပြီလား”

“ဟေ့ . . . မင်းမှတ်မိနေသေးတယ်လား။ ကော်ဖီအရင်မှာကွာ”

“ပြောစမ်းပါကွ။ ငါသိချင်လို့”

“မင်းလည်း မင်းရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း တပ်မတော်ထဲဝင် ငါလည်း ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုရှင် ဆရာရှာနေတာ။ ငါတို့ပစ္စည်းတွေ ပြန်မရတော့ပါဘူး။ ဥစ္စာစောင့်တွေ ယူသွားပြီလို့ ဆိုကြတယ်ကွ။ ငါ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းမှာ တာဝန်နဲ့ခရီးသွားတဲ့အခါတုန်းက ဆရာတစ်ဦးနဲ့တွေ့တယ်။ ဆရာက ငါ့ကို ရုပ်အင်္ဂါကြည့်တာနဲ့ သူ့ဌေးဇာတာရှင် မှန်းသိတယ်။ ငါတာမှ မမေးရသေးဘူး။ သူကစ အားလုံးပြောပြသွားတယ်။ ငါရဲ့ အဘိုး၊ အဘွားနဲ့ အဖေက နတ်ပြည်ရောက်ကုန်တယ်လို့ သူ့အားလုံးသိထားတယ်တဲ့။ ထူးဆန်းပါကွာ။ မကောင်းတဲ့ဘုံရောက်နေရင် ပြန်ခါတုန်းပေးခိုင်းလို့ ရနိုင်သေးတယ်။ အပေါ်ရောက်နေသော ဘဝဆိုတော့ မခေါ်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါမှ မမြင်တွေ့ရဖူးတဲ့ အဲဒီဆရာကြီးက အားလုံးသိနေတယ်။ ငါကလည်း ပြန်မေးတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းကို ပင်လယ်ရပ်ခြား၊ ရေတွေခြား၊ မြေခြားထားပေမယ့် သိနေတော့ ပြန်ရအောင် နည်းလမ်းရှိကိုရှိရမှာပေါ့လို့။ သူက အကြာကြီး စဉ်းစားနေခဲ့တာ။ ငါကလည်း အလွတ်မပေးဘူး။ ဘယ်လို သိရှိခဲ့သလဲ။

ဘယ်လိုပြန်ရအောင် လုပ်ရမလဲ။ ဖြစ်အောင် ကူညီပေးပါလို့”

ဦးအောင်သူ လက်ဖက်ရည်ကို ငုံ့သောက်နေသည်ကို ဗိုလ်မှူးကြီးမည်းထွန်းမှာ သည်းခံစောင့်နေရသည်။ သိချင်လှပြီ။

“အဲဒီ ဆရာကြီးက ယောနယ်က ဆရာကြီးဖြစ်နေတယ်။ သူက ငါ့ကိုမေးတယ်။ ဖခင်က တစ်ဝက်ပဲပြန်ရနိုင်ဖို့ ရှိတယ်။ လုပ်နည်းက အချိန်ယူပြီးလုပ်ရမယ်။ လုပ်နိုင်မလားတဲ့။ ငါ့တစ်သက် ရှာနေရတဲ့ အမွေပဲကွ။ အမေမသေမီ ရချင်လို့ သဘောတူလိုက်တယ်။ နေ့စဉ် မဟာသမယသုတ်ကို ဖြစ်စေ၊ ဓမ္မစကြာပါဠိတော်ကိုဖြစ်စေ ရက်ပေါင်း ၃၂၅ ရက် ရက်မပျက် ရွတ်ရမယ်။ ရက်ပျက်သွားရင် တစ်မှ ပြန်စရမယ်တဲ့။ ကိုးနှစ် တိတိဖြစ်နေတယ်”

“ဘာအောင်သူ...ပစ္စည်းလက်ခံပြီး၊ တချို့ပင်နေပြီ”

“အေး...သွားကြတာပေါ့။ ဗညားငါပြန်လာမှ ဆက်ပြောမယ်ကွာ”

“မလုပ်နဲ့ ငါအိပ်မရဘဲ အသက်ထွက်သွားမယ်။ ဟိုနားထိ ငါလျှောက်လိုက်ခဲ့ဦးမယ်။ အရေးကြီးတာ ပြောခဲ့ကွ။ ကျောင်းသားဘဝကတည်းက စခဲ့တဲ့ဇာတ်လမ်း မသိရမနေနိုင်လို့”

“ဟားဟားဟား... ဗိုလ်မှူးကြီး တောင်ဖြစ်ခဲ့သူက ကလေးလို တကောက်ကောက်လိုက်နေတယ်။ အေး... ဒီလိုဆို အမေနဲ့တိုင်ပင်ပြီး ငါလည်း မြန်မြန် အိမ်ထောင် ယူလိုက်ရတယ်။ ၉ နှစ် အဆက်မပြတ် ဓမ္မစကြာရွတ်ဖို့က အမေတစ်လှည့်၊ ချွေးမတစ်လှည့် ရက်မပျက် ရွတ်ပေါ့။ ပြီးခဲ့တဲ့ ဆယ်စုနှစ်မှာ ကော

လိပ်အတွက် လမ်းသစ်ဖောက်ဖို့ မြူနီစီပါယ်လမ်းတွေချဲ့တယ်။ မြို့ကို အင်္ဂါဂုဏ်နဲ့အညီ ပြုပြင်ခဲ့တဲ့အတွက်တယ်။ မြို့လယ်ရောက်နေတဲ့ တရုတ်သံချိုင်းကို တူးပစ်ဖယ်။ နေရာရွှေ့မယ်ဆိုပြီး ဖြစ်လာတယ်။ မင်းအိမ်နဲ့ကို၊ မင်းအာဏာကို မြေဖုတ်တွေ ကြောက်တယ်။ ၉ နှစ်ပြည့်တဲ့ညမှာ အိပ်မက်ပေးတယ်ကွ။ ငါတို့ခြံရံက ရေကန်နဲ့သံချိုင်းအကူး တံတားဦးက မှတ်တိုင်ကို တူးဖြိုနှုတ်ယူတဲ့။ သံချိုင်းနယ်နဲ့ တစ်စပ်တည်းမို့ နှစ်များစွာ သူတို့စောင့်ရှောက်လာလို့ တစ်ဝက်ပဲချန်ခဲ့တယ်တဲ့”

စကားမှာ မဆုံးသေး။ ပတ်စပို့ပြသနေသော အောင်သူ၏အဖွဲ့ထံ ရောက်လာပြီ။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အောင်သူမှာ စကားမပြောနိုင်ခဲ့တော့ပေ။ တစ်ဦးချင်းစီကို လိုအပ်သလို လုပ်ပေးနေရသည်။ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူးသွားသော လေယာဉ်မှာ အစောကြီး ဆိုက်နေကျဖြစ်သည်။ လူအများကြီးပါသောအဖွဲ့ ဖြစ်နေသဖြင့် အောင်သူ အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးဗညားထွန်းမှာ သူငယ်ချင်းထံမှ စကားသံများ ထွက်လာဦးမလားဟု မျှော်ကာကြည့်ရင်း ရပ်နေစဉ် “ကိုကို... အိမ်သားတွေကို လာကြိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား”

“မိန်းမကလည်းကွာ၊ သားလည်းပါနေတာပဲ။ ဘာအခက်အခဲမှ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ သိတယ်လေ။ သူငယ်ချင်းက ကွဲနေတာ ကြာလှပေါ့”

“သူငယ်ချင်းမှဟုတ်ရဲ့လား။ အချစ်တော်များ ဖြစ်နေသလား။ ကိုကိုက သူ့မျက်နှာကြီး လိုက်ကြည့်နေတော့တာပဲ”

“ဟယ်... တောက်တီးတောက်တဲ့

အချစ်တော်တဲ့”

ဗညားထွန်းမှာ တော်တော်စိတ်တိုသွားသည်။ သားတော်မောင်က တခါခါ ရယ်နေပြန်သဖြင့် မျက်စောင်လှည့်ထိုးလိုက်ရပြန်သည်။

“ခွေးကောင် အောင်သူ၊ တစ်ပိုင်းတစ်စကြီးနဲ့”

အမေရူပေးသော မိန်းမကို ကောက်ယူပြီး နေ့စဉ် ဓမ္မစကြာရွတ်ခဲ့သော သူ့မိန်းမနဲ့လည်း မိတ်ဆက်ဖြစ်ဖုန်းနံပါတ်လည်း သေချာပေးမဲသွားခဲ့။ ရတနာထုပ်က သူတို့ခြံထဲမှ သံချိုင်းနယ်စပ်ကို ဘယ်လိုရောက်သွားခဲ့သလဲ ဆိုတာလည်း မပြော၊ ဆရာကြီးနဲ့ပြန်ဆုံရင် ငါ့ကို ခေါ်သွားပြုခိုင်းမလိုဆိုတာနားမထောင်သွားရ၊ ရတနာထုပ်ကြီးထဲမှ တစ်ဝက်သည် မီးသွေးခဲများ ဖြစ်နေရောလား။ သူ့အိမ်ထောင်နဲ့သူ ဘာလုပ်ငန်းတည်ထောင်မုန်းလဲ မသိလိုက်ရဘဲ နိုင်ငံခြားခရီးကို သွားပြီ။

“ခွေးကောင်... ငါ့ကို အိမ်လည်လည်ချန်ထားခဲ့တယ်။ ဘုရားနဲ့မတွေ့မီ ကုလားနဲ့တွေ့မယ်ကောင်၊ ဒုက္ခပေးရစ်ပြီ။ သိချင်လိုက်တာ”

“ကိုကို... အိမ်ပြန်ကြမယ်လေ၊ လေဆိပ်ထဲ ဘာရပ်နေလဲ”

“မိန်းမရယ်... အိမ်ကထွက်မပြေးပါဘူး။ ပြန်ပါမယ်”

မိသားတစ်စု လေးဆိပ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ရသည်။

နှင်းနှင်း

လမိုင်းပွဲ

မင်းရိုးယဉ်

ကိုတက်ခေတ် အသက် ၃၀ ကျော် အရွယ်က ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုရှည် လုံးချင်း စာအုပ်နှစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေပြီး ဖြစ်၏။ အင်းရဲကြီးအင်းဒေသတွင် အရပ်ပြု ဇာတ်ကပြန်ရန် အကြောင်းပန်လာသည်။ ကြီးကျယ်သော အင်းလုပ်ငန်းရာသီချိန် ခို့ ရေလုပ်သား ဝန်ထမ်း ၃၅ ယောက်ရှိ သည်။ တက်ခေတ်သည် အင်းလုပ်ငန်း တာဝန်ခံဖြစ်၏။ အင်းရဲရွာသား စိုးကြီး သည် ဒေသတွင် ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာ သုံး ကြိမ်လုပ်ခဲ့သည်။ စာဖတ်ဝါသနာထုံကြ သည့် စိုးကြီး ကိုအုန်းမြင့်၊ ကိုကျော်စိန် တို့က အင်းရဲရွာတွင် ကိုယ်ထူကိုယ်ထ စာကြည့်တိုက်ဖွင့်ကြသည်။ တက်ခေတ် စာပေချစ်မြတ်နိုးသူများနှင့် သူတော်ချင်း ချင်း သတင်းလေ့လွေ ပေါင်းဖက်တွေ့ ခဲ့ရသည်။

“ကိုတက်ခေတ် ပြဇာတ်ဆရာ ထုပ်ရင်အောင်မြင်မှာပါ”

သူတို့က ရေလာပြောင်းပေးစကား သွေးလာတော့ တက်ခေတ် စိတ်ဝင်စား သည်။ ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာ ဖိုးလုပ်ချင် တက်ခေတ်။ ဟိုစပ်စပ် သည်စပ်စပ် လေ့ ထာထားသည်။

“သည်မေတ္တာလမ်း”

တက်ခေတ် ပြဇာတ် ဇာတ်ညွှန်း ရေးသည်။ စိုးကြီးက ဇာတ်ညွှန်းခွဲပေး ၏။ ပြဇာတ်အခန်း ၂၄ ခန်းပါ ဆွဲဆတ် ဖိုင် စိုးကြီးက စီစဉ်ပေးသည်။ ဇာတ်လမ်း ကျောရိုး ရည်ရွယ်ချက်က ဆရာကြီး

ပီမိုးနှင့်မူအတိုင်း လူငယ်တွေဘဝ တိုး တက်အောင်မြင်ရေး ဖြစ်သည်။

တက်ခေတ် ပြဇာတ် ဇာတ်ဝင်ခန်း တေးသီချင်းရေးသည်။

“နနကြမ်းကြမ်း စုံစွာဆန်းသည် မေတ္တာလမ်း”

•••

ဆေးစက်ကျရာ အရုပ်ထင်သည် ပန်းချီဆရာပမာ တက်ခေတ် ပြဇာတ် ကို တက်တက်ကြွကြွ ဦးဆောင်သည်။ ကပြမှာက တစ်ညတည်းပင်။ သုံးရက် ကြိုတင်၍ ငါးသိုင်းချောင်းမြို့မှ ဝါရင့်ပြ ဇာတ်မင်းသမီး စိန်နွဲ့ရီ ရေကြည်မြို့မှ မင်းသမီးကြီး စိန်လုံးတင်၏သမီး တက် သစ်စ ကေသီဦးတို့ကို ဈားရမ်းသည်။ ထို ကာလက ရွှေတစ်ကျပ်သား ၃၅၀ ကျပ် သာ ပေါက်ဖျော့ရှိသည်။ အနုပညာကြီး စိန်နွဲ့ရီအား ၂၅၀ ကျပ်၊ ကေသီဦးကို ၂၀၀ ကျပ်ဖြင့် ခေါ်ယူခဲ့သည်။

ဇာတ်လမ်းအရ ဝန်ထမ်းသရုပ် ဆောင်နှစ်ဦးကို ရွေးချယ်သည်။ ရုပ်ချော အပြောကောင်းသူ ဝေမြင့်က ပထမ ဇာတ်လိုက်။ ဝေလွင်က ဒုတိယမင်းသား။ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် မောင်သန်း၊ သန်း အောင် ငါးယောက်အဖွဲ့ ရွေးချယ်ထား သည်။ ကျုံပျော်မြို့ရှိ ဆိုင်းထောင်သူ ဦးအလွင်မောင်အဖွဲ့က လခြမ်းပိုင်းကို ငှား ရမ်းသည်။ ကိုယ့်အရပ်နှင့်ကိုယ်ဇာတ် စိတ်တိုင်းကျ စီစဉ်သည်။

ဘုရားကန်တော့ပြီး “လမိုင်းပွဲ”ပူ

ဇော်ရန် မင်းသမီးကြီး စိန်လုံးတင်အား တက်ခေတ်က တာဝန်ပေးသည်။ သူမ က ပြဇာတ်သရုပ်ဆောင်များအားလုံး လမိုင်းပွဲကို ရိုရိုသေသေ ဂါရဝပြုစေ သည်။ လူကြမ်းအဖွဲ့ထံမှ သန်းအောင် တစ်ယောက် ပျောက်ချက်သားကောင်း နေ၏။ နောင်မှသိရသည်မှာ ပြဇာတ်သ ရုပ်ဆောင်ရာ၌ အဆင်မပြေရန် ထွေးညှိ သွားမောနေသည်ဆို၏။ (ရဲဆေးတင် ခြင်းဖြစ်မည်။)

ပြဇာတ်စင်ရှေ့တွင် ရွှေပွဲလာပရိ သတ်တစ်ထောင်ဝန်းကျင် ကြည့်ရှုအား ပေးရန် ရောက်ရှိနေပေပြီ။ ညဉ့်ဦးယံ ဦးအလွင်မောင်တီးခိုင်းအဖွဲ့က ဇာတ်ဝင် ခန်းတေးဖြင့် အလှဆင်နေသည်။ ဒါရိုက် တာတက်ခေတ် ကန့်လန့်ကာ ပုဏ္ဏား ကွယ်မှ ဆွဲဆတ်ပိုင်ကိုင်ကာ တစ်ခန်းပြီး တစ်ခန်း တင်ဆက်နေသည်။ ပွဲကြည့် ပရိသတ်သည် အုပ်ကျသံပင်ကြား ရ လောက်အောင် စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှု နေကြသည်။

ဇာတ်လိုက်ကျော် ဝေမြင့်နှင့် စိန် နွဲ့ရီ သရုပ်ဆောင်ကောင်းလေသည်။ ငှားကန်သစ်စမင်းသမီး ကေသီဦးအလှည့်။ ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားစရာ ပြကွက်။ ရေ အိုးကို လက်တစ်ဖက်နှင့် ပိုက်ကိုင်ကာ ရေခပ်ရန် ဆင်းအလာ လူကြမ်းသန်း အောင်က မရဲတရ ချစ်ခွင့်တောင်းသည်။

“သိပ်လှတဲ့ကေသီကို ကျွန်... ကျွန်တော်... ချစ်... ခွီခွီ”

မင်းသမီးက ကန့်ကွက်ပြန် ချစ်ရေး ကြိုက်ရေး မစဉ်းစားသေးကြောင်း ပြော သည်။

“ကေသီကို ကျွန်တော် ရင်ထဲက မိုးလောက်ကြီး ချစ်...ချစ်...နို့ခွိုခွို” ခိုင်ယာလော့ အပြောထစ်ထစ် ငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေသည့် သန်းအောင်ကို ပရိ သတ် တပေါင်း ပွဲကျကာ ရယ်သွင်း သွေးနေကြသည်။

လမိုင်းပွဲ အရိုအသေမပေးခဲ့သည့် သန်းအောင် “မှတ်ကရော” ခါရိုက်တာ တက်ခေတ် စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ကားလိပ်ကို ချက်ချင်းချွန်းလိုက်သည်။ အကင်းပါးသည့် မင်းသမီး ခြေတစ်လှမ်း နောက်သို့ဆုတ်လိုက်၏။ သန်းအောင် ဦးခေါင်းအစပ် ကားလိပ် ဒေါက်ခနဲ ပစ် ကျလာသည်။ သန်းအောင် ပရိသတ် ဘက် မျက်နှာပူပြီး ပြောလိုက်သည်မှာ “ခါရိုက်တာ သင်ပေးထားသည့် အတိုင်း မှားအောင်ပြောရတာ ပြန်မချစ် နိုင်ရင်လည်း လောကမှာ မိန်းမတွေ အများကြီးပဲ”

ပြောပြီး သန်းအောင် ကန့်လန့် ကာနောက်သို့ ပြေးဝင်သွားသည်။ ပရိ သတ်က တဟားဟား ရယ်မောကြသည်။

ပြဇာတ် တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း အချိန် မဖျက်ဆက်ကပြသွားသည်။ သနားစရာ၊ ကရုဏာသက်စရာ၊ မုန်းတီးစရာ၊ အထိုး အကြိတ်၊ အလွမ်းအဆွေးပြကွက်တွေ ဆက်ကာဆက်ကာ ပြသလျက် ပရိသတ် စိတ်ကို ညှို့ပျော့ဆွဲဆောင်ပြသသွားသည်။

ကေသီဦး ထဘီရင်လျားနှင့် ရေ အိုးပိုက်ကာ ထွက်လာသည်။ လူဆိုး ငသန်းက သူမအား ချစ်ခွင့်ပန်သည်။ မင်းသမီးအနား တိုးကပ်သွားစဉ် ရုတ် ခြည်း မီးရောင်မိုန်သွားသည်။

“ဟင်...ဟယ်...ဟာ”

ပရိသတ်အချို့ထံမှ အာမေဇိုတ်သံ အချို့ ထွက်လာသည်။ လူကြမ်းက မည် သို့ကြမ်းရမ်းလိုက်သည်မသိ၊ စက္ကန်ပိုင်း အတွင်း မီးပြန်လင်းလာတော့ -

“ဒီမှာ ရှင်က နမချင်းကိုယ်ချင်း မစာနာ ဖက်လား၊ ဆွဲလား၊ ရမ်းလားလုပ် ရက်တယ် ထို့...ရှုံ့မုန်းတယ် ရှင် ရှင်”

မင်းသမီးရှင်ထဲကဒေါသ တကယ် ပေါက်ကွဲထွက်လာသည့် စကားဖြစ်သည်။ လူကြမ်းငသန်း ကြမ်းရမ်းသည်ကို မုန်း တီးစိတ်ဝင်သွားသည့် ပရိသတ်အချို့ထံ မှ တောက်ခေါက်သံပေါ်ထွက်လာသည်။

•••

ပြကွက် ဇာတ်ရိုက်က တဖြည်း ဖြည်း မြင့်တက်လာသည်။ မင်းသမီးကြီး စိန်လုံးတင်သည် “လမိုင်းပွဲ” ဖယောင်း တိုင်မီး မသေစေရန် အထူးဂရုပြုနေ သည်။ စိန်ခွဲရီနှင့် ဝေမြင့်တို့ သရုပ် ဆောင်ချက်များကို ပရိသတ် နှစ်သက် ကြသည်။ ကေသီဦးနှင့် ဝေလွင်တို့ ပြ ကွက်အချို့ကို ပရိသတ် အားမလိုအား မရဖြစ်ရသည်။ လူကြမ်းငသန်း၊ သန်း အောင်တို့အဖွဲ့ ကြမ်းတမ်းပုံများ စိတ် မထိန်းနိုင်သူက ဇာတ်စင်ပေါ် တက်ရိုက် ချင်စရာ။ ဝီပြင်လွန်းလှသည်။ ပွဲကြည့် သူများ စွဲသွားသည်မှာ ဓမ္မနှင့် အဓမ္မ ကို ခွဲခြားသိရှိ အမှန်တရားကို လိုလား ကြသည်။ လူငယ်တို့ဘဝ တိုးတက် အောင်မြင်ရေး ကြိုးကုတ်အားထုတ်သည် ကိုလည်း အသိဝင်သဘောတွေကြသည်။

လူကြမ်းငသန်းအဖွဲ့က ရမ်းကား ခုခံမှု ပြင်းထန်လာ၍ ဥပဒေဘက်တော် သား ဇာတ်ဆောင်ဝေလွင်အဖွဲ့မှ သေနတ် ဖြင့် ပစ်ဖမ်းခန်း နှစ်ဖက်ကြောက်ခမ်း လိလိ အားပြိုင်နေကြသည်။ သတ်ပုတ် ထိုးကြိတ်ကြရာ ပြင်းထန်သည့် လူဆိုး ငသန်း၏ ဘယ်ပြောင့်လက်သီးချက်

ကြောင့် ဝေလွင် ပက်လက်လန်လဲကျ သွားသည်။ သန်းက လဲကျနေသူအား ခွစီးကာ ထိုးကြိတ်ပညာအလုပ် ဥပဒေ ဘက်တော်သားတစ်ဦးက လူဆိုးငသန်း ခြေထောက်ကို ရိုင်ဖယ်သေနတ်ဖြင့် ပစ် လိုက်၏။

ကန့်လန့်ကာ နောက်ကွယ်က သေနတ်သံ၊ ယမ်းဖောက်သံက အချက် ကျကျ ထွက်မလာ။ သန်းက မျက်နှာ ကို ဆင့်ကာဆင့်ကာ ဆက်ထိုးသည့် ဒဏ် ဝေလွင်ခံနေရသည်။

“ချပ်”

သေနတ်သမားက နောက်တစ် ချက်ပစ်လိုက်သော်လည်း သေနတ်သံ ကထွက်မလာပြန်။ သေနတ်ကိုင်ထားသူ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် သေနတ်ပြောင်းဝ အား ကြမ်းပြင်သို့ ဆောင့်ချလိုက်၏။ “ခိုင်း”

သေနတ်သံ ဟိန်းထွက်သွားသည်။ နောက်ကွယ်မှ ခဲယမ်းပေါက်ကွဲသံဖြစ်၏။ ရွှေပွဲလာတို့ ဟားတိုက်ရယ်မောကြသည်။ လူဆိုးငသန်း ခြေထောက်တွင် သေနတ် ထိမှန်သွားရာမှ ပြုလဲကျသွားသည်။ လူ ဆိုးများအား ဖမ်းမိသွားပြီး မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာရသွေးများ ယိုစီးနေသည့် ဇာတ် လိုက်ဂေ့ရှ် ဝေလွင်အား ကေသီဦးက ထွက်လာကာ ပြေးပွေ့သည်။

နနကြမ်းကြမ်း စုံစွာဆန်း “သည် မေတ္တာလမ်း” ပြဇာတ်ခါရိုက်တာ တက် ခေတ် ဇာတ်သိမ်းခန်းပြီးသွားမှ သက် ပြင်းချနိုင်တော့သည်။ ဇာတ်သဘင် အနု ပညာလောကတွင် မြတ်ဗုဒ္ဓအား ပူ ဇော်ကန်တော့ပြီးနောက် “လမိုင်းပွဲ” အရေးပါကြောင်း တက်ခေတ် သတိချပ် မိလေသတည်း။

မင်းရိုးယဉ်

၀၉ ၂၅၄၃၁၆၆၇

“ ”

အ အလယ်နေ အကြံအစည်အောင်စေ

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

ကျွန်ုပ် စာရေးသူသည် ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှစ၍ လောကီပညာရပ်များကို စတင်လိုက်စားခဲ့ပါသည်။ ဆန်းကျမ်းနှင့် လက္ခဏာအတတ်ကို ဆရာရန်ကြီးအောင်၏ အခမဲ့ စေတနာသင်တန်းတွင် စတင်သင်ယူ လေ့လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးမှ ဆန်းကျမ်း အင်္ဂလိပ်စာ လက္ခဏာပညာများ သင်ယူပြီးသောအခါ အင်းပညာရပ်ကိုလည်း အခြေခံနားလည်အောင် သင်ပေးပါသည်။ ဆရာကြီးသင်ပေးသော အင်းမှာ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်ကင်းစေသော အဘယဇာတအင်း (မြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်စဉ်) စေအင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကိန်းဂဏန်းနှင့် အက္ခရာတွဲ၍ ဆောင်ရွက်ရသော အင်းအမျိုးမျိုး လေ့လာပြီး အဆောင်အင်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။ အရာရာတိုင်းတွင် အင်းအသုံးပြု ဆောင်ရွက်ခြင်းတော့ မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။ အရွက်၊ အခက်၊ အညွန့်များဖြင့် ဆောင်ရွက်ရသော အင်္ဂလိပ်ပညာ၊ နဝင်းစီးယတြာကို ဆက်လက်လေ့လာပါသည်။ ဆန်းကျမ်းပညာရှင် ဆရာကြီးအချို့သည် တစ်ပတ်မှ သုံးပတ် ၂၁ ရက် တင်ဆက်ပြီး မအောင်မြင်ပါက “အင်း” ကျွန်ုပ် အသုံးပြုနိုင်သည်ကို အကြံပေးပါသည်။

ထို့နောက် လောကီပညာ စာအုပ်အမျိုးမျိုး ဝယ်ယူလေ့လာသောအခါ အင်းစမ ပညာရပ်အကြောင်း

များလည်း ပါဝင်သည်။ စတုဂံဇာတ်ဒိဗ္ဗစက္ခုရနည်းတွင် “အင်းအိုင်ဆိုသည်မှာ” အလိုရှိအပ်သော အာနိသင် ထွက်ပေါ်လာစေရန် သမာဓိခိုင်မြဲစွာ နှင့် ဓာတ်ခံ၊ ဓာတ်အုပ်၊ ဖိတ်ရန် စသည်တို့ကိုဆင်ခြင်၍ အက္ခရာ၊ ဝဏ္ဏ၊ ဗျည်း၊ သရတည်းဟူသော စမအက္ခရာနှင့် ဂြိုဟ်စဉ်ဂြိုဟ်ကွက် စသော ဂဏန်းတို့ကို အကွက်ပြု၍လည်းကောင်း၊ အဆင့်ဆင့်ပြု၍လည်းကောင်း၊ အရပ်ပြု၍လည်းကောင်း စီရင်ခြင်းကို အင်းအိုင်ပညာဟု ခေါ်သည်။

“အင်းဆိုသည်မှာ” အကွက်ထဲ၌ အက္ခရာများထည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ “အိုင်” ဆိုသည်မှာ အကွက်ထဲ၌ ဂဏန်းများထည့်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ အားလုံးခြုံ၍ အင်းဟု ခေါ်ဆိုနေကြ၏။ အင်းနှင့်အိုင်အကွက်ပုံစံ မတူတာလည်း တွေ့ဖူးပါသည်။ ကွန်ပက်ကိုဖြစ်သော လေးထောင့်၊ သုံးထောင့်၊ တြိဂံ၊ စတုဂံ အကွက်များနှင့် အင်းအိုင်တံဆိပ်စသော ပညာရပ်များ၏ မူလဘူတသည် ကဘလာ(CABBALA) အမည်ရှိသော ပညာရပ်မှ ဆင်းသက်သည်ဟု ယုံကြည်ဖွယ်ရှိသည်။

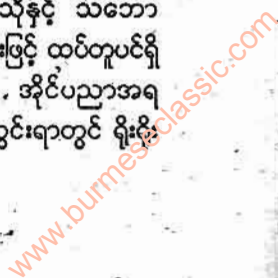
ထိုပညာရပ်သည် ဟီးဘရူးပုရောဟိတ်(Hebrew Prophet) မိုးဇက်(Moses)၏ လက်ဝယ်သို့ ခရစ်တော်မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း ဘီစီ ၁၅၁၅

ခုနှစ်၌ ရောက်ရှိကြောင်း ဖုတ်တမ်းတင်ထားကြသည်။ မည်သို့ပင် ပေါင်းပေါင်း ၁၅ ချည်း အဖြေထွက်သော ယနေ့ မြန်မာတို့ သုံးစွဲနေသည့် (ဓမ္မ၊ နဝင်း၊ ဇာလင်း၊ သတ္တ၊ ပဉ္စ၊ တြိ၊ ဆ၊ ဂေ၊ အဋ္ဌ) ဟူသော ရထားသွားသုံးကွက်အင်းများမှာ ထိုစဉ်အချိန်က တည်းက ၎င်းတို့ထံ၌ ထွန်းကားနေပြီဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားများရှိသည်။

၂	၉	၄
၇	၅	၃
၆	၁	၈

ဓမ္မာ နဝင်း ဇာလင်း သတ္တ
 ၂ ၉ ၄ ၇
 ပဉ္စ တြိ ဆ ဂေ အဋ္ဌ
 ၅ ၃ ၆ ၁ ၈

ကဘလာပညာ၌ပါသော ဓမ္မာ နဝင်းအင်းမှာ ရောမဂဏန်းနှင့်ပြု၍ မြန်မာတို့အင်း၌ မြန်မာဂဏန်းနှင့် ချသည်။ ဂဏန်းပုံစံ ကွဲလွဲသည်မှအပ အားလုံး အထားအသိုနှင့် သဘောသဘာဝတူအနေအားဖြင့် ထပ်တူပင်ရှိသည်။ အင်းပညာ၊ အိုင်ပညာအရ ကိန်းဂဏန်း ထည့်သွင်းရာတွင် ရိုးရိုး

ဂဏန်း၊ အင်းဂဏန်း နှစ်မျိုးရှိပါသည်။
အင်းဆံဂဏန်းသွင်းရာတွင် ၁ = >၊
၂ = /၊ ၃ = >၊ ၄ = <၊ ၅ =
၇၊ ၆ = ၆၊ ၇ = ၇၊ ၈ = ၈၊
၉ = ၉ ဟု ရေးကြသည်။

မူလ ကဘလောပညာ၌ အက္ခရာ
၂၂ လုံး၊ ဂဏန်း ၉ လုံး(သုညပါ)
ပါဝင်ကြသည်။ အဆိုပါ အက္ခရာများ
၌လည်းကောင်း၊ ဂဏန်းများ၌လည်း
ကောင်း မည်သို့သော အာနိသင်များ၊
ဟိတ်တန်ခိုးသတ္တိများ မူလအားဖြင့်
ကိန်းဝပ်လျက် တည်ရှိကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှေးဆရာတော်
ကြီးများ ဆရာကြီးများသည် အင်း၊
အိုင်၊ စမပညာကို စနစ်တကျ ပြုစုရေး
သား ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။ အစ
ပိုင်းတွင် ပေရွက်ဖြင့် ရေးမှတ်ပြီး
နောက်ပိုင်း စက္ကူ စာရွက်ပေါ် ရောက်
ရှိပြီး အင်းပညာကျမ်းအမျိုးမျိုး ထွက်
ပေါ်လာပါသည်။ အင်းချသောအခါ
မန္တန်ရွတ်ဆိုရခြင်း၊ ရေးဆွဲမည့် ကညစ်၊
ခဲတံမန်းဂါထာ၊ အင်းဘောင်ခတ်လျှင်
ရွတ်ဆိုရသောဂါထာ၊ အင်းမျဉ်းဆွဲ
ဂါထာ၊ သိဒ္ဓိတင်မန္တန်၊ အင်းစောင့်ချုပ်
မန္တန်၊ အင်းမှန်သမျှ သိဒ္ဓိတင် စသည်
ဖြင့် ဂါထာမန္တန်များဖြင့် အစွမ်းထက်
အောင် ဆောင်ရွက်ကြရပါသည်။

ယခုခေတ်တွင် ခေတ်မီလာ
သောကြောင့် အင်းချပြီးသော စာရွက်
ကို မိတ္တူပွား ဆောင်ရွက်ကြသည်။
အချို့ဆရာများမှာ ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲမှ
အစွမ်းထက်သည် ယုံကြည်ကြသည်။
ကိုယ်တိုင်မရေးဆွဲဘဲ ရေးဆွဲပြီးသား
အင်း၊ အိုင်၊ စမကို ယုံကြည်လေးနက်
စွာ၊ သမာဓိတည်ကြည်စွာဖြင့် သိဒ္ဓိ
တင်ဆောင်ရွက်လျှင်လည်း အစွမ်း
ထက်တန်သလောက် ထက်သည်။

ရာနှုန်းပြည့် မဟုတ်တောင် ၇၅ ရာ
ခိုင်နှုန်းတော့ အစွမ်းရှိပါသည်။ ရှေး
ဆရာကြီးများသည် မိုင်းခံစက္ကူတွင်
ခဲတံဖြင့်သာ ရေးဆွဲကြပြီး ယနေ့ခေတ်
ကာလတွင် စက္ကူချော၊ စက္ကူအဖြူ
သန့်သန့်တွင် ဘော်လံပင် အမျိုးမျိုး
ဖြင့် ရေးကြသည်။ မိတ္တူကူး ပလတ်
စတစ်လောင်း ဆောင်ကြသည်။ မိုင်း
ခံစက္ကူတွင် ရေးပါက ဖယောင်းတိုင်
ပတ်ရတာ အဆင်ပြေသည်။ အချို့
ရတနာဒီပံအင်းဆွဲပြီး ဖယောင်းတိုင်
ထည့်ကာ ဖိစာအဖြစ်အသုံးပြုကြသည်။

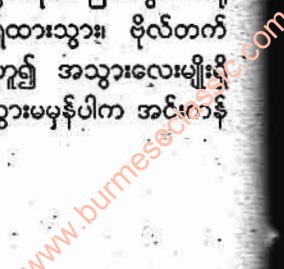
ဒိဗ္ဗစက္ကူရနည်းကျမ်းတွင် စတု
ဝလီမှ အတိုချုံးလိုက်လျှင် အင်းအိုင်
တံဆိပ် မန္တန်၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တို့
ပါဝင်သော ပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။
ကဘလောအမည်ရှိသည့် ပညာရပ်ဆို
သည်မှာ စကြဝဠာ၌ တည်ရှိလျက်
လှည့်လည်နေကြကုန်သော ဂြိုဟ်
နက္ခတ်တို့၏ ဟိတ်တန်ခိုးများနှင့် လူ
သားတို့၏ ဟိတ်တန်ခိုးနှစ်မျိုးတို့ကို
ဆုံစည်းစပ်ဟပ်စေလျက် သမာဓိခိုင်
မြဲစွာဖြင့် အလိုရှိအပ်သော ကောင်း
ကျိုး၊ ဆိုးကျိုး အာနိသင်များ ထွက်
ပေါ်လာအောင် ဆွဲရင်စီမံ ဖန်တီးပေး
သော ပညာဟု ဆိုရမည်။

လောကီပညာရပ် တစ်ခုဖြစ်
သည့် အင်း၊ အိုင်၊ ပညာကို လေ့လာ
သော် ကောင်းကျိုးပြုစေသော မိတ်
အင်း၊ စီးပွားရေး ကျန်းမာရေး ကောင်း
စေသော အင်းများရှိသလို၊ ရန်အင်း၊
အတိုက်အခံအင်းများလည်းရှိပါသည်။
အချို့ဆရာများ မြေကြီးအတွင်း အင်း
မြှုပ်၍ ရွှေလျားသွားအောင် စီမံနိုင်စွမ်း
ရှိကြသည်။ အထက်ပိုင်း ဆရာက
လည်း မည်သည့်နေရာတွင် အင်းရှိ
သည်ကို ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက်ကြံ၍

သိစေအပ်ပြီး ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။
မယုံကြည်သူတို့ လက်တွေ့မြင်လိုက်
မှ ယုံကြည်သွားကြပါသည်။

အင်း၊ အိုင်ပညာသည် ဘာသာ
ရေးနှင့်ဆိုင်သော ကိစ္စမဟုတ်ဟု ဆို
ကြသူလည်း ရှိသည်။ နည်းစနစ်မှန်
လျှင် လူမျိုးဘာသာမရွေး ဆောင်ရွက်
နိုင်သည်။ မိမိဘာသာ အက္ခရာများ
ကိန်းဂဏန်းအသုံးပြု ဆောင်ရွက်
လျှင် အစွမ်းထက်ရမည်သာ ဖြစ်
သည်။ ဥပမာ စပ်သော ငရုတ်သီးကို
မြန်မာပဲစားစား၊ ကုလားပဲစားစား၊
တရုတ်ပဲစားစား စပ်ရမည်သာ ဖြစ်
သည်။ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်တွင် အင်းအိုင်
စမ ဝိဇ္ဇာများရှိသည်။ စာရေးသူ ရေး
သားထုတ်ဝေသော “ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်
သော ဒဏ္ဍာရီ” စာအုပ်တွင် အင်းဝိဇ္ဇာ၊
ဂါထာမန္တန် ဝိဇ္ဇာများအကြောင်း
အပြည့်အစုံ ရှင်းပြထားပါသည်။

ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် စာ
ဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ဒေသုံးတည့်
အကျိုးရှိစေမည့် အင်းတစ်ချပ် ရေး
သားဖော်ပြပေးပါမည်။ ဂျိုးဖြူဆရာ
တော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော အင်းချပ်လေး
ဖြစ်ပါသည်။ အကွက်ထဲ၌ အက္ခရာ
များ ဖျားသွင်းထား၍ “အင်း”အစစ်
ဟု ဆိုရပေမည်။ မြန်မာ့ဗျည်းအက္ခ
ရာ ၃၃ လုံးကို မြင်းသွားချထားပါ
သည်။ အလယ်တွင် “အ”အက္ခရာ
ဝင်နေ၏။ မြင်းသွားဆိုသည်မှာ စစ်
တုရင်ကစားရာတွင် ခုန်ကျော်သွား
သည့် ပုံစံဖြစ်သည်။ မိတ်အင်းတွင်
မြင်းသွားပုံစံချပြီး အလယ်ကွက်တွင်
မွေးနံထည့်သွင်းရ၏။ မြင်းသွား၊ ခရ
ပတ်သွား၊ ရထားသွား၊ ဗိုလ်တက်
တောင်ဆင်းဟူ၍ အသွားလေးမျိုးရှိ
သည်။ အ သွားမမှန်ပါက အင်းတန်

ခြင်း ခုနစ်ပါးတွင် တစ်ပါးပါဝင်၍ အင်း ပျက်သည်။

၁	၄	၇
၆		၂
၃	၈	၅

မြင်းသွားပုံ

“က”မှစပြီး “အ”အထိ မြင်း သွားပုံစံ ရေးသွင်းထားသည်။ ဗျည်း အင်းအသုံးနှင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိသည်။ “က”အလယ်ဝင် အလယ်မှာထား သော အင်း၊ က-ခ-ဂ-ဃ ၎င်း အက္ခရာလေးလုံးတွင် တစ်လုံးလုံးကို အလယ်ထား၍ ဆောင်သော် အကျိုး ကျေးဇူးမှစ၍ ဖော်ပြထားသည်။ အချို့ အလယ်သေဟု ရေး၏။

“အ”အက္ခရာ အလယ်ထား၊ အလယ်နေဆောင်သော် အမူကိစ္စမျိုး စုံ အောင်မြင်စေသည်။ အလွန် အကိုင်း၊ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အကြံ အစည်ကိစ္စများ အောင်မြင်စေသည်။ လောကီရေးရာ အောင်မြင်မှုအမျိုးမျိုး ရရှိစေ၊ ဘောဗုဒ္ဓအံ့နန္ဒရာယ် ကင်းဝေး စေသည့် အင်းကွက်ထဲမှ အက္ခရာ သည် အင်း၊ ဗျည်းနှင့် မထိစေရ။ အက္ခရာရေးသွင်းသောအခါ “ဥုံ အက္ခရာမေကဉ္စုဒ္ဓရူပံက”၊ “ခ” အက္ခရာ ရေးသွင်းပါက “ဥုံအက္ခရာ မေ ကဉ္စုဒ္ဓရူပံ”စသည်ဖြင့် ဆိုရေးရ သည်။ အချို့ကျမ်းတွင် “ဥုံက- အဋ္ဌမဂ္ဂင်ဂါနိ၊ တိပိဋကတ္ထယံ၊ သုည စေ၊ ဘင်္ဂဿတိ-က”ဟု ဖော်ပြ

‘အ’အလယ်နေ အင်းပုံစံ

သုဂတော သုဂတ ဌာနံ

		၁၅			၂၄	
		တ	က	ဇ		
		ပ	သ	ဈ		
လ	ထ	စ	ဆ	ဇ	ည	
ဆ	န	ဂ	အ	ဟ	ဒ	ဂ
ဗ	ရ	စ	ဇ	ဃ	ဋ	ဘ
		၃၀	၃၆	မ	၃၆	
		ယ	ဇ	ဋ		

သုဂတော သုဂတ ဌာနံ

သုဂတော သုဂတ ဌာနံ

ပွဲလက နုဇိနွံ ယောပင်

ထားသည်။ အလွယ်ဆုံးမှာ “အက္ခရာ တစ်လုံး ဘုရားတစ်ဆူတည်ပါစေ သတည်း”ဟုဆိုပြီး အသက်အောင် ကာ ရေးရပါမည်။ ကိုယ်တိုင်မဆွဲ တတ်သူများ မိတ္တူကူး အသုံးပြုပါ။ အင်းလေးဘက်လေးရံတွင် “သုဂ တော ငါးချက်” ဝန်းရံထားသည်။ ထောင့်လေးထောင့်တွင် မိတ်နံဂြိုဟ် ဂဏန်း ထည့်သွင်းထားသည်။ အောင် ပ (၁+၅)၊ ကုလား (၂+၄)၊ ဆွေသား (၃+၆)၊ တော်ရင်း (၇+၈) မိတ်တတ် ဖြစ်သည်။ သုဂတော ငါးချက်ဂါထာ ရွတ်ဆို၍ သိဒ္ဓိတင် ဆောင်ပါ။

သုဂတောငါးချက်စီးပွားတက် ဂါထာ
 သုဂတော သုဂတ ဌာနံ၊
 သုဂတော သုန္ဒရံ ပိစ၊
 သုဂတော နိဗ္ဗာနံ ယာတိ၊
 သုဂတော တေ နမောနမာ။
 ဂါထာတစ်ပုဒ်ဆုံး၊ ပုတီးတစ် ပတ်စိပ်၊ အကြံအစည်အောင်စေသော “အ”အလယ်နေအင်း၊ အမွှေးနံ့သာ ဆွတ်ဖျန်း၍ ပလတ်စတစ်လောင်း ဆောင်ပါ။ ကြေးပြား၊ ငွေပြား၊ ရွှေပြား တွင် ရေးဆွဲဆောင်နိုင်သည်။ အပြော အဆိုကိစ္စ အထူးအောင်မြင်စေသည်။

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

မုန်တိုင်းအကြောင်း စာစေ့စာစောင်း

မောင်မောင်စန်းထွေး

မုန်တိုင်းဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် လူတွေ၏စိတ်ထဲ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုဖြစ်လာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတွေက မုန်တိုင်းဒဏ်ကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ခံစားနေကြရ၍ဖြစ်သည်။ မုတ်မိပါသေးသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလ ၂ ရက်နေ့တွင် တိုက်ခတ်ခဲ့သည့် ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း နာဂစ်ကြောင့် လူသောင်းသိန်းချီ သေဆုံးခဲ့ရသည့်ပြင် အိုးအိမ်နေရာထိုင်ခင်းများ ပျက်ဆီးဆုံးရှုံးသည့်အပြင် တိရစ္ဆာန်များပါမကျန် သေဆုံးခဲ့သည်။ သည့်အတွက် လူတွေက မုန်တိုင်းဆိုလျှင် မကြားချင်၊ မတွေ့လိုကြတော့။ တစ်ဖန် ယခုနှစ် လောလောဆယ်မုန်တိုင်း "ကိုမန်"ကြောင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံ ပဲခူးပါး မိုးအဆက်မပြတ် ရွာသွန်းကာ ရေကြီးမြေပြိုမှုများဖြစ်ကာ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ပြန်သည်။

မုန်တိုင်းအကြောင်း လေ့လာမိသမျှ အနည်းငယ်ဖော်ပြရလျှင် မုန်တိုင်းသည် အပူပိုင်းဒေသများတွင် ဖြစ်ပေါ်တိုက်ခတ်သည့်မုန်တိုင်းကို ဆိုင်ကလုန်းတိုင်ဖွန်း ဟာရီကိန်းဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။ မြောက်အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာတွင် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသော မုန်တိုင်းကို ဆိုင်ကလုန်း (Cyclone) ဟုခေါ်သည်။ ဆိုင်ကလုန်းဆိုသောစကားမှာ ဂရိဘာသာစကား ကူးကလို (Kuclos)မှ ဆင်းသက်လာပြီး စက်ဝိုင်း (Cycle) ဟု အဓိပ္ပာယ်

ရသည်။ စေ့မုန်တိုင်းသည် စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဍာန် ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

တရုတ်ပင်လယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်တိုက်ခတ်သော မုန်တိုင်းကို တိုင်ဖွန်း (Typhoon) ဟုခေါ်ပြီး တရုတ်ဘာသာစကားအရ "အင်အားကြီးမားသော လေ"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ၊ မြောက်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ၊ မက္ကဆီကိုပင်လယ်ကွေ့၊ ကာရေဆီယံပင်လယ်တို့တွင် ဖြစ်ပေါ်တိုက်ခတ်သော မုန်တိုင်းများကို ဟာရီကိန်း (Hurricane) ဟုခေါ်သည်။ ဟာရီကိန်းသည် စပိန်ဘာသာစကားအရ ဟူရာကန် (Huracan)မှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းစကား၏ အခြေခံကျသော စကားအရင်းအမြစ်မှာ မာယန်း တိုင်နိုတို့၏ နတ်ဘုရား ယူရုဇန် (Juracan) ဖြစ်သည်။ နတ်ဘုရားယူရာကန်သည် အယ်ယွန်းဘွေတောင်ပေါ်တွင် နေထိုင်ပြီး လူသားများကို အမျက်ဒေါသထွက်လျှင် မုန်တိုင်းနှင့် မိုးကြိုးတို့ကို စေလွှတ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

နောက်မုန်တိုင်းတစ်ခု၏ နာမည်မှာ တော်နေဒိုး (Tornado) ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အပူပိုင်းဒေသ မုန်တိုင်းကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ကုန်းတွင်းပိုင်းမုန်တိုင်းဖြစ်သည့် ကြီးမားသော လေဆင်နာမောင်း

ဖြစ်သည်။ ဆင်နာမောင်းပုံသဏ္ဍာန်လေဝဲကတော့ကြီးဖြစ်သည်။ ၎င်းဖြတ်သန်းသွားရာနေရာကို ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်အောင် ပျက်စီးမှုဖြစ်စေသည်။ ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းလို နေရာကျယ်စွာ မတိုက်ခတ်သော်လည်း ၎င်းဝေပိုက်သွားသည့် ကျဉ်းမြောင်းသော လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ နေရာကိုသာ တိုက်ခတ်လေ့ရှိသည်။ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းများလည်းဖြစ်စေသည့် မိုးကြိုးမုန်တိုင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် စပိန်ဘာသာစကား ထရီနားဒါး (Tronada) ဟု ခေါ်ဆိုသည့် မိုးကြိုးပစ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် အနောက်အာဖရိကတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်တိုက်ခတ်လေ့ရှိသည်။

မုန်တိုင်းများကို နာဂစ်၊ ဂီရိ၊ မာလာ၊ ကိုမန် စသည်ဖြင့် သီးသန့်နာမည်ပေးထားသည်ကို ဖတ်ဖူးကြားဖူးကြမိစေရန်ဖြစ်သည်။ ၎င်းနာမည်များကြောင့် မုန်တိုင်းကို ပို၍မှတ်မိစေရန်ဖြစ်သည်။ အမည်ပေးထားခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ လူတွေက အလွယ်တကူနားလည်ပြီး ဘေးဒုက္ခနည်းနိုင်သမျှနည်းစေရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများလုပ်ရန် တိုက်တွန်းသတိပေးရာတွင် ပိုမိုထိ ရောက်မှုရှိစေရန်ဖြစ်သည်။ တို့ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုလျော့ပါးနိုင်ပြီး အသေအပျောက်နည်းပါးစေ

နိုင်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မုန်တိုင်းသည် ရက်သတ္တတစ်ပတ်ကြာတတ်သလို ပင်လယ်တစ်ခုတွင် မုန်တိုင်းနှစ်ခု တစ်ပြိုင်တည်းဖြစ်တတ်သောကြောင့် အမည်ပေးခြင်းဖြင့် ဘယ်မုန်တိုင်းကို ရည်ညွှန်းကြောင်း လွယ်လင့်တကူ သိနိုင်သည်။ ဤသို့ဖြင့် မိုးလေဝေ သတင်းကြေညာသူများနှင့် လူတွေ့အကြား ဆက်သွယ်ရေး ပိုမိုထိရောက်စေသည်။ မိုးလေဝေသမိုင်းကို လေ့လာရာ၌လည်း ပို၍မှတ်မိလွယ်ကူစေသည်။

မုန်တိုင်းကို ဘယ်အချိန်ကစ၍ နာမည်ပေးခဲ့ပါသနည်းဆိုသော် ၁၉ ရာစုမှစ၍ ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းများကို နာမည်ပျက်နိုင်ငံရေးသမားများ၏ အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပေးစွဲခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ အခြားနိုင်ငံများကလည်း ၎င်းကိုအတုယူလျက် မိမိတို့၏ ရည်းစားဟောင်း၊ ကွဲသွားသောဇနီးတို့၏ အမည်များကို မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်ဆို၏။ ဥပမာ- ဆိုင်ကလုန်း မာဟိနာ (Mahina) (၁၈၉၉)၊ ဆိုင်ကလုန်း အဲလစ် (Alice) (၁၉၆၆)၊ ဆိုင်ကလုန်း

အော်ဒရီ (Audrey) (၁၉၆၄)တို့ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် မြောက်အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ နိုင်ငံများအတွက် ဆိုင်ကလုန်းအမည်သတ်မှတ်ရာ၌ ကမ္ဘာ့မိုးလေဝေအဖွဲ့ကြီး (World Meteorological Organization-WMO)နှင့် အာရှပစိဖိတ်ဆိုင်ရာ ကုလသမဂ္ဂ၏ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးကော်မရှင် (United Nations Economic and Social-Commission or Asia and the Pacific: EACAP)တို့ ဦးစီးလျက် ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းများနှင့်ဆိုင်သော ဆွေးနွေးပွဲကြီးကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် ၂၀၀၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှ စတင်ကာ မုန်တိုင်းကို နာမည်ပေးခဲ့သည်။

ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းကို နာမည်ပေးရာတွင် မြောက်အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာ နိုင်ငံများဖြစ်သော ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ အိန္ဒိယ၊ မော်လ်ဒိုက်၊ မြန်မာ၊ အိုမန်၊ ပါကစ္စတန်၊ သီရိလင်္ကာနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံများ၏ မိုးလေဝေပညာရှင်များရဝေး

ကာ နိုင်ငံတစ်ခုစီမှ နာမည်ရစ်ခဲ့စီ တောင်းခံသည်။ ဖော်ပြပါအုပ်စုတွင် နိုင်ငံပေါင်းရှစ်နိုင်ငံပါဝင်သောကြောင့် နာမည် ၆၄ ခုရှိသည်။ ဤနာမည်များကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ မိုးလေဝေဌာနတွင် သိမ်းဆည်းထားသည်။ ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းတစ်ခု စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပါက ဒေသဆိုင်ရာမိုးလေဝေဌာန(RSMC) က သိမ်းဆည်းထားသည့် အမည်စာရင်းများထဲမှ အမည်တစ်ခုကို ရွေးယူရသည်။ ရွေးယူရာ၌ အစဉ်အလိုက် အတိုင်း အမည်ကိုရွေးရသည်။ ၎င်းအထူးဌာနကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီ မြို့တွင် ရုံးစိုက်ထားသည်။ အာရေဗီယန်ပင်လယ်နှင့် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်တို့တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော မုန်တိုင်းသတင်းကို စောင့်ကြည့်လျက် ကြေညာနိုင်ရန်အတွက် ကမ္ဘာ့မိုးလေဝေအဖွဲ့ချုပ်က တည်ထောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အမည်များကိုတောင်းခံရာ၌ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းသတ်မှတ်ထားသည်။ မုန်တိုင်းအမည်မှာ တို၍ ရိုးရှင်းရမည်။ ကြေညာသည့်အခါ နားလည်လွယ်ရမည်။ ယဉ်ကျေးမှုနှင့်ဆန့်ကျင်သည့် အသုံး

နိုင်ငံ	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်	အော်နီး	အော်ညီ	နိရာ	ဂီရိ	ဟဲလင်	ချာပလာ	အော့စီ	ဇာနီ
အိန္ဒိယ	အာညီ	အာကာရှီ	ဘီဂျာဒီ	ဂျားလ်	လေဟာ	မဂ္ဂ	ဇာဂါ	ဝါယု
မော်ဒိုက်	ဟီဘာရူး	ဂိုနူး	အိုင်းလာ	ကေးလာ	မာဒီ	ဝါးလီ	ဘားရူ	ဟီကား
မြန်မာ	ပျား	ရေမြင်း	ဖျံ	သိန်း	နွားနောက်	ကြံ့	ဒရယ်	ကျား
အိုမန်	ဘားဒ်	စီးဒ်	င န	မူဂျန်	ဟုန်ဟုန်	နာဒါ	လူဘန်	ဟော
ပါကစ္စတန်	ဖာနူးစ်	နာဂစ်	လိုင်းလာ	နီလမ်	နီလို	ဝါးရ်ဒါ	တစ်တလီ	ဘူးလ်ဘူး
သီရိလင်္ကာ	မာလာ	ရှားရှူးစီး	ဘန်ဒူး	မဟာဆင်	အာရီဘား	အာခရီ	ဂျီဒွန်	ဆိုဘာ
ထိုင်း	မုဒ်ဒါ	ခိုင်မု	ဖတ်	ဖိုင်လင်	ကိုမန်	မောရာ	ဖက်သိုင်း	အမ်ဖန်

အနန်းမျိုး မဖြစ်စေရ။ စိတ်ထိခိုက်
ချောက်ချားစေသော အမည်မျိုး မဖြစ်
စေရ။ အကယ်၍ အမည်တစ်ခုယူထား
သော မုန်တိုင်းကြောင့် လူများစွာ သေ
ကျစေပါက နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်လုံး
ခွင့်မရှိတော့။ (ဥပမာ- နာဂစ်မုန်တိုင်း)

မြန်မာ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နှင့် အိန္ဒိယ
နိုင်ငံတို့အား ရေကြီးမှု၊ မြေပြိုမှုဖြစ်
သော မုန်တိုင်းမှာ ကိုမန်(Komen)
ဖြစ်ပြီး မြန်မာလို 'နီလာ' ဟု အဓိပ္ပာယ်
ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံက တိရစ္ဆာန်ရှင်မျိုး
အမည် ပေးထားသည်။

ယခုနှစ် နောက်ဆုံးပေးသည့် မုန်
တိုင်းနာမည်မှာ ကိုမန်ဖြစ်သောကြောင့်
နောက်ထပ်မုန်တိုင်းတစ်ခု ထပ်ပေါ်လာ
ပါက 'ဆူပလာ' အမည်ပေးဖွယ်ရှိသည်။

မုန်တိုင်းငယ်များကို ဆိုင်ကလုန်း
ဟုမခေါ်ဘဲ တစ်နာရီလျှင် ၇၄ မိုင်နှုန်း
တိုက်ခတ်မှသာ ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း
ဟု သတ်မှတ်လျက် နာမည်ပေးသည်။

အပူပိုင်းဒေသများသည် မုန်တိုင်း
များမွေးဖွားရာနေရာ ဖြစ်သည်။ ၎င်း
ဒေသရှိ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာဖြစ်သည်။
ပူနွေးစိုထိုင်းစများသော လေသည် မုန်
တိုင်းအစပြုရာ လောင်စာသဖွယ်ဖြစ်
လာသည်။ ထို့ကြောင့် အီကွေတာနှင့်
နီးသော ပူနွေးသည့်ပင်လယ်ပြင်တွင်
စတင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ရေမျက်
နှာပြင် ပူနွေးလာသောအခါ အငွေ့ပြန်
ပြီး အပေါ်သို့တက်သွားသည်။ တစ်ဖန်
ရေငွေ့ပါသောလေပူများလည်း အထက်
သို့တက်သွားသည့်အခါ ထိုမျက်နှာပြင်
တွင် လေအားနည်းသွားသည်။ ၎င်းနေ
ရာကို လေဖိအားနည်းရပ်ဝန်းဟု ခေါ်ဆို
ပြီး မိုင် ၂၀၀ ပတ်လည်ရှိတတ်သည်။

ထိုနေရာသည် အေးသောလေဖိအား
များလာသော် ပတ်ဝန်းကျင်မှလေများ
တိုးဝင်လာသည်။ ထိုတိုးဝင်လာသော
လေများလည်း ထပ်မံပူနွေးလာကာ ရေ
ငွေ့များသယ်ဆောင်လျက် တိုးဝင်လာ
ကြပြန်ရာ လေပွေသဖွယ်ဖြစ်လာသည်။
ရေငွေ့ပါသောလေသည် အပေါ်သို့
ရောက်သောအခါ အေးလာသော
ကြောင့် တိမ်တိုက်များဖြစ်လာသည်။
ပင်လယ်ပြင်၏အပူသည် ဆက်လက်၍
ရေငွေ့ပြန်စေပါက တိမ်တိုက်သည်
လည်း ပိုကြီးလာကာ လေနှင့်အတူ
လှည့်ပတ်တွေယမ်းခြင်းဖြင့် အင်အားကြီး
မားသော မုန်တိုင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
သွားသည်။

မုန်တိုင်းသည် လှည့်ပတ်တွေယမ်း
တိုက်ခတ်ခြင်း မြန်သည်ထက်မြန်လာ
ပါက လေဖိအားနည်းရပ်ဝန်းသည် မိုင်
၃၀ ဝန်းကျင်အထိ ကျဉ်းမြောင်းသွား
သည်။ ၎င်းကို မုန်တိုင်းမျက်စိဟုခေါ်
သည်။ ယင်းနေရာသည် လေငြိမ်နေပြီး
ကောင်းကင်တွင် တိမ်ကင်းစင်နေသည်။
လေဖိအားနည်းခြင်းကြောင့် အထက်မှ
လေများ ထိုနေရာသို့ စီးဝင်လာသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှ ပေါက်ဖွားမွေးဖွား
လာသည့် မုန်တိုင်းသည် ကုန်းတွင်း
ဘက်သို့ဝင်ရောက်တိုက်ခတ်ပြီး နောက်
ထပ်ပုံပိုးပေးမည့် ပူနွေးသောရေငွေ့များ
မရှိတော့သည့်အခါ အားနည်းလျက်
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ အီကွေတာ
၏မြောက်ပိုင်းတွင်ဖြစ်ပေါ်သော မုန်တိုင်း
များသည် နာရီလက်တံ ပြောင်းပြန်
လည်ပတ်လျက် တိုက်ခတ်သည်။ အီ
ကွေတာ၏တောင်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်သော
မုန်တိုင်းများသည် နာရီလက်တံ ရွေ့

သည့်အတိုင်း လည်ပတ်တိုက်ခတ်သည်။
ဤကဲ့သို့ မြောက်နှင့်တောင် အီကွေတာ
များတွင် တိုက်ခတ်သော မုန်တိုင်းများ
၏ ရွေ့လျားတိုက်ခတ်ပုံ ခြားနားခြင်းမှာ
ကမ္ဘာကြီးသည် မိမိ၏ဝင်ရိုးပေါ်တွင်
လည်ပတ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယခုနှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် တိုက်
ခတ်ခဲ့သော ကိုမန်ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း
ကြောင့် ဆိုးကျိုးများစွာဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။
ကုလသမဂ္ဂ လူမှုကယ်ဆယ်ရေးကိစ္စ
များဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုရုံး
(United Nations Office for Co-
ordination of Humanitarian Af-
fairs: UN,OCHA)မှ ထုတ်ပြန်ထား
သော အချက်အလက်များအရကို
မန်မုန်တိုင်းကြောင့် အာရှခြောက်နိုင်ငံ
တွင် လူ ၅၀၀ နီးပါးသေဆုံးခဲ့သည်။
မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူ ၁၀၀ ကျော် သေ
ဆုံးခဲ့ပြီး အထိနာဆုံးနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။
မြေပြိုခြင်း၊ ရေကြီးခြင်းများ ပြည်နယ်
နှင့်တိုင်း ဒေသ ၁၂ ခုတွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။
လူ ၁၂ သန်း ဇာတိဒုက္ခရောက်ခဲ့
သည်။ မိသားစု ၂၄၀,၀၀၀ ဒုက္ခရောက်
ခဲ့ပြီး လူဦးရေ ၃၀၀,၀၀၀ တို့ကို ရွှေ့
ပြောင်းနေရာပေးခဲ့ရသည်။ လူနေအိမ်
ပေါင်း ၁၅၀၀၀ ပျက်စီးခဲ့ပြီး လမ်းများ၊
တံတားများလည်း ပျက်စီးခဲ့သည်။ ပညာ
ရှင်များက နောက်ထပ် ရေကြီးလာနိုင်
သေးကြောင်း ခန့်မှန်းနေကြသည်။

မောင်မောင်စန်းထွေး

စာကိုး
ပျိုးကြသူစာစောင် (စက်တင်ဘာ)

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်က ဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ

၁။ အမိအဘဘေက ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဆင်းစီးမြင်းရဲပြီး ဘဝခရီးတစ်လျှောက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းကို လျှောက်လှမ်းစေချင်တာ၊ မွေတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်သားသမီးလေးတွေကို ကံဇာတာမြင့်မားစေတဲ့ ရက်တွေ၊ နေ့တွေမှာ မွေးစေချင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်ခဲ့ရင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်ကံမှာ သင့်လျော်တဲ့ မွေးရက်ကို တွက်ချက်လိုက်ပါ။

မွေးရက်ရွေးခြင်း

၂။ မွေးလာတဲ့ကလေးအတွက် မွေးသည့်အချိန်မှစလို့ လူမှုရေးပညာရေးတွေ ကောင်းစေဖို့ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး မျက်နှာမြင်ချစ်ခင်စေ၊ နာမည်ကြားရုံနှင့် လူတိုင်းက ပြုစေမယ့် နာမည်ကောင်းတွေကို ရွေးလိုက်ပါ။

ကလေးအမည်ပေးလွှာ

၃။ မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့အတွက် နေ့ကောင်းနံ့ရက်သာကိုရွေးပြီး တစ်သက်မခွဲ ရွှေလက်တွဲရမယ့်အဆောင်။

မင်္ဂလာရက်မြတ်လက်ထပ်ရက်ရွေး

၄။ အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး ဆိုင်ကြီးကနားကြီးတွေအတွက်

လုပ်ငန်းအမည်ပေး

၅။ ငွေကြေးအဆင်ပြေလို့ ခိုးအိမ် အသစ်ဆောက်မယ်အခါ။

အိမ်ဆောက်ပန်းတင်မင်္ဂလာ

၆။ နာမည်ကျော်ကြား လူသိများပြီး ဝင်ငွေကောင်းစေမယ့်

အနုပညာရှင်တို့၏ အမည်ပေးလွှာ

စသည့်အကြောင်းအရာတို့ကို စနစ်တကျ တွက်ချက်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ။ နယ်မှ ဆောင်ရွက်လိုသူများ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပါလျှင် စာတိုက်၊ မော်တော်ကား စသည့်ရောက်ရှိမည့် လမ်းကြောင်းများနှင့် ပြန်လည်ပေးပို့နေပါပြီ။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြပါစေ.....

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်- ၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဗြိသစ်(၈)
ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း- ၈၃-၆၄၃၀၃၀

မောင်မောင်မိုးအောင်

(စာပေဗိမာန်စာမူဆုရှင်)

ပုဂံပြည်သူ့အဖွဲ့ဝင်များ
နေရာဒေသများလွှတ်၍
အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး

ပန်းချီဆွဲသူ
ဒေါ်ခင်မာမာ

ပုတ်သင်ညိုသတ္တဝါတို့သည်

နေရာဒေသကိုလိုက်၍

အရောင်ပြောင်းလဲတတ်သည်

မောင်မောင်မိုးအောင်(စာပေပိမာန် စာမူဆုရ)

“မေမေ...သမီး လပတ်စာမေးပွဲ အောင်တယ်။ အဆင့်(၂)ရတယ်။ ဒီ မှာ မေမေ လက်မှတ်ထိုးပေးပါ”

ငါးတန်းကျောင်းသူ သမီးငယ်က Report card ကိုင်ရင်း အိမ်ပေါ်သို့ အပြေးတက်လာသည်။ သမီးလှမ်းပေး သော Report card ကို ကျွန်မကြည့် ထိုက်သည်။ ကျောင်းသားအရေအတွက် ၄၂ ယောက်တွင် သမီးငယ်က အဆင့် (၂)ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

“အို...ဟုတ်ပါရဲ့။ သမီးလေးက အဆင့်(၂)ရတာပဲ။ မေမေသမီးလေး တော်လိုက်တာ။ အဆင့်(၁)ရအောင် ကြိုးစားဦး”

ပြောပြောဆိုဆို သမီးပါးပြင်ကို မွှေးမွှေးပေးလိုက်သည်။

“သမီးလေးက သမီးရဲ့ကိုကိုထက် သာသွားပြီ။ သမီးကိုကိုက အဆင့်(၃) ပဲရတာ”

ကျွန်မတွင် ခုနစ်တန်းကျောင်း သားတစ်ဦးနှင့် ငါးတန်းကျောင်းသူသမီး တစ်ဦးရှိသည်။ ဤကလေးနှစ်ယောက်

သည်သာ ကျွန်မဘဝ၏အားအင်များ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူတို့အဖေ ကွယ်လွန် သွားခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ကျော်ခန့်သာရှိ သေးသည်။ သူတို့အဖေရှိစဉ်က လင် ယောက်ျားရှာဖွေပေးသမျှ သုံးစွဲရုံသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်မ စီးပွားရေးမလုပ်တတ် ပါ။ ဝင်ငွေရအောင်လည်း မရှာတတ်ပါ။ တစ်လတစ်လ ကလေးနှစ်ယောက် ကျောင်းစရိတ်၊ မုန့်ဖိုး၊ ရေဖိုး၊ လျှပ်စစ် မိတာခ စသည့် ကုန်ကျစရိတ်များကို လည်း ကျွန်မ သတိထားမိလာသည်။ မည်သည့်အလုပ်မျှမလုပ်ဘဲ တစ်နှစ် ကျော် ထိုင်စားလာခဲ့သည်။ တဖြည်း ဖြည်းနှင့် လုံးပါးပါးလာသည်။ ဝင်ငွေ မရှိဘဲ ထွက်ငွေချည်းသာဖြစ်နေသည်။

ကျွန်မ၏အခြေအနေကို သိသော တစ်ဝမ်းကွဲအစ်မဖြစ်သူက လက်ရှိနေ အိမ်ကိုရောင်းပြီး အစ်မတို့ရပ်ကွက် တွင် လာရောက်နေထိုင်ရန် အကြံပြု လာသည်။ ပထမအကြိမ် ထိုသို့ပြော စဉ်က ကျွန်မ ငြင်းပါသည်။ ကျွန်မ အဓိကစဉ်းစားခဲ့သည်မှာ ကလေးနှစ်ဦး

၏ ပညာရေးပင်ဖြစ်သည်။ ဤရပ်ကွက် တွင် ကလေးနှစ်ဦး နေသားကျနေပြီ လည်းဖြစ်သည်။ အတန်းတွင် အဆင့် လည်း ကောင်းနေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ကလည်း ပညာရေးကို အလေးထား သည့် ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲ များနီးချိန်ဆိုလျှင် လမ်းတွင် ကလေး များ စာကျက်သံများ ဆူညံနေပါတော့ သည်။ ကလေးများကို စာကျက်ကြဟု မည်သည့်အခါမျှ မပြောခဲ့ရပေ။ ပတ် ဝန်းကျင်က စာကျက်သံများကြားသည် နှင့် ကလေးနှစ်ဦး စာကြည့်စားပွဲပေါ် ရောက်နေခဲ့ကြပြီ။ ကလေးများပညာ ရေးအတွက် ဤရပ်ကွက်တွင်ပင် ဆက် လက် နေထိုင်ချင်သေးသည်။ လင် ယောက်ျားဖြစ်သူ ခေါင်းချသွားသည့် ဤလမ်း၊ ဤရပ်ကွက်၊ ဤအိမ်ကို သံယောဇဉ်တွယ်နေခဲ့မိသည်။ သို့သော် ဝင်ငွေရအောင် မလုပ်ဘတ် မကိုင်တတ် မို့ လက်ဝတ်လက်စားများ တဖြည်း ဖြည်း လျော့နည်းလာသည်။ တစ်နှစ် ကျော်ကျော် ထိုင်စားခဲ့ပြီးပြီ။ အဖက်

ဖက်မှ တွေးတောရင်း ဤအိမ်ကိုရောင်း ချပြီး အစ်မဖြစ်သူရပ်ကွက်သို့ ပြောင်း ရွှေ့နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက် ရတော့သည်။

တစ်နေ့ အစ်မ ကျွန်မနေအိမ် သို့ရောက်လာစဉ် ကျွန်မ တွေးတော ထားမိသောဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြောပြ လိုက်သည်။

“အစ်မအိမ်နားမှာ အိမ်တစ်လုံး ရောင်းဖို့ တွေးထားတယ်။ မြေကတော့ လေးဆယ်*ခြောက်ဆယ်ကို တစ်ဝက် ခြမ်းထားတာ။ နှစ်ဆယ်*ခြောက်ဆယ် ပေါ့။ ပျဉ်ထောင်နှစ်ထပ်အိမ်လေးပါ။ မီး လည်းပါတယ်”

“ဈေးက ဘယ်လောက်ရှိလဲ အစ်မ”

“သူတို့က ၆၅ လောက် ဈေး ခေါ်ထားတယ်။ တော့တော့ဆိုင်ဆိုင်ပြော ရင်တော့ လျော့ဦးမှာ။ စိတ်ကူးမလွင့်နဲ့ တော်ကြာ သူများဦးသွားမယ်။ အပေါ် ထပ်မှာ ကိုယ့်မိသားစုနေပြီး အောက် ထပ်ငှားစားလို့လည်းရတယ်”

“အောက်ထပ်ငှားရင် အိမ်လခ ဘယ်လောက်ရမလဲ”

“စပေါ်လေးသိန်းနဲ့ အိမ်လခ လေးသောင်းခွဲလောက် ပေါက်ဈေးရှိ တာ။ တက်ဖို့ပဲရှိတယ်။ ကျဖို့တော့ မမြင်ဘူး”

“အစ်မတို့ဘက်မှာ အိမ်စရိတ်၊ အိမ်ဈေးတွေက အိမ်လောက်တောင် ဖြစ်နေပြီလား”

“ဒါနဲ့နေပါဦး။ အခု ငါ့ညီမရဲ့အိမ် ကိုရောင်းရင် ဘယ်လောက်ရမလဲ”

“သိန်းတစ်ရာကျော်လောက် ရ မယ်ထင်တယ်။ ရောင်းဖို့ ဆိုင်းဘုတ်

ချိတ်ထားတော့ နှစ်ဦးဆုံးဦး လာမေး သွားကြတယ်။ ရောင်းထွက်ဖို့များပါ တယ်”

“ဒါဆိုရင် ရောင်းဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက် တော့။ အစ်မတို့ရပ်ကွက်မှာ ဆင်းရဲ သား လက်လုပ်လက်စားတွေများတယ်။ ပျံ့ကျ ကျန်းမာ အလုပ်သမားတွေ အနေ များတယ်။ နေ့မြန်တိုးနဲ့ငွေချေးမလာ။ အိမ်ဆိုင်ဖွင့်မလာ။ အားလုံးအဆင်ပြေ တယ်။ အောက်ထပ်မှာ အိမ်ဆိုင်လေး ဖွင့်ထားရင် ကလေးနှစ်ယောက်ကျောင်း စရိတ်လောက်တော့ ရနိုင်ပါတယ်”

“အင်း... အစ်မပြောတာ သဘာ ဝကျပါတယ်။ ဒီအတိုင်းထိုင်စားနေလို့ တော့မဖြစ်တော့ဘူး။ ကျွန်မက အလုပ် တစ်ခုခုလုပ်ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ”

“ကောင်းပြီလေ။ အစ်မပြောတဲ့ အိမ်ကို လိုက်ကြည့်စေချင်တယ်။ ကြိုက် ရင် တစ်ခါတည်း စကားပြောခဲ့မယ်။ ဘယ်လိုလဲ”

“ကောင်းသားပဲ။ အစ်မနဲ့လိုက်ပြီး ကြည့်မယ်လေ”

ကျွန်မနေထိုင်ရာ ကြည့်မြင်တိုင် ဘက်မှ အစ်မနေထိုင်ရာ ဒေါပုံမြို့နယ် ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ မရောက် သည်မှာ နှစ်များကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ အား လုံး ပြောင်းလဲတိုးတက်နေသည်ကို တွေ ရသည်။ အစ်မတို့ရပ်ကွက်သည် ပုဂ္ဂန် တောင်မြစ်ကမ်းနားနှင့်နီးသော ရပ်ကွက် ဖြစ်သည်။ မင်းနန္ဒာလမ်းမကြီးမှ လမ်း သွယ်လေးအတိုင်း မြစ်ကမ်းနားအထိ ဆင်းသွားရသည်။ မြစ်ကမ်းနားနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိနေသော အိမ်ဖြစ် သည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်အိမ်များမှာ လည်း ကျပ်ညပ်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ပေးလေးဆယ်*ခြောက်ဆယ် မြေကွက် ကို တစ်ခြမ်းခြမ်းပြီး အိမ်ဆောက်ထား ကြသည်။ အိမ်ချင်း ထိစပ်သည်အထိ ကျပ်ညပ်နေသည်။ ကျွန်မ ဘဝင်မကျ လှပါ။ သို့သော် ဆွေမျိုးရင်းချာဆို၍ အစ်မတစ်ဦးသာရှိသည်။ အစ်မအားကိုး ဖြင့်ပင် နေရတော့မည်။ အစ်မပြီသော နေအိမ်သည် လက်ရှိအစ်မနေအိမ်နှင့် နှစ်လုံးသာခြားပြီး တစ်လမ်းတည်းဖြစ် သည်။

“ကဲ . . . ဘယ်လိုလဲ။ သေချာ ကြည့်ထား။ ကြိုက်ရင် အစ်မစကား ပြောထားမယ်”

“အင်း . . . မဆိုးပါဘူး။ ကျွန်မတို့ သားအိမ်တွေ နေလို့ရပါတယ်”

“လက်ရှိအိမ်ရှင်တွေက ဝိုက်နာ လို့ရောင်းတာ။ နောက်ဆို ဒီဈေးနဲ့ရဖို့ မလွယ်ဘူး”

“အစ်မ ကောင်းသလိုသာ ကြည့် စိစဉ်လိုက်ပါတော့”

အစ်မဆီကအပြန် တစ်လမ်းလုံး ကျွန်မ တွေးလာခဲ့သည်။ အစ်မတို့ရပ် ကွက်မှာ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ဖြစ်၍ အိမ်ဆိုင်လေးဖွင့်က အဆင်ပြေမည် ထင်ရသည်။ ရွာခံအစ်မမျက်နှာကြောင့် အခက်အခဲကြီးကြီးမားမား မတွေ့နိုင်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိသည်။ ငွေတိုးချေးလျှင် လည်း အဆင်ပြေနိုင်မည်ထင်သည်။ လမ်းထဲတွင် ဦးဖိုယိုပြာနေသည့် ဦးဖိုယို ရုံတစ်ရုံကိုလည်း ရှားရှားပါးပါးတွေ့ခဲ့ရ သေးသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ အရက် ဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်များလည်း နီး ကပ်စွာ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချနေသည်ကို လည်း တွေ့ရသည်။ ဘဝင်မကျလှပေ။ လည်း မတတ်သာတော့ပါ။

နေ၍ မဖြစ်နိုင်တော့သည့်အခုံး လက်
နီအိမ်ကိုရောင်းချပြီး အစ်မပြောသည့်
အိမ်ကို ဝယ်ရန် စီစဉ်လိုက်ရပါတော့
သည်။ ဤနည်းလမ်းသည်သာ လော
လောဆယ် ကျွန်မနှင့် ကလေးနှစ်
ယောက်အတွက် ထွက်ပေါက်ပင်ဖြစ်
သည်။

ကြည့်မြင်တိုင်ရပ်ကွက်မှ နေ
အိမ်ကို ရောင်းချလိုက်ပြီး မမတို့ရပ်
ကွက်မှ ပေးနှစ်ဆယ် x ပေခြောက်
ဆယ် မြေနှင့် အိမ်ကိုဝယ်လိုက်သည်။
ငွေသိန်းလေးဆယ်ခန့် လက်ကျန်ရှိနေ
သေးသည်။ ငွေပိုထဲက အချို့ကို ဘဏ်
တွင်အပ်နှံထားလိုက်သည်။ ကျွန်မတို့
မိသားစု ကုန်တင်ကားကြီးဖြင့် ဝယ်ထား
သောနေအိမ်ရှိရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။
ကျွန်မဝယ်ထားသောနေအိမ်ရှိရာ လမ်း
ထဲသို့ ကုန်တင်ကားကြီးက ခက်ခက်
ခဲခဲဝင်ခဲ့ရသည်။ မမက အသင့်စောင့်
ဆိုင်းနေ၍သာ အဆင်ပြေပြေဖြစ်ခဲ့
သည်။ အိမ်ရှေ့တည့်တည့် ကားဆိုက်
ပြီး ကားပေါ်မှ အိမ်ထောင်ပြောင်းပစ္စည်း
များချရန် ပြင်ဆင်ရသည်။ အလုပ်
သမားငှားရန် အစ်မကိုပြောနေစဉ် လမ်း
ထဲက လူငယ်သုံးလေးဦးရောက်လာပြီး
အစ်မကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“အော်၊ ကားပေါ်က ပစ္စည်းချဖို့
အခက်အခဲဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား။”

“အေးဟုတ်တယ်။ အလုပ်သမား
ငှားမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ”

“ကိုယ့်ရပ်ကွက်ထဲ ပြောင်းလာ
တဲ့သူဟာ ကိုယ့်ရပ်ကွက်သားပဲပေါ့။
အလုပ်သမားငှားမနေပါနဲ့တော့။ ကျွန်
တော်တို့ကပဲ ကူညီပြီး ပစ္စည်းတွေ ချ

ပေးပါမယ်။ အိမ်ပေါ်အထိ ပို့ပေးရမယ်
မဟုတ်လား။”

ထိုသို့ပြောနေစဉ် လူရွယ်သုံး
လေးဦး ထပ်မံရောက်ရှိလာပြန်သည်။
ကားပေါ်ကပါလာသည့်ပစ္စည်းများကို
ဝိုင်းကုချပေးကြသည်။ ဆင်းရဲသား ရပ်
ကွက်ဖြစ်သော်လည်း သူတို့လေးများ၏
ကူညီရိုင်းပင်းလိုသည့် စိတ်ဓာတ်ကို
ကျွန်မ လေးစားသွားမိသည်။ စိတ်ထဲ
ကြိတ်၍ ချီးမွမ်းနေမိသည်။ ဝစ္စည်း
အားလုံး အိမ်ပေါ်ရောက်ပြီးသည်နှင့်
မမက -

“သူတို့ကို လက်ဖက်ရည်ဖိုး ပေး
လိုက်ပါ။”

“အို . . . ပေးရမှာပေါ့။ ဘယ်
လောက်များ ပေးလိုက်ရမလဲ မမ”

“ပေးချင်သလောက် ပေးလိုရပါ
တယ်။ သူတို့က စေတနာနဲ့ ကူညီကြ
တာပဲ။”

တစ်ထောင်တန်သုံးရွက် ကျွန်မ
ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်အစ်မတို့ရယ်ဟုပြောကာ ထွက်
သွားကြသည်။ သူတို့ လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ဘက်သွားမည်ထင်ပြီး ကျေးဇူးတင်
စိတ်ဖြင့် ကျွန်မလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
ကျွန်မ တွေးထင်ထားသလို မဟုတ်ခဲ့ပါ။
သူတို့ဝင်သွားသောဆိုင်မှာ အရက်ဆိုင်
သာ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထိုနေ့က အိမ်ထောင်ပြောင်း
ပစ္စည်းများ သယ်ဟယ်ချဟယ်၊ နေရာချ
ဟယ်နှင့် လုပ်ခဲ့သဖြင့် ပင်ပန်းခဲ့ရသည်။
ကျွန်မတို့သားအမိ စောစောပင် အိမ်ရာ
ဝင်ခဲ့ကြသည်။ မည်မျှကြာအောင် အိမ်
ပျော်သွားသည်ကိုပင် မခန့်မှန်းနိုင်တော့

ပါ။ မျက်စောင်းထိုးအိမ်မှ ဆူညံကျယ်
လောင်သော လင်မယားချင်းရန်ဖြစ်
သည့် စကားသံများကြောင့် အိမ်ရာက
လန့်နိုးခဲ့ရသည်။

“ဟဲ့အကောင်... သောက်အရည်
တွေသောက်လာပြီး ငါ့ကိုရန်လုပ်တာ
လား။ ဒီနေ့လုပ်ခပိုက်ဆံတွေ ဘယ်
မလဲ။ နင် ငါ့အကြောင်းသိတယ်မဟုတ်
လား။”

“အချို့မတော် ဘာဖြစ်လို့ ဒီ
လောက်အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဖြစ်နေရ
တာလဲ”

“ပြောရမယ်။ ဘယ်မယားငယ်ကို
ပိုက်ဆံတွေပေးလိုက်လဲ။ ငါမသိဘူး
မှတ်နေလို့လား။”

လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ အသံက
မတိုးမကျယ်ဖြစ်သော်လည်း မယား
ဖြစ်သူ၏အသံကကျယ်လောင်လှသည်။

“ဒီနေ့ အလုပ်အဆင်မပြေလို့
ငွေပါမလာတာလေ”

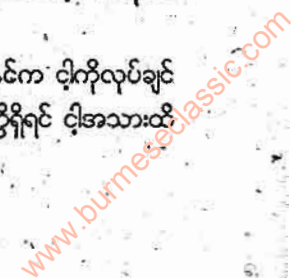
“တော်စမ်းပါ။ မသိရင်ခက်မယ်။
ရတဲ့ပိုက်ဆံ အရက်သောက်၊ မယား
ငယ်နဲ့ပျော်မြူးပြီး ပြန်လာတာမဟုတ်
လား။”

“တော်တော့ကွာ”

“မတော်နိုင်ဘူး။ ငါက မယားကြီး
ပဲ။ ပိုက်ဆံပါမလာရင် အိမ်ပေါ်က ခု
ဆင်သွား ငါ့အနား လာမအိပ်နဲ့ ခုဆင်း
သွား။”

“တော်တော့လို့ ပြောနေတယ်
မရဘူးလား။ ဒီမိန်းမတော့ ငါ့လှင်မိ
ဝေဘုမယ်”

“အဲမယ်... နင်က ငါ့ကိုလုပ်ချင်
တယ်ပေါ့လေ။ သတ္တိရှိရင် ငါ့အသားထိ

ကြည့်စမ်းပါ။

“ဒီလောက်ဖြစ်လှတဲ့မိန်းမ... ကဲဟယ်... ကဲဟယ်”

“အမလေး လုပ်ကြပါဦး။ ကျွန်မ ကိုနှိပ်စက်နေတယ်။ ကျွန်မပါးကိုရိုက် တယ်...လာကြပါဦး”

မိန်းမဖြစ်သူက အော်ကြီးဟစ် ကျယ်နှင့် အကူအညီတောင်းခံနေသော် လည်း အိမ်နီးနားချင်းများ တစ်ဦးတစ် ယောက်မျှ ထွက်မလာကြပေ။ ကျွန်မ တို့အဖို့ ယခုမှကြုံဖူးသော်လည်း ပတ် ဝန်းကျင်က ဤအဖြစ်မျိုး ရှိနေဟန်တူ သည်။ အသံတွေက ကြားနေရဆဲပင်။ မကြားဝံ့မနာသာ တိုင်းထွာဆဲဆိုသံများ ကြားနေရသည်။ ကြိုးစား၍ ကျွန်မပြန် အိပ်သည်။ ပင်ပန်းထားသဖြင့် ပြန်လည် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ မည်မျှကြာသွား သည်မသိပါ။ ခြံချင်းကပ်လျက်အိမ်မှ တစ်ခန်းခန်းပြည်သံကြောင့် အိပ်ရာမှနိုးခဲ့ ရပြန်သည်။ ဘေးအိမ်မှ တစ်ခန်းခန်း ပြည်သံက နားထဲ တိုးဝင်လာသည်။ ထင်းခွဲသောအသံဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် လင်းကြက် တွန်သံကြားလိုက်ရသည်။ နံနက် ၄ နာရီကျော် အချိန်ခန့်ဖြစ်သည်။ အိမ် အောက်မဆင်းဘဲ အိမ်ပေါ် ကြမ်းခင်း ပေါ်မှာပင် တစ်ခန်းခန်းဖြင့် ထင်းခွဲနေ သည်။

“ဟဲ့... ဒီနေ့ အလုပ်စောစော သွားမယ့်အကောင် မထုသေးဘူးလား။ ငါ့ပြုတ်အရောင်းထွက်သွားရင် နှီးမယ့် သူမရှိဘူးဖြစ်မယ်။ ထတော့လေ”

လူ့ခြေတိတ်ချိန်မို့ စကားသံ၊ ထင်းခွဲသံတွေက ကျယ်လောင်နေ

သည်။ သူတို့အသံကြောင့် ပတ်ဝန်း ကျင်ကို အားနာရကောင်းမှန်းလည်း မသိကြပါ။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အိပ်ရာပေါ် ကျွန်မလှုံ့နေမိသည်။ အိပ်၍ မပျော်တော့ပါ။ သားနှင့် သမီးငယ်မှာ အပူအပင်ကင်းစွာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေကြဆဲဖြစ်သည်။ တစ်ပတ် ခန့်ကြာမှ အားလုံး နေသားတကျဖြစ်ခဲ့ သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျောင်းများပြန်ဖွင့် သည့်အချိန် ရောက်လာသည်။ သမီး ငယ်က ခြောက်တန်း၊ သားက ရှစ်တန်း တက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ကလေးနှစ် ယောက်ကို အပြေးအလွှား ကျောင်း အပ်သွားရသေးသည်။ ကျောင်းမဖွင့်မီ ကတည်းက ယခင်နေခဲ့သော ရပ်ကွက် မှ သန်းခေါင်စာရင်း ပြောင်းရွှေ့ရေး၊ ကျောင်းထွက်လက်မှတ် ရရှိရေးတို့ ဆောင်ရွက်ရသဖြင့် မအားမလပ်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နေရာဒေသအသစ်၊ ကျောင်း အသစ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်မို့ သူတို့ အတွက် ကျွန်မ ပူပင်နေမိသော်လည်း သားနှင့်သမီးတို့မှာ မိတ်ဆွေသစ်များ နှင့် ပျော်နေကြသည်။ နှစ်ယောက် စလုံး တစ်ကျောင်းတည်းမို့ ကျောင်း သွား ကျောင်းပြန် ပူစရာမလိုတော့ပေ။

ကိစ္စပိတ်အားလုံး နေသားတကျ ဖြစ်သွားမှ မမနှင့်တိုင်ပင်ကာ အိမ်ဆိုင် လေးဖွင့်လှစ်နိုင်တော့သည်။ သို့သော် ထင်ထားသလောက် ရောင်းအား မကောင်းလှပါ။ နောက်ပိုင်းမှ ကျွန်မသိ လာရသည်က အကြွေးရောင်းပေးတော့ မှ ရောင်းအားတက်လာသည်။ မည်သူ

တို့ကို အကြွေးရောင်းသင့်၊ မရောင်းသင့် မမကိုပေးမြန်းရသေးသည်။ ကျွန်မအိမ် နှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်အိမ်များတွင် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများရှိနေသော် လည်း ညနေဘက် စာကျက်သံမကြား ရပါ။ ကလေးများ စာကျက်ချိန်တွင် စာကျက်သံမကြားရ၍ ကျွန်မစိတ်ထဲ ထူးသလိုလိုဖြစ်နေခဲ့သည်။ ယခင်က ကျွန်မနေထိုင်ခဲ့သောရပ်ကွက်တွင် ယခု လို ကျောင်းဖွင့်စရာသီတွင် ကလေး များ စာကျက်စာအံသံများ ဆူညံစွာ ကြားနေရပြီဖြစ်သည်။ ယခုရပ်ကွက် တွင် စာကျက်သံမကြားရပါ။ ဈေးဆိုင် ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေခဲ့၍ သားတို့ကိုပင် သတိမထားမိခဲ့ပါ။ စာကျက်သံမကြားရ သဖြင့် အိမ်တွင်းသို့ လှမ်းကြည့်ရာ သားကိုမတွေ့ရပေ။

“သမီးရေ... သမီးကိုကို မတွေ့ပါ လား။ ဒီအချိန် စာကျက်ချိန် ဘယ်သွား နေလဲ”

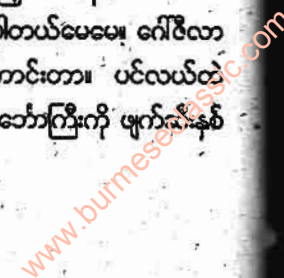
“ကိုကိုသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဗွီဒီယို သွားကြည့်တယ်ထင်တယ်”

“ဘာ... ဒီအချိန်က စာကျက်ရ မယ့်အချိန်လေ။ အရင်တုန်းက ဒီအချိန် ဗွီဒီယိုကြည့်ရဖူးလို့လား”

ဒေါသစိတ်ဖြင့် သားကိုလိုက်ခေါ် မည်ကြံသော်လည်း မသွားဖြစ်ခဲ့ပါ။ သားက ည ၉နာရီကျော်မှ ပြန်ရောက် လာသည်။

“ဟဲ့သား ဘယ်အချိန်ရှိနေပြီလဲ။ ဗွီဒီယိုသွားကြည့်တယ်ဆို”

“ဟုတ်ပါတယ်မေမေ၊ ဂေါ်ဖီလာ ကား သိပ်ကောင်းတာ၊ ပင်လယ်တံ သွားနေတဲ့ သင်္ဘောကြီးကို ဖျက်လီးနှစ်

ခြုံလိုက်ပြီး ကုန်းပေါ်တက်လာပြီး တိုက်တာကြီးတွေကို ဖြိုဖျက်လိုက် သေးတယ်။ ပြီးတော့မှ မြေအောက် ဘူတာရုံမှာ ဥတွေဥချခဲ့တာ။ ဥတွေက အကောင်တွေ ပေါက်လာတာ မေမေရဲ့

စာကျက်ရန်ပြောမည်ဟု ကျွန်မ စိတ်ကူးသော်လည်း သားက သူကြည့် ခဲ့သည့် ဂေါ်ဇီလာဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင် စာစား အားပါးတရ ပြောပြနေသည်။ ကျွန်မ စိတ်မရှည်ချင်တော့ပါ။

“ကဲ...သား တော်ပြီ။ စာသွား ကျက်တော့။ နောက်ဆို ဒီလိုစာကျက် ချိန် ဗွီဒီယိုသွားမကြည့်ရဘူးနော်။ မှတ် ထားစမ်း”

ကျွန်မစကားသံကြောင့် သားက မကျေနပ်ဖြင့် စာကျက်သည်စားပွဲပေါ် ထိုင်လိုက်သည်။ စာမကျက်သေးဘဲ သူ ကြည့်ခဲ့သည့် ဂေါ်ဇီလာဇာတ်ကား အကြောင်း သူညီမကို ပြောပြနေသေး သည်။ ကျွန်မ လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ် သားက ငေးငေးခိုင်ခိုင်ဖြင့်တိုင်နေသည်။ သူကြည့်ခဲ့သည့် ဂေါ်ဇီလာဇာတ်လမ်း ပြန်တွေးနေဟန်တူသည်။

“ဟဲ့သား စာကျက်လေ ဘာလုပ် နေတာလဲ”

“ဟာ...မေမေကလဲ”

ဈေးဆိုင်ပိတ်ချိန် ရောက်လာ၍ ပစ္စည်းများ ကျွန်မ သိမ်းဆည်းနေခဲ့ သည်။ အားလုံးသိမ်းဆည်းပြီးစီး၍ ဈေး ဆိုင်တံခါးပိတ်ပြီး ကျွန်မ အိမ်ပေါ်သို့ ထက်လာသည်အချိန်တွင် သားက အိပ်ရာထဲရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ သား တို့ကြည့်ပြီး မသက်မသာ သက်ပြင်းချ လိုက်မိသည်။

တစ်နေ့ညနေ ကျောင်းကအပြန် သမီးတစ်ဦးစာည်းကိုသာ တွေ့ရသည်။ သားကို မတွေ့ရပေ။

“သမီးရှေး-သမီးရဲကိုကို ကျောင်း မှာကျန်ခဲ့တာလား။ အချိန်ပိုသင်နေလို့ လား”

“ကိုကိုက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ဘော လုံးကန်နေတာ။ ပြီးမှ ပြန်လာမယ်တဲ့”

“အင်း...ဒီကလေးက အပေါင်း အသင်း တော်တော်များနေပါလား”

ညနေ မှောင်စပြုတော့မှ သား ပြန်ရောက်လာသည်။ ကျောင်းဝတ်စုံကို လက်ကကိုင်လျက် ဘောင်းဘီတိုဖြင့် ချွေးတွေရွဲရွဲနှင့် တွေ့ရသည်။ အိမ်ပေါ် တက်တက်ချင်း သားက -

“ထမင်းဆာပြီမေမေ၊ ထမင်းစား တော့မယ်”

“ဟဲ့...ချွေးတွေသံတွေနဲ့ ရေ အရင်ချိုးလိုက်ဦးလေ”

ဈေးဆိုင်ကိစ္စများဖြင့် အလုပ်ရှုပ် နေသည်မို့ သားကို ဂရုမစိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။ အတန်ကြာမှ သားကို လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။ ထမင်းကို မြိန်ရေရှက်ရေ စားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ညနေ စောင်းအချိန်ဖြစ်၍ ဆိုင်လူကျနေချိန် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း မနိုင်မနင်းဖြစ်နေသည်။ သားနှင့် သမီး ကို ကူညီခိုင်းမည်ဟု စိတ်ကူးမိသော် လည်း သူတို့စာ ကျက်ပျက်မည်စိုး၍ မခိုင်းရက်ခဲ့ပါ။ ည ၉ နာရီကျော် အချိန် ကျမှ ဆိုင်က လူရှင်းသွားတော့သည်။ စာကျက်သမကြားရာသဖြင့် ကျွန်မ အိမ် ထဲဝင်လိုက်သွားသည်။ သားက အိပ် ရာထဲရောက်နေပြီး အိပ်မောကျနေ

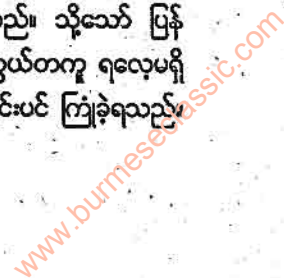
သည်ကို တွေ့ရသည်။ ညနေက ဘော လုံးကစားထားသဖြင့် မောမောပန်းပန်း နှင့် အိပ်ပျော်နေပုံရသည်။ သားစာ ကျက်ချိန်နည်းလာ၍ ပညာရေးအတွက် ကျွန်မ ပုပင်စိတ်များ ဝင်လာမိသည်။

ဈေးဆိုင်မှာ အကြွေးရောင်းခဲ့ သဖြင့် ရောင်းအားတက်လာသည်။ ရောင်းအားတက်လာသည်နှင့်အမျှ ဆုံး ရုံးမှများလည်း ရှိလာသည်။ တစ်ရက် ဆိုင်ရှေ့ကဖြတ်သွားသော ကျွန်မ၏ ဖောက်သည် မတင်ဆိုသူကို လှမ်းပြော လိုက်သည်။

“ဪ...မတင် မဝယ်တော့ ဘူးလား။ ဟိုတစ်နေ့ကဝယ်သွားတဲ့ အကြွေးငါးရာငါးဆယ် မဆပ်ရသေးဘူး နော်။ ပါရင် ပေးခဲ့ပါလား”

“ဒီမှာ ဆန်ဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံမပြည့် လို့ စိတ်ညစ်နေရတဲ့အခါ အကြွေး တောင်းတဲ့သူက ရှိသေးတယ်။ လော လောဆယ်လိုချင်ရင်တော့ အသား လှီး ယူတော့”

အကြွေးယူထားသော မတင်က မချေမငြိမပြောဆိုပြီး ထွက်သွားသည်။ ဆိုင်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်မလာတော့ပါ။ ဝယ်စရာရှိလျှင် အခြားဆိုင်တွင် သွား ဝယ်သည်။ မတင်လိုလူမျိုး လေးငါးဦး ကျွန်မ ကြုံဖူးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဤရပ် ကွက်အနေအထားမှာ ဤသို့ပါလားဟု ကျွန်မ တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက် လာခဲ့သည်။ မမက အကြွေးရောင်းမှ အဆင်ပြေမည်ဆို၍ ရင်းနှီးသူများကို အကြွေးရောင်းခဲ့သည်။ သို့သော် ပြန် တောင်းလျှင် အလွယ်တကူ ရလေ့မရှိ ပါ။ နှုတ်လှန်ထိုးခြင်းပင် ကြုံခဲ့ရသည်။

ကြွေးဆုံးငွေတွေများလာသည်။ ဤ အတိုင်းဆက်သွားနေပါက ရှေ့ရေ အတွက် မလွယ်တော့ဟု ကျွန်မ စဉ်း စားလာမိသည်။

ဈေးဆိုင် ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စများ သာမက ကလေးများလည်း မှုပျက်လာ သည်။ စာကြိုးစားအားထုတ်မှု လျော့ နည်းလာသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေ အနေကိုလိုက်၍ အမှုအကျင့်များလည်း ပြောင်းလဲလာသည်ကို သတိထားမိ လာသည်။

ညနေဘက် ကျွန်မဈေးဆိုင် လူ ကျချိန်တွင် မမရောက်လာပြီး ကျွန်မကို ဝိုင်းကူရောင်းပေးသည်။ မမက အိမ် အတွင်းသို့လှမ်းကြည့်ရင်း -

“ဟဲ့ နင့်သားလည်း မမြင်ပါလား”
“အို . . . ဟုတ်ပါရဲ့။ သမီးကိုကို ဘယ်သွားနေလဲ သမီးသိလား”

“သူ့သူ့စယ်ချင်းတွေ လာခေါ်လို့ ဗွီဒီယိုရုံကို လိုက်သွားတယ်မေမေ”

“ဒီကလေးတော့ ပြောမရဆိုမရနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ ဒီရပ်ကွက် ပြောင်းလာပြီးမှ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ တွေ့ရပြီး အဲဒါတွေပျက်လာတယ်။ အိမ်လည်းမမြဲတော့ဘူး။ စာလည်း မကျက်တော့ဘူး”

“ဪ . . . လူငယ်ပဲလေ။ သူ လည်း ဒီက ကလေးတွေလို ဗွီဒီယို ကြည့်ချင်ရာမပေါ့။ မမတစ်ခုပြောမယ်။ ဗွီဒီယိုသွားရင်း အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ အတတ်မျိုးစုံတတ်လာမယ်။ မဟုတ် တာတွေ အတုခိုးမိရင်ခက်မယ်။ ဆေး လိပ်တောင် သောက်တတ်နေပြီလား မသိဘူး။ မမ အကြံပေးချင်တာရှိတယ်”

“မမက ဘာအကြံပေးချင်လဲ၊ ပြောပါဦး”

“ညီမဆီမှာ ငွေပိုရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ ကလေးတွေအတွက် အပေါ်စက်၊ အောက်စက်တစ်စုံ ဝယ် ပေးလိုက်ပါလား။ ခု ဈေးတွေကျနေ တယ်။ ဒါဆို ကလေးတွေလည်း အိမ် မြဲသွားမယ်။ ကိုယ့်အိမ်မှာဆိုတော့ မဟုတ်မဟပ်တာတွေလည်း ကြည့်လို့ မရဘူးပေါ့။ တို့လည်း လာကြည့်လို့ရ တာပေါ့”

“အင်း . . . မမပြောတာ ဟုတ် သလိုပဲ။ ကျွန်မ စဉ်းစားပါမယ်”

မမနှင့် စကားပြောနေစဉ်မှာပင် ဆူညံကျယ်လောင်သော သီချင်းဖွင့်သံ ကြားရသည်။ ဆောင်းဘောက်နှင့်တွဲ၍ ဖွင့်သောသီချင်းသံဖြစ်သည်။ တစ်အိမ် ကျော်အိမ်ကဖွင့်သော သီချင်းသံဖြစ် သည်။ မကြာခဏ ကြားနေရသော အသံလည်းဖြစ်သည်။ မမနှင့်စကား ပြော၍မရတော့လောက်အောင် သီချင်း သံက နှောင့်ယှက်နေသည်။

“ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် နားထောင်တာ ပဲမမရယ်။ ဒီလောက်အကျယ်ကြီးဖွင့် ရသလား။ မင်္ဂလာဆောင်အိမ်ကျနေ တာပဲ”

“တို့ရပ်ကွက်မှာ ဒါမျိုးက ရိုးနေ ပါပြီလေ”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ မမရဲ့။ ဘေး ပတ်ဝန်းကျင် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တာ ပေါ့။ ဟိုနေ့ကလည်း ကလေးတွေ စာ ကျက်ချိန် စောင်းဘောက်နဲ့ဖွင့်လို့ စာ ကျက်လို့မရတော့ဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ ဘယ်သူမှမပြောကြဘူးလား”

“အဲဒီအိမ်ရှင်ယောက်ျားက ဝိုက် တိမိုက်ကနဲနဲ။ ဘယ်သူကမှ မပြောဝံ ကြဘူး”

“မမတို့ရပ်ကွက်က ဒီလိုဟာ တွေရှိတာပဲ။ ပြောင်းလာတာ မှားပြီ ထင်ပါရဲ့”

“အနေကြာလာတော့ ရိုးသွားမှာ ပါကွယ်”

မမပြန်သွားပြီးနောက် ကျွန်မတစ် ယောက်တည်း စဉ်းစားနေမိသည်။ ဤ ရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့မိသည်ကို နောင်တရသလို ဖြစ်လာမိသည်။ ထို အခိုက်မှာပင် ဆူဆူညံညံအသံများ ကြားရသည်။ မျက်စောင်းထိုးသာသာရှိ အရက်ဆိုင်က အသံများဖြစ်သည်။

“ဒါ . . . သက်သက်လူပါးဝတာ။ စံအေးတဲ့ဟေ့ သတ္တိရှိရင် ထွက်ခဲ့စမ်း ကွာ”

“ဪ . . . မင်းက စံအေးတဲ့ လား။ သိပ်သတ္တိကောင်းနေပါလား။ ကဲ ငါလာပြီ မင်း ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ”

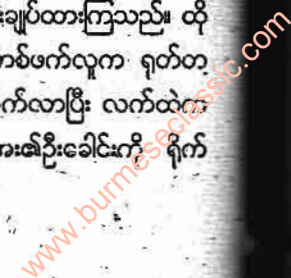
“အေး . . . လုပ်ချင်တာ ဒါပဲကွာ”
အမှူးသမားနှစ်ဦး စကားများပြီး လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြပါတော့သည်။

“ဟာ . . . လုပ်ကြပါဦး။ စံအေး လွယ်အိတ်ထဲက ဓားထုတ်နေပြီ”

“ဟေ့ . . . စံအေး . . . မလုပ်နဲ့ လွန်မယ် မလုပ်နဲ့”

“မဆွဲကြနဲ့ ဖယ်စမ်းကွာ”

စံအေးဆိုသူကို သောက်ဖော်များ က ဝိုင်းဝန်းထိန်းချုပ်ထားကြသည်။ ထို အခိုက်မှာပင် တစ်ဖက်လူက ရုတ်တ ရက် အနားရောက်လာပြီး လက်ထဲက တုတ်ဖြင့် စံအေး၏ဦးခေါင်းကို ရိုက်

ထည့်လိုက်သည်။ စံအေးဦးခေါင်းမှ သွေးများ ဖြာကျလာသည်။ ရိုက်နှက်သူက တုတ်ကိုင်လျက်ဖြင့်ပင် ဆိုင်ပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။

“သတ္တိရှိရင် လိုက်ခဲ့ကြ”

“စံအေးကို လုပ်ကြပါဦး။ သွေးတွေနဲ့”

“သေးခန်းပိုမှ ဖြစ်တော့မယ်”

“ရဲစခန်းအရင်သွားရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

တစ်လောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုရင်း စံအေးဆိုသူကိုတွဲပြီး ထွက်သွားကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော ရန်ပွဲမျိုး မကြာခဏတွေ့ရတတ်သည်။ သားက အပေါင်းအသင်းသူငယ်ချင်းများနှင့် ဗွီဒီယိုရုံသို့ မကြာခဏသွားနေလျှင် တစ်နေ့ ရန်ဖြစ်လာမည်ကို ကျွန်မ စိုးရိမ်လာမိသည်။ ဈေးဆိုင်က ဈေးရောင်းရငွေများ မကြာခဏ လျော့နည်းလာသည်မှာ သား၏လက်ချက်မှန်း ကျွန်မ သိသည်။ မပြောရက်၍ သိလျက်နှင့် မပြောခဲ့ပါ။ သားက အပေါင်းအသင်းများနှင့် ငွေကိုသုံးတတ်လာပြီ။ သား၏ စာရိတ္တကို ကျွန်မ စိုးရိမ်လာမိသည်။ “သား ဗွီဒီယိုရုံသွားနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ မမပြောသလို အပေါ်စက်အောက်စက် ဝယ်ပေးလိုက်မှ အိမ်မြဲမယ်ထင်တယ်” ကျွန်မ တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ သားတို့အတွက် အပေါ်စက်၊ အောက်စက်တစ်စုံဝယ်ပေးရန် ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ ကျောင်းပိတ်ရက် တစ်ရက်တွင်ဖြစ်သည်။ သားကိုမတွေ့၍ သမီးကိုမေးလိုက်သည်။

“ဘောလုံးသွားကန်တယ် မေမေ။ ချိန်းပွဲရှိလို့တဲ့။ မေမေသိရင် မလွှတ်မှာစိုးလို့ဆိုပြီး တိတ်တိတ်လေးထွက်သွားတာ”

“ကျောင်းပိတ်ရက်တောင် အိမ်မပြောဘူး။ မအေးကို ကူညီရကောင်းမှန်းလည်း မသိပါလား။ လွှတ်ထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ပြောမှဖြစ်တော့မယ်”

သားကို ပြောဆိုဆုံးမရန် စိတ်ကူးခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ မပြောရက်ခဲ့ပါ။ ဖတားသားမို့ အလိုလိုက်ထားခဲ့သည်။

တစ်နေ့ ကျောင်းကပြန်အလာ သမီးက Report Card ကိုင်ကာ ကျွန်မကိုပေးသည်။

“မေမေ လက်မှတ်ထိုးပေးပါ”

“အဆင့်ဘယ်လောက်ရလဲ သမီး” ကျွန်မအမေးကို သမီးက ချက်ချင်းမဖြေပါ။

“ဟဲ့... မေးနေတယ်လေ။ ငါလက်မအားသေးလို့ မကြည့်နိုင်သေးဘူး။ အဆင့်ဘယ်လောက်ရလဲလို့”

“အဆင့်(၂၅)ပါ မေမေ”

“ဘာပြောတယ်။ ဒီကို မပြောင်းခင် အရင်ကျောင်းမှာတုန်းက အဆင့်(၅)အောက် မရောက်ခဲ့တဲ့သူက ခုတော့ အဆင့်(၂၅) ရောက်သွားပါရောလား။ သမီး စာကျက်ချိန်နည်းတာကိုး။ ပြီးတော့ စာကျက်ရင် အရင်လို စိတ်ဝင်စားမှုလည်း မရှိဘူး”

“မေမေပြောတာမှန်တယ်။ သမီးတို့ စာကျက်ချိန်မှာ ဘေးအိမ်တွေက သီချင်းတွေဖွင့်တာ၊ တီဗွီတွေဖွင့်တာ အကျယ်ကြီးပဲ။ အသံတွေက ဒီလောက်

ဆူညံနေတော့ ဘယ်လိုလုပ် စာကျက်လို့ရတော့မလဲ”

“အင်း... သမီးပြောတာလည်း ဟုတ်နေတာပဲ။ ဒါနဲ့ သမီးကိုကိုရော Report Card မရသေးဘူးလား။ သမီးတို့အတန်းကတောင် ရနေမှတော့ သူလည်းရလောက်ပြီ”

“ဒါတော့ သမီးမသိဘူး။ ကိုကိုကို မေးကြည့်ပေါ့မေမေ”

ဘောလုံးကန်ပြီး သားပြန်ရောက်လာချိန်တွင် Report Card ရ မရ သားကို ကျွန်မမေးလိုက်သည်။

“ဆရာမက သားကို Report Card မပေးပါဘူးလေ”

“သမီးတို့အတန်းကောင် ရနေပြီ။ သားလည်းရရမှာပေါ့”

“သားပြောတာ အမှန်ပါ။ မေမေ မယုံရင် ဆရာမကိုမေးကြည့်ပါ”

“မေးရုံတင်မဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းကိုလိုက်သွားပြီး သားရဲ့ နားတန်းပိုင်ဆရာမနဲ့ သွားတွေ့မှပဲ”

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်မ သားတို့ကျောင်းသို့ လိုက်သွားပြီး အတန်းပိုင်ဆရာမနှင့် တွေ့ခဲ့သည်။

“ဧည့်... မောင်ကျော်ထက်ရဲ့ မိခင်လား။ တွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ကျွန်မနဲ့လာတွေ့ဖို့ အကြောင်းကြားစာ ပို့လိုက်သေးတယ်”

“ကျွန်မဆီ ဘာအကြောင်းကြားစာမှ မရောက်ပါဘူးဆရာမ”

“အင်း... မောင်ကျော်ထက်က ခေါ်စာမပို့ခဲ့ဘူးထင်တယ်”

“ဒါနဲ့ ဆရာမက ကျွန်မကို တွေ့ချင်တာ ဘာကိစ္စများပါလဲ”

www.burmeseclassic.com

“ဒီလိုပါ။ ဒီလအတွင်းမှာ မောင်
ကျော်ထက် ကျောင်းပျက်ရက် လေး
ရက်ရှိတယ်။ လပတ်စာမေးပွဲမှာလည်း
သုံးဘာသာ ကျရှုံးခဲ့တယ်။ ဒါတွေပြော
ပြချင်လို့ မိဘအုပ်ထိန်းသူနဲ့တွေ့ဖို့
ကျွန်မစိစဉ်ခဲ့တာ”

“သားက တစ်လတည်း ကျောင်း
ပျက်တာ လေးရက်တောင်ဟုတ်လား။
ပြီးတော့ သုံးဘာသာကျခဲ့တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကလေးရဲ့မှတ်
တမ်းတွေပြန်ကြည့်တော့ ဒီနှစ်မှပြောင်း
လာတဲ့ကျောင်းသားပါ။ အရင်နေခဲ့တဲ့
ကျောင်းမှာ အဆင့်(၅)အတွင်းသာ ရှိခဲ့
တယ်လို့ သိရတယ်။ ခုလိုလာတွေ့တာ
သိပ်ကောင်းပါတယ်။ ကလေးကို ဂရု
စိုက်ကြပ်မတ်ပေးစေလိုပါတယ်”

“ဒါနဲ့ ဆရာမကို တစ်ခုမေးပါရ
စေ။ သားက Report Card မပေးဘူး
လို့ပြောပါတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ Report Card
အားလုံးကိုပေးပါတယ်။ ကလေးက ကျ
ရှုံးတဲ့ဘာသာများနေလို့ အမေ့ကို မပြရဲ
တာဖြစ်မယ်။ ခုလိုလာတွေ့တာ ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။ ကလေးစာကြိုးစားဖို့
ဆုံးမပေးစေချင်ပါတယ်”

“စိတ်ချဆရာမ။ ဆုံးမပါမယ်။
ခုမှအကြောင်းစုံသိရတော့တယ်။ ခွင့်ပြု
ပါဦး”

သားတို့ အတန်းပိုင်ဆရာမနှင့်
တွေ့ပြီး အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိ
ကျွန်မ ဒေါသမပြေသေးပါ။ သား
အတွက် တစ်နေ့လုံး ကရုဏာဒေါသော
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ညနေ ကျောင်းက ပြန်
ရောက်ရောက်ချင်းပင် သားကိုမေးမြန်း

ပြီး ရိုက်နှက်မိပါတော့သည်။

“ကဲ...ကျောင်းပြေးဦး၊ ကျောင်း
ပြေးချင်ဦး၊ ပြီးတော့ သုံးဘာသာတောင်
ကျတယ်။ ကဲဟာ...ကဲဟာ”

ဒေါသဖြင့် သား၏ကျောပြင်ကို
တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် ရိုက်နှက်နေမိ
သည်။ သားက ဘာတစ်ခုခုပြန်မပြော
ဘဲ မျက်ရည်သာကျနေသည်။ မရိုက်
စဖူး သားကို ရိုက်နှက်ဆုံးမမိခဲ့ပြီ။ သား
မျက်ရည်ကျသည်ကိုတွေ့ရတော့ ကျွန်မ
ရင်ထဲလိုက်တက်လာခဲ့သည်။ သားကို
ဖက်ကာ ဝမ်းပန်းတနည်း ငိုချလိုက်မိ
ပါတော့သည်။ ပြီးနောက် သားကိုပွေ့
ဖက်ထားရင်း -

“ဒီနေ့ကစပြီး သား စာကြိုးစား
တော့နော်။ အရင်ကျောင်းမှာလို အဆင့်
ရအောင်ကြိုးစား။ ဗွီဒီယိုရုံလည်း မသွား
နဲ့တော့။ သားနဲ့သမီးတို့အတွက် အပေါ်
စက်အောက်စက်တစ်စုံ မေမေဝယ်ပေး
မယ်”

ငိုနေရာမှ သားမျက်နှာအမှုအရာ
ချက်ချင်းပြောင်းသွားသည်။

“မေမေ တကယ်ပြောတာနော်”

“တကယ်ပြောတာပေါ့။ ဒါပေမယ့်
စာကိုတော့ ခုထက်ပိုပြီးကြိုးစားရမယ်”

“သား စာကြိုးစားပါမယ်။ မေမေ
စကားကို နားထောင်ပါမယ်”

အပေါ်စက်အောက်စက် ဝယ်ပေး
လျှင် စာကြိုးစားမည်ဟုပြောခဲ့သော
သားမှာ ကတိမတည်ခဲ့ပါ။ ဗွီဒီယိုရုံ
မသွားတော့သော်လည်း အိမ်တွင်
အချိန်ပြည့် ဗွီဒီယိုကြည့်နေတော့သည်။
စာကျက်ရန်ပင် သတိရဟန်မတူတော့
ပါ။ ညနေစောင်းသည်နှင့် သား၏

သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းများ အိမ်
ပေါ်သို့ရောက်လာကြသည်။ စီဒီပြား ယူ
လာသူက ယူလာသည်။

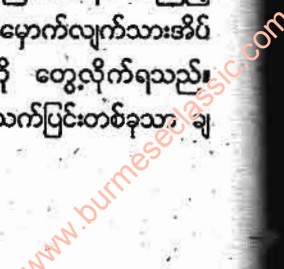
“ကျော်ထက်ရေ...ဒီကားကောင်း
တယ်။ နေတိုးနဲ့ သက်မွန်မြင့်ပါတယ်။
ဒီည ပြန်အပ်ရမယ်။ ကြည့်ပြီးရင် ခွေ
ဖိုးတစ်ဝက်စိုက်နော်”

“အေးပါ။ ငါ တစ်ဝက်စိုက်ပါ
မယ်”

အိမ်ပေါ်တွင် သားတို့အသံများ
ကြားနေရသော်လည်း၊ ဈေးဆိုင် လူကျ
နေသဖြင့် သားကို မပြောနိုင်သေးပါ။
ကျွန်မ ကုန်စုံဆိုင်လေးသိမ်းချိန်နီးတော့
မှ သားတို့အုပ်စုကြည့်နေသော ဗွီဒီယို
ဇာတ်လမ်းကပြီးဆုံးတော့သည်။ နောက်
ထပ်တစ်ကား ထပ်ကြည့်ရန် ပြောသူ
ပြောနေသေးသည်။ ကျွန်မ မနေသာ
တော့ပါ။

“တော်ပြီလေသား။ စာကျက်ရဦး
မယ်မဟုတ်လား။ မေမေဘာပြောထား
လဲ။ အချိန်နဲ့ကြည့်လို့ ပြောထားတယ်
မဟုတ်လား”

ကျွန်မ၏ မျက်နှာထားကြောင့်
သားသူငယ်ချင်းများ အလျှိုအလျှို အိမ်
ပေါ်ကဆင်သွားကြသည်။ သားက စိတ်
မပျက်ပါဖြင့် စာကြည့်စားပွဲပေါ်ဝင်ထိုင်
သည်။ သားကို စာကျက်ရန်ပြောပြီး
ဈေးဆိုင်ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းနေခဲ့
သည်။ အတန်ကြာသည်အထိ သားထံ
မှ စာကျက်သံမကြားရ၍ သားကိုလှမ်း
ကြည့်လိုက်မိသည်။ သားမှာ စာကြည့်
စားပွဲပေါ်တွင် မှောက်လျက်သားအိမ်
ပျော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
လေးလံသော သက်ပြင်းတစ်ခုသာ ချ

လိုက်မိတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုရမည့်အချိန် နီးကပ်လာခဲ့သည်။ ကျွန်မ စည်းကမ်းတင်းကျပ်ထားသဖြင့် သားက အချိန်မှန်စာကျက်နေသည်။ ညဘက်စာကြည့်ချိန် ဗွီဒီယိုဇာတ်ကား မကြည့်ရသဖြင့် ကျောင်းပိတ်သည့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေကျောင်းပိတ်ရက် နေ့ခင်းဘက်တွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် ဗွီဒီယိုဇာတ်ကား ကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်လိုက်သေးသည်။ သား၏သူငယ်ချင်းများက ပညာရေး အလေးထားသူများ မဟုတ်ကြောင်း တစ်စတစ်စသိလာသည်။ အချို့ဆိုလျှင် လေးငါးတန်းနှင့်ကျောင်းထွက်ထားသူများ ဖြစ်လည်း။ ဗွီဒီယိုရုံသွားမည်စိုး၍ အပေါ်စက်အောက်စက် ဝယ်ပေးမိခဲ့သည်မှာ မှားလေပြီလားဟုပင် အတွေးဝင်ခဲ့သည်။

သား၏ အပေါင်းအသင်းသူငယ်ချင်းများထဲတွင် ကျောင်းတက်နေသူက အနည်းငယ်သာရှိသည်။ ကျန်သူငယ်ချင်းများမှာ စာမေးပွဲကျွန်း၍ မိဘများက ကျောင်းထုတ်လိုက်သူ၊ မိဘက ကျောင်းထားပေးသော်လည်း ကျောင်းစာကို စိတ်မဝင်စား၍ ကျောင်းထွက်လိုက်သူများက အများစုဖြစ်သည်။ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးဖြေဆိုရန် သုံးပတ်ခန့်သာ လိုတော့သည်အချိန်သို့ ရောက်လာသည်။ ဗွီဒီယိုဇာတ်ကားမကြည့်ရန် ကျွန်မ တားမြစ်ထားသဖြင့် သား၏ သူငယ်ချင်းများ ရောက်မလာကြတော့ပါ။ ယခုကဲ့သို့ စာမေးပွဲကြီးဖြေဆိုရန် နီးကပ်ချိန်ဆိုလျှင် ယခင်နေခဲ့သော ရပ်ကွက်တွင် စာကျက်သံများ ဟိုမှ

သည်မှ ဆူညံစွာကြားနေပြီဖြစ်သည်။ ယခု ဤရပ်ကွက်တွင်မူ ကလေးများ စာကျက်သံမကြားရပါ။

ဤသို့ဖြင့် အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုရမည့်ရက်သို့ ရောက်လာသည်။ သားက နေ့တိုင်း အချိန်မှန်သွားရောက်ဖြေဆိုသည်။ သားက ဖြေနိုင်သည်ဟုပြောသော်လည်း ကျွန်မရင်ထဲ ထိတ်နေသည်။ သားကို အားမရလှပါ။ စာမေးပွဲကြီး ဖြေဆိုပြီးသည်နှင့် သား၏ သူငယ်ချင်းများ ရောက်လာကြတော့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း စုပေါင်းပြီး အခွေငှားကြည့်ကြသည်။ သား စာမေးပွဲအောင်၊ မအောင် ကျွန်မရင်ထဲ ထိတ်နေခဲ့သော်လည်း သားက သူငယ်ချင်းများနှင့် အပျော်အရွှင်မပျက် ရှိနေခဲ့သည်။ သင်္ကြန်ရက်များ ကျော်လွန်ပြီး သည့်တစ်ရက်တွင် သားတို့ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး အောင်စာရင်းထွက်လာသည်။ ကျွန်မ တွေးထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သမီးငယ်သာ စာမေးပွဲအောင်ပြီး သားကြီးက ကျွန်းခဲ့သည်။ သားကို ဆူပူမာန်မဲပြီး ရိုက်ပစ်လိုက်မည်ဟု ကြံခဲ့သေးသော်လည်း သားကို မရိုက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ သား စာမေးပွဲကျွန်းခြင်းအကြောင်းရင်းကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ သားအပြစ်ချည်း ပုံချ၍မရဟု ထင်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကလည်း အရေးပါနေသည်ကို ကျွန်မ တွေးမြင်လာခဲ့သည်။ သားတို့အရွယ်လို အသိမကြွယ် နနယ်ငယ်ရွယ်သူများ အဖို့ တံငါနားနီးတံငါဖြစ်ခဲ့သည်ဟုသာ တွေးမိတော့သည်။ သားတို့လိုအရွယ်

တွင် ပတ်ဝန်းကျင်သည် လွန်စွာအရေးပါကြောင်း ကျွန်မလက်တွေ့ ကြုံခဲ့ရပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကြောင့် သားမှာ အရောင်ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းဖြစ်မည်။ အမူအကျင့်များ ပြောင်းလဲခဲ့ရသည်။ ပုတ်သင်ညိုသတ္တဝါတို့သည် နေရာဒေသကိုလိုက်၍ အရောင်ပြောင်းလဲတတ်ကြောင်း ကျွန်မ ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူးခဲ့သည်။ ယခု သားကြီးစာမေးပွဲ ကျွန်းခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ ထိုသဘောပင် ဖြစ်မည်ထင်သည်။ သားနှင့် သမီးသာ ကျွန်မဘဝပျော်သင့်ချက်ဖြစ်သည်။ ဤရင်သွေးနှစ်ဦးသာ ကျွန်မ၏ အနာဂတ်ဖြစ်သည်။ သားနှင့်သမီး ပညာတတ်မှသာ သူတို့အနာဂတ် လှပပေမည်။ သားနှင့်သမီး ပညာတတ်မှဖြစ်မည်။ ထူးချွန်မှဖြစ်မည်။ ယနေ့ခေတ်သည် ပညာခေတ်ဖြစ်သည်။ အဖက်ဖက်မှ ကျွန်မ အမျိုးမျိုးတွေးတောရင်း ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိတော့သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ဤရပ်ကွက်တွင် ဆက်၍မနေသင့်တော့သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဤရပ်ကွက်ပတ်ဝန်းကျင်မှ အခြားရပ်ကွက်တစ်ခုခုသို့ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ယခင်နေခဲ့ဖူးသော ရပ်ကွက်မျိုး သို့မဟုတ် ပညာရေးကို အလေးထားသည့်ရပ်ကွက် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ပြန်လည်ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိပါတော့သည်။

မောင်မောင်မိုးအောင်(စာပေပိမာန်စာပူဆရာ)

ကျိုက်ထီးဆောင်းမှ

ပုတီးစိပ်နည်းများ

မြစ်ပယ်

သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးခြုံ

- (က) အဋ္ဌတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အဋ္ဌတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
အဋ္ဌတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- (ခ) ဗုဒ္ဓေါမေနိစ္စံ ဗုဒ္ဓေါ ဟေဓေယျံ
ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မေမေနိစ္စံ မုတ္တော မောဓေယျံ
ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သံယောမေနိစ္စံ သံယော တိဇ္ဈော
တာရေယျံ သံယံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- (ဂ) ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညံနတ္ထိ။
ဓမ္မောမေ သရဏံ အညံနတ္ထိ။
သံယောမေ သရဏံ အညံနတ္ထိ။

ကျွန်မသည် သရဏဂုံသုံးဆင့်ကို ပုတီးတစ်လုံးနှုန်းဖြင့် ပုတီးတစ်ပတ် ပွားများပူဇော်အပြီးတွင် စိတ်ဓာတ်ခွန်အားတွေ တိုးတက်လာမြဲဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့အတွက် မြတ်စွာဘုရားအား သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေသကဲ့သို့ ရည်စူးမှန်းဆ၍ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ မီးအလင်းဓာတ်များနှင့် နံ့သာမွှေးများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ရွှေနှုတ်တော်ထွက် ပရိတ်တော်ဓမ္မစက်များ၊ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်များပါ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးသည့်အခါတွင် ယနေ့အတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ရသွားပါပြီလားဆိုသည့် ပီတိကလည်း လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရဲရင့်စေခဲ့ပြန်ပါသည်။

အင်း...သူကုသိုလ်ကလည်း "အရွတ်" ချည်းပါလား။

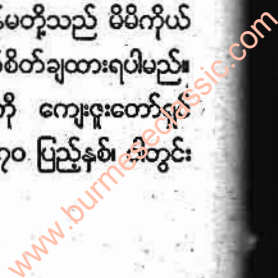
"အသား" မပါပါလားဟု ဝေဖန်လျှင်လည်း ခံရပါမည်။ "အရိုး" ကိုက်ရသည့်ဘဝမှ လွတ်မြောက်လျှင်ပဲ တော်လှပါပြီဟု။

အမှန်စင်စစ် ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် မြတ်စွာဘုရားအား သတိတရရည်မှန်း၍ မနောဖြင့်ပူဇော်ကန်တော့လျှင်ပဲ ကုသိုလ်တွေ ထိုက်ရာတန်ရာ ရရှိစေခဲ့ရပါပြီ။ တစ်ဆင့်တိုးပြီး ဝစီဖြင့် ရွတ်ဖတ်နလုံးသွင်းပူဇော်ကန်တော့သည့်အခါ ပိုမို၍ ကုသိုလ်တွေ ခံစားရရှိပြန်ပါသည်။ ထိုထက် တစ်ဆင့်တက်ပြီး ကာယကံမြောက် ပူဇော်ပြန်သည့်အခါ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကုသိုလ်တို့ကို ခံစားရပေတော့သည်။

ကျွန်မတို့၏ မျက်မှောက်ခေတ်ကာလသည် ကမ္ဘာရွာကြီး ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီရော။ သိပ္ပံပညာတွေ စက်မှုလက်မှုပညာတွေ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမို၍ သာတိုးတက်ထွန်းကားနေသကဲ့သို့ မည်သည့်တိုင်းပြည်မှာ စစ်မက်တွေဖြစ်ပွားနေသတဲ့၊ တောမီးတွေလောင်နေသတဲ့၊ ငလျင်တွေလှုပ်နေလို့ မြို့ရွာတွေပျက်စီး၊ လူတွေလည်းများစွာသေကြသတဲ့၊ မှန်တိုင်းတွေတိုက်၊ ရေတွေကြီးနေသည့် တိုင်းပြည်နှင့် မီးတွေလောင်နေသည့်တိုင်းပြည် စသည်ဖြင့် ကပ်ဆေးနေသည့်ပမာ မြင်ကြားနေခဲ့ကြရသည်။

ကျွန်မတို့တိုင်းပြည်ပင် နာဂစ်မှန်တိုင်းဒဏ်ကို ကြေမြည့်စွာခံစားထားခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။ ဤကဲ့သို့သော ကပ်ဆေးနေသည့် ကာလမျိုးတွင် ကျွန်မတို့သည် မိမိကိုယ်မိမိ သရဏဂုံတည်ထားမှ အတန်ငယ်စိတ်ချထားရပါမည်။

ဤသရဏဂုံသုံးဆင့် ပုတီးစိပ်ကို ကျေးဇူးတော်ရှင်ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးမှ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ မိုးတွင်း

တရားပွဲများတွင် ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
သရဏဂုံကိုယ်လုံးခြုံ
လုံးစုံများစွာ အောင်မြင်စေရာ။

x x x

ရွှေနှုတ်တော်ထွက် ဓမ္မစက်သည်သာ

အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်း၊ အနှောင့်အယှက်၊ ဗုဒ္ဓတို့ကို လူတိုင်း၊ နေရာတိုင်း၊ ဌာနတိုင်း၊ ဗြူရွာတိုင်း၊ တိုင်းပြည်တိုင်းလိုလိုမှာ ကြံ့တွေ့ရင်ဆိုင်ကြရ စမြဲဖြစ်ကြပါသည်။ ကံအကျိုးပေးတို့ကြောင့်သာ အနည်းနှင့်အများ ကွာခြားခြင်း ဖြစ်၏။

ဤကဲ့သို့အားဖြင့် စီးပွားရေးအခက်အခဲ၊ လူမှုရေးအခက်အခဲ စသည်တို့ကို ကြံ့တွေ့ခဲ့ရပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် အခက်အခဲအနှောင့်အယှက်များမှ လွတ်မြောက်စေသည့်ဂါထာကောင်းများနှင့် ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးများ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

“အားလုံးသော ဝေနေယျတိုင်းဟာ အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်း၊ အနှောင့်အယှက်၊ ဝဋ်ဒုက္ခတွေ့ကို မလိုချင်ဘဲလည်း ရရှိခံစားကြရတတ်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ဘုရားမှ တစ်ပါး အားကိုးရာမရှိကြပါဘူး။ ဘုရားဟောဒေသနာ တရားတွေကို သတိရကြရမယ်။ အားကိုးယုံကြည်ကြရမယ်။ တို့အဖေဘုရားရဲ့ ရွှေနှုတ်တော်ထွက် ပရိတ်တော်ဓမ္မစက်တွေ၊ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်တွေဟာ အားကိုးရာ အစစ်အမှန်တွေ ဖြစ်တော်မူပေတယ်။ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ထဲက “မောရသုတ်”၊ “ဝဋ်သုတ်”၊ “အင်္ဂုလိမာလသုတ်” ဒီပရိတ်တော် သုံးသုတ်ကို သုံးအုပ်သုံးလီ နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုပွားများ သရဏ္ဍာယ် ပေးကြပါ။ အားလုံးသော အခက်အခဲများ ပြေလည်ကြပါလိမ့်မယ်။ အနှောင့်အယှက်တွေက လွတ်မြောက်ကြပါလိမ့်မယ်။ အကျပ်အတည်းတွေကလည်း လွယ်ကူပေါ့ပါး သက်သာသွားကြပါလိမ့်မယ်။ မြတ်ဘုရားရဲ့ ရွှေနှုတ်တော်ထွက်စစ်စစ် တရားတော်တွေဟာ သတ္တဝါဝေနေယျအားလုံးတို့ကို ကယ်တင်ပေးပါတယ်။ ဟိုဂါထာကောင်းနိုး၊ ဒီဂါထာကောင်းနိုး ဆိုတဲ့လူတွေ အရွေးမများကြနဲ့။ မဂျာအေး ချာချာလည်နေ

သလိုမျိုး မဖြစ်ကြဘဲ ထိုက်ရာတန်ရာ အခွင့်အလမ်းများ ပွင့်လန်းအောင်မြင်ကြပါစေကုန်သော်(၆) . . .”

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကျွန်ုပ်တို့အားဆောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အထက်ပါတရားတော်မြတ်ကို ၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ ဝါတွင်းတရားပွဲများတွင် ဟောကြားချီးမြှင့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

x x x

သိကြားမင်းဂါထာ

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါကိုလိုက်၍ ပုတီးစိပ်နည်းကို ပေးတော်မူတတ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်က “သက္ကဋ္ဌသျှောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်” ဘွဲ့မည်ရပါသော၊ ဒေသအခေါ် သိကြားဘုရား၏ မဟာပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပွဲကြီးတွင် “သိကြားသာသနာတော်ခေတ်မှာ သိကြားမင်းရဲ့အစောင့်အရှောက် ဖေးကူထူမမှုကိုရရှိဖို့ ငါးပါးသီလလိုခြံရမယ်။ အနန္တငါးပါးကို ရိုသေရမယ်။ မထေမဲ့မြင် စော်ကားခြင်းမပြုကြရပါဘူး။ ဆင်း၊ မြင်း၊ ကွဲ၊ နွား၊ ဝက်ဆိုတဲ့ အသားကြီးငါးမျိုးကို မသုံးရှောင်ကြဉ်ကြရမယ်။ တတ်နိုင်ရင် သက်သတ်လွတ်ကို မွေးနေ့တွေမှာစား။ ဒါမှ မဟုတ် ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန်နဲ့စား။ မေတ္တာပွားပြီးစားကြပါ။ အဲဒီလို ငါးမျိုး ငါးပါး သုံးချက်ညီခဲ့ရင် ငါးသုံးလီစည်းဘောင်နဲ့ မေတ္တာယှဉ်ပြီး နေထိုင်ခဲ့ကြရင် သိကြားသာသနာခေတ်မှာ အန္တရာယ်ကင်းကြမှာ အမှန်ပါပဲ။ ဥပစ္စေဒကကံနဲ့လည်း ကင်းလွတ်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့ ကဆုန်လပြည့် ပဋ္ဌာန်းအောင်ပွဲကစပြီး ကိုးပါးသီလနဲ့ ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန် နေထိုင်ကြပါ။ ဓိဋ္ဌာန်ရက်အတွင်းမှာ အခုပေးလိုက်မယ့် သိကြားမင်းဂါထာကို ပုတီးစိပ်ကြပါ။ ယုံကြည်စိတ်နဲ့ သီလတွေစင်ကြယ်ခဲ့ရင်၊ အကြောင်းဆက်မှန်ခဲ့ရင် သိကြားမင်းနဲ့တောင် စကားပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အင်းပေါ့ . . . လိုက်ဆိုကြ။”

သက္ကဋ္ဌဒေါစ မပီတာ
အာရက္ခန္တ သဗ္ဗဒါ
သက္ကဋ္ဌဒေါစ မံမတာ
နိစ္စိရက္ခန္တ မံဂတာ

x x x

မိုးလေနေလ သက်သေပြ

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တစ်ကျော့ ပြန်ဖွင့်ဖော်ထားသည့် ဆံတော်ရှင်ဘုရားများ၏ မဟာပဋ္ဌာန်း ပူဇော်ပွဲများတွင် တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်သဖြင့် မြို့များ ထူထပ်စွာ ကျဆင်းနေတတ်ခြင်း၊ မိုးရွာသွန်းခြင်း၊ လေပြင်းထန်ခြင်း များဖြင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။

သို့သော် ပဋ္ဌာန်းအောင်ပွဲနေ့တွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွရောက်လာချိန်မှာ မိုးလေးကင်း၍ မြူရှင်းသွားခြင်း များ၊ မည်မျှပင်နေပူနေပါစေ ဆရာတော်ကြီး ကြွချီသွားရာ နေရာတိုင်းမှာ တိမ်များရွေ့လျား၍ အရိပ်ရအေးမြလျက်ရှိခြင်း များတို့ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖူးတွေ့ရပါသည်။ သိကြားမင်းနှင့် အကြောင်းဆက်ခြင်း သာဓကများဖြစ်၏။

* * *

တရားကိုယ်မှာ ပွင့်ကြပါစေ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားပွဲများတွင် ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်များ၊ ဆံတော်ရှင်သမိုင်းစာအုပ်များ၊ စိပ်ပုတီးများ၊ ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်နှင့် ကြေးစည်လေးများ၊ ဆေးခါးလုံးများ၊ နဝင်းဆေးများနှင့် သကြားလုံးတို့ကို ပေးဝေချီးမြှင့်တတ်ပါသည်။ ကြိုက်သည့်လူများ ရွှေထီးလာဆောင်းလှည့်ကြဟု ဖိတ်ခေါ်နေပါသော် ကျိုက်ထီးဆောင်း သာသနာနယ်မြေသို့ ရောက်ရှိပဋ္ဌာန်းဆက်ဖူးသူတိုင်း သိရှိကြပါသည်။

ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်ထဲတွင် ဂုဏ်တော်များ၊ ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုး အဘိသေကာဂါထာ၊ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်၊ ဓမ္မစကြာ၊ ပဋ္ဌာန်း၊ နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူစက်ပရိတ်၊ ဆဒိသာပါလသုတ်၊ ပရိမိတ္တဇာလသုတ်၊ ဓာရဏမရိတ်၊ မဟာသရဏဂုံ (၃၀) သရဏဂုံသုံးပါး၊ ကိုးပါးသီလ၊ ကိုးနဝင်း၊ မေတ္တာပို့ဆုတောင်း၊ ဩဒိဿ-အနောဒိဿ မေတ္တာပို့၊ ရှင်သီဝလီနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ ဂါထာများ၊ သုဝဏ္ဏတူမိဂါထာ၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ပိဇ္ဇာအရှင်မြတ်အပေါင်း၏ အဖွင့်၊ မြတ်ဆုမွန်၊ ကျင့်စဉ်နှင့် လုပ်ရပ်လမ်း၊ မဟာဂန္ဓာရီ တပဿီ မြေ

လျှောက်ပိဇ္ဇာ စခန်းမှတ်ချက်စာတမ်း၊ မေတ္တာပို့ဆုတောင်း၊ လိုရာပြည့်စေဂါထာနှင့် မေတ္တာပို့အမျှပေးဝေခန်းတို့ ပါရှိကြပါသည်။

ထိုအပြင် ခွါရငါးထပ်၊ ဆိတ်ရာရပ်၌၊ တင့်အပ်နေသော၊ ဗုဒ္ဓမေတ်မကို၊ ခေတ္တပွားနေ၊ တည်စံရေးနား၊ ငါးတောင်ကြား၌၊ စိတ်ထားမြဲစွာ၊ ပွားများရာသည်၊ မကြာရလိမ့် အာရုံတည်းဟူသည့် ဝိသုဒ္ဓိရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားထိုင်နည်းကိုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ပုတီးစိပ်နည်းများအနေဖြင့်လည်း ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ကိုးပါးသီလကိုတွဲ၍ ပုတီးစိပ်နည်း၊ ၂၄ ပစ္စည်းနှင့် ဂုဏ်တော်တွဲ၍စိပ်နည်း၊ မနောမယိဒ္ဓိ ၁၀၈ ကွက် ဂုဏ်တော်ကွန်ချာစက်စိပ်နည်း၊ အဘယက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံပြု၍ ပုတီးစိပ်နည်း၊ ဘိုးမင်းခေါင်ကို အာရုံပြု၍ စိပ်နည်း ဟူ၍ အမျိုးမျိုးပါရှိပါသည်။ မိမိအာရုံရာနည်းတစ်မျိုးကို စိတ္တန်ပြုပြီး စိပ်နိုင်ကြပါသည်။

တရားပွဲများတွင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏နှုတ်တော်မှ တိုင်တည်ပေးလေ့ရှိပါသော ပုတီးစိပ်နည်းကို ယခု ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

- ဘဂဝါဗုဒ္ဓေါ။ ဘဂဝါဓမ္မော၊
- ဘဂဝါသံယော။
- အရဟံဗုဒ္ဓေါ။ အရဟံဓမ္မော၊
- အရဟံသံယော။
- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ။
- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော။
- သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ သံယော။
- ပိစ္ဆာပျက်ပြား ပိစ္ဆာပွား
- တရားကိုယ်မှာ ပွင့်ကြပါစေ။

■ မြစပယ်

ဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်း

ဆွမ်းတော်စွန့်ခြင်း

ကျက်ထော်မြင့်မြတ်ကျော်(ဘီအေ)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မြန်မာလူမျိုးများ သည် နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ဆွမ်းတော်ချက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းတော်နှင့် သောက်တော်ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီးတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး ကုသိုလ်ဒါနများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ဆွမ်းတော်ကပ်သည်ဆိုရာဝယ် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို စိတ်ထဲမှာရည်မှန်းပြီး မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကို ပွားများပူဇော်ရပါမည်။ ဆွမ်းတော်ကိုလည်း ထမင်းစား

ပန်းကန်ပြားနှင့် အပြည့်ထည့်၍ သစ်သီး၊ မုန့်၊ ငှက်ပျောသီး၊ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး စသည့် သစ်သီးများကို ခွဲစိတ်၍ ကပ်လှူပူဇော်ရပါမည်။

ဆွမ်းတော်ကို ကပ်လှူပူဇော်သည့်အခါ အနည်းဆုံး နာရီဝက်၊ တစ်နာရီအထိ ကပ်လှူပူဇော်သင့်ပါသည်။ ဆွမ်းတော်စွန့်သည့်အခါ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီမထိုးမီ နောက်ဆုံးထားပြီး စွန့်ကြရမည်။

ဆွမ်းတော်စွန့်ကြသည်မှာ ဘုရား

ကျောင်းဆောင်ပေါ်ရှိ ဆွမ်းတော်များကို ဘာမှမပြောဘဲ ရုတ်တရတ်ယူပြီးစွန့်ပစ်ကြသည်မှာ လူတိုင်းလိုလိုပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဆွမ်းတော်စွန့်ခြင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဟု ထင်ရပါသော်လည်း သေချာစွာဆန်းစစ်ကြည့်ပါက အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သာမန်လူတစ်ယောက်အား ထမင်းဖိတ်ကျွေးလျှင် ထမင်းစားပြီးသည့်အခါ ထမင်းပန်းကန်များသိမ်းဆည်းလျှင် ခွင့်တောင်းပြီးမှ သိမ်းဆည်း

ကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား သက်ရှိထင်ရှားကိုယ် တော်မြတ်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် ဆွမ်းတော် ကပ်လှူပူဇော်ပါက ကုသိုလ်ရရှိပါသည်။ ဆွမ်းတော်စွန့်သည့်အခါမှာလည်း ရှိရှိ သေသေလေးလေးစားစားဖြင့် ရှိသေစွာ လျှောက်ထားပြီး ဆွမ်းတော်ကိုစွန့်သင့် ပါသည်။ ဆွမ်းတော်ကိုစွန့်ရန်အတွက် ခွင့်တောင်းသင့်ပါသည်။ ခွင့်မတောင်း ဘဲ ဆွဲယူ၍စွန့်ပစ်လျှင် အဂါရဝအပြစ် သင့်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား ဂါရဝတရားနှင့်အညီ ဆွမ်းတော်စွန့်တတ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဆွမ်းတော်စွန့်ခါနီးတွင် ဤသို့ရွတ်ဆို ပူဇော်ပါ။

“ဘန္တေအရှင်မြတ်ဘုရား . . . အရှင်မြတ်ဘုရားအား ရည်စူးအမျိုးပြု လုပ်၍ ကပ်လှူထားသော ဆွမ်းတော် များကို ဘုရားဆေး တရားဆေး သံဃာ ဆေးတော်ကြီးများအဖြစ် ပြန်လည်စွန့် ကြပေးသနားတော်မူပါရန် ရှိသေစွာဖြင့် လျှောက်ထားတောင်းပန်ပါသည် အရှင် မြတ်စွာဘုရား။

ဆေးတော်များကို စားသုံးမှီဝဲကြ ကုန်သော မြေထု၊ ရေထု၊ လေထုတို့၌ အထက်အောက်ဝန်းကျင်နေရာ၊ အသီး သီးတို့၌ နေထိုင်ကြလျက်ရှိကြကုန် သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အတွင်း ရောဂါ၊ အပြင်ရောဂါများသည် ပျောက် ကင်းပါစေသတည်း။ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စံ၊ ဂြိုဟ်နင်းများသည် ပြယ်ပါစေ၊ ကွယ်ပါစေသတည်း။

အထူးသဖြင့် လူမိစ္ဆာ၊ နတ်မိစ္ဆာ တို့၏ အတတ်ပညာများတို့သည် ဘုရား တပည့်တော်တို့၏ ရုပ်နာမ်နစ်ဖြာ ခန္ဓာ အတွင်းအပြင်တို့မှ ဝေးရာသို့ပြေးထွက် သွားကြစေကုန်သတည်း။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဗုဒ္ဓံပူဇေမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံပူဇေမိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ သံယံပူဇေမိ၊ အရှင် ဘုရား။”

ဟု ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး လက်အုပ် ချီကန်တော့ပြီးမှ ဘုရားဆွမ်းတော်ကို စွန့်သင့်ပါသည်။

ဘုရားဆွမ်းတော်ကို စွန့်ပြီးမှ စား သင့်ပါသည်။ ဘုရားဆွမ်းတော်နှင့်ပတ် သက်၍ ရှေးအယူအဆတစ်ခုမှာ ဘုရား ဆွမ်းတော်ကို မစားရ၊ စားလျှင် ဘုန်း ကံနိမ့်တတ်သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။ ၎င်းအယူအဆသည် မမှန်ပါ။ အဘယ့် ကြောင့်ဆိုသော် လောကတွင် ဘုရား ထက်မြင့်မြတ်သည့်သူ မရှိပေ။ အမြင့် မြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ စားကြွင်းစား ကျန်များသည် စားသုံးထိုက်သည်။ တချို့ ဆရာတော်ကြီးများသည် နံနက် စော့စော့ မိမိတို့အလှူခံ၍ရလာသော ဆွမ်းဟင်းများကို မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူပူဇော်ပြီးမှသာ ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိ သည်။

ဆွမ်းတော်များကို စားရာတွင် ဘုန်းနိမ့်သည်ဟူသော အယူအဆမှာ ပုဂံခေတ်က အနော်ရထာမင်းသည် သထုံဘုရင် မနုဟာမင်းအား အာစက် လျှာစက်ညံ့စေရန်အတွက် ဆွမ်းတော် ကိုစွန့်ပြီး တိရစ္ဆာန်ကျွေးသည့်ခွက်ကို ဆေးကြော၍ ထည့်ပြီး ကျွေးသော

ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မနုဟာမင်းဘုန်းနိမ့် ရခြင်းမှာ ဆွမ်းတော်ကိုစားသောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ယုတ်ညံ့သော တိရစ္ဆာန်စား သည့်ခွက်နှင့် ထည့်ကျွေးသောကြောင့် ဟု မှတ်တမ်းရာဇဝင်များတွင် ရေးသား ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

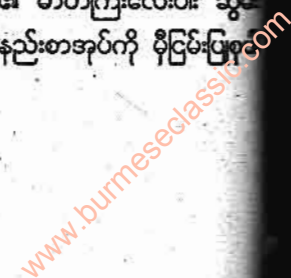
ဆွမ်းတော်ကိုစွန့်၍စားလျှင် ဆေး အန္တရာယ်ကင်းရှင်းပြီး ဆေးဝါးအဖြစ် စားသုံးနိုင်ပါသည်။

တချို့သော လူများသည် ဆွမ်း တော်ကိုစွန့်ပြီး တိရစ္ဆာန်များကို ကျွေး မွေးပါသည်။ တိရစ္ဆာန်များကို ကျွေးမွေး သည့်အခါမှာလည်း ခွက်ကိုသန့်ရှင်း အောင်ပြု၍ ကျွေးမွေးလျှင် ကုသိုလ်ရပါ သည်။ ဆွမ်းတော်ကပ်လှူပူဇော်သည့် အခါမှာ မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူ ပူဇော်သဖြင့် ကြီးစွာသော ကုသိုလ်ရရှိ ပါသည်။ ဆွမ်းတော်များကို စွန့်သည့် အခါမှာလည်း တိရစ္ဆာန်များကို ကျွေး မွေးသည့်အခါမှာလည်း ကုသိုလ်ရပါ သည်။

ဤနည်းဖြင့် ဆွမ်းတော်စွန့်ပစ် လျှင် ကုသိုလ်လည်းရသည်။ ဆေးထီး လည်းဖြစ်သည်။ ဂါရဝတရားနှင့်လည်း ညီညွတ်သဖြင့် ကုသိုလ်ရရှိစေရန် စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါ သည်။

ကျိုက်ထော်မြင့်မြတ်ကျော်(ဘီအေ)

(မှတ်ချက်) ။ ပါရမီရှင် ဆရာ ဦးပုဏ္ဏက၏ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်း တော်ကပ်နည်းစာအုပ်ကို ဝီငြိမ်းပြုစုခဲ့ သည်။

စေတနာ၏ အကျိုး

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စောလင်း

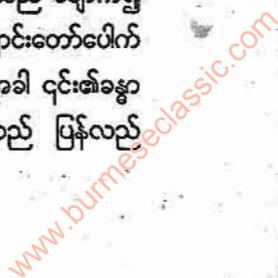
“စေတနာကံ အဟံ ကမ္မံ ဘိက္ခဝေ” ဟူသော ပါဠိတော်အရ ကံ ဟူ၍ ဗုဒ္ဓသည် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်း၍၊ စေတနာဆိုးလျှင် ကံဆိုးတတ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့လူသားများသည် မွေးဖွားလာသည်နှင့် သိတတ်သည့်အချိန်မှစ၍ မိမိကိုယ်ကို ကံကောင်းအောင် အချိန်နှင့်အမျှ ပြုလုပ်နေကြ၏။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိပြုလုပ်သော၊ ပြောဆိုသော၊ ပြုမူသော အကြောင်းများပေါ်တွင် ပြန်လည်သုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်မပေးနိုင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိကြ၏။ မိမိပြုလုပ်သည်ကို အမှန်ထင်၍ တင်းတိမ်ရောင်ရဲနေကြသောသူများ များစွာ ရှိပေသည်။ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များ၌ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်နေသည်ပင်လျှင် မိမိပြုလုပ်သော ကောင်းမှုသည် မည်မျှလောက် အကျိုးပေးလိမ့်မည်ဟု နားလည်မှု မပြည့်ဝကြပေ။

ထိုမပြည့်ဝခြင်းသည် မိဘနှစ်ပါး၏ ဆုံးမပုံပြင်မှုနည်းပါးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေ၌ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နားလည်သဘောပေါက်မှုမရှိခြင်း၊ မိမိတို့အား ဆုံးမပုံပြင်မည့်သူများကလည်း ဤသို့သော သိသင့်သိထိုက်သော အချက်အလက်များကို ပြီးပြည့်စုံစွာ ဆုံးမပုံပြင်

မှုမပေးနိုင်ခြင်း အစရှိသော အားနည်းချက်များကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူအများစုတို့၌ ဒါနကုသိုလ်ပြုမှု၌ လည်းကောင်း၊ သီလကုသိုလ်ဆောက်တည်မှု၌လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်မှု၌လည်းကောင်း သိသင့်သိထိုက်သော အချက်အလက်များ များစွာလိုအပ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ဤအကြောင်း အချက်များသည် ယခုခေတ်ကာလတွင် မဟုတ်။ ဂေါတမ မပွင့်မီ ရှေးကာလ၌ပင် ဤသို့သော သဘောတရားများ ရှိခဲ့ပေသည်။ ဗာရာဏသီပြည်၌ ကုန်သည်တစ်ဦးသည် ပစ္စန္ဒရစ်အရပ် တောဒေသ၌ နေထိုင်လျက် ကုန်အရောင်းအဝယ်ဖြင့်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု၏။ ထိုအချိန်ကာလသည် ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက် ဟော် အခါဖြစ်၍ ထိုကုန်သည်သည် နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ ကရမက်၊ စန္ဒကူးစသော နံ့သာများကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော နံ့သာကုန်သည်ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကုန်သည်သည် ဗြဟ္မဏမဟာသာလအမျိုး၌ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား သွားလာရင်းဖြင့် စေတီတော်တစ်ဆူအား သစ် နံ့သာဖြင့်လိမ်းသုတ်၍

လှူဒါန်းလိုသောစေတနာသည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စန္ဒကူးနံ့သာတို့ကို သွေး၍ ၎င်းမှစရှိသော နံ့သာရည်ဖြင့် စေတီ၏ အလယ်တွင်ပတ်၍ သုတ်လိမ်းလှူဒါန်းခဲ့လေသည်။ ထိုကောင်းမှုကုသိုလ်၏ အကျိုးသည် ဂေါတမဗုဒ္ဓ လက်ထက် တော်အခါ၌ ၎င်း၏ချက်မှ အရောင်တို့သည် တဖျပ်ဖျပ်တောက်ပ၍ လင်းလက်နေတော့၏။ ထိုအကြောင်းကို အများက စိတ်ဝင်တစားဖြစ်ကာ လာရောက်ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓကားသည် စိတ်ကူးတစ်ခုဖြစ်၏။ ၎င်း၏နာကိုယ်မှ ထွက်နေသောအရောင်ကို အများသို့လှည့်လည်ပြသ၍ ငွေရာရလျှင် ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ယူဆပြီး မြို့ရွာတို့၌ လှည့်လည်ပြသလေ၏။ ထိုသို့ပြသရင်းဖြင့် ဂေါတမဗုဒ္ဓ၏ အကြောင်းများကို ကြားရသောအခါ သူ၏ချက်မှ ထွက်သော အရောင်ဖြင့် ဗုဒ္ဓအား ယှဉ်ပြိုင်ရန်အတွက် ဗုဒ္ဓ၏ သီတင်းသုံးရာကျောင်းတော်သို့ သွားရောက်လေ၏။ ကျောင်းတော် ပရိဝုဏ်အပေါက်သို့ ရောက်သည်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အနွှာကိုယ်မှ ထွက်သောအရောင်တို့သည် ပျောက်၍ သွားလေတော့၏။ ကျောင်းတော်ပေါက်မှ လှည့်၍ထွက်သောအခါ ၎င်း၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အရောင်တို့သည် ပြန်လည်

တောက်ပနေပြန်၏။ ထိုကဲ့သို့ တစ်ကြိမ်
မှနှစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်မှသုံးကြိမ်အထိ
ကျောင်းတော်အတွင်းသို့ဝင်ရန် ကြိုး
စားတိုင်း ၎င်း၏ချက်မှ အရောင်တို့သည်
ပျောက်၍သွားလေတော့သည်။ ထိုအခါ
စန္ဒာပုဏ္ဏားသည် ထမ်းစင်ပေါ်မှဆင်း၍
ဗုဒ္ဓ၏သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတော်
အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ဗုဒ္ဓဘုရားအား
ရှိခိုးပူဇော်ပြီးလျှင် ဤအကြောင်းတို့ကို
လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရား
က -

“စန္ဒံ ဝိမလံ သုန္ဒံ ဝိပ္ပသန္ဓမဏာ
ဝိလံ နန္ဒိဘဝ ပရိက္ခိဏံ တမဟံ ဗြဟ္မိ
ဗြဟ္မဏံ”

ဤဂါထာတော်အား မြန်မာစကား
ပြေ ပြန်ဆိုသောအခါ၌ တိမ်တိုက်
စသော အညစ်အကြေးကင်း၍ ကြည်
လင်ဝင်းပသော လမင်းကဲ့သို့ သန့်ရှင်း
ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသော နောက်
ကျွတ်တတ်သော ကိလေသာကင်းသော
ဘဝသုံးပါး၌ နှစ်သက်တတ်သော တ
ဏှာကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြဟ္မဏဟု
၍ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏ဟု ဗုဒ္ဓသည်
စန္ဒာပုဏ္ဏားကို အကြောင်းပြ၍ ဟော
တော်မူခဲ့၏။ ထိုဗုဒ္ဓဟောကြားသော
ဒေသနာတော်အား ထောက်ထား၍
လည်းကောင်း ဇာတ်တော်၏အကြောင်း
အချက်များကိုကြည့်၍လည်းကောင်း၊
မိမိပြုလုပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
အသေးစိတ် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရန် လို
အပ်လှပေသည်။ ဇာတ်တော်၏သဘော
တရားကို ကြည့်သောအခါ၌ ကဿပ
ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ထိုပုဏ္ဏား

သည် စေတီတစ်ဆူလုံးအား အထက်
စိန်ဖူးတော်မှ အောက်ပလွှင်ခုံအထိ ၎င်း
စန္ဒာပုဏ္ဏားနှင့်သာများကို လိမ်းသုတ်၍ လှူ
ဒါန်းခဲ့မည်ဆိုလျှင် အထက်ဆံဖျားမှ
အောက်ခြေဖျားအထိ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်
ဝါများ တောက်ပနေမည်မှာ မလွဲပေ။
ယခုဆိုလျှင် စန္ဒာပုဏ္ဏားအား စေတီ၏
အလယ်၌သာ လှူဒါန်းခဲ့သဖြင့် ချက်မှ
သာလျှင် အရောင်ထွက်ရ၏။ ဤ
အကြောင်းများကို ထောက်ထား၍
ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်
များသည် အလှူဒါနပြုရာ၌ ပြီးပြည့်စုံ
သော အလှူဒါနဖြစ်ဖို့ စဉ်းစားလှူဒါန်း
ရမည်ပင်ဖြစ်၏။ မိမိစိတ်စေတနာသည်
မိမိအားအကျိုးပေးသဖြင့် မိမိထားရှိ
သော စေတနာသည် အင်အားကောင်း
သလောက် မိမိအား အကျိုးပေးလိမ့်
မည်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ လှူဒါန်းသော
အခါ၌ ဧကသာဓကကဲ့သို့ ပုပ္ဖစေတနာ
မလှူခဲ့သဖြင့် အကျိုးပေးနည်းခဲ့ရ၏။
ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ရစေရအောင် လှူဒါန်း
ရန် စေတနာပေါ်ပေါက်ခြင်း လှူဒါန်း
ခြင်း၊ အလှူဒါန လှူဖွယ်ပစ္စည်းတို့
အပေါ်၌လည်း စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းဖို့ လှူ
ဒါန်းသောအခါ၌လည်း သက္ကစွာဂါရဝဖြစ်
အောင် လှူဒါန်းဖို့ လိုအပ်လှပေသည်။

ကျေးဇူးရှင်အား ရှိခိုးပါ၏။

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စောလင်း

ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းရတနာဒီပံ ရွှေအလင်းတိုင်

ပဋ္ဌာန်းဆက် အားကောင်း
၍ လူ့ဘုံလောကတွင် ကျင်
လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသော
ပါရမီရှင်များအတွက် အားထား
စရာ ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်း ရတနာဒီပံ
ရွှေအလင်းတိုင် ပေါ်ထွက်လာ
ပါပြီ။

ဤသို့ ပေါ်ထွက်ရအောင်
လည်း ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းကျင့်စဉ်
ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် သမထစွမ်း
အင်ဖြင့် စီမံ၍ထားသဖြင့် ပါရမီ
ရှင်များ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝ
ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါလိမ့်
မည်။

အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်စီမံ
ထားသော ဂန္ထီရပစ္စည်းတစ်မျိုး
နှင့် တွဲဖက်၍ စီမံထားပါသည်။
အသေးစိတ်သိလိုသူများ လူ
ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မှာယူ
နိုင်ပါသည်။

--- ဆက်သွယ်ရန် ---

ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းစိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်)၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁

သိသာဝေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည့် ဒေါက်တာတေယုနွယ်

တယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို
ဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင်
ကောင်းနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို
မသိပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ ဗွဲ့တာပါပဲ။
ကောင်းနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ
တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ
ပဲပေါ့။ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း
ပိုမိုစရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။
အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့
ညွှန်းကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့်
သူတို့နာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း
တလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ
မောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
ပြင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်

■ အမှတ်(၂၀၅/က)
ပိတောက်(၅)လမ်း၊
မြို့သစ်(၈)
ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း ၀၁-၆၄၀၀၃၀

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်တိုင်းကျ ဖန်တီးနိုင်မယ့် ကာလမျိုး မရောက်သေးပါ။ လုပ်သမျှလုပ်ငန်းတွေ အထစ်အငေါ့ဖြစ်ပြီးမှ အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိလိမ့်မယ်။ ဘာမှမလုပ်ဘဲနေရင် နည်းနည်းသက်သာပေမယ့် လုပ်လိုက်တာနဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ခရီးတွေ မကြာခဏ ထွက်နေရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာအသစ်ရခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင်မွမ်းမံရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း များ ကြုံရတတ်တယ်။ ဤကာလအတွင်း အစစအရာရာ သတိကြီးစွာထားရန် လိုပါတယ်။ မိမိအပေါ် မကောင်းကြခြင်း၊ မကောင်းပြောခြင်းများ ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးညံ့သော သက်ကြီးရွယ်အိုများ အိမ်သို့ လာရောက်တည်းခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာတစ်ခု သင်ကြားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းများ

အဖို့ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က အကူအညီကောင်း ပေးလာလိမ့်မယ်။ သစ်၊ သံ၊ သွပ် ကိစ္စများ၊ ရေထွက်ကုန်ပစ္စည်းများ အောင်မြင်အကျိုးပေးလိမ့်မယ်။ ခွဲစိတ်ကုသ ခံရတတ်တယ်။ အရွယ်ရောက်ပြီးတဲ့ သားသမီးတွေ ရှိလျှင် အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ သူများကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ အိမ်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိလျှင် မွေးဖွားရခက်တတ်တယ်။ လုပ်ငန်းချဲ့ရင် ဆုံးရှုံးတတ်ပါတယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ မြေတစ်ကွက် ဝင်တတ်တယ်။ ငွေပျောက်တတ်တယ်။ ကားပွတ်တိုက်ခံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူတွေအဖို့ အိမ်တွင်းရေး ဆူဆူပူပူ ဖြစ်တတ်တယ်။ လူငယ်တွေအဖို့ ချစ်သူနဲ့ ကွဲကွာတာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တတ်တယ်။ အဆိပ်ရှိတဲ့အကောင်အကိုက်ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅) နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မေမြို့ပန်း(၅)ပွင့်၊ သပြေ(၆)ညွန့်၊ ထီးနီ(၁၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၀၊ ၁၆၊ ၆ ၊ ၆၁

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် မိမိအိမ်ခေါင်းရင်းမှသော်လည်းကောင်း၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှသော်လည်းကောင်း ကလေးအဖတ်မတင်သောသတင်း ကြားရပါက ကံကြမ္မာ ညံ့တတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်က ဘုရားတွင် သစ်သီး(၆)မျိုး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် နည်းနည်းလှုပ်ရှားရင် နည်းနည်းပူပန်ရတတ်တယ်။ များများလှုပ်ရင် လုပ်လေ့ကုန်လေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စပ်တူလုပ်ငန်းတစ်ခု ပေါ်လာရင်တော့ တနင်္ဂနွေနဲ့ အင်္ဂါနဲ့ ပါရင် လုပ်လိုက်ပါ။ မသွားချင်တဲ့ခရီးတွေ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးတွေ သွားရတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ခရီးထွက်ပြီး ပြန်လာတာနဲ့ ကောင်းတဲ့သတင်း ကြားရတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနဲ့လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်း၊ စိတ်တိုင်းမကျခြင်း ကြုံရတတ်တယ်။ သားသမီးတွေလည်း ခရီးဝေး ထွက်ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ပြောင်းခြင်း၊ အိမ်ရွှေ့ခြင်း မပြု လုပ်သင့်ပါ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိလျှင် ဆေးရုံမှာ မီးဖွားခိုင်းပါ။ ကျန်းမာရေး အနေဖြင့် အမြင့်မှ လိမ့်ကျခြင်း၊ ကားပွတ်တိုက်မိခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ တံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆း)(၃)ညွန့်(ဆူးဖြူတ်)၊ ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၃၊ ၁၁၊ ၃၁၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆိုးတာဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းတာဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကောင်းတာတွေ ဖြစ်လာဖို့ ကုသိုလ်ရေး ဝိုဠ်လုပ်ပေးပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းပူပူပေါ်တွင် ဆီဆမ်း၊ ဆားဖြူ၊ အုန်းသီးစိတ်ထည့်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကိုယ့်ကို အရင်က မခေါ်ဘဲနေတဲ့သူတွေက ပြန်ခေါ်လာလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ကို ဖိနှိပ်ထားတဲ့သူတွေကလည်း ပခုံးပေါ်ထမ်းတင်ထားမယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်တဲ့သူတွေလည်း ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလှူအတန်းများ၊ မင်္ဂလာပွဲများ စီစဉ်ပေးရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာလျှင် သင့်အတွက် အလွန်ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေရတနာပစ္စည်းများ ဝင်မယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်မှုများ ဖြစ်တတ်၍ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ငွေရှာရ လွယ်ကူပေမယ့် စုဆောင်းလို့မရ ဖြစ်နေမယ်။ ငွေဝင်လာလျှင် ရွှေဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ကွဲကွာနေတဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်း၊

ချစ်သူဟောင်းများနဲ့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ငွေကြေး ဝရုစိုက်ပါ။ အလိမ်ခံရတတ်တယ်။ တပည့်လက်အောက်ငယ်သား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ သစ်၊ သံ၊ သွပ် တစ်ပတ်ရစ်ပစ္စည်း လက်မခံပါနှင့်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စတွေ ဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ ဘုရားတစ်ဆူ ကြွလာတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ရောင်းခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ယခုလို ကံကောင်းတဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကြိုးစားပြီး လုပ်ပါ။ ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကားအပြောင်းအလဲ ဖြစ်မယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှားခြင်း၊ အစာမှားခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ အဆိပ်ရှိထို့အကောင် အကိုက်ခံရတတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူ(၁၂)ခု တို့ကို လှူပေးပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၄၂၊ ၄၅၊ ၂၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှုတ် သုံးပါးကို မဖောက်မပြန် ထိန်းသိမ်းနိုင်သူတွေအဖို့ တန်ဖိုးကြီးမားသော ဘဝသို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။ ယခုကာလတွင် ဆိတ်သား မစားရ။ သစ္စာပန်း မထိုးရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကော်ရည်ခေါက်ဆွဲ (၆)ပန်းကန်၊ ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ တိုးတက်လာပြီး လုပ်ဖော်
 ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေတွေက အစစအရာရာ ထောက်ပံ့မယ့်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။
 စီးပွား သိသိသာသာ တက်မယ်။ သိကြားမလှိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေ
 ထက် များစွာမြင့်တက်သွားမယ်။ မိဘကို ကောင်းစွာပြုစု အောင်ရွှေ့ကိုင်မယ့်
 အချိန်ဖြစ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်မယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်သူ
 တွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လက်ငန်းသစ်များ
 စတင်ပြုလုပ်နိုင်ပြီး လုပ်ငန်းဟောင်းများလည်း ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ခရီးတွေ
 သွားနေရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများဟာလည်း စိတ်ချမ်းသာစရာခရီးများ ဖြစ်
 တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ ယခုအချိန်တွင် သွားလိုက်ပါ။
 သင့်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ ပညာကောင်းများရမယ်။ ခမြစ်စွဲ အပွေ

ကိစ္စ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ မြေတစ်ကွက် စပ်တူဝယ်ဖို့ ကြံလာလိမ့်မယ်။ စပ်တူရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင်
 အောင်မြင်မယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဖြစ်စေ၊ ဝန်ထမ်းဖြစ်စေ ကြီးပွားတိုးတက် အောင်မြင်မယ့်ကာလ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့
 အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေရှာရလွယ်ခြင်း၊ ငွေအဝင်အထွက် ကြမ်းခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။
 အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ်
 တယ်။ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊ စနေသားသမီးများ ဖြစ်လျှင် စိုးရိမ်ရတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းတွေ ဝင်တတ်တယ်။
 လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ဂရုစိုက်ပါ။ ကိုယ့်ကို မလိုမုန်းထားသူတွေက သိက္ခာကျအောင် လုပ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး
 ဂရုစိုက်ပါ။ အသည်းနှင့် ပတ်သက်သောဝေဒနာ၊ ရုတ်တရက် ထိခိုက်မှုများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ယာဉ်ထိုက်မှုဖြစ်ခြင်း၊ ရေနစ်ခြင်းမျိုး
 ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်
 ၅ ထန်းညွန့်(၅၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၄၊ ၅၃၊ ၃၂၊ ၃၅

အထူးသတိပြုရန်

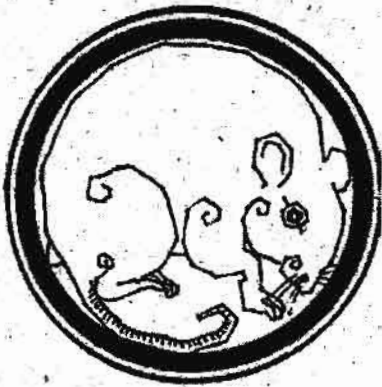
မိမိအိမ်တွင် ရွှေကွာနေသော ဘုရားရုပ်ပွားတော်ရှိလျှင်
 လာဘ်ပိတ်တတ်ပါတယ်။ ရွှေများ ပြန်ချပေးပါ။
 ယခုကာလတွင် ဆိတ်သား လုံးဝမစားရ။ သစ္စာပန်း မထိုးရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ပန်းပေါင်းစုံ(၅)မျိုးနှင့်
 ပေါက်ပေါက်ဆွမ်းများလှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မိမိမျှော်လင့်ဘဲ စီးပွားတက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ အမွေအနှစ်များ ရတတ်တယ်။ အလှူအတန်း မုချလုပ်ရလိမ့်မယ်။ ထိပေါက်သလို ငွေများ အစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာတတ်တယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသော ကာလ ဖြစ်သောကြောင့် မကြာခဏ ခရီးသွားရလိမ့်မယ်။ အတူနေမိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲ အဘိုး၊ အဘွားများ နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။ ကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်ပေမယ့် ငွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး အနည်းငယ် ပြဿနာ ပေါ်နိုင်တယ်။ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းတွေ ဖြစ်နေရင် မိမိကို တိုင်စာ၊ ပစ်စာ ရောက်လာတတ်တယ်။ လက်ရှိအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ပြောင်းလိုစိတ် မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မယ်။ မိမိအိမ်၏ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှာရှိသော ထိဆိုင်များမှ ထိုထိုးပေးပါ။ အပျို

လူပျိုတွေအဖို့ အိမ်ထောင်ဖက် တွေတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အရိုး၊ အကြောနှင့် ပတ်သက်တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ မိန်းကလေး ဖြစ်ရင်တော့ သွေးသားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာ၊ အလုံးအကျိတ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆း)ညွန့် (၈)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ကနက္ကသန်ထီးဖြူ(၁၅)ခု တို့ကို ပျံပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၂၇၊ ၂၂

အထူးသတိပြုရန်

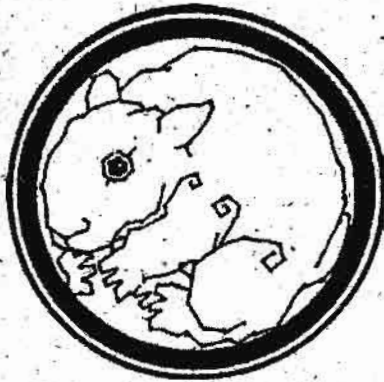
ယခုကာလတွင် ခိုင်မာသော စီးပွားရေးတစ်ခု တည်ထောင်ထားပါ။ လက်ရှိအခြေအနေမှ အာဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လာလိမ့်မယ်။ အရက်သေစာ လုံးဝမသောက်ရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့တိုင်း ကျောက်ကျော(၂)တုံးနှင့် နန်းကြီးသုပ်(၂)ပွဲ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ပင်ပန်း၊ လူပင်ပန်း ဖြစ်ရတတ်တယ်။ အလုပ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုပ်နေရတတ်တယ်။ ထိုအလုပ်များကလည်း အကျိုးရှိတဲ့ အလုပ် တွေ မဟုတ်ဘူး ဖြစ်နေမယ်။ အလုပ်ပြောင်းလိုစိတ် ပေါ်နေမယ်။ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေးတွေ အခက်အခဲ ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေနှံရင်းရတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ကျဆင်၊ သွားတတ်တယ်။ လူလိမ်တွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရေးသင်္ကေတများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီးလုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့် မယ်။ မြေတစ်ကွက် ဝင်တတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော် နား ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အထက်လူကြီး၊ ကြီးကဲသူတို့က ကူညီမ၊ စလိမ့်မယ်။ ယခုကာလ တွင် အမွေကဲ့သို့ ပစ္စည်းများ ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် လက်ခံလိုက်ပါက

အလဟဿ ကုန်သွားတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ သားသမီးရတနာလည်း ထွန်းကားတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် တပို့တွဲလ၊ ပြာသိုလများ ပါဝင်နေရင် ဝရုစိုက်ပါ။ လူအများ၏ ခြောက်တွန်းမှု ခံရတတ်တယ်။ ငွေကြေး ဆုံးရှုံးတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို အကူအညီပေးနိုင်တဲ့သူတွေကလည်း ကိုယ်နဲ့ ဝေးကွာနေတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းသဲက နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။ မျှော်လင့်မထားဘဲ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း ဝင်လာတတ်တယ်။ လူငယ် လူရွယ်များအဖို့ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်တုန်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ဥပဒ်ပေးခြင်း၊ ကျော၊ ခြေထောက်တို့တွင် အနာရောဂါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၅)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၇၊ ၇၅၊ ၇၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် လောင်းကစားကိစ္စများ၊ အပျော်အပါးကိစ္စများ ရှောင်ပါ။ တနင်္လာ၊ သောကြာ နာမည်ပိုင်ရှင်များနှင့် စပ်တူရွယ်ယာပြုလုပ်ခြင်း ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိုမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် နွားနို့၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်များနှင့် ရောစပ်ထားသော ယာဂုနို့ဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာလိမ့်မယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဆိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရတတ်တယ်။ အလုပ်တွေလည်း အောင်မြင်မယ်။ ခရီးဝေးတွေလည်း သွားရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများကလည်း အကျိုးပေးပါလိမ့်မယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးတွေလည်း အဆင်ပြေမယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ မင်္ဂလာဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာဆောင် ဖြစ်မယ်။ ကံကောင်းခြင်း၊ ကံဆိုးခြင်း ခွန်တွဲနေသော ကာလဖြစ်သောကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု များများ ပြုလုပ်ပေးပါ။ ကုသိုလ်တရားနည်းပြီး အကုသိုလ်တရား များနေရင်တော့ အမှုအချုပ် ကြုံရတတ်တယ်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း ရောက်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းပြီး မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာအောင် မကြာခဏ သက်သက်လွတ်စားပေးပါ။ ဝီရိယစွမ်းအား အားထုတ်ပါက ချမ်းသာလာပါလိမ့်မယ်။ ဘုရား

ဆင်းတုတော်ပုံ၊ စွယ်တော်ပုံ၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန်ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လိမ့်မယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ အိမ်သို့ အတောင်ပါသော သတ္တဝါများ ဝင်လာတတ်တယ်။ သွပ်သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံ့ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ မြေကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေရင်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တို့က ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ မိသားစုအကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ပါး၊ ပေါင်၊ မျက်စိမှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ မျက်စိနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခွဲစိတ်ကုသမှု ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏မွေးနေ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ အင်္ဂါ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၂ ၂၄ ၂၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ အစွပ်အစွဲပြုသနာ ပေါ်ခြင်းများ တွေ့ပါက သင်သည် သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်စရာများ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်တိုင်းကျကောင်းမယ့်အချိန်လို့ ပြောလို့မရပေမယ့် စိတ်ချမ်းသာမှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မပြောပလောက်တဲ့ အညံ့အနိုက် လေးတွေတော့ ရှိပါတယ်။ လက်ရှိအလုပ်မှ တခြားကို ပြောင်းချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာ လိမ့်မယ်။ မပြောင်းပါနဲ့ဦး။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေရင်းများနှင့် လမ်းခွဲရ တတ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများအဖို့ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့ မလိုလိုနှင့် အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး၊ အဆုံးအရှုံး၊ အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီးများ၊ မရည် ရွယ်သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ အထက်မြန်မာပြည်ဘက်သို့လည်း သွားရ တတ်တယ်။ ပြည်မခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားလျှင် ဒီကာလမှာ ပြုလုပ်ပါ။ အလုပ် နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပင်ပန်းရခြင်း၊ ဝင်ငွေနည်းခြင်း ကြုံရပေမယ့် လူကတော့

ကျန်းမာရွှင်လန်းပြီး စိတ်ချမ်းသာမှုတွေ ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ နာမည်ဂုဏ်သတင်းတိုးတက်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးတိုးတက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ မြေတစ်ကွက် ဝင်တတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ ပညာကောင်းတစ်ခု သင်ရတတ်တယ်။ ထိုပညာရပ်က လည်း သင့်အတွက် အကျိုးပေးသော ပညာရပ်မျိုး ဖြစ်မယ်။ ကြီးကဲသူ အထက်လူကြီးကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် စပ်တူလုပ်ငန်း အရောင်းအဝယ် အကြီးအကျယ် မလုပ်ပါနှင့်။ သူတစ်ပါးအတွက် အာမခံတာမျိုး၊ ကိုယ်စားလိုက်ပြီး ပြောပေးတာမျိုး မလုပ်ပါ နှင့်။ ပစ္စည်းတွေလည်း မငှားပါနှင့်။ ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ ယခုရောက်နေတဲ့ကာလတွင် ထံပေါင်းလ ပါရင်တော့ အရှေ့ တောင်အရပ်၊ အနောက်မြောက် အရပ်များသို့ ခရီးမသွားပါနှင့်။ ဘေးပုပါဒ် ကြုံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆီးအောင့် ခြင်း၊ ခြေသည်းပုပ်ခြင်း၊ ခါး၊ ကျောတို့တွင် ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅) နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မေမြို့ပန်း(၅)ပွင့်၊ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၅၅၊ ၅၉

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အပျော်ခရီး မသွားပါနှင့်။ မည်သူနှင့်မျှ မယှဉ်ပြိုင်နှင့်။ မည်သူ့ကိုမျှ ဩဇာမပေးနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် နှင်းဆီပန်းများ လှူဒါန်း၍ ထောပတ်သမင်း မကြာခဏ ကပ်လှူပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ဇေလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းထစ်ပစ်မှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း နှိုင်းပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ တူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားသတ်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၀) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

လုပ်သမျှအလုပ်တွေဟာ အထစ်အငေါ့ဖြစ်မယ်၊ ဖြစ်ပြီးရင် အောင်မြင်မယ်။ မကြာခဏ ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ မပြောင်းလဲခြင်း ကြုံမည်။ သူတစ်ပါးက မကောင်းကြံတတ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတတ်ရတတ်သည်။ ချစ်သူနှင့် လမ်းခွဲရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီး လက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

လှုပ်ရှားသမျှ အဖတ်မတင်တဲ့ကာလပါပဲ။ မသွားချင်တဲ့ခရီးတွေ သွားရတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့်လည်း မိတ်ဝင်တူတတ်တယ်။ အပြိုင်မှ လိမ့်ကျတာမျိုး၊ ကားနဲ့ ပွတ်တိုက်တာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ခပ်တူလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ တမ်းလှမ်းလိမ့်မယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးနှင့်လုပ်သောမုန့် လက်ဆောင်ပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

ကံအကောင်းဆုံးကာလပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မထင်မှတ်တဲ့နေရာတွေက ငွေတွေဝင်မယ်။ ကိုယ့်ကို မခေါ်မပြောချင်သူတွေက လက်ယပ်ခေါ်မယ့်ကာလ ပါပဲ။ အလှူအတန်း၊ မင်္ဂလာအခမ်းအနားတွေ စီမံပေးရတတ်တယ်။ ငွေဝင်လာရင် ရွှေဝယ်ထားလိုက်ပါ။

ယတြာ

ကလေးတွေကို မုန့်ဖိုးပေးပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများက အစစအရာရာ ထောက်ပံ့ပေးမယ့် အချိန်ပါပဲ။ စီးပွားရေး သိသိသာသာတက်မယ်။ အလုပ်သစ်တွေ ရလာမယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ ဇနီးဖြစ်သူနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ခေတ္တခွဲခွာ ရတတ်တယ်။ ယာဉ်တိုက်ခြင်း၊ ရေနစ်ခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပန်းစည်း လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

မမျှော်လင့်သောနေရာမှ အမွေရတတ်သည်။ စာရွက်စာတမ်းနဲ့ ပတ် သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အမှုထမ်း အရာထမ်းများ ပစ်စာ တိုင်စာ ကိစ္စများ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ပျို့ရွယ်သူများ အိမ်ထောင်ဖက် တွေ့ရမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထီးတစ်လက် လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

စိတ်ပင်ပန်း လူပင်ပန်းဖြစ်ရမယ့်အချိန်ပါပဲ။ အလုပ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုပ်နေရလိမ့်မယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတာမျိုး၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခု ဝင်ရတာ မျိုး ဖြစ်မယ်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရတာတွေ၊ လူမျိုးခြားနှင့် လက်တွဲအလုပ် လုပ်ရတာတွေ လုပ်ရမယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို နွားနို့ ဝယ်တိုက်ပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိအလုပ်ကနေ အခြားအလုပ်ကို ပြောင်းချင်ပေမယ့် မပြောင်းပါ နှင့်ဦး။ လူမျိုးခြားက ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင် မြင်ခြင်းများ ကြုံမည်။ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ရေသန့်လှူပါ။

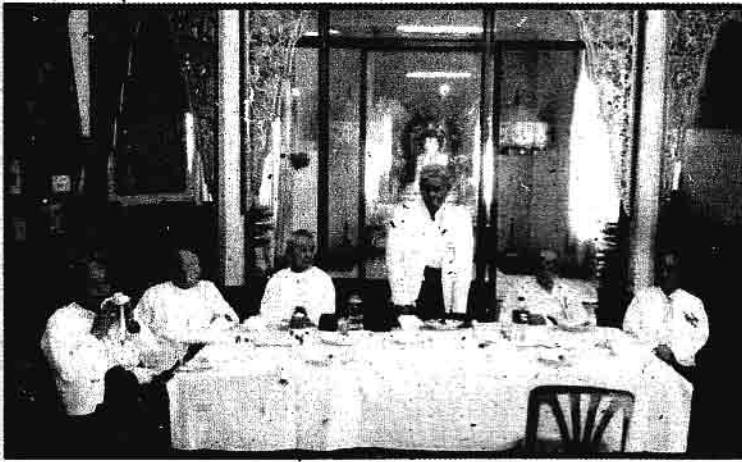
ရာဟုသားသမီးများအတွက်

မပြည့်တာတွေ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းတွေ တိုးချဲ့ရလိမ့်မည်။ အလုပ် သစ်၊ အိမ်သစ် ရမည်။ ငွေနှင့် အဖိုးတန်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ဝင်လာလိမ့်မည်။ ကွဲကွာနေ သော ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်ဆုံရမည်။ ငယ်ရွယ်သူတို့ ပညာကောင်းတစ်ခု သင်ရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ထောပတ်နှင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့် ငယ်ကျွေးပါ။

Y.M.B.A မုဒုဘာသာကလျာဏယုဝအသင်း နာယကကြီးများထံမှ သြဝါဒခံယူ

(၁၃-၂-၂၀၁၆)စနေနေ့ နံနက် ၀၁ နာရီအချိန် ရေကျော်လမ်းရှိ Y.M.B.A ဗဟိုအသင်းချုပ်ခန်းမကြီးတွင် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးတင်ဝင်း ဦးဆောင်သော အမှုဆောင်များသည် နာယကကြီး ဦးစိုလ်နီ(သံအမတ်ကြီး-ငြိမ်း)၊ ဆရာဦးခင်မောင်သစ်၊ ဆရာဦးအေးကြိုင်၊ ဆရာဦးစိုးဝင်း(တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်)၊ ဒေါက်တာသက်ဆွေ (ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ) နှင့် ဆရာ

ဦးမြင့်ဝေတို့ထံ သြဝါဒခံယူရာ ပထမဦးစွာ နာယကကြီး ဦးစိုလ်နီမှ သြဝါဒစကား မြွက်ကြားပြီးနောက် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးတင်ဝင်းမှ အမှုဆောင်များကိုယ်စား နာယကကြီးတစ်ဦးစီထံ ဝတ္တုငွေများ ကန်တော့ပြီး သြဝါဒ ခံယူကြရသည့်အကြောင်း ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ပြီး ကြွရောက်လာသူများအား နံနက်စာ ထောပတ်ထမင်း အချို့များဖြင့် ဒါနပြု ဆုငွေခံကျွေးမွေးခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာသက်ဆွေ

နယ်လှည့်ချမ်းသာကြီး(ပဋ္ဌာန်း)သာသနာပြုအဖွဲ့၏ (၃၂)ကြိမ်မြောက် လှူဒါန်းပူဇော်ပွဲ

နယ်လှည့်ချမ်းသာကြီး(ပဋ္ဌာန်း) သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြသည့် ဦးနောင်၊ ဦးလှထွန်း၊ ဦးမျိုးချစ်၊ ဦးသက်ထွန်း (အင်းလေးဒေသ)၊ ဦးကျော်ထူး(အင်းလေးဒေသ)တို့သည် နေပြည်တော်(လယ်ဝေမြို့) ဖောင်တော်ချက်မစေတီတော်တွင် (၃၁)ကြိမ်မြောက် လှူဒါန်းပူဇော်ပွဲ (၂၁-၁-၂၀၁၆)ရက်နေ့ နံနက် ၃ နာရီတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မော်တီမြို့ ဗောဓိဓမ္မရွှေပေါက်ဆိန် ကျောင်းတိုက်ရှိ အမျိုးခေါ် အိုးဖော်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဂန္ဓကဋီတိုက်တွင် အလှူရှင် မချီဟန် ဖိသာရာမှ လှူဒါန်းပူဇော်သည့် ဉာဏ်တော် ၉ လက်မရှိ ပဋ္ဌာန်းဘုရား (၁၀၀)ဆူ ဦးမျိုးချစ်+ခေါ်ခင်စန်းဆေ ဖိသာရာမှ လှူဒါန်းပူဇော်သည့် ဆင်းတုတော် (၉)ဆူ စုစုပေါင်း (၁၁၇)ဆူတို့အား ဆရာတော်

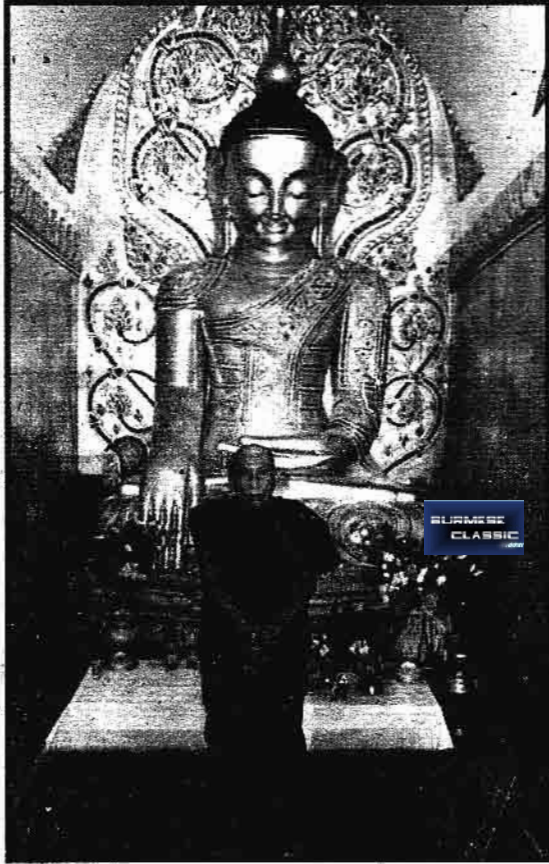
(စမ)ရွှေပေါက်ဆိန် ဆရာတော်မှ ဦးဆောင်၍ ဘုရားအနေကဇာတင်ခြင်း၊ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်မြတ်ကြီးကို အသံမစဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြပြီး နယ်လှည့်ချမ်းသာကြီး ပဋ္ဌာန်းသ သာသနာပြုအဖွဲ့၏ (၃၂)ကြိမ်မြောက် လှူဒါန်းပူဇော်ပွဲကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။
ချမ်းသာကြီး ပဋ္ဌာန်းဘုရားဆင်းတုတော်များ လှူဒါန်းပူဇော်လိုပါက ဦးနောင်(ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၆၈၇၀၀၊ ၀၉-၃၂၂၁၂၀၃၇)သို့ ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

ဂန္ထီရချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

လူတေ့ထိ၍ နတ်တေ့ကြားခေးလူတေ့ထိ၍ နတ်တေ့ကြားခေးလူတေ့ထိ၍ နတ်တေ့ကြားခေးလူတေ့ထိ၍ နတ်တေ့ကြားခေးလူတေ့ထိ၍

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ဆားလင်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝိကတမ္ပေးနေနှင့် သိက္ခာထပ်အလှူ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ဆားလင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၏ ပဓာန နာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တဝိယမထေရ်မြတ်၏ သက်တော် (၈၀)ပြည့် ဝိတတမ္ပေးနေမင်္ဂလာနှင့် သိက္ခာထပ် အလှူတော် မင်္ဂလာကို ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၁၃ ရက်၊ (၂၁-၂-၂၀၁၆) တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်တွင် အဆိုပါ ကျောင်းတိုက် ဝင်းအတွင်း၌ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား သိက္ခာထပ် အလှူ ရှင်မှာ ရဟန်းဒါယကာ ဦးစိုးတင့်နှင့် သားတပည့်များ ဖြစ်ကြပြီး ပဓာန နာယကဆရာတော်နှင့် တိုက်အုပ် ဆရာတော် နှစ်ပါးအား ပရိက္ခရာရှစ်ပါး ကပ်လှူပြီး သိက္ခာထပ် အလှူတော်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။ သိမ်ဆင်းသံဃာ ၁၅ ပါးအား သိမ်ဆင်းလောင်းလှူပြီး နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။ ဧည့်ပရိသတ် များကိုလည်း နေ့လည်စာ ကျွေးမွေးဒါနပြုပေးကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်။

ဆရာမျိုး

(၁၉)ကြိမ်မြောက် ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ပူဇော်ပွဲ

နှစ်စဉ်ကျင်းပပြုဖြစ်သော ချမ်းအေးဓမ္မစာဆို ရဟန်း တော်များ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ပူဇော်ကန်တော့ပွဲကို (၆-၁-၂၀၁၆) နံနက် ၉ နာရီက ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ၄၄-လမ်း (အောက်) "ဗုဒ္ဓဝိဟာရ ဓမ္မာရုံ"၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အပူဇော်ခံ ဓမ္မစာဆိုကြီးများအား ဆရာ ဦးသူရဇော် ဦးဆောင်၍ တက်ရောက်သူများက ကန်တော့ချိုးဖြင့် လက်အုပ် ချီမိုး ရှိခိုးပူဇော်

ကန်တော့ကြပြီး တာဝန်ရှိသူများနှင့် စေတနာရှင် များက ဓမ္မဗုဒ္ဓ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့် အလှူငွေ ကျပ်(၃)သိန်းစီ ပူဇော် ကန်တော့ကြသည်။

တို့ပူဇော်ပွဲ ဖိတ်စာ၊ ဂုဏ်ပြုလွှာနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်များကို ဦးမြင့်ထွန်း+ဒေါ်ခင်မာရွှေ သမီး-ဆုပြည့်စုံထွန်း ဖိတ်စာ(Quality Publishing House နှင့် ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ) ကျောက်တံတားမြို့နယ်မှ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

တက္ကသိုလ်စိုးယဉ်

တတိယအကြိမ်မြောက် ၁၅-လမ်း(အလယ်) မိသားစုများ၏ ဓမ္မပူကသဘင်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လသာမြို့နယ်၊ ၁၅-လမ်း (အလယ်) မိသားစုများ၏ တတိယအကြိမ်မြောက် ဓမ္မပူကသဘင်ကို (၁၂-၂-၂၀၁၆)မှ (၁၄-၂-၂၀၁၆)ရက်နေ့အထိ (၃)ည တိုင်တိုင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆုတ် ၉ ရက်(၁၂-၂-၂၀၁၆) ဘောကြာနေ့တွင် သစ္စာရွှေစည်ဆရာတော် "အရှင်ဥက္ကဋ္ဌ" နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကမှလည်းကောင်း၊ ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ

လဆုတ် ၁၀ ရက်(၁၃-၂-၂၀၁၆)နေ့နေ့တွင် ဓမ္မဗုတ "အရှင်ပညာဝရ" သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယမှလည်းကောင်း၊ ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆုတ် ၁၁ ရက်(၁၄-၂-၂၀၁၆) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သီတာဂူ "အရှင်တိက္ခသာရ" သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ B.A.M.A (Buddhism) သီတာဂူ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှလည်းကောင်း၊ တရားရေးအေးတိုက်ကျွေးခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

Z.N

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ဗဟန်းမြို့နယ်ရှိ လှူမှုကူညီရေးအသင်း

လှူမှုကူညီရေးအသင်း (ဗဟန်း)
 မြန်မာနိုင်ငံအဖွဲ့ - (၂/ရန်ကုန်-၀၀၂)
 Social Welfare (Bhamany)
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ဗဟန်းမြို့နယ်ရှိ လှူမှုကူညီရေးအသင်း(ဗဟန်း)၏ လှူဒါန်းတာဝန် ဆင်းရဲ ချမ်းသာမရွေး ပြည်သူများ၏ လှူဒါန်းမှုများအတွက် အကူအညီ တောင်းခံပါက အသင်း၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အညီ ဆာဇော့ကူညီမှုကို (အခမဲ့)ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပါသည်။

အသင်းပြုသို့ အကူအညီတောင်းခံလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အလှူငွေ ထည့်ထိုက်လျှင်ဖြစ်စေ အသင်းနံရံအောက်ရှိရာ အမှတ်(၅၇-၅၈-၅၉) အနောက်မြို့နယ်လမ်း ဆရာစံမြောက်/နောက်ရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်ရှိ "တောတုခွီတ ဗဟာသတိဝိဇ္ဇာန် စာသင်တိုက်" သို့လည်းကောင်း၊

ရန်-၀၉-၂၅၄၀၇၉၀၆၆၊ ၀၉-၂၅၄၀၇၉၀၅၁ ၀၉-၂၅၄၀၇၉၀၆၆ ၀၉-၂၅၄၀၇၉၀၅၅ ၀၉-၂၅၂၁၄၉၉၉ တို့သို့ လည်းကောင်း ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့ဆီ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့ဆီ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ

မင်းမင်းမင်းမင်း

ပေတံဆိုတာ စံတစ်ခုပါ။

တချို့က ၁၂ လက်မ ၁ ပေ ဆိုတဲ့ ပေတံကို သုံးတယ်။ တချို့က ၃၆ လက်မရှိတဲ့ ကိုက်တံကို သုံးတယ်။ တချို့က ပေ ၂၀ လောက်ရှိတဲ့ ပေကြီးတွေ သုံးကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်တဲ့အခါမှာ စံမီဘူးလို့လည်း ဆိုကြတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ...

၁၂ လက်မ သုံးတဲ့သူကလည်း သူ့အမြင် သူ့ပြောမှာပဲ။ ၃၆ လက်မ သုံးတဲ့သူကလည်း သူ့အမြင် သူ့ပြောမှာပဲ။ အရေးကြီးတာက...

ကိုယ်ကိုင်တဲ့ပေတံ လက်မတွေ ပြည့်နေဖို့ပါပဲ။ အဲဒီတော့...

ကိုယ့်စံကို ကိုယ့်ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။